

Çîrokên keçelok 4

Abdusamet Yîgît

*Çîrokên keçelok 4*Abdusamet yigit*

@Han-Grafik & Abdusamet yigit

. Çap 2.

Berlin/Almanya-2014

Edîtor : Zeynel Abidîn Han

Berpîrsiyariya Redaksiyonê: Zagros Baran

Grafîk û Design : Gazîn Han

.

.

email: han-grafik@hotmail.de

.

Çap û Grêdan :

Concept Medienhaus GmbH

Bûlowstr. 56-57 10783 Berlîn

. [Tel:00 49](tel:0049304798705253) (0) 3047987052-53

Tel: 00 49 (0) 30 47987054

Tel: 00 49 (0) 1787807683

ISBN 978-39816686-8-0

Çîrokên keçelok 4

Keçelok û dayika xwe ya dilpak û qanc bi hev re di rewşa xwe de dijîn. Ew demek bû ku wê, çawa jîyane wan wê baştir bibê wê dayika wî li ser wan wê bihizirîya û wê, serî biwastanda. Maleka wan ta ku wê weke ku wê, kerpiti û hinekî jî ji hev ketî wê hebê û wê, di wê de wê bi serê xwe wê bi xweşî wê bijîyan. Lê di wê demê de wê, jîyanek wan ya di rewşa xwe de wê hebûba û wê, di wê temenê de wê di xweşiyê de wê bi wan re wê bi rêve biçûya.

Dibêjin ku wê rojekê ji rojan dayika keçelok wê, li wê bihizirê ku wê demsala zivistan nêz dibê û ew di wê de wê çawa wê bikin ku ew karibin di male xwe bistirihin. Wê di wê demê wê dayika keçelok tenê ew kurê wê hebû û ew jî wê, weke bêhna ber dilê wê bê. Di wê rewşê de wê hertimî wê, bi ya xweşî wê ji wî re wê bibêjê û wê bixwezê ku ew qanc û baş bibê. Di nava mirovan de ew bi başî û qancî wê were nasîn. Di wê temenê de wê, demekê wê di wê demê de wê pêde wê herê û wê jîyane wan wê di halê xwe de wê bimeşê.

Keçelok wê sibehê ku wê, di nava cihan de wê hinekê wê demek dirêjtir wê bimênê. Dayika wî hertimî wê bi fecrê re wê rabê wê û hewirdorê berhev bikê û wê tişên li dorê wê bide li hev.

Di nava wê demê de wê, ew jî wê bi wê re wê, ew jî wê dema ku wê dema taştê wê were ew jî wê hin bi hin wê ji nava nivînan wê rabê û her dest û rûyê xwe bi wê şûyê û wê ber ber sofraya taştê. Wê dema ku wê ew rabû wê ew û dayika wî bi hev re wê bi dilê xwe wê taştêya xwe wê bikin. Wê, di nava xwe de wê pêşî wê hinekê wê bi gotinên xwe wê ji

hev re wê bibêjin. Dayika wî bi gotinên zelal û ji dil wê bi kurê re wê xwe wê bi axifê û wê tiştên baş wê ji wî re wê bibêjê.

Keçelok wê di wê demê de wê dema ku ew rabû wê, li ser sofraya taştê wê rûnihê. Lê di wê demê de wê dît ku wê dayika wî hinekê wê bi haznê bê. Ber vê yekê wî serê xwe rakir û hat ber dayika xwe û bi wê re axift.

”Dayika min a delal. Ez te gelek xamgin û bi haznê dibîni. Ma kay derdekê te heya? Deverne diêşihin?”

”Na kurê minê delal. Ez bi hamdê xwê başim. Ne serê min diêşihê û ne jî deverek min a din.”

”Wê demê tu çima bi haznê. De ka ji min re vebêjê ku ez jî zanibim.”

Bila kurê minê zelal, delalê ber dilê min. Pêşî tu were em bi hev re taştêyê bi dilê xwe bi hev re bikin û bêhna me were li cih. Bi zikê ber çî gotin jî wê carna ne xwezî ku ji devê mirov derkevin.”

”Bila yadê, dê em taştêya xwe bikin. Lê dema ku em li ser sofraya taştê rûniştin ji min re bibêja.”

”Na ez tiştê nabêjim, heta ku em taştêya xwe nekin.”

”De na ez di mereqê de dimênim.”

”Na kurê minê delal, bila ti tişt te nekê mereqê. Hemû tişt baş a. Ez tiştî baş jî ter bibêjim. Lê tu gelekê bê sabrê. Hinekê bi sabra xwe bisekinê. Li dayika û gotina wê bihisênê.”

”Bila yadê ezê weke te kim. Ber ku dilê min bi tev ve ya. Ku ez te xamgin dibînim, ez jî xamgin dibim. Ku ez te ne baş dibînim, ez jî ne baş dibim. Ne tu wê dizanê.”

”Erê kurê min ê delal, ez dizanim. Ya dilê de dizanim. Ez dizanim ku tu çendî dil tenik û dilzîz î. Tu xwediyê dilekê pak û qancî.”

Piştî wan gotinên qanc û baş re wê, keçelok û dayika xwe re li ser sofraya taştê rûniştin û bi hev re bidest kirina taştêya xwe kirin. Di wê demê de wê keçelok car bi car wê awirên xwe bibê ser dayika xwe û wê bixwezê ku ew ji rûdêna wê fahmbikin ku ew di xwe de tiştê baş dihizirê û ankû tiştê ne baş hizir dikê. De ne, gelek caran dayika wî bixwe ji wî re bahsa tiştên qanc û baş dikir. Wê di wê demê de wê, keçelok li wê dihizirî ku wê dayika wî çî ji wî re wê werenê ser ziman. Hinekê din dem ser sofrê bi wan re derbas bû. Keçelok kevçî bi kevçiyên dayika xwe ku wê di birina devê xwe weke ku wê di hijmartin.

Dayika wî ew ji awirên wê fahmkir û gotiyê ”keçelokê min, tu kevçiyên min di hijmêrê. Ne tu zanê ku ew nê erast û ne baş a. Ne ji xêrê dihê dîtin. Berrê yekê divê ku tu tiştê wusa nekê. Keçelok weke ku wî hinekê xwe bi şûn ve vekişand. Çawa dayika wî ew ji wî û awirên wî fahmkir,

ew di serê xwe de kir ku wê fahmbikê. Gelo wê hizra wî dixwand? Wî ew di aqilê xwe re bir û hanî. Keçelok, êdî weke ku wî bi gavşunve li dayika xwe neri. Dayika w ew ji awirên wî fahmdikir.

Hinekê dem têve çû û herduyan nanê xwe xwar û bi hev re çûn û derbasî mezela rûniştinê bûn. Di wê navberê de bi hinek çûn û hatin û gavên bi lez dayika wî sofra berhev kir. Wê jî xwest ku ew ali dayika xwe bikê. Wê rahišta softa xwarinê û li pêşîya dayika xwe bir mitbaxê. Li wir li ser masayaka ku ew ji dar hatibû çêkirin danî û di wê demê de ew vegeriya. Li şûnê tenê paçê ku ew di bin sofreyê de dihan rayixistin mabû û çend gezên nan ku ew li şûnê mabûn. Keçelok ew jî ber hev kirin û kirina destê xwe û bi xwe re birina mitbaxê.

Di wê navberê de keçelok karê xwe yên li mitbaxê xilaskir û hat cem kûrê xwe rûnişt û piştê wê, berê xwe da keçelok û bi wî re bidest axiftinê kir.

”kûrê minê delal û hêja, nûha baş gûhê xwe bide min. Tu tiştan ezê ji te bixwezin. Divê ku tu herdûyan li dût hevdu ji min re werênê li cih.”

”Bila yadê kurbanê, tenê tu ji min re bibêjê, ezê di cih de werênima li cih. Ku te got tiştê ku ew newênima li cih nîn a.”

”Kurê min hêja û delal. Nûha berê xwe bide min. Ezê nûha tenê xwesteka pêşî ji tere bibêjim. Piştê ku ew ev hanî li cih ezê ya din ji ter bibêjim û ji e bixwezim.”

”Çima yadê, çima tu wan bi hev re ji min re na bêjê.”

”Ez jî kurê ya ku ez wê dizanim. Divê ku tu gûhê xwe bide min. Û weke ku min goti tu bikê. Ez dayika te me, ji te mazitirim û ji te zêdetir min dînya dîtîya bi jîyankirina xwe.”

”Temam yadê, nûha ji min re bibêjê xwesteka pêşî ji min re bibêjê. Da ku ez wê ji ji ter bêjim li cih.”

«Tenê ji min re wê ji me re were li cih bê.»

«Ji me re ...»

«Erê, ji me re, tišta ku ez bixwezê hem bo min bê û hem jî wê bo te bê.”

Başa yadê, çi ya xwesteka te ya pêşî?”

”Tu çi bêsabre kurê min. Hinekê bi pêşî bi sabr bê. Ezê di gotina xwe hêdî û hêdî werina li ser wê. Lê gotinên min baş fahmbikê, bo ku tu karibê wan werênê li cih. Tiştê ku mirov wê baş fahm nekê mirov wê nikaribê wê werênê li cih.”

”Erê yadê ez wê dizanim.”

”Baş fahmkirin bi du rengan dibê. Yek yek bi gotinê û lê hisandinê ya. Ya din jî bi fahmkirinê û lê têgihiştinê ya.”

”yadê min qad ev gotina te ya dawî baş fahmnekir.”

”Ber wê yekê ez dibêjim ku tu divê ku tu baş li min bihisênê ka ez çî dibêjim, lawê min delala û hêja.”

”Bila yadê”

”Nûha ez bi xwesteka xwe ya pêşî dihêm. Nûha rabe û hera kisekê mazin ji malê bibê û here imbarê û ji wê du alb genim bixiyê û biba aş û bihêra.dakû ez nan çê bikim.”

Keçelok got bila yadê û zûka ji ji cihê xwe firî û rabû. Çû û kişekê mazin ji malê bir û çû imbara wan a genim û ji wê du alb bi pîvanê kirina kîs û piştîre dana milê xwe birina kiş. Piştî wê keçelok ew birina aş û ku ew wan bide hêrtin.

Dema ku keçelok hat cihê nêzî aş ku ew bikeve aş de li wir dît ku wa du kes wê bi çêliyên xwe re wê li zad digerihin bin. keçelok got ez jî xwûdê çêkirina û genim xwe li wê arda ku ew li wê diman raşand. Aşvan hat ber keçelok û ji wî pirsî ku ”keleşeloko keçelokê te çima ew kir, ne wê çûk û mirişk hemûyê wê bixwûn.” keçelok bersiva xwe, ne ew ji ber ku ew bixwûn min ew kir û li ardê ji wan re raşand. Aşvan hema wilo lê nerî û gotiyê keleşeloko ma tu dinî, qey te tişteke wusa kir. Keşelok li wir ma heta qadarekê. Piştî wê, rabû hat malê. Ew ku çawa dest tişî û bi kişekê mazin ê tişî genim çûbû ew destvala vegeyîya malê. Di rêya xwe dihizirê û tefkir dikir ku ew wê çî ji dayika xwe re wê bibêjê. Di serê xwe de ketibû nava mitale û xûfan. Wê çî ji dayika xwe re wê gota li wê dihiziri. Wî xwesteka dayika xwe ya pêşî wî nehanibû li cih. Ber vê yekê wî xwe ne baş didît û xirab hîs dikir.

Dem hinekê tev çû û keçelok ghişt malê. Dayika wî li deve derfîyê hawşa malê li sekinî bû. Weke ku ew li bendî wî bê sekinî bû. Dema ku keçelok ghişt ber dêrî bi dayika xwe re rû bi rû hat. Wî hêvîyek ji rûyê dayika xwe xwand.

Dayika wî hat ber sekinî û li destê wî meyizen û ti tişt nedît. Piştîre pêre bidest axifitinê kir.

”Kurê min ka ardê te? Ne te genim biribû aş ku tu wê bikê ard.”

”Yadê, li êş dor gelek hebû û ez mam hata êvêrî û dor ne ghişt min. Ber vê yekê min jî genimê xwe li wir hişt û ez hatim. ”

”Ax kurê minê dil paqij, tenê ji aşvan re gotiba ku dora li pişt kê ya û dema ku tu hatî teyê genimê xwe jî bi xwe re hanîba.”

Keşelok li hemberî wê gotina dayika xwe me sekinî û tu gotin ji devê wî derneketin. Di serê xwe dihizirî û di xwest ku ew çareyekê bibînê. Wî ne di xwest ku ew li berçavê dayika xwe weke kesekê dewre kirî bimênê

û ber vê yekê wî dixwest ku ew çareyekê bibînê. Ew li wê hizirî ku ew herê wilqas genim bixwezê ji hinek kesan. Lê wê agahi çûba gûhê dayika wî. Ber vê yekê xwest ku ew li çareyekê bigerihê.

Wê şevê heta sibehê hizirî û xew neket çavên wî. Sibehê hê zûr ku ê rohnî neketî ardê ew rabû. Dema ku dayika wî dît ku ew rabû, gotiyê kûrê min ber çû tu wilqasî zû rabûyê, qay xewê çavê te negirt.”

Keçelok bi gotina ku ew weke bersivê ji dayika xwe re hat ew bû ku wî ji dayika xwe re got ku ezê zû herim dayê. Ber ku wê kesên din ku ew werin dakû ew dora ne stênin.

Dayika wî, gotiyê ‘kurê min hinekê bimênê, wê demê ez gezek nan ji ter çêbikim ku tu bixwê û birçi neçê.’ Lê keçelok lê ne hisand. Got ”yadê ez zû tirin harim baştira û pêlavên xwe kirin lingên xwe û bi lezekê bidest derket ji malê û bi gavên bi rav bi ber aş ve bidest çuyinê kir.

Keçelok hat û di cih de li devera ku wê genimê xwe ji çûk û zindiyên xwezayê re raşandî li wir sekinê. Piştî wê, li wir neri ku hinek genim li şûnê mabê ew berhev bikê. Lê tenê libek jî li ardê wî nedît. Çûkan hemû berhevkiribû û xwaribû. Piştî wê weke ku wê bi wê hêvîya ku keçelok zû ji malê derketibû jî vala derketibû Piştî wê, tiştêkê tin hat aqilê wî. Got ku dibê ku ba rabûbê û ax û xweli hanîbê ser wê deverê û genimê wî di bin ax û xweliya bê hanî de li wir mabê. Ber vê yekê bi bidest berhevkirina axê kir ku ew li binê wê binerê. Lê wê dema ku wî ax berhevkiyê û li bin wê xwest ku ew binerê wî dît ku wa hûtek mazin wê ji bin ardê wê derket û bi dengêkê bi hêrs wê bi ser keçelok de xûraha û ji wî re got ku ‘ew kîya ku ew ser male min axê berhev dikê û xweliyê dide alikî.

Keçelok bi awirê bi tirs bihût re çav bi çav û lê nerî. Piştî wê, keçeleok deervê xwe ji wî re got ku ew çawa duhê hatibû wir û genimê xwe li ardê raşandibû ji çûkan re wî ji wî rebahsa wê kir. Piştî wê hût fahmkir ku ew kesekê dilpaqij a êdî wê, demê wê, bi keçelok re wê bidest axiftinê kir û xwest ku ew ji wî re ew bibê alikarî.

Piştê hût ji keçelok re got ku ma mirov tiştê wusa dikê. Zadê ku ew bo hertinê hanîya qey ew li ardê di raşênê. Ma tu nizanê ku çû wê hemûyî wê bixwûn. Piştî wê devê fahmkir ku ew kesekê dilpaqij a û xwest ku ew alikariyê ji wî re bikê.

Piştê hut ji cem xwe derxist weke sofreyekê û danî û danî ber keçelok û ji wî re got ez vê sofreyê dima te. Wê bibê malê û her care got ”vebe susam vebe!” wê hingê wê, ew li pêşî wê bi gelek cûreyên enwayî ên xwarinê wê li pêşîya wî vebê. Wê hingê ew û dayika xwe bi dilxweş û

afiyet wê bixwûn. Keçelok rahişta sofreyê bi dilxweşîyekê û bi gavên bi bez bi ber malê ve bi rav hat. Di rewş û rengekê de ku ew hat malê wî jî nizanibû ku ew çawa hat malê. Lê di wê demê de keçelok ku ghişta malê, dayika wî tenê sofreyekê li ser milê wî dit û weki din ti tiştê din li ser milê wê nedît. Wê carê dayika wî hat ber wî û gotiyê kûrê min delal, ka ardê ku te yê ji êş bihanîya. Kurê min tu sibehê zû ji malê derket. De gezek nan jî nexwer. Ev çi rewş û halê te ya kûrê min.”

Keçelok ji dayika xwe re got dayê dê ka were ez meseleyê ji der bibêjim. Were çi hat û bû ez wê ji ter bibêjim.

Keçelok dayika xwe bir hemberê xwe û da rûnanndin û hemû tişt ji serî û heta binî wî ji wê re hanî ser ziman. Ji wê re got ku wî hemû genimê xwe ji çûk û zindiyên xwûdê re raşand ardê. Piştî wê ez hatim malê lê min ji ter negot. Piştî wê ez sibehê zû derketim û çûm ku ez li wê devera ku min lê genimê xwe raşandî binerim ku ew hinek malê ez wê berhev bikim. Lê min tenê libek jî nedît. Hemû ji aliyê çûk û beytikan ve hatibû xwarin. Wê carê min got ku dikarê bê ax û xweli hanîbê ser wê. Wê dema ku min ard paqij kir û hinekê bi neynokên xwe kola wê demê wê, dêwek mazin weke hûtekê derket li holê û ji min re got ku ev mesele te çi ya di ser male min di kolê. Hingê min jê mesele xwe ji wî re hanî ser ziman û min got ku wê demê min çawa genimê xwe li ardê raşand û bi çi nêhtê û nîyetê min ew kir min ew ji wî re hanî ser ziman. Piştî demê ji min re got ku ”ma qey mirov tiştêkê wusa dikê.” Ez mama sekinê û min nedizani ku ezê çi bikim û çi werênima ser ziman.

Hungî wî ji rewşa min fahmkir. Di wê demê de wî gota min ezê vê sofreyê bidima te û wê bibê malê her ku te vekir û te got ”vebe susam vebe!” wê hingê wê vebê û wê her cûreyên xwarinê ku ew di ber dilê mirov re derbas dibê wê li ser wê amede bibê ku mirov wê bixwê.

Dayika wî pêşî ji jê bawer nekir. Ji wî re got ku ”kurê min, ma qey xwarin ji xwe re dibê.” Piştî wê, bo ku ew kûrê xwe ne sikênê wê, gota kûrê xwe dê ka şanî min bide.

Hingê keçelok sofraya anî û danî ber xwe û dayika xwe û gotinên ku dêw ji wî re tembih kiribûn ku ew bibê wî ew gotin. Piştî wê, dît ku wê sofreyek mazin wê li ser pêşîya wî vebê. Wê demê dayika wî bi çavên xwe bawer nekir ku ew çû bû û çawa bû.

Piştî wê herdû li ser sofreyê rûniştin û bi hev re xwarina heta ku wan dilê xwe têr kir xwarin. Lê çendî ku wan xwar, xwarin kêm nedibû. Her kevcîya ku wan dixwar li şûnê kevcîyek din bû û ew devera ku ew kevcî ji wê hatî girtin cardin tiştî xwarin dibû, weke ku ew ji wê ne hati girtin.

Hingê dayika keçelok ma acêbmayi. Piştî wê, gelek sênik û tişt hanîn ji mitbaxa xwe û ji wê tiştî xwarin kirin û birin û dana ciranan jî. Ciranan gotinê ku wê ew xwarin ji kûderê hanîya. Wê jî wê weke ku wê, dît wê ji wan re hanî ser ziman. Her kesekê ku wê pêşî lê hisandin pêşî jê bawer nekirin. Piştî wê, ku wan hatina male wan û li lê rûniştin û wan bi çavê xwe dîtin êdî bawer kirin.

Piştî wê demek xwes di nava wan de derbas bû. Her roj dilê wan têt bû. Lê rojekê yek ji wa ciranê wî çav berda wê sofreyê ku ew ji wî bidizê. Wê demê keçelok rojekê ku ew neyê li malê bê wê, ew bi dizî wê bikeve malê wê sofreyê wan wê bidizê. Keçelok piştî wê, êdî wê ketina rewşek xirab de. Ne dizanin ku ew wê çî bikin. Di wê demê de wê, êdî wê rewşa wan wê dîsa wê weke ya berê wê li wê were. Di wê demê de keçelok û dayika wî li sofreyê xwe geriyan. Gelek ciranê wan ku ew heta wê demê bi ser wan de diçûn jî wê rêya xwe wê êdî wê ji ser wan wê bi birrin. Û wê bi ser wan de wê neçin. Wê keçelok û dayika xwe wê tenê wê di hundûrê male xwe de wê bi tenê wê bimênin û wê demê wê nizanin ku wê çî bikin. Wê disa wê li wê rewşa xwe ya xizan a pêşî wê rewşa wan wegerihê.

Keçelok wê di wê demê de wê, çî bikin û çî nekin ku ew wê li wê bihizirin. Dayika keçelok wê hingê wê dikek wan ê pirwê hebê û wê, di wê demê wê ji wî bixwezê ku ew herê wê bi firoşê û bi perê wê, ji wan re xwarinê werênê.

Di wê demê de ne dihat aqilê keçelok ku ew herê cihê ku dêw derketiya hemberê wî û ew sofreyê dayê de. Hingê ji ew diihizirî wî gelek xwe xirab hîskir.

Ew her roj wê bi dîkê xwe re wê rûnihê û wê biaxifê. Dîkê wî jî wê weke ku ew dihat li bi dev dibû û diaxift lê dihat. Wî jî hingê çî dihat ber dilê wî ji dikê xwe re dihanî ser ziman.

Wê dema ku wê, dayika wî ji wî xwestibû ku ew dik bi firoşê wê demê ew dîsa hatibû ber kulina dik û bi wî re diaxift. Wê demê dayika wî ew bi ser wê de girt ku ew weke ji xwe re bi dîk re diaxift girt. Hingê ji wî pirsî ku kurê min tu çî dikê. Tu ji xwe re diaxifê.

”Na yadê ez ji xwe re neaxifim. Ez bi diko re diaxifim”.

”Kurê min me dîk diaxifê.”

”Erê yadê ew diaxifê. Ew bersiva min dide.”

”Çawa dide kûrê min, dêka ji min re bibêjê.”

Hingê keçelok gelek gotin li ber dik gotin lê dik bi gotinekê bersiv nede. Dayika wî hingê dîsa li wî bi dest axiftinê kir.

”Kurê min, te dî, ne wusa. Dik naaxifê.”

”Yadê berî ku tu were vir, xweşik xweşik bi min re diaxift”

”Çawa berî ku ez hatim ew diaxift.”

”Min çi ji jêre digot wî jî bersiva min dida.”

”Kurê min ê delal, ma dik diaxifê. Ew tenê dikarê bakê”

Keçelok çi kir û nekir dîk ne axift. Ber vê yekê wî jî soza da got ku ”piştî ku te ez li cem dayika min derewker derxistim, ezê te bibin bazarê û bi firosim.

Hingê keçeleok dik girt û dest û ling lê girêdan og dest xwe di bin çengê de gihand hev û ew girt û bir. Ew dema ku ew hat bazarê di rê de dîk disa lê bi gotin bû û gotiyê keçeloko min ne nebê û ne firosê. Lê dîk çi kir û ne kir nekir nekari bi keçelok bide firotin. Lê dema ku wê dema ku ew hat ber bazarê, hingê dîk lingê xwe ji tê filitand û bidest bazdanê kir og keçelok jî ket pey.

Keçelok ket pey dik heta mergeke ku ew mazin û li wê gelek mirov lê gihayî hev û weke ku ew şahiyekê dikin. Te digot ku qey ew newrozê pîroz dikin. Wilqasî zêde li hev kom bûbûn û cilên xweşik li xwe kiribûn.

Keçelok welhasil wî dikê xwe nedît. Lê ew hat nava şahiyê û ew gerîya bi dilekê xamgin û bi rewşek bi hazn. Di wê esnayê de wê mirovekê ku ew hinekê pîr û weke navserî xwe wê nêzî wî bibê û wê ji wî re wê bibêjê ”xorte delal û bê por, tu çima wilqasî bi haznî. Evqas mirov bi dilekê xwe li nava wê xweşiyê de digerihin û diçin û dihên. Lê ew tenê weke kesekê bi hazn disekinê. Di wê demê de keçelok derdê xwe ji mirov got û ji wî re sedema ber çi ew bi hazna ku wî ji mêrik re hanî ser ziman.

Di wê demê de keçelok ji wî re got ku ezê nizanim ku ezê çawa ezê herima çem dayika xwe û li rûyê wê binerim. Minê ev dik bi firotî û bi perê wê, minê nan bikiriyê û biriba malê ji dayika xwe re.

Di wê demê de dilê mêrik pirr bi wî viritî û ji wî re got ku Weke xorto ezê haqê dîke te çiqas bê ezê bidime te. Wê demê tu herê ji dayika xwe re bêjê ku min dît firot. Wê demê wê dayika te jî wê ji wê pirr zêde wê kêf xweş bibê û ti jî tê yê nan bibê malê ji dayika xwe re.

Lê keçelok ew xwestek mêrik herê nekir. Berî ku ew li wê dihizirî ku wî weke qazancek bê maf û ankû bê haq didît. Wê berdilê wê ti tiştî ji mêrik re nekiriya.

Lê ji aliyekê din ve jî dilê wî dixwest ku ew wê hilde. Ber ku wî di xwest ku ew tiştêkê bibê malê ji dayika xwe re. Wê demê wê, di wê temenê de wê, hêstekê wê li wî zor bikira ku ew bêjê herê. Lê dîsa keçelok li xwe serwer û miqayet bû û wî ew herê nekir. Ji mêrik re got

”na, rehme li dê û bavê te. Lê ez wê herê nekim. Ber ku ez wê rast nebênim.”

Mêrik fahm kir ku keçelok çendî mirovekê bi asil di hizirê û di xwe de weke kesekê bi tifra û bi zane ya. Ber vê yekê wê hê zêdetirî heya wî kişand ser xwe. Wê demê mêrik keçelok da şûn xwe û ew bir ber devê kergehek ku ew di wê de nan dihê pijtin. Wê demê mêrik ji keçelok re got ku ev kergeh ya min a. Were di wê de li cem kar bikê. Wê demê tişt a ku ez bidima te ku tê bibê ji dayika xwe weke berdêla karê te bê. Hingê wê dilê te jî wê rehet bê. Keçelok hinekê li wê hizirî û tefkir kir ku ew weke ku ew li wî rast hat. Ber vê yekê keçelok ew ji wî re got herê. Wê demê keçelok milkên xwe kişand û bi dest kar û xabate li çem mêrik kir. Keçelok gelek kar kir û hewirdor paqij kir û hewir hevîrt û kira nan. Piştî wê keçelok haqê ku wê merik weke berdêla dik dabû wî ew herê kir û girt. Piştî wê dema ku keçelok xwest ku ew ji wir herê, mêrik berê xwe dayê û lê axift.

”Xortekê delal, dê ka navê xwe min re bibêjê.”

”Navê min keçelok a. Ber ku por bi serê min nîn a herkesekê wê navê dibakê min.”

”Ji ji xaynî wê ti navê te yên din jî nin in.?”

”Belê dema ku ez ji dayika xwe re bûm, dayika min navê ”Serdest” li min kiribû. Carna bi hinek navên din li miribû. Di kurdî de weke tu dizanê serdest wê were wateya ya li ser dest dihê girtin bê. Dayika min jî ez li ser dest digirtim.”

”Rast a, wusa xûya ya ku ew ew ti bi dil û weke dilzizi û weke aziz mazin kirî.”

”Piştî wê keçelok hê jî li mêrik germ bû û ew weke kesekê paqij û baş dît. Piştî wê derdê xwe yê berî wê, jî ji wê re got. ”Wê demê keçelok, dema ku wî ew derdê xwe ji wî re hanî ser ziman hingê mêrik ji wî re got ku ”xortê dilnazik, hêja û dilbaş. Ma tu çûyî devê derîyê male Dêw car din, piştî ew hat serê te.”

Keçelok got ku hingê min tiştêkê wusa nekiriya.”

Lê ev di serê keçelok de ma. Hingê wê demê keçelok dema ku wî rêya male xwe girt wê demê ew gotina dawî a mêrk nanpij di aqilê wî de ma. Piştî wê hat malê û di wê demê de ew çû malê û di wê demê de wê, demê dît ku wa dîkê wî hatîya malê. Dayika wî dît dîtibû. Hingê dayika wî ji wî re got ku kurê minê delal, ne dîkê ji destê te filitiya û ew cardin hatîya malê, tu heta nûya li kûderê bûyî.”

Keçelok hingê çî hata serê wî ew yek bi yek ji dayika xwe re hanî ser ziman. Piştî wê, got ku ew li cem wî nanpijî xabiti wî jî ew berdêla wê da wî. Piştî wî ji wî re got ku ew dikarê her roj werê ali wê bikê û ew jî wê di wê demê wê her roj wê nanê min û berdilê karê min wê bide min. Dayika wî gotiyê kûre minê delal ew tişta ku te kir rast û qanc. Dema ku mirov qanciyeke bi yekê bikê mirov wê berdêla wê jî bibînê.”

Piştî wê keçelok hat wê demê û wê rojê zikê wî û dayika wî têr çûna nava nivînên xwe û xewê çavên wan girt. De ne dibêjin ku keçe ku ew berçî bê xew jî çavên wan nagirê..

Keçelok wê sibehê hê ku rohnî neketî ardê ew rabû û cilên xwe li xwe kir û avak li rûyê xwe kir û piştî xwe ku ew ji malê derkeve. Di wê demê de dayika wî ew li devê dêrî girt û ji wî pirsî ku kûrê min tê herê cem mêrikê nanpijî û kar bikê. Keçelok ti tişt di aqilê wî de nebû ku ew weke bersivê ji dayika xwe re bibêjê. Ber vê yekê wî ji dayika xwe re got ku herê dayê û ma sekinî. Lê dayika wî gotiyê kûrê min heta ku tu gezek nan nexwê ji malê neçe, Were pêşî ez ji ter taştayê amede bikim. Lê keçelok pirr zêde israr dikir ku ew demekê ji ya din zûtir ji malê derkeve.

Di wê demê keçelok gezek nan ku dayika wî ji wî re hanî wê li ser çoka xwe girt û ew xwar. Piştî wê zûka ji malê derket. Lê beri ku ew derkeve destê dayika xwe mac kir.

Piştî wê derket û hat û rastarast cihê ber aş ku ew li wir rastê dêw hatibû li wir ma sekinî û darikek dirêj ku wî di destê xwe weke şifekê ji deverekê peyda kiribû di rêya xwe ya hatinê de wê, bi dest kirina qula dêw de kir. Di wê demê de dêw derket û hinekê bi hêrs axift ku ew kiya dar dilê qula min de. Keçelok ji wî re got ku ”ez im” Dêw hinekê bi çavên raq û baloq lê nerî. Piştî wê, dêw lê axift û jê pirsê ku ew çima hatiyê û di wê demê de ew di wê sibahe zû de çima wî şiyar dikê.

Keçelok hingê derdê xwe ji wî re got û çî hatibû serê wî ji wî re bi lêvkişî û hemû gotin bi gotin hanî ser ziman. Dêw lê hisand û piştî wê, dilê wî bi keçelok ve ma û xwest ku ew qanciyeke din bi wî bikê. Di wê demê de dêw kerek bi kûrtan hanî hemberê wî û da sekinandin. Piştî wê ji wî re got ku ev ker kerekê teybet a. Ezê wê dima te. Keçelok ji dêw pirsî ku ew wê çî ji kerê bikê. Hingê dêw ji wî re got ku ”tu wê bibe malê û wê her tiştê wê, ji ter wê bînê. Keçelok ji wê gotina wî fahmkir ku ew çî li pişta kerê bikê wê ji wî re wê bibê û bînê. Hingê keçelok ji wî re got ku ’zêde ti tişte me nin a ku ez bi pişta kerê bibim û bînim.” Dêw ew fahmkir ku keçelok ew fahm nekir. Hingê dêw ew ji wî re got ku ”kengê ku dema ku kerê berê sukra xwe bi **aliyê** çapê de ziviran wê hingê wê zêr

ji kûrtanê li ser piştî wê birijihin. Çiqasî ew berê sukra xwe bi zivirênê wê hingê wê ew çendê wê zêr wê bi rijihin. Keçelok hingê ji wê, pêşî ku got wê çawa wê ew bibê. Hingê keçelok hinekê bi zorê ku wî hemû hêza xwe dayê hinekê serê kerê bi wê aliyê ku dêw got ve dayê û dema ku dayê hingê weke ku baleyekê xişxikî ku ew çiriyayî bê û ji wê hem zêr bi rijihin wê ji wê keviya kurtanê kerê wê, zêr bidest rijina li ser serê ardê bikin. Hingê keçelok cardin berê kerê bi pêşîya wê ve dayê û zêrê ku ew ketibûna ardê berhevkerin û spasiya xwe ji dêw kir û rêya malê girt û ew hat malê.

Di wê demê keçelok bi dilekê xwe û gavên bi lez û bez hat malê. Di wê demê de wî di xwest ku ew zûkanê wê şanî dayika xwe bide. Di wê demê de keçelok hingê wî, piştî ku wê roj derketibû û dem hati piştî dema danapaza wê xwe gihand malê. Di wê demê de dayika wî li devê dêrî sekinî bû û ew di wê demê de wê ew kifşkir û wê demê wê xwe li hev da hev û hat ber bi kûrê xwe keçelok ve.

”kurê minê delal, nanpij tu zu berdayî. Çima tu zû hatî.”

”na yadê ez neçûma cem nanpij. Ez çûbûma deverek din.”

”Ti çûbûyê kûderê kurê min ê delal. Dêka ji dayika xwe re bibêjê.”

”Dayê ez çûbûma cihê ku dêw lew li wir sofra xwarinê dabûbû min. Di wê demê de min derdeê xwe ji wî re hanî ser ziman. Wî jî ev ker da min.”

”Ax kurê minê delal, emê çi ji ker bikin. Ne zadê me heya em bidina wê sawala xwûdê û ne jî barê me heya ku em bi wê bar bikin û bibin û bênin.”

”Na yadê ev ker kerek bi xoslet a.”

”Çawa ev kerek bi xoslet a kurê min.”

”yadê ev kerê dema ku ew sukra wê bi aliyê wê çapê ve hat zivirandin wê ji kurtanê wê weke ji xûrcayê were û bi rijihê wê hertimî wê zêr bi rijihin.”

Dayika keçelok ev gotinên keçelok weke ku wê bi serê wê neketin. Di wê demê de wê weke ku wê di dema ku wê li cem dêw ew kir wê hinekê bi zorê sukra kerê zivirand û di wê demê zêr bidest rijina li ardê kirin. Di wê demê de wê, hingê keçelok ew kir zêr li rijiyên û dayika wî ji wê acêbmayî ma. Di wê demê de dayika wî, tenê bi awayekê zimanê li wê were girêdan lê hat. Çavên wê vekirî matmayî man.

Piştî wê keçelok dema ku ew şanî dayika xwe da wê, hingê ku dayika wî ew dît, wê pîrr zêde wê dilê wê xwes bibê û wê, di wê demê de wê, dilê dayika wê bi kel bibê. Di wê demê de wê, êdî wê piştî wê zêrên ku ew ketina ardê wê berhevbikin û wê bi hev re wê, demê wê bikina hinek

sewilan de. Di wê demê dayika keçelok gelek sewil peyda kirin û tişî zêr kirin. Qûwarên wan habûn û ew hemû tişî zêr kirin. Piştîre wan ji xwe re êdî herr tiştê xweş kirin û xwarin.

Demek baş wê piştî wê derbas bibin. Wê demê êdî wê, weke ku jîyane wan dîsa xweş bibê wê lê were. Rojekê dayika keçelok ji wî pirsî ku kûre min ma tu bi ser nanpij de çûyi.?

Keçelok gotiyê na yadê welleh ez neçûma. Wê demê dayika wê gotiyê divê ku tu herê û spasiya xwe û dilxweşîya xwe ji wî re bide nîşandin û heta ku van çend zêran jî dirêj wê bikê. De ne, wî qanciyeq mazin bi te kir. Hem di deme te ya zor de li te bû xwedî û hem jî wî ew aqil da de ku tu herê û li dêw bigerihê û ew wê bide te û tu bibê xwediyê wê semyanê.

Keçelok got tu rast dibêjê yadê û piştî wê keçelok wê demê kere xwe da rex xwe û çu ku ew herê cem nanpij. Di wê demê de nanpij wê dema ku ew çû wê di nava ard de wê weke ku ew sipî bûyî wê were ditin. Piştî ku wî keçelok dît, dilê wî xweş bû kêfa wî hat li cih. Di wê demê de nanpij, ji wî re got ku 'min got ku qey ez êdî te nebinim. Lê tu kesekê bi baxt derketî' û destê xwe li piştî wî da. Wê demê keçelok kerê xwe li li ber devê hamamenê girêdabû. Di wê demê de wê, ew ne li cem kerê xwe bû. Wê di wê demê de keçelok ew ji kerê xwe dûrketibê. Hamamvan jî wê demê wê dema ku wê were derve wê, kerekê li devê derîyê xwe wê bibînê. Wê demê ew dihê cem û wê, dixwezê ku ew ew wê ji devê deriyê xwe dûr bikê. Li deverek din wê girêbide. Wê dema ku ew sûkra kerê di zivirênê wî dibînê ku wê weke ku wê ji xûrceyekê wê zêr bi rijihin wê êdî wê birijihina li ardê. Wê demê ew fahmdikê meseleyê û ew êdî wê, kerê keçelok wê ji xwe re wê bibê û wê kerekê din wê werênê û li şûna wî weke kerê keçelok wê girêbide.

Dema ku keçelok li cem nanpij bê wê demê kerê wî demekê weke ku ew ji aqilê wî çûbû. Lê dema ku ew hat bîra wî, hingê wî weke ku ew bi lezekê wî kir ku ew xwe bigihênê devera ku wî kerê xwe li wê girêdayî. Di wê demê ew dema ku ew dihê wir ew li wir dibînê ku wa kerê wî li wir weke ku ew li cihê girêdayî bê.

Keçelok hingê oxek ji dil kişand ku wî kerê xwe li devera ku wî ew li lê girêdayî dît. Di wê demê de wê dema ku ew hat cem kerê xwe wî hinekê cihêbûn di kerê xwe de dît. Kurtanê kerê wî jî wê weke ku ew ne ew yê berê bê. Ber vê yekê wê, di wê temenê de wê, xwest ku ew wê fahmbikê. Wî hizirkir ku ew kerê ku ew awqas zêr ji qûrca wê di rijihijin wê karibê wê gûharînê wê bi xwe re wê di rengê de wê bide çêkirin.

Ew li wê hizirî. Piştî wê, êdî wî kerê xwe rahişta hewsarê wê û bi wê re hanî malê. Di wê demê de keçelok kerê xwe hanî malê û di wê demê de wî, piştî ku wî hinekê bêhna xwe stand xwest ku ew hinek zêr ji jê werina û bi rijihina li ardê. Lê keçelok çî kir û nekir nekarî ku ew wê bidekirin bi kerê.

Piştî wê, keçelok fahm kir ku ew ker ne ew kera wî ya. Ber vê yekê wî fahmkir ku ew kera wî li wir hatîya gûharandin. Di wê demê de keçelok hat ber devê hamamê û ew ji hamamvan gûman kir. Di wê demê de dilê hamamvan pîrr xweş û kêfa wî li cih bû. Di wê demê de wî xwest ku ew, ji wî bi pîrsê. Hamamvan wê rojê pîrr cihê tevdigerîya. Keçelok ew fahmkir. Keçelok piştî wê ew zan çû ber dilê wî ku wî kerê wî gûhartiya. Lê hamamvan sed sûnd xwar ku wî tiştêkê wusa nekiriya.

Ber vê yekê keçelok di wê demê de wê, di awayekê de wê weke ku wê, di wê temenê de wê, çî kir û nekir, bi hamamvan neda li xwe mikurhatinê. Û êdî keçelok bi awayekê bêhêvî wî berê xwe da malê.

Bi demê re wê êdî wê rewşa keçelok û dayika wî jî wê hin bi hin wê bi ber xirabûnê ve wê herê. Wê dîsa wê werina wê sêra berê ku ew di wê de weke bi xizanî û faqirî dijîyan.

Di wê demê de keçelok dîsa di wê demê de wê li kar bigerihê. Ya ku wê pêşî wê wer berbîra wî wê, nanpijvan bê. Di wê demê wî çû û serî li wî da. Keçelok dema ku ew çû ber deveê deriyê wî hingî nanpijvan ew bi dilekê xwe pêşwazîkir. Hingî wê ti pîrr ji jê nekirin. Tenê jî pîrsî ku ew di rewşek xirab û bi fikar de ya. Keçelok der û merema xwe ji wî re bi gotin kir û hanî ser ziman.

Di wê demê de wî, bahsa windabûna kerê xwe û kir. Di wê demê de wê dema ku ew kerê wî windabû wê hingê wê hemû dewlemendiya wî jî wê wînda bibê. Demekê hemû bi hev ve girêdayî bû. Heta ku wî ew li cem xwe girtiba wê dewlemendiya xwe jî wê li cem xwe bigirta.

Hingê wê demê keçelok li cem nanpijvan dest bi xabatê kir û wî nanê xwe yê rojanê û yê dayika xwe ji wir qizinckir.

Rojekê ji rojan, nanpijvan pîrr wastiyay û di nava germê de weke ku ew bêhn lê çûbê wê, bisekinê û wê, derkeve ber devê dêrî û wê ji xwe re wê li ser cihekê weke kursiyekê ji taxt hatibû çêkirin wê rûnihê. Di wê demê keçelok jî li wir wî paqijîya ber dêrî dikir. Di wê demê de wî keçelok li cem xwe da rûnandin û ji wî re got ku ew çendî baş di xabitê û ew ji wî dilxweş a. Di wê demê de hingê nanpijvan dîsa wî aqilek da keçelok. Ji wî re got ku keçelokê delal, ma qey te weke dema ku te sofraya xwe wînda kir, te nekir, ti neçûyî ber devê deriyê dêw. Di wê demê ew heta wê demê

ne hatibû ber aqilê keçelok. Keçelok di wê demê de wê weke ku wê, rohniyek di mejiyê wî de û di serê de wî vedê û wê bibê wê lê werê. Di wê demê de keçelok wê hingê wê, roja xwe ya kar wê li cem nanpijvan wê temem bikê û wê piştî wê, temembikê û wê piştî wê were were malê. Wê jî wî nanê xwe û dayika xwe hanîbû malê. Bi hev re dayika wî bi xwarina ku wê çêkiribû wan nanê xwe xwar û piştî wê ew bi hev re li hev rûniştin. Keçelok xwe dirêj kir û destê xwe danî ser keba dayika xwe weke ku ew gelekî wastiyayî bê. Di wê demê de wê, keçelok hingê weke ku ew wastiyayê tevgeriya. Dayika wî jî destê xwe danî ser serê wî. Û serê wî, rûyî, singa wî û piştî sukra wî firkan. Keçelok xwe hinekî baş û weke şiyarbûyî dît û piştî wê ew rabû û bi dayika xwe re axift û di wê demê de wê, rojê çî kiribû wî ji dayika xwe re gotin bi gotin hanî ser ziman.

Keçelok di wê demê de wê, piştî wê ji dayika xwe re wê, aqilê ku nanpijvan dayê de jî wê, ji wê re wê, werênê ser ziman. Lê dayika wî, piştî ku wî ew got, bi tirs nêz bû û tirs wê carê ket dilê wê ku dêw ew wê carê tiştêkê ji kûrê wê bikê. Di wê temenê de wê, hingê wê tirsî ji kûrê xwe re wê hanî ser ziman û wê gotiyê de ku ew ew neçê. Keçelok hertimî di gotina dayika xwe de bê. Lê wê di xwest ku ew herê. Di wê demê de wê çî bikê ew li wê hizirî. Lê di wê demê heta demek bi derengîya şevê keçelok û dayika wî mana şiyar û wî lawa ji ji dayika xwe kiriya ku ew destûrê bidiyê ku ew herê. Lê dayika wî her cara ku wê lawa jî wê kiriya wê tisa dilê xwe wê bibînê ku wê li wê serwer bibê û wê di wê temenê de wê ji wî re wê bêjê ku ew new pêwîsta neçê.

De ne, di wê demê de wê bawerîya bi gotinan dayika wê mazin wê hebê û wê rêz û hûrmeta li wê jî wê pirr zêde û mazin bê. Di wê demê de keçelok wê hingê wê demek dirêj wê bi dayika xwe re wê rûnihê. Lê keçelok kesekê wilo bû ku ew tiştêk ket serê wî êdî wî weke ku wî bi xwe nekerîya ba. Wusa lê dihat. Di wê demê de wî bi zorekê xwe digirt.

Dema ku wê roja din hat wê, demê ew û dayika wî bi hev re rabûn û wê demê bi hevdû re taştêya xwe kirin û di wê demê de ji malê derket û weke ku ew cihê kergeha nanpijvan. Di wê demê de keçelok wê dema ku ew hat nêvî rê di wê de wî, êdî wê bi xwe nikarî û wê berê xwe ji wê bi zivîrênê û wê bi ber devera li lê aş heya ve wê bidiyê li wir hema li ber devera lê aş habû wê male dêw wê li lê bê. Wê dema ku keçelok hat ber devê dêrî di wê demê de keçelok hat lê bi dilwaswasî bû. Dema ku ew hat ber wir di sê caran wî bi şûn ve gav avêt û cardin ew bi pêş de çû. Di wê demê wê cara dawî wî xwe girt û li xwe hanî û xwe jidand û darik kir

qula male dêw de. Di wê demê de dêw derket û wî ji wî re got ku «keçeloko dîsa ti hatî, ka ji min re bêje wê carê çi hata serê te.

Keçelok ji wî re mesele hemû weke ku wî dizanî bi hemû dûrûstayîya xwe hanî ser ziman. Piştî wê dêw ew fahmkir û piştîre ji wî re got ku ew çawa çûya cem nanpijvan û wî alikari daya wî.

Dêw di wê demê de wê berê xwe da wî û piştî wî Topuzek derxist û da keçelok. Piştî wê ji keçelok re got 'ezê nûha tişta ku ezê ji ter vebêjim tê herê malê û weke ku min gotiya têyê bikê. Nûha vi topuzi bi xwe re bibe û here malê. Li malê têyê ziyefetekê mazin bide û herkesekê dewetî wê bikê. Di wê demê de wê, her tişt wê derkeve li holê.»

Lê dema ku dêw wusa got, keçelok hinekê bi hizir bû hazinî. Dêw ew dît ku ew bi hizir û hazna. Wê demê lê vegeşîya û gotiyê keçeloko wê carê çi bû ku tu wusa bi hazn bibê.» keçelok derdê xwe ji wî re got û piştî wê, gotiyê ku te got ziyefetek mazin bide. Lê ez ti tişt di male min de nîn a ku ez ziyefetek wusa mazin bidim û hemû gundiyan dewetî wê bikin.

Dêw hêngê kîsekê tişî zêr ji ber xwe derxist û avêt pêşîya wî. Gotiyê de tê bi wê bide. Piştî wê, gotiyê de hamamvan û nanpijvanê xwe yê baş jî dewetî ziyefeta xwe bikê.

Piştî wê keçelok dema ku wê ji cem dêw wê wawatihê dîsa weke ku ew tiştekek hat bîra wî û bi hazn bû. Wê carê weke ku rûyê wî ket û rûdanî wî çû. Li şûna ku wê weke ku wê, dilxweşbûba bi wan zêran weke ku ew xamgin bû. Hingê dêw dîsa jî pirsî ku keçeloko wê carê çi bû. Tu ber çi wê carê bi xamgin bûyî.

Keçelok bahsa dayika xwe kir û wê got ku wê gotibû divê ku tu neçê cem dêw û wê tiştên xirab wê were serê te. Di wê demê de dêw hinekê hizirkirî di dema ku ew hizirî dengên weke zîrînê ji qiriqê derxistin. Keçelok bi wê heyê lê ma ku ew çûbû jê. Piştî wê ne bi geleki dêw weke ku ew li xwe hat û piştî wê, gotiyê de «keçeloko ew dayika te bû. Divîyabû ku ti ji gotina wê derneketiba. Lê te bi ya dilê xwe kir û tû hati. Dikarî dema ku tu hatî cem min gelek tiştên xirab werina serê te.»

Keçelok hingê hizirî ku ew çi dikarê were serê wî. Ew di rêyek beyer û ardekê dûz û rast re dihê cem wî. Piştî wî, dêw ji wî re axift û gotiyê de ku wê, devera ku tu cem min û weke ku tu min dibînê, gelek zindiyên ku tu wan nabînê weke aciniyan jî hena ku tu wan nabînê lê ew te dibînin hena. Lê ew dikarin xirabiyek mazin bi te bikin. Wê dema ku wan şaqamek li rûye kesekê da wê, rûyê wan wê hawl bibê û wê, êdî wê nikaribin devê xwe bikarbênin.

Piştî wê, keçelok gelek pirsên din di serê wî de bûn û ji dêw kirin. Wê demê heta nûha ez dihêmin cem te û ti tişt ji min ne hat. Hingê gotiyê de ku afsûna dêwan xort a. Min dizanî ku tu kesekê dil pak û paqij î. Min te parast. Wê wusa ji dayika xwe bêja dakû dilê wê nemênê. Bila dilê herkesekê ji mirov bimênê lê bila ti carî dilê dayika mirov ji mirov nemênê.

Piştî wê keçelok cem dêw hat û piştî wê, rastarast hat cem dayika xwe wê, demê dayika wî hinekê bi hazn û li devê dêrî rûniştî weke ku ew li bendê wî bê sekinî bê. Keçelok hingê ji xwe re ku wî dayika xwe wusa dît, hizir kir ku "gelo dayika min dizanê ku ez çûma kûderê." Di wê temenê de keçelok ev gotin ji xwe kir. Piştî wê, keçelok hat û rastarast çû cem dayika xwe. Dema ku dayika wî ew dît di cih de hat cem wî û gotiyê kûrê min tu zû hatî çima." keçelok gotiyê got "yadê, tiştê ku ez ji ter bêjim hena û ew li hemberî xwe da rûnandin û ji serî heya binî hemû tişt ji wê yek bi yek li dûv hev hanî ser ziman.

Piştî wê lêborîna xwe ji dayika xwe xwest ku wî weke gotina wê nekirîya. Dayika wî ber ku ew dayik bû û dilê wî bi kurê wê ve bû di wê demê de wê, kûrê xwe afû kir. Piştî wê, li ser gotinên wî re hanî ser ziman ku ew dêwê ku bi wî re ew hevdiştinê dikê ew demek kû ew baş a. Ew nahêlê ku ew tiştêkê bi te were. Di wê demê de wê bi wê rengê qinyata xwe ji wî re hanî ser ziman. **Ji dema ku xwûşka keçelok bi mirê û padişahê tayrikan 'tayrê anqa' re zewicî û ew çû û pê de wê dayika wî bi wî re bi tenê mabû. Di wê demê de wê, êdî wê, ti kesekê ku wê li deverê deriyê wan bide nema bû. Ew ne kesekê ji xwe qayil bû. Wê wasfê xwe ne dida. Xwe ser ti kesekê re ne didît.**

Keçelok di wê demê de ew dema ku ew hat malê wê demê wê weke ku wê, dêw ji wî re gotibû wê weke wê bikê û wê, di wê demê de wê, bidest amedekariya ziyefetek mazin wê bikê. Di wê demê de wê weke ku wê dêw ji wî re gotibû wê hemû kesan wê dewet bikê û wê, di wê demê de wê, ew bikira.

Dem hinekê têve çû. Keçelok dewetek wusa mazin da ku wê navê wê ji her devere wê bê bihîstin. Piştî wê, hemû kesên li hewirdorê ên gund û negûnd wê qasta male keçelok wê bikin û wê li wê deverê wê, li hundur û derve wê ji wan re wê cilikan wê dênê û wê li wan wê wan bide rûnandin. Piştî wê, di wê temenê de wê keçelok wê bikê ku ew ji male wî dilxweş herin.

Dem hat û çû. Hemû kes hatina male wî. Hemamvan jî hat male wî, di wê demê de wê kesê ku ew sofraya keçelok dizî jî wê were male wî û di

kuncikekê de wê xwe li hev bide hev û wê, cihê xwe bigrê. Di wê demê de keçelok wê dema ku wê, ji wan re wê xizmetê wê bikê wê topuzê wî wê farq bikê wî kesê ku ew sofreyê wî dizîya. Wê demê wê herê û wê bi serî de wê were xwerê û banî. Têra wî lêxist. Piştî wê, yê diz xwe negirt û li xwe mikur hat û got ku wî sofreyê wî, dizîya. Piştî wê, keçelok û topuz ew dana pêşîya xwe û bi wî re çûna male wî û ji devera ku wê sofra xistiyê derxistin û hanîna malê. Lê dema ku ew vegeşîyan malê û derketin wê demê hamamvan jî wê di wê demê de wê, di nava kesên weke hatina ziyefeta wî rûniştî wê di nava wan de bê û wê, di wê demê de wê ji berika wî zêr wê, bikevin û wê xwe bidina dîyarkirin. Di wê demê de wê, topuz wê ew wê, farq bikê û wê, bi serê wî de jî wê were xwarê. Di wê demê de wê, ew jî wê li xwe mikur wê were ku wî kerê wî bi yekê din gûharandîya û dizîya. Di wê demê de keçelok wê hem bi bigihijê kerê xwe û hem jî wê bigihijê sofreyê xwe. Di wê demê de wê, topuz jî wê êdî wê li cem wî bê û wê di xismetê keçelok de wê bimênê û wê di wê demê de wê, heta demekê wê bimênê. Piştî wê, ew jî wê, hin bi hin wê bi carekê wê ji berçavan wê wînda bibê. Di wê demê de wê kerê wî, dem û temenek dirêj jîyan kir û ew piştî wê, piştî ku ew dema wî ya bi temenê wî derbas dibê ew jî wê êdî wê bi mirê. Di wê demê de wê keçelok wê pîrr zêde wê li ser kerê xwe wê bigirî û wê dilê wî pîr zêde wê bi êşihê. Sofraya wî tenê wê di destê wî de wê bimênê. Ew jî wê, demek dirêj wê bi başî wê li wê bînerê. Heta ku ew di destê wî de wê, ew û dayika wî wê bi başî û xweşî wê di jîyane xwe wê bijîn.

Keçelok di wê demê de wê, demek dirêj wê bi dayika xwe re wê, bi başî û di nava xweşîyê de wê derbas bikin. Di wê temenê de wê ew jî wê êdî wê piştî wê ne bi gelekî re wê sofra wî wê kevn bibê û wê, hin bi hin wê, razîbûn û harişandinê wê pêre wê bibê. Û ew jî wê bi demê re wê êdî wê hin bi hin wê ji dest wê, herê. Di wê demê de wê, dema ku ew jî ji dest çû wê demê wê keçelok wê, piştî wê, êdî wê jîyane wan wê piştî wê, demekê jî wê bi xweşî wê herê. Di wê demê de wê, tenê wê hinek zêr wê di destê wan de wê bimênin ku ew bi wan karibin jîyane xwe bijîn.

Keçelok, û meseleya sa, kitik û mar

Di nava jîyane keçelok û dayika wî de wê hin bi hin wê demek nû wê bi wan re wê destpê bikê. Êdî wê disa wê weke berê wê xizan bibin û wê, nikaribin zêde weke berê bi rengekê dewlemend bijîn. Hinek zêrên ku ew di destê wan de mana dayika wî, dixwest ku ew wan bi îdereyî bikarbênê

û ku ew karibin bi wê re bijîn. Lê gelek rewşên ku êdî wê derkevina hemberî wan wê bibin.

Keçelok di wê demê de wê, êdî wê, di nava gelek de wê derkeve li pêş. Wê weke kesekê ku ew zêde bi zane û tişt ji destê dihên wê were dîtîn. Di wê demê de wê heta wê demê kê wê li deriyê wan xistiya wê destvale wê venegerihê. Ev jî wê weke xosletekê ku mirov wê karibê wê di dewama wê de wê werênê ser ziman bê.

Keçelok di wê demê de wê rewşa wan wê hinekê wê xweş bê. Lê wê ne weke berê bê. Her ku wê herê wê bi ber nexweşiyê ve wê herê.

Rojekê ji rojan dayika wî gelek diêşihê û ew nikaribê herê devê çem ku ew ave werênê malê ku ew vexwûn. Ber vê yekê di wê demê de wê, dayika wî ji kurê xwe re wê bêjê kurê minê delal dê hera ji me re çend sewil av werêna ku em vexwûn. Ava çem naha geleki xweş a.

Keçelok dayika xwe ne şikênê di wê demê de wê di cih de wê, weke keçikên kezî dirêj wê sewil wê dênê ser mil û wê bi ber çem ve wê herê. Kesên ku ew di rê de wê ew wî bibînin wê, ji wî re wê weke ku wê henekê wê bikin û ankû wê hinekê laqirdiya xwe wî bi wî bikin wê bi wî bikenin.

Lê keçelok giuh neda ti kesekê. Wî weke ku wê dayika wî ji wî re gotibû sewilê xwe danî ser milê xwe û bi ber çem ve çû di wê demê de wê demê dayika ew wê, di wê demê de wê, herê ber çem û wê pêşî wê têr av wê vexwe û wê hinekê li bin siha darekê wê xweşik xwe dirêj bikê û ji hev vezilênê û wê bêhna xwe wê berdê. Ji wê kêlikê wê weke ku ti tişt wê ji wî re wê xweştir wê nebê.

Di wê demê de wê weke ku wî xwe ji hemû derdê dûnyê dûr kiribû û hinekê dem weke ku wî bi xwe bi xwe re derbas kiribû.

Demek dirêj li bin siha darê dimênê û hinekê wê di wê demê wê weke ku wê weke çend kêlikan wê çavên wî jî wê herina ser hev û wê ew di xewê ve wê herê. Piştî ku ew hinekê ji xwe çû û piştî wê hat li xwe wê kifşbikê û wê weke ku wê dem wê, hinekê wê zêdetirî wê, derbas bibê.

Di wê demê de wê, dema ku ew hatibû xwe wê demê dibîne û fahmdikê ku wê dem wê çendî wê dereng derbas bûya. Ew di cih de dikê ku ew sewilê xwe tiştî av bikê û herê malê. Lê di wê demê dema ku ew devê sewil dikê nava avê de wê, di wê demê masiyekê piçûk jî wê ji devê sewil wê derbasî hundûrê sewil wê bibê û wê, di wê demê wê di wê de wê weke ku wê were girtin û lê asê bibê. Keçelok wê demê wê kifşdikê ku wa tişteket ket sewil. Lê dema ku ew lê dinerê wê dibîne ku wa

masiyekê zêde piçûk. Ew di wê demê wê, hingê wê, dikê ku ew masi ji nava derxê û bikê destê xwe.

Di wê demê masî bi lêv û gotin dibê û bi keçelok re dipeyvê û ji wî re dibêjê ‘aman keçelok min ji nava avê derneexe. Ku tu min derxê ezê bi mirim. Keçelok hunekê hinekê şaş dimênê ku masiyek bi wî re diaxivê. Pêşî ew di wê temenê de wê, dihizirê û dihênê berçavê xwe ku ew weke ku wê, weke ne rast bê. Ew tefkir dikê ku ew dibê ku ew hê xiyalan bi şîyarî dibînê. Lê masî bi berdewamî bi wî re diaxifê.

Di wê demê keçelok hingê ew fahmdikê ku ew ne di xewnê de ya û ne jî di xewê de ya. Wê demê wê, di wê temenê de wê, êdî wê heya wê bide ser masî. Wê demê ew bi fahmdikê ku ew bi rastî jî dengê masî dikê. Di wê demê piştî wê, ew bi masi re dipeyivê û ew ji masi dipirsê ku ew kiya. Masiê dibêjê ku ew **kurê keyê masîyan Uf a û ew** çî bixwezê ew dikarê bikê. Lê di wê demê de wê dema ku ew wê dibêjê keçelok dibêjê wê dema ku tu çî bixwezê bikê wê demê tû çima di demê min de hatî girtin. Wê demê xwe xilas bikê ji devê sewilê min. Lê masi ne dikarî wê bikê û di wê demê wê, ji wî re wê bibêjê ku ez nizanim ku çî baxtê ez hanîma destê lê ez nikarim xwe xilas bikim. Wê demê keçelok li masi dinerê û ew di dilê xwe de dibêjê ezê wê bibim û wê îşev masî ji dayika xwe re çêbikim. Lê masi ya dilê wî dixwênê û ew ji wî lawa dikê ku ew wî nekujê û jîyane wê li wê baxş bikê.

Di wê demê de masî ji wî re dibêjê «ku tu min berdê û jîyane min li baxş bikê tu çî ji min bixwezê ezê bikim. Wê demê keçelok sewilê yê avê ku ew jî di wê de ya ji avê kir ku ew dûr bikê. Masî disa lawa kir. Di wê demê de keçelok ji masi re got ku ezê çawa bi te bawer bikim. Di wê demê de masi ji wî re got ku dêka min berda navê avê ezê ji te re wê bidim nîşandin.

Keçelok dibêjê ev masiyeka ku ew hebê û nebê jî farq nekê û wê di wê demê de wê diberdê nava avê. Hingê wê, demê masî ji wî dixwezê ku ew tiştêkê ji wî bixwezê. Di wê demê ku ew sewilê xwe vala dikê êdî sewilî wî vala dimênê. Di wê demê de ya ku wê pêşî wê were bira wî ew bê ku wê ji masî re wê bibêjê «ku bi rastî tu wusa bi huner bê wê demê dêka sewilê min, bêî ku ez wê bikima nava avê wê tişî ava bikê. Wê demê dema ku wê masî bibêjê sewil tişî av bibê wê di cih de wê sewil wê weke ku ew di cih de wê tişî av bibê. Di wê demê de keçelok êdî wê masi jî wê bi xwe re wê hilde û wê, sewilê xwe wê werênê malê. Di wê demê ew, di wê demê de wê, tiştên ku ew li malê wê werina kirin wê, di hemûyan de

ku wê dayika wî bikiran wê, ji masî wê bixwezê ku ew wan bikê. Masî dibêjîyê ku ew pêşî divê ku ew navê tiştê ku wê bê kirin ew bibêjê.

Keçelok dibêjê ku «bila mitbax hemû pîrr bê paijkirin û xwarin were çêkirin û wê were ser sofreyê. Di wê demê de masî gotinên wî dubare dikê û ew hemû di cih de dibê.

Di wê demê de wê, dema ku wê, dibînê ku wê, av disa lazima ji malê re wê bêjê mêşî û masî wê bêjê bila li malê hebê û wê di cih de wê av wê amede bibê. Wê tiştên ku wê bo avê hebûn wê tiştî av bibin.

Piştî wê, keçelok wê êdî wê qanih bibê ku wê masî wê xwediyê afsûna kirina tiştê ya. Di wê demê keçelok wê, ji masî bixwezê ku wê hewş wê were paqijkirin û wê masî wê bibêjê wê di cih de ew wê bibê. Di wê demê de wê, hemû tiştê malê wê bikê.

Dayika wî jî wê, di wê rojê de ber ku ew nexweş bû û wê ti tişt nekiribû wê, di dilê wê de wê bimênê û wê, bi wê nexweşîya xwe wê bixwezê ku ew rabê tiştê wê bikê. Lê dema ku ew rabû wê di wê demê wê bibînê ku wê, hemû tişt weke ku wê kiribû û wê xwestiya wê were kirin. Di wê demê de ew, ya ku wê wer aqilê wê di cih de wê kûrê wê bê û ew di wê demê wê ji kûrê xwe re wê bibêjê ku ew wê çendî hemû tişt kiriya bê ku ew farq bikê. Di wê demê wê kêfxweşîya wê ji wî re wê werênê ser ziman.

Keçelok di wê demê de wê ji dayika xwe re wê bêjê ku dayê tu rehetî xwe xira neka û ji nava nivînên xwe dernekeve. Çendî ku wê, keçelok di wê de wê israr jî bikê lê wê dayika wî derkeve. Di wê demê wê dema ku ew wê were mitbaxê wê binerê ku wê xwarin jî çêbûya û mitbax pîrr xweşik dayî hev bê. Hingî dayika keçelok hat ber wî ji wê re got ku 'kurê minê delal te hinek hanînen malê ku ew tiştên malê bikin.» Keçelok wê bêjê nayê dayê min ti kesek ne hanîya. Tenê wê, di wê demê de wê, dayika keçelok wê mereq bikê ku ew çawa kir. Wê dixwezê wê fahmbikê. Keçelok di wê demê de wê, dema xwe ya ji malê çûyî û li binê darê xwe dirêjkirina wî û demek dirêj li wir bûhûrandina wî ew ne di aqilê wî de bû. Di wê demê de wê, ji dayika xwe re wê bêjê ku «dayê, te ez şandina avê ez li wir demek dirêj mam, piştî wê dema ku min sewilê tiştî av kir masiyek piçûk derket li pêşîya min û ket sewilê min. Min pêşî xwest ku ezê wê bigrim û wê bikima şiv ji ter a. Lê piştî min dît ku wa masî bi lêv bû û axift bi min re. Wê demê masî ji min re got ku ez çî bixwezim dikarim bikim. Tu çî i min bixwezê ez dikarim bikim. Min pêşî bawer nekîr. Lê piştî wê, ev tiştên ku tu dibînê hemû bi wê dana kirin û êdî min bi wê bawer kir. Keçelok di wê demê de wê, hemû tiştê ji dayika

xwe re dihênê ser ziman. Lê dayika wî nexwezê ku ew ji wan gotinên wî bawer bikê. Di wê demê wê dayika wî, wê dema ku ew bawer nekê wê demê keçelok wê bikeve pey dana bawerkirinê de. Di dawiyê de keçelok wê bi awayekê wê hinekê wê bi dayika xwe wê bide bawerkirin. Piştî wê pirr zêde wê kêfa wê jî wê were. Dema ku wê keçelok wê ji masî wê bixwezê ku ew bi dayika wî re bide û bistênê wê hingl wê dayika wî bi wê bawer bikê. Di wê demê de wê, dema ku ew dengê masî dikê wê pirr kêfxweş bibê.

Di wê demê de wê, keçelok hemû tiştên xwe bi masî dana kirin. Demek pirr zêde xweş bi masî derbaskirin. Wî çî digot masî dihanîn li cih. De ne, kefelokê me, pirr zêde hij findik û fistikan dikir. Di wê demê wê, dema ku ew êvarî şîva xwe dixwûn wê jî mêşî wê bixwezê ku ew sênikên tişî findik û fistik li pêşîya wan bide amedekirin. Wê di cih de ku wê masî wê bi lêv bikê wê di cih de wê her tişt wê li ber wan wê amede bibê.

Di wê demê wê kefelok, dayika wî û masî wê demek zêde baş û dirêj wê bi hev re wê di wê demê de wê derbas bikin.

Di wê demê de wê dema zivistanê wê di wê demê de wê were ber devê deriyê wan. Êdî wan jî amedekariya zivistanê dikir. Di wê demê de wê dar ji daristanê di hanin malê, di wê demê de wê dayika keçelok wê jî keçelok wê bixwezê ku ew êdî ew daran bo şawatê ber hev bikê. Di wê demê de keçelok wê ya ku wê wer aqilê wî ew bê ku ew bi masî wan xwestekên dayika xwe ku wê jî wî xwestina ew werênê li cih.

Keçelok wê di wê demê de wê, dema ku ew ji masî re wê bibêjê wê demê masî wê di cih de wê bi gotina bo daran arabokek amede bibê wê di cih de wê arabok wê li ber dest wê amede bibê. Wê demê keçelok li ser arabokê sûwar dibê û di wê demê ew de bi hev re ew diçê daristanê bo hanîna daran. Di wê demê de wê dema ku ew diçê daristanê bo daran jî wê, destê xwe wê nedê berxwe. Wê bêjê masî ku ew dar di arabokê.

Hemû tişt wê bo keçelok wê di wê demê de wê hesan. Piştî wê ku wê, keçelok xwest ku ew qaniciyê bi wê li ciranan û kesên li dora xwe bikê. Di wê demê gelek jin di malên xwe de dixabitin û zilamê wan li derve bûn û ankû li nava ardan dixabitin. Wê demê keçelok deve deriyê wan û jî wan re digot çî ji wer re lazima û dida kirin. Dema ku wê gotiban av lazim a wê, demê wê jî wan re wê gota, sewil û cêrên xwe li yê avê werênin û dênina ber min ez wan tişî bikim. Wê ew wê bikin, heta ku wê jin wê çûna hundurê û hasiban wê demê wê wan wê ew bikira. Di wê demê de wê keçelok di wê demê de wê weke biqancê nava gund û hewirdorê.

Di wê demê de wê dema ku wê dayika wî ya pîr ji wî xwestibû ku ew daran bo şawata zivistanê ji daristanê werênê wê hingî wê, ji masi xwestibû ku ew arabokek amede bibê û ew bi wê herina daristanê û ew tişî dar bibê û ew werênina mal. Di wê demê de arabok li ser xwesteka keçelok amade bû û ew piştê bi lezeke weke ku ew bi bê re bikevina nava pêşbaziyê de wê bi lez wê herin û wê werin. Bi leze barqê wê di cih de wê herin. Wê bi heman rengê wê, di wê demê de wê, tekerlekên arabokê wê li keviran wê bikevin û wê bilind û nimz bibin. Di wê demê de ew hingê di wê demê de zû çûn û hatin nizanibûn ku ew çawa çûn û hatin.

Wê dema ku ew çûna daran li daristanê wê tişteke wê bibê. Wê demê wê jinek pirr zêde pîroz wê li pêşîya wan wê rûbide û wê, tekerlekên arabokê wê, ser wê re wê herin û wê ew wê li wir wê jîyane xwe wê ji dest wê bide. Wê demê wê, keçelok ji wê pirr zêde xamgin dibê. Lê fêda nakê. Ew çiqasî bi kul dibê lê fêde nakê. Ji masi dixwezê ku ew wê saxbikê masi dibêjê ku ew ne karê min a, ew yê ku ew dan daya xwûdaya û ew dikarê wê bistênê û wê bide. Wê di wê demê de wê keçelok wê ji masî re wê bibêjê ku ew bûna sedema wê. Wê demê masi wê ji wî re wê bibêjê ku ew wusa dihê dîtîn. Lê ew jî sedemek wê heya ji aliyê xwûdê bê. Demekê di baxtê wê de wûsa nivîsandîya û ew bûya. Wê demê em nikarin bêjin ku em bûna sedem. Lê keçelok xwe ji wê pirr xirab hîs dikir.

Di wê demê de keçelok hat malê bi xamginî. Di wê demê de dayika wî lê nerî û gotiyê de kûrê min ev derde bi te girtîya. Dêka ji min re wê bibêjê. Keçelok ji wê re mesele got û bahsa jina gelekî pîr a ku ew mir wê kir. Wê demê dayika wî ji wî pirsî ku ma telerkên araboka te bi ser de çûn. Keçelok got ez wê hema nizanîm, Tenê min dî ku ew li keviya rê dirêjkirîya. ”ê demê dayika wî hinekê lê hizirî û xwest ku ew di serê xwe de sedema wê bibînê. Dibê ku ew ne kûrê wê jî ji wê re bûbê sedem. Wê hinekê wê bi wê rengê ew jî di serê xwe de bir û hanî. Di wê rengê de ew bi wê jî lê hizirî.

Lê di wê demê de wê, keçelok wê agahi wê ji ciranên wê were gûhê ku ew jina pîr kurekê wê hebûya û ew serî li şah dide ku ew gilêhê kesê ku ew dayika wî kuştî wê bikê. Di wê demê de wê, kurê jina pîr wê bêjê ku ew arabokekê lêxistiya. Di wê demê de wê, keçelok arabok di wê demê de tenê li ber deriyê wî dihat dîtîn û kesên ku ew dîtîn wê ji kesên ku ew dipirsîn re wê bibêjin ku ew xwediyê arabokê ya û wê hemû hey û çav

wê werina bi ser keçelok de. Di wê demê de wê agahi wê herê şah ku wê kese ku ew xwediyê wê wê keçelok bê.

Wê demê şah wê di wê demê de wê bê gotin ku wê du sêwariyan wê ji devê deriyê xwe wê bişênê ku ew herin keçelok bînina hemberî wî.

Di wê demê de wê dema ku wê herdû sêwar wê xaber li wan were dayin wê di cih de wê weke bê wê li haspê sêwar bibin û wê werina ber deriyê keçelok, di wê demê de wê, keçelok li malê rûniştî bê û wê masiyê wî jî li pêşîya wî bê. Sêwar wê, werin û wê ji keçelok re wê bêjin ku şah hun xwestina huzura xwe. Divê ku hun bi me re werin. Lê keçelok hem tirs ketîya dilê wî û hem jî ew nexwezê ku ew weke kesekê sêdar herê hemberî şah. Ber vê yekê ew naxwezê ku ew bi wan re herê. Û di wê demê de wê, ji masî bixwezê ku ew herdû sêwar li hev xin heta ku ew jî kal bikevin. Wê demê masî xwesteka wî dihênê li cih û ew jî dibêjê bila herdû sêwar lev bixin û ew jî wê bi hevkevin û heta ku ew hev jî kal bikin. Piştî wê, ew wê bi hev re cardin wê li haspê xwe wê sêwar bibin û wê herina hemberê şah û wê rewşê wê ji wî re wê bibêjin. Wê ji wî re wê bînina ser ziman ku wan jî fahm nekir ku ew çawa bû, hema ew bi hev ketin û wan li hev xist.

Dema ku wê şah wê sedema wê ji wan wê bipirsê ew jî wê sedema wê bibêjin ku wê ti tiştê bi me re weke sedemê wê di serê wan de wê nebê.

Hingê şah hizir kir ku ew rewşek acêb a. Wê demê wê di cih de wê agahiyê wê bişênê û wê bibêjê ku ew bila serwezirê wî werê hemberê wî. Di wê demê de ew jî wê di cih de wê agahiyê wê bidina serwezir û wê dema ku wê serwezir wê were ew wê ji wan wê wê bixwezê ku ew herin û keçelok werênina hemberê wî.

Di wê demê de wê, demê serwezir wê pêşî wê li herdû sêwarîyan wê bi hişênê. Di wê demê de wê rewş wê ji wî re jî wê, xarib wê were. Lê di wê demê wê, serwezir wî komek sêwarî wê bide dora xwe û wê bide ber deve derêyê male keçelok. Dayika keçelok ji tirsê ew derneke derve ku wê tiştê ji wê bikin. Lê keçelok di wê demê de wê, derket hemberî wan weke mêrekê û ji wan pirsî ku ew çî dixwezî. Wê demê serwezir ji wî re got ku şah gotîya bila keçelok were hemberî min. Ew te li huzura xwe dixwezê. Di wê demê de keçelok ew herê nekir û weke ya ku wî hanî serê herdû sêwarîyan wê bi masî wê werênê serê hemû sêwarîyên li dora serwezir. Di wê demê de wê serwezir di wê rewşê de wê zêdetirî wê acêbmayî wê bimênê û lê ew ti tiştê ji rewşê fahm nekê.

Di wê demê de wê keçelok wê wan jî wê bi şûn ve wê bişênê. Lê serwezir wê rewşê li gûrûra xwe neda xwarin û ew di wê demê de ew

nexwezê ku ew destvala derkeve hemherî şah, Di wê demê ew ji sûwarîyên xwe dixwezê ku ew li deverêkê dûr bisekin in û ew birinên ku wan dana hev ew bi destê xwe derman bikin. Di wê demê ew jî wê cilên xwe bi wê bi gûharênê û wê xwe bikê rewşa yekê avdal de û wê dakeve nava gel. Di wê demê de wê gotinên ku wê, di nava gel de wê werina gûhe wî ku keçelok çend mirovekê baş û qanc bê. Ew hertimî qanciyê bi mirovan dikê û xwestekên wan dihênê li cih. Lê ew wê rewşê mirina jina pir tiştêkê bi wê bawer nekê ku keçelok wê dabê kirin û ew wê weke bûhtanakê li keçelok wê dibînin û wê bi wê rengê wê dihênina ser ziman. Serwezir hemû gotinan di wê demê de deng dikê û ew di mejiyê xwe de wan qeyd dikê.

Lê tiştêkê din jî wê, di wê demê de wê, di nava axiftin û pistapistan de wê were ser ziman. Ew jî wê ew bê ku keçelok weke kesekê li kêfa xwe dinerê û ew hêj findik û fistikan dikê. Di wê demê de wê, demê wê, serwezir wê li ser wê re wê li tiştêkê wê bihizirê. Wê demê serwezir dihê nava sûwarîyên xwe û cilên xwe yên wezirtiyê ên bi şan û şohret wê cardin wê li xwe bikê. Piştî wê ew wê carê bi tenê dihê ber deveriyê male keçelok û bi zimanekê pirr zêde xweş û dengêkê nimz wê bi wî re wê biaxifê. Di wê demê de wê serwezir wê ji keçelok re wê bibêjê ku şahê me gelek findik û fistik ji wî re hatina û ew nexwezê bi tenê bixwe û ew nikarê hemû bi tenê bixwe, wî bihîstiya ku tu jî zêde hêj findik û fistikan dikê. Wê demê xwest ku tu were dîwana wî û li rex wî rûnihê û bi wî re bixwê.

Keçelok dîsa fahmkir ku ew di meseleyê de wê weke meseleyek din wê hebê. Lê wê carê wî nexwest ku ew bêje na. Ber ku wî hizir ku ew çendî bêjê na wê, şah wê hinekên din din wê bişênê û ew bela xwe ji wî venekê. Ber vê yekê wê di wê demê de keçelok got serwezir bila ezê werim û bi hev re ketina rê û çûna hemberî şah.

Di wê demê de wê, dema ku ew hatina hemberî şah, wê demê wê şah li cil û bergên ser nerin ku weke kesekê ne zêde bi tifra û ji xwe bi bawer lê nerî. Weke kesekê ku wê tiştêkê wusa wê ji jê newê hêvî kirin wê di wê demê de wê, lê binerê.

Keçelok di wê demê de wê, şah bi wî re bi dest axiftinê dikê û ji wî re dibêjê ku te bi arabokê dayika wê mêrê ha kuştîya û destê xwe bi kurê pîrê ku ew li aliyê din sekiniya ve dikê. Di wê demê keçelok wê red dikê û wê di wê demê ez nizannim ku ew kê kiriya. Di wê demê de keçelok dibîne û wê, şah weke ku wê, bixwezê wî wî sûcdar bikê ew ji masî wê

bixwezê ku ew tiştêkê wusa bi wê bawer nekin ku ew wî kiriya. Masi gotina wî dúbare dikê û her kesek weke wî bawer dikê.

Lê tê gotin ku wê, di wê navberê de wê keçek şah a pirr zêde xweşik wê hebê û ew di ber kûncikê ve ew keçelok dibînê û ew li dil dikeviyê. Di wê demê de wê, ew jî wê were û wê weke ku wê bi bandûra afsûna masi ku wî daya kirin wê bibê. Di wê demê de wê, keçik wusa lê tê ku ew çavên wê ji keçelok û pê de êdî ew ti kesekê nabînê. Piştî wê şah keçelok dihê ku ew herê û ew êdî ji cem şah dihê. Lê keça şah wê di wê demê de wê êdî wê were ji şah re gotin ku ew dilketiya keçelok. Lê şah wê nexwezê ku ew wê herê bikê. Ber vê yekê ew gelek kesên weke hekim wê bênê û wê bixwezê ku ew ew aqilê keça wî ji ser keçelok bidina birin. Ti hekim wê nikarin bikin. Ber vê yekê şah li wê dimênê bêçare.

Keçelok êdî ku ew hat malê li malê wê di wê demê de wê, hinekê wê bi dayika xwe re wê mesele wê bide û bistênê. Di wê demê de wê, dayika wî ji wî bixwezê ku ew masi ji kû hildaya ew herê masi disa li wir berdê navê avê. Ber ku masi çendî ku wê gelek tişt wê bi wê dana kirin wê wekî din wê gelek tiştên ku weke ku bi wê rengê hanîna serê keçelok jî wê bibin. Keçelok wê demê wê dayika xwe na şikênê û di wê demê de ew di rajê masî û hin bi hin wê bi ber devera ku wî ew lê girtîya ve wê herê. Masi wê fahmdikê ku keçelok bi nêhta ku ew wê berdê. Di wê demê de wê, masi wê ji wî re wê bênê ser ziman ku ew geleki ji wê dilxweş bûya û ew dilê wî paqij a. Ber vê yekê ew dixwezê ku ew li cem wî bimênê. Lê keçelok ew wê, nekê. Ber ku wî soz daya dayika xwe û ew pêl soza ku wî daya dayika xwe nekê. Ew ji wê na bûhûrê.

Keçelok di wê demê de wê dema ku ew dihê beravêjê ku ew masî berdê nava avê ew demek dirêj li binê wê dara li beravê wê rûnihê û wê, bi masi re wê biaxifê. Wê di wê demê de wê, piştî wê masî wê berdê nava avê û ew jî wê were male xwe.

Lê di wê demê de ku wî masî berda nava avê wê, aliyekî wî zorê wê li lê bikê ku ew bi şûn ve vegerihê û ew herê masî cardin wê hilde û werênê malê. Lê ew di aqilê xwe de wê derbas dikê ku ew herê jî ewê êdî masi nebînê. Lê ew di wê demê de wê bi wê re wê li wê jî wê bihizirê ku ew afsûna masi ya bê. Di wê demê de wê tenê wê weke bi nêhta bi ceribandîne wê were devera avê û wê li wir wê bibînê ku wê masî wê hê li wir bê û wê serê xwe ji avê derxistiya û weke li wî di meyizênê. Lê keçelok zêde bi cem de neçû. Di wê demê de keçelok wê dihizirê ku ew weke afsûna masi bê. Lê di wê demê de wê keçelok wê bi xwe karibê û wê di wê demê de wê ji wir wê gav bi gav wê dûrkeve. Piştî wê re wê,

êdî wê, keçelok wê were malê û wê li hemberî xwe wê ji wê re wê bibêjê ku 'yadê min masî berda nava avê.' Dayiika wî ji wê kirina wî weke ku kêfxwe bû û wê di wê demê de wê ji wî re wê werênê ser ziman ku kûrê min, xwe dema ku te ew masî girt, te ti tiş nekir, te xwe bi tembelî berda. Te hemû karê xwe û yê kesên li dora xwe bi wê dana kirin.' Piştî wê dayika wî ji wî re bi berdewamî got ku 'ji xwe wê ji gelek bela hanîna serê de. Belaya mazin mirina wê jina pîr bê.' Di wê demê de wê keçelok wê bêjê dayika xwe tu rast dibêjê û wê di wê demê de wê, bikê ku ew wê ji bîr bikê. Lê çendî ku wê bikê ku ew wê ji bîr bikê jî lê wê ji aliyekê ve wê weke ku wê mejiyê wî li wê hoyî bê wê di awayekê de wê hertimî wê were li bîrê. Lê keçelok ew wê weke afsûna masî didît û wê di wê demê de wî hizir dikir ku ew wê di demekê piştre ku wê hinekê xwe girt û pê de wê ji wî herê û êdî wê ji wê afsûnê wê xilas bibê.'

Piştî wê keçelok jîyane wî dîsa bo weke ya berê û hat sêra berê. Di wê demê de wê dîsa wê keçelok wê herê cem nanpijê xwe û wê, di wê demê de wê paqijiyê bikê û wê nan bi pahtê û wê bi wê re wê nanê xwe wê qizinc bikê.

Dem wê di wê demê de wê derbas bibê û wê hemû karê malê wê bi keçelok wê were kirin. Keçelok berî wê demê ber ku wî hemû tişt û karê kesên li dora xwe dikir wan jî êdî ku wê tiştêk bûna wê hatiban û serî li wê daban. Di wê demê de wê, keçelok weke kesekê bi ew di temenê xwe yê piçûk de zêde bi zane bûya wê derkeve li pêş. Wê navê wî derkeve li pêş.

Keçelok di wê demê de wê bi dayika xwe re wê jîyane xwe di rewşa xwe de wê derbas bikê. Piştî wê hin bi hin wê amedekariya zivistanê wê bikin û wê di wê demê de wê, bixwezin ku ew darên ku ew di saqama zivistanê de ew bi şawitênin wê berhev dikir. Di wê demê de wê, gelek karên ku ew hatibûbûna ser milê wê de wê bûban.

Keçelok di wê demê de wê, dema ku wê hin bi hin wê, dunya bi ber sarbûnê ve wê herê. Dayika wî ji wî bixwezê ku ew deverên malê ên xûrabûyî ew çêbikê. Di wê demê de wê, keçelok demê dirêj wê di wê karê malê de jî wê bixabitê. Lê gelekî xira bûbû û di wê demê de wê êdî dixwest ku ew alikari ji wê re pêwîst bû.

Dayika wî jî ew didît. Ber vê yekê rojekê dema ku wê dayika wî dît ku keçelok bi tene serê xwe wê nikaribê wê bikê wê, demê wê, rojekê çend zêran wê bikê mista destê keçelok de û wê ji wî re wê bibêjê ku kûrê min ê delal ez nûha van zêran didima te, tu jî hera û van li bazarê hûrbikê û

werênê. Emê bi wê male xwe nû bikin. Ez dibênim ku hêza tê nagihê û gelek alikari û tiştên ku ew em bikin wê pêwîst bin.

Keçelok hingê mereqê dikê û ji dayika xwe dipirsê ku wê ev zêr ji kû hanîna. Dayika keçelok wê dibêjê ku min ew hê ji dema zêrên qûrca kerê ku ew ketibim bi hinek kiribûn keviya gûhê balgihê xwe de. Ev ew in. Ez nûha di dem û rojek pêwîst de wan didima de ku tu herê û wan hûrbikê û werênê. Di wê demê de em bi wan male xwe çêbikin. Zivistan dihê. Berî wê em divê ku em wê bikin. Nexwe emê di zivistanê de emê nikaribin wê bikin û emê ji saqama wê di malê de bimirin.

Keçelok di wê demê de wê bêjê bila yadê û wê, rajê zêran û wê bi piştî wê bêje dayika xwe ku ezê herima bazarê û wan li bazarê hûr bikim.

Di wê demê de keçelok piştî wê ji malê derdikeve û dihê nava niştcehê. Di wê demê de wê, berî ku ew were bazarê wê di wê demê de wê, rastî komek mirov ku ew di nava xwe de wê gelek li qalabalixekê mazin wê bikin wê were. Di wê demê de keçelok wê merek dikê ku ew çiya û çima ew qalabalix li wir gihiştîya li hev ew diçê nava wan. Di wê demê de wê dibîne ku wan kitikek û ankû pisikek di nava xwe de girtina û ew li wê dixin. Keçelok hingê li wê meyize û dilê wê bi wê şawitî. Di wê demê de wê, dema ku ew bi pisikê re çav bi çav hat weke ku ew bi afsûn bibê lê hat û di wê demê de wî xwest ku ew wê pisikê ji nava wê qalabalixê xilas bikê. Di wê demê de wê, keçelok wê, di wê demê de wê, keçelok wê derkeve pêşîya qalabalixê û wê ji wan wê bixwezê ku ew pisikê serbest berdin. Ew hingê bo pisikê wê gelek lawa wê bikê. Lê qalabalix di ya xwe israr dikê. Û gelek kes derdikevina li pêş dibêjin ku pisikê ji male wan tişt xwarin. Hinek dibêjin ku pisikê goştê wan yê ku wan ji şîva xwe re amede kiribû ravandîya. Hinek kesên din bahsa hinek tiştên din din. Keçelok di wê demê de wê hingê wê, di berdêla ku wê hemû kes wê li pisikê wê were rahmê wê demê ew di rabê çend zêran ji berikê xwe derdixê û dide qalabalixê û ji wan re dibêjê ku wan di nava xwe hûrbikin û kê çî zirara wan bûya bi wê berdêla wê bistênin. Piştî wê, keçelok pisikê jê destê wan xilas dikê. Piştî wê ew wê ji wir derdixê û wê dikê ku ew wê serbest berdê. Lê pisik ji wî nexwezê k uew vaqatihê. Hingê pisik bi ziman dibê û bi wî re diaxifê di bêjê te ez xilaskirim ez jî te naberdim û ezê li cem te bim. Weke wê qanciya ku te bi dilê xwe yê baş bi min kir ez jî hinek qanciyan bi te biikim.

Keçelok piştî wê heta ku wê herê kitik jî wê li pey wî were. Di wê demê de keçelok wê hinekê din wê herê û wê bibîne ku wê li deverê din wê gelek mirov wê bi heman rengê wê li hev bûna kom û wê qalabalix dikan.

Di wê demê de keçelok di wê demê de wê, dixwezê herê nava wan. Lê di wê demê de kitik li pey wî ya û ew li wê dihizirê. Di wê demê ew di cihê xwe de disekinê ji kitikê re dibêjê ku "kitik tu li vir ba. Kengî ku tu herê nava qalabalixê wê weke ku wê li kirin wê li te bikin." kitik dibêjê ku wê, wê demê temem û ew li deverekê dervî ku mirov lê hena di sekinê. Piştî wê, keçelok dihê nava qalabalixê û dibênê ku wê weke ku wê di nava qalabalixa pêşî de ku wê çawa wê weke li kitikê wê bikin wê di wê demê de wê sayek wê di nava wan de bê û wê bi heman rengê wê wusa lê bikin.

Herkesek wê darek wê di destê wan de ya û wê bixin. Keçelok demekê wê wusa li wê qalabalixê dinerê. Piştî wê ew dihê û li pêşîya wan disekinê û ji wan re dibêjê ku "mirovno bisekin in ew heywana xwûde ya ma hun çî ji wê dixwezî." Yekê ku ew hinekê weke navxwerî xwe ya ji nava qalabalixê derdikeve û ew berê xwe dide keçelok û ew ji wî re dibêkê xort keçel, tu çî dibêjê, ne vê kuçikî em harimandin. Nanê me çî hebê wê, her roj wê were û bikeve û wê bixwê."

Keçelok dema ku ew bi kuçuk û ankû sa re çav bi çav dihê dilê wî bi wê di şawitê û ew dikeve nava qalabalixê ku ew li sê bixê. Wê demê keçelok ji berika çend zêran derdixê û dirêjî mirovê navxwerî xwe dikê û ji wî re dibêjê ku "dê raja wan zêran, kê çî zirar dîtîya wê wan zêran hûrbikin û herkesekê zirara wan bidina wan. Lê wê heywana xwûdê jî serbest berdin, rehet berdin. Wê demê mirov wê, herê dikê û wê di wê de wê, êdî wê ti kesek wê, li sa nexê.

Piştî wê qalabalix wê hin bi hin wê ji hev wê belav bibê. Herkesekê ku ew zirar dîtina wê zirara wan jî wê were li cih. Di wê demê de wê weke ku wê dad wê cihê xwe wê bibinê. Keçelok di wê demê de wê, dema ku wê dibînê ku wa herkesek çû û êdî ti kesekê destê xwe li sa ne rakir, ew jî êdî wê ji ra wê bibêjê ku "dê êdî tu jî bi rêya xwe de here û êdî nekeve nava mala ti kesekê. Tiştên ti kesekê bêî destûra ne nexwe."

Di wê demê de wê sa wê weke ku wê bi dev û ziman bibê û wê bi wî re wê bidest axiftinê wê bikê. Di wê demê keçelok wê, di wê demê de wê, êdî wê, şaş û matmayî wê bimênê. Di wê demê de wê dema ku wê pêşî wê sa wê biaxivê, ew wê, di wê demê de wê weke ku wê dengna din bihîstina. Ew pêşî ji xwe re dibêjê "dê hera me sa diaxifin" û wê, bikê ku ew berê xwe ji wê bi zivirênê. Lê di wê demê de sa wê, cardin axiftin û çavê wî hilda. Piştî wê ew ma şaşmayî. Piştî wê, keçelok jê pirsî ku ew kîya di wê demê de sa wê serborîya xwe hemû ji wî re hanî ser ziman. Piştî wê, dema ku wê dem hinekê têve çû û wê weke ku wê li wan wê

dereng wê bibê, keçelok wê tişta ku wî dayika wî dabû pêşîya wî hat bîra wî û di cih de got "ne ez dereng mam" û ji cihê xwe rabû. Di wê demê de sa jî da li dûv. Keçelok berê xwe da sa û gotiyê "dê hoş êdî li dûv min newe" Lê sa cardin bi wî re axift û gotiyê "te ez xilaxkirim ji nava destê wê qalabalixê. Ez canekê li te bi deyn im. Heta ku ez sax bim ezê bi te ve girêdayî bim." Keçelok bersivê dide sa û dibêjiyê "dê hera sayo, di male min de nan nin a ku ez dayika xwe bixwûn, vêca ezê çawa ji ter peydabikim." Lê sa êdî ew weke ku wê gotina xwe gotibû û ew ji ya nehatbû xwere. Di wê demê de êdî wî da dûv keçelok. Dem ku keçelok hat dehma kitikê wê demê kitikê xwe da rex wan û bi wan re meşî. Di wê demê de wê kitik û sa bi hev re axiftin û wan ji hev re hanîn ser ziman. Kitikê ji sa re got ya ku ew hat serê de hat serê min û keçelok ji nava lapê wan xilas kirim. Wê demê sa jî heman tişt got û piştî wê sa bêjê û got tişta ku ew hatî serê me wek hev û ayni ya. Wê demê em bi hev re weke êdî ji wê derê û pê de bi keçelok re rêheval in.

Piştî wê keçelok bi wan re demekê meşî. Dayika wî hinek rêwî ji wî re amede kiribû û kiribû nava paçekê de ku ew di rê de birçîbû bixwê. Di wê demê de wê, demê keçelok birçî bû û ew li binê darekê rûnişt û di wê demê de wî bi dest xwarina xwe kir. Piştî wî nanê wî tenê di ber wî re neçû û wî bi kitik û sa re parvekir. Wan jî ji rêwîya dayika wî amedekirî xwarin.

Demekê ew li wir rûnişt û piştê wê ket rêya xwe, di wê demê de keçelok disa ket rêya xwe de. Ew di wê demê de hat ber deverêk nişte cihê û li vir wê disa wê dibînê ku wê, gelek mirov wê, bi darên di destê wan de û qalabalixa bi deng derdixin wê, weke li tiştna di gerihin û hinekê wê weke ku wê bi hêrsin.

Keçelok pirr zêde mereq kir û ew di wê demê de hat cem wan û di wê demê de li wan pirsî ku ew çi dikin. Di wê demê de wê dema ku ew mirovê ku wî ji wî pirsî ku wî hê bersiva wêî nedayî wê, dît ku wê deng di nava hev de wê ji qalabalixê wê derkevin û wê di wê demê de wê, bi hev re wê darên xwe wê, rakin û wê dênin.

Keçelok ji hinek dûv re demek dirêj wusa li wan nerî. Pêşî weke ku wî ne xwest ku ew xwe nêzî wan bikê. Lê piştê mereq kir. Piştî ku ew hat dît ku wa çêliyêk maran wê di nava wan de wê, hebê û ew darên xwe lê dixin. Keçelok di wê demê de dilê wî pirr zêde bi wê çêliya mar şawitî û di wê demê de û ew çû pêşîya qalabalixê û ji wan tika kir ku ew êdî li wê çêliya mar nexin. Di wê demê de keçelok di berdêla wê de ku wê çend lib zêr mabûn ji yên ku ew dayika wî dabûnê de wê derxê û wê, bide

qalabalixê di berdêla ku ew çêliya mar serbest berdin û êdî lê nexin. Qalabalix wê herê dikê û ew êdî wê li mar nexin.

Qalabalix wê êdî wê wusa bikê. Wê di berdêla ya ku wê keçellok wê bide wan de wê, bela xwe ji çêliya mar wê vekin. Piştî ku wî mar xilaskir û pê de wê, bi destê xwe bi ser mar de bidiyê û wê bêjê ” hiş hiş” yanî êdî ji wir dûrkeve. Lê di wê dema ku wî wusa kir de wê mar bi dev û lêv wê bibê û wê bi wî re wê biaxivê. Di wê demê de wê bi keçelok re wê, biaxivê. Keçelok pêşî zane kir ku ew ji xayibîtiyê dengen dikê. Ber vê yekê wî di wê demê de wê li dora xwe nerî ku gelo hinek hena bi wî re diaxivê. Di wê demê de wî, li dora xwe nerî lê wî ti kesek nedît.

Piştî ne bi geleki re mar cardin bi wî re axift. Wê demê wê weke ku wî fahmkir ku ew deng ji mar derket. Lê wê carê wî ji xwe re got ku gelo mar diaxifin? Ev pirs ji xwe kir. Di wê demê de wî, kir ku ew hinekê nêzî mar bikê. Lê wêra nekir. Ber ku mar bi jahr bû û dikarî bi wî ve bida.

Lê di wê demê de wê mar care sêyem li wî axift û ji wî re got ku ”keçeloko ez diaxifim. Ez marim.” Piştî wî êdî wî bi tememî bawer kir ku ew deng ji mar derket. Di wê demê de wî newê ra ku wî xwe nêzî bikê. Lê mar gotiyê de ”ne tirsar, kesekê ku jîyane min xilaskir li hemberî wî bêbaxtiyê nakim.” Di wê demê de keçelok dîsa xwe nêz nekir. Lê di wê demê de keçelok heta nêvî li ser dûv xwe xwe bilind kir û bi wî re bidest axiftinê kir. Di wê demê keçelok êdî bi tememî bawer kir ew mara bi wî re axift. Di wê demê de wê, demê keçelok berê xwe, nerîna xwe û awira xwe da ser mar û lê nerî. Mar di wê demê de dema ku ew bi wî re wê, bi çav bi çav hat. Keçelok weke ku ew ket bi n sahwa mar de. Ber ku mar hertimî bi sahw bû.

Di wê demê keçelok piştî wê, êdî bi mar re bi dest axiftinê kir û jê pirsî ku ew ki ya. Keçelok wê demê ji wî re pirsî ku ew kiya. Mar di wê demê de bersiva keçelok dar û gotiyê ”ez kûrê şahê maran ê bi navê ‘maran’ im.” Di wê demê de wê demê keçelok wê xwest ku ew mar li şûn xwe bihêlê û ew herê. Lê di wê demê de mar ket dûv wî û nexwest ku ew ji jê cihê bibê. Piştî wê mar ji wî re got ku tu min hilda cem xwe, ez dikarim hemû tiştê ku di wê dînyê de di aqilê te de derbas dibê ez dikarim rast bikim û werênima li cih.”

Keçelok di wê demê de wê pêşî bawer nekir. Piştî wê di wê demê wî weke ku ew nebê da xwe ku ew herê. Lê dîsa mar belav xwe ji jê ne vekir. Ê gotiyê de te qanciyeke zêde mazin li vê dînyê bi min kir. Ez jî qanciyeke bi te bikim.” Wê demê keçelok ji mêr pirsî ku ew çi qanciyeke dikarê bi wî bikê. Wê demê mar ji keçelok xwest ku ew wî hilde bi xwe

re li malê û piştî ew wê bi gihênê dêûbavê wî, ku ew şahê maran wê, wê li wir hemû tiştê wê bidiyê de. Keçelok di wê demê de wê çendî ku wê dilwaswasî û nebawerî jî wê bi wê re wê bibê lê wî mar kir qutiyek piçûk bi xwe re bir malê.

Di wê demê de wê dema ku ew hat malê wê di rê de ew li wê hizirî ku ew wê, çi bikê. Wî hemû zêrên ku dayika wî dabûbûnê ku ew her bi sarifênê û hûr bikê bo ku ew bi wê male xwe ji rûxandinê xilas bikin wî li kitik, sa û marê piçûk sarifandibû. Ber vê yekê ew hinekê li wê dihizirî. Keçelok piştî ku ew hat malê wî pêşî hinekê weke ku ew bi hazn bûhûrî hundûr, di wê demê de dayika wî hinekê tembîh li lê kiribû ku ew zêr sarifand, ew bi wê hinekê xwarin û nan jî werênê malê. Lê di wê demê ew destvala hatibû malê.

Di wê demê de tenê kotiyek di destê wî de hebû. Keçelok di wê demê de wê, hinekê hizir ku ew çi ji dayika xwe bibêjê. Piştî wê ew di serê xwe de ku ew gihişt wê qinyatê ku ji rastiye ti tişt ne qanctir û baştira û ew wê tenê rastiye wê ji dayika xwe wê bibêjê.

Piştî wê, ku dayika wî hat hemberê wî, di wê demê de wî, weke ku çi hatibû serê wî, ji dayika xwe weke ku ew tabi derziyê ve bikê wî hemû tişt yek bi yek hanî ser ziman. Di wê temenê de keçelok hinekê dem têve çû û wî piştî wê, nizanibû ku ew çi bikê. Aqilê wî çû ser malê piçûk. Lê wî dizanî ku dayika wî ji mar di tirsîya. Ber vê yekê wî, pêşî ne xwest ku ew mar kiriya kotiyekê û ew hanîya malê. Carekê ku dayika wî destê xwe av tişteke û dît ku wa kotiyek piçûk aû ew devê wê girtîya. Dema ku wî destê xwe bi şûn ve kişand, koti ket ardê û devê wê vebû û marekê piçûk ji wê derket. Di wê demê de dayika wî pîr zêde tirsîya û bi ber devê dêrî ve bazî. Di wê demê de keçelok dayika xwe li devê dêrî girt û ew pêşî hinekê tirsî wê bi ser ve bir û piştî wê, ji wê re rastî hanî ser ziman. Wê got ku ew marê ku wî basê kir ew marê ku ew di wê kotika piçûk de bê. Ber vê yekê wî êdî ji wê re hanî ser ziman.

Dayika wî ber ku ew dilê wê bi kûrê wê ve bû çendî ku ew dilê wê sawitî jî wê ti gotin ji kurê xwe ne got. Di wê temenê de tenê got «axx kurê minê delal, nûha vêca emê çi bikin» û ma sekinê.

Lê keçelok di wê demê de wê, xwest ku ew gotinê ji dayika xwe re bibêjê. Lê di wê demê de wî fahmkir ku ew çi bêjê wê dilê wê rehet nekê. Tenê bi gotina dayika min a delal dilê xwe rehet û bi fereh bigirê. Di wê demê de wê dema ku ew gotin got jî di serê wî de weke ku ti gotin û hizrên ku ew bi wan dihizirî wê nebûba.

Di awayekê din de jî wê, dikarê wê, werênê ser ziman ku wê keçelok wê rojê wê di wê rengê de wê di nava hizir, xûf û mitalayan de wê, derbas bikê. Di wê rewşê de ew hinekê hizirê. Piştî wê, roja din ku ew bû. Car din wê, dema ku ew ji malê derket wî, rahişta kotiya xwe û wî, bi xwe re kir ku wê bibê. Di wê demê de wî devê kotiyê vekir ku ka mar di wê de ya û ankû na. Ma ku wî dît ku wa mar di wê de ya êdî wî xwest ku ew devê kotiyê bigirê û ew di rêya xwe dewam bikê.

Lê berî ku ew devê kotiyê bigirê mar lê axifî û ji wî re got ku «keçeloko, tu min bigihênê dêûbavê min ezê hemû tiştê ku tu bixwezê ezê werênima li cih. Keçelok di wê demê de lê hizirî û ji mêr re got ku ezê çawa rêya çûna bi ber wan de ezê bibînim?

Dema ku keçelok wusa ji mar pirsî, hingê mar lê pirsî og ji jêre got ku «tu di rê de her a, deverên ku tîyê di wê re herê ezê ji ter bibêjim. Ezê rê şanî te bidim. Piştî wê, dema ku em hatina ber devê qasra dêûbavê min ezê hingê ji der bêjim ku tuyê çawa bibîne. Ber ku ew herkesek wê nikaribê bibîne. Ew afsûna dîtîne ji wê re pêwîst a.

Keçelok di wê demê de ji mêr re got ku min ti tişt ji gotinên te fahmnekir. Lê ezê weke te bikim. Piştî wê re ketina rê û çûn. Di gelek deverên kendal û dirêj û beyer ve çûn. Hatina çoleke ku wê ti kesek li wê neyî û dengê ti tiştê lê nayê. Di wê demê de wê, mar ji wî re hê jî got ku bi domênê. Di rê de bimênê. Keçelok di wê çola bêkes de tirs ket dilê wî. Mar ew hîskir û ji wî re got ku Keçeloko bila tirs nekeve dilê de. Ezê nehêlim ku ti tişt were serê te. Di wê demê de keçelok ji mêr re got ku tu piçûkî ma tîyê çawa nehêlê tiştê newê serê min ku tiştê hat serê min. Di wê demê de keçelok, di rêya xwe de domand û çû. Ew piştî hatina ber deverê ku wê weke bi laşên mazin bê. Di wê demê de wê, dema ku ew hatina ber devê wê deverê weke di nava du latên mazin de bê hingê, keçelok dît ku wa hemû dever bi carekê weke ku wê li berçavê wî bo weke deverê bi niştêcihî a zêde mazin. Hinekê li wê pîrr zêde acêbmayî ma. Keçelok dema ku ew dever dît, hingê wî acêbmayîna xwe hanî ser ziman. Mar gotiyê «keçeloko zêde acêb nemêna. Hê te ti tişt nedîtiya. Di rê de dewam bikê kat ê hê bêhtir çî bibîne.» Wusa dibêjê û mar dimênê sekinê. Keçelok di bin heybeta dîtina bi çavên re dimeşê. Dema ku ew dihê devê deriyekê mazin ku ew weke deve deriyê qasra dêûbavê mar wê, hingê wê bibîne ku wê gelek mar ku ew weke yên berdêrî na wê bidest hêrîşê li keçelok wê bikin. Keçelok nezani ku wê çibikê. Di wê dema ku wê marê piçûk dît ku wan hêrîşî keçelok kir wê êdî marê piçûk xwe şanî wan da û di wê demê hemû maran xwe bi şûn ve

da û di cih de hatin li ber keçelok ku ew marê piçûk di dest de digrê xwe li darê dirêjkirin û rêz û hûrmeta xwe dana nîşandin.

Di wê demê de keçelok dibin sehwa maran de wê di nava wan de wê bimênê. Hemû hewirdora wî ji aliyê maran ve hat girtin. Di wê demê de wî ne dizanî ku ew çî bikê. Ne dilê wî û ne lingên wî dixwest ku ew di nava wan re derbas bibê. Lê marê piçûk gotiyê keçeloko di nava wan re here. Wê yek ji jî wan wê ti tiştê bi te nekê. Wê demê hemûyan xwe lê girt.

Keçelok hat û rastarast hat hanîn li hemberî dêûbavê mar. Di wê demê de ew jî wê weke şahê maran bê. Li ser taxt bû û ew bi heybetekê bû û **taça** li ser serê ku ew sekinî ya re wê, were hemberî wan.

Lê ber ku ew were hemberî wan marê piçûk bi dengê nimz bakira keçelok û jê re gotin ku 'keçeloko nûha li min bi hisênê. Dêûbavê min wê, wê bixwezê te xelak bikê bo ku te ew gihandina me malê. Wê demê wê ji ter wê bêjê ti bê aqilê de ji min bi xweza. Wê ti tişt bo wan ne bêderfet bê ku ew nikaribin wê bikin. Lê tu bêjê ez wê gustilka bin zimanê te dixwezim. Ew gustilk wê weke gustilkek hêja û bi qadr bê. Ti çî ji wê bixwezê wê bi ji te re wê bi derfet bê ku tu wê bikê û ankû xwe bigihênîyê.

Di wê demê de keçelok li marê piçûk hisand û gotiyê weke ku te gotiya ezê bikim. Di wê demê de keçelok hat hemberî şahê maran û şahê maran jê re axift û gota keçelok, te qanciyek mazin bi min kir. Te hem zaroka min ji mirinê xilaskir û hem jî te ew bi destê xwe ewas rê qatkir û te ew hanî malê. Ez çî bidima te ez nikarim berdêla wê kirina te bidim te. Lê ji min çî bixwezê bixweza. Ezê wê bidima te.

De ne, di wê demê de şahê maran pîrr zêde bi rûmet bû û tişta ku ew weke bi gotinê ji devê derket êdî ew ji wê ne di vejeriya û wê, ew mihaqaq wê ew bi kira û an wê ew wê bi hanîya li cih. Di wê temenê de **şahê maran** gotina xwe got û li hemberî gotina keçelok û xwesteka wî ma.

Keçelok weke ku ew hinekê bi hizirê li xwe hanî û demekê bêdeng ma. piştî wê, deng kir û gota şahê maran, li ser gotina te ya ku te ji min re got ku tu ci bixwezê ezê bidima te. Ez jî tenê tiştê dixwezim. Wê gûstilke te ya di bin zimanê te de dixwezim.

Şahê maran ew hingê pîrr zêde acêb mayî ma. Di wê demê hizirkir ku ev kûr mirovan çawa wê dizanê ku gustilka min di bin zimanê min de heya.

Li dora nerî û ti kesekê weke mirov nebû. Di wê temenê de wî jî gotina xwe gotibû û êdî ew ji gotina ne divegeriya. Gotin piştî ku ew ji dev derket êdî ew weke peymanê bû.

Şahê maran wê demê ew hinekê hizirî û piştî wê gota keçelok, te qanciyeq mazin bi min kir û te canê xwe da berçavê xwe. Gustilka min a bin zimanê wê weke qiymeta min a heri mazin bê. Lê çendî ku ew ti tişt di dûnyayê de ji wê qiymettir nebê jî wê kûrê min ji wê qiymettir bê. Bila sarqa serê kûrê min bê. Wusa got û gotin ji min zimanê xwe derxist û da keçelok. Piştî wê keçelok bi rehetî û ewlehî ji wir vaqatiya. Di wê demê de ew heta ku ew ji qasrê derket ew ti tişt nekir û li şûn xwe ne jî ne nerî. De ne, dayika wî ji wî re gotibû ku heta ku mar li dora mirov hebê wê, sehwa mêr wê xwe li mirov wê bide nîşandin.

Ber vê yekê heta ku ew hîsdikir ew dixwest ku ew bê ku ew li şûn xwe binerê wî dixwest ku ew ji wir dûrkeve. Lê keçelok dema ku ew di rê de dihat wê gelek tişt wê di aqilê wî de jî wê derbas bibin. Di wê demê de wê hizir fikir ku şahê maran devê hemû xezineya min re vekir lê min tenê ev gustilk xwest li ser gotina kûrê wî. Lê keçelok weke ku ew posman bûbê wê di awayekê de wê bikeve nava derûniyekê de. Wusa li xwe hanî. Hinek hizrên ku wê di serê wî de wê çêbibin wê di wê rengê de bin ku wê ji wî re wê bibêjin ku "tu dikarê bi şûn ve herê û gustilkê bi şûn ve bide û ji xazineya şahê maran têra xwe zêr werênê. Lê wî carekê gotina xwe gotibû û êdî wî li xwe ne hanî. De ne, gotin piştî ku ew ji dev derket êdî ew peyman bû.

Piştî wê, keçelok hinekê bi wê poşmanî meşî. Wî gustilk di nava teliyên xwe bir û anê. Firkan. Lê ti tişt nebû. Di wê demê de keçelok weke ku ew tişteq hat bira wî. Di wê demê de gustilk di bin zimanê şahê maran de bû.

Di wê demê de wî xwest ku ew wê biikê bin zimanê xwe. Lê di wê demê de wî ew nekir. Tirsiya. Ber ku wî dizanî ku şahra maran di devê wan de ya. Di wê çerçoveyê de ku ew hizirîya tirsîya û ew nekir. Di meşa xwe de ghişt ber avekê û li vir hinekê av vexwert û bi serê xwe de kir. Bêhnstand. Gulstilka xwe şîşt û bi tirs bira ber devê xwe ku ew bikê devê û bin zimanê xwe. Lê ew nekir. Piştra cardin şîşt. Piştî wê keçelok, êdî got ku wê ji vê derê û û pê de wê nebê. Ku di baxtê min de nivîsandî ezê bi wê bi mirim. Lê ku ne nivîsandî, ew bi jahr jî bê ezê bi wê nemirim.

Wusa ji xwe re got û xwe bi wê gotina xwe kir ku ew bide bawerkin. Piştî wê, di wê demê de keçelok gustilk bi tirs avête devê xwe. Weke keliyekê piçûk di devê xwe de hişt. Lê ti tişt jê ne hat. Piştî wê, wusa di devê xwe de hişt.

Wê dema ku wî gustilk di devê xwe de birûhanî zimanî wî di wê de ku ew çû û hat, ew bi zimên hat firkan û gustilkê bandûra xwe êdî da nîşandin. Di wê demê de wê, dema ku ew firkan dît ku wa du kesên ku ew pîrr zêde bi heybet û li xwe hat û levhatî û weke ku ew pîrr zêde bi hêz bin wê derkevin. Wê demê ku ew derketin li holê, keçelok pîrr zêde tirsîya ku ew ev du kesên pîrr bi zaxmin û ew nikarê wan. Di wê demê keçelok xwe bi ber bin siha darê ve da û weke ku wî xwest ku ew xwe bide aliyê din ê qûrmê darê ku ew wî nebînim. Lê piştî wê yek ji wan ji keçelok re axift û gotiyê "ser mazinê min, te em xwestin, kerem çi xwesteka te hebê ji me re bibêj ku em wê di cih de wê werênina li cih." Keçelok pêşî weke ku ew ji hinek din re diaxifin lê hat û li dora xwe neri ku ka hinek kesên din hena û ankû nîn in. Lê wî ti kesek nedît. Piştî wê car din yek ji wan axift û gotiyê em ji ter axiftin. Keçelok kurê dayika xwe ya pîr a nûha li bendê.

Wê dema ku wan wusa got keçelok hê zêdetirî weke ku ew tirs ket dilê wî û dilê wî zû bi zûr li ser hev bidest lêdanê kir. Piştî wê, wan kesan fahmkir ku keçelok geleki ji wan tirsîya. Di cih de xwe li hev dana hev û weke ji wir re rêheval û dost bin nêzbûn û xwe bi wî dana herêkirin. Keçelok hin bi hin bi wan re bidest axiftinê kir û sehwa wan a mazin ji xwe re avê. Keçelok di wê demê de ew hizirî ku ew çawa sahwê bi serî didina çêkirin. Ew çawa dikarin sahwê li ser wî bidina çêkirin. Tenê mar dikê sahwê çêbikê. Ma gelo ew mar in? Lê ew weke wî mirov dihatina dîtî, bi du dest û du ling û du çavan bûn. Weke wî di axiftin û xwediyê zimanekê şêrîn ê mirov bin.

Keçelok di wê demê de çendî ku wî weke ku li ser nêzîkatîya wan hinekê weke ku ew bi ser xwe ve hat jî lê wî sah ji ser xwe ne avêt. Di wê demê de keçelok ji wan re got "ma hun mar in. Tenê mar dikarin wê sahwâ mazin bikina dilê mirovan. Ma hun mar in." Wê dema ku keçelok wusa ji wan re got, wan li hev nerî û piştî wê li keçelok nerin. Piştî wê, yekî ji wan ji keçelok re got ku em nûha weke tu dibînê mirov in. Lê tu çi bixwezê em dikarin bibin. Di bixwezê em dikarin nûha bibina mar jî." Keçelok got na ez nexwezim. Ber ku keçelok bi wê sahwê pîrr zêde bi tirs bû. Piştî wê keçelok wê hinekê din wê bi ber wan ve wê were. Di wê demê de keçelok bi wan re axift û axiftina wan pîrr zêde rehetî hin bi hin kir dilê keçelok de. De ne, dibîjin ku gotina xweş mar ji qula wê derdixê. Di wê demê de ayni wusa li wî hatibû. Keçelok piştî wê, weke rawa ku ew ji qalibê xwe derkeve lê hat û wî xwe zêdetirî weke ku wî da li pêş û bi rehetî bidest gotin bi lêvkinê kir. Di wê demê de keçelok piştî wê, ji

wan bidest pirs pirsînê kir ku ew kina. Her carê yek ji wan mafê axiftinê digirt û diaxft. Wê demê yekê ji wan got ku em ”cinê gustilkê na. Tu çu bixwezê em di xismeta te de na. Lê ev gustilk ya şahê maran bû. Nûha ya te ya. Em di wê demê de di xismeta şahê maran de bûn. Nûha em di xismeta te de na. Tu yî êdî nûha şahê me.” Wusa got û ma sekinê. Keçelok li ser wê gotinê ew hinekê hizirî û goitna xwe hanî ser ziman. Piştî wê, êdî wê keçelok ew fahmkir. Wî fahmkir ku ew gustilk êdî hêjeya hemû malê dûnyê.

Keçelok hinekê din axift bi wan re. W dixwest ku ew fahmbikê ku ew kina. Her di serê gotina xwe de wê ji wan wê pirs bikê ku ew kina. Her carê wê yek ji wan wê bêjê ku ”em ne ti kes in. Em gîyane gustilkê na. Kî xwediyê gûstilkê bê em, di xismeta wan de na. Ber ku ew kesê xwediyê gustilkê wê xwediyê me jî bê. Em bi gîyane wan kesan hena. Tenê ew kesên zindî dikarin me ji gustilkê derxin. Tiştêkê din ê ne zindî wê nikaribê me jê derxê.”

Wusa gotin û mana sekinê. Lê hê jî keçelok weke ku ew di serê xwe ne zelal bû. Ber wê yekê wî dixwest ku ew zêdetirî di derbarê wan de zêdetirî bi fahm bibê. Di wê demê de keçelok pîrr zêde pirsên ku ew mereqa wî derbas bikin dikirin. Keçelok weke kesekê zêde bi mereq bû. Ber vê yekê wî her tiştê ku ew dikir dixwest ku ew wê fahmbikê. Di xwest ku ew wê nas bikê.

Gelek caran dayika wî ji wî re digot ku ”kûrê min tu geleki bi mereq î. Ya ku her tiştê dihênê serê te bi qancî û neqancî ev mereqe te ya.” Wê demê keçelok ev gotinên dayika xwe bi bîrkin. Wê demê wî ew maf da wan gotinan û di dilê xwe de got ”yadê tu pîrrs zêde bi haq û mafdarî.

Yekê ji wan giyane gustilkê ya ku keçelok di hundurê xwe hizirkir û got ew bihîst û gota keçelok. Keçelok çî di hundurê xwe de got wî weke wî hanî ser ziman. Wê demê keçelok dîsa di hundurê xwe hunek gotinên din weke bi armanca ceribandî kirin û xwest ku ew ji wî re bînina ser ziman ku ew çî hizirî di hundurê xwe de. Wan ew jî hanîna ser ziman.

Keçelok li ser wê pîrr zêde matmayî ma. Ne dizani ku ew êdî wê çî bikê û çî bibêjê.

Piştî wê, êdî keçelok ji wan pirs kir ku hun çî dikarin bo min bikin. Di wê demê de keçelok ji wan kir ku ew dema ku ew bixwezê hun qasrek mazin ez bixwezim li vir hun jji min re çêbikin ma, hunê wê çêbikin.? Yekê wan ji keçelok re got ku Ku ew farmana te bê emê di cih de fermanê bidina hemû maran wê li hev bicivin û wê li wir wê qasrê çêbikin. Wê demê keçelok gota wan çima mar?

Wan jî ji wî re got ku ”ev cewherê wê gustilkê na.” Ber vê yekê wê hemû mar wê di bin dest û gotina tê de bin. Keçelok xwest ku ew pêşî wê gotinê wê fahmbikê. Piştî wê, hat bîra wî ku wî ew gustilk ji şahê maran girtiya. Ber vê yekê wî gustilk wê bi tabiate wan bê.

Di wê temenê de ew wî di aqilê xwe de derbas kir. Wê demê pirsek din hat aqilê keçelok. Wî hingî pirs kir ku ez çi bihizirim hun dikarin wê fahmbikin û wê his bikin? Wan jî got ku em dikarin wê deng bikin û weke wê di cewherê wê de weke ku tu bixwezê xwe bikin bi reng û awa.

Keçelok hungî ji wan gotinan zêde ti tişt weke ku wî fahmnekir. Lê wî nexwest ku ew di wê de israr bikê.

Di wê demê keçelok, êdî wî xwe di wê demê de wî, weke xwediyê hêzek û qudretêk mazin dît û wê, di wê demê de wê, hinekê wê bihizirê. Di wê demê de keçelok dema ku ma sekinê yekî ji wan gîyane gustilkê jê pirsî ku ew nûha fermana wî çi ya. Keçelok di wê demê de tiştêk tenê di aqilê wî de derbas dibû. Ew jî ew bû ku ew nûha wêqas rêya di pêşîya wî de heyî ku ew bimeşê. Bi carekê ku ew çavên xwe miçûbal bikê ku wî ew qatkirî. Di wê demê de gîyanên gustilkê ew fahmkiribûn. Di wê demê de keçelok ew di xwe de û di hundurê xwe de dihizirî. Ne bi deng dihizirî. Lê yekî ji wan bi deng gota keçelok ”ma fermana xwediyê me ev a” û ma sekinê. Keçelok got ku min ti tişt ne gotiya. Yekî ji wan got ku te got. Tiştê ku tu di hundurê xwe bihizirê em dikarin wê deng bikin û wê bo me ne veşarî bê.”

Keçelok di wê demê de ne hat aqilê wî ku wî di hundurê xwe de çi hizirkirîya. Dîsa ew redkir ku wî tiştêk gotiya. Demek têve çû û piştî wê keçelok hinekê dîsa bêdeng ma. Piştî wê. Keçelok tefkir ku wî di xwe de hizirkirîya. Lê wî heta wê kêlikê têkiliya gotinên gîyanên gustilkê ên bi rengê em dengê hundurê te jî dikin bi hizirkirinên hundurê xwe re ne didanî. Lê wê demê weke ku rohniyek di mejiyê wî de bibê û geş bibê lê hat û di wê demê de keçelok ew fahmkir. Piştî wê, êdî wê li xwe mikur were ku wî di hundurê xwe de ew hizirkirîya. Piştî wê cardin gîyanên gustilkê ji wî re gotin ku ’ma fermana te ew a.’ Piştî wê keçelok ji wan pirsî ku ew nûha bixwezê ku ew bi carekê xwe li malê bibinê ma hunê karibin bin bibina malê. Gîyanên gustilkê gotin em dikarin di hundurê keliyek weke di nava heta ku tu çavên xwe miçûbalê bikê em wê bikin.

Piştî wê keçelok di wê demê de wê, goti ku ’dê ka wê bidina nişandin ku ew ma dide.’ Çend ku keçelok weke ku ew herê bikê ku ew bi wê bikê û ankû bide kirin jî lê dîsa ti tişt nebû. Çend ku keçelok ’êd êdî wê bikin’ jî lê tiştêk nebû. Tenê gîyanên gustilkê mana bêdeng. Di wê denê de

gîyanên gustilkê dîsa gotinên xwe dubarekirin û gotin ku ”ma ferman te ew a.” keçelok di wê demê de ti tişt fahm nekir. Li gorî wî, çendî ku wî gotibû herê jî lê dîsa wî di wê demê de ew gotin bi wê rengê wan gotinên xwe gotibû.

Keçelok cardin got ku dê êdî wê bikin. Lê dîsa dîsa ti tişt weke ku wî wî dixwest nebû.

Keçelok dîsa weke xwe got ku ew bê kirin. Piştî wê, gîyanên gustilkê dîsa gotin ”ma fermane te ew a.” Çendî ku keçelok di wê demê wî gotina xwe digot jî wê, gotina ”ma fermane te ew a.” wê ji wan wê dengbikê. Di wê demê de wî ti tişt ji wê gotinê wî fahm nekir.

Keçelok û gîyanên gustilkê di wê demê de wê weke ku wê demek dirêj wê li ber hev bidin wê ew wê gotinên xwe wê bibêjê û wê, ew jî wê ji wî re wê bêjin ku ma fermane te ew a.

Wî ti tişt ji wê fahm nekir. Piştî wê, demek dirêj wê weke ku wî, hat hişê ku ew weke ku ew çî bikê. Di wê demê de keçelok fahmdikir ku tiştina weke ne rast dibûn. Lê wî tê dervedixist ku ew çî na. Çendî ku wê, keçelok gotina xwe digot ku ew werênina li cih wê demê wê, ew jî wê bêjin ku ma farmene te ew a.

Keçelok care dawî wî êdî weke ku ew aciz bibê wî got herê ew farmane min a. Fermane min ew a. Dema ku wî wusa got êdî wî dît ku wa hemû tişt weke ku ew bi carekê di wê demê de ew gûharî. Di wê temenê de keçelok pirsî ku ma ew çî ya û çî bû.

Keçelok di wê demê de xwe bi carekê li malê dît. Dît ku wa dayika wî ya pîr wa li mitbaxê ya. Sa û kitik wê li devê deriyê wan in. Lê ew herdû mirovên ku ew li hemberî wê rûdabûn ew ne dîyarbûn. Ew ji berçav windabûn.

Keçelok dixwest ku ew rewşê fahmbikê. Ew hinekê di wê demê de li wê hizirî. Di wê demê de wî gelek gotin gotibûn û ew ne bûbûn û piştî wan ti tişt nebûbû. Lê di wê demê de wî bi acizî gotina xwe gotibû û ew êdî ew bi wî bûbû. Keçelok di wê demê de wî ti mana ne dida wê.

Demekê wusa ji xwe çû û li wê hizirî. Heya wî ji dûnyê nebû. Dîya wî ya pîr ji mixtbaxê hatibû dem û ji wî re gotibû, ‘a kûrê minê delal tu hatî. Min ne bihîst ku tu hatî. Lê di wê demê de keçelok wusa ji xwe çûbû êdî wî dengê dayika xwe jî nekiribû ku ew hingê weke ku ew ji xwe çûbûbû.

Keçelok piştî wê dayika wî hatibû cem wî rûniştibû di bêdengîyê de. Wê jî xwestibû ku ew pêşîyê dengê ji kûrê xwe bikê ku ew çima di wê rengê de bêdengîyê de ya. Ber çî ew wusa û wilqasî dihizirê. Û ber çî ew wilqasî bi wê hizirkirinê ji xwe çû. Çû bû ku ew bûbû sedema wê?

Keçelok piştî wê bi qadarekê ew li xwe hatibû. Piştî wî dayika xwe ya pîr li rex rûniştî farq kiribû. Di wê demê de wê dema ku ew bi dayika xwe re rû bi rû hat. Dayika wî li wî nerî û jê pirsî ku ew çi ma wusa ji xwe çûyi dihizirê.

”Kurê min tu gelek bi hizir û maraz î. Dê ka ji min re bêjê çi ya ku tu wilqasî ji xwe birî.”

”Yadê, tiştekekê ku ew heya dihizirim ez wê fahm nekim.”

”Dê ka ji min re bêjê kûrê min, ne aqil ji aqilan maztir heya. Dîtin ji dîtinan çêtir heya.”

”Yadê ew marê ku min hanî marê min bir male dêûbavê wî. Min bi şahê maran re hevdiştin kir. Di wê demê de marê piçûk got min ku ‘bavê min xwediyê hemû dewlemendiyên ser rûyê ardê ya.. Ew dikarê hemû tiştê li dînyê dên pêşîya te. Wê deriyê xazineyan ji ter vekê. Lê tu yekê jî ji wan ne xweza. Piştî wê tenê bêjê ez gustilke dibin zimanê te det dixwezim. Min jî weke wê kir. Piştî wê, min gustilka şahê maran dan min. Piştî wê, ez di rê de hatim û di nivîsê rê de wê dema ku min gustilk firkan û çi kir min ne dît ku tiştekekê bû. Lê piştî wê carek li ber avekê min şîşt û kir devê xwe êdî min dît ku wa du kes rûdan ku wan got em giyane gustilkê ne û tu çi bixwezê em dikarin ji ter bikin. Piştî wê ez bi wan re axiftim û min gelek pirs ji wan kirin. Lê piştî wê, kêlîkekê wan min ku hun karibin min ji vir bibina malê di carekê de. Wan jî her carê gota min ”ma fermane te ew a”. Çendî min got min bibin wan got ma fermane te ew a. Piştî wê ez hinekê aciz bûm û min erê fermane min ew a.” Piştî wê min xwe li vir dît.”

”Ax kurê minê delal, ma te hê fahm nekiriya. Divyabû ku tu gotinên wan ku ew wan dikina tevgerê de bikira.”

”Ew çi ya yadê?”

”Ew jî ew a ku wê dema ku wa gota te ma fermane te ew a” tenê gotiba ”herê fermane min a. Divîyabû te gotina fermanê bilêvbikira ku heta ku xwesteka bihanîyan li cih.”

Hingê ku dayika wî wusa got, keçelok weke ku ew di serê wî de hinekê zelal dibû. Piştî wê, ew gotina ku wî dawî kiribû di wê de ew bi lêv kiribû û ew hanîbûn wir. Piştî wê keçelok ji wê pîr zêde kêfxweş bû ku ew li wê serwaxt bû. Piştî wê, êdî wê, gelek kêfa wî û dayika wî were ku ew bûya xwediyê wê gustilka bi qadr û qiymet a şahê maran.

Keçelok piştî wê bi rehetî êdî weke ku ew li xwe hat û bi dayika xwe re ew li xwe hizirî û piştî wê di wê demê ew weke ku ew bûya xwe xwediyê tiştekekê mazin ew di xwe de ghişt hêstekê. Dayika wî ew hêsta ku weke

wê di serê xwe şiband kibrê fahmkir û gota kûrê xwe kurê min ê delal qat divê ku tu nekeve nava kibrê. Û xwe ji ti kesekê mazntir nebînê.”

Keçelok piştî wê got bila yadê û di cihê xwe de rûnişt. Dayika wî di wê demê xwarin hanî û danî ber xwe û wî. Di wê demê de keçelok û wê bi hev re xwarina xwe xwarin. Lê keçelok di serê xwe li gelek tiştan dihizirî ku wî dixwest ku ew bikê. Di wê demê de wê, di serê wî de gelek tişt di bûhûrîn û wî biryar nedida ku ew kijanê li ser ya din re bigrê ku ew wê pêşî bide kirin.

Di wê demê de keçelok wê di wê demê de wê li tiştêkê din jî wê bihizirê. Ew jî wê ew bê ku wê, di wê demê de wê çawa wê, weke ku dayika wî ji wî xwewstibû ku ew wê nekeve nava kibrê de.

Piştî wê bi hev re xwarina xwe xwarin û piştî bi hev re rûniştin. Di wê demê de keçelok xwest ku ew li pêşîya xwe û dayika xwe sofreyek ji tiştên xwarinê bide amede kirin û hemû tiştênk ku weke xwarinê hanîna berî wî ji aliyê dayika wî ve ew hê xwestir bibin û piştî wan sofraya bê ku dayika wî tiştêkê destê xwe lê bide ew bîn rakirin.”

Wê dema wan xwarina xwe xwar wî gustilka xwe kir bin zimanê xwe û ew alist. Piştî wê, dît ku ew herdû gîyanên gûstilkê rûdan. Di wê demê de keçelok ji wan xwest ku ew sofreyek mazin çêbikin û hemû sofreyê li şûna dayika wî rakin. Û di dawiyê de got ev fermane min a. Piştî wî hemû weke ku wî got ew bû. Piştî wê hem ew û hem dayika wî pirr zêde dilxweş bûn.

Di wê demê de wê, keçelok tiştêkê din jî hat aqilê wî, di wê demê de, piştî ku wî û dayika xwe demekê pirr baş derbaskirin wê, bi hev re wê, êdî wê li hev rûnihin û keçelok wê ji dayika xwe re wê bîne ser ziman ku ew yadê tu herê ji min re keçe şah **şahbaranê** ji min re bixwezê.

Di wê demê de dayika wî di wê demê de wê dema ku wî ew bihîst hinekê tefkir kir û ji kûrê xwe re got ku kûrê min ma keça şah wê te herê bikê? Piştî wê, ku ew herê bikê jî wê şah wê keça xwe wê bide. Wê di wê demê de wê herê bikê ku ew keça wî di rewşa weke ya me de bijî. Wusa ji jî re got û ma sekinê. Di wê demê de weke ku aqilê dayika keçelok bisekinê lê hat. Lê di wê demê keçelok ji wê re got siba here wê ji min re wê bixweze û bila karê te bi yê din nebê. Ezê hemûyan amede bikim. Di wê demê de dayika keçelok ew kûrê wê hebû û ku ew şah bêjê na jî wê nexwest ku ew kûrê xwe bişikihênê. Wî ji wî re got ku bila ew şikeştin ji min re were û bila ji kûrê min re newê. Lê di aslê xwe de wê ew şikeştin wî ji wî re jî wê hatiba.

Dayika keçelok di wê şevê de bêî ku ew xew bikeve çavê wê de wê serê xwe danî ser balgih û xwe dirêj kir. Lê xewê çavên wê negirtin. Ew heta sibehê weke ku ew şiyar ma. Sibehê ew rebû û taştêya xwe çêkirin û bi hev re xwarin.

Piştî wê dayika keçelok hinekê din li malê me û hewirdor lev da hev. Hinekê din xwe da hiştin. Weke ku wê, ne xwest ku wê bavê bi deve dêrî ve biavêjê û herê.

De ne, keçelok ji wê re gotibû kû dayikê herê ber devê şebeke ku şah ji wê li derve dinerê wê weke cihê lê av vexwertinê bê. Di wê demê de wê, dema ku ew te dît wê, bakê te û wê derdê te ji te bi pirsê.

Dayika keçelok dizanî ku wê çibikê. Piştê wê, dema ku wan bi hev re taştêya xwe xwarin êdî wê bi hev re hinekê din li hev rûniştin. Dema ku keçelok dît ku wa dem hinekê din bb i derengî ket, êdî wî jî bi dayika xwe bibîr kir ku ew wê çûba keçe şah ji wî re bixwesta. Piştî wê dayika wî ji malê derket û hat devera ku ew wî ji wê re gotibû.

Li wir sekinî. Piştî wê, demek têve çû şah jî hat ber şebekê û li derve nerî ku wa pîrek li wir sekinî ya û weke li bendê hinekan bê. Di wê demê de ew di halê xwe de û di rewşek weke şepirze de disekinê.

Şah dema ku ew ji şibekê dinerê wê dibînê û berdestkê xwe re dibêjê ku ew kiya li wir sekinîya û derdê wê çi ya herin û wê werênina hemberê min, ez bixwe dixwezim wê ji wê deng bikim. Piştî wê çend berdestkvan di cih de çûn û li hemberê dayika keçelok sekin in û ji wê re gotin ku ew ki ya û ber çi ew li wir sekinî ya. Wê jî di cih de ji wan re got ku ew hatiya ku ew bi şah bibînê. Di aslê xwe de ku şah bihîstiba ku ew lê hatiya pirsin ku ew kiya divîbîya ku ew bi yên weke berdestkên xwe ve bi xayidiba. Ber ku wî ne gotibû ku ew herin bi pirsin ku ew kiya. Wî gotibû bê pirs û sual herin û wê bênina hemberî wî.

Wan divîyaba ku weke wî biikira. Di wê temenê de dayika keçelok wan bi xwe re birin û derxistin hemberî şah. Di wê demê de ku ew derket hemberî şah. Piştî wê, şah hat û li hemberî wê li ser taxt sekinî û jê pirsî ku xanim derd û mereme te çi ya ku tu wusa li ber şebeke min bi kul sekinî? De ka ji min re bibêjê ku ew derdê te çi ya. Min tu wusa dîtî ku weke derdekê te yê mazin hebê. Deka ji min re bibêjê ku tuştêk ji destê min were ez di cih de werênima li cih.

Dayika keçelok dema ku wê bi dest axiftinê kir û got ku yê derd didê jî xwûdê ya û dermanê wê jî.” Piştî wê got ku şahê min delal, ez bi tiştêkê hatima ku ez rastarast bi te re hevdîtinê bikim. Şah hingê ji wê re got ku ”aaa hhhh te ez dîtîm, deka vêca ji min re bibêjê ku ka tê çi bibêjê.

”Dema şah wusa got wê jî ne dizanî ku wê çawa wê dest bi gotinê wê bikê. Weke ku gotinên wê di devê wê de dihatina girêdan.

Piştî wê hinek din dayika keçelok me sekinî û şah cardin li ser zêde mayina wê ya bêdeng pirsî ku ma derdê te çi ya. Dema ku ew zêde bêdeng ma, hingê şah, wî jî mareq ku ew wê çi ji wî re bibêjê. Ber vê yekê wî jî êdî xwest ku ew li wê bihisênê ku ew wê çi ji wê re wê bêne ser ziman.

Şah piştî ku wî ev got êdî ew ma sekinî li bendî wê ma. Şah piştî wê dema ku wî care sêyem kar kir ku ew bi axifê wî dengê pîrê kir. Pîrê bidest axiftinê kir û bidengekê weke rahronek bidest bilêvkirina gotinên xwe kir. Piştî wê, ji şah re got ku ”şahê min ez bi destûra xwûdê ez hatima ku ez keça ji kûrê re xwe bixwezim.” Dema ku wê wusa got, herkesek bi awirê şaq li lê nerîn. Hemû kesên li gorî mereq dikirin ku ka şah wê li ser wê gotinê wê, çi bersivê bide. Keça şah bi dil û naz mazin bûya û ew şah wê ji hemû tiştê wê diparêzê. Ber vê yekê wê, di wê temenê de wê, çi û çawa wê, bersivê wê bide wê xwesteka wê pîrê mereq kirin. Hemû kesên li dorê zan dikirin ku wê, gotinên xirab wê ji wê re wê bibêjê. Lê şah herkesek weke ku ew afsûn bûyî şaş hişt û wî ji wê re bi zimanekê nerm û dengê nimz bidest axiftinê kir û ji pîrê re bahs keça xwe kir ku wê çawa wê bi dil û naz wê mazin kiriya.

Piştî wê şah di dilê xwe de hizirkir û ji xwe re pêşî got ku ez şah im û mazin im. Hewcen nakê ku ez jineka pîr li hemberî xwe wê bişikênim û gotinên dilşikeştinê ji wê re bibêjim. Ezê şartên ku ew ti carê nikaribê werênê li cih bidima pêşîya wan û ew jî wê ji wê êdî bi dilê xwe wê bi şûn ve wê gavê biavêjin. Di wê temenê de şah gota pîrê ku ”pîra delal û dîlnazik. Ez bi rêz û hûrmet xwesteka pêşwazî dikim. Lê ma hun dikarin li hemberê qasra min yek weke wê dênin ku keça min di wê de bijî. Qasra şah geleki mazin bû û li heft duwelê welêt û bi dora wê bi nav û deng bû. Ti qasr û minaqên wê jî weke li ser rûyê ardê digotin ku ew nin in. Di nava wê de wê biqasî daristanekê wê bax û baxçeyê wê hebê.

Piştî wê, pîrê tenê got bila xwestek xwesteka şahê min a û ji wir derket û rastarast hat malê. Wê dema ku ew derket jî wê, di dilê xwe de wê bihizirê û ku wê çawa wê, ew wê bikê û wê ti carî wê ti kesek nikaribê weke wê qasrê wê çê bikê.

Wê demê pîrê hat û bi hazn li hemberê keçelok sekinî û ji wî re got ku ”kurê min ê delal şah şarek wusa daya pêş bo keça xwe ku tu kesek wê nikaribê wê werênê li cih. Vêca ka emê çawa wê werênina li cih. Em ti cari nikarin wê werênina li cih.

Keçelok hinekê hizirî û ji dayika xwe pirs kir ku şah çi şart daniya li pêşê. Dayika wî got ku "kurê min şah gotiya ku "kesê ku wê keça min bixwezê divê ku ew qasreke bi asrekê weke ya min çêbikê. Vêca ka emê çawa qasrek weke ya wî çê bikin?"

Dayika keçelok wusa got û ma sekinê. Di wê demê de wê wusa got û ma sekinî. Keçelok di wê demê de wê dema ku wî li dayika xwe hisand û dayika wî hemû danûstandina di nava wî û şah de hanî ser ziman êdî wî bi zimanekê hesan û weke ku ew piçûk bibînê got ku "qasrek xwestiya. Ne ti tişt a. Ezê nûha wê li wir dênim û rakim. Heta ku ezê ji ya şah xweşiktir jî çêbikim."

Keçelok di wê demê de ew hinekê ma û piştî wê, ku ew hinekê hizirî di wê demê de wî gustilk ji berika xwe derxist û bir devê xwe û ew alist. Piştî wê, dît ku wa du gîyanên gustilkê li hemberî wî amede bûn. Di wê demê de herdûyan ji keçelok re gotin kerem ji me bixweza ku em dunyê hemû xirabiikin em xira bikin." keçelok ji wan re got ne dînyê xirabikin û ne jî ti tiştê binard biikin. Tekê fermane min ji we re ew ku hun qasrekê weke ya şah li hemberê ya wî çêbikin."Dema ku keçelok wusa got, gîyanên gustilkên gotin ferman ya te ya û di cih de çûn û deng li hamû maran kirin ku ew li hev bicivin û ji wan xwestin ku ew di cih de wqasrekê lê bikin. Wê şehê heta sibehê ew qasra ku weke keçelok ji wan xwestibû ew lê kirin û rayistin û hemû tiştêkê tekûz kirin. Di wê demê de keçelok dema ku ew qasra wî temem bû, wê carê wî bakira dayika xwe dayê dayê de ka were. Meyzê min qasr çêkir. Dê vêca here hemberê şah ji wî re bêja ku wa şartê wî yê ku wî hizir fikir ku wê di dunyê de wê ti kesekê nikaribê wê werênê li cih hatiya li cih.

Dema ku dayika keçelok pîrê dît ku wa qasr bi rastî jî çêkiriya bi şaş û matmayî lê nerî. Lê ji aliyê din ve jî pîrê dilxweş bû. Piştî wê bi rav bi ber qasra şah ve çû û li cihê ku ew care pêşî lê sekinî bû li wir sekinî, dakû şah wê bibînê û ew wê dewetî hemberê xwe bikê.

Wê di wê demê de wê dema ku ew li wir demekê ma şah dihê ber şebekê û wê dibînê û şaş dêmênê. Di wê demê de ew wê, di cih de wê çend berdestkvanê xwe wê bişênê ku ew bakinê û wê werênina hemberê wî. Di cih de çend berdestkvan çûn û ew hanîna hemberî wî. Di wê demê de şah pîrê mereq fikir ku wê pîrê wê çi wê ji wî re wê bibêjê. Dema ku ew hanîna hemberê wî. Di wê demê de şah jê pîrsî û got pîrê tu dîsa hatî dêka vê carê derdê xwe ji min re bibêjê. Wê carê weke ku ew henekê xwe jî bikê, wê bibêjê ma gelo wa qasrek weke ya min di rojeke li hemberî ya min danî û rakir.

Pîrê, bidest axiftinê kir û got şahê min, mazinatî ya xwûdê ya. Lê ez wê bêjim ku şartê hanî li cih. Were bi çavê serê xwe bibîne ku kûrê qasrek weke ya te li hemberî qasra te danî û rakir. Şah bi awirê matmayî li pîrê û hisand. Piştî wê li dora xwe nerî û piştî wê şah li ser gotina pîrê da rex pîrê û ew bi hev re hatina hemberê qasra ku kûrê wê weke ya şah rakiriya. Şah bi çavên şerê xwe bawer nekir. Piştî wê, ji wezîrên xwe pîrsê ku ew çawa dikarê bi derfet bê. Ji wan xwest ku ew fêr bibin. Wezîrekê wî hebû û navê wî ”**memuk**” bû û ew gelek caran bi kirinên nebaş di nava xalkê de dihat nasîn. Di wê demê de ew derket li pêş û gotiyê de şahê min destûrê bide min ku ez di cih de aslê wê derxim li holê. Di wê demê de wî destûr ji şah girt û bo wê xwesteka ku ew fahmbikê. Lê piştî wê, şah li tiştê din hizirî. Wê çawa wê şartekê din wê dênê li pêşîya pîrê û kûrê ku ew ji dayîna keça xwe ew xwe xilas bikê. Di wê demê de ew li wê hizirî û xwest ku ew di wê demê de şartekê din ji wê re ew bibîne.

Şah di wê demê de wê, pîrê piştî ku ew hanîna ber 1 qasra çêkirî êdî ew li bendê bûn ku şah wê gotina xwe ya dawî wê bibêjê û wê bibêjê ku ew keça xwe bide kûrê pîrê. Lê di wê demê de şah li tiştê de hizirî û piştî wê li wir gotina xwe negot. Di wê demê de kesên li dorê hizirîn ku şah li pey fêhlan a. Wê çî bikê. Di wê demê de şah gota pîrê bi min re were qasrê ez li ser taxtê xwe rûnihim û wê demê gotina xwe bibêjim. Li vir çêtir tişt dihên aqilê min û di hişê xwe de me. Pîrê got bila ew wilo bê û wê da pey şah û bi hev re çûna qasrê. Di wê demê de şah dihizirî ku ew çî bibê. Dema ku ew di devê derî de ku wê hinekê wê weke pirrekê bilind di wê de derbas bûn wê, tiştê de wê rengê de wê were hişê wî. Heta ku ew çûna hûndûrê li wê hizirî. Piştî wê, ku ew hat hûndûr û li ser taxtê xwe rûnişt û pê de wê, di nava kesên li dora wî ku ew li bendî gotina wî na wî, derbasî ser taxt bibê. Ku ew rûnişt weke ku ew hinekê ponijî. Piştî wê, serê xwe rakir û li pîrê nerî û gotiyê de ”min di nîvê qasrê de bax û baxçe nedît. Keça min dilnazik a. Ew di bax û baxçe de mazin bûya. Di nava baxçe de jî wê, pirre ji zêr weke ya ku ew di nava bax û baxçe min de heya wê, divê ku ew çêbikê.

Di wê demê de pîrê wusa hizir ku wê ew wê wilqas zêrî wê ji kû bînin û wê, çawa wê bikina pirrek weke ya qasra wî.

Şah dihizirî ku wî tiştê ku wê ti carî nikaribê were hanîn li cih wî kifşkiriya û wê, ew nikaribin wê bikin wê, di wê demê de ew ji dayîna keça xwe wê xilas bibê. Pîrê jî pirr bi hizir û hazn ji hemberî wî vaqatiya û hat hemberê kûrê xwe keçelok û ji wî re got ku ”kûrê min nêêhta şah li

nedanê ya. Ew hertimî hêncetên bêderfet dibînê ku ew werina hanîn li cih.”

Dema ku dayika keçelok wusa ji wî re got, keçelok lê hizirî û hazini û gotiyê dayika min a delal, dêka ji min re bêna ser ziman ku şah wê carê çî xwestiya. Dayika keçelok hemû tişt ji wî re hanî ser ziman û gotiyê ku wî tiştêke weke bêderfet xwestiya. Ew jî pîrrek ji zêr di nava bax û baxçe de çêbikê. Wê demê keçelok lê hizirî û gotiyê dayika min a delal tenê xwestina wî ya pîrrek ji zêr çêkirî bê. Ez nûha wê li wir çêbikim. Heta sibe ezê wê pîrê çêbikim.

Di wê demê de wê, dema ku dayika keçelok ji qasra şah derket wê wezir memuk jî ew dişopênê heta ku ew dihê malê. Di wê demê de wê dema ku ew diçe cem kûrê xwe di rûnihê wê demê wê, ew jî li aliyên ê derve ye şibekê wê bi dizî bisekinê û wê gûh bide wan ku ew li ser çî û ji çî diaxiftin.

Di wê demê de keçelok wê bahsa gustilka şahê maran wê bikê û wê di wê demê de wê, ew wê ji berika xwe derxê. Çîrîsbûna gustilkê wê li çavên wezir bidin dema ku ew derdixê û ew wê di cih de wê li ardê wê bide rûniştandin. Ew di wê demê de wê ji xwe re wê bibêjê ev çî bû ku weke barqekê li çavê min da. Ev çî bû. Di wê demê de wî serê xwe care din rakir û wê di wê demê de dît ku keçelok gustilk kir bin zimanê xwe û wê dema ku ew alist dît ku wa du kesên pîr zêde gir wê li hemberî wî rûbidin. Keçelok ji wan xwesteka xwe ya çêkirina pîrrekê ji zêr xwest û ferman li wan kir. Wê demê herdû kesîmn gustilkê di cih de ji berçav windabûn û çûn ku ew wê xwesteka keçelok wê werênina li cih. Di wê demê de wê, di wê temenê de wê, êdî wê wezir ew dîtibû ku ew çawa dikarî wê qasta i iltîşam wê çêbikê.

Hinekê din wê demê ew di wê demê de derbas bû û wezir êdî ew vegeriya li qasrê û çû hemberê şah. Di wê demê de ew di serê xwe li hinek tiştan ku ew bikê dihizirê. Şah di wê demê de deng lê kir û gotiyê wezirê min memuk dêka ji min re bêna ser ziman te çî dît di derbarê wê çêkirina wê qasra bi iltîşam. Wezir got şahê min hê ez li ser mijarê lêkolînê dikim û hê min ti tişt nedîtîya. Di wê demê de wî rastî ji şah re negot.

Lê ew pîr dihizirî. Piştî wê, keçelok ew ji xwe bi karê xwe ve mijul bû. Ew ji wê bi êmin tevdiageriya ku ew wê, keça şah wê ji xwe re wê bîne. Di wê demê de rojek din derbas bû û pîrre ji zêr ku wê weke şah xwestibû wê ew jî wê di qasrê de wê weke ya wî were çêkirin.

Piştî wê, keçelok dayika xwe bir bax û baxçê û ji wê re got ku kûrê min ê delal te çawa çêkir û sipahî çêkiriya. Lê di wê demê de wê, hinek gazinên xwe jî wê bikê ku qasr hingi bilind çêbûya. Wê got ku "kurê min ê delal, ezê çawa wê bi wê pîretiya xwe wêqas bilinddayiyê derkevîm' û ew ji wî re hanî ser ziman. Keçelok dilê wîbi dayika wî ve bû û dizanî ku qadrê dayika li cem xwûdê jî û avdan jî mazin bû. Ber vê yekê wî got dayê ku pêwîst bê ezê her roj li ser piştta te bibim jor û bênim jêr. Tenê bila dilê te xweş bê. Ev gotinên keçelok pirr zêde li xoşa wê çûn.

Piştî wê, tiştêkê wê negot û ma bédeng. Lê keçelok gota dayika xwe dayê dê hera agahiyê bide şah ku ew bila were û qasrê û bax û baxçeyê wê û pirre ji zêr a nava wê bibînê. Di wê demê de pîrê jî lingê xwe zû girtin û ew di wê demê de di cih de hat û çû hemberî şah. Hat dîsa li wê devera ku ew care pêşî sekinî bû. Wê demê ku şah rabû û li wê deverê meyze wî di cih de pîrê dît û di wê demê de bakira çend berdestkvanê xwe ku ew herin wê pîrê werênina hemberê wî. Di wê demê de mereq ku pîrê wê çî ji wî bixwezê. Li gorî wî ne bi derfet bû ku ew di rojekê de pirrekê ji zêr weke ku wî xwestiya wê çêbikin.

Lê dema ku jina pîr hat hemberî wî û rêz û hûrmeta xwe da nîşandin ji şah re piştî wê, şah ji wê pirsî bi awayekê serbilind û pozbilind, dêka bîja pîrê derdê çî ya bêja ji min re."

Pîrê got ku ez ne bi derfet hatima. Ez bi çareserîya derd hatima. Ber vê yekê min xwest ku ez werim ji ter bibêjim ku tu were di qasra ya li hemberî de wê di nava wê bax û baxçe de wê pirre ji zêr weke ya te ku te xwestibû ew were çêkirin wê bibînê.

Ku pîrê wusa got şah me acêbmayî di cihê xwe de weke ku ew bi cemidê û hişk bibê lê hat. Nekarî xwe bilabitênê. Di wê demê de li hinek kesên ku ew sibehê zû dirabin û lli dora wî na hinekî ma û piştî wê, li xwe hat û gotina ku ew ji devê wî derket ew bû ku em herin. Lê pêşî bila agahi ji wezirên min re herê û ew jî werin. Bêi wan ez newim." pîrê got bila û di wê demê de wê, ew mana li hêvîyê.

Hinek dem têve çû û agahi piştî ku ew ji weziran re çû ew di cih de li hemberî taxt û şah amede bûn. Piştî wê, wan ji şah re got ku şahê min kerem bikin, te em ferman kirina..

Şah gotina pîrê ji wan re dûbare hanî ser ziman û got ku wê ji min re gotiya ku me xwesteke te hanîya li cih. Werin em bi hev re herin û wê bibînin. Di wê demê de şah di wê demê de wê ji cihê xwe rabê û wê bi ber wan ve wê herê. Piştî wê şah, ket nava wan û pîrê da rex xwe û bi hev re ketina rê. Di wê demê de hatina nava qasrê û piştî wê nava bax û baxçe

û dît ku wa pirre weke ya wî ji zêr çêkiriya. Di wê demê şah êdî nekarî ti tiştî weke hêncet bibînê. Lê di mejiyê xwe de pirr dihizirî û çendî dixwest ku ew hêncetekê din bibînê. Lê çî kir û nekir di wê demê de wî nedît. Hinekê dem têve çû û ew hat cem wezirên xwe. Di wê demê de wezirê wî yê pêşî ku wê mafê gotinê girt û ji wî re axift û gotiyê de ”şahê min te gotina xwe gotiya, êdî ya ku ew li şah divekê tû weke gotina xwe bikê û tu keça xwe şah baranê bide kûrê pîrê keçelok.

Dema ku wezir got ku ‘keçelok’ hinekê ev nav ji wî re acêb hat. Piştî wê ji wî re got ku ”ma ev kûr keçel a?” Wezir got herê şahê min mujey por jî li serê wî nîn a. Lê tu dizanê keçeli di zimanê me de bi di mana ya. Yek wê weke ku wê ti tişt weke mu li serî nebê. Ya din jî wê weke serî bibirîn û kûl û bîrov bê. Hingê wê ji wê re jî wê gotina keçeliyê wê bê gotin.” Piştî wê kin vegotinê şah kijan ji wan keçeli heya bi kûr re. Wezir got ya pêşî ku min got. Tenê pore wî nîn a. Hingê şah got ew ne ti tişt a. Teman wê demê û ew ma sekinê.

Di wê demê de şah, êdî weke ku ew bêçare ma û wê biryara dayina keça xwe li keçelok wê bida.

Hinekê. Dem têve çû û wê demê şah got ez xwezim li vir û lli ser lingan gotinê bibêjim, divê ku ez herima ser taxtê xwe rûnihim û gotina xwe bibêjim. Wê demê wî bi wê hêncetê hêvî dikir ku ew heta wê dema ku ew li ser taxtê xwe rûnihê ew hêncetekê din biînê û piştî wê dênê pêşîya pîrê û kûrê û ew ji dayina keça xwe ya delal jî xilas bibê.

Di wê demê de wê şah heta ku wê were ser taxtê xwe wê gelek xwehdanê wê bi rijînê. Wê geleki wê di serê xwe de wê herê û wê were. Di wê demê de wê şah heta ku ew hat ser taxtê û rûnişt wê gelek bihizirê û wê heta wê demê wê ti hêncetên din wê di serê xwe de wê peyda nekê. Wê êdî wê piştî wê ji neçarî wê biryara xwe wê bide û wê bibêjê. Wê dema ku wî biryara xwe da wê, pêşî de wê agahiyê wê bişênê ji xatûna xwe jinşahê re jî û wê, ew jî wê were xwestin ku ew li cem wî bê. Di wê demê de şah wê êdî wê biryara xwe wê bide û wê bibêjê ku ew keça xwe wê bide kûrê pîrê.

Şah bi wê rengê biryara xwe da û êdî weke ku wî gotina xwe ya dawî gotibû. Piştî wê dayika keçelok di cih de ji qasrê çû û agahiya dilxweş xwest ku wê bide keçelok. Di wê demê de êdî wê li qasrê wê bidest amedekariya dewetê wê were kirin. Wê ceyizê keçikê wê were amede kirin. Û wê bi wê rengê wê gelek tiştên ku wê bîn kirin wê bîn kirin.

Keçelok di wê demê de ku wî agahi hilda ew dilxweş bû. Wî jîyane wî êdî weke ku ew geleki xweş bûbû. Wî dayika xwe jî ji wê male wan a faqir biribû qasrê û li qasrê bi cihkiribû.

De ne keç ku keça şah wê bê dewetek bi navdeng wê ne zewicê. Wê di wê demê de wê, dewetek ku wê cilrojî wê li dar bê wê were kirin û wê ji hemû deverên cihanê wê, kesên werina dewetê wê bibin. Di wê demê de wê keçelok tenê dayika xwe û ew sa û kitika xwe bi xwe re ew biribû qasrê.

Li qasrê piştî ku wê deweta wan wê bibê wê keçelok û jina xwe wê bi hev re wê bidest jîyane xwe wê bikin û wê rojên xweş wê derbas bikin. Piştî wê, êdî wê ji xwe re wê bijin û wê li jîyane xwe wê binerin.

Lê wezir memuk di wê demê de wî ew di şopandin û wî di awayekê de wan çî fikir ew dişopand. Di wê demê de wî nepeniya keçelok fêrbûbû û wî dixwest ku ew xwe bigihênê gustilkê.

Wî jî di wê demê de wê gelek caran wê hewlbide ku ew bikeve qasrê bi dizî û xwe bigihênê wê gustilkê. Lê wî di wê demê de wê çî kir û nekir wî di wê demê ew de nekir. Lê wî bidest şopandina keçelok kir û di wê demê de xwest ku ew bi riya jina keçelok xwe bigihênê wê. Bi navê wezirtiyê wê car bi car wê were cem wan û wê, di wê demê de wê weke li ser navê şah were û rewşa wan bipirsê. Di wê demê de wî ew ji xwe kir adet. Rojekê wî çawa bê ku ew nayê zanîn wê fahmbikê ku qavanozek ku ew li mezêl rûniştî hebûya keçelok gustilka xwe avêtîya hundirê û wê, dem bi dem wê dema ku wê pêwîstîya wî bi kirina bi wê a tiştê hebê wê, derxê û karê xwe bi wê bibîne û wê piştê wê dîsa wê bikê wir.

Ew ji wîzîr re bûbû weke firsendekê ku ew di wê de xwe bigihênê wê. Wezir wê dema ku ew diçê û demek êvarî ku wê keçelok weke ku ew ne li malê bê wê, xwe bikê şeklê faqirekê gerok de û wê, were qasrê û wê, ji wan bixwezê ku ew xiran bi wî bikin. Di wê demê de jina keçelok wê çend qatên qûmaş û tiştên li xwekirinê ên baş wê bidiyê. Lê ew di wê demê de wê, qatek kûmaş wê biavêjê ser wê qavanoza ku gustilk di wê de ya û wê rajiyê û wê, dênê nava cihê xwe û wê ji wê pîrr tika bikê ku ew wê bidiyê. Jina keçelok jî li wê dihizirê ku wê faqirek ku ew hatibê ber deriyê mirov wê ne bi derfet bê ku mirov wî destvala vegeirê û wê bibêjê herê.. Di wê demê de ew di rajê wan tiştan û ji qasrê derdikeve.

Wî di wê demê de xwe gihandibû gustilkê. Piştî wê, di wê demê de wê, ew wê, gûstilkê derxê û wî dizanî ku ew çawa wê gustilkê wê bikarbênê. Di wê demê de wî geleki keçelok şopandibû û dîtîbû ku wî çawa ew bikardihanî. Piştî ku wî xwe gihanda wê, êdî wî ew kir devê xwe û bi

zimanê alist. Di wê demê de wê, demê du kesên gir derketin û gotin keremke fermane te çî ya. Wê demê wî ji wan xwest ku hemû qasr û tiştên ku keçelok bi wan çêkiriya û daya çêkirin winda bibê û ew qasrekê ji xwe re di nîvê avê de çêbikê ku ew ti kesekê nikaribê xwe bigihênîyê de.

Kesên ji gustilkê wê di cih de wê xwesteka wî werênina li cih û wê, di wê demê de wê keçelok û dayika wî dîsa wê bikevina rewşa xwe ya jîyane berê a berî wê de. Tenê wê sa û kitik wê li cem wî bimênê. Di wê demê de wê, dema ku wî ew kir û bû xwedî hêz wê bixwezê ku ew keça şah a bi keçelok re zewicî û jina wî ji wî vawatihê û bigihê wî. Lê keçelok wê herê nekê. Di wê demê de wezîr jî ku ew ji ti kesekê re wê, keçelokê wê bikê rewşa pilêrekê ku ew hertimî li serê daran bi fistik û findikan bijî. Wê hebûna wê jî wê ji aqilê keçelok wê bide birîn ku ew ti carî wê bibîr nekê û ew newê bîra. Heta ku ew wê bibîne jî ew newê bîra wî.

Pişî wê, demek wusa bûhûrî. Lê di wê demê de sa û kitik di wê demê de wê, bixwwezin ku ew qanciyekê bi keçelok bikin. Kitik dihê cem sa û ji sê re dibêjê ku keçelok kesekê baş a û ewqas qanci bi me kiriya. Em jî divê ku em qanciyekê bi wî bikin. Di wê demê de kitik ji sê re dibêjê ku em herina aliyê din ê qavê li qasra wezîr ku wê ji xwe re çêkiriya û em gustilkê ji wî bistênin.

Hungê ku kitik û sa wê bi hev re wê bikevina rê û wê werina ber keviya avê. Di wê demê de sa wê ji kitikê re wê bibêjê ku ez sobatiyê nizanîm û ku tu min li pişta xwe bikê ezê derbas bibim, Weki ti tiştê nikarim bikim. Kitik wê di wê demê de wê rêyekê wê bibîne ku ew bi hev re derbasî aliyê dibin bibin. Wê qurmekê darê wê li ser bicih bibin û wê bi hev re wê bidest çûyina aliyê din ê qasrê wê bikin.

Di wê demê de ku ew gihiştina aliyê din ê qasr li wê, wê demê kitikê û sa wê li hev wê runihin û wê plangeriyekê wê bi hev re wê çêbikin. Di wê demê de wê, dema ku ew wê bikin û wê bikevina hundurê qasrê de wê, çawa bikin wê li wê bihizirin. Wê demê sa dibêjê ku ”emê demek ku wê wezîr razahayî em bikevina qasrê de. Wê demê kitik dibêjê temem lê nayê aqilê kitikê ku wê çawa wê xwe bigihênina gustilkê. Di wê demê de wan fahmkiribû ku gustilk di bin zimanê wezîr de bû. Wê demê sa ji kitikê re dibêjê ku wê dema ku ew razaha hingê têyê herê ber serê wî û dûvê xwe bide ber bêhna wî û ew wê ji wê aciz bibê û wê bi pişikê. Pişî ku ew pişikî wê demê wê gustilk wê ji bin zimanê wî derkeve û wê demê

tê yê rajiyê û di şebekeyê ve wê bi ravê û têtê were xwe bigihênê min û emê bi hev re wê ji wir herin.

Di wê demê de wê, ew jî wê li ber qasrê wê bi wê rengê wê di rengekê wê bimênin heta ku wê dem bibê demek tarî a derengiya şevê. Di wê demê de sa bêhamd dibînin û ji kal dikevin û dikevina xewê de. Lê kitik wê deme wan a tevgeriyê wê di wê demê de wê dest pêbikê. Di wê demê de wê kitik wê li xwe şiyar bê.

Di wê demê de wê sa û kitik wê li hev rûnihin û wê bi hevalî heta wê dema ku wê wezir wê razihê wê bimênin. Piştî ku wezir raziha wê demê kitik bi dizik ket hundur. Wezir gelek astengi çêkiribûn ku mirov bikevina hundur. Lê ne hatibû aqilê wî ku ew bo heywanên weke kitik û sayan çêbikê. Di wê demê de kitikê xwe gihand heta mezeleya wî ya razanê û di wê demê de. Piştî wê, kitiki bi hêdika û awayekê baldar hat hata ber serê wezir û dûvê xwe rakir û danî ber dev û bêhna wî. Ew di wê demê de wê ji wê nexweş bibê û wê, bi pişikê. Wê dema ku wê ew bi pişikê wê demê de wê, gustilk wê ji bin zimanê wî bi firê û wê bikeve bin nivîna wî de. Lê kitikê bi carekê xwe gihand gustilkê û di wê demê de wê bidest ravinê kir. Xwe gihand şebekê û di wê re avêt.

De ne, dibêjin ku kitik her timî li ser çar lingên xwe dikeve. Di wê demê de jî kitik li ser çar lingên xwe ket û ti tişt bi pê ne hat. Di wê demê de wê bidest bazdanê kir û bi sa re gihiştin wê gûrmê darê ku ew bi wê hatibûbûna wê aliyê avê ew di cih de li wê sûwar bûn û bi hev re kirin ku ew herina aliyê din ê avê. Lê ba ne dihat û di wê demê qûrmê darê ew demek dirêj di nava avê de ma û wê hewayaya ku wê ji avê wê were wê bi hinikî wê, li wan bixê û wê, xwe berdîn. Kitik û sa jî xwe berdan. Lê di wê demê de wê dema ku kitikê xwe berda wê gustilk wê ji devê kitikê wê bikeve nava avê û wê di wê demê de wê di avê re wê herê. Lê sa dît ku wê masiyekê ew kir devê xwe. Di wê demê de sa bi kitikê re xayidi ku wê çawa ew gustilkê ji devê xwe di berdê nava avê. Di wê demê de wê, sa wê, dîsa wê plangeriyekê wê çêbikê ku ew wê çawa wê xwe bigihênê gustilkê. Wê demê sa plana pêşî ew çêkir ku wê hemû kesên ku wê masî bigirin û wê bibina bazarê ku ew bifirosin, masiyên hemûyan bigirin. Di wê demê de wê, di wê demê de wê, demê sa û kitik wê dikin. Wê hemû masiyên ku ew hatina girtin wê, bikirin û wê bibin. Lê wê ne di nav û hinavê yekê ji wan de jî bê. Di wê demê de wê sa û kitik wê bi hazn wê werina ber keviya avê û wê rûnihin. Ber ku gustilk ketibû avê, destê wan ji avê nedibû ku ew wê demê ji wir herin. Lê di wê demê de masiyek hat û bi wan re axift û ji wan pirsî ku ew çima wusa bi hazn in. Pêşî masî got

ku ”ti dibê qey we gustilka xwe ya zêr windakiriya. Di wê demê de wê dema ku wê sa û kitik navê gustilkê wê bi bihîzin wê zindibiin û wê weke ku wê bi vejîn. Di wê demê de wê sa ji masî re wê bibêjê ku wan gustilka xwe winda kirina. Û meseleyê ji serî heya binî ew ji masî re dihênina ser ziman. Masî dibêjê wê demê ez gustilka we bidima we. Ber ku ew nûha di zikê min de ya. Pêşî ne sa û ne jî kitik bi wê bawer dikê. Lê dema ku wê masî devê xwe vekê û wê lê binerin wê bibînin ku wa bi rastî jî wa di devê wê de ya. Di cih de ew gustilkê ji masî digirin û û spasiya xwe li masî dikin û piştî sa gustilkê dikê devê xwe û di wê demê dikin ku ew jî wir bi ravê werina cem keçelok.

Di wê demê kitik dixwezê ku ew gustilkê cardin bikê devê xwe. Lê sa destûrê nadê û ew jî kitikê re dibêjê ku em ji tiştêkê bi wê rengê re ê nû re em nexwezîn ku em rû bi rû werin. Di wê demê de wê, rajina gustilkê û wê bi lez û baz wê werina ji keçelok re.

Dema ku keçelok gustilkê dît wî weke ku wî ni çavê serê xwe ne dît. Lê keçelok di wê demê de hemû bîra xwe winda kiribû û tiştêkê ku wî bere kiribû ne dikarê bîrê bîra xwe û ne di bîrê û hişê wî de bû ku ew zewicî bû bi keça şah re. Di wê demê de ji xwe keça şah jî wê di wê demê de wê, ne dîyar bê.

Lê di wê demê de keçelok wê di rewşa xwe ya berê de wê jîyane xwe wê bidomênê. Keçelok di wê demê de wê ti tişt newê bîra wî. Û wê weke ku wê bibê kesekê din. Di wê demê de wê jîyane xwe wê di rewşa xwe de wê bidomênin û wê, di wê demê de wê bi xizanî wê jîyane xwe wê bidomênin. Rojekê ji rojan ku wê keçelok wê derkeve çolê ku ew komikan bide hev ku ew dayika wî ji wan re wê çêbikê wê hilêrek wê were hemberî wî û wê, bi wî re wê bidest axiftinê wê bikê.

Keçelok ne dizanî ku ew **hilêr** wê jina wî û ankû keça şah bê. Di wê demê de wî. Di wê demê de wê, tiştêkê din wê wê, keçika bûyi hilêr wê, ji wî re wê nikaribê werênê ser ziman. Heta ku wê dema ku ew bibêjê ez jina te me ku ez bi afsûnî wezîr hanîma wê awayê wê ew di cih de wê ji ber çavê wê winda bûba. Ber vê yekê keçika bûyi hilêr wê di wê demê de wê plannekê bi aqil wê çêbikê. Di wê demê de wê bixwezê ku ew wê demê bi kirina qanciyê bi keçelok ew bi ser rewşa xwe ve wê were.

Wê demê keçelok û hilêr wê li hev rûnihin û wê demê dirêj wê bi hev re wê bi axifin û keçelok wê bahsa jîyane xwe ya bi faqîrî wê bikê. Di wê demê keçika bûyi hilêr wê ji derî heya binî wê li keçelok wê bihisênê û wê, di wê demê de wê ji gotinên wî fahmbikê ku ew bi afsûnê hişê wî jî hatiya jê birin. Di wê demê de wê, ew bi rehetî wê fahmkir. Di ti gotinên

keçelok de wê navê wê, rewşa wê, bahsa wê û ya bavê û ankû tişteke din ku wê weke təkiliyê bi wan re wê dênê wê nebê û wê newê ser ziman. Ew weke ku ew ji dûnyayek din û dîyarek din diaxift wê gotinên xwe wê werênê ser ziman.

Di wê demê de wê bi seatan wê li hev wê rûnihin û wê nbiaxifin. Hilêr jî wê ji gelek tişt û dever û serborîyên xamgin wê bahs bikê. Wê ne dikarî ji ya xwe basê bikê. Di wê demê de bi şartekê wê kariba wê bahsa wê bikê. Wê dema ku wê karî keçelok qanixkir û ew bir ber banûya kew û ji wê sê pirsên xwe yêmn navdar li keçelok kirin û keçelok ew zanîn wê hinekê wê karibê bibêjê ku ew kiya lê wê dîsa wê nikaribê bibêjê ku ew jina wî ya.

Di wê demê de wê, dema ku ew bû wê, keçelok gelek bi dilşawitî bahsa xwe kir. Wê demê hilêrê gota keçelok ku rewşa te gelek xirab a û were ez qanciyekê bi te bikim. Wê demê keçelok ji wê pirsî ku ew çi qanciyê dikarê bi min bikê. Wê demê hilêrê ji wî re got ku ez zêde nikarim wê bibêjim. Lê ezê te bima piştî wê kaşê he ku ew wê dide destnîşankirin û te bi banûya kew re wê werênima cem hev. Di wê demê ew wê ji te sê pirsan wê bikê. Ku tu wan zanibê wê sewilek mazin ê tiştî zêr wê bide te û wê rewşa te û dayika te wê bi wê re wê hinekê wê xweş bibê.

Di wê demê de keçelok wê xwesteka wê herê dikê û bi wê re dimeşê heta deverek beyer ku wê ti tişt wê li lê nebê. Wê tenê wê weke ku wê dengê cinan wê ji wê re were. Di wê demê de wê ew wê werin û wê xwe bigihênina ber latna bilind û wê hilêr wê xwe dûr bigirê û wê ji keçelok re wê bêjê ku teyê li pêşîya min herê û wê du keç wê te pêşwazî bikin. Têyê bêjê ez bi banûya kew re hevditinê bikim. Banûya kew jî gelek xweşik a û yeka ber xwe xweşikatiya xwe ketîya. Wê dema ku wê kesên ku wê bibînin divê ku ew gotinê li xweşiyatiya wê bikin. Di wê demê de ew wê, piştî wê təkiliyê wê bi te re wê dênê û wê, danûstandinê wê bikê. Piştî ku wê danûstandina xwe bi te re kir wê êdî wê piştî wê pirsên xwe wê ji te bikê ku te pirsên wê zanîn wê êdî wê sewilê tiştî zêr wê bide te.

Keçeleok di wê demê de wê hinekê xûf jî wê bikevina dilê de. Wê demê ku ew hat cem banûya kew wî dît ku wê çendî xweşika. Wê bi çavên xwe yê qaytanên li dora çav re wê çendî wê xweşik bê.

Wê demê banûyta kew bi lêv bû û bi wî re axift. Gotiyê de tu hatî vir û wê dema ku tu bi me re bide û bistênê. Deka sedema xwe bibêjê.

Demaku banûya kew wusa got keçelok hinekê ma sekinî û nizanibû ku ew çi bibêjê. Lê di wê demê de di serê xwe hizirî ku ew çi ji banûya kew re bibêjê. Di wê demê de keçelok weke ku hilêrê ji wê re gotibû wî

gotinên xweşik li xweşikatiya banûya kew di serê xwe de peydakirin û ji wê re gotin. Gotinên wî pîrr zêde li xoşa banûya kew çûn. Di wê demê de banûya kew xwe li hisandina gotinên wî razand. Wusa demekê bi gotinên keçelok re derbas bû. Lê piştî wê weke ku ew banûya kew were li xwe berê xwe da keçelok û ji wî re got ku "tu ne tenê bo ku tu gotinên xweşik û ji dil ji min re bibêjê. Deka sedema xwe ya tu hatî vir ji min re bibêjê.

Hingê keçelok ma sekinî hinekê û piştî wê bi wê re axift û got ku "ez hatîma cem te. Min bihîstiya ku tu çendî bi zane û xweşik î. Wê demê min xwest ku ez bi wê kesa zane û xweşik re wê hevdîtîne bikim û wê bibînim.

Di wê demê de **banûya kew** bahsa gelek tiştan ji zanîna xwe kir. Piştî wê, di wê demê ew de dibin darek kirazan de dima û di wê demê de wê, banûya kew ji keçelok re got ku wê demê tu hati em de dest vala ne vegehihênin. Ezê sê pirsan ji te bikim. Ku tu zanibê ezê sewilek tiştî zêr bidîma de.

Lê ku tu nizanibê wê hemû tiştê ku tu nûha dibîne wê ji berçavê de wê wînda bibê. Di wê demê de keçelok gotiyê "dê ka bibêjê ka tê yê çi bipirsê." ev gotina keçelok hinekê li banûya kewê weke ku bi awayekê ji xwe bawerbûnê lê hat. Di wê demê de banûya kew ku ezê pîrsa xwe ya pêşî bikim ku ka tê zanibê. Piştî wê, jê pîrsî û weke pîrsa xwe ya pêşî. Pêşî gotiyê keçeloko me tu amedeyî. Keçelok got erê ez amede me û li bendî pîrsa te me. Wê demê banûya kew hingê pîrsa xwe ya pêşî kir û ji wî pîrsî ku ev dara kirasê ku tu dibîne em li binê wê na, çend lib kiraz di bin wê de hena.

Keçelok di wê demê de wê dema ku ew wê, got hinekê pêşî weke ku ew hizirî û piştî wê, bi ken gota banûya kew ku wê ki wê vê pîrsê nizanibê. Kesekê ku ew xweşikatiya te dîtîbê wê di cih de wê tê derxê."

Wê demê banûya kewê got êdî wê demê bêja ka tê çi bêjê weke bersivê. Keçelok ji wê hesantir ti tîstî nin a. çend pîr li ser te hebin wê wilqas li bin bi darê ve jî bin. Ev gotina keçelok wê demê banûya kew weke rastiyê herê kir û derbasî pîrsa xwe ya duyem bû. Pêşî ji keçelok re got ku me tu amedeyî. Piştî ku keçelok got ez amede me wê êdî wê pîrsa xwe ya duyem li lê kir û got ku navika dînyê kûdere? Keçelok hinekê li wê hizirî û piştî wê bi awayekê lez xwest ku ew bersivê bide. Wê demê wî got ku "ma ji wê pîrsê jî hesantir wê çi wê hebê." Devera ku tu li ê sekinî wê navika dînyê bê. Heta tu bawer nekê jî wê bi pîva. Piştî wê, hinek weke banûya kewê ma sekinî û piştî wê, bersiv da û gotiyê ev bersiva te jî ez wê rast herê dikim Piştî wê, keçelok xwe amede kir ji pîrsa wê ya dawî

re. Di wê demê de banûya kew wê, demê banûya kew wê di wê demê de wê, pirsek din wê bikê. Wê demê wê ji pêşîya rahişta du gûzan û kira destê xwe û gota keçelok 'dê ka ji min re bibêjê kijna ji van gûzan ji ya din girantira." Keîelok wê demê hinekê li wê hizirî û ew weke ku ew ji wî re weke ku ew zor hat. Lê di wê demê de wî, di cih de weke ku wî xwe gihandibû bersivê. Di wê demê de wî, dîsa heman got ji banûya kew re got û got ku ma ji wê hesantir çi heya û got ku tu kijan ji wan gûzan di avê de herê bikin wê ew wê girantir bê. Di wê demê de wê, banûya kew wê ew wê bersiva keçelok jî wê weke ya rast wê herê bikê. Di wê demê de wê, di wê temenê de wê weke ku wê li wî bersivên hersê pirsên banûya kew dabûn. Hilêr jî wê ji dûv ve wê li keçelok û bersivên wî bihisênê. Di wê demê de wê banûya kew wê rajê sewilê tişî zêr ku ew bide keçelok lê wê dixwest ku ew tişteke din jî wê fêr bibê. Wê demê wê, gota keçelok te çawa ev der zanî û tu hatî vir. Li vir tenê kesekê ku ew ji kesekê pîr bi jîr bê wê karibê derbas bibê û were vir û bibînê.

Keîelok hingê ev gotina banûya kew jî weke pirsekê dît û wê weke azmûnekê li xwe fahmkir. Di wê demê de keçelok li wê hizirî ku ew çi bersivê bide wê. Di wê demê de wê, keçelok hinekê hizirî ku ew çi bersivê bide banûya kew.

Hinekê tevker û piştî wê, ji wê re axift û gotiyê de ev serboriyek zêde dem dirêj a. Ku dema te hebê ez dikarim hemû tiştê ji ter yek bi yek werênima sr ziman.

Banûya kew got dema min heya, dê hedê bêja ji min re ezê li te bihisênim. Keçelok ji serî heta binî biqasî ku ew bibîr dikê wê serboriya xwe wê, ji wê re hanî ser ziman û piştî wê bahsa jîyane xwe û dayika xwe ya faqir kir. Piştî wê got ku ew bo ku ew were çole hinek komuk berhev bikê ew hatibû ew hilêrêkê hatibû ew bi wê re demek dirêj bi wê rengê rûnişt û axift û hemû kul û derdê xwe yê ji faqiriyê ji wê re hanî ser ziman.

De ne, hingê bandûya kew hemû rastî fahmkiribû û wê fahmkiribû ku ew, di bin afsûnek giran de derbas bûya û hemû bîra wî hatiya jê birin. Wî ew hilêr jî fahmkiribû û fahmkiribû ku ew kiya. Lê di wê demê de wê dizanê ku ew nikaribê tişteke jî ji wê re bibêjê.

Di wê demê banûya kew ku keçelok bidawîkir axiftina xwe wê, berê xwe dawî û li lê axift û gotiyê de ku "te çendî ev sewilê zêr bi bersivîna hersê pirsîn min mafkir û hilda jî ku te nûha bi dûrûstî nêz nebûba wê hemû tiştê ku te qizinkirî wê windabûba. Ber vê yekê wê, demê tenê sewilê zêr jî windakiriba. Lê te da nîşandin ku tu ji dil û dûrûstî. Ya ku

ew mafkirî ne tenê bersivdayina te ya li pirsên min bê. Wê ji aliyekê din ve wê dûrûstbûna ya di dilê te de jî bê. Wê wusa got û hinekê ma sekinî. Piştî wê banûya kew wê jî wê, bendek ji berxwe derxist û li destê keçelok girêda. Piştîre gotiyê ku wê ev wê te ji gelek belayan wê xilas bikê. Wê dernexe.

Keçelok hingê wê pîrr zêde wî pîrs li banûya kew kirin ku ew wê çi bela bin ku wê werina serê wî. Lê keçelok çi kir û nekir banûya kew bahsa tişteke bi awayekê vekirî nekir. Hemû gotinên wê sergirtî man di serê keçelok de. Piştî wê, lê wî ji nêhta banûya kew wê başiya wê fahmkir û ew pêbawerî dabû wî.

Piştî wê keçelok rahişta sewilê xwe yê tişî zêr û ji wir hat û dûrket. Piştî wê hat binê darekê û ew hinekê li binê wê rûniştî bê. Hinekê ji wî wîrdetir avek hebû û keçelok jî geleki tî bûbû.

Keçelok di wê demê de xwest ku ew tişteke bibînê ku ew di wê de wê hinek av vexwe. Av hinekê kûr bû û ne dikarî xwe li ser wê bi tawênê û ew avê ji wê vexwe. Ber vê yekê wî hizir kir ku ew zêrên di zewil de ew bi rêjênê ardê û ew sewil di avê kê û avê bi wê werênê û ew vexwe. Lê wê dema ku wî kir ku ew sewilê zêr bi rijênê ardê di wê demê de hilêrê li hemberî wî rûda û lê axift û gotiyê "keçelokê delal neke. Ku tu wê bikê wê hemû zêrên te wê windabibin. Di wê demê de tişteke din jî hebû banûya kew ew ji wî re ne gotibû ku ew bi xwe wê kifşbikê. Di wê demê de ew sekinî li ser dengkirina hilêrê û piştî wê êdî wê ew nekir. Lê hê jî ew xwestek bi wî re hebû ku ew wê bikê. Di wê demê de wî, li hilêrê hisand. Piştî wê, bi hilêrê re rûnişt û axift. Lê keçelok gotiyê ku ew geleki tî bûya û dixwezê ew hinekê avê vexwe. Di wê demê de hilêrê ji keçelok re got ku ev jî wê weke azmûnekê li te bê. Di wê demê de ku te zêrên xwe ji sewil rijandin ardê wê hemû bina ax û wê ji berçavên te wê wînda bibin. Weki din hilêrê tişteke din ji wî re gotibû Ew şerbikê avê ê ku tu wî tişî zêr di dest de digirê ew jî wê şerbikek ne asayî bê. Wê demê keçelok hinekê ma sekinî û di wê demê de wî xwest ku ew wê fahmbikê ku ew şerbik çi ya û çawa ya. Di wê demê de keçelok hinekê li şerbik nerî û hemû tişt weke ku ew di xwezaya xwe dihat dîtîn. Wê demê hilêrê ji wî re got ku ev şerbik şerbikê zêr a. Heta ku tu destê xwe bikiyê zêran ji jê derxê wê zêrên di wê de wê xilas nebin. Her zêrek ku te ew ji wê derxist wê yekê din wê li lê wê zêde bibê û wê, di wê demê de wê, dîsa wê, weke xwe tişî zêr bimênê. Keçelok dema ku hilêrê wusa got pêşî weke ku wî xwest ku ew wê fahmbikê ku ew rast Lê bi tememî valakirina şerbik wê şerbik jî wê, ji berçav wê windakiriba. Di wê demê de keçelok

niza ku ew çî bikê. Hinekî ma sekinî û piştî wê, got ku tu nûha ji min re dibêjê ku ez heta herima malê xwe tî bihêlim. Hingê hilêrê got ez ji ter ne zor a. Tê heta ku tu herê malê tî bimênê têtê nemirê. Lê têtê gelek tiştan qizinc bikê ku tu wusa gihiştî malê. Ber vê yekê divê ku tu wusa xwe bigihênê malê.

Keçelok weke ku ew di bin barekê giran de bê wî xwe hiskir. Di wê demê de wê, xwe di rewşek nebaş de wê weke ku wê hîsbikê. Lê keçelok tişteke bi keçika bûyi hilêr re hîsdikir û ne dikarî ku ew wê bêtê ser ziman. Tenê weke hîsekê ku wî di xwe de hîsdikir. Wî dema ku wî xwe nêzî wê dikir wê di wê demê de wê weke ku wê xwe di wê demê de wê, weke di reng û awayekê din de wê hîsbikê.

Piştî ku ew hat malê bi şerbikê zêran re wê di wê de wê dênê ber dayika û wê rewşa wî ya bi hilêrê re wê werênê ser ziman. Di wê demê de wê, dema ku wê dayika wî bahsa zêran bikê û wê bêtê ser ziman ku ew zêr ji kû dihên wê demê wê meseleya keçika bûyi hilêr, banûya kew û xwe gihandina cem wê werênê ser ziman.

Di wê demê de keçelok wê bahsa wê bikê û wê di wê demê de wê, werênê ser ziman ji dayika xwe re ku "tişteke min di xwe de bi hilêrê û dengê re wê hîsdikir lê min ne dikarî wê, fahmbikim." Wê dema ku wî wusa got wê demê dayika wî gotiyê "kûrê min carna pirr rast a ku mirov li dûv ya ku mirov hîs dikê di xwe de herê. Ev car wê weke ku wê carek wusa bê. Nûha ji min re here wê hilêrê ku tu karibê wê werênê û ez wê biniim wê baş bê. Ber ku wê dayika wî, hinek hîs bi wê re jî çêbûbûn û wê, fahm nekiribû. Hemû tişt weke ku wê dema ku keçelok çawa rûda ku wê ji dayika xwe re hanî ser ziman wê, di wê demê de. Wê li ser dayika keçelok wê bixwezê ku ew xwe xwe bigihênê wê hilêrê û wê bigirê û wê werênê malê.

Keçelok di wê demê de wê ji dayika xwe re wê, bibêjê k u"dayika delal ezê çawa wê, hilêrê ji yên din cihê bikim. Hedê ez wê bibînim jî ezê çawa wê bigrim. Ne tu dizanê ku ew çendî bi baz û lez in. Ti tişt weke ku wê nikaribê xwe bigihênê li wan."

Dayika keçelok wê di wê demê de wê ji wî re wê bibêjê ku "aa kurê min ê delal, wê, hilêrê ku ew te hanîbê heta cem banûya kew wê demê ku tu çûyi wê cihê ku te berê lê rûnihi û bi wê re axiftî û te derdê xwe hanî ser ziman wê demê ew wê dîsa wê were wir. Li vir di wê demê de herê di wê rewşê de wê, li bin heman darê rûniha. Wê demê ew wê li wir te bibîniê û wê were cem te."

Keçelok di wê demê de gotina dayika xwe birrî û gotiyê de dayika min a delal wê, tu çawa dizanê ku ew wê were wê deverê û cem in. ”

Hingê dayika keçelok gotiyê kurê min ma ne te got ku hilêrê got ku hêlina min di qûrmê wê darê de ya. ”Hingê keçelok got erê yadê wê wusa ji min re got. Wê demê dema ku tu herê wir ew wê di wê demê de ku ew ji hêlina xwe derket wê te bibibînê. Keçelok weke ku wê dayika wî ji wî re wê bibêjê wê di wê demê de wê bikê. Wê piştî wê, weke ku wê dayika wî ji wî re wê bibêjê wê, herê binê wê darê û wê li wê rûnihê. Di wê temenê de wê, bêhna xwe vedê. Di wê demê de wê hewa germ bû û keçelok hinekê li binê wê darê dema ku ew rûnişt wê demê çavê xwe gerand ku ew hilêrê bibînê. Lê demek dirêj dît ku wa hilêr ne hat cemê. Tam di wê demê de wê, kar bikê ku ew rabê û ber ku ew rabê wê, ji xwe re wê biaxifê û wê bibêjê ku ”dayê min weke te kir lê ew ne hat cem min” û wê di wê demê de wê, ji wir wê karbikê ku ew were. Wê demê bi carekî wê dengê kir. Di wê demê de wî li dora xwe meyizen lê wî ti kesek ne dît. Di wê demê de wî weke ku ew ji xwe re dangan bikê wê lê were û wê ew wê ji xwe re wê bibêjê ku ”axx ez êdî dangan ji xwe re dibihîzim. Wê demê, keçelok wê cardin wê li dora xwe wê binerê. Lê wî ti deng wî ti kesek nedît. Di wê demê de keçelok wê got ku ”ez êdî din dibim ez ji xwe re dangan dikim” û wê gavên xwe biavêjê ku ew herê. Lê cardin wî dengê got ”keçelokê dilxweşo bisekina û li ser xwe re binerê.” ”Wê demê, keçelok li ser xwe re nerû wî ew hilêr dît ku ew wa li ser çiqilekê darê sekinîya û wê li wî dinerê. Wê demê keçelok di wê demê de ew cardin vegefiya binê darê û wî bêhna xwe cardin veda û di wê demê de wî bi hilêrê re axift û bahsa çawa bûna wê kir. Wê demê hilêrê ji wî re axift û gotiyê de ev care duyemin, sedema ku te hanîya vir çî ya dêka min re bibêjê. Keçelok di wê demê de wî weke ku wî ne xwest ku ew bibêjê. Lê di wê demê de wî. Ne xwest ku ew bi carekê destê xwe dênê ser wê û wê bigirê jî. Wî ew jî wê rast nedît. Hingê keçelok di xwe de biryarek da. Wî biryar da ku ew rastiye ji hilêrê re bibêjê û ji wê re bibêjê ku dayika wî xwestiya ku ew wê bibînê. Wî di wê temenê de wî zan kir ku wê hilêrê wê herê bikê ku ew were bi dayika wî re rû bi rû were.

Keçelok di wê demê de wê, dema ku ew wusa li wê dihizirê, hilêrê wê weke ku ew ya ku ew di aqilê wî de derbas dibê wê bixwênê wê li wê binerê û wê, di wê demê de wê, rastarast wê awirên xwe bibê ser wî û çavên wî. Dema ku keçelok bi wê re weke çav bi çav hat, hingê wê di wê demê de ma sekinî û wê, demê weke ku hilêrê wê fahmkir ku ew çî di wê demê de di aqilê xwe de ew bi wê dihizirê. Di wê demê de hilêrê wê

hinekê din wê bimînê û wê piştî wê, ji keçelok re wê bibêjê 'keçeloko dêka ji min re bibêjê ku tu çî di serê te de derbas dibê.

Wê demê gotinek hat aqilê keçelok ku ew wê bibêjê. Wî bi xwe re nizanî ku ew ber çî ew gotin hat aqilê wî. Lê gotinek bi wê rengê bû ku hat aqilê ku wê, bibêjê ji hilêrê re ya ku ew di aqilê min de derbas dibê tu dizanê û ber çî tu wê dipirsê. Di wê demê de ev hizra ku ew ya di serê wî de dixwênê ji awirên çavên wî, di serê wî de çêbû. Keçelok hinekê nbi aqil bû. Di wê demê de hizir kir ku ew ya serê wî bixwênê û ew wê nedê dîyarkirin wê demê ew weke ku ew dixwezê wî bi ceribênê. Ev hizir di wê demê de di serê wî de bû û çêbû. Keçelok di wê demê de li wê hizirî û ew di wê demê de wê, ji wê hizrê wê derbas nebê.

Piştî wê keçelok hinekê din weke ku ew hizirî û rastarast hat ser gotinê û ji hilêre got "ku ez çî ji te veşêrên jî ez nikarim ji xwûdê veşêrêm. Dayika min ez şandim ku ez te bigrim û bibima hemberê wê. Dayika min jineka baş, bi aqil û bi zane ya. Wê tiştêkê bi te nekê. Lê dema ku min bahsa te kir û min got ku weke ku ez û tu bi hev re axiftin û min ji wê re got û wê hemû tişt zanî wê li ser wê xwest ku ew te bibînê. Hingê ji devê dayika min gotina ev ji min re beyênî nayê derket. Wê demê wê xwest ku ew te bibînê."

Hingê hilêrê gota keçelok "keçeloko tu hemû tiştî ji dayika xwe re dibêjê. Hemû tiştê ku ew dihê serê te ji dayika xwe re dibêjê." keçelok hingê got herê û ma sekinê. "Wê demê hilêrê pirsek din ji keçelok kir û got ku "dayika hemû tiştê ku ew hatiya serê te û te kiriya ma dizanê" Wê demê ev pirs wê weke ku wê hinekê li keçelok zor hat. Keçelok got ku "min çî dît û jîyan kir ji wê re gotiya. Ew dayika min a. Wê hertimî rêya rast şanî min daya."

Hilêrê got ku "Wê demê dilê te bi dayika te ve ya." Hingê keçelok weke ku ew hinekê beşîşi û gotiyê "erê geleki jî dilê minbi dayika min ve ya. Ez bi wê hema." Wê demê ev gotina keçelok weke ku ew li xoşa hilêrê çû û wê got ku Cihê dayikan hertimî li ser serê mirov a" Ev gotina hilêrê wê demê keçelok wê, got ku Ev gotin di aqilê min de jî derbas bûya." Hingê hilêrê gotiyê "di aqilê te derbas bûbê jî te bi lêv nekir." Wê demê keçelok ma sekinî û hinekî li ser wê gotina hilêrê hizirî û gotiyê te rast got.

Hemû gotin û axiftinên hilêrê wê weke ku wê ceribandina keçelokî bin. Di wê demê de wê, dema keçelok bi dilekê safî û baş nêz bû û gotina xwe bi dîrûstayî hanî ser ziman êdî hilêrê gotiyê "keçeloko ezê bi te re werima cem dayika te. Lê piştî wê şartekê min wê hebê ku tu wê werênê

li cih. Ku tu xwe bide ber şartê min ezê aha nûha bi ter werima cem dayika te.”Keçelok di wê demê de hinekê hizirî û piştî wê bi nerînek weke ku ew di xwe de lê dipirsê bersivê da hilêrê. Keçelok weha got ku ”ez nizanîm ku şartê çî ya. Lê ez bi dil û can wê herê dikim. Ku tişteke were hanîn li cih bê ezê wê bînim li cih. Ku tişteke weke ku ez bidima te bê û di destê min hebê ezê bidima te, ku tişteke ku ji min bixwezê û destê karibê bigihijiyê de, ezê xwe bigihênimê û ezê wê bidina te. Ku tişteke li dûr bê ku ez pêwîst bim xwe bigihênimê ezê xwe bigihênimê û wê werênima ji ter. Ku ew tişt çî bê ezê wê bikim. Bila ev jî soza min bê û wê weke peymanî di nava me de wê herê bikê. Di wê demê de hilêre gota keçelok axx keçeloko te bi dil nazikî û safitîya xwe li min da girêdan. Temam dê em herin cem dayika te û di wê demê em bi wê re hevdiştinê bikin. Bi hev re bi dest çûnê kirin. Hilêrê gelek piçûk bû. Wê xwe danî ser milê keçelok. Dema ku di gihîştina dahma hinek kesan wê xwe di bin bastika wî de wê bigirê ku ew wê nebînin. Di wê demê de ew gihîştin malê di wê demê de bi hev re hatina hemberî dayika keçelok. Wê dema ku ew gihîştina hundur hingê keçelok çû hemberê dayika xwe û sekinî û ji wê re got ku dayika min baş û delal va min hilêrê ji ter hanî. Weke ku te ji min xwestibû, va ya.

Hingê dayika keçelok bi awayekê weke ku ew bi nerînek zêde kûr li wê nerî. Wê demê hilêrê wê weke zindiyek piçûk ku qey keça mista destê mior tiştî dikir. Lê dengê baş ji wê derdiket. Dayika keçelok di wê demê de wê dengê wê balê wê bikişênê. Wê demê wê xwest ku ew wê bide axiftin. Ber ku wê dengê wê hertimî wê tişteke dihanî berbîra wê. Lê wê ne dizanî ku ew çî ya. Piştî wê, demekê wusa lê axift û di wê demê de hilêrê wê bahsa xwe kir. Tenê gotinek got. Ne dikarî bêjê ku ew keça şah a. Ku wê gotiba ez keça şah im wê di cih de wê ji berçav wê windabûba. Ber vê yekê got ku ”ez wê male min a li ser hemûyan re me.” Wê demê dayika keçelok a bi aqil wê weke ku ew wê fahmbikê. Lê wê fahmkir ku ew weke gotinek ku ew nikaribê wê werênê ser ziman wê fahmkir. Ber vê yekê wê, jî ew ne hilda li dest.

Wê weke ku wê di nava civakê de wê were ser ziman wê gotinên weke yên ku ew ne dihatina ser ziman û bi lêvkirin wê hebûban û wê, ev weke gotinek ku wê bo hilêrê wê dît.

Dayika keçelok ew hinekê din ew bi aqil bû. Ber vê yekê wê di demê de wê fahmkir ku ew di wê demê de ew, dema ku ew diaxift wê, gotinên xwe bi hevokî wê bi tememî wê weke ku wê avabikê û wê bide zanîn ku ew çî dikarê wê, werênê ser ziman. Lê weke ku wê di dema axiftina xwe

de wê hilêrê wê di hevokê de wê kijan bêjeyê wê weke peyv wê werênê ser ziman wê dîyardikir û peyvên ku wê ne dikarê wê bibêjê wê, ji ser wan re diqavist. Weke ku ew di hevokê de wê cihê wan wê vale bihêlê û wê bide dîyarkirin. Di wê demê de wê dayika keçelokî weke jineka navxwerî xwe û pirr zêde wê weke ku ew bi aqil wê di cih de ev rewş di axiftina hilêrê de wê fahmkir û wê weke ku wê tiştina ku wê, bi hatina serê ve wê girêdayî bê wê werênê ser ziman.

Di wê demê de wê, dayika keçelok wê hinekê wê di wê temenê de wê hêstek li wê dikişand. Wê weke ku ew dengê wê li wê nas dihat. Lê wê di wê demê de wê ne dikarî ku ew fahmbikê û ankû wê tê derxê.

Lê piştî wê di wê demê de wê, gelek pirsên ku wê di serê xwe de wê avakiribûn wê ji hilêrê wê pirsîn. Hinek ji wan wê hilêrê wê bêbersiv wê bihêlê. Yan jî wê bersivna ne rastarast wê bide wan. Di wê demê de wê gotina ku wê dayika weke navê dêûbavê te çi ya ku wê bibêjê wê bi gotina ku wê di destpêkê de wê gotibû a bi rengê ji male mazin wê bi lêvkiribû û bi wê re bi sînor mabû. Wê gotinê wê dayika keçelok wê di serê xwe de wê li wê bihizirê û wê bixwezê ku ew wê fahmbikê ku ew wê di wê temenê de wê ki bê. Di wê demê de ew di serê xwe weke ku ew gihiştibû hinek encamna bi wê rengê. Wê di wê demê de wê, di rengê ku wê dihanî ser ziman û bi derûnîya ku wê gotin bi dengekê bi lêv dikirin wê di wê demê de wê, ew wê li wan wê bihizirê û wê bixwezê ku ew wê fahmbikê. Di wê demê de wê, hilêrê wê di wê demê de wê, heta nêvî şevê wê, di wê demê de wê, bi wê re wê bimênê. Wê weke ne xûyê hilêran bê ku ew serê xwe dênina ser lingê mirovan û di xewê ve herin. Lê wê demê wê, serê xwe danîbû ser lingê dayika keçelok û di wê demê de ew weke ku ew di xewê ve herê wê ji xwe re wê herê.

Wê rewşê wê bale wê kişandibû û wê di wê demê de wê di dilê xwe de got ku di wê karê de karek heya. Wê demê wê dema ku wê ev got kurê wê keçelok ev bihîst û wê, di wê demê de wê, piştî wê, ew hinekê li ser wê hizirî

Dayika keçelok wê demê ku ew di xewê ve çû wê demê wê rahişta wê hêdîka û pirr danî cihekê pirr xweş û baş ku ew li wir bi rehetî razihê. Di wê demê de wê cihekê weke ku wê deverek ku wê hilêr xwe li wê rehet hîsbikin wê, çêbikê û wê li wir danî. Piştî wê dayika keçelok ew hat cem keçelok û wê bi wê re wê bi dest axiftinê kir. Wê demê wê, di wê rengê de wê, bahsa xweseka xwe ya bi wê re axiftinê a ku wê gotibû wê bigira wê hanî ser ziman. Wê demê keçelok di wê demê de wê, di wê rengê de wê ji wê re wê bibêjê ku "dayê min wusa nekir. Min bi xweşikati bi wê re

axift û bi awayekê dûrûstayî ji wê re got ku ew dayika min xwestiya wê bibînê û bi wê re biaxifê. Wê jî wê di wê demê de hinek pirs li min kirin. Pirsên wê li ser wê bûn ku wê ber çî te ew xwestiya. Min gotiyê ku ez nizanim. Piştî wê, hilêrê gota min şarte min heya di berdêla ku ez werim têtê wê werênê li cih. Min jî şerê wê herê kir û ji wê re got ku ev bila soza min ji ter û peymanê nava me bê.”

Dayika keçelok di wê demê de wê ji wî re got ku te rast kiriya kurê minê delal û bi aqil. Te bi aqilî kiriya û te bi aqilî ew hanîya wir.” Piştî wê dayika keçelok gotinên xwe weha berdeqam kirin. ”Min di destê wê de hêste nas hêskir. Ev hêst hê dema ku te ew ji min re gotibû û hanîbû ser ziman min fahmkiribû ew hêskiribû. Sedema ku min xwest ku ew wê bibênim ew a. Lê min gelek tiştên ku bi wê re min fahm nekiriya ew bi wê re hena.”

Keçelok wê piştî wê, di wê demê de wê, ji dayika xwe pirsî ku ew kiya. Dayika wî got ku min ew tê dernexist. Lê di wê nûqteyê de wê, hinek nepeni wê hebin û wê, şartê wê weke ku wê bi wê ve wê girêdayê bê. Kûrê min ê delal ew hîs bi min re çêdibê ku ew ew şartê wê te bigihênê wê bersivê ku ew ki ya.”

Wê dema ku dayika keçelok ev got wê demê hingê wê pîrr zêde wê mereq wê di serê keçelok de jî wê bi wê re wê çê bibê. Wê demê dayika keçelok ew hinekê din ew hizirî û wusa demek dirêj ma. Piştî wê demekê ew rûnişt li kûrê xwe û ew hinekê din wê bi wê re wê bi dest axiftinê kir. Di wê demê de wê, dema ku wê, dema razanê hat wê demê keçelok çû ser nivîsênê xwe û dayika wî jî çû ser nivîsênê xwe.

Di wê demê de wê hilêrê wê dema ku wê çirayên wan finda wan hat kişandin li binî û agira wan hat mivirtin û pê de wê piştî wê ne bi gelekî ew wê dîsa wê şîyar bibê. Lê wê dema ku ew şîyar bû jî ew ji cihê xwe ne çû. Wê xwe ku ew di cihê xwe de ew bimênê. Wê wusa xwe rehet kir. Heta derketina rohiya sibehê wê xwe wusa hişt.

Piştî ku rohiya sibehê derket û pê de wê di wê demê de wê, êdî wê pêşî wê dayika keçelok wê rabê û wê, bidest karên ku ew di wê destpêka sibehê de wê bikê wê bi wan re wê mijul bibê. Di wê demê de wê piştî wê ew wê hinekê hewirdorê wê paqij bikê. Di dewama wê de wê bi wê re wê, di rengekê de wê, êdî wê, dema ku wê dem wê were dema rabûna kûrê wê keçelok wê bidest ameedekirina taştêyê ji wan re wê bikê. Hilêrê wê demê de wê hema wê herê li deverek bilind û wê çûnû hatinên dayika keçelok û kirinên wê bi nerînek li ser re wê bişopênê.

Wusa demek tèveçû. Piştî wê, dayika keçelok sofra ji wan re amedekir û piştî ku keçelok rabû û dest û rûyê xwe şîşt û pê de wê were û wê li ser sofrê wê rûnihê. Piştî wê, di wê demê de wê, dayika keçelok wê bakê hilêrê jî ku ew were ser sofrê. Wê di wê demê de ew nedît û wê, hizirkir ku ew çûya ji malê. Lê piştî ku wê bakira wê, di wê demê de wê, ew wê were xwarê û wê were cem wê û wê xwe şanî wê bide.

Di wê demê de wê ew jî wê were ser sofreyê wan wê bi wan re wê nan bixwê. Dayika keçelok di wê demê de wê ji wê re got ku "min zane kir ku dibê ku tu çûbê û ji vir dûrketibê. Di nava gund de herê heya ku hinek mirov te kifşbikin û zirerê bidina ne. Dema ku tu herê û ankû tu bixwezê herê, bila kûrê min te bibê cihê ku tu heriyê de.

Wê jî got bila û di wê demê de ma sekinê. Piştî wê hilêrê ku wê bi wan re xwarin jî xwar wê demê şartê wê çû bû ew di serê keçelok de bû wê di wê demê de wê, xweest ku ew wê ji wê bipirsê û ew ji wî re werênê ser ziman. Lê di wê demê de hilêrê bo ku ew şertê xwe bibêjê wê tiştêkê din weke şertekê piçûk û hesan da pêşîya keçelok. Wê got ku tu min bibê ber qasra şahê we û ez ji dûr ve binerim ku ew kesekê çawa ya. Ew kesekê baş a û ankû kesekê ne baş a. Di wê demê de hilêrê got ku ez piştî wê, şartê xwe bibêjim. Lê wê dema te birim dîtina şahê we, divê ku ti kesek min kifşnekê û nebinê. Hingê keçelok "tu xemê nexwe, ezê wê werênima li cih û di wê demê de wê, gota hilêrê were bin bastika cilê ser min û xwe bide girtin ku ti kesek te nebînê. Wê jî wusa kir û wê di wê demê wê keçelok ji malê wê derkeve. Di wê demê de ew çûna ber çeşmeyek avê ku ew wê di wê demê de wê li nava niştocihê bê wê ji wê binerê. Şah wê demê wê li hewşa qasra xwe bû û ew pirr zêde weke ku ew di nava hiziran de weke ku ew winda bûbû. Pirr zêde xemgîn dihat dîtin. Di wê demê de wê dema ku ew dît û pêde wê hilêrê hinekê ma û nerî û piştî wê, gota keçelok dê êdî em herina malê. Wê demê da ku ew di rê de çûn wê keçelok ji hilêrê wê bipirsê ku te fahmkir ku ew kesekê çawa ya. Kesekê baş ankû nebaş a.

Wê demê hilêr deng ji wê derneket. Weke ku ew mirî bê wê xwe li ser piştî sûkra keçelok wê xwe li hesanê piştê wê bide razandin û wê di wê demê de wê bikêve nava hizra den. Di wê demê de wê ji devê hilêrê wê gotina "çi zor û bi êş a ku tiştêkê ku mirov wê zanibê û wê nikaribê wê werênê ser ziman bê." Di wê demê de wê, dema ku wê ev got keçelok weke ku wî deng kir û wê ji wê pirsî ku Hilêrê deka ji min re vebêje ku çiya bi te re heya ku tu dizanê lê tu nikarê wê werênê ser ziman.

Hingê hilêrê wê di wê demê de wê bo ku ew xwe ji pirsî keçelok weke ku ew bixwezê xilas bi gotinek giştî wê bersivê bide keçelok û wê bibêjê ku "keçeloko ma hic bi te re nebûya. Carna ti hinek tiştan di zanê û weke nepenî ti bi xwe re dihilê."

Di wê demê de wê hilêrê wê weke ku wê fahm nekiribû ku ew ev gotina wê ya dawî jî wê bê sedema pirsê li wê. Wê demê keçelok ji wê pirsî ku de ka ji min re vebêjê ku ew nepeniya te çi ya. Wê dema ku keçelok ew wusa ji wê pirsî wê demê weke ku wê, tiştê ku wê ne gotiba wê gotibê wê di xwe de wê hîsbikê û wê weke ku wê bikeve rewşek xwe xirab hîskirinê de. Di wê demê de wê bêdeng ma. Tenê gotina ku ew ji devê wê derket a bi rengê weke "tu nepeniyên min nin in" û ma sekinê.

Lê ji dengê hilêrê ku wê derxist û rengê deng dayina gotinên xwe yên ku wê bi lêvkirinê wê weke ku wê hinek tişt wê bi wê re wê hebin ku wê, ne dikarî wê bibibêjê. Hingê keçelok wî bi rehetî wê ew fahmkiribû lê wî di wê demê de wê israra xwe neda bû nîşandin. Ew di wê demê de bêdeng ma di wê demê de wê gotinên dayika wî werina bîra wî. Ew gotina dayika wî a bi rengê ku wê weke şaertê wê teê bigihênê bersiva ku ew kiya wê, di wê demê de wê were berbîra wî. Di wê demê de ew hinekê li wê hizirî û di serê xwe wê birûhanî. Lê di wê demê de keçelok ne xwest ku ew tiştê ne bi pirsê û ne jî bibêjê. Ew jî weke nepeniya wî ya wê kêlîkê ku ew di serê wî de mabû xwe xwe dabûbû diyarkirin bû.

Hingê keçelok di wê demê de ew di serê xwe de li wê dihizirî. Lê keçelok ne dizanî ku ew hilêra li ser milê wî xwediyê wê sîyanê û ankû qûdretê bê ku ew çi di serê xwe de û di hundurê xwe de lê bihizirê û tefkir bikê ew dikarê wê ji wî fahmbikê û heta ku ew weke ku ew bi wê re biaxifê û bibêjê ew wê, fahmbikê. Carna dihat gotin ku "weke ku sa dema kesek ji wan bitirsihê wê weke dûmanek ji serê wan rabê û ew bibînin weke hilma mirov wê, kifşdikin." Di wê demê de ew gotin wî ji dayika xwe bihîstibû. Lê ew di wê demê de ne hatibû bîra wî.

Keçelok di wê demê de wê gelek tiştan wê di xwe de wê di nava bêdengiyekê de wê bihizirê û wê wereênê bîra xwe wê bi dengê hundurê xwe re wê weke ku ew ji xwe re biaxifê wê wan werênê ser ziman bi rengê danûstandina bi xwe bixwe re.

Wê demê ew ne di farqê de bû ku ew çi dihizirî di wê demê de ew li wê di nerî wê di wê demê de wê, hilêr jî wê weke ku wê ji wê heyîdar bê û wê heya wê bibê. Di wê demê de wî, zan dikir ku ew çi di hundurê xwe de û di serê xwe dihizirê wê weke ku nepeniya wî ya hundurê wî bê. Lê ne wusa bû. Ew ne dibû nepeniyek ku ew tenê bi wî û zanîna wî bî.

Tiştêkê ku ew du kesan dizanî weke nabê nepeni. Di wê demê de wê, ya serê keçelok wê di wê demê de wê, hilêrê wê xwandiba. Lê hilêrê di wê demê de wê li tiştêkê din jî wê bihizirîya ku ew di derbarê wê de gotinekê ji nava hizirkirinên keçelok ên di xwe de ew rastî wê were. Ew jî di derbarê jîyane wan a berê de. Keçelok ji xwe weke ku ew tiştêkê wusa nebûyî wê di rengekê de wê, wê biaxifê û wê xwedyê şêwayekê axiftinê bê. Di wê demê de wê, hilêrê wê fahmbikê ku wê, bi afsûnê bîra wî hatiya jêkirin.

Di wê demê de wê keçelok wê heta malê wê were wê di xwe de wê bihizirê. Piştî ku ew hatina malê wê di wê demê de wê, di xwe de wê biaxifê û wê bilêvkinên wî di wî de û di serê wî de wê weke ku wê bibin. Keçelok di wê demê de wê, di xwe de wê bi wê re wê, di rengekê de wê weke ku wê bihizirê. Piştî wê demekê ku ew gihiştina malê wê, keçelok wê ji hilêrê re wê bibîrbikê ku ew gihiştina malê. Lê heta ku ew gihiştina malê jî wê keçelok wê di xwe de wê di hizirkirin û di nava hizirkirinê de bê. Wê di wê demê de wê, di rengekê de wê weke aliyekê wê yê giring wê xwe bi wê re wê bide dîyarkirin hilêrê wê di wê demê de wê şartê xwe wê ji wî re wê bihaniya ser ziman. Êdî keçelok di wê demê de wê dema ku ew gihiştina malî wê di wê demê de wê, weke ku wê ne li bîra wî bê ku ew bipirsê ku ew şartê wê

Çi ya. Di wê demê de keçelok bi bandûra hizirkirinên di xwe de bû. Ê di serê xwe de ew çî hizirî bû wê bi wî re wê, weke ku wê hê zindî bê. Wê ew bandûra wan li ser wî hebû û ew di bin derûniya wan de bû.

Piştî wê demekê ku wê têve wê herê keçelok wê weke ku wê were li xwe û wê di wê demê de wê ew wê were bîra wî. Di wê demê de wê keçelok wê pêşî wê bi dayika xwe re wê hinekê bi axiftê û wê hinek gotinên xweş û xweşik wê ji hev re wê werênina ser ziman. Dê û kûr çendî nava wan xweş bû. Hingê hilêrê li wê hizirî.

Di wê demê de wê, keçelok wê berê xwe wê bide hilêrê û wê ji wê bipirsê ku wê şertê wê çî bê. Hingê wê hilêrê wê hinekê wê li wê bihizirê û ku ew çawa wê gotinên xwe wê binaqênê û wê bi wan wê werênê ser ziman.

Di wê demê de wê hilêrê wê hingê wê di wê demê de wê bi desrt axiftinê wê bikê û wê bi wê rengê wê şarê xwe wê werênê ser ziman.

”Keçeloko, di wê demê de wê tišta ku ez ji ter weke şart wê werênima ser ziman wê ne hesan bê. Dîbê ku tu nikaribê wê werênê ser ziman.” Hilêrê wê wusa got û ma sekinê. Hingê keçelok got ku ne min gotina xwe weke peyman ji me re hanîya ser ziman dêka ji min re wê werênê ser

ziman ku ew şertê te çî ya. Wê demê ezê wê biryarê bidim ku ezê wê karibim wê werênima li cih û ankû na.

Di wê demê de wê hilêrê wê hingê dilê wê bi waswas bû. Ku wê di wê rêwîtîyê de heya ku wê gelek bela wê derkevina li pêşîya keçelok û wê werina li serê wî. Lê dîsa wî, şartê wê ji wê re hanî ser ziman.

”Keçelokê hêja, delal û bi aqil, nûha tu ji xwe re şûrekê tûj ku ew karibê hesin jî bibirê peyda bikê. Û bikeve rê ya çîyaê qafê de. Li ser serê çîyayê qafê wê şikeftê mazin wê hebê. Wê di wê dewê golek avê wê hebê û ew wê avê zûmrûtê bê. Tê hinekê ji wê avê min min re wê werênê.” Wê dema ku wê hilêrê wê ew hanî ser ziman wê di wê demê de wê, du pirs wê di serê keçelok de w rûbidin. Yek wê ew bê ku ew ava zimrûtê wê bo çî bê. Ya din jî wê ber çî ew şûrekê tûj ji xwe re peyda bikim. Wê dema ku wê, berê xwe da hilêrê ev herdû pirs ji wê kirin.

Hilêrê bersiva pirsekê ji wê da. Pirs ku wê bersiv dayê de wê ew bê ku wê ber çî wê şûrekê tûj wê pêwîst bê ku ew ji xwe re wê peyda bikê. Wê hingê ji keçelok re got ku wê di wê şikeftê de wê, ejderhayek mazin wê hebê ku ew wê ava zimrûtê diparêzê bê. Wê dema ku tu bo ku tu xwe bigihênê avê divê ku tu ji ejderha derbas bibê. Wê demê keçelok pirs ku xwe ya din a duyem wê, pirsî û wê demê hilêrê gotiyê ku bersiva pirs ku te **ava zimrûtê** hanî vir ber destê min hingê têyê bersiva wê bigirê. Ew bersiva wê, ne pirs û bersivek ku ew tu wê nûha zanibê. Wê wusa got û ma sekinê. Di wê demê de keçelok du serê xwe de bû xwediyê gelek pirsan li ser wê pirsê. Dayika keçelok jî bi heman rengê gelek pirs li ser wê pirsê di serê wî de bûn. Lê herduyan jî ne dikarî xwe bigihênina bersivekê ji wan re.

Di wê demê de keçelok got bila û ew bidest amedekariya xwe ya ji rêwîtîyê ve kir. Di wê demê sa û kitika wî ya devê derî hatina hemberî wî û gotin ku emê bi ter werin. Lê keçelok ne hişt. Di wê demê de ew keçelok got ku ev şartekê li pêşîya min a û divê ku ez bi tenê herim û wê werênima li cih. Di wê demê de keçelok piştî ku wî amedekariya xwe kir û ji gund şûrekê xwe yê tûj jî weke ku wê hilêrê ji wî re gotibû wî peyda kir û pê de bidest ketina rê kir. Di wê çûyina xwe de wê di wê demê de wê, gelek serborî wê di wê rêwîtîyê de wê werina serê keçelok wê gelek bela û telukeyan wê di wê demê de wê derbas bibê heta ku ew bigihijê serê çîyayê qafê. Di wê demê de wê, di wê demê de wê her kêlîka ku ew diçû jî wê hilêrê û dayika wê, di aqilê wî de bin. Di wê demê de wê, keçelok wê di wê demê de wê ew wê, di wê demê de wê, bixwezê ku ew wan bibînê. Di wê demê de hilêrê jî wê gotibû ku ew wê li cem dayika wî

bimênê heta ku ew vegehihê û were malê. Di wê demê de wê di wê demê de wê ev jî wê weke gotina wê ya dawî bê.

Keçelok hemû tişt amedekiribû lê wî hê tişteke amede nekiribû. Ew jî şûr bû. Di wê demê de keçelok li wê hizirî ku şûrekê weke ku wê hilêre gotibû wê çawa û wê ji kû wê bibînê li wê hizirê. Di wê demê de ew hat nava niştecihê û hizirî wê di wê demê de wê ew hat ew rastî wê nanpijvanê xwe hat û di wê demê de wî destê xwe ji wî re hanî ser ziman.

Nanpijvan ji wê re got ku keçelokê delal, şûrekê weke ku wê, ti dixwezê ku ew hesin jî dikarê bibirre wê tenê li qasrê di xazineya zêran a şah de heya. Şûrekê bi wê rengê ku wê ne bi deestê mirovan lê bi destê cinan wê were tûjkirin wê ti kesekê wê nikaribê li hemberî tûjatiya wî şûrî bisekinê. Di wê demê keçelok hinekê hizirî û piştî wê ji wî pirsî ku ew çawa dikarê xwe bigihênê şûr. Di wê demê de nanpijvan ji keçelok re got ku divê ku bi hûnera xwe xwe bigihênê şûr û di wê demê de di vê ku tu wê hilde. Wê demê keçelok di wê demê de wê, biryarê bide ku ew bi dizî bikeve qasrê û ew herê wî şûrî hilde. Weke ku wê fahmbikê wê tenê çareya wî di wî şûrî de de bê.

Wê demê keçelok hat devê qasrê û li bendê ketina ardê a reşê ma. Piştî wê, wî hêdîka xwe li ser hêt re bûhûrand li aliyê din û di wê demê de wî, rêyek dît û wî xwe gihand devê deriyê xazinê û devê wê vekir û şûr derxist. Di wê demê de wî, xwe gûhandibû şûr. Bi awayekê kêfxweş û dilxweş di wê demê de wî kir ku ew ji qasrê derkeve. Lê di wê demê de keçelok wê dema ku ew dikê ku ew xwe bi şûr bi avêjê aliyê din ê hêtê dervî qasrê wê demê ji aliyê parastvan ve dihê girtin. Wê demê keçelok wê destê wî were girêdan û wê bê hanin li hemberî şah.

Şah jî ber ku ew bi afsûn kirî bû wî ew nasnedikir. Di wê demê de lê pirsî ku ma tu kiyî. Keçelok got ku ew kiya di wê demê de keçelok piştî ku xwe hanî ser ziman. Şah gotiyê de ezê ferisandekê dima te ku tu wê werênê êi cih ezê canê afû bikim. Keçelok dibêjê bêja û şa dibêjiyê ku ”li aliyê din ê avê xaniyê şûr heya di wê de pîrabûkek dijî tê herê û qazana wê ya mazin wê ji wê hilde û wê werênê ji min re ew hemû ji zêr a.

Wê demê keçelok çendî ku wî lawa ji şah kir ew lê ne hat rahmê û wî mecbûr ma ku ew wê bikê. Di wê demê de keçelok mecbûr ma ku ew herê û wê bikê. Şah şûrê ku wî ji xazinê jî hildayî ji ber keçelok nekir û ew bi wî re ma. Di wê demê de keçelok çû û ku ew herê aliyê din ê avê ku ew tiştê ku ew şah ji wî xwestîya ku ew wê bikê. Di wê demê de wê, keçelok dema ku ew ket hundûr de wê ji aliyê pîrabûkê ve wê were girtin. Pîrabûk wê heft keçên wê yên her yekê ji ya din xweşiktir wê

hebin. Di wê demê de wê destê keçelok wê girê bidin û wê bikina qazanê ku ew wî bixwûn. Lê pîrabûk wê dema ku ew wastiya û xewa wê hat wê êdî wê xwe berda û gota keçên xwe ku hun li wî miqayet bin û agirê bin qazanê hertimî wê, dara bi avêjina navê ku ew ne mivirê. Wan jî wusa kir. Di wê demê de keçelok bi keçikan re axift û ji wan re bi zimanekê helbestî û xwest bi dest axiftinê kir.

Keçelok ew bi bandûr kirin. Gotina keçelok û dengê wî pîrr zêde li xoşa wî çû. Di wê demê de wan keçelok ji qazanê derxist û dest û lingê wî vekir û li hemberî xwe rûnandin ku ew ji wan re mamikan bibêjê. Lê keçelok di wê demê de hema firsendek dît û wî qazan avêt li milê xwe û xwe li devê dêrî da û bazda ku ew herê aliyê din ê çem. Wê demê keçikan bi lez ravîn kiu ew herin agahiyê bidina dayika xwe. Di wê demê de wê dayika wan a pîrabûk wê bi lez wê were ku ew xwe bigihênê keçelok ku ew qazana xwe xilas bikê. Di wê demê de keçelok gihiştin ber ava çem. Di wê demê de pîrabûkê deng li keçelok kir û tika ji wî kir ku ew qazana wî nebê aliyê din cem û ew nikarê li avê bixê û herê aliyê din ê çem. Lê keçelok ji wê re got na û di wê demê de li avê da û ew hat aliyê din ê avê. Di wê demê de keçelok qazan hanî hemberî şah û dilê wî xweşkir. Şah di xwe de got ku di vî kûrî de kar heya û wî tiştêkê din xwest. Wê carê gota keçelok tê herê vê carê qaza pîrabûk a hêkên zêr dikê wê ji min re wê werênê. Keçelok dîsa çî kir û nekir xwe ji wê xilas nekir û mecbûrî diviyabû ku ew herê. Ber ku şah gotibû ku tu neçê ezê serê te lêxim. Mecbûrî keçelok di wê demê de wî dîsa çû û wê carê xwe kir weke qazan bi pirtik kir û di nava wan de wê weke wan biçêrê. Lê qazan ew zanîn û piştî wê kirina hawar. Di wê demê de pîranûk hat derve û wê demê wê lingên wan girêdan û devê wan girêda û dalaqand. Di wê demê keçelok hema rahişta qazan û bidest ravînê kir. Di wê demê de dîsa pîrabûkê fahmkir ku wê tiştêkê ne rast hebê. Ê ew di wê demê de wê, dema ku ew derket derve wê dît ku wa keçelok rahiştiya qazan û ew bazdidê bi ber avê ve. Wê demê dîsa pîrabûk bang lê kir û tika ku ew qaza wî nebê ber ku ew nikaribê li avê bixê û herê aliyê din. Lê keçelok lê ne hisand. Di wê demê de wî qaz hanî ji şah re.

Di wê demê de keçelok ku ew hanî wî demê şah zêdetirî tişt bidest xwestinê kir. Wê demê şah fahmkir ku ew kurekê jîr a. Di wê demê de wî ji keçelok xwest ku ew divê ku ew herê pîrabûkê min re werênê qasrê. Nexwe ez canê wî afû nakim. Di wê demê de keçelok, pîrr hizirî ku ew çî bikê û ew xwe ji wê derdê xilas bikê û ew pîrabûkê werênê wir.

Di wê demê de keçelok hinekî hizirî û di wê demê de wî ji keçelok gota şah şartekê min jî heya ku wê bënina li cih ezê wê bikim. Ku hun postekê mehêkê ku her muyê wê zingilekê pêve bikin û sandoqekê ji min re werênin.

Şah di cih de farman da ku ew xwestekên keçelok werênina li cih. Di wê demê de keçelok ku ew ji wî re çî xwestibû hanîn êdî ew çû aliyê din ê çem û di wê demê de ew çû ser banê male pîrabûkê.

Lê di wê demê de keçelok pirr zêde di tirsîya jî. Lê di wê demê de wî zanibû ku ew ji wê û pê de çareya wî jî nîn a. Keçelok di wê demê de wê, dema ku ew li ser serê banê malê bê wê, deng ji zingilên bi çermê mehê ê li ser wî ve bin wê derxê. Di wê demê de wê, pîrabûk wê di wê de wê, dema ku ew dibêjê ew kîya wê, keçelok wê bibêjê 'ez rihstandê te me.ez hatima canê te hildim. Di wê demê de keçelok wê dema ku ew wusa dibêjê wê pîrabûk wê bibêjê û bidest lawakirinê wê bikê ku ew canê wê hilde. Piştî wê keçelok ji wê re dibêjê ku ez derfetekê bidim te. Lê her û bikeve wê sandoqa devê deriyê te. Û deriyê wê li ser xwe bigira. Pîrabûk jî weke ku ew dibêjê wê bikê û wê herê û bikeve sandoqê û wê devê wê ser xwe wê bigirê.

Piştî wê keçelok ku wê pîrabûk wê bikeve sandoqê û wê derî li xwe bigirê wê keçelok wê were û mifte wê li devê sandoqê wê bikê û wê ser wê bigirê û wê sandoqê wê bide piştî xwe û wê ji wir wê bidest çûyinê wê bikê.

Hingê wê, di wê demê de pîrabûk fahmdikê ku ew keçelok a û di wê demê de wê bi wî re wê biaxifê. Wê dema ku wê ji wî re wê biaxifê wê bibêjê ku "keçeloko, ez dizanim ku ti şuc û gûnehê te nîn a. Lê ez tiştêkê ji te dixwezim." Keçelok hingê ji wê re dibêjê 'Dê bibêjê ku ew xwesteka te çî ya. Hingê pîrabûk wê bibêjê ku te ez birima ber şah wê demê devê sandoqê veke û şah tenê bi xwe re bibê û here bikeve piştî taxt de. Wê dema ku wê, keçelok wê sedema wê bipirsê wê, di wê demê de wê, pîrabûk wê tenê wê ji wî bixwezê ku ew wê bikê û ew sedema wê nabêjê.

Lê keçelok dibêjê ji pîrabûkê re tamam ezê weke te bikim û di wê demê de wê dihênî hemberî şah. Lê di wê demê de wê çendî ku wê tirs ji wê di dilê wî de wê bibê lê wî soz dabû û ne dibû ku ew ji wê vegeyîya ba. Ber vê yekê ew devê sandoqê divekê wê dema ku ew wê didênê ardê. Di wê demê de wekek u wê pîrabûk wê bibêjê wê ew wê destê şah wê bigirê û wê herê piştî taxt. Di wê demê de wê, pîrabûk wê bibê weke ejderhayek heftserî û wê, hemû kesên li wir wê bixwê. Tenê wê keçelok û şah wê bimênin. Çendî ku pîrabûkê gotibû keçelok herê piştî taxt jî lê ew tirsîya

û bazda xwe avêt derve. Di wê demê de keçelok bi rev hat malê û li malê di kuncikekê de ku wê bi dehsalan lê dest nedayî ku wê bimênê tîrûkawana bavê wî li wir ew hema wê digirê û wê dihê hemberî ejderhayê heftserî ku ew ji wê bûya. Di wê demê de ew hingê bakî wê dikê ku ew berê xwe bidiyê û dikê ku ew tir biavêjîyê ji kewanê. Di wê kêlikê de pîrabûk dibakiyê di bêjîyê "kurê farişteyê tîrê xwe ji kawanê nebarda." Wê dema ku ew wusa dibêjê, keçelok hingê pirr zêde acêb mayî dimênê ku ew çawa bi wê navê lê hat bangkirin.

Piştî wê, pîrabûka ku ew bûyî ejderha wê piştî wê ji wê ejderhahiya xwe wê bibêjê weke jinek bedew û xweşik û levhatî. Di wê demê de wê, ew jin wê were hemberî wî û wê di wê demê de wê ji keçelok re wê bibêjê ku "min derdê min ne ew a ku ez te bikujim. Min alikari da te. Hemû kesên ku li wir mirin û canê wan hat standinê wê kesên wezir bin û wê bi wê re wê bi wezir re wê canê xwe wê bidin. Vêca nûha te şûrê xwe hildaya û di ber te de ya. Nûha here weke ku wê hilêrê ya te gotiya wê bikê.

Wê jina xweşik ku ew bû wê, weke ku wî nasbikê wê di wê rengê de wê gotinê wê li wî bibêjê û wê werênê ser ziman. Di wê temenê de wê êdî wê keçelok wê, ji wê acêbmayî wê bimênê. Di wê demê de keçelok kar dikê ku ew pirsna li wê bikê. Jinik ji keçelok re dibêjê ku ez nûha nikarim ti tiştî ji ter bibêjim. Nûha here şartê li pêşîya te çî ya wê pêşî werêna li cih. Piştî wê ku tu bixwezê ji min tiştêkê fêrbibê û dengbikê hingê were cem male min aliyê din ê cem ezê hingê wê ji ser bibjim.

Keçelok di wê demê de wê gelek pirs wê di serê wî de wê bibin û wê rûbidin. Lê wî heta wê demê wî ti bersiv ji pirsên di serê xwe de negirtin. Hemû tiştê ku ew dihat pêşîya wî, weke ku wê bi wê şartê li pêşîya wî ku wî bi hanîya li cih ve wê girêdayî bê. Lê di wê demê de wê gotina farişteyêkê ku wê ji dayika wî re wê werênê ser ziman wê zêde wê bale wî bikişênê û wê di wê demê de wê, di serê wî de wê cih bigirê.

Di wê demê de wê, di wê temenê de wê, dikarê wê werênê ser ziman ku wê keçelok wê di wê temenê de wê, piştî wê, şûrê xwe wê hilde û wê, werê malê. Di wê demê de wê ti tiştê wê neçê. Wê bêhna xwe wê bistênê û wê piştî wê, şûrê xwe yê teybet wê qarişa wê li noqa xwe wê girêbide û wê, di wê demê de wê, xwe êdî wê xwe ji çûyinê re wê amede bikê. Piştî wê, keçelok care dawî dayika xwe û hilêrê li malê dît. Lê di wê demê dewî ew gotina ku wî ji pîrabûkî di derbarê wê de bihîsti jî bi lev nekir weke ku wî di xwe de hişt. Heta ku wî ew ji xwe bixwe re jî wî ew ne hanî ser ziman.

Piştî wê, keçelok keta rê û bi dest çûyinê kir bi gelek pirsên ku ew di serê wî de hebûna.

Di wê demê de wê dema ku ew keta rê de wî ti tişt bi xwe re nebiribû ji şûrê xwe, gustilka xwe û hinek zadê ku ew di rê de ku ew birçî bû ku ew bixweê wê bi xwe re wê bibê. Di wê demê de wê, gotiyek ku ew ava **zûmrûtê** ji wê bixiyê de jî wê li keviya noqa şûr wê bide girêdan û wê bi xwe ve wê girêdê.

Keçelok her ku ew dimeşî û ji male xwe dûr diket wê, tu hêst wê bi wî re wê rûbidin û wê li wî serwer bibin. Yek wê ew bê ku wî weke ku ew ji gelek tiştên ku ew hêjê dikê dûrdikeve bê. Bêgûman wi wê de wê di cih de wê dayika wî li bîra wî bê. Ya din jî wê, ew hêsta ku ew weke ku ew êdî weke ku ew bi şûn ve ne vegehihê û ew wê nebînê wê, pir zêde wê, dilê wî bi jidênê û wê weke ku wê wî bêhêhn wê bide hiştin.

Lê keçelok soza xwe dabû û ji wê ne dibû ku ew vegehiya ba. Hê ku ew li malê bû weke ku ew serûwana wê bijî wê gelek tişt wê werina serê wî.

Meseleya pîrabûkê wê yek ji wan bê. Lê meseleya pîrabûkê wê bi gelek pirsan wê di serê wî de wê bimênê û wê hebûna xwe di serê wî de wê bicih bikê. Di wê demê de wê ev wê weke ya ku wî wê pêşî xwe bi wî re wê di renekê de wê weke ku wê bide dîyarkirin ba. Lê keçelok wê di wê bendewariyê de wê herê ku ew piştî ku wî xwe gihand armanca wê xwe wê gelek pirs wê weke ku wê bi bersiv bibin wê hêstek wê bi wî re wê rûbidê û wê li wî û hebûna wî û dilê wî serwer bibê.

Keçelok ku ew hinekê meşî wê di rê de wê hin bi hin wê êdî wê hêsta xwe bi tenê dîtî wê li wî wî serwer bibê û wê, di wê demê de wê, di nava hêstê de wê gavên xwe wê bi pêşde wê bi avêjê. Her gotina ku wî bi pêşde diavêt wê di wê demê de wê, di renekê de wê weke aliyekê wê yê ku mirov wê dikarê wê di wê demê de wê fahmbikê wê rewşa derûniya keçelokî bê. Di wê demê de wê ya ku ew di dilê xwe de û ankû wê weke ku ew di xwe de wê bi wê re wê bijî bê. Keçelokî wê, di wê deme de wê, di serê xwe de wê li wê bihizirê ku wê dema ku wê xwe gihand wê armanca xwe û şartê hilêrê wê hanî li cih wê çî wê, were fahmkirin wê pîr zêde wê serî li ser wê biwastênê û wê hêstên xwe wê di wê temenê de wê bi wê re wê di renekê de wê weke ku wê bi wê re wê bijî. Keçelok êdî weke ku ew ketibû rêyek bêveger de. Wusa wî xwe hîsdikir û di xwe de we hêst dijî. Wî ew hêst di xwe de hîsdikir ku ew wê weke ku wê ne vegehihê. Di wê demê de hê ku ew nûka ji dayika xwe dûrketibû, weke ku wî bîra wê kiribû jî.

Keçelok wusa di awayekê de ku wê weke ku ew wê di xwe de wê bihizirê wê di rêya xwe de wê dewam bikê. Lê di wê demê de wî ne dizanî ku ew çiqasî heya çûya di rê de. Di wê demê de keçelok gihişt ber malekê piçûk ku wê di wê demê de wê, li pêşîya wî rûbide. Li wê çole bêkes karê vê malê çî ya wî ji xwe re got ku wê de wî, xwe gihand devê dêrî û li dêrî xist. Di wê demê de keçelok dît ku wa jineka pîr ku ew bi roz dimeş. Kopalek wê di destê wê de bê û wê, bi wê xwe li ser lingan digirê. Di wê demê de keçelok wê ew bûhûranda hundur û di wê demê de avek dayê û jê pirsî ku ew ji ku dihê û wê herê kûderê. Keçelok di wê demê de ji pîrê re got ez ji rêyek dur dihê û ezê herima serê çiyayê qafê. Di wê demê de wê, jina pîr di wê demê de gotiyê de ku ma tê çawa wê, karibê wê, herê wir di wê demê de wê ew pîr zor a. Lê ez dikarim alikariyê bidima de.

Keçelok gotiyê çawa û ji wê pirsî. Keçelok di wê demê de wê, derdê xwe biqasî ku wî dizanî bi dûrûstayî ji pîrejinê re hanî ser ziman. Wê demê pîrejinê gotiyê de derdekê min jî heya. Ez li vir tenê mahkum bûma ku ez bijin. Li vir devekê heftcanî heya û ew divê ku tu ji wî derbas bibê. Wî keça min jî dilgirtiya.

Di wê demê de bo ku tu ji wî derbas bibê wê pêwîstîya te bi du tiştan wê hebê. Yek wê, abayê ji berçav windakirinê û ya din jî wê kumê aqiliyê bê.

Wê demê keçelok ji wê pirsî ku me ew çî na. Jina pîr gotiyê ku komê aqiliyê wê kumekê wusa bê ku ki wê dide ser serê xwe dibê aliyê hemû dînyê. Di wê demê de wê abayê nedîtinê jî wê, weke abayekê bê ku te ew avêt ser xwe wê ti kesekê te nebînê lê tê yê herkesekê û cihê ku tu lê û di wê re diçê tê bibînê. Di wê demê de wê, keçelok ji jinapîr pirskir ku ew çawa dikarê xwe bigihênê wan. Wê demê pîrejinê gotiyê lawikê keçel, nûha duvê ku tu di wê rêyê de herê û herê qasre dêwê heftcanî. Di wê demê de wê, pîrejinê gotiyê ku wê ti tişt wî ew wî nekujin tenê şûrekê ku ew bi destê mirovan ne hatî çêkirin wê karibê birinê di laşê wî vekê û wê bikujê.

Wê demê keçelok bahsa şûrê xwe jî nekiribû. Di wê demê de keçelok aliyekê wî digot ku ew pêwîsta weke gotinên jina pîr bikê û di rêya ku ew şanî wî bide de ew herê û aliyekê wî di got ku ew dev ji wê berdê û di rêya xwe de ew dewam bikê. Lê wî aliyê pêşî bijart û wî weke pîrejinê xwest ku ew bikê. Di wê demê de keçelok di rêya ku wê pîrejinê şanî wî da de ew çû û rastarast çû qasra dêwê heftcanî. Di wê demê de wî dema ku ew hat qasra wî. Di wê demê de wê. Dêw xwe kira şelkê jineka

xweşik de û şanî wî de. Lê jina pîr ew ji wî re gotibû ku ew xosletê aqil ji rêbirinê ên dêwê heftcanî wê hebin. Wê demê divê ku tu li xwe û wîna xwe serwer bê û nekeve nava xewka dewê haftcanî de.

Piştî wê ku keçelok ew jin wusa dît wê fahmkir ku ew ne jinekek ew dêwê heftcanî ya. Di wê demê de keçelok wê demê dema ku wî navê dêwê heftcanî got ew bû weke xwe û di wê demê de hêrişî keçelok kir. Lê keçelok şûreê xwe derxist û lê kişand. Di wê demê de wê dema ku wî birina pêşî li laşê dêw vekir êdî dêw weke ku ji kal ket. Lê dêw heta ku heft birin li laşê ne hatiba vekirin wê ne miriba. Ew di baxtê dêw de bû.

Piştî wê keçelok heft birin di laşê wê de wê vekir û dêw ket ardê û di wê demê ji berçav windabû. Keça pîrê di wê demê de wê, ew dît û ew serbest berda. Di wê demê de qasra dêw weke ku mabû bi wî. Di wê demê de keçelok çû pîrêjinê hanî wir cem keçe wê û ew qasr got ku bila we re bê. Di wê demê de jina pîr pîr ji keçelok bi bandûr bû û ew kesekê weke çav tişî û merd a. Di wê demê keçelok dema ku wê xwest ku ew di rêya xwe de herê. Wê demê keça pîrêjinê bi keçelok re axift û ji wî re got ku te em ji mirinê û destê dêw xilaskirin. Tu çî bixwezê dikarim bidima te. Tu bixwezê ezê bi tere bi zewicim. Ez merdek û kesekê weke ê baş di dînyayê de nabînim.. Lê keçelok gota wê ku ew sozek daya û heta ku ew soza xwe newênê li cih ew sozê nedanê ti kesekê. Piştî wê keça pîrê ji wî re got ku nûha ku tu ji vir çûyî têtê herê têtê herê qasra dêwê nehcanî. Lê di wê demê de ti kesek heta wê demê ji wî derbas nebûya. Di wê demê de wê, keça pîrê wê abayê ji berçav windabûnê wê li wir wê bide keçelok. Keçelok li wê ma şaş. Di wê demê de keça jina pîr got keçelok heta ku tu kumê aqiliyê ji qasra dêwê nehcanî nehilde têtê ne gihijê ermanca xwe. Ezê rêya û çawa şikandina dêwê nehcanî dizanîm. Wê demê wê hemû ji keçelok re got û got ku qasra dêwê nehcanî wê ji **99 mezelan** pêkwere. Divê ku tu ya rast bibînê û bi keviyê. Wê demê wê tenê mafekê te wê hebê ku tu bikeve mezelekê û wî bibînê û wê bişikênê û kumê aqiliyê hilde. **Kumê aqiliyê** jî wê li ser serê dêwê nehcanî bê û tenê bi wê abeyê ji berçav windakirinê tu dikarê wê hilde. Wekî din wê hemû tişt wê di çerçoveya zanîna wî de bê. Lê dema ku te kumê aqiliyê ji serê wî girt wê hemû tiştê wî jî wê winda bibê. Wê aqiliya wî herê û wê, demê wê ew bişikihê. Hewce nakê ku tu şûrekê lê bikişênê. Wê denê ku wî tu kifşkirî wê heta dawîya jiyane de wê te di mezelekê ji wan de wê dilgirtî wê bihêlê û têtê nikaribê rêya wê bibînê û derkeve.

Keçelok di wê demê de wê abayê ku keçoika xweşik da wî wê hilde û wê di wê demê de wê weke ku wê gotî wê, di rêya xwe de wê, dewam bikê. Di wê demê de keçelok dema ku ew dihat wê hinekê wê tirs jî wê di dilê wî de wê bibê. Di wê demê de ew hat û ber deverek ku wê nêzî qasra dêwê nehcanî wê ji wir wê were dîtin. Di wê demê de keçelok aba avête ser xwe û di wê demê de wî êdî zankir ku ew ji berçav winda bûya. Li dorê ti kesek nebû ku ew ji wî re bibêjê ku ew windabûya û ankû ew bo ceribandîni di ber wan re derbas bibê ku ew wê wî bibînin û ankû wê nebînin. Di wê demê de keçelok wê bi wê baweriya xwe wê herê. Wê di wê demê de keçelok aba avêta ser xwe û ew di wê demê de çû ber bi qasrê ve. Di wê demê de çendî ku ew nêzî qasrê dibû tirsên mazin di dilê wî de çêdibûn û weke ku hevîrên mazin ji azmana bi ser wî de wî bikevin wê li wî were. Keçika xweşik ji wî re gotibû ku ew wê tiştên wusa wê hîsbikê. Lê ew hemû afsûna dêw wan çêdikê û divê ku ew xwe nekê bin bandûra wan de.

Keçelok di wê demê de wê dema ku wî ew dijî wê, wan gotinê keçika xweşik wê bîna xwe. Di wê demê de ew hat devê dêriya qasrê û hinekê li wê ma sekinî. Pêşî hêstekê bi xortî xwest ku wî bi şûn ve bide kişandin ku ew nekeve hundurê qasrê de. Lê wî ew hêst jî weke ji wê rewşa afsûna dêw weke ku wê keça pîrejinê ji wî re gotibû hasiband û wê gava xwe ya pêşî avet û ket hundur de wê, çendî ku wê derve wê weke roj û rohnî bê wê hundur wê weke ku şev û tarî bê. Di wê demê de keçelok ji wê pirr zêde acêb mayî ma.

Di wê demê de keçelok wî di serê xwe de ew jî wê weke encama wê afsûna dêw hasibandin weke di çerçoveya gotinê keça pîrê de. Piştî wê keçelok di rêya xwe domand. Çavên wî hindikî didîtin. Wê dema ku ew ket hundurê qasrê û hat ber devê odaya pêşî wî kir ku ew bi keve hundûr. Lê wî xwe da sekinandin û di wê demê de ew di wê demê de di bin abayê xwe de li wê navenda dêwana deriyê odayan hemûyan li wê divebê wê xwe bide girtin. Di wê demê de wî biryar da ku ew nekeve odayekê. Keça pîrejinê ji wî re gotibû ku wê dema ku tu ketî hundur de hema nekeve hundur de. Çi hêsta pêşî bi te re di dilê de çêbû wê esas bigirê wê weke wê bibê. Hêsta pêşî wê di wê rengê de wê bi wî re wê çê bibê ku ew li wir bisekinê wê dêw di wir ve wê derbas bibê. Wê dema ku ew derbas bû ew kum ji ser serê wî hilde û dawiyê li wî û jîyane wî werênê li dûnyê.

Lê dîsa wê hinek hêst wê piştî wê pirr wê zorê bidinê ku ew bikeve odaya pêşî. Lê wî xwe girt û wî ew weke hêstên ji bandûra hafsûna dêw

fahmkir û wê bi wê rengê di xwe de hanî ser ziman. Demek dirêj di wê demê û wê kêlikê de derbas bû. Keçelok gelekî wastiya û xewek mazin û kûr wî girt. Lê wî xwe girt. Ne hişt ku ew çavên wî herina serhevdû. Di wê demê de wî, serê her deh teliyên xwe li dûv hev bi bîrin kirin dakû xewa wî newê bi êşa wan. Di wê demê de wê, dema ku wê, serê teliyên destê neman wî yên lingên xwe jî bi wê rengê bi birinkirin. Di wê demê de keçelok bi wan re xwe li ser lingan û şîyar girt. Piştî wê, dema ku wî teliya dawî wî bi birin û xwûnkir û pê de dît ku wa dêw hat. Di wê demê de keçelok dema ku wî dît wî ew di bin bandûra heybeta dêwê nehcanî de ma. Di wê demê de keçelok hinekê laşê wî raharî. Lê wî xwe girt. Piştî ku ew hat dahma wî ku ew ji wî derbas bibê wî di wê demê de di nava wêqas tirsê û kelecana ku ew di xwe de dihî wê aqil bikê ku ew destê xwe biavêjê kûmê serê wî. Di wê demê de keçelok destê avê avêtîyê û ew hilde. Di wê demê de wê, di wê demê de wê, dema ku wî ew hilda wê tenê û tenê wê ew kum wê di destê wî de wê bimênê û wê bilbilek zêr wê li holê li pêşîya wî bimênê. Lê wê weki din wê hemû tişt wê weke ku wê ji holê û wê derê wê di wê kêlikê de wê weke ku wê winda bibê. Keçelok kum kira ber qarişa li piştê xwe û rahiştê wê bilbilê zêr. Bilbil çendî bi xweşik dema ku wî rahiştîyê deng derxist û bi bilbiland. Keçelok hema wilo xwe re li ser çoka ket û ket di bin bandûra afsûna dengê bilbil de. Lê keça pîrejînê ji wî re gotibû ku wê bandûra dengê bilbilê zêr wê hebê. Lê wê ne xirab bê. Wê te rehet bikê weke ku tu çawa dixwezê rehet bibê.

Di wê demê de keçelok demek dirêj wusa li xwe hizirî û weke ku wê di bin bandûra wê dengê de wê li xwe heyirî û şaq û acêbmayî wê bimênê. Dengêkê pîrr zêde xweş bû Dilê mirov rehet dikir û tiştên xwe dihanîna bîra mirov. Bîrhanîn xweşik ku dilê mirov dixwest dihanîna bîra mirov.

Keçelok di wê demê de wî hinekê wusa lê hisand. Gelek tiştên ku wê keçelok weke ku wê li xoşa wî herin lê wê weke ku ew li wna beyenî bê wê di wê kêlikê de wê werina ber bîra wi: Lê wî bi temenî ew ji hev dernedixistin û bi zelalî ew ji hev safî ne dikirin.

Keçelok di wê demê de wî, xwe di rewşek zêde acêb mayî de dît. Dilê wî li ser hev lê xist û wî dengê dilê xwe weke ku wî dikir ku ew çawa dikê dinga ding.

Keçelok di wê demê de bi giyane xwe re jî wî. Ew pîrr zêde baş xwe hiskir. Di wê demê de wê gotina ku wê ji devê wî derkeve weke ku ez tî bûn berî nûha bi qadrekê. Lê giyane min bi wê dengê xweş û lezîz têr av vexwert êdî ez weke ku ez ne tî ma. Ez xwe birçî jî hîs nakim. Weke ku

ez ji her aliyê ve têrbim xwe hîs dikim. Û xwe baş û rehet û di nava başîyekê de dibînin.

Piştî wê demekê din keçelok li wê dengê bibilê hisand. Lê piştî wê bi qaderekê bilbil li ser xwesteka dilê wî ma sekinê. De ne, keça pîrejinê gotibû ku ew bibil ya dil his û hîs dikê. Ber vê yekê tu çi his û hîs bikê wê ew jî wê his û hîs bikê. Di wê demê de wî wusa got û di wê demê de wî wusa di xwe de ew fahmkir.

Lê keçelok di wê demê de wê dema ku wî dengê bibil li ser hîsa wî ya hundir qût bibê wî piştî wê xwe weke di nava rewşek din de bibînê wê li wê çola beyer û bêkes dît. Piştî wê, wî ji xwe re got ku ez li kû ma û di wê demê de li dora xwe nerî ku ew fahmbikê ku ew li kûya. Di wê demê de keçelok rahişta bibilê xwe kir berxwe û di rêya xwe de dewam kir. Ew hinekê din çû. Di wê demê de ew di serê xwe de wê dema ku wî li dengê **bilbil** dihisand hêst û birhanînên ku ew hatina bîra wî, di wê demê de li wan hizirî. Ew di wê demê de wî hem xwe bi wê hizirkirinê baş hîs dikir û hem jî wî dixwest ku ew fahmbikê. Ber ku wî gelek hêst di wê demê de ji wan girtibûn ku ew wan bi tememî weke nas nekê.

Keçelok di wê demê de hizir ku ma mirov li bîrhanînên xwe nenaskirî dikarê bimênî li hemberî wan. Ew pir ji wî re weke hêst û hizrek xarib hat. Di wê demê de weke ku ew tiştina ji bîr bikê û piştî wê ew newina li bîrê lê hêstên wan werina bîrê lê hatibû. Ev hêsta ku wî dijî wî dixwest ku ew bi wê xwe bigihênê wan hizrên weke ku ew wî hizir dikir ku ew ji bîrkirî na. Wê demê tiştê ku mirov wê ji bîrkirî wê karibê wê bibîr bikê? Ew bi pirsek bi wê rengê li xwe hat û wî ji xwe kir. Lê bersiva wê weke ku ew ji wî re jî zor dihat. Di wê demê de keçelok ne kir ku ew bi bersivê were. Lê tenê ew bi hizirkirina bi wê re wî xwe di serê xwe de bi wê da domandin. Wusa di xwe de hîs dikir ku ew hinekê zorê bide xwe bo bîrkirinê wê gelek tişt wê werina li bîrê. Wê hêstê dikir ku ew zêde zorê bide xwe bo ku ew bibîrbikê. Di wê demê de keçelok, pirr zêde dixwest ku ew tiştina ku ew bibîr bikê. Lê çendî ku ew weke ku ew di xwe de li bendê bê ku ew tiştina bi bîr bikê jî lê wê çi bibîrbikê wê jî ne dizanî û ew jî wê weke hêstek sergirtî di wî de xwe dide dîyarkirin. Ber vê yekê wê tenê ew hêsta bibîrkirinê di wî de dibû û wî di wê demê de wî li xwe hizir ku ezê çi bibîr bikim.? Di wê demê de wê çi ji bîrkirî wê hebê ku ew were bibîrkirin.? Ev pirs wî ji xwe kirin û di wê demê de wî fahmkir. Di wê demê de keçelok xwe li bayê wê hizirkirinê a di xwe de berda û li wê hizir kir ku ew wê heta kûderê wê wî li dîv xwe bide kişandin û wê bibê. Keçelok di wê demê de ew hinekê li wê hizirî.

Keçelok pirr zêde di xwe de bûbû xwediyê hêstekê bo bîrkin. Lê çendî zor ku mirov xwediyê hêstekê bo bîrkinê bê û mirov nizanibê ku mirov wê çî bibîr bikê. Ev wê, weke ya ku wî di xwe de di bir û dihanî bû.

Keçelok wusa rêya xwe domandin demek zêde dirêj ku wî jî ne dizanî ku ew çiqasî çûya wê rê qat bikê. Di wê demê de ew dihizirî û di meşî. Dema ku mirov dihizirê û di meşê mirov nizanê ku mirov çawa di rê de meşîya û çûya. Wê heya mirov jî wê ji dora mirov wê nebê ku mirov wê di kijan rê, rêwan û zewiyan de wê herê. Di wê demê de wê wusa li keçelok wê were. Ew piştî wê ku ew êdî gelekî wastiya êdî ew weke ku ew li xwe hatibû. Di wê demê de keçelok ew hinekê din çû wê li pêşîya wî qasrek mazin ku wê, bii berçavên wî bikêve. Pêşî wî zankir ku ew dibê ku ew ji ber tî û berçûbûnê ew xiyalan dibînê. Wî wusa hasibandin. Lê dema ku ew nêz bû wî dît ku ew bi rastî jî ew qasreka. Di wê demê de keçelok hat devê deriyê qasrê û ji berderkvan ve got ku ma hun mêhvanan di hawênin. Berderkvan got ku mêhvan mêhvanê xwûdê na û li ser serê me werin.

Di wê demê ew bûhûrand hundur û li deverê baş rûnand û hinek av û xwarin ji wî re da hanîn li pêşîya wî. Kesê ku ew li devê dêrî wê dilê wî paqij û li ev hatî bê. Pirr jî pîr bû. Di wê demê de keçelok hizirî ku ma kesên weke wî zêde pîr çawa mirov dikarê dênê ber devê dêrî. Tenê cihê wan li deverê baş a civakê a rûniştinê heya, ne li deve derîyan.

Di wê demê de wê dema ku keçelok ew got weke ku ew di hundurê xwe de got. Lê ew bi dengê bilind weke ku ew di hundurê xwe de hizirî û ew hanîbû ser ziman. Di wê demê de ew mêrê pîr wî dengê wî kiribû. Di wê demê de li rûyê keçelok kenî bi başî.

Keçelok hingê wê, demê zêdetirî rasti alaqa ya wî mirovê kal hat. Di wê demê de ew demekê li hev rûniştin û di wê demê de keçelok bahsa rêwîtiya xwe kir û male xwe û dayika xwe kir. Lê bahsa kum, **bilbilê zêrîn** û abayê xwe yê ji berçav winda dikê nekir. Di wê demê de ew hinekê din li hev rûniştin. Piştî wê mirovê pîr jî wî ew bira nava qasrê û ew da gerandin. Piştî wê, keçelok mereq ku kesekê weke berderkvan zêdetirî ew rehet a. Wê demê keçelok lê hizirî û gotîyê min û mereqa min afû ka. Min tu li devê derî dîtî û weke berderkvan. Lê tu ez hanima hundurê qasrê. Piştî wê mirovê kal got weke ez te bibima çem şahê fariştayan jî.

Wê dema ku wî got şahê fariştayan wê demê wê, ew weke ku ew şaş bimênê. Lê keçelok ti tişt ne got. Diwê demê de mirovê kal ew hanî hundur û bibîr devê dêriyê salona mazin a cihê şah li dirûnihê di wê

demê de ku ew çû wir li wir dît ku wê gelek kes wê li hev rûniştî bin. Wê dema ku ew hatina hundur hemû kes ji ber wan rabûn ser pîyan û rê dana wan. Di wê demê de keçelok ma şaş. Di wê demê de piştî ku ew rûniştin keçelok fahmkir ku ew mirovê kal bi xwe wê şah bê.

Lê ew ber çî ew li devê derî di sekinî wî ew fahm nekir. Keçelok ew di mereqa wî rûdabû. Di wê demê de ku ew hinekê bi hev re axiftin wî xwe da naskirin wê demê wî ji mirovê pîr re got min nizani ku tu şah min afû ka û lêborîna xwe bi dil nizmî xwest. Lê keçelok di dawiyê de jê pirsî ku kesek weke şah ma li devê dêrî disekinê. Hingê şah kenî û beşiş. Piştire gotiyê. Mazinatiyê ya xwûdê ya. Herkesek mazinê male xwe ya û berderkvanê xwe ya. Ez jî yê male xwe me. Ê berderkvanê xwe me. Wê demê ev gotinên şah li xoşa wî çûn. Lê di wê demê de weke ku şah wê derdekê wî hebê wê dem bi dem wê ji xwe herê û wê bikeve nava hizran de. Wê bêdeng wê bimênê.. Wî ew di rûyê şah de fahmkir. Di wê demê keçelok gotiyê şahê min weke ku ez dibînim derdekê te heya, dêka wê ji min re bêja ew çî ya. Şah hingê li wî nerî û ji wî re got ku mêhvanê delal. Rast ku derdeekê min heya. Lê derdê min ê ku min got û kesê ku ew ji min xwe ku ew bènima ser ziman ew divê ku wê werênê li cih. Nexweê wê serê wî jî wê were lê xistin. Di wê demê de keçelok dema ku ew gotina şah bihîst di wê demê de ji xwe re got min çî kir û li paqên xwe da. Piştî wê keçelok xwe ji piştî gotina xwe neda alikî. Jê xwest ku ew werênê ser ziman. Şah ji wî re got ku ez çî ji te veşêrêm jî ji xwûdayî nayê veşartin. Ti kesekê ku ew di wê dînyê de bêderd tûna ya. Yê hinekan mazin û yê hinekan piçûk a. Piştî wê şah got ku ez xwediyê wê derdê me bi keça xwe re. Keçeka min ku ew xwediyê xweşikatiyek dînyê a mazin a wê hebê. Keça şahê farişteyan a. Lê ew weke ku li qasrê ne bi dil a. Her şev diçê deverekê kes nizanê. Min jî ew ewçûna wê kir nekir ku wê dernesit. Gelek kesan xwe da berê ku ew zanibin lê tê dernexistin. Hemû jî piştire serê wan hat lêxistin.

Piştî wê şah bi wê rengê domandin got ku "keça min diçê kûderê wê zanibim. Kesê ku wê ji min re bizanibê ezê çî bixwezê bidimê. Di wê demê de keçelok xwe dabû ber wê, meseleyê.

Hinekê dem têve çû piştî wê keçelok got ku ez çawa bikim şahê min ezê derdê keça te fêr dibim. Lê pêşî ezê bi wê re bêm cem hev û bi wê re herima deverên ku ew herê.

Şah got bila. Wê demê wî ew bir û bi keça xwe re da nasîn û piştî wê şartên wê ji keça xwe û wir re gotin. Keçelok wê demê dema ku şa ji odeya keçê derket ji keçelok re got. Bo ku kesek karibê keça min bi

şopênê wê şartên wê hebin. Wê sê rojan wê ser hev wê ne razihê. Di roja sêyemin de wê, karibê wê bi şopênê.

Di wê demê de gelek kesên ku ew kirina wê nekarina xwe li hemberê xewê bigirin û wê bikevin. Keçelok di wê demê de wî. Êdî bidest şopandina keça şah kir. Di wê demê de wê her şev bo ku ew xewa wî newê wê serê teliyên xwe wê şûr li wan bixê û wê bi xwûn bikê. Dakû êşa laş nehêlê ku ew razihê.. Keçelok du roj û du şevan li qasrê ma û razaha. Wê demê roja sêyemin jî derbas kir û hat şeve sêyem. Lê dît ku wa çawa wê xewê xwest ku ew giraniya xwe xwe bi ser wî de werênê hanîn.

Keçelok di wê demê de wî, bo ku ew xewa wî newê wî, bibil derxist û ku ew ji wî re bi bilbilênê. Di wê demê de hingî xweşik bibiland, keçelok nizanî ku ew dem çawa derbas bû. Wî demê wî bi vekirina derî re weke ku ew li xwe hat. Keçik ket odaya wî û ji wî pirsî ku ew dengê wusa xweşik ku ew gîyane mirov xweş dikê ew ji kû hat. Wê demê keçelok bo ku ew bibilê xwe biparêzê got ku ew dengê min bû. Hingê keçelok zêde alaçaya wê çû ser keçelok.

Piştî wê, êdî ku keçikê dît ku wa dem nêvî şevê ya wê li xwe da û derket ku ew herê. Keçelok da rexê û bi hev re demek dirêj çûn. Keçik hingî bi lez diçûk keçelok ne dikarî xwe bigihênê li wê. Di wê demê de ew çiqasî diçin keçelok nizanê. Lê ew dihêna berava bahrekê û ku wê mazin bê. Di wê demê de keçik wê şûrekê ji ber xwe derxê û wê, li avê bide ku wê weke ku şûr wê avê bi qalîşênê. Wê av wê bê du qat û du ali û wê di nava wê re wê derbas bibê. Lê dema ku keçelok da dûvê avê rê da wî. Di wê demê de keçik ji wî derbas bû û çû. Di wê demê de keçelok pîrr zêde xamgin bû. Ew hinekê li keviya bahrê çû ku ew di wê demê de wî dît ku wê sê kes wê li dora keçiyekê wê gihiştina hev û wê weke ku wê di berizina hev. Keçelok hat cem wan û ji wan pirsî ku ew kina. Wan hersêyan gotin ku em sê bira na û em di vê ku wê malê ji hev parve bikin û em li ser wê lev nakin. Keçelok. Di wê demê de wê, ji wan re wê bibêjê ku hun hewce nakê ku hun levbixin û herina bi ser hevdû de. Ezê ji were rêyekê bibînim. Ew di rajê kevirê û dibêjê ezê vê kevirê biavêjim û ku ew kî bêjê bila keştî ya wan bê. Hersê wê herê dikin. Piştî keçelok kevirê xwe diavêjê û ku ew dikevina pay kevir de keçelok keştîyê bi lez dikişênê ser avê û ew bêrên wê lê dide û ji keviyê dûr dikeve. Di wê demê de ew bêrên wê keştîyê her çare ku wan lê dixist wê 100 metroyî wê biçûyan. Keçelok di wê demê de wê bi wê re wê were aliyê dîn ê avê û ew li wir ji wê re ku wê bê gotin "welatê xariban." wê, li ser çiyayê ku

ew ji zêr bû wê keçik bi hevaleka xwe din a keç re wê rûniştî bê. Keçelok di wê demê de wî kumê xwe aqiliyê dabû serê xwe. Di wê demê de ew dihê wir û keçik wî nasnekê ber ji kumê wî. Di wê demê de li pêşîya wan sofreyek zêde ku wê hemû nimetên dînyê wê ser amede dibin wê hebê. Lê di wê demê de keçelok li dît ku wê sênik û kevçî wê ser sofreyê wê ji xwe re wê herin û wê werin bê ku wê ti kesek wê dest bide wan. Di wê demê de keçelok wê piştî wê fahmbikê ku ew kumê wî û afsûna kum ew dida kirin. Di wê demê de wî fahmkir ku kum ew ji wan re xarib hiştîya ku ew wî nasnekin. Piştî ku wê her du keçik wê têr bixwûn û vexwin wê bidest leyistina bi gogekê wê bikin. Lê wê demê leçelok bi kumê xwe ew goga wan ji berçavê wan da winda kirin û ew hilda. Piştî wê wî. Herdu bi leyistika gustilkê wê bileyizin. Wê demê keçelok wê piştî wê gustilka wan jî wê bi wan wê bide windakirin û ew wê jî wê hilde. Di wê demê de keçelok piştî wê, dît ku keça şah têr ma wê piştî wê bi heman rengê wê li xwe bide û wê vegehihê qasrê. Lê keçelok wê demê ew wê demê wan na şopênê. Wê demê ew ji wî çiyayê sêr wê keştiya wan hersê birayan wê tiştî zêr bikê û wê piştî wê li keştiyê wê sûwar bibê û wê, werê rastarast li devera ku wê, hersê bira wê li wir ku ew rastî wan hatibû. Wê dema ku ew keçelok bi keştiyê ew hatina wir wê demê birayê mazin wê bi zimanekê bîrewer wê were cem keçelok û wê ji wî re wê bibêjê kêkê hêja ma çima te keştiya me bir. Wê demê keçelok ji wî re got ku min keştiya we bir û nûha ji ji wer hanî ji wê re.

Di wê demê de keçelok hersê bira dana rex xwe û ew birina ber keştiyê û şanî wan da ku ew tiştî zêr kiriya û ji wan re vegehandiya. Ew ji wê kêfxweş bûn. Keçelok li wir ma heta ku wî di nava wan de lev beş jî kir. Piştî wê keçelok xatir ji wan xwest û ji wan vaqatiya. Di wê demê de keçelok hat rastarast ew hat qasrê.

Keçelok di wê demê de ew hat qasrê û di wê demê de ew wê demê ew, çend roj bûn ku ew xew bi çavê wî neketibû û ew çû odaya xwe û di wê demê de ew ket xewa şêrîn de.

Piştî ku ew rojekê têveçû wê demê şah ew vegûhazte li ser sofreyê xwe ya xwarinê û ew di wê demê de ew piştî ku wan bi hev re xwarin xwar di wê demê de şah ji wî pirsî ku ma te fahmkir derdê keça min.

Keçelok di wê demê de ew hinekê ma sekinî û piştî wê, dema ku wê bidest axiftinê kir û wî di wê demê de got ku ez dixwezim ku keça te jî were cem min bê wê dema ku ez biaxifim. Şah gota keçelok heta wê demê min destêr nedaya ti kesekê ku ew di wê temenê de bîna ser ziman. Lê bila ji tere wusa bê. Wê demê di cih de wî agahi keça xwe re

şand û ew bi hev re hatin û li cem taxt sekinin. Di wê demê de şah gota keçelok dê êdî beja ka tê çî bêjê. Lê tu zanibê heta wê demê serê ti kesekê ji lêdanê xilas nebûya. Keçelok wê di wê demê de ew hinek bi xwe bi bawer bidest axiftinê kir û wî di wê demê de wî bahsa çûyina keça wî li welatê xarib û li sr çîyayê zêr bi hevala re bi destik, gustilk û gog layistina wan ji wan bahs kir. Keça şah bi çavên raq û şaş û matmayî li wî dinerê. Di wê demê de wê, demê şah got ku ev tiştên ku tu wan dibêjê çawa tu dikarê wan piştrast bikê. Keçelok hingê got ku "ez di wê temenê de wê dikarim wê bêjim û berê rûyê xwe da keça şah. Û li keça şah axift.

Meyzêne ev goga we ya ku wa li wir winda kir dema ku hun bi wê leyistin. Ev jî gustilka wa ya ku we windakir ku wê dema ku hun bi wê leyistin. Di wê demê de wê, di wê temenê de wê şaha ku bavê wê li wê nerî wê bibêjê ku ew rast a û wê di wê demê de wê piştrastkirina keçelok wê bikê. Keçelok şartê şah hanîbû li cih û di wê demê de wê demê şah jî piştî wê got ku "ne min gotibû ku kesê ku wê werênê li cih wê demê çî bixwezê wê ji wî re wê were hanîn li cih. Te şart hanî li cih. Dêka bêja xwesteka te çî ya. Di wê demê de keçelok hinekê hizirî û piştî wê got ku ez nûha tu şartê min ji şah nîna ji xwestina qanciya wî û pê de. Bi dilekê nimz.

Piştî wê keçelok demek din jî li wir dimênê û wê di wê demê bixwezê ku ew rêya xwe bidomênê. Keça şah ji keçelok pirr zêde bi bandûr bûbû û wê demê de heta ku wê li gorî hinek gotinan wê dil jî bikeve keçelok. Lê keçelok di wê demê de ew tenê li ser rêwîtiya xwe dihizirî û ji wê û pê de ne dixwest ku ew serê xwe li ser tiştêkê biwastênê.

Di wê demê de keçelok hat roja din û di wê demê de wê amedekariya xwe wê bikê û wê ji xwe re wê bibêjê ku ez zêde jî mam û wê bikeve rêya xwe de. Di wê demê de keçelok dema ku wê kare xwebikê wê şah wê were cem wê lawa jê bikê ku ew li cem wî bimênê. Lê keçelok wê herê nakê. Ew di wê demê de wê herê nekê û ew ji wir çê. Lê berî ku ew ji wir diçê ji şah dibêjê dibê ku riya bi min vir bikeve dema ku ev vegehirim, Şah ji wî re dibêjê kengî tu were ser sere û çavan. Di wê demê de wê keçelok wê bikeve ser rêya xwe de û wê herê. Di wê demê de keçelok wê di nava deverên pirr zêde bi tirs ve jî wê derbas bibê. Ew di wê demê de wê were gotin ku wê rojekê keçelok di wê dema ku wê ji qasra şah wê derkeve wê, were û di ber daristanak zêde mazin ku ne serê wê dîyar a û ne jî wê binê wê dîyar bê wê bi wê re wê, were û wê bixwezê ku wê di wê de wê derbas bibê. Lê di wê demê de keçelok dema ku ew dihê ber daristanê ew li wê dihizirê ku ew dikeviya wê re herê wê

baştir bê. Di wê demê de ew çendî ku ew diçê ew keviyên wê nabînê. Ber vê yekê ew di wê demê de wê biryara xwe wê bide ku ew di nava wê re ew derbas bibê. Di wê demê de keçelok wê dema ku ew gava xwe diavêjê nava daristanê di wê demê de wê, tirs û xûf wê zêde wê bikevina dilê wî de. Lê wî xwe jidand û xwest ku ew di rêya xwe de di nava daristanê re ew derbas bibê û ew herê. Ji wê û pê de jî weke ku rê li pêşîya wî nebûn.

Keçelok di wê demê de wî hinekê hizir kur çî bikê. Di wê demê de wî. Hizir kir ku ew wê çî karibê wê were serê wî. Di wê demê de ew hinekê bi tirs di nava wê daristanê de wê bi dest çûnê wê bikê. Ku ew hinekê diçê wê hinekê ji wî wirdetir wê weke ku wê rastî zaroyekê wê were. Pêşî wî hizir nekir ku ew zaroyek bê. Di wê demê de wî zan dikir ku ew çiqilna daran a ku ew li berçavên wî bi wê rengê dihên dîtin.

Di wê demê de keçelok hinekê hizirî û bi hizir bi ber wê devere ve xwest ku ew herê. Lê pêşî wê hinek hêst wê bi wê re wê rûbidin û wê ji wî re wê bibêjin ku ew rêya xwe li dora wê deverê ve herê. Dibê ku ew tiştê ku ew zîrarê bide te bê. Ev hêsta ku wê li keçelok wê zêdetirî wê, zorê bidiyê ku ew rêya xwe ji wir bizivirênê. Lê keçelok jî kesekê di ya xwe israr dikir bû. Ber vê yekê wî, li xwe ne hanî ku ew rêya xwe li devereke din ve bide birin. Wî hizirkir ku ew wê karibê wê weke ku ew bitirsê wê bi wî re wê bide dîyarkirin û di wê demê de keçelok ne xwest ku ew wê ji xwe re jî wê werênê ser zîman û bi xwe re wê bijê. Ber ku wî dizanî ku kesekê ku ew bi tirsê gav avêt wê bê tirsonek. Wî ew dizanî û wî ne xwest ku ew bibê tirsonek.

Di wê demê de keçelok hat û nêzî tişta ku ew weke kesekê xwe dide dîyarkin zêde ku ew nêzî wê dibû weke kesekê piçûk xwe dide dîyarkirin. Di wê demê de keçelok êdî di xwe de wê qinyatê dide dîyarkirin ku ew qatî ew keseka. Ku ew ne kesek bê ku ew çiqilek ba ku ew hinekê bi nêz ve çûn ew divîyaba ku ew gûharî ba. Yan jî ew renegekê din bistanda. Lê wê reng û awayê xwe weke ku wê parast.

Bi zêdeyî jî ew weke zaroyekê dihat berçavê wî. Keçelok çend ku ew nêz dibû ew di wê rengê de wê kifşdikir. Di wê temenê de ew hat hinekê din nêzî û dilê wî zêdetirî weke ku wê lê bikê kutakut. Di wê demê de wê, demê keçelok êdî li xwe ne hanî li ew rêya xwe ji ser bide alikî. Di wê demê de wî ji xwe got ku "ma mêrenî mriya" û di wê demê de wê gavên xwe bi ber pêşde wê bide avêtin.

Ew hinekê din çûn û wê carê keçelok bi rastî jî wê kifşkir ku ew wa zaroyek a. Di wê demê de keçelok hat wê derê û di wê demê de xwest ku

ew zaroyê zêdetirî herê cemê. Zaroyek ma wê çî ji wî bikê. Di wê demê de ew li wê hizirî ku ew zaroyek li vê daristan bitirs û devere bêkes çî karê wê wê heya.

Keçelok ev got û hinekê din bi cem ve çû. Zarokê xwe ne da alikî û ne jî bertekê ji keçelok tirsandinê dana dîyarkirin. Keçelok ew farqkir û li wê hinekê şaş û hey ma. Di wê demê ku ew hinekê din bi cem çû dît ku ew wa zaroyek piçûk ku ew digirî û dibêjê 'yadê!' û "bavo!" Lê ti kesekê jî wê li dorê nîn a.

Keçelok hat û li cemê sekinî û pêşî xwe bi zaroyê weke ku ew kesekê mazin bê pê da nasin û ji zarokê re got ku navê min keçelok a." Dema ku keçelok wusa got zarokê pirsî ku çima navê te keçelok a. Ber ku tu bê por û keçel i? Keçelok got ku herkesek wusa dibakê min. Dayika min jî bin re dibêjê "kurê min ê keltoş" Wê dema ku keçelok wusa got zarok weke ku bi ken bê. Ew derûniya zaroyê a pêşî ku wê weke uya girî bê wê reng bi gûharênê û wê weke derûniya ken wê li zaroyê wê serwer bibê.

Keçelok di wê demê de ew hinekê bi zarokê re ma û pêre danûstand. Zarok piçekê din li wî serwer û serdest bû. Lê vebû. Piştî wê keçelok bi zaroyê re zêdetirî bi dest axiftinê kir û tiştên ku wê weke xweşbin wê jî zaroyê re wê bidest gotinê wê bikê. Di wê demê de keçelok ku wî hinekê zarok xweş û dilxweş kir wê piştî wê, ji zaroyê re wê bipirsê ku ew kiya û li wê daristanê bi tenê çî karê wê heya. Piştî wê keçelok jî zaroyê re dibêjê ku ewder bo zaroyên bi tenê ne ewleya. Ber çokên dê û bavên wan jî wan cihê ewleya.

Piştî ku keçelok ew got zaroyê bi devekê nazin û zimanekê weke kelegirî got ku min dê û bavê xwe livir windakirina ez li wan digerihiim. Di wê demê de keçelok dibêjê û dipirsê ku ew çî karê wan li wê daristanê bûna û ew bi rêwitiyekê ve diçûn. Piştî keçelok dibêjê min re cihê ku tu herê ji min re biêja ez soz didim te ku ez te bibima cihê wê û te bi dê û bavê re bënima cem hev. Piştî wê zarok hinekê din li xwe dihê û jî keçelok re bidest axiftinê dikê û ew dibêjê ku dê û bavên fariştayên parastina daristanê na. Em li vir di nava wê de dijîn. Em di darekê de dijîn. Di wê demê de dema ku zaroyê wusa got keçelok di wê demê de lê me hey. Di wê demê de wê nizanibê ku wê çî bibêjê. Lê keçelok di wê demê de wî, bi zaroyê weke ku ew li lê germ bibê lê hat.

Piştî wê keçelok û zarok bi hev re demekê wusa man li hev. Bi hev re axiftin û danûstandin. Zaroyê bahsa xwe kir. Di wê demê de keçelok jî bahsa xwe kir. Çendî ku ew zaroyek bû ji jêre negot ku ew ji min piçûktira û zaroya û li wê nenerî û ji jê re bahsa xwe û jîyane kir.

Ew di wê demê de demekê wusa li hev rûniştin û piştî wê, bi hev re di rê de meşin di nava daran de. Dengê qirça qirça daran şikeştina darkê rezî ji bin lingên dihat.

Keçelok di wê demê de ew bi hev re hatin û di wê demê de ew ku ew hinekê çûn wê demê dît ku wa şerek bi ber wan ve hat. Weke ku ew hêrîşî wan bikê bi ber wan ve bi baz hat. Lê zaroyê tiştekir di wê demê de û xwe ji şêr xilas kirin. Keçelok ji tirsê famnekir ku ew çî û çawa bû. Piştî wê ku ew hinekê bi ser xwe ve hatin zaroyê destê keçelok girt û di wê demê de weke ku ew li xwe haşkir. Piştî wê keçelok weke li xwe hat.

Di wê demê de keçelok di awayekê de dît ku wa di wê demê de çend xezal wê li deverê weke di çêrin. Ew di ber wan re çûn lê yek jî ji wan ji wan nerawî. Di wê demê de keçelok ji wê ma acêbmayî. Di wê demê de zaroyê piçûk ji keçelok re got ku ew xezalên k uew du wan dibîne ew di aslê xwe de hinek farişte na.

Piştî ku zaro wusa got bi carekê ew hemû bûna çend keçik ku ew ji hev xweşikîr. Ew bi ber wan ve hatin û ji wan re axiftin û bi wan re alaquadar bûn. Weke ku ew di nava afsûnekê de bimênin li wan hat. Keçelok di wê demê heya wî li ser wan keçikên xweşik bû. Di wê demê de yek ji wan jî ku ew jî pirr xweşik bû û keziyên pova li ber guzeka wê disekin in wê bibê û ew tenê bi çavên xwe yên kûr û reş li wan dinerî. Di wê demê yekê yek ji wan ku ew nêzî keçelok bû û got ku 'navê min sêwê ya' wê, got ku ew dayika me ya. Hertimî ew çavê wê li ser me ku ew me bi parêzê. Keçelok ji awirên wê xwe di rewşek zêde xirab de hîs dikir û weke ku avek qarîsî bi serê wî de were rijandin ew xwe qaşagirtî hîs dikir.

Piştî wê, ku wan li wir bi wan re demek xwe derbas kirin wê bi hev re wê ji wan wê derbas bibin. Di wê demê de wê, keçelok heta ku ew ji wan keçikên xweşik derbas bû jî heya xwe ji bejnûbale wan ne birrê.

Piştî ku ew ji wan derbas bû ew hat ber avekê ku ew weke ji bin ardê derdiket. Zaroyê di wê demê de wê, dema ku wê destê xwe da avê weke ku ew av bibê bahrek piçûk lê hat. Di wê demê de wî ji keçelok re got ku ev av ave avdana hertiştê ya. Ew sehên mirov ên bihîstin, dengkirin û dîtîne geş xort dikin. Hîsên mirov zêdetir bi hêz dikê. Mirov xwe bi wê re zêdetirî bi fahm dibê. di wê demê de wê av wê hertiştê wê te bigihêne tiştên nû di hişê te de. Ev av hemû tirhikên bi dar û şînayîyan ve ji wê hîmê xwe digirin û dibin. Ev ave çavkaniya daristanê û hemû şînayîyan a. Keçelok ji wê hinekê vexwert û pirr lê xweş hat. Piştî xwest ku ew carek din vexwe. Lê zaroyê got ku tenê carek tu dikarê wê vexwe û ne

hişt ku ew carek din nêz bibê. Lê keçelok sedema wê pirsî lê zaroyê negot. Tenê got ku tê yê wê fêrbibê ku ew dema wê hat. Weke mazinekê gotin bi wê rengê ji devê zaroyê derket.

Piştî wê keçelok û zaroyê bi hev re hinekê din çûn hingê, keçelok dît ku wa keriyek gurr wê bi ber van ve wê bazdidin û weke ku ew pirr birçîna û ew wê wan bixwûn. Lê zaroyê tiştê kir û ew gûr bi carekê weke ku wan ew nedîti derbasbûn. Hingê keçelok baş fahmkirin ku zarok xwediyê hinek teybetiyên afsûnê ya û ew dikê tiştan bikê û pêkbênê. Di wê demê de keçelok ew ji zaroyê re got. Wê demê keçelok bi zaroyê axift û bahsa hêzên wê kir. Zaroyê ew herê kir. Lê piştî wê got ku em hêzên xwe nikarin li hemberî hev bikarbênin û bo hev bikarbênin. Ber vê yekê ez nikarim bo dîtî dêûbavê xwe bikarbênin. Em tenê di hinek şertûmercan dikarin wê bikaerbênin. Keçelok çendî ku wî pirsî jî carokê got ku ez nikarim wê bibêjin. Piştîre got ku her gotin û pêkhanîn wê berdêla wê hebê. Ew bi qanci jî dibê û bi xirabi jî dibê. piştî wê keçelok wusa zêde israr nekir. Di wê demê de keçelok bi zarokê re bidest meşê kir. Wî weke ku ya armanca xwe ya bi rêwitiya xwe jibîrkir lê hat. Weke ku ew ketibê bin bandûra tiştê de lê hat.

Piştî wê keçelok û zarok hatina ber darek weke şitlekê piçûk û ku ew tenê weke ku tu teliyan ji ardê bilind bûyî. Zarokê got ku male me li vir di wê darê de. Keçelok zan kir ku ew darên mazin ên li dorê qast dikê. Wî li dora xwe nerî. Lê zarokê got ku li dora xwe nemezê. Wî bi teliya ew nîşankir û da nîşandin. Piştî wê keçelok fahmnekir ku wê li wir wê çawa wê, kes wê bijîn. Di wê demê de zarokê tiştê kir û dît ku ew dar wusa mazin bû ku weke ku wê qasrek di wê de hebê. Keçelok ji wê ma acêbmayî. Di wê demê de wî nedizani ku ew çî bibêjê.

Piştî wê zaroyê keçelok dewetî malê kir û bi hev re çûna malê û di wê demê de demek dirêj keçelok bi zaroyê re derbas kir. Piştî wê, bi hev re xwarin jî xwarin. Keçelok dema ku xwarina ku zaroyê hanî ber wî xwar wî zankir ku wî heta wê demê xwarinek wusa xweş nexwariya. Hingê lê xweş hat.

Piştî wê keçelok di wê demê de ew ku wî xwe ji ser sofreyê bi şunve kişand. û weke ku wî têrxwar. Lê çendî ku wî têr xwar jî weke ku wê, hê dilê wî herê xwarinê û wê bixwezê ku ew bixwe. Di wê demê de zaroyê gota keçelok tiştê herî mazin ew ku mirov nekaribê kesê derve. Ew ew bê ku mirov karibê xwe bê.

Keçelok di wê demê de ew bi zaroyê re ma. Lê piştî wî demekê wê bi carekê wê weke ku wê ji tiştê mejiyî wî serbest were berdan wê tiştên

ku ew di serê xwe de berê dihizirî wê werina bîra wî. Heta wê kêlikê weke ku ew di xewê de bê. Keçelok di wê demê de wê, zaroyê ew bir mezelekê ku ew pîrr xweşik rayixistî bê û di wê de neynikek mazin hebû. Keçelok ber çî ew neynik wusa mazin a wî bahsa wê kir. Zaroyê got ev tenê neynika. Tu di wê de kesekê ktu dixwezê bibînê tê yê bibînê. Tiştên ku ew di demên bûhûrî de bûna wê berênê berçavên de. Tiştên ku wê werina pêşîya te wê şanî te bide. Di wê demê de keçelok wê dema ku wê wusa bibêjê dayika wî hat bîra wî û wî pîrr zêde xwest ku ew wê bibînê. Weke ku zaroyê mejiyî wî xwand û ew fahmkir. Piştî wê gota keçelok çî di dilê de derbas dibê, tu dikarê destê xwe bide neynikê wê şanî te bide. Tu dukarê di wê re derbasî hemû deverên ku tu li wan dihizirê û tu wan dibînê bibê.

Wê demê zaroyê keçelok hanî ber neynikê û gota keçelok destê xwe bidiyê. Keçelok destê xwe dayê û di wê demê de dayika wî û hilêrê bi carekê hatina berçavên wî ku ew li malê rûniştî na û dayika wî pîrr zêde bi hazn bê. Wê demê dilê wî xwest ku ew nûha li cem dayika xwe bê û dest bidiyê. Hingê zaroyê ew ya dilê wî xwand û gotiyê ku ew ya ku tu nûha di dilê xwe de dihizirê neynik wê dibînê û tu dikarê herê cem wê û destê xwe bide dayika xwe.

Di wê demê de keçelok pîrr zêde xwest ku ew herê cem wê. Heta ku zaroyê dema ku wê wusa got keçelok gavek bi pêşde jî avêt. Lê keçelok piştî weke ku ew bi carekê xwe bi şûn ve kişand. Ber ku ew hinek tiştên din hatina berbîra wî. Wê dema ku tiştên din hatina berbîra wî. Di wê demê de keçelok tiştên ku ew hizirkirin neynikê weke ku wê nexweş ku wan bide nîşandin. Yan jî nekari ku ew wan bide nîşandin. Di wê demê de bi carek reş bû. Keçelok hingê ji zaroyê pirsî ku çî lê hat. Zaroyê got ku wê hinek tiştên li pêşîya te ku tu yê bijî hebin. Lê neynikê nekarî wan ji ber wê afsûna li ser te wan bide nîşandin. Hingê keçelok got ku 'çî afsûna li ser min' û ma sekinê li bendê bersivê. Lê zaroyê bersiv neda. Got ku ez nuha nikarim bibêjim. Ez bêjim wê encamê wê yên xirab wê bo te hebin. Pêşî tu divê ku wê şerê hilêrê werênê li cih. Dema ku zaroyê wusa got ew zêdetirî ji keçelok re acêb hat. Di wê demê de keçelok zanî ku ew tiştina ku ew pêwîst in fahmbikê hena. Lê di wê demê de wî pêwîstî bi wê dît ku ew rêwîtiya xwe bi dewam bikê. Wê dema ku ew li wê hizirî wê dema ku bilbilê zêrîn bi şad dixwand û bilbiland ji wî re û wan hêstên ku ew di wê demê de di xwe de jîyankirin hanîna bîra wî. Lê wî dîsa ti encam weke wê cara pêşî ji wan dernexist. An jî nekari derxê. Piştî wê keçelok ma sekinî. Piştî ku ew hinekê bêdeng ma sekinî ji zaroyê

re got ku ew pêwîsta te bigihênê dêûbavê de û piştî wê, rêya xwe bidomênê. Piştî wê hinekê din ew man li hev di malê de û piştî derketin. Ew hatin wê devera pêşî ku wan dîtibû. Keçelok tiştên ku wî jîyan kirin wî dikir ku ew wan fahmbikê. Lê di serî wî de gelek tişt û aliyên ku wî fahm nekir û wate ne dida wan hebûn. Di wê demê de ew ji wî re weke barekê giran lê dihatin û wî zêde didana hizirkirin. Her ku ew nêzî çîyayê qafê dibû ew bargîranî zêdetirî bi wî re bi hizirkirinên wî re çêdibû.

Keçelok û zaro ew ji malê derketin û hinekê din di nava daristanê de gerîyan. Di wê demê de keçelok û zaro ew ku ew qaderekê ew hatin hingê keçelok dît ku wa rohniyek zêde mazin û geş wa rûda. Hingê ew rohni wusa geş bû weke ku çavên mirov ti tişt ne didît. Di wê demê de keçelok di wê demê de hinekê ma sekinê û çavên miç kirin. Di wê demê keçelok hizirî ku ew çî ya. Di wê demê de dengê hat keçelok ew deng weke yê zaroyê bê. Keçelok di wê demê de bi ber zaroyê ve çû û zaro himbêz kir. Di wê demê de wî dengî gota keçelok ku di cih de ji zaroyê durkeve lê wêgelek tiştên xirab wê werina serê te. Di wê demê de keçelok gelek tirs ket dilê wî de.

Keçelok hinekê din ma û li devera ku deng ji wê dihê li wir ve nerî. Lê wî kes nedît. Piştî wê zaro weke ku ew deng nas bikê derket li pêş û got "bavê!" û ma sekinê. Hingê zaroyê gota keçelok ku ew dengê bavê min a. Lê deng zirtên xwe yên li keçelok domandin û di wê demê de keçelok nizanî ku wê çî bikê. Di wê demê de zaro derket pêş û bersiv da bavê bavê xwe û gotiyê "yabo, ew ne kesekê xirab a. Wî ali min kir." Di wê demê de deng sekinê û di wê demê de wê kesekê weke ku pîrr zêde levhatî dît ku wa derket li holê û bi ber wan ve hat.

Keçelok di wê demê de keçelok û bavê zaroyê hevdu dîtin û dest dana hev. Silev dana hev û ew hinekê li hev rûniştin.

Piştî wê, keçelok û nava bavê zaro pîrr zêde xweş bû û ew demek dirêj li hev reniştin û ji hev re bahsa serboriyên xwe kirin.

Di wê demê de keçelok bahsa rêwîtiya xwe ji wî re kir û ew jî lê hisand. Di wê demê de bavê zaroyê keçelok dewetî male xwe kir û xwarinek din a xweş danî berê û bi hev re xwarin. Gotiyê de "ji adetê ya ku em kesekê dewetî male xwe bikin em xwerinê dênina ber û bi hev re bixwûn." Di wê demê keçelok bahsa windabûna wan a zaroyê kir. Di wê demê de zaro got ku dêbavê wan windabûna. Di wê demê de bavê zaroyê hinekê xamgin bû û di wê demê de weke dilê wî êşîya. Û li nava çavên keçelok nerî. Di wê demê de wî ji keçelok re got ku derdeke me yê mazin heya.

Wê dema ku keçelok got ku ma derde wan çi ya hingê bavê zaro pêşiyê gotiyê ku dema te hebê ez dixwezim ji ser werênima ser ziman. Wê demê keçelok dema min heya û lê hisand. Di wê demê de bavê zaro got ku "periyên daristaniyê na. Demekê dirêja ku em li vir dijîn. Lê rojekê kesek hat vir û pelera me dizî û bi xwe re bir. Ew jî pêşkêşî şah welate dewlemendan kir. De ne ew welat pêşî ne dewlemend bû. Lê roja ku ew pelera me pêşkêşî şahê wê welat kir êdî hemû tiştê wî bû û li welatî wê xweş û dewlemendiyek bêsinor ku mirov wê bikarbênin wê bibê. Di wê demê de wê daristan jî wê kêmbibin û faqir bibin. Hin bi hin daristanên me zûwa dibin û darên daristanê hişk dikin. Em nikarin pêşiya wê bigrin heta ku em xwe negihênina **pelera** xwe. Di wê demê de keçelok hinekê ma sekinî û piştî wê ji bavê zaroyê pirsî ku ew çima nikaerin herina nava mirovan û wê bixwezîn. Wî got ku em herin wê me bigrin û emê dil bikevina dest. Wê demê wê hemû tiştê xwezayê wê winda bibê.

Bavê zaroyê ji keçelok xwest ku ew alikariyê bide wan û ew herê pelera wan ji destê şah hilde û wê werênê. Di wê demê de wê peler weke ku wê xwediyê hêzek afsûnî bê û wê kesê ku wê avêt ser xwe wê di bin wê de wê ji berçav wê winda bê. Wê demê keçelok got bila û di wê demê de wê bi alikariya bavê zaroyê wê were aliyê din ê daristanê ku wê rêya wê bi welate dewlemendan dikeve.

Di wê demê keçelok hingê di wê demê de wê, êdî wê xatir ji wî bixwezê û wê herê. Bavê zaro jî got ku emê xwe li dora te bigirin bo ku em te bi parêzên û karê te rast herê serê. Di wê demê got ku dayika zaroyê bi rêyan ketiya ku ew wê bibînê û heta ku ew wê nebînê jî wê newê malê. Lê ew ghiştin destê me wê hingê wê ew jî wê hîsbikê û wê were malê.

Piştî wê keçelok got bila ezê bikin ku wê bidest bixim û werênima destê we û ji wan vaqatiya û ket rêya welate dewlemendan de.

Keçelok hingê wê demek dirêj wê bimeşê. Di wê demê de wê, dema ku ew demek dirêj wê were ber malek ku ew di destpêka keçtina welêt de ya li wê sekinî û çû ber devê deriyê wê û li deve derî da. Piştî wê keçelokê li deve dêrî da wî dî ku wa kesekê gir û digurd wa hat devê dêrî vekir û gotiyê ku ma tu çi kesî û di hatî li deve deriyê min dixê. Di wê demê de mêrê digurd ji keçelok re got ku ew hatiya ber dêriyê ber çi? Keçelok ku ez dixwezim herima welatê dewlemendan. Wê demê mêr digurd gotiyê ku ma tê çima herê welatê dewlemendan.

Keçelok got ku ezê li wir kar û xabatê bikim û wereqayan qizinc bikim. Piştî wê, keçelok hinekê din bi mêrê digurd re axift û di wê demê de wî mêrê digurd lê pîrr kêfa wî hat û ji wî re got ku "hema were li vir bijî.

Evder ware dewlemendan a. Male hemberî med vala ya xwediyê wê çûya û kes nizanê çûya kû. Li vir kes ti tiştê nakirê û bo wê zêr û ankû ti weereqê nadê. Tenê her tiştê ku ew heya ku tu li kû xwest têyê bijî. Kes tevli yê din nabê. Herkesek pênc rojan kar dikin û pênc rojan ti karê nakin. Wan pêncrojan jî tiştên ku ew qizinckirina dixwûn.”

Piştî wê keçelok got bila û di wê demê de keçelok ket wê male hemberî ya male mêrê digurd û di wê demê de wî weke wî male xwe çêkir. Di wê demê de wê her roj wê sofrayê wê ji xwe re wê sibehê, nivro û êvarê wê bi gelek cûreyên xwarinê wê dênin û wê bixwûn. Keçelok wusa çend rojan jîyankir. Lê di rojekê ku wî hingê geleki xwar nekari ku ew xwe bar bikê male xwe wê mêrê digurd wê ew wê bibê male wî û li ser cihê wî dirêj bikê. Di wê demê de mêrê digurd ew danî ser cihê wî û vegeyîya male. Keçelok jî bi wêqas xwarinê êdî nedikarî rabê ser xwe. Di wê demê de keçelok, ket xewk şêrîn de. Di wê demê de keçelok di wê xewa xwe ya şêrîn de wê, xewnekê bibînê û xewn wê bi keçelok re biaxifê û wê gelek tiştan wê şanî wê bide. Keçelok weke ku ew ji xwe ew heya wî ji wî neyî wê bijî di xewnê de. Di wê demê de ew wusa dijî û hingê dixwê wê geleke qelew bibê. Di wê demê de wê weke ‘mêrê qelew’ û ankû ‘mirovê qelew’ wê lê were.

Keçelok hingê di wê demê de wî xwe di xewnê de dît ku wî gelek kilo hildana û ew pirr zêde qelew bûya. Wê demê de xewna wî bi wî re axift û ji wî re got ku Axx keçeloko meyizênê kesekê ku ew ti karê nekê û tenê bixwê wê rewş û halê wî çawa bê. Ez pêşaroja te şanî te didim. Di wê demê de keçelok wê xewna ku weke xewna di nava xweşiyê di wê de dijî wê, bi carekê wê ji wê rabê û wê weke ku ew ji qabûsekê rabûyê wê xwûhdayî wê lê were. Keçelok wê hingê di wê demê de wê, ji xewnê rabê û wê li xwe binerê ku ew di çi halê de bê. Wê demê keçelok li rewşa xwe hizirî di wê demê de ew ber çi hatibû wir ew bibîrkir û di wê demê de ew ker rêya dîtina qasra şah de. Di wê demê de keçelok, bi pirsînê hat û heta ku ew hat devê deriyê qasra şah. Di wê demê de wî, xwest ku ew bi dizî bikeve qasrê de. Lê li bendê reşketina ardê ma.

Piştî wê keçelok hinkê ku ew ma û reşket ardê hingê ew ket qasrê.

De ne bavê zaroyê ji wî re gotibû ku ew nêzî pelerê bû wê ew xwe şanî wî bide. Wê li wî bide hîskirin. Di wê demê de keçelok ket qasr û nizanibî ku ew wê çê kûderê. Di wê demê ew bi şaşî ket odaya şah ku ew di wê de raziayî. Di wê demê de keçelok pirr tirsîya. Ji xwe re got ku şah min nûha bigirê wê bê pirs û sûal wê serê min bide lê xistin. Di wê demê de keçelok ji odaya şah derket û li devê deriyê odaya şah rastî keça

şah hat ku ew pîrr zêde xweşik bê. Wê demê ji keçike got ku ez li riya derketinê digerihiş û ez hevî û tika dikim ku tu min radestî şah û parastvanan nekê. Keçelok rûdên û rewşa keçelok pîrr li xoşa wê çû. Ber vê yekê wê demê gota keçelok were odaya min ezê te ji qasrê derxim. Lê planekê ezê çêbikim. Ku ezê te çawa derxim. Keçelok çendî ku ew ji wê plana wê ne xweş jî bê ji wê û pê de ti çareya wî jî nebû. Ber wê yekê bi neçarî wî ew herê kir.

Piştî wê keçelok li odaya wê ma û keça şah çû odaya bavê xwe û pelera hanî û avêt ser keçelok û ew ji berçavan da wînda kirin. Keçelok di wê demê de ji keça şah re negotibû ku ew bo wê pelerê hatîya ku wê ji wan bibê. Di wê demê de ku wî gotiba dibîyabû ku keçikê ew radestî şah jî kiriba. Ber vê yekê wî ew ne got. Di derbarê ti gotin ji devê wî derneket. Di wê demê de ew, li wê hizir ku ew çawa dikarê bi tişî ew pelerê bi xwe re bibê û ew bê ku ew ji bi çavan newê dîtin ew derkeve. Di wê demê de keçelok dixwest ku ew pelerê rajiyê û ji qasrê derkeve. Lê ew di wê demê de hingi tirsîya bû ne zanibê ku ew pelerê xwediyê hêza ji berçav windakirinê bû û ji xwe ew abayê xwe yê ku ew ji berçav wînda dikê ku ew bi wî re bû nehatibû bîra wî jî.

Di wê demê de keçika şah keçelok pîrr zêde acibandibû û ew xweştibû ku ew li cem wî bimênê. Nexwestibû ku ew ji wê herê. Di wê demê de piştî ku deng ji derve hatin ku şah wa li hilerê digerihe wê demê keçelok tîrsa wî zêdetir bû û di wê demê de wî ji xwe re got ku ez vê naqlê çûm. Wê qatî wê min bibînin û wê serê min wê were lê xistin. Di wê demê de ji tîrsê û pê de wê tişteke wê newê bîra keçelok û wê li wî serwernebê.

Piştî wê hinekê dem têve çû weke ku deng hinekê ji devê odaya ku ew di wê de bû wê dîrkeve. Keçelok di wê demê de wê, dema ku keça şah ji odayê çûbû wê ew avêtibû serî û çûbû bo ku ew ti kesek wî nebîne.

Piştî wê ne bi gelekî re wê keçelok ew kirina keça şah wê di serê wî de wê herê û wê were. Di wê demê de wî ji xwe re got ku ma ne keça şah ev pelerê avêt ser min ku tu kesek min nebîne. Di wê demê de wê ji wî re gotibû ku ev dema ku ew li ser mirov bê ew mirov ji nerîna çavan dide windakirin.

Keçelok ev di aqilê xwe de derbaskir û weke ku ew hinekê rehet bû. Piştî ku wî hinekê tîrs ji ser xwe avêt wê di wê demê de wê, keçelok tiştina din jî bi bîrkirin. Wê abayê xwe bibîrkir. Di wê demê de wî dikarî wê jî biavêjê ser xwe û ji berçavan xwe bide windakirin û ew herê. Weki din wî dikarî kumê aqiliyê bida serê xwe. Ew jî bi wî re bê. Lê ew yek jî ji wan ne hatibû aqilê wî ku ew bi karbênê.

Hinekê piştire wê keçelok wê bihizirê û wê pelerê wê li hev bipêçê û wê bikê berxwe û wê di wê demê de wê ji wir wê herê. Di wê demê de wî abayê xwe avêt ser xwe û di wê demê de wî xwe ji berçavan da windakirin. Di wê dema ku ew hê di odayê de bû û keça şah hatibû wir ew di bin abayê xwe de bû û di wê demê de keça şah dîtibû ku keçelok bi pelerê ji holê windabûya. Ber vê yekê wê di di cih de wê agahi dabûbû parastvanan ku ew ti kesekê ne berdina derve.

Ya di dilê keça şah de ne tenê bi armanca wê bê ku ew wî bide girtin bê. Wê ew acibandibû û xwestibû ku ew wî carek din bide girtin. Lê wê tevkir nekiribû ku baş wê û parastvan keçelok bi pelerê ku ew wî hildayî re were girtin wê di cih de wê bê sûal û pirs wê serî wî bidina lêxistin.

Piştî ku keça şah hinekê hizirî ev hatina berbîra wê di xwe de got ku min çî kir û weke ku ew bi destê xwe li kabokên xwe bixê lêhat. Lê keçelok di wê demê de wê didît û wê hizirkirinên ku wê di serê xwe dikir û ku wê bi dengê bilind dida der û dihanî ser ziman jî li wan jî dihisand. Lê keçelok di wê demê de rahiştî pelerê û di bin wê perdeyê de wî xwe li ber wê da û derbas bû. Dema ku wî xwe li ber wê da û derbas bû weke ku wê tiştê wê weke ba li wê bixê lê hat. Wê hîskir ku wa tiştê li ber wê da û derbas bû. Lê wê ti carî tevkir û hizir nekir ku ew dikarê keçelok bê. Di wê demê de keçelok hat ber devê deriyê derve ê qasrê sekin.

De ne, şah gotibû ku wê ti kesekê ne berdina derve û wê, di wê demê de wê derî mifte bikin. Ber vê yekê heta ku derî vebê û parastvan hinekan berdina derve wê xwe li ber derî ragirtiba. Piştî ku hinek hatin û derî ji wan re hat vekirin ku ew derkevin û ankû werina hundur wî jê wî bi dizî di bin abayê ji berçav windabûnê de wê li ber wan xistiba û wê derketiba.

Keçelok heta demek dereng a şevê ma. Di demekê de keça şah wê dîsa wê were bi dizî wê derî ve û li derve wê binerê bi hêvîyek ku ew keçelok li deverê bibînê û ankû çavên wê bi wî keve. Di wê demê de ku wê derî vekir wê dîsa wê xwe li ber wê bixê û wê derbasî derve bê. Wê rewşa weke xwe li ber wê xistinê wê ew wê weke ya hundur ku wê hîskiribû wê dîsa ew wê hîsbikê. Di wê demê de keçelok derket û di wê demê de wê, di cih de wê, bi gavên bi lez wê berê xwe wê bide daristanê cem zaroyê û bavê wê. Di wê demê de ew demek dirêj hat di rê de. Di wê demê de ew heta ku wê were cem wan wê gelekî wê bi wastihê. Keçelok di wê demê de wê, were cem wan û wê di wê demê de wê xwe ji bin abayê xwe wê bide derxistin. Lê ew berî ku ew were cem wan wê xwe ji bin aba wê derxê wî, nêht ne dikir ku ew bahsa kumê aqilîyê, abayê ji berçav

windakirinê û bibilê zêrîn bikê. Wê demê ku ew hat hemberê wan û pelerê radestî destê bavê zaroyê kir ew pîrr zêde dilxweş û kêfxweş bûn. Hingê wan keçelokê spasi û dilxweşîya xwe ji wî re hanî ser ziman.

Di wê demê de bavê zaroyê gelek pîrs ji keçelok ku ew çawa ket hundur û derket. Wê ew pîrr zêde zor bê. Wusa got û li bendî bersivê ku ew ji wî re werênê ser ziman. Keçelok bi zimanekê hesanî got ku ez bi dizîka ketima hundur û min hilda û ez hatim. Lê weke ku gotinên keçelok zêde ji bavê zaroyê re ê perîyê parastina daristanê re wê bi bawerî wê newin.

Keçelok wê di wê demê de wê hinekê bisekinê û wê di wê demê de wê, piştî wê, bixwezê ku ew di rêya xwe de dewam bikê. Bavê zaroyê fahmdikir ku ew çendî bi wast bû. Hingî wî ji wî re avek hanî û gota keçelok vê avê vexwe wê te rehet bikê ji wastina te. Keçelok pêşî fahm nekir lê wê dema ku wî ew av vexwart ti qaramên wî de nîşanaka wastê nema. Wî xwe pîrr rehet û zindî hîskir. Piştî wê keçelok gota bavê zaroyê ku ma ew çûbû. Wî ji wî re got «ev çavkaniya hemû avê ya. Ev dema ku te dilopez ji wê vexwert tê xwe rehet hîsbikê.

Piştî wê keçelok sevilkekê piçûk ji wê tişî kir û hilda ji bavê zaroyê. Piştî ku keçelok pelerê radestî wî kir û pê de wê dayika zaroyê jî wê piştî wê li wir wê rûbide û wê gelek lawa û minetariyên xwe wê ji keçelok re wê werênê ser ziman.

Keçelok di wê demê de wê, dema ku wî kar kir ku ew bikeve rê, hingê dayika zaroyê ji keçelok re axift û gotiyê «keçelokê delal û zaroyê ku dêûbavê weke ferîyan. Te qanciyeq ku em ti carî ji bîr nekin li me kir. Heta kûderê tu herê ezê çavê min li ser te vê û heta ku ez ji min were ezê bikim ku ez te ji belayan biparêzên. Bila ev jî soza min bê ji ter.» Piştî wê keçelok spasiya xwe ji wê kir û di wê demê de kar ku ew derkeve. Wê demê dayika zaroyê nanekê tanûrê hanî û dani tûrikê piçûk ku keçelok dabû pişta xwe. Wê demê keçelok got ku nanê min heya. Dayika zaroyê got ku ev nan ne ji wî nanê te ya. Ev na, ti carî ne kêmdibê û ne jî xira dibê û ne jî kevn dibê. Ev hertimî weke xwe dimênê. Ev nanê periyan a. Tev maf kiriya. Ez jî didima de. Wê demê keçelok ew nan hilda û bi xwe re bir. Di wê demê de ket rêya xwe û ku ew rêya xwe bide domandin. Di wê demê de keçelok, di wê demê êdî xatir ji wan xwestin ku ket rêya xwe.

Dema ku wê keçelok ji wan cihê bibê û herê wê piştî wê zaroyê ji bavê xwe re got ku 'yabû ev kiya. Weke mirovekê baş a. Lê ji mirovekê zêdetirî ew xosletên wî hena. Min ew di wî de kifşkir. Bavê zaroyê hingê bersiv da û got ku ew kesekê ku wê weke ti minaqe wî nebê. Wê ew jî wê

xwe bi demê re wê nasbikê.. Wê ew wê cihê wî li cem şahê perîyan wê bibê û wê di wê rengê de wê bi rûmet bê.

Wê demê zaro got ku wê ew kesekê mazin û zêde bi rûmet a. Hingê dayikê got ku ew rast a û wê demê hersêyan bi hev re li dûv keçelok lê nerîn heta ku ew ji berçav winda bû.

De ne, dihat gotin û bawerkirin ku wê dema ku mirovek bi perîyan re rûniştî bê û wan naskiribê û wê dema ku ew ji wan vaqatiya û wan li şûnê nerîn heta ku ew ji berçavan windabibê ew weke nîşanaka ji xêrê dihat dîtîn û dihat hanîn li ser ziman. Di wê demê de ew rewşa ku wusa mazin ji wê bahsa wê dihatkirin bi wê re bûbû. Di wê demê kesê ku ew jîyankir wê hemû karê wî bi rê ve çûba. Wê demê divîyabû ku karê keçelok jî bi rêve biçûya.

Keçelok di wê demê de wê demê pêwîst bû ku ew li gorî wê gotinê karên bi rê ve biçûya û ew gihiştiba serfireziyê di rêwîtiya xwe de. Piştî ku keçelok ji wan cihê bû wî di rêya xwe dewam kir û çû ew dema ku ew di rêya xwe de çû wî gelek tişt di serê xwe de hizir dikir. Gelek tişt wê weke ku wê bihetan hişê wî lê wî ne dikarê bîne ber bîra xwe di wê demê de wusa lê hatibû. Di wê demê de keçelok hinekê din çû û wî xwest ku ew fahmbikê ku ew çîna weke ku ew dihên berbîra wî û nayêna bîra wî. Wê werina berzane wî û nayêna li zane wî. Di wê demê de wê, di wê rengê de wê rewşekê wê bi xwe re wê di wê demê de wê bijî. Ew bi awayekê xweş di rêya xwe de hatibû heta dawîya daristanê û wê dema ku ew hat ber keviya daristanê ku ew ji wê derbas bibê ew hinekê ma sekinî û li şûna nerî. Di wê demê de wî zaro, bavê wê û dayika wê bibîrkir. Ew çî zaroyek xweşik, sipahî, rûdên sipî û geş bû. Hemû dê û bavê wê jî laşê wan weke berfê sipîbûn û te digot ku ew laşê wan hîç roj nedîtîya û lingê wan pêl ardê nekiriya. Wusa di reng û awa û renekê dihatin dîtîn. Keçelok piştî wê, ku ew hinekê li wan hizirî piştî wê wî, hêz û lez da lingên xwe û bidest çûyina xwe ya di rêya xwe de kir.

Keçelok di demek dirêj di rêya xwe de meşî û wî jî ne dizanî ku ew çiqasî di rê de meşîya. Hew dît ku ew çendî wastiya ji kal ketî û bûyî weke kalaxakî. Wusa wî xwe hîskir û di xwe de hîskir. Di wê demê de wî deverek ku weke gundekê li wê gelek mal hebûn wê bi ber çavê wî bikeve. Wî di wê demê de ew kira serê xwe ku ew ez herim li deve deriyekê bixim û ez herima hundûrê malê. Di wê demê de ku ew min îşev li xwe bikina mêhvan.

Di wê dema ku keçelok di rê de meşî ew hat nîvê navenda gund wî dît ku wa zarok wê li pey kesekê ku ew weke kor bê wê bikevin. Di wê

demê de ew kes jî wê şifek di destê wî de bê û zaroya ku ew digirê bi awayekê hiş wê bi serê wan de wê werênê xwerê. Di wê demê de keçelok li wan demekê wusa tamaşa dikê. Hinekê dem têve diçê ku ew keçikek piçûk ku ew li dora 8 saliya xwe bê wê bigirê. Di wê demê de wê, êdf ew jî wê di wê demê de wê, bigrê û karkir ku ew kor wê şifa li serê wê bixê. Keçelok di wê demê de xwe bi gavekê avêt pêş û ew girt û destê wî li hewa girt û ji wî re got ku ew zaroka, ma mirov wusa wê li zarokê bixê wê çêdibê.” Hingê keçelok ne hişt ew li zaroyê bikê û di wê demê de dît ku ew kor pirr zêde bi hêrs bû.

Di wê demê de keçelok bihîstibû ku zaroyan dibakiriyê ‘korê bakir” Di wê demê de ku keçelok nêzî zaroyekê bû û got çima hun dubakinê korê bakir. Hingê zaro ji keçelok re got ku ew navê wî ew a. ” Ew hingê badikê û ew kese bakir a, wê demê navê wî bûya bakir. Ne tu dizanê ku mana bakir wê bakirî bê yanî dema ku mirov wê bakê kesekê ji dûr ve bi dengê bilind wê hingê wê ji wê re wê bê gotin bakir. Yan jî kesekê ku ew bakir bi dengê bilind li kesekê û ankû li ser tiştê dengê bilind derxist û ew bi lêvkir wê weke ew bakirê wê tiştê ê bi deng wê were bi navkirin.

Hinekê keçelok gota zaroyê ez manaya gotina bakirê dizanim ku ew çiya. Ew di wateya kesê ku ew bi dengê bilind tiştê bîndê ser ziman û ankû bi dengê bilind li şûn mirov ve dengî mirov bikê wê ew ji wê re bê gotin bakir. Piştî wê keçelok ji zaroyê pirsî ku ber çî ew navê wî bakir a. Hingê zaroyê got ku ew hertimî badikê, ew bi dengê bilind badikê. Ew di wê rengê de wê êdf ew weke kesê bakir wê navê wî derkeve. Di wê demê de keçelok ew mesele weke ku wî ji gotina zaroyê fahmkiribû. Lê zaroyê gota keçelok ku Ew bakirê, bi dengê bilind a, ew hêj zaroyan nakê û ew di xwe de weke kesekê pirr bi hasab a. û dikarê enkê ji te bikê bo ku te ew sekinand ku ew li wê zaroyê bixê.

Keçelok hingê ji gotina zaroyê got ku ew kesekê kor a, mirov divê ku li koran baş nêz bibê. Ji wan heta ku ew pêwîst bê mirov ji wan re bibê çav û ling. Zaroyê got ku ew kor ne ji wan korên baş ku tu bahsa wan dikê. Wê demê keçelok hinekê li gotinên zaroyê hizirê. Demek di wê ser demê ve wê herê. Piştî wê keçelok hat nêvî navendê û xwest ku ew bi aliyekê din ve herê. Lê bakir ew ji dûr ve wî di şopênê. Li keviya hêtêkê lê dinerê. Wê dema ku keçelok wê di rê ve wê herê. Ew di wê demê de ew korçalekê li li pêşîya wî dixwezê bikolê ku keçelok bikeviyê û destû lingên wî bişikihin. Wê demê ew wê korçalê di kolê û di wê demê de ew hinek qirşik û çiqilkên daran didênê ser devê wê. Lê di wê demê de

keçelok wê farq dikê û di wê demê de keçelok fahmdikê ku ew kortaçelê li pêşîya wî dikolê. Keçelok di wê demê de ew ji deverek dur ve lê dinerê û lli bendê dimenê ku ew xilas bikê. Piştî ku ew xilas dikê û ji korçalê diçê wê keçelok wê were wê bin qirşikan wê taxteyekê wê dênê û wê di wê demê de ew ser re diçê û tişt ji wî nayê. Ji çî tafîqên xwûdê ku bakir dih wir û ku ew binerê ka keçelok ketiyê ew di wê demê de lingê wî di hiltapilê li kevirê piçûk bi arde ve û ew dikeve êw korçala ku wî ji keçelok re kolayî. Hingê keçelok wê dibînê û ew diçe ser devê korçalê di bêjiyê de ”ji kesi re korçalan ne veke dakû tu nekeve wan.” Piştî wê gotina xwe ya weke şiretekê ku keçelok kir û pê de wê derbas bibê û herê. Lê bakir pîrr zêde êdî inka xwe berdebû keçelok û wî dixwest ku ew qatî tişteke werênê serê wî. Ew li tiştina dihizirê ku ew bènê serê wî ku ew ti carê ew ji wê xilas nebê. Di wê demê de bakirê kor ew demekê dihizirê û wê, di wê demê de wê tişteke din wê bibînê. Ew jî wê ew bê ku ew planek din çêdikê. Ew di wê demê de ew piştî ku ew ya di serê xwe de zelal dikê ku wê çî bènê serê keçelok ew diçê êdî miriyekê ku ew nûka mirî wî ji tirba wî derdixê û dihênî di dênê de vera ku keçelok ji wê derbas dibê. Piştî ku keçelok dihê li dahmê disekinê wê bakirê kor wê bi dengê biling weke ku ew ji wî re bûya nav wê bakê herkesekê ku ew werin ku wê keçelok şanî bide û wê bibêjî ku wî ev mirov kûşt. Di wê demê de keçelok di mênê şaş û matmayî Wî ti tişt nekiriya û wî ti kesek ne kûştîya. Lê ew di wê demê de wê de wê dema ku ew bi bakir re çav bi çav dihê wê. Ji wî fahmbikê ku wî ew hanîya serê wî. Wê di wê demê de wê navê keçelok weke qatîlê ku mirov kuştî wê bixwezê ku ew derxê. Lê keçelok ma di bin wê de dimênê.

Kê çî û nekir nedan bi birhankir ku keçelok ew kuştîya. Piştî wê kesekê ku ew weke ahlê mirovê mirî ew derdikeve û wijdanê xwe xirana kê û dibêjê ku ew ahlê min a û demekê bûhûrî ew bi fermae xwûdê ew mîr. Ti kesekê ew ne kûştîya. Di wê demê de keçelok derdikeve li paqijiyê. Lê bakirê kûr wê pîrr zêde wê li wê bi hêrs wê were ku keçelok ji wê plan û xafka wî xilas dibê. Lê keçelok di wê demê de wê planek weke ya wî werênê serê wî. Di wê demê de wê herê qabristanak durî gund ku wê ti kesek wê nasnekê wî miriyekê wê werênê û wê, dênê nava bostanên bakirê kor û wê kerekê wê werênê cem wî û wê piştî wê xabatê bide dayîn li bakirê kor ku wê kesek wê kere xwe berdayî nava bostanên wî û ew jî wê ji bostanên wî ku wî li pêşîya xwe tiştî kiriya ew dixwê. Di wê demê de keçelok wê çend bostanan wê dênê pêşîyê jî weke qatkirî û hatîn xwarin.

Bakirê kor wê di wê demê de wê ji wê pirr zêde wê bi hêrs bibê û wê, di demê de wê darê xwe yê hişk ku wî hertimî bi xwe re di gerand wê rajiyê û wê di wê demê de wê, bi ber bax û bostanan ve wê bi bazê û wê herê. Di wê demê de ew dema ku ew digihijê nava bostanan ker di inêrê û ji wir bazdide lê mirov hîç weke ku ew israhata xwe xira nekê. Di wê demê de wê ew bakirê kor wê li wê bi hêrs bibê û wê di wê demê de darê destê xwe wê heta ku wê xwûdê wê hêzê hêzê bidiyê wê rakê û wê li serê mirovê mirî ê weke li ber siha darê hafî rûnandin wê bixê. Di wê demê de keçelok derdikeve li holê dibakê ku bakir darê li serê wî mirovî xist û ew kuşt. Gundî hemû lê digihina hev û destê bakir girêdidin û wê dibina cem parastvanê şah û wî didina avêtin li zindanê.

Lê keçelok hinekê xwedî wijdan û bi wê xwedî wijdanbûna xwe bi zane bû. Di wê demê de wê hinekê wê bakir wê di zindanê de wê bimênê û wê çendî zor bê wê, fahmbikê. Di wê demê de wê hemû kirinên wî yek bi yek wê di berçavên wî re wê derbas bibin û ew hêrs û nefreta wî ya li hemberî kes û zarokan wê were bîra wî û wê hin bi hin wê bikeve farqe wê û çendî ku ew dikeve farqe wê de wê, ew jî wê êdî wê weke li xwe haş bibê û wê hişê wî were serê wî. Di wê demê de wê keçelok jî wê li derve wê li gund wê çend rojên xwe wê bi wê minasebetê wê derbas bikê. Lê keçelok heta ku ew meseleya bakir bi encam nekê jî wî ne xwestibû ku ew ji wir herê. Di wê demê de wê ew jî wê êdî wê li ser mijarê wê rawastihê.

Bakir jî wê di wê demê de wê di zindanê de wê hin bi hin wê bi hizirê û wê di wê demê de wê li ser kirinên xwe wê bihizirê û wê hin bi hin wê weke ku wê fihêfî wê ji kirinên wî bikeve dilê wî de. Lê ew êdî jîyan bû wî xilas bûbû. Wê çawa wê xwe ji zindanê wê xilas bikira. Çi kiriba jî wî ne dikarî xwe xilas bikê. Herkesekê dîtîbû ku wî dar li sr mirov daya û wî kuştîya û herkesek wê wusa dizanê. Di wê demê de wê, wê bi xwe jî xwe ji wê re û encamên wê amedekiribû. Di mijare dawî de herî hindik şah dikarî bêjê ew kor a û serê wî nedê lêxistin. Lê wê kesin wê di zindan de wê bide ragirtin.

Di wê demê de wê, keçelok jî ku ew dema çûyina wî dihê wê rêyekê wê bibînê û wê xwe bigihênê qasrê û herê û derkeve hemberê şah. Di wê demê de wê, ew wê dema ku ew derdikeve hemberî şah wê şah wê ji wî bipirsê ku ew berçi hatiya û ji kû hatiya. Şah di wê demê de wê, li dora wî gelek wezirên wî yên bi zane jî wê li dora wî bê. Keçelok jî di destpêkê de aqili kiriya ku wî kumê aqiliyê daya serê xwe. Ew êdî li hemû tiştê waqif a û lê bizane ya. Ti tişt ji wî re weke ku ew ne veşarî ya

weke ne nezaniyê ya. Ew hertiştê bi wê dizanê. Di wê demê de şah meseleyê ji serê heya binî wê ji şah re wê bi awayekê aqilanê wê werênê ser ziman û wê di wê demê de wê ji şah re wê bibêjê ku wî xwestiya ku ew dersekê û fêrekê bide bakirê kor. Piştî ji wî re got ku "ez di wê baweriyê de ma ku wî ders û fêr nûha ji wê girtiya." Piştî wê ji şah dixwezê ku ew wî serbest berde bi şartê ku ew hertimî li hemberê kesên li dora û hemberî baş û qanc bê. Şah dibêjê wezîrê ku ew kesekê pîrr zêde bi zane ya û tiştê ku wî kiri tiştê ku mirov ji wê aqil bigirê ya bê û weke wî bikin. Di wê demê de ew jî wê weke wî bikin.

Piştî ku keçelok hê li wir a wê şah wê bixwezê ku ew bakirê kor werênina hemberê wî. Di wê demê de wê dema ku ew hanîna hemberê wî êdî wî dibînê ku wa keçelok jî li wir a. Lê wî tam ne didît. Dengê keçelok kir. Di wê demê de wî bixweza li xwe mikur hat û bahsa kirinna xwe yê nebaş kirin. Şah di wê demê de bi çavên raq lê nerî. Di wê demê de ku wî gotina xwe xilas kir gota şah ku hun çî cezayê bidina min min maf kiriya û ez herê dikim. Ber ku min gelek kirinên nebaş li hemberî zaro û mazinan kirina.

Di wê demê de wê êdî wê ji wê demê û pêde wê ew wê bibê weke mirovekê û di wê demê de ew li ser wê gotna xwe ya dawî weke soza li hemberî şah wê dide.

Piştî wî şah wî afû dikê û ji wî re jî rastî dihê hanîn li ser ziman ku ew bo ku ew dersekê û ankû fêrekê bidiyê de ew di wê temenê de hatiya kirin. Piştî wê ku ew dengê keçelok dikê ew lêborina xwe jî ji wî jî dixwezê. Keçelok jî wî afû dikê.

Piştî wê ku wê bakirê kor wê herê şah wê bi keçelok û mirovên li dora xwe ên weke wezîr û mazinên civakê wê bi tenê wê bimênê. Di wê demê de ew di wê demê de wê, li keçelok wê bihizirê û wê, di wê temenê de wê nexwezê ku ew keçelok bi awayekê ji dest berdê.

Di wê demê keçelok wê piştî wê ku wê bikê ku ew herê lê wê şah wê bide sekinandin. Di wê demê de şah hinek tiştan di serê xwe de di bûhûrênê û ew dixwezê ku ew bi keçelok bide kirin. Di wê demê de ku wê kesekê li hemberî wî hebê û ku wî heta wê demê nepeniya wî fahmnekirî wê weke bi navê Ali cengîz wê hebê û şah wê li wê bihizirê ku ew kesekê ku ewqas tişt bi aqilî hizirîna wê ew wê jî wê bikê. Di wê demê de keçelok wê di wê demê de wê, hin bi hin wê fahmbikê ku şah ew li tiştê bi wê rengê ew dihizirê.

Ber ku ew kumê aqiliyê wê li serê wî bê. Di wê demê de wê bixwezê ku ew, dema ku wê şah wî neberdê ew wê ji wê fahmbikê. Di wê demê

de wê, şah wê di wê demê de wê, ji keçelok re wê bênê ser ziman ku kesekê bi navê Ali ceng heya û ti kesekê heta vê demê nepeniyên wî fêr nebûya. Ew xwediyê çî fêhlan na ti kesek nizanibê. Ez ji te dixwezim ku tu wê bo min fêr bibê. Di wê demê de wê bênê ser ziman ku gelek kes çûna wir û ku ew fêrî fêhl û nepeniyên wî bibin ew wê fêrî wan bikê û wê piştire wê serê wan bide jêkirin. Ber ku wî nexwestiya ti kesekê nepeniyên wî zanibê.

Di wê demê de keça şah dihê cem wî û ew navê wê bi keçelok dikevin û ew pirr wî diacibênê. Keçelok wê dibînê ku ew çî keçek bedew û xweşik û xwediyê bejnûbalek sipahi ya. Lê di wê demê de li hemberî wê li xwe nayênê ku ew bênê na. Ber wê yekê ew dibêjê herê. Lê keçelok li gorî ku wê ji nava civakê wê were gotin wê zêde derfeta wî nebê ku ew bêjê na. Ku gotiba na wê şah jî wê serê wî lê daba. Ber wê yekê ew dibêjê herê.

Keçelok di wê demê de wê, çendî ku wê ji şah re wê bibêjê ku ew di rêwîtiyekê de û yên ku ew li bendî wê hena jî wê şah ji ya xwe newê xwerê. Ew êdî mecbûr dimênê ku ew wê bikê. Di wê demê de wê çawa wê nepeni û fêhlên Ali cengiz ku şah wî ji xwe re bi wan nepeniyên wî weke ku ew dikarê li ber wî xwe bi aqilê xwe bide nîşandin wê dibînê. Weke yê dikarê reqabet bikê wî dibînê. Di wê demê de keçelok wê êdî wê hinekê wê li ser wê bihizirê ku ew çawa wê xwe ji nava wê meselê wê xilasbikê ji demekê ji ya din zûtir.

Di wê demê de keçelok wê hemû aliyên Ali cengiz wê ji nava wezir û yên ku wî nas dikin wê, di wê demê de wê fêr bibê. Ali ceng jî wê weke kesekê ku ew nepeniyê xwe nadê ti kesekê û hemû kesên ku ew wan fêrî wan dikê jî serê wan lê dixê. Di wê demê de wê, ev wê di wê demê de wê li pêşiya keçelok bê. Ku ew wê nekê wê şah wê serê wî lê bixê û ku ew fêrbû jî wê Ali cengiz wê serê wî lê bixê. Ji herdû aliyên ve jî wê weke ku wê ji wî re wê xilasbûn wê nebê. Keçelok di wê demê de wê. Wê êdî wê herê cem Ali cengiz û wê weke weke nemzetekê ku ew hatiya ew hûnerên wî fêr bibê. Pêşî ew xwe nadê li ber û ew di wê demê de ji giranî ve dihilde. Lê piştî wê di wê demê de wê biryarê bide ku ew keçelok fêr bikê. Li gorî wê jî wê çil-rojî wê ew wê li cemê wê fêrbûba. Wê di hundûrê wê demê de wê hemû zanîn û fêhl û hûnerên Ali cengiz wê fêrbûba.

Di wê demê de keçelok li cem wî dimênê û ew jî wê fêr dikê. Lê di wê demê de wê keçeka Ali Cengiz jî wê hebê û ew jî wê navê wê "keçika kezî zer." Ber ku ew keziyên wê dirêj û zer bûn ji wê re wusa dihat gotin. Keçikek pirr zêde xweşik bû. Wê jî wê dema ku wê çavên wê bi keçelok

wê bikeve wê ew wê keçelok wê biacibênê. Di wê demê de wê, di wê demê de wê, hemû fêhl û hûnerên bavê xwe dizanî.

Di wê demê de keçelok hem fêr dibê û hem jî ew li rêyekê digerihe ku ew karibê xwe ji wê rewş xilas bikê. Çendî ku wê roj nêzî bibin wê êdî wê weke ku wê rojên mirina wî jî wê nêz bibin. Di wê demê de wê keçelok wê di serê xwe de wê, li rêyekê wê bigerihe. Di wê demê de wê, keçika kezî zêr de jî wê di wê demê de wê, ji keçelok re wê bibêjê ku ew di roja çilê de ku ew karibê bi bavê wê bide bawerkirin ku ew tiştê ji wî fêrnebûya wê hingê bavê wî li wî were rahmê û wê ew wê serî wî lînexê.

Keçelok wê çawa wê, ew wê bikê wê li wê bihizirê. Hinekê din dem di wê ve çû wî, rojekê dît ku ew zaroya perî weke ku wî li berçavên xwe dît. Di wê demê de zaroya perî ew dihê cemê û wî bi wî re wê biaxifê. Keçelok di wê demê de wê hemû derdê xwe û ya ku ew li wir hatî serê wî ew wê bibêjê.

Ew zarok bû lê ew zaroyek periyê bê. Ew xwediyê xoslet û aqilekê mazin bû. Wê demê wê zaroyê ji wî re got ku keçeloko divê ku tu bi wê bide bawerkirin ku te ti tişt fêr nebûya. Xwe şaşo maşo bikê. Pirsên ku ew ji te bikê niv bersiv bide û yan jî bersivê neda wan. Nehêle ku ew fahmbikê ku te hemû tiştê wî fêrbûya. Ev tišta ku zaroyê ji wî re got keçika kezi zerê jî ji wî re gotibû. Lê ma ka wê çawa wê ew kiriba.

Di wê demê de keçelok êdî di serê xwe de wê xwe bi wê hencetê ku wê weke canê wî ji mirinê wê xilas bikê wê di wê demê de.

Piştî wê keçelok hinekê din ew li wê hizirî û wê, di wê demê de wê çawa wê bi hênceta xwe wê bi temen bikê. Di wê demê de keçelok di wê demê de wê, dema ku wê roja çilê wê were wî ew roj weke roja serê lédana xwe didît. Wê demê wê Ali cengiz wê bakiyê û wê bi wî re wê biaxifê û wê ji wî bipirsê ku wî çi fêrbûya. Ali Cengiz wê di wê demê de wê gelek pirsan wê ji jê bikê lê keçelok wê di wê demê de wê, pirsên wî ne bersivênê û wê bibêjê wê newina bira min. Di wê kêlikê de wê tiştê wê were berbîra keçelok ku ew bikarbênê.

Wê demê keçelok wê dema ku wê, Ali cengiz wê, lê bihizirê û wê bixwezê ku ew fahmbikê û wê, di wê demê de wê di wê dema ku wê biryara xwe bide ku wî hemû tiştên wî fêrkirina. Wê keçelok wê li wî biaxifê û wê bibêjê bibûhûra hostayê mazin. Bi rastî jî min ti tişt ji te fênekiriya. Ti tiştê ku te ji min re got û hanî ser ziman û ankû da nîşandin wê di aqilê min de wê cih negirê. Wê dema ku wê ali cengiz wê bibêjê çima ew jî wê, bibêjê ”ber ku ji dema ku min keça şah dîtî ve wê

ne hiş û ne aqil di serê min de hiştîya, hemû ji min çûya. Ez bêaqil û bê hiş mama. Ber vê yekê min ne dikarî ez ti tiştî ji te bigirim..

Di wê demê de wê, Ali cengiz wê bi wê qanih bibê ku keçelok ji wî û hûnerên wî ti tişt negirtîya. Di wê demê de ti tişt di serê xwe de ne girtîya. Ê ew nizanê. Piştî wî bêî ku ew serê wî lêbide wê ew wî berdê. Di wê demê de keçelok wê dihê û tê cem şah û di wê demê de wê, şah ji wî bipirsê ku wî, nepeniyên Ali cengiz fêrbûya û ew dikarê ji wî re bibêjê. Di wê demê de wê, demê şah dixwezê ku ew keçelok di wê demê biceribênê ku ew rast a û ne rast a. Hinek tiştên wî bi rêya wezîrên xwe û dordorê fêrbûya wê bi wan ji wî bikê û ew wê bersivê wan bide. Piştî wê, di wê demê de keçelok wê êdî wê di wê demê de wê weke ku wê, kêfa dilê wî were ku ew êdî weke ku ew xilas bû. Di wê demê de wî hizir dikir ku ew piştî ku ew ji wir derket û pê de wê di rêya xwe de wê ya bidomênê. Lê şah ew ne berda. Di wê demê de şah hinekê şertûmerên din ku ew ji keçelok dixwezê ew wan werênê li cih wê hebin. Ew dixwezê ali cengiz bi hûnerên wî bide têkbirin. Di wê demê de wê, şah wê demê wê ji keçelok wê bipirsê ku tu hûnerên ali cengiz zanibê tê yê bi hûnerên wî bikeve hemberî de bi pêşbaziye. Kesek bi hûnerên xwe re nikarê reqabetê bikê. Ya ku wê karibê wan têk bibê wê dîsa wê ya ji wan bê û wê ji keçelok wê bixwezê ku ew bi Ali cengiz re were hemberî hevdu û bi wî re pêşbaziye bikê û wî têk bibê.

Di wê demê de keçelok wê fahmdikê ku wê ji wê xilasiya wê nebê. Di wê demê de ew, berê xwe dide şah û şartekê xwe dibêjê. Dibêjê tamam ezê derbevima hemberî wî. Di wê demê de lê hunê ji min re postê kavîrekê ji min re werênin. Wê demê şah wê fermanê wê bide ku wê post û ankû ayarê kavîrekê ji wî re wê werênin. Di wê dema ku wê Ali cengiz dihê ku wê herê hemberî keçelok wê xwe bikê hundurê postê kevîrê û wê derkeve hemberî wî hingê wê, demê şah di wê demê de wê, dema ku wê Ali cengiz wê were şah wê ji wî bi pîrsê ku ew dikarê wî kavîrî ji wî re bigûrênê. Ali Cengiz dibêjê herê û wê dema ku ew kêrê wê bikê ku ew bide sûkrê wê keçelok wê di wê demê de wê, bibê kevokek wê ji nava ayêr wê bifirê. Di wê demê de wê, dema ku ew dibê kevok di firê û diçê wê ali cengiz jî wê di wê demê de wê bibê eyloyek wê bide li dûv. Di wê demê de wê rêyek demdirêj wê qat bikin. Keçelok di wê demê de wê were û wê bigihê kerwanekê ku wê, di wê demê de wê, di rê ve diçû. Wê li ser malê malê wan wê dênê û wê di wê demê de wê dîsa wê bibê weke xwe. Lê ali cengiz ew nikare li wir dênê û ew di wê demê de ew mecbûr dimênê ku ew ji wir dûrkeve û vegeirihê.

Keçelok hingê wê ji wê xilas bibê. Di wê demê de wê keçelok wê di wê demê de wê, weke aliyekê wê yê din jî wê, wê êdî wê bi kerwanê re wê were heta devera ku wê kerwanê xwe wê dênê. Rêya kerwanê wê bi aliyê ku ew diçû ve bû û keçelok di wê demê de ji wa xwest ku ew weke wan bi wan re bimeşê. Lê kesên di nava kerwanê de li dijî wê derketin û di wê demê de wê, di wê demê de wê li dijî wê derkevim. Xwediyê kerwan wê di wê demê de wê ji keçelok re bibêjê ku ew dixwezê bi wan re bimeşê û ew di wê de israr dikê. Dema ku keçelok wê di bînê ku ew ew nexwezin ku ew wî hildin li nava xwe ew di wê demê de wê, di renekê de wê, weke ku wê, israra xwe didomênê. Wê demê keçelok hinekê dihizirê ji ji xwediyê kerwan dixwezê ku ew wî hilde li kar û ew dikarê weke wî bi karwanê wî re bimeşê.

Wê demê xwediyê kerwan li keçelok dinerê û ew digihijê wê ginyatê ku ew dibê ku ew nikaribê ew wê karê bikê. Di wê demê de wê demê keçelok xwe dide bawerkirin û di wê çerçoveyê de wê, bixwezê ku ew bi wî bibawer bikê. Keçelok nexwezê ku ew li wê çole bêkes bi tenê bimênê ku ew tiştên xirab werina serê wî. Wekî din jî ew li wê dihizirê ku ew ali cengiz dibê ku wî xwe kirinê rewşna din de û ew wî dişopênê û ew di wê demê de wê nikaribê xwe ji destê wî xilas bikê.

Keçelok êdî ew rewş bo wî bûbû weke mayin û nemanê. Wî di wê rengê û awayê de wî didit û wî di wê rengê de wî dixwest ku ew bo ku ew xilas bibê ew ji wan qût nebê. Di xwe de wê ew wusa hîs dikir. Ya ku di temenê wê israra wî de bû jî ev bê.

Keçelok di dawîya dawî de wê bi xwediyê kerwanê wê bide herêkirin ku ew wî hilde kar û ew li cem wî bimênê. Wê tenê wê nanê wî bidinê û wê hinek wereqe wê bidinê. Di wê demê de wî jî wê bi wan re wê weke wan wê di nava kerwanê de wê bikê û wê di hemû karê wan de wê alikariyê wê bide wan.

Ew wusa di wê demê de wê pirr zêde wê dilxweş û kêfxweş wê bibê. Ew dilxweş û kêfxweş dibê de lê hinek kesên ku ew ji nava kerwanê ku ew ji wê hildana wî ne kêfxweş û dilxweş in hena û di wê demê de wê bi çavêna bi qazab wê lê binerin. Keçelok di wê demê de ew serê xwe ji wê naêşênê û ew nexwezê ku ew bi kesekê re were hemberî hev. Di wê demê de keçelok, di nava kerwanê de wê hinek erk û berpîrsîyarîyan jî wê hilde. Hinek malên ku ew ji wan berpîrsîyar jî bê wê hebê û wê di wê demê de wê bibê.

Keçelok di wê demê de wê, êdî ew weke ku ew gihiştibê ya xwe. Ew weke ku ew bi awayekê ew gihiştibê wê ya ku wî dixwest. Di wê demê

de keçelok û kerwan wê êdfî wê bi hev re wê rêya xwe wê bidomênin. Di wê demê de kerwan wê dema ku wê dem wê bi derengî wê bikeve ew nexwezî ku ew di şevê de ew rê bidomênin bo ku ew rêya xwe şaş nekin. Nûqtetek ku ew weke nûqteya cihê kerwan li wê disekin in wê werina wir û wê li wir wê, bisekin in û wê bimênina heta sibehê. Li wir wê bîrek avê jî wê hebê ku wan ji wê bi dêwlan av dikişand û wan di vexwart. Lê di wê demê de wê keçelok wê dema ku wê, were serê avê ku ew avê bikişênê wê kerwanênvanên din wê werisê dêwla ku ew bi wê avê bikişênê wê bi zanebûnî wê kin qût bikin û wê, di wê demê de ku ew negihîjê li avê.

Wê demê keçelok çî dikê û nakê wê di wê demê de wê, nikaribê avê hilde. Ew kesên ku ew ji wî nexweş bûn wê werina cem wî û weke ku ew dixwezî alikariyê lê bikin û ew bi nîyetek baş in wê, nêz bibin û wê jî keçelok re wê wê bibêjin ku em dikarin alî te bikin. Keçelok wê dema ku ew dibêjê çawa wê demê wê kesek ji wan wê bibêjê ku «werisê dêwla te kina û na gihîjê ava binê bîrê. Bîr jî pîrr zêde kûra û werisekê zêde dirêj nebê tîyê nikaribê avê ji wê derxê û xwe bigihênê avê.»

Wê demê keçelok ji wî dipirsê ku ew çî bikê. Pêşî keçelok dibêjê ka hun werisê dêwla xwe bidina min û ankû dêwla bidina min ez bi wê avê hildim. Wê demê wê yê kerwan wê bibêjê, tu jî weke me ku em çawa ghiştina avê tê yê jî wusa xwe bigihênê avê. Ew jî dibêjê ku ma hun çawa ghiştina avê. Hingê kerwanvan dibêjê ku me yek werisek li noqa wî girêda. Werisê dêwlê ew kira destê û ew berda binê avê. Di wê demê de ew wê demê ew avê ku ew kişand em jî wê dikişênin. Hingê keçelok got ma çima em bi hev re werisan girênadin? Kerwan got ku wê weris ji hev di vebin û dêwl dikeve binê bîrê û em bê weris bimênin. Ne tu dizanê bo kerwanvanekê dêwl dihê çî manayê û çendî û çiqasî giring a.

Hingê keçelok wê ya ku wê kerwanvan wê bibêjê wê herê bikê û ew wê werisekê wê li noqa wî girêbidin û wê piştî jî wê, di wê demê de wê, ew wî berdina binê bîra ku ew gelekî kûr a.

De ne, wan ji keçelok re negotibû ku wê dêwek di wê bîrê de wê bijî û wê di wê demê de wê, dema ku kesekê xwe berda bîrê wê di cih de wê bigirê û wan bikişênê cem xwe û wê wan dil bigirê. Piştî wê ew wê serê wan jê biikê.

Keçelok ev ne dizanî û kerwanvanên din jî ew dizanîn. Lê ew bi zanebûnî ku ew bo ku ew ji wî xilas bibin ew dixwestin ku ew wê werênina serê wî û ew ji wê xilas bibin.

Keçelok wê dema ku ew berdana binê bîrê ku ew hema bêja gihişt dema ku ew dêwla wî gihişt avê wê demê dêw ew ji noqê ve zant kir û ew bi ber xwe ve kişand. Di wê demê de keçelok hema xwe li deverekê weke bax û baxçeyek pîrr zêde xweşik dît. Û ji wê ma acêb mayî. Di wê demê de wî bira hundûrekê û destên wî ji şûn ve girêdan. Keçelok ne dikarî tiştêkê bikê. Lê di wê demê de ya ku wê keçelok di bin heybeta wê de wê bimênê wê bax û baxçeyê pîrrzêde xweşik bê.

Wî nekarî çavên xwe ji wê bigirê. Hingê xweşik û baş û bi sazûmanekê hatibû adilandin.

Keçelok di wê demê de wê, keçikek ku ew hingê xweşik bû wê şawqa wê bide dora wê bibînê. Çavên wî ji wê pîrr zêde acêbmayî man. Di wê demê de keçelok pîrr zêde di bin bandûra wê xweşikatiyê bejnûbale wê keçikê de ma. Hema wusa awirên xwe dana ser wê û ew tamaşa kir. Di wê demê de dilê wî ne dixweşt ku ew tiştêkê bin bihizirê û ne jî werênê bira xwe. Di wê demê de wusa ma. Weke ku ew bikeve xewnê lêhat.

Keçelok di wê demê de ew di wê demê de wê kesekê din jî ku ew weke sûxrewanek bû wê bibînê. Ew jî berevajî wê wilqasî kirh û çapal bû hema bêja nexwest ku ew li lê jî binerê. Lê di wê demê de wî avirên xwe birina ser ya xweşikatiya bejnûbale wê keçikê û lê nerî. Hema wilo bi hazn lê nerî. Keçik jî wê di wê demê de wê, hema wilo di nava wê gulistanê de diçû û dihat. Demekê wilo bêdeng lê meyizend. Lê ti nebê dêw jî wê dema ku keçelok li wê dinerê ew jî li wî dinerî û ew heta ku wî li wê nerî wî jî li wî nerî. Wusa hinekê dem bûhûrandin. Piştî wê keçelok bi dengê bi heybet û bilind weke ku ew hat xwe û di wê demê de wî piştî xwe nerî ku wa dêwa ku ew wê dengê derxistiya. Keçelok di wê demê de wî dêw dît û dêw het û li hemberî wî sekinî. Di wê demê de keçelok pîrr zêde ji wî bi tirs bû û tirs mirinê ket dilê wî de. Hingê wî di xwe de got ku ez bûna eylo a ali cengiz min got ku ez çî bêbaxt û hajar im. Wusa wî ji xwe re ew got û dilê xwe bi xwe şawitand. Weke ku ew dilşawitandina wî ya bi xwe ku keçelok kir ew hîskir. Lê dêw bi wê re weke ku ew alaquadar nebû. Di wê demê de wê bi dengêkê têr, bilind û hişk gota keçelok ku ma tû çî dibînê. Keçelok ji wî re bahs kir û ku ew çî dibînê. Lê bi tirs bahskir. Her ku keçelok bahs kir hertimê wê dêw wê tenê wê pirsekê wê bikê û ew pirs jî wê ew bê ku wî ji xwe fikir ku ma tu çî dibînê. Wê pirsê belki keçelok ji dewê dê zêdetirî deh car û ankû bist caran wî bihîst. Di dawîya dawî de dêw hinekê ma sekinî û pirsek din kir. Got ku çî li vir tu xweşik dibînê. Keçelok di wê demê de dikarî bêjê ku ez

wê keçika pirr zêde xweşik dibînim. Lê di wê demê de hîsek bi wî re çêbû û ew ji wê gotinê da dûrkin. Keçelok piştî wê li tiştê din hizirî ku ew bersivê bide dêw. Di wê demê de keçelok got ku ”ya ku dilê mirov xweşik dibîne ew xweşik a.” Sê caran dêw heman pirs kir û keçelok heman bersiv da wî. Piştî wê dêw weke ku ew ji bersiva keçelok xweş mabû. Di wê demê de dêw li keçelok bi dest axiftinê kir û bahsa sê tiştên ji dil ku ew dikarê wê hêjê bikê û hêjî nekê wê bikê. Yek wê ew keçika xweşik bê. Di wê demê de wê di nava wê gulistana pirr zêde xweşik de jî wê **tayrê tawus** wê hebê û pirr xweşik û li mirov xoş dihat. Ew dagera nirxa tawûsî melek a. Wekî din ew sûxravanê ne xweşik hebû. Dêw bahsa qanci, başî û hebûna tayrê tawus kir û ew bi nirxek pîroz wê hanî ser ziman. Di wê demê de wê bi heman rengê wê bahsa xweşikatiya keçikê wê bikê. Di wê demê de dêw xweşikati şiband weke tiştê ku ew li mirov bibê kir. Dema ku dêw got ku ew xweşikati dikarî ne li wê keçikê li wî sûxravanê kirh jî bûba. Wê hingê ew xweşik bûba. Lê nebûya.

Keçelok di wê demê de ew hinekê weke ku wî tirsaxwe ji ser xwe avêt. Êdî wî weke ku wî fahmkiribû ku wê dêwê bîrê wê ti tiştê wê bi wî nekê. Demekê wusa lê hizirî. Lê keçelok di wê demê de hinek di nava hizirî û fikaran de ma. Di wê demê de wê, dêwê bîrê lê nerî û ji wî pirsî ku tu çima bi hizirî. Di wê demê de wî bahsa bîrê û daketina wê ya bo avê û girêdana wî ya bi wesir ku ew nekeve nava avê û hwd wê ji wî re bahskir. Dêw di wê de ew hinekê hizirî di wê demê de ew ma sekinî. Piştî wê di wê demê de wî ji keçelok got ku ew mirovên ku wan tu berdayî binê bîrê wan ne ji bo ku ew qanciyeke bi te bikin. Wan xwestibû ku ew xirabiyekê bi te bikin. Heya wan ji wê heyax. Di wê demê de keçelok wê weke ku ew ti tiştê nizanê wê pirsan bikê û wê bibêjê çawa. Wî hingê got ku kerwanê tu di nav de yê ew kerwanek ku ew her dem di vir ve diçê û derbas dibê. Lê di wê demê de ew her dema ku ew hatina vir wê, kesên ku ew dixwezî ku ew ji jê xilasbikin wê berdina binê bîrê. Di wê demê de wê, keçelok wê demê wê, bahsa rêwîtiya xwe ya heta wir û çawa ew hatiya ketiya nava wê kerwanê de jî wê bahsa bikê. Wê bahsa rêwîtiya xwe wê bikê. Dêw di wê demê de ji wî re dibêjê ku tu kesekê dilpaqij jî lê ji xwe heyidar bê.

Piştî wê, dêw di wê demê de wê weke aliyekê wê yê din jî wê di wê demê de wê, bahsa kesên ku ew hatina daxistin li binê bîrê û ku ew derneketina jî wê bikê. Dêw got ku kesê ku ew hat daxistin ew mecbûr bû ku ew biazîliya xwe ji vir derxistiba. Di wê demê de keçelok got ku ew

aqilî çawa ya.. Hingê dêw got ku ez aqilî ew a ku dema ku tu hatî binê bîrê û ti ketî baxçeyê dêwê bîrê de bi aqilê xwe tê bersiva pirsên dêwê bîrê bi rastî bide û tê xwe xilas bikê. Wê dema ku wê bahsa dêw kir jî wî hingê bahsa xwe kir. Hingê xwe qast kir. Di wê demê de wî, êdî di wê dêw bahsa kesên din ên kerwanê ên nebaş ji wan re kir. Piştî wê, got ku wan hemû kesên ku ew xwestina ku ew ji wan xilas bibin berdana binê bîrê. Lê keçelok tişteke fahm nekiribû. Ew jî ew bû ku ew çawa ew bû ku mirov wê bi aqiliya xwe wê derketiba. Wê demê de wê, dêw bahsa pirsên xwe yên li wir kir û ew di wê demê de wê demê ji wî re got ku te bi aqilê xwe xwe ji wê, xilas kir. Gelek kesên ku ew hatibûna binê bîrê gotibûn ku yan yan keçik xweşik. Yan bahsa tawis kiribûn. Lê di wê demê de te bahsa ya dil û li wê ku wê xweşik were kir û ew bersiva wê bû.

Keçelok bi wê gotinê êdî wê fahmkiribû ku wê dêw zîrarê nede jîyane wî. Di wê demê de ew ji wê aliyê ve weke ku ew hinekê rehet bûbû. Di wê demê de ew di wê çerçoveyê de wê, weke ku ew wî êdî bawer dikir ku ew wê zîrarê nediyê. Lê wî li wê dihizirî ku ew wê çawa wê, ji wir derkeve. Keçelok ew hingê li wê dihizirî. Dêw ew ji wî û hizirkirina wî fahmkiribû. Di wê demê de dêw ji wî re got ku ew lawikê keçel mereqa nexwe. Tê yê ji vir derkeve. Di wê demê de ku dêw wusa got keelok pirsî ku çawa. Hingê dêw ji wî re got ku tu hinekê bi ber min ve were. Keçelok weke wî kir û ew bi cem ve çû. Lê hinekê weke ku ew bi tirs bû. Lê ji wî re dêw got ku bila êdî tirs nekeve dilê de. Di wê demê de wê dêw du hinaran wê ji ber xwe wê derxê û wê bide keçelok. Dêw gota keçelok te ev mafkirina û ew dana wî.

Keçelok mereq kir ku ew hinar in. Dilê wî jî di wê demê de çû hinarê û pîrr xwest ku ew yekê li wir bişikênê û wê bibixwê. Lê di wê demê de dêw gotiyê de wê, li vir nexwe. Ku tu çûyi malê bi dayika xwe re wê rûna û wê bixwe.

Di wê demê de gelek got bila û ew hinekê ma sekinî. Di wê demê de keçelok çavên xwe ji wê xweşikatiya wê keçikê ne dikir. Di wê demê de wî mereq dikir ku ew keçik çiqasî xweşik û sipahî ya. Weke farişteyekê bû, hingê xweşik û delal bû.

Di wê demê de dêw ew alaqa ya wî ya bi çavên wî a li keçikê ji wê nedibûn. Wê demê de dêw keçelok li hemberî xwe da nîşandin û bahsa keçikê û wê xweşikatiya û ew çawa bi wê re hevdi tin kirina wê bikê.

....o0o

Keçeloko nûha li min bihisênê ezê ji serî û heta binê mesele xwe û wê ji der bibêjim. Em jî weke ku wê di nava mirovan xwe xwedî sazûmanek civakî bûn û şahî ma hebû. Ez jî di wê demê de ez ji ber dayika xwe rewîbûn û hatibûn di gova qasra bavê de wê min li haspa dinerî.

Dayika min jineka pîrr zêde hişk û bi hidde bû. Rojekê wê tiştê ji min xwest û min ew ji bîr kir ku ez wê bikim wê, caza da ku ezê herim hamali û binpaqîjiya govên sawalan bikim. Ez ji min re wê rast dît.

De ne dayika min jineka zêde hişk û serhişk û pîrr zêde bi afsûn bû. Ji wê re dihat pîrhaboka ser rûyê dûnyê a herî mazin. Du xwûkên wê hebûn yek ji wê maztir û yek ji wê piçûktir bû. Navê ya mazin **bidilşêrîn** bû. Û nava ya piçûk jî **bidilxweş** bû. Di wê demê de navê dayika min 'Navdilxweş' bû. Ber ku ew ya navê bû bi wê rengê navê wê li wê hatibû lê kirin.

Lê ew weke ya bi afsûn a herî zêde xort derket li pêş û qasr û mal û hemû tiştên ku ew weke qasr û hwd ketina destê wê de. Ew bû weke serekê malê. Hemû tişt ji wê dihat pirsin.

Wusa mazin bû ku êdî wê ti kesek li ser wê re nebû û wê ti kesekê wê ser xwe re jî ne dît. Her kesekê li dora wê li gotina wê neri. Wê çî gota wê weke wê bê.

Ez li ber destê wê mazin bûm û hemû afsûnên ku wê dizanîn jî ji min re gotin û ez bûna xwediyê zanîna wan.

Lê wê dema ku wê ceza da min min nikarî afsûna xwe bikarbênim. Ez li ber destê mirovan kirima berderkvanê goveka sawalan.

Ez bi wê rengê heft salan di wê demê de mam. Şahê mirovan ê ku ez li ber destê wî û di gova qasra wî de bûm jî kesekê di nava mirovan de bi bqaşî dihat nasîn. Ew jî sê keçên wî hebûn. Yek bi navê Bidilnarîn, ya navê "bidilzêrîn" bû ya piçûk jî wê navê "bidilşabûn" bû. Hersê jî wê ji hev xweşik bin. Hingê wê wusa xweşik bin, şah ne dixwest ku ew keçikên xwe bidê mêr. Lê rojekê ket aqilê wî de ku ew keçên xwe bidê mêr. Ji wan re got ku ma hun kê bixwezî ji min re bibêjin. Ya mazin got ku ez hêj kurê wezîrê te ya mazin dikim û ew bi kûrê re bi dewetek ku ew çil roj û şevê wê li dar bê wê bizewicê.

Piştî wê, di wê dema ku ez di wê demê de dixabitim û min li gova şah dinerî keça wî ya herî piçûk ez dîtîm û dixwest ku ew her roj were cem min. De ne ez weke her mrovê di 'leyistika tawla' de pîrr zêde baş bûm. Ew jî dihat cem min û bi min re dirûnişt û heta demên dereng em bi tawla di leyistin. Wusa rewşa me dewam kir. Ew piştî wê demekê wê, êdî wê

bialimê min û wê carna wê ali min jî bikê, wê dema ku min paqjiya min sawalan dikir. Wê demê min paqjiya bin sawalan dikir û zibilê ku min berhev dikir min ew dikira tapik û pêvadan bo şawata zivistanan. Ew jî li ser milê min weke bar bû. Carna wê bixwe jî wê ali min dikir.

Di wê demê de wê, êdî wê keçelok wê pîrr zêde wê bialimê min. Wê êdî wî hin bi hin wê dilê xwe ji min re vekir û min jî yê xwe ji wê re vekir û em li hev germ bûn û bi dil bûn. Di wê demê de wê, rojekê wê dema ku wê bavê wê ji wê dipirsê ku ew kê diacibênê, ew jî dibêjê bavê xwe ezê ji ter bibêjim lê tuyê aciz nebê û redd nekê. Bavê wê jî dibêjê bila û piştî wê ew di wê demê de ew bahsa min dikê û dibêjê ku ew wî dikim. Heya min jî ji wê nebû. Lê dema ku şah rojekê hat cem min û wusa li min nerî êdî min fahmkir ku wa tiştina ku bûna hena. Lê min ne dizanî ku ew çûya. Lê şah di wê demê de çendî ku wî gotibû keça xwe ez xwesteka red nakim jî lê wê demê wê ji wî re gotibû ku tê çawa bi sûxrvanekê re bi zewicê. Ew ne layiqî min û navê min a.

Lê keçika wî ya bi navê bidilşabûn ew di wê de israrkir. Piştî wê, di wê demê de wê ew ji min re jî got. Pîrr li xoşa min jî jî çû. Lê di wê demê de wê, ji min re got ku bavê min ber ku tu sûxrvanekê ew nexwezê ku ez bigihima te. Di wê demê de min, ji ti kesekê re negotibû ku ez ji malek mazin dihêmin û qasra dê û bavê min heya. Ew jî wê weke yek ji cezayê min bû.

Piştî wê rojekê wê demê wê bidilşabûnê êdî ji min ne veqatîya. Wê êdî wê hertimî wê demên xwe bi min re derbas dikirin. Ez jî heta ku heft salên min weke cezayê min ku dayika min dabûbû dîyarkirin heta ku ew bi dawî nebûba jî minê nikaribî xwe bidame dîyarkirin û minê nikarîba vegerima malê. Piştî ku cezayê min kengî xilasbû. Hingê minê ew kiriba.

Lê di wê demê de wê, rojên ên êdî mabûn. Rojekê ku wê êdî wê cezayê min xilas bibê wê demê ez sibehê ne rabûma kar û min xwe di nava cihên xwe yê razanê de girt. Bidilşabûnê hat wir û wê dema ku ez ne dîtîm bidiilnexweş bû. Di wê demê de êdî wê, demê ku min ew dît ku ew pîrr dilnexweşbû min jî dilê min ranegirt ku ez zêde bimênim û ez derketim û min xwe şanî wê da. Wê ji min pirsî û got ku tu çûma mayî û bavê min ew pê bihihisin wê zirarê bidina te. Wê serê te lê bixin. Di wê demê de ew, êdî ji min re weke ku ew ne derd bû.

Piştî wê min ji wê re rastî got ku ez kima û dayika min pîrabokek mazin a. Wê demê min gotiyê ezê çima malê û ku tu were bi min re em bi hev re herin.

Wê jî ew bi dil û can wê herê kir. Di wê demê de ew jî bi wê kêfxweşîyê wê hemû tiştê xwe û qasr li şûn xwe hişt û bi min re hat. Min jî ew girt û bi xwe re bir. Piştî rêwîtiyek zêde dirêj em ghiştina me. Lê ez di rê de pirr li wê dihizirm ku dayika adet û xûyên wê ne baş û ne xweş bûn û ezê çawa bahsa bidilşabûnê ji wê re bikim. Bidilşabûn jî bejnûbale wê û xweşika wê li deverek tarî re biçûya wê ewder wê rohni bikira. Hingê wusa xweşik bû.

Ez jî di wê demê de pirr ji dayika xwe di tirsiyam. Min nizanî ku ezê wê çawa wê, pênase bikim ji dayika xwe re. Min dizani wê weke ku wê her carê kiriya wê, adotiya xwe wê, bide nîşandin.

Lê min ew kiribû serê xwe de. Û bidilşabûnê di dilê min de cihgirtibû. Wê demê em bi hevdû re ku em herina malê bo ku ez wê, û dayika xwe li dijî hev nebînim min, got ku "yadê meyizenê ji ter re alikarvanek haniya. Wê di hemû kar û barê te de wê li cem te bê. Wekî din tişteke ji min re lazim û pêwîst bê ezê ji wê bixwezim.

Wê demê dayika min dema ku wê keçikê dît hema wusa rûyê xwe qirmîçand, çavê wê lê zivirand û devê xwe xwehrikir. Min êdî fahmkir ku wê enka wê bibê. Wê demê gotina ku ji devê dayika min derket tenê ew bû ku "te ev keç ji kû haniya wê di cih de bibê wê devê û çavên nexwezê ku wê bibîne." Lê ez di wê demê de mama sekinî û min ne dizanî ku ezê çi bikim. Dayika min hinekê din têve çû û piştî wê, keçik li wir ma. Min gota bidilşabûnê ku ew tiştina bikê bikê ku ew bikeve çavê dayika min de. Wê di cih de wê weke min kir û ez ne şikandim.

Piştî wê, dayika min weke ku hinekê dilê wê nerm bibê lê hat û gotina min 'dê bila keçik bimênê. Lê ez bêjim min ne ecibandiya'. Ev gotina wê ya ku wê got min ne acibaniya, xamgînî bêgûman di dilê min de çêkir. Lê ez li wê ne aliqim. Min di wê demê de wê, ya ku ez li ser wê di sekinim ew bû ku wê herêkirina wê ya ku ew mabûna wê bê. Ku dayika min ew herê nekiriba bi wê rengê dikarê gelek tiştên xirab bihanîya serê wê. Lê wê dema ku wê tişteke wê herê kir wê êdî wê tişteke ne dikarê li wê bikê.

Ne carna dibîjin ku jinek bi asil bê wê demê wê zanibê ku wê çi bê. Ew ne di piçûka wê de ya û ne jî di mazinatiya wê de ya. Min ew wê demê bi wê re fahmkir. Di wê demê de wê dayika min gelekî li hemberfî bidilşabûnê nebaş tevgeriya. Lê wê yek jî ji wan kirinên wê ji xwe re ne kir kul û derd û nekir sedema aksê û ankû xaydê. Demek wusa di wê ve çû. Ew li cem min bû û dilê min bi wê xweş bû. Lê ew di wê demê de wê, tişteke din wê hebûba. Ew jî wê ew ba ku minê çawa wê ji dayika

xwe re wê bihanîya gotin ku ew weke keçika ku min hêjê wê kiriya bê. Ew demek di wê vê çû û min ji wê re negot. Min ne wêra ku ez wê ji wê bênim ser ziman. Ku min hanîba ser ziman dibîyabû ku wê tiştina pirr zêde xirab bihaniya ser ziman. Roj bi roj bidilşabûnê jî dayika min nas dikir û dizanî ku çendî xwediyê keseyetek bi aksa. Êdî wê jî weke ku min tevdigeriya û wê dikir.

Demek wusa têve çû û dayika min êdî weke ku wê aksa xwe ya li hemberî wê ji bîrbikê. Heta ku wê hinek karên xwe wê bi wê bikê û wê weke yek ji malê wê li wê binerê û wê tev bigerihê.

Ev dema ku min dît wê demê rojekê di aqilê min de çêbû ku ez rastiye ji dayika xwe re werênima ser ziman. Wê helwesta wê û kirinên wê û goitnên wê ew hêz da min û xwestek bi min re da çêkirin. Tiştêkê din jî hebû ku min ew weke ku ew ji bîrkiribû û min ji bidilşabûnê re jî ne hanîbû sere ziman. Ew jî wê ew bê ku wê dema ku wê dayika min wê, keçikek wê ji dora ji min re dîtibû û wê dixwest ku ew bi min re bi zewicê. Ji xwe yek ji wan sedema ku dayika min ez cezakiribûm jî wê ew ba. Ber ku wê di wê demê de weke ku wê xwestibû ez nêzî wê nebûbûm. Piştî ku ez û bidilşabûnê hatibûn bo ku ez dilê dayika xwe hildim ez pirr baş tevdigeriyam û wê çî gotiba min wê weke wê dikir.

Rojekê dayika min ku ew jî wê li wir li cem me rûniştibê got ku "axx kurê min, ne êdî dema zewaca te hatiya û divê ku tu bi **Nêzîdarê** re jî bizewicê. Wê dema ku wê navê wê got ez hingê weke ji mejiyê xwe werima lê xistin li min hat. Lê min nikaribû ez ti gotinê bibêjim û li dijî wê rabim.

Bidilşabûnê hema wusa li min dinerî û bi min re weke ku wê bi awirê re bidest axiftinê kir. Min ew hêstirên ku ew lib bi lib li dûv hev ji çavên wê diketin min didîtin û ew weke ku ew li hundûrê min werin barîn li min hatibû.

Piştî wê, bêtaqat mam. Dayika min bi dest amedekariya deweta min kir. Heta ku wê bi weke xêlanî wê, roja çûna dem bûkê wê bikin û wê, bêjê bidilşabûnê ti jî wer bi me re. Lê ez ti tiştêkê ku ez ji te dixwezim ku tu wê nebêjê ezê wê dûnyayê li te tang bikim. Tiştê ku wê ji wê xwestibû jî wê ew bê ku wê dema ku wê hertina male bûkê wê ser pirrekê re wê herin û wê dayika min ji wê keçika faqir wê bixwezê ku ew bi hêstirên xwe wê çemê tişî av bikê.

Wê çawa wê kiriba û wê, ew çawa wê bûba wê faqirê ew ne dizanî û tenê çû ser pirre û bidest girî kir. Xwe kust bi girî.

Piştî wê, ew hatina malê û bi wê amedekariyê re wê çûn hatin wê bibê. De ne, w weke adeta me bê ku wê dema ku wê xêlî wê werina malê zavê wê ava bixwê wê bidina wan. Wê demê bidilşabûnê wê ew dayika wê bi wê bide amedekirin û wê bêjê ku ew li mêhvanan belav bikê.

Dê vêca li wê bihizire ew berê çawa dijî û nûha ketibû çî rewş û halê de. Piştî wê, ku wê, dema ku wê roja çûna bûkê wê bikin wê di wê demê de dayika min wê tişteke din jî wê ji bidilşabûnê wê bixwezê. Ew jî wê ew bê ku wê, hemû nivînên male bûkê ew çêbikê û **ji pirtikên tayr û çûkan wan tiştî bikê**. Wê çawa wê kiriba wê nedizanî. Wê demê ez çûma cemê û min pirtikek da wê min gotiyê de wê bişawitinê hemû tayrik wê bêhna wê bikin û wê, werina cem te û wê xwe ji pirtikên xwe bi paritênin û wê herin. Êdî tê karibê nivînan ji wan dagirê. Wê jî wusa kir. Dema ku wê ew pirtikê ku min dayê de wê şawitand. Dît êdî hema hundûr tiştî tayrik dibû. Nofek dihat û yek diçû. Hemûyan pirtikên xwe ji xwe dikirin û dihiştin û diçûn. Wê demê wê hemû nivîn çêkirin. Wê demê bûk hanîn û wê dema dewetê ku wê êdî wê hinekê têve wê herê û wê bibê weke dema razanê wê odaya zifafê wê were çêkirin. Hingê ez ketimê û min pirtûkek da destê xwe û min bidest xwandina wê kir. Wê demê min heta nivê şevê bi xwandinê re wê derbaskir. Min geleki xwe meşkul da nişandin. Di wê demê wê bûk wê bi cilên xwe yên dewetê wê hema xwe li rex min wê dirêj bikê û wê, di xewê ve wê herê. Piştî ku min dît ku ew di xewê ve çû ez hêdî ji rex wê ji cih rabûm û çûma cem bidilşabûnê. Di wê demê de min hinekê dema xwe bi wê re wê derbaskir û min piştî wê gota wê rabe êdî em herin bi rêya xwe ve. Wê jî xwe amedekir û êdî em bi hev re ketina rê de. Em li kiheylanekê sêwarbûn û bi hev re çûn. Me li şûn xwe ve jî ne nerî. Di wê demê de wê, dema ku wê, bûk wê, agahiya ez û bidilşabûnê çûna bi hev re wê, ku ew gihişt wê ew jî wê ji heycanê û kelecane wê nizanê wê çî bikê û wê dema ku ew diçê û tê wê, çîraya êgir wê bide ardê û wê agirekê mazin wê bi odaya wê bikeve û ew jî di nava de wê bi şawitê.

Ez û bidilşabûnê em bi hev re ketina rê û çûn û demên dirêj em çûn. Di wê demê de wê, demê tirs jî di dilê me de hebû ku dayika min wê pêşîya me ne berdê. Ew jî wê di wê demê de wê tişteke wê bikê. Ew jî wê ew bê ku wê, di wê demê de wê, ew bê ku wê di wê demê de wê, bi wê re wê, di renekê de wê, ew bixwe na lê wê xwûşka xwe mazin bi Bidilşêrinê wê li dûv me bikê rê û wê bişûnê. Ew jî pîrabokek zêde bi hêz û xirab bû. Û wê tiştê ku wê kira serê xwe de wê, hertimî wê pêkbihanîya.

Di wê demê de ez û Bidilşabûnê em li ser haspê xwe diçûn. Me hasp dida bazdan. Lê di wê demê de wê tiştek wê bibê. Ew jî wê ew bê ku wê, wê demê wê, dema ku wê bidilşabûnê wê li şûn xwe wê binerê wê di cih de wê dilê wê bi tirs bibê û wê ji min re wê bibêjê ku wa awrek reş wê li pey me dihê. Wê demê ku min li lê nerî min dît ku wa ew xwûşka dayika min bidilşêrînê ya. Hingê min ji wê re got "ew xaltika min a' û min gota wê em divê ku em xwe ji wê xilas bikin. Em çiqasî çûn me nikarî xwe ji berçavên wê winda bikê.

Min jî ji piçûkatiya xwe afsûnên dayika xwe fêrbûma û ez dikarim wê hûnerê bidima nîşandin. Wê demê min jî ew kir ku min weke ku ardek min afirand û ez jî weke xwedyê wê yê di navê de di xabitim min xwe kir şeklekê û awayekê de. Di wê demê de wê, min gota bidilşêrînî ku ew jî xwe di bin siha darekê de veşêrê. Min ew jî wê, di wê demê de wê, hişt û ez ketima nava ard û min bidest karkir. Di wê demê de xaltika min hat ardê û cem min û ji min pirsî ku ma keçek û kurek bi hev re diçûn me tu rastî wan hatî. Lê min ti bersiv neda wê. Di wê demê de wê, xaltika min ez nasnekirim. Di wê demê de xaltika min wê ew min nasnekê û wê ji wir wê herê. Wê vegehihê malê û wê di wê demê de wê ji dayika min re wê bibêjê ku wê ez ji berçav windakirima û wê êdî em ne dîtina. Dayika min ji wê pîrr zêde bi hêrs dibê û wê, hemû hêzên wê yên afsûnê wê bi afsûnekê wê ji wê bigirê. Piştî wê bakê xwûska xwe ya piçûk a bi navê Bidilxwêşê. Ew jî wê were û wê bi heman rengê wê piştî wê bikeve gerîna li me de. Wê demê ew wê, li ser melkesê wê rûnihê û wê bikeve pey me de. De ne wê di wê demê de wê melkesekê wê ji xwe re wê çêbikê ku wê digot weke darekê lê were ew lê dikat. Ku dugot weke merşekê li wê were ew lê dihat. Di wê demê de ew wê di wê temenê de wê, bûba.

Bidilxwêşê wê ew jî wê pîrabokek zêde xort bê. Wê demê ew jî ew hat û ket pey me de. Di wê demê de ku me care pêşî me xwe ji xaltika min a mazin xilaskiribû me dîsa xwe li hev da hev û me rêya domand. Piştî wê, em di rêya xwe dihatin. Di wê demê de wê, demê li gelek dever û zewiyan re em derbas bûn. Me di wê demê de gelek rê qadt kir. Piştî wê em demekê wusa li bin derekê bi hev re sekinî û me bêhna xwe veda. Hinek nanê rê ku me bi xwe re hanîbû me li nava xwe danî û me bi hev re bidest xwarinê kir. Piştî wê me hinekê kêfa xwe bi hev re kir. Dilê me xweş bû. Di wê demê de me hizir fikir ku wê ti kesek wê newê û nekeve pey me de. Êdî wê dayika min wê pêşîya berde. Wê li dûv me nekeve. Lê me xwe dixabitand. Dayika min wusa bi aks bû nayê gotina.

Piştî wê me, dîsa ku me hinek bêhna xwe li wê devera ku em li wê sekinîna me veda em êdî piştî wê, tiştên xwe me lev dana hev û em ketina rê de. Em li haspê xwe sûwar bûn û em di rê de çûn. Wê demê em çiqasî çûna em nizanin. Di wê demê de wê Bidilşabûnê wê li şûn xwe wê binerê û wê, di wê demê de wê, tişteke wê bi ber çavên wê bikêve. Ew wê weke ew bê ku wê awrek rew lê vê naqlê weke ku wê hinekê zêdetirî mazin û tîr bê wê, li dûv wan wê were. Wê demê ku wê wusa dît pîrr zêde wê bi tir bibê. Wê di cih de ez ji milê min ve hejandim û gota min va awrek li dûv me te. Wê bi tirs gota min. Min jî dema ku min li şûna xwe nerî min fahmkir ku ew xaltika min a piçûk a bi navê Bidilxweşê ya. Wê demê min ji wê rew got ku ew xaltika min a piçûk a û wê demê ma haspê xwe da bazdan. Me gelek rê û zewî derbaskirin ku em xwe ji wê xilas bikin. Lê me çî kir û nekir me xwe ji wê xilas nekir. Piştî wê, tişteke hat aqilê min. Min xwe gihand ber deverê cihekê weke nistecih bê û li wir min weke male di cih de bi afsûnê lê kir û min xwe kir rengê hêtçêkerekê de. Di wê demê de min gota bidilşabûnê jî ku ew xwe di bin siha darekê de wê bi veşêrê. Wê demê min bidest lê kirina hêtkir. Xaltika min hart xwarê û li hewirdorê nerî. Wê demê min xwe da lêkirina hêt. Ez hîç ne sekinim. Wusa demekê têve çû û weke ku ez heya min ji tişteke neyî min domandin û hêtê xwe lêkir. Xaltika min hat cem min û gota min ma te du kes yek keç û yek kur ku ew di wir ve çûna me te dîtina. Min ti bersiv neda wê weke ku zimanê min di deve min neyî. Wê çendî ku wê ji min pirsî û israrkir min bersiv neda wê. Di wê demê de wê jî wê fahmkir ku ew ezê bersivê nedim û bê hêvîya wê êdî wê, bela xwe ji min vekir. Di wê demê de wê, êdî li merşke xwe ya ji melkesê xwe çêkiri wê ser wê rûnihê û wê di cih de wê ji wir wê weke awrekê wê bi şûn ve wê veşêrê cem dayika min.

Di wê demê de dayika min ji wê pirsî ku ma wê em dîtina û ankû na. Wê jî got ku min ew ne dîtina. Wê demê dayika min ji wê pirsî ku ma wê çî di rê de dîtina. Xaltiya min jî ji wê re got ku min tenê hêtçêkerekê dît ku wî tenê hêtên xwe yên malê çêkirinê lê dikir. Wê demê dayika min fahmkiribû ku ew ew ez im û li wê bi hêrs bûbû û ew jî bêhêz û afsûn hiştibû weke xwûşka xwe ya mazin.

De ne, di dema ku wê xwûşka wê ya mazin jî wê, veşêrê û wê herê cem wê, ew wê ji wê jî di wê demê de wê bipirsê ku wê çî di rê de wê dît. Wê jî ji wê re gotibû ku min tenê kesekê ku ew di nava ardê xwe dixabîfî dît û ew pîrr weke keçekê pîr û meşkul bû. Gotibûyê de ku wî bersiv da te û ankû neda te. Wê jî gotibû na bersiv neda min. Hingê wê fahmkiribû

ku ew ez im. Bi heman rengê pirs li xwûşka xwe ya piçûk jî kiribûn. Di wê demê de wê fahmkiribû ku ew ez im.

Min hunerên dayika xwe fêrkiribûn û min dizanî ku ezê çawa bersivê bidimê. Di wê demê de wê demê dayika min wê dema ku herdû xwûşkên xwe şandibûn û destvala vegeyîya bûn li wê, êdî wê bixwe êdî xwe amedekiribû û ew ketibû rê de. Di wê demê de wê, êdî wê bixwe xwestibû ku ew bikeve pey me û me bigirê û bi şûn ve bibê.

Di wê demê de ew jî wê, di wê demê de wê, êdî wê amedekariya xwe wê bikê û wê, bikeve rê de. Wê melkesê xwe wê lê sûwar bibê û wê di wê demê de wê were pey me. Ew li gelek deveran digirihê. Ji tayrikan û sawalan dipirsê ku em bi kuve çûna û ankû wan em dîtina. Di wê demê de wê bi wê pirsînê wê xwe bigihênê me.

Di wê demê de ez û Bidilşabûnê jî li ser haspê xwe diçûn û me rêya xwe didomand. Di wê demê de em, ku em hatina ber daristanekê wê di wê demê de me dît ku wa awrek zêde mazin hat û hemû dever ji wê reş bûn. Di wê demê de wê, bidilşabûnê li şûn xwe nerî û gota min wa awrekê pîr zêde mazin bi ser me ve dihê. Min hingê li şûn xwe nerî û min dît ku ew wa dayika min a. di wê demê de min gota Bidilşabûnê ku ew dayika min a û ew hemû hûnerên ku min ji wê fêrbûna ew dikarê wan vala derxê û dawîya me hat. Hingê tirs ket dilê min de jî. Min dizanî ku ezê nikaribim li hemberî dayika xwe tiştekekê bikim. Ti hêza min nebû ku ez wê bi wê li hemberî wê bisekinim. Ya rast wê ew bê ku ti kesekê zêde ne dikarî li hemberî wê bi sekinê.

Di wê demê de me êdî xwe ji radestkirinê re weke ku me bi bêhêvî amede dikir. Çavên bidilşabûnê bi hêstir bûn û yên min jî bi tirs bûn.

Lê di wê demê de wê tiştekekê wê bibê. Bi carekê wê sê nêçîrwan bi carekê min dît ku wan li hemberî me rûdan û ew bi tîrûkavana li piştta wan derketibûbûna li nêçîrê. Ew weke sê bira bûn. Di wê demê de dayika min jî xwe kiribû şeklê eyloyekê de ku ew me herdûyan her yekê bi lapekê xwe bigirê û bi xwe re bibê. Di wê demê de wê dema ku ew nêçîrwan dema ku ew dibînin ku wa eyloyek pîr zêde mazin wê bi ber wan ve wê nimz dibê yê mazin wê tîrûkavana xwe amede bikê û wê tîrekê hişk wê biavêjê. Tîrê wî tenê wê li parê çapê e eylo wê bikeve û wê derbas bibê. Wê demê nêçîrwanê navê tîr û kavana xwe amede kir û wî tîrek avêt. Wî jî li parê rastê da û ji wê derbas kir. Lê her tîrên wan jî weke zirar nebûbûna eylo. Nêçîrwanê poiçûk wê demê wî tîr di kavana xwe de amedekir û avêt. Û wî tîrê xwe di singa eylo da da çikandin. Di wê demê de eylo hema wusa bê bêhn ma û ket ber wan de. Eylo pîr zêde mazin

bê. Wê demê min dît ku ew ket ardê. Û ew dayika min bû. Dilê min di wê demê de wê bi wê pirr zêde şawîtê. Ber ku ew çendî xirab jî ba ew dayika min bû.

Di wê demê de wê dema ku wê eylo ket ardê min dît. Di qama mirovekê zêdetirî dirêjtir û maztir bû. Ez di wê demê de dilê min li min kir heyhey. Ez hinekê bi cem nêçîrwanan re çûm. Ew jî min ji wan pirsî ku ew kina. Yekî ku navê min Elan a. Yê din ku **Sêlan** a. Û yê sêyem got navê Beylan a. Piştî wê ez demekê bi wan re mam û axiftim. Di wê demê de çavên eylo û ankû dayika min girtî bûn. Lê weke ku ew hinekê çavên wê vekirî bin wusa min kifşkir. Lê hema wusa weke xatekê di nava girtkên çav de weke ku derbas dibê wusa min dît. Ku te bi tememî lê ne nerî ba te bi tememî fahm nedikir ku ew çavên wê wusa gelekî hindikê weke ku wê hinekê vekirî bin. Weke çavên eyloyekê Di wê de wê weke mercenekê wê, biçîrisandin û biriqandin. Wê dema ku ez bi wê çîroska çavên wê re awir bi awir hatim ez weke ku ez ketima bin bandûra wê de. Weke ku dilê min çiz kir.

Wê demê min xwest ku ez wê xilas bikim. Wê dema ku wê nêçîrwan li dorê bûn min nikarî xwe bigihênima nêzî û dest lê bidim. Wê dema ku min kariba carekê xwe bigihanda nêzî û dest lê bida minê kariba bi hûnerek afsûnî ku min ji wê fêrbûya wê ji wîr biikima dûmanek reş weke ya ku ew bi wê hatibû me û wê ji wir bidima dûrkerin û windakerin ji berçav.

Nêçîrwanan jî kêfa ji hev re dihanî ku wan nêçîrek başkirina. Lê wan nêçîrwanan fahmnekir ku ew pîrabokek bû ew hinekê bi ser xwe ve hatiba wê zirarek mazin wê bide wan ku heta ku ew sax ban wan ew ji bîr nekiriba.

Ev jî di aqilê min de derbas dibû. Di wê demê de tenê bo ku ez wan nêçîrwanan ji wê xilas bikim min xwest ku ez dayika xwe ji wê rewşê xilas bikim. De ne, xoslekê afsûnkarên weke wê hebû ku wê dema ku ew ji wê rewşê hat xilaskirin êdî wê nikariba xwe li wan daba diyar û zirar bida wan. Min ew dizanî.

Di wê demê de wan demekê wusa li dora nêçîra xwe weke nêçîrwan çûn û hatin û destê xwe dana milê hev û kêfa xwe ji hev re hanîn. Wê demê wan di wê kêlîyê de hersêyan bi hev re rahiştina eyloyê ku ew bi wê bi hev re bibin. Ancax sê mirovan dikarî rajinê. Wusa mazin û giran bû. Lê di wê demê de wê, dema ku wan rahiştîyê û kirin ku ew herin min jî di wê demê de firsendek dît û ku ez destê xwe bidimê. Min destê xwe gihandiyê. Di wê demê de wê dema ku min destê xwe gihandiyê û ji min

ji wê kişand. Min pirtikek ji wê kişand. Ew pirtik heta ku ew bi mere ba wê nêkarîba nêzî me bûba. Lê min divîyabû ku wê pirtikê bi xwe nehiştiba. Li deverek ne dîyar wê veşartiba. Piştî wê, ku min ew kir. Min dît ku wa dayika min a bûyî eylo di cih de wê bibê dûmanak pirr zêde **reş weke qatranê** û wê di wê demê de wê ji berçav ji ser milê wan herê nêçîrwanan wê winda bibê. Hemû li wê mana hey û şaş ku ma çî bû. Di wê demê de her sê nêçîrwan bi heybet û hinekê tirs ku wê bikeve dilê wan wê ji xwe re wê, li devere wê li ser latekê wê li rex hev wê rûnihin û wê bi aqilê xwe wê bikin ku ew rewşê ew fahmbikin. Di wê demê de wan fahmkiribû ku ew ne mirovek û ankû eyloyek bû. Ew pîrabokek bû. Di wê demê de wê, ew tirs dikira dilê wan de.

Piştî ku ew ji ji holê winda bû ez çûma cem nêçîrwanan û ji min re got ku hun serê xwe ji wê neêşênin û bi wê re alaquadar nebin. Min xwest ku ez jinekê wan dilrehet bikim. Lê nafiye bû. Ew di xwe de nedikarin rehet bibin.. Di wê demê de min ew di rewşa wan de hişt û ez ji wan dûrketim û ez hatima cem bidilşabûnê û me bi hev re weke berê me rêya xwe da domandin. Min dizanî ku ewê hinekê din wê wusa bimênin û wê piştî wê di demek kin de wê, piştî wê, li xwe wê werin. Wê ew wê şaşbûn û matmayînê wê ji ser xwe biavêjin.

Piştî wê ez û bidilşabûnê em ji dayika min xilas bûbûn. Min dayika min şandibû malê. Ê ew heta ku ew bi ser xwe ve were wê çend salan wê hilde. Ev jî wê demek dirêj ba ku wê em rehet bihiştta û wê di wê demê de me yê ewlehiya xwe bo piştî wê jî girtiba.

Ez û bidilşabûnê em di wê demê de em hatina cem male bavê wê û di wê demê de em li wir man. Wê dema ku ez çûma hemberê bavê wê yê şah, gotina min weke sûxrevan tu awa wî haddî di xwe de dibînê ku tu keça min bi ravênê û bibê. Piştî wê bidilşabûnê mesele hemû ji serî û heta binî ji wî re got û hanî ser ziman ku ez di aslê xwe de kesekê bi asil im. Ne kesekê weke sûxravan im. Hingê bavê wê bawerkir û em lev hatin û dilê me bi hev baş bû. Piştî wê ez û bidilşabûnê li wir bi hev re zewicin.. Pirr zêde ez rastî alaqaçek baş û qanc hatim.

Di wê navberê de aqilê min jî hertimî li ser dayika min bû. Wê demê wê çî bibê û çawa wê bibê. Di wê demê de ez li wê hizirim. Di wê temenê de wê, di wê demê de wê li wê hizirim.

De ne, ku ew baş bû min tefkir dikir ku ew wê pêşîya me neberdê û wê bi ser me ve wê were. Heta ku wê bixwezê ku ew zirarê bide me.

Ber vê yekê ez ketima mitale û lêgerîna rêyan û çareserîyan bo xwe û bidilşabûnê. Di wê demê de em li deverek deveran gerîyan. Bavê

bidilşabûnê jî dixwest ku em li cem wî bimênin. Ber ku ew dilê wî bi keça wî ve bû û dixwest ku ew li berçavên wî bê. Lê di wê demê de keçikê di wê demê de mesele ji wî re hanî ser ziman û di wê demê de bahsa hatina dayika min a pîrabok kir ku ew dikarê zirarekê mazin bide me. Di wê demê de wê got ku wê ti kesek hêza wan wê bi wê nikaribê. Wê wusa got û ma sekinê.

Di wê demê de bavê wê hinekê hizirî û di dewama wê de wê piştî wê, ew jî wê bihizirê û demek dirêj wê bêdeng bimênê bo me. Pişt wê, ew bi çareserîyekê ji me re hat. Ji me re got ku ezê we bima gulistana tayrê tawusî ku ew xwediyê qûdretê mazin a li ser rûyê dûnyayê ya. Ew wê di wê demê de wê, hertiştê wê heya wê ji wê hebê û ew xwediyê gelek çavên ku ew hemû dem û deveran bi wan dibînê bê.

Wî wusa got û ma sekinî. Piştî wê, wî em dana li dora xwe û em di rêyek dûr û mazin de dana meşandin û wî em hanîna vê deverê. Ev dever wusa mazina nayê gotina. Te dît ku tu di qulek piçûk a bîre re hafî kişandin li vir û tu dibînê ku ev çendî cihan û dûnyayek mazin a. Ev hemû ji qûdreta tayrê tawusî dihê pirsîn.

Di wê demê de em dema ku em hatina wir û bavê bidilşabûnê şah hat hemberî tayrê tawusî û ji jêre axift û hemû meseleya me ji jê re hanî ser ziman. Wî bawer dikir ku ne tayrê tawusî wê rêyê ji me re bibînê wê ti kesek wê ji me re wê nikaribê wê bibînê.

Di wê demê em piştî wê hatina vir û li vir em demekê dirêj bi hev re êdî em man. Me jîyane xwe li vir da domandin. Ne dibê ku tu zanibê ku kesê ket gulistana tayrê tawusî de wê ne tenê wê xweşikatiya wê bi wê re wê bijî. Wê wekî din wê bibê xwediyê jîyanek nemir a bi hemû deman re wê bijî. Ew jî wê ji qûdreta tayrê tawusî wê were pirsîn.

Tayrê tawus ew di bin çengên xwe dûnyayê dihawênê û di baskên xwe wê, xwediyê nerîna li hemû gerdûnê bê.

Di wê demê de em hatina vir û li vir êdî bi saya bavê bidilşabûnê em man û em bûna xwediyê jîyanek demdirêj a bi ewla. Ti kesek wê nikaribê li vir wê zirare bide me. Di wê demê de ev li vir wê ti afsûnên xirab jî wê bandûra wan wê li vir wê bandûr nekê. Ji wê aliyê ve em bi ewlebûn ku wê dayika min wê ne karibê xwe bigihênê me û ne jî wê karibê zirare bide me.

Di wê rewşê de ev gulistanan ku tu wê dibînê hemû tiştê wê bi qûdret in.

.

... o0o...

Di wê demê de keçelok li hemû serborîya dêw hisand û di wê demê de wê, demê ew de vera ku ew di wê de dijîyan jî ew gulistana tayrê tawus bû. Di wê demê de keçelok êdî ew di dilê xwe de ghiştibû wê qinyatê ku wê dêw wê ti zîrarê wê nede wî. Wê zîrarê wê ji wî re wê çênekê. Lê wî di wê demê de ku wê dêw ji wî re wî bi axifê û wê werênê ser zîman ew jî di wê demê de wê, dem bi dem wê awirên wî herina bi ser wê keçika xweşik. Wî çavên xwe û awirên xwe ne dikarî ji wê bikê û ji wê dûrbikê. Ew keçik hingê xweşik bû û ew rind bû. Di wê demê de keçelok piştî ku dêw hinekê ma sekinî pîrsê di serê wî de rûda. Pîr zêde dixwest ku ew bipîrsê ku ew keçika wusa xweşik û sipahî gelo ew keçika ku ew bahsa wê dikê bidilşabûnê ya û ankû ew yek din a. Di wê demê de wî ew wê, pîr zêde wî mereq dikir. Li wê dihizirî û wê, dixwest ku ew wê fahmbikê. Lê wî ew di xwe re ne didît ku ew wê devê xwe vekê û wê pîrsê ji dêw bikê. Heta ku wî pîrs kir dêw tiştê ji wî kiriba. Ya ku wê di wê demê de wê di serê wî de wê derbas bibê wê yekser wê ev bê. Ber wê yekê wî, ne dikarî ew wê tîrsa xwe wê, derbas bikê û ew wê, pîrsa di serê xwe de ji dêw bikê. Wê dema ku ew wusa di serê xwe de dihizirê û diçê û dihê wê, weke ku wê dêw ew wî, dibînê û ya di serê wî de dibînê ku ew çî dihizirê. Di wê demê de hema wusa çavên xwe li ser wî raqiribûn û li wî dinerî ka keçelok wê wêra bikê ku ew wê pîrsa xwe li lê bikê.

Wî ew pîrsa wî di serê wî de ku wî di bir û dihanî didît. Ber vê yekê ew li bendê wê û pîrsîna wî mabû. Keçelok di wê demê de wî ew di xwe de ne dît ku ew wê pîrsê bikê, her çendê ku ew di serê xwe de weke ku ew ghiştibû wê qinyatê ku ew wê zîrarê nede wî jî. Di wê demê de wê hêstekê wî bi şûn ve bida kişandin.

Hinekê din ew di wê demê de têveçû êdî dêw ew fahmkir ku ew wê pîrsê wê li wî nekê. Ber vê yekê wî bi xwe de ku got ku `nûha tu mereq dikê ku ew keçika xweşik kîya.' Ez wê ji ter bibêjim ku ew keçik bidilşabûnê bixwe ya. Tê wê dibînê ku ew çendî xweşik a û bi xweşikatiya xwe hewirdorê rohnî dikê..

Wusa got û dêw ma sekinê. Keçelok di wê demê de wî bersiva pîrsa xwe weke ku wî hilda bû. Di wê temenê de wî xwe gihandibû bersiva pîrsa xwe. Keçelok di wê demê de êdî di wê demê de wê weke ku ew di serê xwe de wê hinekê din wê rehet bibê. Di wê demê de wê dêw hinek tiştên din jî wê ji wî re wê bibêjê. Ew jî wê di wê temenê de bin ku wê di wê rêwitiya xwe wê rastî çî wê were. Di wê temenê de wê, dêw wê bibêjê ku hemû tişt wê nepeniya wê di ya di destê te de bê. Ya di destê wî de wê hinekê jî wê ew herdû hinarên ku wî dana wî bûn.

Lê keçelok di wê demê de wî, di wê demê de wî hizir nedikir ku ew wê bixwê. Di aqilê wê de jê derbas nedibû. Tenê ya ku ew di aqilê wî de derbas dibû wê ew bê ku ew di wê demê de wê, çawa wê, çawa wê, xwe bigihênê ser rûyê ardê.

Piştî wê keçelok hinekê li gotinên dêw hizirî. Gelek gotinên wî ji wî re wê weke ku wê bi nepenî wê werin. W dixwest ku ew wan bipirsê lê weke ku wî an wêre nedikir û ankû wî di xwe re ne didît. Di wê demê de wî, di renekê de wê weke ku wê di wê rengê de wê, li wê bihizirê bê.

Keçelok di wê demê de wê, demê êdî ew di serê xwe de derbas dikir. Hingê dêw gotiyê ku 'tu mereq neka, ezê te derxima ser rûyê ardê.' Wê dema ku wê dêw wusa got weke ku ew ya serê wî bixwênê lê hat. Keçelok hingê ew pirs ji xwe kir ku ew 'gelo ew ya di serê min de dixwênê.' Di wê demê de wê pirsê bi xwe jî di serê keçelok de hinekê tirs da çêkirin. Di wê temenê de wî li xwe dikir ku ew ti tiştî ne hizirê. Lê di wê demê de wê, di wê temenê de wê, çawa wê, xwe ji tirsê jî xilasbikê ew jî li wê dihizirî. Lê ew weke ku weke ew ji wî re di wê demê û kêlikê de weke ku ew ne bi derfet bû. Wê bi xwe jî ew di xwe de weke ku ew hîskir.

Keçelok di wê demê de ew hinekê din ma û piştî wê dêw, gotiyê de êdî were ez te derxima ser rûyê ardê. Lê ya ku min ji ter got bila di aqilê te de bê û ji ti kesê li dora te wê li hev bicivin piştî ku tu ji bîrê derketî ji kerwanwanan ji wan re nebêjê.

Keçelok got bila û ma sekinî. Piştî wê dêw ew hanî ber devê wê qula ku ew di wê re li hundûrê wir hatibû kişandin û dêw bi nav milê keçelok girt û ew weke ku ew wî biavêjê li jor kir û hema wusa keçelok xwe li jor li ser devê bîrê rûniştî dît. Hinek kevirên şahîk û xweşik li dora devê bîrê hatibûna bicihkirin û hinek bilind bûn ku kesê ku ew avê bikişênê ew xwe li wan bigirê û ew nekeve bîrê. Di wê temenê de wê, dema ku keçelok xwe li wir dît ma acêbmayî. Piştî wê di cih de wê kesên nava kerwanê wê di cih de wê ew wî kifşbikin û wê li dora wî bibin kom û wê bibê ah û aha wan ku ew çawa derket.

Di wê demê de wê herdû mirovên ku wan wesir li noqa wî girêdabû û ew berdabû binê bîr ew hatina ber wî û jê pirsîn ku ew çawa derket. Ber ku wan ti carî zan ne dikir ku keçelok wê ji wê bîrê êdî wê bi saxî wê derkeve. Bi nesaxî jî wê dernekeve. Wan wusa hizir dikir. Lê dema ku wan ew li hemberî xwe dîtibû ew pîrr zêde ji wê acêbmayî mabûn û hema wusa bi çavên req wê li wî wê binerin.

Wê demê yek ji wan hat ber keçelok û jê pirsî ku ma tu çawa derketî. Keçelok hingê bersiva xwe da û got ku 'ez çawa derketim êdî ez derketim. Ya giring ew a ku ez derketim. Ya din ne hewceyê cihê pirsînê ya. Lê ew herdû mirovên din ew êdî pirr zêde tirsîyan. Wan di serê xwe hizirkir ku keçelok xwe ji bîrê kariya derxê û wê tiştekê wê werênê werênê serê wan. Wan piştî wê dixwestinku ew hertimî bi keçelok re baş bibin û wê hertimî wê bi zimanekê baş wê bi wî re wê bi gotina xweşik wê bikin ku ew bidin û bistênin.

Wan herdû mirovan dizanî ku wê di bîrê de wê dêwek wê hebê û heta wê demê kesên ku ew ji wan nexweş mana û xwestina ku ew tiştek werê serê wan berdana binê bîrê û ji wan xilasbûna. De ne, dêw ew jî ji wî re gotibû. Li ser wê dema ku wan herdûyan bahsa derketina wî kirin û çawa derketina wî ji wî pirsin hingê keçelok cardin bersiva xwe ya berê da û got ku ez çawa derketim êdî ez derketim. Ya giring ew a ku ez derketim. Piştî wê keçelok bo ku ew tirsekê bikê dilê wan mirovan de got ku "yekî li binê bîr got ku Wan herdûyên nava kerwanê ku wan çawa gelek kes bo ku ew ji wan xilas bibin wan ew berdana binê bîrê. Heka ew neçin û xwe ne gihênina malbeta wan û lêborîna xwe ji wan nexwezî ezê tiştên xirab bênîma serê wan." Wî dema ku keçelok ew ji wan re wusa got wê, pirr zêde wê tirs wê bikeve dilê wan û wê rahnê wan wê biraharin. Hingî diricifin ne dikarin xwe li ser lingên xwe bigirin.

Di wê demê de keçelok piştê ew bi tenê hiştin û ew hat cem haspê ku ew barê ku ew ji wê berpirsyar a. Li wir rûnişt. Di wê demê de wî, cileke li ardê rayixist û xwe li ser wê dirêjkir û berê awirên xwe da bi azmanê ku wê gelek stêr wê li wê dîyar bin.

Keçelok di wê demê de ew li dayika xwe hizirî. Wî geleki bîra wê kiribû. Lê di wê demê de wê, rêwîtiya wî û şartê hilêrê hat bîra wî û wî di xwe de weke ku wî xwe mecbûr hîskir ku ew wê werênê li cih. Piştî wê, ji xwe re got ku ezê wê bînim li cih û wê bikim.

De ne hertimî dayika keçelok li ser karina xwe û şikandina mereqe xwe bi wê re diaxift û aqil dida wî. Gotinên bi aqil ji wî re digot. Ew gotinên wê hatina bîra wî. Di wê demê de wê tiştek wê were bîra ku wê rojekê wê dema ku wê dayika wî bixwezê ew herê ciranê û hinekê bi wan re rûnihê û wê keçelok li malê bê û wê ji wî bixwezê ku ew dest nedê ti tiştê û rehet rûnihê wê tembihê li wê bikê wê were bîra wî. Di wê demê de keçelok di wê demê de wê dema ku wî ew hizir fikir jî wê hinara dêw ku wî daya wî di wê demê de wê pirr zêde wê mereqê di serê wî de wê çêbikê. Wî li wê dihizirî ku ew çî di wê de heya û ew çî ya. Wî di wê

demê de dilê wî pirr zêde çû xwarina hinarê. Lê wî di wê demê de wî, xwestibû ku ew bimênê.

Lê di dawîya dawî de keçelok xwe negirt û wî kira serê xwe de ku 'çi bibê bila bibê ezê hinarekê bişikênim û wê bixwûm. Dilê min gelekê çû yê.' Wî wusa ji xwe re got û ew hinekê ma sekinî. Piştî wê hinekê wî ma sekinî û wî di wê demê de wî hinarek wî hêdîka ji berxwe derxist û ew danî ber xwe wî hêdîka ew şikand û ew vekir ku ew hundurê wê û libên wê di wê reşîya şevê de ji xwe dida dîyarkirin. Lê ne reş bû. Tavaheyv hebû û dûnya weke nava rojê bê rohnî bê. Piştî keçelok hinekê ji wê hinarê tahmkir û xwar. Pirr zêde li xoşa wî çû. Wî gelekî xwar lê piştî ku wî têr hinar xwe wî dît ku wa hinara wî weke xwe maya û weke ne şikandî weke kêlîka pêşî li pêşîya wî ya. Tenê libe ji wê li rex wê dervî wê mabû. Keçelok ji wê ma acêb mayî. Keçelok di wê demê de wî di cih de rahišta hinarê û dîsa kir berxwe û danî ber ya din. Lê ew liba sor nava nava hinarê ku wî ra hiştîyê dît ku ew bû weke kevirekê sor. Di wê demê de keçelok kevir di destê xwe de bir û hanî. Lê keçelok ti tişt ji wê fahm nekir. Piştî wê kevir hinekê din mazin bû di destê wî de. Keçelok ji wê ma acêb mayî. Di wê demê de keçelok wê, dît ku wa di wê dema şevê de wê çûkekê piçûk hat û li ber wî sekinî û bi wî re bidest axiftinê kir. Keçelok ji wê pirr zêde acêb mayî ma.

Ji xwe re got ku ma çûk diaxifin û ma sekinî. Weke ku çûk ew hisa wî ya hundurê wî kir û ji wî re bersiv da û got ku "keçeloko ma dema ku tu hinarê bixwê û têr bixwê û piştî wê hinara te weke xwe weke ne şikandî li pêşîya te bi sekinê bi derfeta lê çûkek piçûk biaxifê ne bi derfet a. Tu wusa di hizirê. Keçelok di wê demê de got na ez li tişteke ne hizirima û ma sekinî. Piştî wê keçelok hinekê li çûkê rûnişt û bi çûkê re axift. Çûkekê zêde xweşik û sipahî bû. Keçelok ew farqkir. Piştî wê çûk hinekê ji wî dûrket û ji wî re got ku keçeloko were vêdereha ezê tişteke ji şanî te bidim. Di wê demê de keçelok bi tirs ma sekinî. Pêşî dilê wî nexwest ku ew wê bi şopênê û ew li duv wê herê. Lê keçelok di wê demê de wî xwe negirt û çû devera ku çûkê ew şanî wî da û bi wir ve firî. Keçelok hat wir û ma sekinî. Di wê demê de keçelok dît ku wa bayekê weke zêde bi hêz hat û keçelok nekarî xwe li ber wê bigirê û bê keçelok da berxwe û ew bi xwe re bir. Di wê demê de keçelok di serê xwe de hizirkir ku ew tenê dihê serê min û ankû kerwanên din jî ew dihê serê wan. Lê wî ti kesek li dora xwe nedît. Bê ew hanî û weke hanî devereke din a dûr ku ew weke dîyarekê din bê. Di wê demê de keçelok dît ku wa her devere wê rohnî û tava rojê rohnîya wê pirr zêde germ û geş li her devere dide.

Keçelok di wê demê de ew hinekê li wê hizirî ku ew li kûya. Di wê demê de wî gotinên dêw bibîrkin ku fêkiyê gulistana tayrê tawus bi nimet û qûdreta. Wê demê hemû fêkiyên wê wusa bûn. Di wê demê de keçelok ew bibîrkir di serê xwe de. Lê keçelok ti tişt fahmnekir û ne dizanî ku ew li kûderê ya. Wê demê ew devera ku ew hatiyê wê deverê din a gulistana tayrê tawus bê ku bê ew li wê berxwe hanî û firanda li wê. Keçelok hinekê li wê hizirî. Lê keçelok di wê demê de ew dordorên li dora xwe jî weke gulistanê nedît. Wî tenê weke çolekê beyer û bêkes dît. Di wê demê de keçelok dît ku ew devera ku ew li wê hemû kevirên wê sor bûn. Keçelok di wê demê de hat aqilê wî ku ew xwe bi tawênê û destê xwe biavêjê kevirê û ji ardê wê hilde li dest. Lê di wê dema ku wi kijan kevirê sor dest avêtîyê kevir ji wî ravin. Hemû kevirên ku wî dît. Lê nedikarî rajê tenê kevirê jî. Di wê demê de keçelok xwe di nava xilobatekê de dît. Dît ku hewirdor bi carekê bo reş û di nava tarîyekê de ma.

Keçelok hinekê ma şaş û li dora xwe nerî. Lê wî ji ber wê tariyê wî ti tişt bi çavên xwe yên rût ne didît. Di wê demê de wî ne zanî ku ew wê çî bikê. Di wê demê de wî dît ku wa çûkek wê bi ber wî ve difirê û pîrr zêde mazin bû. Ku çûk hinekê bi ber wî ve hat, û nêzî wî bû wî di wê derxist ku ew çûk ji wî çûkê ku wî berî dîtibû û pê de ne ti çûk bû. Ber vê yekê keçelok di wê demê de tenê dengê çûk kir ku çûk gotiyê de ku bi baskê min bigira.. Dema ku çûk wusa got, keçelok zankir ku wê çûk wê dema ku wî xwe bi baskê wê girt wê di wê demê de wê, ew bi wê re wê bi firê û wê ji wê devera tarî wê xilas bibê. Lê dema ku wî destê xwe avêta baskê çûk dît ku wa kevirê sor ket destê wî û çûk ji ber çavên wî windabû.

Keçelok di wê demê de wî ne dizanî ku wê çî bikê. Hinekê ma sekinî û di cih de hazinî. Pêşîya xwe jî ne didît. Lê bi wê rengê hêdî hêdî dikir ku ew herê. Demek dirêj ew wusa diçê û ku ew piştê dît ku wê dibînê ku wa pêşîya wî weke rohaniya ew di cih de xwe digihênê wê deverê. Li vir wê xwe bigihênê û wê ji tariyê wê xilas bikê. Piştî wê keçelok li şûn xwe mayizend û dît ku hemû tarî di cih de ji berçavan windabû. Hingê keçelok got ku 'ev vê ca çibû. Di wê demê de keçelok dîsa ew deverên bi kevirên sor tisî dît.

Di wê demê de keçelok di wê demê de ma sekinî û nezanî ku ew çî bikê. Lê di wê demê de keçelok di wê demê de ew hinekê din ma sekinê û piştê ew hêst bi wî re çêbû ku ew rajê kevirê ji ardê. Lê dîsa wusa lê hat. Çendî ku wî destê avêt kevir û wî dît ku wa ti kevir di cihê xwe

namênê. Hemû kevir wê ji ber wî biravê. Ne dixwest ku ew bikevina dest de. Di wê demê de keçelok dît ku wa bayekê din hat û keçelok dîsa li berxwe bir. Weke ku ti giranî di wî û laşê wî de nebê wî xwe bi bê re hîskir. Weke ku ew ti kutle di laşê wî de nebê. Keçelok di wê demê de wî, gotina ku wê ji derkeve wê ew bê ku «dê lê vê acêbê. Ev vêca çî ya» û ma sekinî. Hingê keçelok tenê di xwest ku ew rajê kevirê piçûk ê sor ji ardê. Çendî ku wê hewirdora wî ji kevirê wê tişê jî bê lê wî nekarî rajê tenê kevirê piçûk jî. Tenê kevirê piçûk ê ku wê çûkê bi baskê xwe berdabû di destê wî de bû. Wî ew avêtibû berika xwe. Ev devera din a ku ba ew li berxwe li wir hanîbû ew der jî weke hemû bi kevirên sor bê. Weke ku keçelok hatibê welatekê din ê ku ew hemû bi kevirên sor bê. Wî wusa xwe di xwe de hîskir. Keçelok ne dizanî ku ew di nava çî rewşê de ya. Wî di wê demê de hizir ku ew çawa wê vegehî cem kerwanê xwe û wê demê ku ew ne li wir wê bê hasp û malê di bin mesuliyata wî de wê, winda bibê. Wî di wê demê de wê, çî bikira. Wê êdî weke kesekê bêbawer wê maba. Ew hinekê li wê hizirî. Lê di wê demê de ti tişt ji destê wê ne dihat. Keçelok tenê dixwest ku ew rewşê fahmbikê ku ew çî ya û di nava çî rewşê de ya. Wî hemû kevir sor bûn. Lê wekî din dûnya û ard, ax û hemû tiştên din weke xwe bûn. Şînî bi şînatîya xwe dihat dîtin. Keçelok ev meseleya sorbûna keviran wê fahm nekir û di wê demê de ew li wê dihizirî. Wê dixwest ku ew wê fahmbikê. Ew çî bû. Hinekê li wê hizirî. Di wê dema ku ew hizirî wî dît ku wa ba cardin rabû ew da berxwe û bir devereke din. Di wê demê de keçelok wê devera din ku ew hatiyê wî dît ku wa ew dever jî wê bi kevirên sor bê. Di wê demê de wî dîsa xwe tawand û kir ku ew destê xwe biavêjê kevirê. Lê dîsa kevir ji ber destê wî ravîn. Keçelok cardin ji wî ma acêb mayî. Di wê demê de ew tiştê din hizirî. Ew sê car bûn ku ba wî li ber xwe dihênê û her cara ku wê ba wî li berxwe bibê ew berî wê di serê xwe de dihizirê û dihazinê. Gelo ew hizir û hazna wî dibû sedema wê? Di wê demê de ew li wê hizirî. Wê carê weke ku wî xwest ku ew bi wê hizra xwe wê biçeribênê. Di wê demê de keçelok hinekê weke care pêşî bihizir û haznê. Di wê demê de wî. Hinekê hizir û dît ku wa cardin bayek bi hêz rabû û ew dîsa li berxwe bir û bir devereke din. Wê carê wî qinyat bi wê hanî ku ew têkiliyek wan bi hev re heya.

Li ser wê ji xwe pirsî ku ew dema ku ew li tiştê bi hizirê wê weke wê bibê? Hingê ev pirs di serê wî de bû. Keçelok di wê demê de wê demê li wê hizirî ku gelo tenê li vê devere wusa ya ku mirov bi hizirê wê karibê bi hizra tiştê bikê û biafirênê û bide kirin û ankû li hemû deverên din

wusa ya. Keçelok heta wê demê li dûnya ku ew dijî wî ti tiştê wusa weke ku wî kifşnekiribû. Lê ew demek ne li dûnya xwe bû.

Keçelok di wê demê de ew di wê demê de wî têtikiya li ber ba firinê bi aqilê xwe re danî. Lê ew hê jî ji wê ne bi êmin bû. Di wê demê de di wê demê de wî tiştê din kir serê xwe. Wê kir serê xwe ku ew qatî û kesin ew di wê demê de ew kevirê sor ji ardê rajiyê. Wê carê ket pey kevirên sorê. Demek dirêj wusa ji pey keviran ket. Di wê demê keçelok dît ku wa mirovekê din ku ew qama wî hema bêja nêvî ya keçelok dirêj bû ew serê wî dihat noqa keçelok û weke mirovekê mazin û xwediyê simbilên gûrr bû derket û rûda li hemberî wî. Te digot qey ew acutkeka. Keçelok di wê demê de wî, tenê li wî mirovî kin meyizend. Keçelok di wê demê de ne dizanî ku wê çi gotinê wê bibêjê. Mirovê kin tenê bi çavna req awirên xwe dana ser keçelok û hema wusa lê nerî. Piştî wê mirovê kin li keçelok axift û ji wî re got ku «keçeloko tu çima bela xwe ji wan keviran nevekê û wan rehet neberdê.» Piştî wê got «bela xwe ji wan veke û ma sekinê.»

Di wê demê de keçelok ma sekinî di cihê xwe de û ne dizanî ku ew çi weke bersivê bidiyê. Di wê demê de mirovê kin hinekê din nêzî keçelok bû û gotiyê nebêjê ku ez ne zindiya û ne xwediyê hîs û hîskirinê ya. Her tiştê ku ew heya dikarê di xwe de bibêjê xwediyê hîskirinekê ku em ji wê bigirin û ew ji me bigirê.» keçelok hingê gota mirovê kin nexew tu dibêjê ev kevirên sor zindi na?» Lê mirov kin ti bersiv neda keçelok li hemberî wan gotinên wî. Ew tenê ma sekinî û lê nerî. Keçelok jî bi wî re çav bi çav hat û lê nerî. Keçelok di wê demê de xwest ku ew ji mirovê kin bipirsê ku ew kûdere û ezê çawa xwe bigihênima kerwanê xwe.»

Lê keçelok di wê demê de hinek hêstna ew bi şûn ve da kişandin. Di wê demê de keçeok wê, di wê demê de wê hinekê wê bimênê sekinî. Piştî wê, hêsta wî zor da wî ku ew pirsê xwe bikê. Lê keçelok pirsê xwe nekir. Piştî wê hew dît ku mirovê kin ji berçavên wî windabû. Lê keçelok ew weke di dilê wî de ma. Hingê wî ji xwe pirsî ku 'xwezî ku min berî ku ew ji holê windabû min pirsê xwe li wî kiriba û min ji wî pirsîba. Ew weke girêkekê di qirika wî de ma.

Keçelok piştî wê di wê demê de wî ne dizanî ku wê çi bikê. Pêşîya wî tenê weke çolek ku ew dirêj dibû û çendî ku ew çûba wê karibî herê di nava kevirên sor de. Lê her gave xwe ya ku wî diavêt jî kevirên sor bo ku ew nekevina bin lingê wî de wê, xwe ji pêşîya wî bidina alikî. Wî ew jî farqkir. Lê ew êdî ji wê weke ne di tirsîya. Lê mereq dikir ku ew li kû bû. Di nava hinek acêban de dijî ku wî ew fahm nedikir. Ew li kû bû wî nedizanî. Ew çî hatibû serê wî wî ne dizanî. Kê ew hanîbû serê wî wî ew

ne dizanî. Di wê demê de tiştêkê jî ne dihat aqilê wî. Di wê demê de wî ji xwe re got ku «wê dema ku mîn hinara xwe dixwar û çûk derket hemberî min û gota min were di vir ve em herin ezê tiştêkê şanî te bidim ku ez hingê li dûv wê neçûba wê ev ne hatiba serê min.» Ji wê demê û wê li dûv çûnê posmaniyek di wê demê de ew di hundurê wî de rûda. Lê êdî wê fêde nedikir. Wê posmaniya wî jî wê weke ku wê ew xilas nekiriba. Wî di wê demê de ew hêst di xwe de girt û jînkir. Piştî wê, bi carekê dît ku ez çûkê ku ew hanîbû û ew kiribû wê rewşê de wî ew car din dît. Di wê demê de wê dema ku wî çûk dît hingê keçelok weke ku ew li çûk bi hêrs bibê lê hat û wî di wê demê de ne dikarî rajê kevirêkê ji ardê ku ew biavêjiyê lê wî hema ew kevirê ku wî dema ku wî baskê çûk girt û ew ket destê wî ji berika xwe derxist û avêta çûk û kevir li batikê çûk xist. Di wê demê de çûk ket ardê û bû weke keçikek pîrr zêde xweşik û delal û sipahî.

Keçelok ji wê pîrr zêde acêbmayê ma. ew hat ber serê keçikê û ma sekinî û ew rakir ser xwe da rûnand. Piştî wê keçikê bi kenekê ku ew bi wê dilê mirov xweş dikê li keçelok nerî û destê wî girt û ji wî re got ku te ez xilaskirim. Di wê demê de keçelok dît ku wa li ber wan qasrek zêde xweşik û mazin û dawîya wê ya bi mazinatiya ne hat kifşkirin hat dît. Di wê demê de keçelok ji wan pîrr zêde acêbmayî ma.

Keçelok hingê ji keçikê pîrsî ku ma ev çi ya. Keçik got ku ez gîyane wê hilêra te ma. Divîya ku tu min du care xilasbikê. Carekê bi gîyanî û care din bi hiş û laşî. Te nûha ez bi gîyanî xilaskirim. Lê ev zêde nadomê. Divê ku tu dest û lingê xwe zû bigirê û karibê di demek zû de şartê hilêrê werênê li cih. Lê bila ev tenê di aqilê te de bû wê ji ti kesekê re bi nav neke heta ku tu bi gihijê serê çîyayê qafê û tu avê zimrutê hilde û bibê ji wê re. Wê hingê wê hemû tişt wê rastîya xwe wê bibînê. Piştî ku keçikê got ku hemû tişt wê rastîya xwe bibînê û pê de ma sekinê û di cih de keçelok xwe li ber hasp û barê haspê xwe di nava kerwanaê xwe de dît.

Keçelok di wê demê de wê dema ku wê xwe li wir dît ew weke ku ew jinûka ji xewekê rabûyî bê çavên wî bi xawar bûn û weke nîvgirtîbûn. Lê keçelok di wê demê de wî xwe di wê demê de di cih de ku wî di nava mirovan dît wî, nazanî ku wê çi bikê. Di wê demê de wî, bi carekê xwe li deverêkê din dîtibû. Wî destê xwe da laşê xwe, singa, piştî xwe, serê xwe, herdû aliyên rûyê xwe, serê bêhvila xwe, hinarîkên rûyê xwe, paq û ranê xwe û hwd. Demekê wî weke ku çimçimad. Wê dema ku wî xwe çimçimand wî fahmkir ku wî eş hîskir. Wî di wê demê de weke ku ew

fahmbikê ku ew di xewê de ya û ankû ne di xewê de ya ew wê fahmbikê wî xwe çimçimand.

Piştî wê, di demekê de keçelok weke ku ew li xwe hat. Lê ew hê jî di serê xwe de weke ku ew ne li xwe bû. Di wê demê de keçelok hê jî bi çavên weke lêpîrsîner û weke awirên dizek li dora xwe dinerî. Keçelok carna di xwest ku ew bi mirovên li dora xwe re çav bi çav were ku ew çavên wan wê çî ji wî re bibêjin. Wê çavên wan wî ji wî re wê bibêjin ku ew di wê demê de ew di rewşek weke ya ne li xwe û ankû awarte de ya û ankû na. Wusa keçelok li wan nerî. Di xwest ku ew ji awirên wan fahmbikê ku tiştê ne asayî heya û ankû nîn a. Keçelok di wê demê de wî, hingê di wê çerçoveyê de xwest ku ew wê fahmbikê.

Di wê demê de ew bi çendeka ji wan re çav bi çav hat. Ji xwe ew weke ne li wê dûnyê bin ji xwe çûbûn. Hineka ji wan ji xwe weke ku vexwartibû. Wusa ji çavên wan dihat fahmkirin. Lê keçelok di wê demê de wê ji wê ti tiştê din weke ku wî fahmnekir.

Keçelok di wê demê de ew hinekê din ma û di wê demê de hinekê din weke ku ew hat li xwe. Di wê demê de wî, carin li nava çavên mirovên li dora xwe nerî û bi wan re hat çav bi çav. Demekê weke ku wê, ji wê awirên wî yên lêpîrsîner wê tiştê wê ji aliyê yekê ji wan kerwanê wan ve wê were kifşkirin. Wê demê wî ji keçelok pîrsî ku "keko tu çima di wê rewşa bi awirê yê lêpîrsîner de li me dinerê. Çî bû. Weke ku tu dixwezê tiştê bi pîrsê û tu napîrsê. Dêka ku tiştê ku tu wê bi pîrsê ew hebê wê, ji me re bibêjê. Em jî bersiva te bidin. Di wê demê de wî ew ji wî re got û ma sekinî. Keçelok di wê demê de tenê bi gotina xwe ya ku ew ji devê wî derket û got ku" ka bira ti tişt nîn a." û ma sekinî. Lê keçelok hinki acêb tevdigeriya. Ew ji tevger, awir û gavavêtinên wî dihat fahmkirin.

Piştî wê, mirovên ên bi wî re axift jî ew zêde ne bû israrker. Di wê demê de wî, xwe berda. Û lingên xwe dirêjî pêş kirin û bêhna xwe veda. Keçelok jî wê demê hinekê xwe ji wî dûr kir û ma sekinî. Di wê demê de ew jî çû û li cem malê xwe sekinî. Di wê demê de wî bi tememî nizanibû ku ew çî di çûwalên wî de hebûna. Lê xwedî ji wî re çendî gotibû jî lê ew tenê bi gotina wî û ya ku wî ji wî re gotibû bi sînor dizanî.

Keçelok di wê demê de ew hinekê din ma sekinî û piştî wê di wê demê de ew piştî xwe da çûwalekê xweû destê xwe danî ser yê din û lingên xwe dirêj kirin û bi dest hizirkirinê kir. Di wê demê de dem bi dem jî wê awirên wî bi azmana wê bi kevin û li xoşa wî diçû ku ew li azmana di bin wê hewa hînik de rûnihê binerê. Keçelok di wê demê de wê, dema ku wî

xwe bi wê rengê wî hinekê berda wê di wê demê de wê tiştên din wê werina bîra wî. Di wê demê de wê tiştên ku wî di bîrê de jînkirina û piştî wê hatina serê wî, di wê demê de wê, weke xewnê û xiyalê wê werina hişê wî. Hinek tişt ji wan jî wî weke ku di wan dernedixist ku ew ka ew weke xiyal in û ankû bi rastî ew bûna û ew hatina li serê wî. Di wê demê de lê keçelok di wê temenê de ew hinekê bi wê re li wê hizirî. Gotinên wê keçika xweşik ku wê dema ku wî kevirê sor avêta serê wê û ew bi keçik û ji wî re serifendin ew di hişê wî de bûn. Wî di xwest ku ew wan fahmbikê bê. Wî ne dikarî ew ji kesekê din ê dora xwe jî wê bibêjê. Ber ku wê bi xwe ji wî re gotibû ku ew pêwîsta ji kesekê din re nebêjê. Di wê demê de keçelok hinekê li ser wan hizirî û ev hêst jî di wî de rû da ku ew weke wan bikê û wan hilde esasê û ji kesekê re nebêjê û ankû ew ne hilde li cidiyetê û ew herê bi kesekê din re bi axifê û wan werênê ser ziman.

Lê dîsa wê hîsa wî ya şeşem wî ji wî re wê bigota ku ew xwe bigirê û ew wê ji kesekê din re wê nebêjê. Wî li hîsa xwe ya şeşem hisand. Wê di wê demê de wê, demê wî gotinên xwe got di serê xwe de birin û hanîn. Wê demê de di serê wî de wê gelek tiştên ku wî fahmnekirina û weke ku wî pêwîst dît ku ew fahmbikê hebûn. Di wê demê de ne hatibû aqilê keçelok ku ew kumê aqilê dênê ser serê xwe. Wî di wê demê de ew çawa care pêşî bi wan mirovên nava kerwanê rew hatibû cem hev wusa rewşa xwe domandin bû. Heta wê demê de jî ti kesên ku ew weke Ali cengiz bi şibênê û bêjê ew a jî derneketibûbûna li pêşîya wî. Di wê temenê de wî hinekê jî weke ku wî xwe di ewlehiyekê de didît û di awayekê de dixwest ku ew wê, bijî. Lê keçelok di wê demê de wî tiştê din jî dizanî. Ew jî ew bû ku Ali cengiz gelek fêhlên wî hebûn û dikarî bi carekê ew xwe li hemberî wî bide dîyarkirin. Wê demê wê çî kiriba. Ew wê demê ew hinekê li wê hizirî. Di wê demê de wê, çî kiriba ti tişt di derrbarê wê de di serê wî de nebû. Lê wî di xwest ku ew ji aliyekê ve jî ew bergira xwe bigirê û xwe bi parêzê.

Di nava kerwanê de ew jî weke wan li cem malê xwe sekinî û weke ku ew li rehetiya xwe dinerê xwe hinekê bi şewayê paldanê piştî da malê xwe û lingên xwe dirêjkirin û ma sekinê. Di xwe de li ser gotinên keçika ji bûyî dema ku wî kevirê sor li serê çûk da ew di hişê wî de bûn ew li wan dihizirê.

Keçelok di wê demê de ew, weke ku ew di nava bahrekê de xwe winda bikê wî xwe di nava hizir, xiyal û bîrhanînan de windakir. Ew di wê demê de weke ku ew ne li wir bê wûsa lê hatibû. Ew bi laşê xwe li wir bû lê ew bi hiş û ramanê xwe ew weke ku ew di wê demê de ew ne li wir bû.

Di wê demê de wê weke ku ew li gelek tiştan wê bi hev re wê bihizirê wê di rewşekê de bê.

Keçelok wê, di wê demê de wê pîrr zêde wê li ser gotinên wê keçika rûdayî wê bi hizirê. Ew çibûn û çawa bûn. Keçikê ji wî re gotibû ku tu êdî nêz dibê. Di wê demê de wî jî ew di xwe de hîs dikir. Lê heta ku ew hatîbû wê nûqtayê de di gelek badirayan de derbas bûbû. Wê demê keçelok wê, di wê nûqtayê de wî, êdî wê, ji wir wê heta ber nêzî çiyayê qafê wê di rengekê de wê, çûba. Di demê de wê di nava wê kerwanê de wê çûba. Çendî ku wê fen hanîbûna serê keçelok ji hinek kesên nava kerwanê jî lê wî xwe di nava wê de weke ku wî zêdetirî ji bi tenêbûnê zêdetirî xwe di awayekê ewle de hîs dikir. Ev jî wê weke ya ku ew li wê dihizirî û di wê demê de wî, sedema wê ba ku wî xwe bi wê li wê girtibû bû. Keçelok di wê demê de ew wê êdî çî wê derkeve pêşîya wî û wê di çî dever û tiştan de wê derbas bibê ew li wê dihizirê. Di wê demê de ew di gelek tiştan derbas bûbû. Lê wî di serê xwe de di bir û dihanî ku ew nêz bûbê wê demê zêde tişt dibîyabû ku ew newina serê wî. Ew hinekê li wê hizirî û wî di wê rengê de wî ew di serê xwe de ew derbas kir. Keçelok piştî wê ew hinekê li demên piştî wê ku ew gihişt armanca xwe wê çî bibê wî dixwest ku ew pêş bibîne. Ew hinekê li wê dihizirî. Ber çî heta wê deverê ew hatibû û wê hêsta ku ew wî hanîbû ew li wê dihizirî. Wî ew di serê xwe de di bir û dihan di wê demê de. Lê hinekê jî di wê demê de wî, di serê xwe de wî, dewama rêwîtiya xwe ew li wê hizirî. Wê ji wê û pê de wê çî derketiba li pêşîya wî. Ew di wê demê de ew di awayekê e li hesanê piştê paldayî û lingên xwe dirêj kirî li wê dihizirê. Mejiyî ew di bir deverên dûr û tiştên ku ew ne hatina aqilan wê werênê hişê wî. Heta wê demê ew gelek tişt jîyankiribû.

Di wê demê de keçelok û kerwanê wî demek dirêj wê di wê rengê de wê demek xwerehetbûnê wê derbasbikin. Wê xwe rehet bikin. Wê piştî ku ew demek dirêj ew derbas kirin û wê dema xwe li wir dirêj derbas bikin û piştî ku rohni li wan veda û êdî wê pêşî wê gezek nan wê bixin û wê piştî wê bavên xwe li haspên xwe wê bikin û wê bikevina rê de. Di wê demê de ew dema ku ew kevina rê de wê, demê keçelok dihizirê û mereq dikê ku wê rêya wan wê bi kû bikeve. Di wê demê de w ew pîrr zêde ew mereq dikir.

Ew hinekê din hat in û piştî wê serkerwan wê di wê demê de wê derkeve pêşîya kerwanê û wê ji wan re wê bibêjê ku ew wê di ber çiyayê dêw ve herin.

Wê dema ku wê navê dêw wê di gotinê de wê derbas bibê wê dilê keçelok wê di awayekê de wê, bikê kutekut. Wî di wê demê de ew li wê hizirî û di wê demê de ew li wê li wê hizirî ku ka ew çiya kijan çiya ya. Ew di wê demê de wê demê ku ew hinekê çûn wê keçelok xwe firsendekê wê bibînê û wê, xwe bigihênê nêzî serkerwanvan. Wê di wê demê de ku ew hat dehma wî êdî keçelok pêşî silev dayê û piştî wê ew li wê bi wê re bidest axiftinê dikê û ji wî dipirsê ku ew çiyayê dêw çi ya û çima ji wî çiyayê re wê, bê gotin 'çiyayê dêw'. Hingê di wê demê de wê serkerwanvan wê di wê dem de wê ji wî re wê meleseyê wê bibêjê û wê bibêjê ku ew çiya li wî dêwek dijî û hemû herêm wê ji wî bê pirsîn. Lê ti kesek nikarê xwe nêzî wê bikê. Tenê kesek wê karibê xwe nêzî wî çiyayî bikê ew jî wê piçkanê cil-mêrî wê karibî nêz bibê. Keçelok di wê demê de wî ti tişt ji wan gotinên serkerwanvan fahm nekir. Wî di wê demê de wî ji wî xwest ku ew hinekê din ji wî re wî vebêjê.

Di wê demê de ew hem dimeşîn û hem jî ji wî re dihanî ser ziman. Serkerwanvan got ku were nêzî min û xwe li nêzî min bigira û guhê xwe bide min ezê ji serî heya binî ji ser bibêjim. Lê bila guhê te li min bê-Serkerwan wê weke kesekê pîr û di rewşa xwe de sekinî bê. Wî zêde xwe tevli ti kesekê ne dikir û her tiştê biqanci dikir ku ew bikê.

Wê dema ku keçelok ji wî xwest ku ew bibêjêwî jî êdî mijarê di wê demê de bidest hanîna ser ziman dikê ji wî re.

...o0o...

Li vê dîyarê gelek kesên xwedil dil û kesên bi jan jî hena. Carna ku wê kesên ku ew wê dijîn wê di dilê xwe de wê bijîn. Carna jî wê kes wê ji dilê xwe wê bi wê re wê bijîn. Lê hemû kes wê weke ya dilê xwe de wê dijî.

Gûndekê dikeve kuntara çiyayê dêw de wê hebê û wê, ji wê re wê bê gotin gundê çilmêran. Ev nav jî wê, ji wê were girtin. Di wê gunê de wê jinek û mêrek wê hebê û wê dilê wan zêde wê ji hev re wê hebê. Wê hertimî wê, bi hev re wê karên xwe bikin. Hemû tiştê wan hebû û rewşa wan zêde xweş bû. Lê ew herdû bûn. Ti kesekê wan zêde li dora wan nebê.

Ahlê jinê ku weke bi navê "rindê" wê were bi nav kirin wê her yekê ku wê bi malî wê di wan de wê şeş, hinek jî deh zarok wê hebin. Bi heman rengê wê di malê kesên aliyê mêr ku wê bi navê "menda" bû wê, bi heman rengê wê zarokên wan wê hebin.

Lê ew hev ciwan wê di dema xwe ya ciwaniyê de wê bi hev re wê bi zewicin û wê ti zaroyên wann çenebin. Wê li gelek deveran wê serî bixin ku ew kesên ku ew ji wê fahmbikin ew dermanekê bide wan.

Wan di xwest ku ew hertimî zaroyek wan çê bibê. Wê her tiştê wê bikin û wê ji xwûdayê xw er ewê berg wê bikin.

Ji tafîqên xwûdê rojekê wê, jina mêr wê bi haml wê bimênê û wê dilê wan wê pirr xweş bibê. Herkesekê digot ku ew mirov êdî wê bina xwedi zaro û wê male wan wê bi deng bibê. Dewlemend jî bin. hemû tiştên wan hebû. Rewş û halê wan zêde xweş bû. Lê li gotî wan tenê zarok ji wan kêmbû û wê ew jî wê ji wan re wê çê bûba. Êdî wan ti tişt ji xwûdayê xwe ne dixwestin.

Roj li her hev dibin û diçin. Dilxweşî û geşîya wan jî bi heman rengê pêşdikeve û mazin dibê. Ew jî wê, di wê demê de wê bina xwedî zaro. Wê di wê demê de wê zaroyên wan wê bibin. Ji wê jî wê pirr zêde wê xweş û dilxweş bibin.

Dem dema ku ew dihê ku wê zaroya wan wê çê bibê. Wê di wê demê de wê, ne tenê zaroyek wê gelek zarok wê ji wan re wê çê bibin. Di wê demê de wê, bi carekê wê çil zarok wê ji wan re wê bibin. Heta wê demê ti kesekê wusa nebûbû xwediyê zaroyê. Herkesekê ji wê gotin bi lêv kirin û acêbmayîna xwe hanîna ser ziman.

Ev gotinên ku wê, werina gûhê dêwê çîyê jî. Di wê demê de wê, ew wê, xwe bikê şeklê mirovekê de û wê were nava gund weke di rengê faqirekê ku ew ji xwe re digerihe de.

Wê demê ew dihê ber devê deriyê wê male bi çil zaro û afsûnek xirabiyê dikê. Wê çawa wê dê ji zaroyên xwe wê aciz wê bibê wê afsûna wê bikê. Û wê herê.

Piştî wê ew jî ji wir diçê. Wê demê wê, rojekê li ser wê dayika çil zaroyî wê gazina xwe wê werênê ser ziman û wê bibêjê ku min yek zaroyek ji xwûdayê xwe xwestibû lê ji min re çil çêbû. Em nikarin li wan meyizênin û wê rajê melkesê wê wan bi ber devê dêrê vê wê bi wê bide malistin. Yan jî wê weke ku wê hinek wê bibêjin wê bide derxistin li devê dêrî. Li gorî hinekan jî wê bibêjin ku wê bixwezin ku ew zaroyê wan dênê pêşîya devê dêrî ku ew bêhnê bi bistênin. Lê çî zaroya ku ew bi wê rengê dikê û derdixê wê êdî ew wê nabîne. Hemû wê ji berçav wê winda bibin. Her zaroya ku wê wusa bibê wê, winda bibê. Sihûneh zaroyên wê bi wê rengê ji berçav windabûn û ti keseke ne dizanî ku ew zaro çûna kûderê.

De ne dihat gotin ku wê dema ku ew zaro bûn wê hê kêlîka ku ew ji dayika xwe wê bibin wê bi dest axixftinê wê bikin û wê bi dest meşîne

wê bikin û wê bi wê rengê wê êdî wê dengê xwe wê bikin. Ew jî wê weke acêbmayinekê wê bibê.

Piştî wê ya ku wê bimênê wê tenê wê zaroyekê wê bimênê di destê jinikê de. Ew jî wê wê êdî wê hemû evindarîya xwe wê bide wê zaroyê. Di wê demê de wê, li gorî hinek gotinna jî wê, dema ku wê, dayikê zaroyên xwe wê bi dayikê melkê wê derxê derve wê yê dawî wê xwe bi wê darê wê zant bikê û wê neberdê. Ew bi wê rengê maya li malê. Wê demê jinikê hizirkiriya ku wê hemû zaroyên xwe windakirina. Lê wê dema ku ew dibêjî ku nûha tenê zaroyek min li cem min ba û nanê bavê xwe biriba nav ard wê, ji min re wê hesan ba. Ew jî wê di wê demê de wê, dema ku wê zaroyên xwe derxistibûna devê dêrî wê zankiribû ku wê hemû windakirina. Lê ew mabû. Hemû zaro jî wê pîrr bi huner û lez bin.

Wê dema ku ew wusa dibêjê wê, zankiribû ku wê hemû zaroyên xwe windakirina. Lê di wê demê de ew mabû wê dema ku ew dengê dayika xwe dikê wê bibêjê ez li wir im û ezê nanê bavê xwe bibim.

Ew jî hingê piçûk bû wê dayika wî navê **Piçkan** wê lê bikê. Wê demê wê di wê demê de wê, ew wê di wê demê de wê, êdî wê weke kûrê malê ê bi tenê wê bimênê.

Di wê demê de wê dayika wî xwarinê wê çêbikê û wê, dênê ser piştê kerê ku ew bibê nava ard ji bavê xwe re. Wê demê ew xwarinê dibê ku ew jî xwe di bin kurtanê kerê de ew hingê piçûk bû wê karibê veşêrê. Ji ber wê hingê piçûkbûna wî jî wê ji wî re wê di nava xalkê de wê piştê wê bê gotin 'bûcûr' jî. **De ne**, tu dizanê ku wê biçûr wê, ew zindiyên piçûk ên weke gulahan ên pîrr piçûk ku ew dikarin xwe di her rewşê de **bi** tevger bikin bin. Di wê demê de ew wê xwedî xoslet û hûner jî bê. Wê bi hêz, zaxm û zane jî bê. Di wê demê de wê, dema ku ew kerê xwe diajoyê wê di wê demê de wê pêşî wê rastî du kesên beyênî di rê de wê were û wê ew wê, demê ku ew wan dibîne wê bi diltirs bibê ku ew wê zirarê ji wî bikin û wê xwe di bin kurtanê kerê de wê veşêrê. Di wê demê de wê, piştî wê, ev herdû beyênî ku ew kerê dibînin weke kerek bi tenê û xwediye wê nedîyar a ew dibînin. Wê demê ew bêhna xwarinê dikin û ew dihên û li piştê kerê dinerin xwarinê dibînin ew xwarina wê dikin ku ew bixwûn. Piştî wê piçkan wê bakê wan û wê bêjê ew xwarina bavê min a wê nexwûn. Ew herdû mirov wê nizanibin ku ew deng ji kû dihê. Wê bi tirs bibin û wê di cih de wê, bibêjin ev ker nebaş a û ji wir wê dîrkevin. Wê dema ku ew dîr dikevin ew wusa zane dikin ku ew deng ji kerê derketiya wê bi hizirin û wê bibêjin ev ker ne kerek baş em cih de ji wê dîrkevin.

Wê demê ku ew durketin w piçkan wê xwe bide dîyarkirin. Wê demê wê li piştta kerê wê bide domandin. Ku ew hinekê din dihê wê, demê wê, wê rastî du haramiyan wê werê. Di wê demê ew piçkan di tirsihê û wê, xwe di keviya kurtan de wê, cardin wê veşêrê. Ew jî haramî jî wê dema ku ew kerê bi tenê dibînin wê weke bê xwedî êdî ew dixwezî ku ew herê û tiştên li ser wê hildin û ankû ku ew hebê xwarina li ser wê bixwûn.

Di wê demê de wê piçkan wê li wan jî wê babikê û wê bibêjê wan ku ew ji xwarina bavê min dîrkevin. Wê dema ku wê haramî wê deng bikin wê nizanibin ku ew deng ji kûve dihê. Wê demê wê hinekê bi tirs bibin û wê bihizirin ku ew acinî û ankû pîrabok in. Wê demê wê bi lez wê ji wir wê dîrkevin. Ji wan jî wê piçkan wê xilas bibê. Piştî wê bi kerê xwe re wê cardin wê rêya xwe bigirê ku ew were cem bavê xwe. Ew demekê dihê û digihijê keviya ard ku bavê wî gêsî dikê. Di wê demê de wê, bakê bavê xwe 'yabo were min xwarina te hanîya." Lê di wê demê de wê bavê wî tenê wê dengê wê bikê û wê ti kesekê wê nebîne. Wê dema ku ew li dûv deng û devera ku ew deng ji wê dihê ew tenê kera wan dibîne. Ew dibêjê ku ev kere ma bi tenê hatîya. Ti kesekê din li dorê nabîne. Xanima xwe jî ew li dorê nabîne. Lê ew dema ku ew cardin den piçkan dikê ew di wê demê de wê, hingê ew wî bibîne û wê, di wê demê de wê, êdî wî dilê wî rehet bibê ku ew deng ji kû dihê.

Piştî wê ew di rûnihê û bêhna xwe di vedê. Di wê navberê de jî xwarina xwe dixwê. Piştî wê piçkan dema ku ew bavê wî rûniştîya ew di wê demê de dibêjê bavê xwe ez bidest gêsî kirina ardê bikim. Bavê dibêjîyê kûrê tu gelekî piçûk î. Ma têtê çawa wê bikê.. Lê li ser israra wî ew dibêjê bila û piçkan di wê demê de ew ew bi dest gêsî kirinê dikê. Di demekê kort de ew di wê demê de wê, hema bêja wê hemû ardê wê xilas bikê. Bavê wî jî wê pîr zêde acêbmayî dimênê.

Lê jî wê dilxweş dibêjê. Du gayên wan hebûn ku wî bi wan gêsî dikir. Di wê demê de wê dema ku ew bavê wî dilxweşîya xwe dihênê ser ziman wê, ga jî wê nexweş bibin û wê aciz bibin. Wê ga jî wê bi piçkan de wê rîx bikin û wê wî di bin rîxa xwe de wê bihêlin. Di wê demê de wê, ew wê bakê bavê xwe ku ew were û wî ji nava rîxê derxê û wî paqij bikê. Lê bavê wî ew wî nabîne ku ew li kûya. Li hemû deverên ardê dinerê û wî nabîne.. Piştê ew dibîne ku ew di nava rîxa gayan de windabûya. Wê dema ku ew di ber tapika rîxê re derbas dibê û lingê wî dikeve ser de ew pêl kûrê xwe dikê û hingê ji qêrîna wî ew dibîne ku ew di navê de ya.

Di wê demê de wê, wê bavê ew wî derxê û wê bibê ber keviya çem û wî di nava avê de wî baş bişoyê û wê piştê wê werênê.

Piştire wê, bavê wî ji wî re bibêjî ku kûrê min tu piçûkî ti bucur î, ber vê yekê hinekê ji wê bucuriya xwe mazin bibe êdî tu karibê wê karê bikê. Lê ev gotin wê hinekê wê dilê piçkan wê weke ku wê bişikênin. Di wê demê de ew wê li xwe nadênê ardê. Û ew dixwezê ku ew wê bi birhan bikê ku ew çendî bi hêz û zaxm a.

Ew hingê piçûka û tişt ji destê dihên wê di nava gund de jî wê navê wî derkeve û wê hebê û nebê wê êdî wî navê piçkan wê were ser ziman. Ev wê li xoşa dayika wî û bavê wî jî wê herê. Ew bûna xwediyê kûrekê bi nav û deng.

Lê di nava gund de wê xort û gelek kesên din ku wê ji wê zêde derketina li pêş a wî nexweş wê bibin wê hebin. Ber vê yekê ew jî dikin ku ew tiştê werênina li serê wî. Di wê demê de ew li wê dihizirin ku ew tiştê bînina serê wî. Di dawîya dawî de wê di serê xwe de wê, bigihijina wê qinyatê ku ew wî bi çênina çîyayê dêw û wî li wir bi destê dêw bidina kuştin. Dêw jî mazin bû, gir bû û pirr zêde weke hûtekê bû. Di wê demê de wê, rojekê wê xort û mêrên gund wê li hev bi civin û wê piçkan wê di nava wan de bê. Wê di wê demê de wê ji mêrênîyê û mêrbûnê wê biaxifin û wê hizrên xwe wê werênina ser ziman.

Di wê demê de wê piçkan jî wê derkeve li pêş û wê xwe weke mêrekê bi zaxm û xort û bi hêz wê bide nîşandin. Wê demê gundî ji wî re dibêjin heka tu wusa bi mêr û bi hêz û xortî hera çîyayê dêw û merşa wî ya difirê ji bin wî hilda û wê werênê. De ne, her kesekê navê dêwê çîyê bihîstibû û ku heta wê demê kî çûya wir ne vegeriya ya.

Di wê demê de wê, piçkan wê bibêjê ezê hinekê li wê bihizirim. Ew jî wê di wê demê de wê, demekê piştire ku ew dihizirê wê, piştire wê li wan wê vegeerê û wê, bibêjê ku ezê wê xwesteka we bikim. Ezê herima çîyayê dêw. Di wê demê de piçkan wê di wê rewşê de wê êdî wê amedekariya xwe wê bikê û wê, herê çîyaê dêw. Wê dema ku wê herê jî wê gelek derziyan ji malê wê bi xwe re wê bibê. Dayika wê dema ku ew derziyan di destê wî de dibê wê kêfa wê were û wê bibêjê kurê min mazin bûya û wê êdî wê tiştan wê ji dayika xwe re wê bi dirûyê. Piçkana wê di wê demê de wê amedekariya xwe wê were serê çîyayê dêw. Li wir wê qasra dêw wê mazin wê hebê. Lê ji dûr ve wê weke odayek bi tenê a piçûk wê li berçav wê biheta dîtin. Lê ku ew diket hundurê wê de wê weke qasrekê ku ew ne dawîya wê dihê dîtin û ne jî dikarê wê fahmbikê ku ew çendî mazin a.

Piçkan wê, di wê demê de wê were hundurê qasrê û ankû male dêw. Lê ew wê di wê demê de wê ne li mal bê. Piçkan wê demê dikê ku ew merşê

li pišta xwe bikê û ew herê. Lê wî hizirkir ku ew di rê de rastî dêw were wê rewşa wî nexweş bikê. Ber vê yekî wê xwest ku ew rêyek din wê bibînê. Wê hemû derxîyên ku wî hanîna di merşê re kirin û piştî wê çû pišta male dêw li pişt kevirekê xwe vêşart û ma. Di wê demê de ku ew dêw hat wê êdî wî di wê demê de ew li ser merşê rûnişt. Lê her ku ew dirûnişt wê, derzî di kuna wî ve wê herin. Wê demê dêw ji xwe re axift û got ku di wê merşê de hingê kêç bûna êdî ku ez li ser dirûnihim laşê min gez dikin. Ez wê dênima derve bila hinekê hawa bistênê û wê kêçên wê ji navê herin.

Wê demê ew wê rajê merşê û wê bibê û wê li devê dêrî wê derve wê dalaqênê. Wê di wê demê de ku ew çû hindûr û ket xewke kûr de wê piçkan jî wê were û merşê li pišta xwe wê bikê û wê di cih de wê ji wir dūrkeve.

Wê dema ku ew ji gund çûbû ti kesekê hêvî ne dikir ku ew wê bi şûn ve wê were û wê vegeirî. Di wê demê de ew di wê demê de wê, ku ew dihê dîtî ku ew vegeirîya wê herkesek wê ji wê hayirmayî û şaşmayî wê bimênê. Wê li nava çavên hev wê binerî û wê heyreta xwe wê ji hev re wê werênîna ser ziman.

Di wê demê de piçkan wê merşa difirê wê dênê nava wan û wê di wê demê de wê ji wan re wê bibêjê ku wê ev xwestibû. Va ya min ji we re hanî. Piştî wê ew hê mazintir hat naskirin û di wê demê de ew navê wî derket û li ser wê li wê çîwarê û hewirdorê jî ew êdî navê wî hat bihîstin.

Piçkan wê dema ku ew bû wê êdî wê zêdetirî wê heyana wê bikişênê li ser xwe. Yê ku ew xef û fena dixwezî werênîna serê wî dîsa wê li hev wê bicivin û wê, di wê demê de wê hanîna merşa difirê wê piçûk bibînin û wê wusa wê werênîna ser ziman û wê bibêjin ”me dikarî wê werênê. Heka piçkan wusa mêr û xort û zaxma bila herê haspê dêw ê ku ew di firê wê werênê.” Wê demê wê ew baki piçkan wê bikin û wê ji wî re wê bi wê rengê wê hizrên xwe wê werênîna ser ziman. Piçkan wê di wê demê de wê dema ku ew dihê hemberî wan wê ew wê ji wî re wê bibêjin ku ”me jî dikarî merşa dêw a di firê wê bihanîya, heka tu wusa mêr û bi zaxmî û agidekî here haspê dêw ê difirê wê werêna. Wê demê piçkan hinekê li wê xwesta wan hizirî û di wê demê de wî, gota wan ezê hinekê li wê bihizirim. Piştî wê ew hinekê hizirî û li wan vegeirîya gota wan bila ezê nûha herim û ji we re haspê dêw ê difêr wê werênim. Wê demê piçkan berî ku ew bikeve rê de wê, gelek darikên dirêj ên sertûj wê çêbikê. Wê piştî wê wan bide pišta xwe wê bikeve rê de. Di rê de ew dihê deverekê ku ew wê di wê demê de wê, dêw û haspê wî li wir hinekê

ji wan wir sekinî na û li ber siha darekê xwe dirêjkirin. Ew dibêjê ev êdî ji min re firsend a û ew di cih de diçê gova hasp û li hêtên wê wan darikên sertûr li hêt diçêkênê. Piştî ku wî darikên sertûj li hûndûrê çikandin wê di wê demê de wê derkeve û wê herê li derve wê, li bin kevirê wê xwe vêşarê dakû dêw wî nebînê Piştî ku wê ro çû ava û bû êvar wê dêw û haspê xwe yê difirê wê werin. Ew haspê xwe dikê gova wê de ew û diçê li cihê xwe ku ew razihê. Di wê demê de wê, dema ku ew dêw di xewê ve diçê wê, hasp jî wê çendî ku ew xwe di labitênê wê wê laşê wê li wan darikên sertûj wê bikeve û wê bikê hirahir. Di wê demê de wê nehêlê ku dêw jî razihê. Wê demê dêw ê bibêjê ku ew heywan jî di hundûrê de ji ber germê aciza ez herim û wê berdima derve û bila hinekê li derve bimênê di bin hewayaya hînik de ku ew jî karibê razihê. Di wê demê de wê dê wê were û wê hilde û wê berde derve. Di wê demê de ku dêw, hasp berda wê piştre wê herê hundur û wê li hundur wê bikeve xewa xwe ya şêrîn de. Piştre wê piçkna wê rajê hewsarê hasp û wê di wê demê de wê li lê sûwar bibê û wê werênê gund. Di dema ku ew lê sûwar dibê de wê çendî ku wê wê hasû wê hinekê nexweşîyan wê bikê û wê, bikê ku wî ser xwe biavêjê jî lê wê piştre wê bialimê wî. Piştî wê, êdî wê di wê demê de wê, ew wê weke ku wî herê bikê. Piçkan jî wê di wê demê de wê, destê xwe wê li ser gûleyên pişta sûkra hasp re wê werênê ku ew pirr li xoşa hasp diçû.

Di wê demê de ku ew hat gund wê herkesek wê bi çavên heyirmayî û şaşmayî wê cardin wê li lê wê binerin. Wê heyreta xwe wê werênina ser ziman. Mazinên gund ku wê xwe mazin bibînin û wê ti kesekê wê ser xwe re wê mazin nebînin wê bibêjin 'dê êdî li vî bucurî binerin. Em çawa mê bi wî karibin' û wê herina bi ser wî de. Di wê demê de wan hizirkir ku ew du şerên ku wê heta wê demê ku wê ti kesekê nikariba werênê li cih wî hanîna li cih. Piştî wê şartê duyem wê êdî wê nav û dengê piçkan wê ji dûr herêmê jî wê derbas bibê û wê were bihîstin. Wê êdî ew weke kesekê ku wê bi mêreniya xwe wê were nasîn û wê bi şahrazabûna wî wê wasfê wî hertimî wê were kirin.

Hinekê din dem têve çû û ahlên gund kiribûna serê xwe de ku ew bi temenî ji wî xilas bibin. Di wê demê de wan, xwest ku ew şartekê din bibin û bidina pêşîya wî. Lê wê çî dîtiban. Li wê hizirin. Hinekê dem têve çû êdî wan cardin bakira piçkan û gotinê de ku me jî dikarî em mersa difirê û haspê difirê ê dêw hilda ba. Heta tu wusa bi xwe bawer î û mêr dê êdî hera û dêw bi xwe bigira û werêna. Ew li wê hizirî bin ku piştî

herdû kirinên din ên piçkana li hemberî dêw ew li lê pirr zêde bi hêrs bûya û ew wî li kûderê bibînê wê ew wî bikujê.

Wê demê wê filitîna piçkan ji destê dêw wê nebê. Ew li wê dihizirin.

Piştî wê ew hinekê din ku piçkan hat wan ji wî re got ku tu mêr hera dêw bêna êdî em mazinatiya te herê bikin. Piçkan got ku ezê hinekê li wê bihizirim. Piştî wê, ew biryara xwe dide û dibêjê wan bila ezê çim dêw bênim. Lê ku min hanî ew çî ji we bikê û bêne serê we ew berpîrsîyariya we ya. Ez hingê tevli wê nabim. Ew jî dibêjin bila û êdî piçkan dikeve rê û diçê bi ber çîyayê dêw de. Di wê demê de ew di rê de dihizirê ku ew çî bikê û çî rêyê bibînê. Wê demê wî tiştek bi xwe re wê nebîribû. Tenê wî weke birekek ku ew bi wê daran dikarê bi bibê wî bi xwe re biribû. Wê demê ku ew har ber avekê li ber çîyayê dêwê diherikî ku ew hat wir êdî wî li wir hinekê bêhn veda. De ne, li wir li dora wê çîyayê dêwê wê daristanên pirr zêde gûrr wê hebin. Di wê demê de wê tiştek wê were aqilê piçkan. Wî ne bi aqilîya kariba dêw wê ne bi tiştekê din wê kariba dêw.

Di wê demê de ew rastarast li şûna ku ew were male dêw wê herê nava daristanê û wê bi birreka destê xwe wê bidest birîna daran wê bikê. De ne, di wê demê de ku meşek firî ba wê heya dêw ji wê bûba di nava daristanê de. Dema ku wê dengê bi birrekê birrîna daran wê were wî êdî ew li wê dihizirê ku ew hebê nebê ew dîsa piçkana hatiya tiştekê wî bibê. Di wê demê dew hat û rastarast li hemberî piçkan sekinî û dêw gotiyê de ha min tu girtî. Wê demê dêw ew kir kuncikê. Lê dêw rûdêna piçkan ne dîtîbû û ew nas nedikir. Wê demê piçkan gotiyê ”dêwê dêwê ma tu dizanê ez kim a.” Dêw dibêjê tu piçkanî me ne wilo” Piçkan dibêjê na ne ez im. Ez bi vê piçûkatiya xwe ezê çawa bima weke wî. Dêw lê dinerê ku ew bi rastî jî gelek piçûka û ew tiştên ku ew dihên gotin ku piçkan kirina ew yê piçûk wê nikaribê bikê. Ew bi wê rengê wê qinyata zwe dihênê û piştê dêw dibêjê temem min bawer kir ku tu ne piçkanî, dêka ji min re bêjê ku tu kî yî. Piçkan divêjê ku ez faqirekê piçûk ê gund im. Piçkan miriya û ez daran dibirrim ku ez ji wî re tabûtekê çê bikim.” Hungê dêw hêrsa li wî dihênê ser ziman û dibêjê ku ew nûha li hemberî min ba minê ew di bin lingê xwe de wî avçiqandiba. Wê demê dêw dibêjê piçkana tu gelekî piçûkî tu nikarê wan daran bi wê birrekek piçûk a di destê xwe de bibirre ezê ji ter bibirim û bêjim. Ew di wê demê de wê werênê û wê di wê demê de wê, ji wan daran wê weke malikeke piçûk wê bide çêkirin. Wê demê piçkan wê dema ku ew wê çêdikê wê wê demê ew dêw ji wî dipirsê ev çiqasî divê ku ew mazin bê. Piçkan dibêjê ku hema bila biqasî

mazinatiya te bê. Piştî wê dêw ali wî dikê û di mazintiya xwe de wê, ew wê çêbikê. Wê piştî ku ew wê tam bi zaxm çêkir wê piştire wê, piçkan wê ji dêw re wê bibêjê ku divê tenê qulek ku ew ji wê rojê hilde ew nebê. Wê demê wê dêw wê bikeve hundurê û wê, hemû qulkên wê bide nîşandin û wê bide girtin. Lê dema ku ew dikê ku ew ji wê derkeve wê, piçkan wê derîyê wê li ser dêw wê bigirê û wê, di wê demê de wê ew wî di wir de wê bigirê.

Dêw hingê wê, ew dibêjê çima te ew kir. Dibêjê ji tirsê. Piştire jî dêw dibêjê ku ew tûkarê dêwê wê vekê. Lê piçkan dema ku ew dikê ku ew devê wê vekê wê weke ku ew ji destê wî bi filitê û wê malika ku wan çêkiriya ji daran ku dêw di wê de ya wê bi xindirê heta binê çîyê li keviya gund. Di wê demê de wê, herkesekê li gund wê bînerê û wê bi heybet wê bi nerê ku ka ew çîya bi ber gund ve xindirî. Wê demê wê dema ku ew dihên wir dibênin ku wa piçkan dêw di wê de girtiya û ew hanîya xwerê. Di wê demê de wê herkesekê wê di wê demê de wê, piştî wê, piçkan wê xwe li wê bide nasîn ku ew piçkan a û wî ber çî kiriya. Piştire dêw ji piçkan re dibêjê ku ew li wî ne bi hêrs a. Ew êdî li yên ku ew bi wî dana kirin bi hêrs a.

Di wê demê de wê, di wê demê de wê, piştî wê, dêw wê xwe bi rêyek dîtîne wê ji wê girtîne wê xilas bikê û wê tiştên xirab wê bîne serê wan kesên ku ew bi wî dana kirin. Piştî wê, dêw wê ji piçkan re wê bibêjê ku tu bi wê piçûkatiya xwe û ew tiştên mazin kirin. Ber vê yekê ez hemû tiştê xwe ji ter dihêlim ji wê diyarê diçim.

Di wê demê de wê êdî wê piçkan wê bê weke kesekê mazin û navdar ku ew êdî herkesek wî nas dikê. Wê hem bi qanciya xwe wê were nasîn û hem jî wê bi başîya xwe. Di wê demê de wê, êdî wê di wê demê de wê, herkesekê ku wê mihtacê tiştêkê bê wê hertimî wê herê deveê deriyê piçkan.

Lê mijar û meseleya piçkan wê li vir wê bi dawî nebê. Wê hê gelek tiştên wê werina serê wî û wê ji destê wî werin.

Piştî ku wê dêw ê ji holê wê winda bibê wê êdî w qasra wî ji piçkan re wê bimênê bi hemû tiştên di wê de. Wê demê de wê, piçkan wê bibê xwediyê hemû tiştê. Di wê demê de wê, piçkan wê marşa ku ew difirê wê bibê û wê dê û bavê xwe wê dênê ser û wê ew jî wê li haspê di firê wê sûwar bibê û wê bi hev re wê herina qasra dêw ku ew ji wî re maya. Wê piştire wê navê çîyayê dêw wê bibê çîyayê piçkan. Wê bi wê rengê wê êdî wê herkesek wê wê herêmê û wê çîyayê wê bi navê piçkan û mazinahiya wî nas bikê û wê werênê ser ziman.

Di wê demê de wê, tiştêkê din jî wê bibê. De ne wê, dema ku wê 39 birayên piçkan wê ew ji malê windabûbûn wê dêw wan hilde û wê her yekê wan bikê mezeleyê di qasrê de û wê wan di wir de wê bigirê. Di wê demê de wê dema ku wê, piçkan wê qasrê bi dest bixê wê êdî wê birayên wî jî wê serbest bibin û wê ew wê bibê birayê **sihûneh birayan**. Wê di wê demê de wê êdî ew wê pirr zêde wê, bi hêz û wê xort bibin. Wê di wê demê de wê navê wan wê derkeve û wê, di wê demê de wê, êdî wê ew wê, weke ku wê bixwezê ku ew were nasîn.

Lê piçkan di wê demê de wê, êdî ew wê bi birayên xwe wê mazin bibê û wê xortna mazin wê ji wan derkevin. Her yekê wê ji yê din agittir bê. Wê bi hev re wê bi hêztir bin. Di wê demê de wê, li wê herêmê wê ew bina xwedî serwerî û hêz.

Qasra wan wê mazin bê û wê serî û binê wê ne dîyar bê. Wê biqasî wê li ser rûyê ardê wê mazin bê wê wilqasî wê di bin ardê de jî wê rêyên ku wê li wê bigirin û wê herinê de wê bibin. Wê di wê demê de wê, êdî wê ji gelek deveran wê rêyên ku wê herina qasrê wê bibin. Em nûha bi kerwanî diçin û wê rêya me wê bi wir keve. Em li wir şeve xwe ya li pêşîya xwe derbas bikin. Di wê demê de wê piçkan wê navê wî bi qancî, başî û mêhwandarîya wî jî wê derkeve. Kî çûya ber deve deriyî wî ew wî destvala ne vegerandiya. Bi wê yekê û wê qanciyê wê di nava xalkê de jî wê were nasîn û wê navê wî derkeve.

Lê ez wê jî wê bibêjin ku piçkan wê di wê temenê de wê, êdî wê weke kesekê bi zane jî ji wî derkeve. Wê di nava hemû birayên xwe de wê ew weke yê serek û mazin û mîrê wan w navê wî derkeve û wê derkeve li pêş. De ne kesekê xwedî qasr yan mîr a û yan jî şah a. Herdû ji hev mazintirin di wî welatî de.

Di wê demê de wê dema ku serkerwanvan wê bidomênê wê bibêjê wê tiştêk wê were aqil wî. Di destpêka gotina xwe de w gotibû em bi ber çiyayê piçkanê ve diçin. Di wê demê de wê, demê ev navê çiyayê piçkanê ji wê dihê. Di wê demê de mazinahiya çiyayê piçkanê wê êdî wê di wê demê de wê ew wê fahmbikê ji nava gotinên serkerwanvan ku ew ji ku ew dihêt.

....000....

Keçelok û serkerwanvan wê li rex hev wê bimeşîn. Piştî ku serkerwanvan wê hinekê wê bêdeng bibê wê di wê demê de wê keçelok wê hizir bikê ku ew êdî gotinên weke ku ew nemabin wê li wî were.

Gotinên serkerwanvan wê, di wê demê de wê di serê wî de wê herin û wê werin. Ew wê li wan wê bihizirê.

Di wê demê de wê di serê keçelok de wê gelek pirs wê rûbidin ku wê, di wê demê de wê ew wê ew male bi **çilmêrî** wê çawa bê. Her yekê wê weke mîrekê wê di wê demê de wê di cihê xwe de wê, bihizirin. Di wê demê de ew hinekê din hat in û wê demê ku wan fahmkir ku heywanên wan geleki wastiyana wê, di wê demê de wê, bixwezê ku ew hinek navberê bidin û bêhna xwe wê bistênin. Di wê demê de wê ew wê dema ku ew wê rûnihin wê keçelok xwe li rex serkerwanvan wê bigirê. Di wê demê de wî ya rast ew bo xwe dît. Ber ku wî fahmkir ku ew hem weke mirovekê bi bandûr a û hem jî wê, weke kesekê bi zane ku ew dikarê gelek tiştan ji wî fêr bibê.

Di wê navberê de wê serkerwanvan wê di wê dema ku ew li rex wî bê wê ew yên din jî wê nikaribin xirabiyê bi wî bikin û ankû xirabiyê di derhaqê wî de lê bihizirin. Wê di cih de wê ew wê biheta fahmkirin ji aliyê wî ve wê ew wê bo wan wê ne baş bûba.

Di wê demê de wê keçelok wê ew wê jî wê bi wê rengê wê ji wî fahmbikê. Lê keçelok di wê demê de wê, gelek pirsên din di serê wî de wê, hebûban. Wê demê wê, çawa wê ji wir û pê de wê rêya xwe wê bida domandin. Ew hinekê jî li wê dihizirî û wî ew di serê xwe dibir û dihanî. Di wê demê de wê, di wê rengê de wê ew wê, li wê bihizirê.

Dem hinekê di wê ve çû wê, di wê demê de ku wan hinekê bêhna xwe veda û hineka ji wan avek jî li dordorê dît û hinek av li rûyê xwe kirin û di wê navberê de sewilên xwe yên av vexwartinê tiştî av jî kirin û pê de wê di wê demê de wê êdî wê di rêya xwe de wê bidina domandin. Wê di wê demê de wê êdî ew wê rengê de wê xwe bidina domandin di rêya xwe de.

Keçelok di wê demê de ew jî wê bi kerwanê xwe yê li rex xwe bê. Wê demê wî weke serkerwanvan tevdigerîya. Wê dem bi dem wê di rê de wê serkerwanvan wê bi xwe re wê bide axiftandin. Keçelok hêj axiftinê dikir û di wê demê de wê weke kesekê bi mereq bû. Wê di wê demê de wê keçelok wê di wê demê de wê çî pirs dihatina aqilê wî êdî wî li serkerwanvan dipirsî.

Lê çî pirsên xwe li serkerwanvan dikirin jî wê, bersiva xwe ji wî bigirê. Di wê demê de wê, di wê rengê de wê serkerwanvan wê weke kesekê bi zane wê di mejiyê keçelok de wê cih bigirê. Di wê demê de wê demê keçelok ku ew di serê wî de çêbû wê demê wê keçelok wê pirsek dawî ku wê ti têkiliya wê bi gotinên wî yê ku wî bêhnê berê ji keçelok re hanibûn

ser ziman wê nebê wê ji keçelok re wê bikê. Hingê keçelok wê bahsa zanetiye û kesê bi zane wê bikê. Di wê demê de wê keçelok wê, di wê demê de wê dema ku ew wê ji wî dikê wê mirovê serkerwanvan wê li ser gotinên keçelok wê bibêjê ”xwûdê başiya te bide te. Te ez jî kenandim. Heta wê demê zêde ti kesekê nekariya ku ew min bikenê. Tu dizanê zanibê ku zaneti çiya û kesê bi zane çawa na.” Hingê serkerwanvan gota keçelok mereqê neke ku ew jî wê weke min û te wê, mirov bin û wê xwediyê du çav, ling, dest, gûh û hwd bin. Ew jî wê mirov bin. Di wê demê de wê meleseyekê li ser kesên zane û ankû li ser kesekê bi zane wê were aqilê wî û wê ji keçelok re wê bibêjê. Hingê wê ji keçelok re wê bibêjê ku ew kesên bi zane wê weke kesên ku ew pêşiya xwe dibinim bin. Kesên weke gotina xwe dipîvîn û dibêjin. Wê dema ku w got ku ew gotina xwe dipîvîn û dibêjin wê demê keçelok got ku ew çawa gotina xwe dipîvîn. Li ser wê bi wî re wê axift û wî gotina xwe ji wî re wî hanî ser ziman. Hingê mirovê serkerwanvan di wê demê de wî bi bahsa vegotina xwe ya li ser kesên bi zane kir û wî di wê demê de bidest vegotinê kir.

” Keçeloko nûha li min bihisênê ka ezê çi ji ter bibêjim. Rojekê ciwanekê weke baş û bi dilpaqij hebû. Ew jî di wê demê de wê, hertimî wê di nava xalkê de wê bi dilsafiya xwe û paqijîya xwe wê were naskirin. Rojekê ew di nava civatê de wê bi bavê xwe re wê herê û were. Bavê wî ew bi xwe re dibir nava civatan ku ew ji tiştêkê ji wan deng bikê û bibihîzê û ew fêrî wê bibê.”

”Di wê demê de wê ciwanê me yê ku wê weke ji aliyê bavê xwe re wê bi navê ’bizan’ jî wê were bi navkirin wê di wê demê de ew rojekê wê di nava civata ku ew bi bavê xwe re diçiyê de wê ji wî re wê were ser ziman ku ew zanebûn çi ya û mirov çawa dibê bi zane û kesê bi zane ew çawa bê. Lê di nava wan de wê, bahsa zanînê ji bûyinê wê were kirin ku mirov wê bi carekê wê bibê xwediyê wê. Di wê demê de wê, yek ji wan wê bahsa zaneyê ku ew xwediyê afsûna wê ya û li ser çiyayê qafê ya wê bahsa wî were kirin. Ew jî wê di wê demê de wê pîrr zêde wê merek bikê û wê bixwezê ku ew bibê xwediyê zanînê.”

”Di wê demê de wê, ew wê di serê xwe de wê êdî wê weke ku wê ji bavê xwe re wê ezê bime zaneyek. Bavê wî hingê lê di beşisê û dibêjiyê de kurê min rêyek vekirî li pêşiya te heya. Demek dirêj li pêşiya te heya. Tu dikarê bibê û wê, di wê demê de wê, ew bi wê rengê wê ji jê re wê werênê ser ziman. Di wê demê de wê, gotinên bavê wî ên weke di wateya demek dirêj li pêşiya te heya û rêyek dirêj li pêşiya te heya wê ji bavê

xwe wê bipirsê ku ew çiya. Bavê wî di wê demê de pêşî bahsa rêya dirêj a bi zane dikê û dibêjê ku mirov di rêjeyekê diçê mirov gelek tiştan n dibînê. Ew ji mirov re dibîn zanina bi dîtina me. Di demê de mirov gelek tiştan dixwênê ew dibê zanîna bi xwandina me. Tiştêkê din jî heya ku em weke dema ku ew xwe bigihênina zaneyê li serê çîyayê qafê wê ew jî wê me bikê xwediyê zanînê.”

”Ev gotin wê çendî ku wê ciwanê me wê zêde wê ji wan fahm nekê jî lê wê di wê demê de wê serê xwe li ser wan zêde biwastênê û wê rojekê w xwe amede bikê wê di gelek dever û zewiyan de wê derbas bibê û wê herê û xwe bigihênê çîyayê qafê. Dib bêjin ku çîyayê qafê gelekî bilind û li ser qahfê wê wasra wî kesê bi zane lê heya. Wê demê ciwan dihê ber wê, û wê hin bi hin wê xwe bigihênê serê wê. Wê dema ku ew ghişt serê wê, di wê demê ew wê ji xwe re wê bibêjê ku ez ghiştin li serê wê. Piştî wê diçê ber deve deriyekê ku ew derdikeve li pêşîya wê, di wê de wê, kesekê zêde kal wê derkeve hemberî wî. Wê dema ku ew çav lê dikê wê yê kal wî ji wî re wê bibêjê ”tu hatî, ez li bendî te bûm.” Ciwan di wê demê de ew tiştêkê ji gotinên wî fahm nekê û ew dibêjiyê de me berî ku ez werin hinek din jî hatina vir û agahi dana de ku ezê werima vir.”

”Kese kal di wê demê de ew dikenê li lê û wî li cem xwe dide rûnandin û wê, bi wî re wê biaxifê û wî ji wî bipirsê ku ew bo çi hatiya. Ew jî dibêjê ku ez bo bibima kesekê bi zane ez hatima. Ew dîsa lê dikenê. Mirovê kal dibêje rêya ghiştina zanênê zirav û dirêj a. Bi carekê mirov nabê xwediyê zanebûnê. Lê ciwan israr dikê ku ew di cih de zanebûnê bikê serê wî de û ew bi tememî bibê xwediyê zanebûnê.”

”Mirovê kal lê dikenê û dibêjê ku emê biceribênin. Piştî wê ciwan ji mirovê kal dipirsê ku ew çawa dizanî ku ezê hatibama vir.. Hingê mirovê kal dibêjê ku ”ne tu dizanê ku serê çîyayê qafê bi afsûna û hemû tiştên wê di wê demê de wê, wisa bi wê afsûnê bin. Wê demê wê hemû tişt wê li ber dîtina kesên li wir bê. Wê demê ciwan pirr zêde wê bi hêvî bibê ku ew wê bigihê zanînê. Mirovê kal fahmdikê ku ev ciwanê dilsaf a û ew ji qanciya xwe diaxifê. Wê demê ew dibêjê ez tu fêran lê bikim. Mirovê kal wê di wê demê de wê, çûwalekê wê amede bikê û wê devê wê qanc wê girêbide û wê bide ciwan û wê bibêjiyê de heta ku tu herê malê tuyê wê nevekê. Du wê de zanebûn heya. Ku tu di nivê rêde vekê wê ew herê.”

”Ciwan wê dide milê xwe û wê, di rêjeya dûr de wê dihênê malê. Heta ku ew dihênê malê wê nevekê û nehêlê ku ti tişt zirarê bidina çûwalê wî. Ku ew hat malê wê di wê demê de wê, çûwalê xwe wê, dênê pêşîya xwe û wê di wê demê de wê bi itinayekê wê vekê. Di wê demê de wê bibînê

ku wê, di çiwêl de wê gelek kevir wê hebin. Wê demê ciwan dimênê şaş. Lê nivîsek piçûk jî mirovê kal kiribû nava kevirên hundûrê çûwêl de. Di nivîsê de wê binivîsênê ku tu çûwal di nîvê rêde ew nevekiribê. Te kariya xwe û fêra sabrê girtiya. Lê heta ku tu hatibê malê û li malê te li hundêr çûwalê xwe nerî bê wê demê te fêrek din jî li rex wê girtiya ew jî ya mereqê ya. Piştî wê mirovê kal dinivîsê ku ev du fêrên destpêkê ku du wê rêya dûr û dirêj a bi wê gihiştina zanîne de wê, du fêrên pêşî bin ku te girtina.” Wê demê ciwan wê, êdî wê di wê demê de wê were cem bavê xwe û wê ji wî re wê bahsa rêwîtiya xwe û nivîsa mirovê kal wê bikê. Wê demê bavê wî dibêjiyê de mirovê kal du fêr dana te û fêrî te kirina. Lê ya din a sêyem jî te bi rêwîtiya xwe û dîtina xwe girtiya. Te hemû tiştê ku te di rê de ew derbaskir ew ji min re got. Ev jî wê ji ter wê bê fêrbûnek û aqilek.”

Di meseleya zanîne de wê hemû rê wê, di wê rengê de wê, bi çuyinî bin. Wê dema ku wê mirovê kal wê ji keçelok re wê bibêjê wê keçelok wê hingê bi gûhekê lê bi hey wê lê bi hisênê. Vêca mirovê serkerwanvan hingê hanî ser ziman ku mesele ji kû vebûbû ji meseleya zaneyan vebûbû. Wê dema ku wê serkerwanvan jî gotina xwe bi dawî kir wê li nava çavên keçelok wê binerê û wê bi kenê û wê bibêjê bila ev jî wê ji ter weke çar fêran bin. Weke herdû fêrên ciwan ku te bihîst, ya bavê wî ji ciwan re ku te bihîst û ya ku min hemû nûha bi carekê ji ter hanîna ser ziman re ku wê bibê ya çaran.

Lê serkerwanvan berdewamd di vegotina xwe ya li ser bizan û xwestina wî ya bi zanebûnê de. Di wê demê de wê hingê wê serkerwanvan wê di wê rengê de wê bi wî re wê bide domandin.

”keçeloko lê meseleya bizanê dixwest bibê zaneyek wê li vir neqadihê. Wî di wê demê de wê, di awayekê de ew helwest û xwestina xwe bi awayekê evîni da domandin û bi demê re wî gelek tişt jî wê fêrkin. Gelek kesên ku ew didîtin li kirin û gotinên wî dinerin û digotin ku ew çî bûya kesekê baş, qanc û bizane. Wê dema ku wî jî ew dibihîst ji wan wê wilqasî wê li xosa wî herê û wê di wî de wê, labitantinek bi hêstiyarî wê bibê. Bavê wî jî li xoşa wî diçû ku wê dit ku wê xalkên li dorê wê wusa ji kûrê wî bahsê wê bikin.”

”Wê demê wê diilê wî jî wê bixweş bibê. Wê di wê demê de wê weke aliyekê wê yê ku mirov wê karibê wê di wê temneê de wê werênê ser ziman bê. Lê ez çawa ji ter bibêjim lawiko. Wê demê wê bizan wê di nava xalkê de wê bi wê rengê wê bi xûyên xwe yên baş û bi aqilbûna xwe wê, derkeve li pêş. Wê di wê demê de wê di hemû karên palayiyê û

hwd de wê ali bavê xwe bikê û wê weke zilemekê wê, hêza xwe wê bide nîşandin. Lê ne tenê mirovan wî ew dişopand. Rojekê wê, aciniyek jî wê ew li wî û li gotînen di derbarê de wê, li wî bisênê û wê bixwezê ku ew hinekê qirgira xwe bi bizan re bikê. De ne acini ew gelek sedsalan dijîn û ew gelek tiştan dibînin û dizanin. Wê demê wê kesek bi hesanî wê nikaribê weke wan bi dîtin û bi wê dîtinê bi zane bê.”

” Di wê demê de wê bizanê me wê di rê ve wê rojekê wê ji paleyê wê were û melhêba wî li milê wî di hat ku ew were malê. Ew di rê de dihê û li beravekê disekinê û bêhnekê distênê. Di wê demê de wê acini wê xwe şanî w bide û wê ji wî re wê bibêjê Bizanê bizane dêka bêja tu ji kû dihê û tê herê kûderê.” Hingê wê bi zanê me wê di wê demê de wê, pêşî wê hinekê wê dilperî wê bi wî re wê bibê û wê, weke ku wê bi viciniqê. Lê wî xwe zû li hev da li hev. Piştî wê demekê wê di wê demê de wê, rabê ser xwe û wê li hemberî cin wê bi sekinê. Di wê demê de wê, dema ku wê cin wê çend gotinan wê ji wî re wê bibêjê wê demê bizan wê bi hesanî wê fahmdikê ku ew dixwezê laqirdiyên xwe bi wî re ew derbas bikê.”

”Di wê demê de wê, êdî wê bizan wê ji cin wê bi pirsê ku ka ji min re bibêjê ku tu ji kû dihê. Bizan wê dibêjê ku ez ji paleyiyê dihêm. Me bi melhêb û dasê berhevkir û di wê demê de wê bibêjê mêşek jî ket ber dasê û serê wê jê bû û mirov. Wê demê cin wê bibêjê ku ew mêş helhal ew piçûk bû. Bizan dibêjê ‘piçûk miçûk farqnakê. Goştê ku ew ji wê derket neh sayan xwar û xilas nekir. Wê demê cin wê bibêjê wê demê ew sa cewrik bûn. Ew jî dibêjê cewrik mewrik. Yek ji wan sayan wê eyloyekê mazin wê ji azmana wê karibe bigire û wê daxina li xwerê. Wê demê cin wê hinekê wê bihizirê û wê di aqilê xwe de wê derbas bikê û wê ji xwe re wê bibêjê ku ez çi dibêjim ev bizan bersiva min dide. Wê demê wî got Ew eylo çêlik bûn.” Wê demê bizan domand û got ku çêlik melik, lê her eyloyek wê baskekê wê ser neh malan wê kariba di bin xwe de binûxûmanda. Wê demê cin hinekê li wê hizirî ku ew çi bersivê bidiyê de. Ber ku wî di serê xwe de ew kesekê kênzan didît li hemberî xwe. Lê wî hemû gotînen wî di bersivandin. Piştî wê mesela hat ser neh malên di bin baskê eylo de de ku ew winda dibin wê demê cin got ”helhal ew mal, malên piçûk bin.” Wê demê bizan bersiva xwe dîsa da û got piçûk û miçûk, lê her mal wê di wê de wê ne hasp, neh conaga, neh kivroşk, neh kerî meh, neh kerî bizin û bi neh caran neh mirovên ku ew di tenê malekê de dijîn wê hebin.”

”Wê demê cin hinekê din hizirî ku ew çî bersivê ji wê gotina bizan re bibînê. Wê demê ew hinekê din hizirî û wê piştî wê bibêjê ku wê demê ew sawal hemûyên ku ew te gotin ew hemû piçûk û ku ew dikarin tenê kûrcikekê tişî bikin. Û ew nûha bûna.” Wê demê wê bizan wê bibêjê ku ew nû bûna û ankû nû nebûna. Lê wan li ser ava ji bîrekê diharikin bêî ku ew serê xwe rakin wan av dixwar û bêî ku ew kawîsa xwe bênin. Di wê demê de wê cin wê hinekê din wê li ser wê bihizirê ku ew çî bersivê bide bizan. Wî ne dixwest ku ew di bin gotina wî de bimênê.. Û piştî wê gota wî ew bîra ku tu bahsa wê dikê, dibê ku korçalkek piçûk ku wê dema ku zarokan ji xwe re leyistina û ew kolana û hinek av kirinê de. Wê demê wê bizan wê bibêjê korçal morçal, lê her sibeh wê dayikên ku wê dêwlên xwe wê biavêjina binê wê bo avê ji wê hildin wê, dengê wan dêwlan ku ew li binê wê dikeve wê êvarî wê wê bigihijê serê. Wê demê cin hinekê din hizirî û got ku ew bîr bîrek çî bibê bila bibê piçûk a. û ma sekinî û li nava çavên bizan nerî ku ew ka wê çî bersivê li ser bersiva wî re wê bibê.”

”Wê demê wê bizan wê hinekê wê bi hizirê û wê bibêjê ku kin û min, lê di serê sibehê çêleka ku wê golika xwe hanî dînyê wê ji wê serê wê heta êvarî wê bigihijê dawîya wê. Piştî wê, ew cin wê bibêjê ku ew golik wê di cihê xwe de wê sekinî bê. Lê bizan li ser wê gotina cin ma sekinî û cin wê demê hizirkir ku ew di wê demê de wê bizan wê êdî wê bersivê nedê wî. Di wê demê de wî, singa xwe warimand. Lê bizan piştî wê dengê ku wî derxist wî bersiv da û got Ew sekinî mekinî. Wê ji sibehê heta êvarî ku ew wê karibê bigihijê li wê serê. Piştî wê, cin got ku ew dibê ku ew yekê nûka bûya bê. Lê bizan dibêjê ez wêderê nizanim. Lê ku tu wê sibehê bide lezen li nava ardê wê hemû hardê wê karibê heta êvarî wê, gêsî bikê. Piştî ku wî wusa got wê êdî wê cin wê weke ku wê li hemberî wê bê bersiv wê bimênê. Wê carê bizan singa xwe warimand. Lê di wê demê de wê demê cin hinekê ma sekinê bêdeng û piştî wê got ku ‘hê bizan, laşê de lê neh qul vebûna. Wê dema ku cin wusa got wê demê wî hizir fikir ku wê bizan wê bersivê nedê. Lê bizan di cih de bersivê dide û dibêjê. Wê bi ken wê bibêjê, ezê rast a, vi sibehê neh dinanê min ketin.. Wê dema ku wê bizan wê bibêjê wê cin wê hinekê wê weke ku wê di xwe de wê bi hêrs bibê û wê bikê kufekuf. Lê wê demê bizan fahmkir ku ew cin bi hêrs bûya. Di wê demê de wî êdî wê kenê li ser rûyê xwe jêbir û di wê demê de tenê di nerînek masûmane de li nava çavên cinê nerî.”

”Wê dema ku wê bizan wê wusa bikê wê demê wê, cin wê hizirbikê ku wê bi wê rûdenê wê bizan wê êdî wê bê bersiv wê bimênê. Wê demê

hizirî ku ew gotinekê bibêjê ku bizan bersivê nedê û ew ya xwe bi ser bixê. Di wê demê decin got ku 'heey bizan, pêlavên de şûn wan qatîyaya û weke ne pêve ya. Wê demê bizan ne ma sekinî bo hizirkirinê û ankû hinekê bi tefkirbikê. Hema got 'bila qatîyayî bin. Ew min bi aliyê ku ez diçim ve dibin' û ma sekinî. Cin di wê demê de wê, di wê gotina xwe ya bi armanca ku ew ya xwe bi ser ya bizan bixê ku wî goti wê demê bizan di cih de bersiv dabûbûyê."

"Di wê demê de wê bizan wê hemû bersivên cinê wê bi bersivênê. Wê xefka ku wê weke cinê xwestibû ku ew bizan bêxîyê de weke ku ew ketibûyê û di wê demê de ew di bin ya wî de nema bû. Li ser wê cin wê hinekê wê di xwe de wê weke ku wê ji bizan wê bi hêrs bibê. Wî di serî dewî hêvî ne dikir ku ew wê di wê demê de wê, ew wê karibê bi wê rengê ew wê bersibê bidîyê. Di wê de wî, hizirkiribû ku ew weke kesekê nezan a û wê bi wî re wê hinekê laqirdi û henekên xwe wê derbas bikê."

"Lê di wê demê de cin ne di wê rewşê de bê ku ew ji ya xwe were xwerê û te têkçûnekê li hemberî bizan herê bikê. Piştî wê wî hizirkir ku ew tiştina din bibêjê. Di wê demê de wî hizir kir ku ew kurê mirovan ê hinekê bi zane wê mihaqaq wê tiştê ku ew bersivê nediyê wê hebê. Di wê rengê de wê hinekê gotinên din jî wê bibêjîyê. Wê demê cih wê di serê xwe de wê hizir bikê ku wê bibêjê ku me tu ji ku fêrî bi wê rengê bersivdayinê bûya. Bizan wê bi rastî wê bibêjê û wê bênê ser ziman ku wî hertimî li kesên bi zane hisandiya û min ew gotinên wan ên bi zane di hişê xwe de girtina û ji wan xwe gihandiya armancê.

Di wê demê de wê çin wê ji bizan re wê bibêjê 'ez dibîm ku tu kesekê zêde bi zane yî û min çî got te bersiva min da. Êdî were ez û tu bina heval û em êdî bi hev re bi başî bimêşin û ji hev re werênina ser ziman. Di wê demê de wê, bizan wê hizirbikê ku ew jî ew dibê ku ew xefkek cin bê. Di wê demê de wî got ku "bila lê bi şartê ku şartê başbûnê em wê bikin." Di wê demê de wê ev gotina bizan wê ti ti awayê wê de wê newê hişê cin ku ew wê gotinek bi wê rengê wê bibêjê. Di nava cinan de wê dema ku wan xwe bi şerê başîyê ve girêda ew êdî çî bibê û dûnya ji bi serê wan ve were xwerê wê ne bi derfet bê ku ew xirabiyekê bikin. Wê dem ku wan xirabiyek kir wê tiştê wê were serê wan. Lê beremberê wan her qanciya wan jî wê bersivê wê ya baş wê, bibê. Ew wê weke encama kirinên wan bê.

Di wê demê de wê, cin wê ji wî re wê bibêjê baş a bizan te ez girêdam. Ez şartê te herê dikim û piştî wê ne ez dikarim tiştê xirab bi te bi hizirim û ne jî tiştê xirab bite bikim. Di wê demê de cin li wê hizirî ku

wî ti carî wê tiştekekê wusa wî tefkir nekiribû ku ew ciwanê rûdên nezan wê ew wê bihanîya li serê wî.

Lê di wê demê de wê, cin wê hinek tiştan wê di serê xwe de wê bihizirê û wê di demê de ku wî xwe bi bizan daya herêkirin wê û weke heval ji wî re bûya wê demê wê karibê tiştina ew bi aliyekê başî ku ew bi wî re weke hevale werênê serê wî. Di wê demê de ew bi wê rengê wê cin wê li wê bihizirê ku ew tiştekekê bikê hem ew bersiva wî bi xirabî nebê û hem jî ew karibê di awayekê de ew xwe bi ser ya bizan bixê. Cin di wê demê de wê ya ku wê li wê dihizirê û wê dibînê wê ew bê ku wê, ji bizan re wê bibêjê ”êê bizan em êdî heval in û ez dikarim gelek tiştan bi te re bikim. Û te bi wan re bi zane bikim. Di wê demê de bizan ji cin pirsî ku ma çi dikarê ew bi min re û ji min re bikê. Wî fêrs û hêsta bizan a xwe weke bi zanekirinê wî ji wî hîskiriya û fêrkiriya. Wî dixwest ku ew di wê demê de ew li ser wê re tiştekekê bîne serê wî. Ber vê yekê ew li tiştekekê weke fêhleke li ser wê re ew li wê hizirî.

Hinekê dem di wê ve çû û cin ji bizan re got ku bizan em êdî dema ku em heval bin û em ez xirabiyê ku ez bi şartê başiyê ku min xwe giradayî û ez nikarim bikim wê demê were ez tiştekekê bi te re bikim ku tu jî di nava wê dûnyê de fêdeyek baş bigirê. Êdî were ez tiştekekê weke fêrek vê jîyanê a baş bi te re bikim. Bizan ku çi ya. Wê demê cin axift û ji wî re got ku ez dikarim xwe jî û te jî bikima her şeklê sawal û heywanan de. Di nava wan de bi wan û zimanê wan fêrbibê û çawa dijin û xwediyê çi xûyê na wê fêr bibê.

Wê demê bizan wê weke ku wê, rojekê bavê wî ji wî re wê bibêjê ku tu bi baweriya xwe jî yekî dikarê bimeşê. Lê bergira xwe jî bi xwe di aqilê xwe de bigira wê bi wê rengê wê ew tev bigerihê. Wê demê bizan wê, ew wê xwesteka cih wê herê bikê. Wê demê wê cih wê xwe wergerênê li şeklê û awayê roviyekê û wê bizan jî wê bikê weke jîjoyekê. Di wê demê de wê êdî wê ew wê di wê demê de wê, ew xwe piştî wê demekê de wê werina cem hev û wê, bibêjê ku em bi hev re weke hev bibin. Em bi hev re dikarin tevgerihin. Lê tiştan ku wê di wê şeklê de wê were serê yekî ji me wê di çerçoveya wê şeklê de wê bimênê. Bizan wê fahmdikê. Piştê wê, bi xûyên wan heywanên ku ew ketina awayê wan de wê bi hev re wê bidest axiftinê wê bikin. Wê demê wê wê bahsa aqilîya xwe ya di wê şeklê de a bi rovî û jîjo wê bikin. Hingê wê rovi û wê xwe li ser jîjo re wê bi aqil wê bibînê û wê di wê demê de wê, bibêjê jîjo ku ew ji wî bi ew xwediyê gelek aqilî ya û dêka bêja weke jîjo tu xwediyê çi aqilê yî. Wê demê weke jîjo wê ew wê bibêjê ez tenê aqilekê min ya. Wê demê rovi

wê bahsa gelek kurnaziyên ku ew dikarê bikê wê bikê û wê bahsa bûna xwediye gelek aliyên wê bikê. Wê demê wê cin wê weke rovi wê ji bizan eke jijo wê bixwezê ku ew aqilê wî yê bi tenê çî ya ku ew ji wî re bibêjê û wê werênê ser ziman.

Wê demê de wê, jijo wê hingê wê ji rovi re wê bibêjê dêka lingê xwe bêne ber min ez şanî te bidim. Wê demê wê jijo wê lingê rovi wê bikê devê xwe û wê gez bikê. Di wê demê de wê di wê rengê de wê, dema ku wê rovi wê bikê ku ew wî gez bikê jî wê ew xwe li hev wê bikê kom û wê, di wê demê de wê, stiriyan li ser jijo wê di devê wî re wê herê. Wê demê wê, piştî wê jijo wê lingê rovi wê berdê û ew êdî wê nikaribê zêde wi lingê xwe bide berxwe. Hingê wê rovi wê ji jijo re wê bibêjê ku yê te aqilek û yê min gelek aqil a. Lê ew aqilê de berdila gelek aqilê min a û em hevaltiya xwe bidomênin. Piştê wê bi hev re wê, di wê demê de wê, demekê wê derbas bikin.

Ku demek hinekê di bûhûrê wê demê wê, em birçibûna dê em dakevina nava nistecihekê û em bikevina kulina mirişkan û mirişkan bixwûn. Wê demê wê bi hevdu re wê werina ber malekê. Di wê demê de wê, xwediye malê wê xefkan wê dênê pêşîya kulina mirişkan. Wê dema ku wê, bi hev re wê werin wê, jijo wê bê bergir wê bikeve hundur û wê li xefkê wê wer girtin. Di wê demê de wê, rovi wê li ser aslê xwe û bi xûyê xwe wê tev bigerihê. Wê demê wê çendî wê jijo wê lawa ji rovi bikê ku ew wî xilas bikê ew wê, singa xwe wê bi warimênê û wê bikeve kulinê û wê xwe ji mirişkan wê têr bikê. Di wê demê de wê ew bi wê rengê wê bibê. Wê demê jijo wê fahmbikê ku ew wê xilasiya wî nebê û wê, ew êdî çûya. Wê demê wê jijo wê bi dengê bê hêvî wê bakê li rovi û wê ji wî re wê bibêjê ku hevalê rovi va ez ketim ber mirinê, dê êdî were lingê xwe bide min û em hev maçbikin û em bi xeyd ji hev cihê nebin. Wê demê wê hingê wê ew wê rovi wê were û lingê xwe wê bide jijo û jijo wê lingê wî dîsa wê bike devê xwe û wê neberdê û wê wusa heta sibehê wê bimênin. Dema ku wê sibehê wê xwediye malê wê were wê bibînê ku wa jjoyek di xefka wî de û wa roviyek li ardê dirêjkiya li berê. Ew di wê demê de wê rewşê wê fahmbikê û wê di wê demê de wê, rovi wê di wê demê de wê kêrî bide sûkrê û wê xwe serê jêbikê û ji çermê wê jî ji xwe kurkekê wê çêbikê. Lê wê jijo wê berdê. Wê ji wê re wê bibêjê ku te rovi girtiya û ne hiştiya ku ew zêde bi ser mirişkên min de herê ez jî wê di wê demê de wê, te serbest berdim. Wê êdî ew wê serbest berdê.

Di wê demê de wê, wê weke jijo wê, bizan wê were bi çolê keve ku ew êdî weke jijo ma û wê çawa û çî bikê. Ew nikarê êdî herê nava mirovan.

Ew ji wê geleki dilê wî xemgin dibê. Lê di wê demê de wê, dema ku wê, xwediye malê wê kêrê bide sûkra rovi wê cin wê roviyekê din ê rast wê dênê li şûnê û wê xwe bi afsûna xwe wê xilas bikê. Di wê demê de ew wê demekê piştê wê were û li hemberê wî bisekinê û wê di wê demê de wê xwe ji û bizan jî wê werênê li sêraberê.

Hingê wê, di wê demê de wê, bizan wê ji jê bipirsê ku ev çi bû. Wê demê cin ji wî re dibêjê ku ew azmûnek bû ku tu di wê re derbas bûyî û te bi aqilê xwe di wê de xwe bi serxist. Lê bizane di wê demê de wê, hinek tiştên ku wî fahmnekiribûn wê diserê wî de wê biafirin. Lê en xwest ku ew wan ji cin bikê. Piştê ji wî pirs pirsîn ku ew dema ku ew nûha bixwezê ku ew xwe di rengê sawalekê de bibînê wê kijan bê. Di wê demê de wê, çendî ku wê bi zan ew fahm jî nekiribê lê wê bersiva xwe wê bide û wê bibêjê baranak. Wê dema ku wê xwe wusa hanî ser ziman û pê de wî dît ku wa dûya weke ku wê li berçavên wî wê pêşî wê hinekê reş bibê û wê piştê wê cardin wê bibê asayî. Lê di wê demê de wî, xwe di carekê de wî weke baranekê bi stirh û mazin dîtibû.

Di wê demê de wî, di wê demê de wî li dora xwe dît ku wa gelek meh û bizin û sawalên din wê hebin. Lê wan ji dûr ve weke ku wê gûrek pîçûk dikê ku ew bi dizi xwe bigihênê gova sawalan. Di wê demê de wê hêsta baranîyê wê li wî serwer bibê û wê stirhên xwe wê bide li pêş û bi ber gûr ve bibazê. Wusa dihat dîtîn ku wa gûr zêde nedikarî bibazê. Di wê demê de wî baranî gûr di nava du zinarên mazin de wê bigirê û wê ew wê nikaribê xwe bilabitênê. Wê dema ku wê, karbikê ku ew bi stirhên xwe herê bi ser gûr de wê, dît ku wa gûr bi lêv û ziman bû û bi wî re axift. Di wê demê de wê, gûrê ji wî xwest ku ew hêrîşî wî nekê û ew tenê çêliyek gûra. Di wê demê de baran gotiyê çêlî mêlî lê tu gûr î. Di xwezaya te de heya ku tu hêrîşî meh û baranan bikê. Gûr çendî ku got ku ew ne hatiya bo hêrîşkirinê jî lê baran gotiyê de ku tu bi dizî dikirî ku tu bikeve nava gova sawêl de. Piştî wê hinekê wan da berhev lê di dawîya dawî de baranê herêkir ku ew ne bo herîşkirinê hatibê jî lê ew di xûy û xwezaya wî de hatiya ku ew hêrîşî sawalên weke wî bikê. Piştî wê, gûr gota baranê were em bibina heval. Lê baran dizanî ku ew di xwezaya wî de heya ku ew hêrîş bikê heya. Li wê hizirî û baranê ew hanî ser ziman. Di wê demê de wê baranê wê herê bikê û wê weke baranê wê serboriya xwe wê li gûr wê rûnihê û wê werênê ser ziman. Lê piştî wê demekê ew weke ji hev dicin û her yekê wê bi keriyê xwe re wê, bibê. Demekê piştê wê dema ku wê keriyê gûr ku ew gûr jî di nav de ya wê were deverekê û wê, rasti keriyek meh wê were. Û wê hêrîşî wan bikê. Di wê demê de ew gûr dihê

hemberê wê baranê û di wê demê de wan hev naskir. Wê demê baranê got ku "min gotibû ku ew di xwezaye te de heya" û ma sekinê. Piştî wê, di wê demê de wê, bizan wê ji wê rewşa baranê wê bi carekê wê xwe weke mirov wê bibînê û wê di wê demê de wê ew gûr jî wê bibê weke cin. Di wê demê de wê, demê bizan wê ji cin re wê bibêjê ku ew çibû? Di wê demê de wê cin ji bizan re wê bibêjê te çi ji wê fahmkir. Tu dibêjê ez zane me, deka wê manayekê wê bide wê."

Di wê demê de wê bizan wê hinekê wê di serê xwe de wê, bihizirê ku ew cin di xwezê ku ew çi bi wî bikê. Wê di wê rengê de wê piştî wê cin wê xwe û wî bikê gelek şeklên heywan û sawalên din de wê di wê rengê de wê, werina hemberî hev. Di wê demê de wê, di her awayê de wê, bizan wê karibê xwe ji rewşa xirab xilas bikê.

Wusa wê demê de wê êdî wê di care dawî de wê cin û bizan wê bi hev re wê werina cem hev û wê, bizan wê demê wê ji cin wê bipirsê ku ew ber çi ew di wê rengê de ew çi dixwezê bi wî bide fahmkirin. Cin di bêjê ez dikarim bi tiştekê wê bibêjim lê tu dikarê wê bi hezarê tiştê û rengê wê fahmbikê. Di wê temenê de wê kirin wê ji mirov re wê bingihekê mazin ê fêrbûnê bê. Tiştên ku ew dihêna serê mirov wê, ji mirov re wê weke fêrekê jî bin.

Di wê demê de wê, bizan wê bi xwe re wê bikeve nava nakokiyê ku cin di xwezê tiştekê şanî wî bide û ankû wî bigihênê li fêrbûnekê û ankû ew dixwezê ku ew henekê xwe bi wî bikê. Wî weke ku ew ji hev dervedixist. Ya ku wî di serî de wê weke ku wê bi cin re wê bikeve dana berhev a gotinê de ku wê cin bixwezaê ya xwe bi ser ya wî bixê û wî di rengekê de bikê bin kontrola xwe ew jî di serê wî de êdî bi pirsan mabû.

Di wê demê de wê bizan wê, destpêka wê xwestina wî û wê dema ku ew çûbû çîyayê qafê wê di rengekê de wê, di mejiyê wî de wê were bîra wî. Lê wî ti mana ne dide wê. Ew tenê wê weke hinek bîrhanîn wê di mejiyê wî de wê bûban.

Wusa demekê wê bi hev re wê derbas bibin. Piştî wê di rengekê de wê, di awayekê de wê, bi hev re wê demek din jî wê derbas bikin. Wê demê wê, cin wê ji bizan re wê bibêjê ku tu were bi min re ezê tiştekê din şanî te bidim. Wê demê ku bizan dibêjê ku ew çi ya wê demê wê cin wê bibêjê wê bi çavê serê xwe bibîne û wê demê tu biryara xwe bide ku ew ka ew çi ya. Wê demê tu yê wê fahmbikê. Di wê demê de wê, di rengekê de wê, êdî wê, demîê ku wê cin wê tiştekê wê bikê û wê destê xwe wê bi labitênê wê bi bizan re wê xwe li keviya deriyekê ji taxt hati çêkirin û wê pirr mazin bê wê bibînê. Li pêşîya wan jî wê sûkek ku wê pirr zêde wê

mirov wê di wê de wê herin û wê herin û wê yek ji wê weke alaqaya xwe ji yê din wê newênê wê di ber hev re wê herin wê bibînê.

Wê demê bizan gota cin ku min hera wê demê evqas mirov bi carekê bi hev re nedîtibûn. Wê demê di wê demê de wê, cin wê ji wî re wê bibêjê ku ev bajarê ku tu wê dibênê bajarê nisêbê yê cinan a. Ev bahsa mazin û weke dûnyayekê ya. Di wê demê de wê bizan wê di wê demê de wê, ji wî re wê bibêjê ku ew hemû ma cin in. Cin dibêjê erê û di wê demê de wê bi ser gotina xwe ve wê bikê û wê bibêjê ku di nava wan de wê mirov jî wê hebin. Lê hinek mirovên bi hiş û aqilê xwe karina xwe bigihênina astek wusa mazin ku ew dikarin cinan bibînin wê karin wê bibînin. Wê demê bizan wê di cih de wê bi ser gotina xwe ve wê bikê û wê bibêjê Ez gihiştina wê astê. Wê demê wê cin wê ji wî re wê bibêjê ku wusa xwe mazin ne hasibênê. Min xwe şanî te da û ma sekinî. Di wê demê de wê, weke ku wê bizan wê di xwe de wê ji wê gotinê wê weke ku wê feyz wê bikê û wê hinekê dilxweş maba. Lê dilxweşîya wî zêde ne doma û di qirika wî de ma. Piştî wê ew di awayekê de ew ma sekinî û wî berê xwe da cin wê nûha çî bibê. Di wê demê de wê, cin wê demê wê ji bizan re wê bibêjê ku ezê nûha te li vir bi tenê bihêlim. Ezê herima wî serê ha yê bajêr. Ew wê deverê bi bizan dide nîşankirin. Di wê demê de tu jî tuyê di nava mirovan de têtê wereê. Lê li wê bi heydar bê ku tu yê bi kesekê ku ew di ber te re derbas dibin têtê newê cem hev hev û newê rû bi rû û çav bi çav. Wê demê ku tu hafî wê demê têtê yê di awayekê de têtê bikeve bin bandûra wan de. Li bajarê cinan wê gelek xosletên wê yên bi afsûnî wê hebê. Herkesê ku tu yê di ber wan ve tu herê û derbas bibê wê zanibin ku tu ne ji wan î û wê bixwezî ku ew te bikina bin bandûra xwe de. Lê wê ti zararê nedina te.

Ku tirsî te li te serwer bibê û tu bikeve bin bandûra wan û nerîna wan a ji çavên wan de wê, di wê demê de wê karibin tiştên xirab bi te bikin. Lê heta ku te karî tu xwe bi parêzê û nekeve bin bandûrê jî wê nikaribin tiştêkê bi te bikin.

Piştî wê cin ji cem wî bi carekê wînda bû. Di wê demê bizan xwestibû ku ew tiştîna din ji cin bi pirsê. Lê bi carekê dema ku ew ji berçav windabûbû wî êdî tiştên ku wî xwestibû bi pirsê wê tenê wê bi wî re wê bimênê û wê demê de wê tenê wê weke aliyekê ku wê bi wê re wê bimênê bê, Wê demê bizan hizirî ku ew çî bibê. Lê wê dema ku wê cin ji cem wî herê jî wê tirsê wî bigirê. Çendî ku wî di serê xwe de li wê dihizirî ku cin wê, karibê tiştêkê bi wî bikê jî lê di wê demê de wê, bizan

hebûna cin weke ku wî ji xwe re weke ewlehiyekê li wir dîtibû. Di wê demê de ew di wê rengê de ketibû derûniyekê de.

Lê bizan di wê demê de wê, pirr zêde wê xwe di rewşek xirab de wê weke ku wê hîsbikê. Wî hîs dikir ku ew ji wê û pê de wê çareya wî jî wê nebê. Wî xwe weke ku ew mecbûr bimênê ew wê bikê jî wî didît. Di wê demê de lê wê di wê demê de wê çî û çawa wê bikê ew jî bi pirs bû di serê wî de.

Ber ku wî ne dizanî ku wê çî wê were serê wî dema ku wî kariba xwe gihandiba wir jî. Hinek pirsên weke ku ew dema ku ew tirsîya û ket bin bandûra hinek ji wan de wê çî hatiba serê wî. Cin firsend nedabû wî ku ew wê ji wî bi bipirsê. Di wê demê de ew xwe ber wê yekê di rewşek xirab de ew hîs dikê.

Bizan wê, hinekê wê di wê demê de wê li devê wê deriyê ku cin ew hanîbû wir wê, bisekinê û wê di wê demê de wê, bisekinê. Di wê demê de ew dixwezê ku ew hinekê din di serê xwe de bi zane bibê ku wê çî wê were serê wî. Di wê demê de wê demê wê dema ku ew dihizirê wê demekê wê di serê xwe de wê di nava xûf û gûmanan de wê herê. Wê xûf û gûman wê li lê wê serwer bibin. Wê hizir wê werin û wê bikevina serê wî de ku ew dema ku ew bi serneket wê tiştên xirab wê werina serê wî.

Ji aliyekê din ve jî wî, xwe di serê xwe de bi wê dida bawerkirin ku ew dema ku ew bi serneket û ket bin bandûrê de wê, bi carekê wê weke ku çawa ku ew dema ku ew baran û cin bûbû gûrr û bi carekê cin ew hanîbû devereke din û bi hev re xwe dîsa weke hev li hemberî hev dîtîbûn wî ew di serê xwe de dibir û dihanî. Ew hizrek û xiyalek weke ku wî xwe bi hêvîyekê bi wê ve dida girêdan.

Lê ji aliyekê din ve jî ew di serê wî de dibû ku ew nebê jî wê demê ew wê, di wê demê de wê karibê bikeve rewşek xirab de. Wê demê wî ew ji xwe dipirsî ku ew dikarê nebê û wê demê ku ew nebê wê çî ji wî were wê weke pirsekê di serê wî de wê bibê. Wê demê bizan li wê dihizirî ku wê karibê tiştên xirab wê werina serê wî. Wê demê dema ku wî cin li cem xwe hîs nedikir wê demî wî xwe di rewşek xirab de hîsdikir û bi tenê hîs û dikir û bi tenê didît.

Dem wê di wê demê de wê bi wê rengê wê hingê din wê derbas bibê. Lê bizan wê nizanibê ku ew çî bibê. Ji xwe di nava hizran de bi çûna wî re wê, weke ku wê demekê wê ji bîr jî bikê ku ew gava xwe biavêjê bi pêş de û ew herê aliyê din ê sûkê. Di wê demê de ew dibîyabû ku ew di wê demê de ketiba rê de ew çûba. Lê demekê wê dema ku ew hat hişê wî ku ew weke mecbûra ku ew wê bikê di wê demê de wê di wê demê de wê di

serê xwe de wê bixwezê ku ew wê fahmbikê ku ew dema ku wê tişteke wê were serê wî wê çî wê karibê were serê wî. Hingê ew li wê hizirî. Di wê demê de ew di wê demê de ew li wê hizirî û wê di serê xwe de wî bir û hanî. Hinekê li wê hizirî. Gelo wê çî karibê were serê wî? Gelek caran wî di nava civatên ku bavê wî ew li rex xwe di wan de dabû rûniştandin de wê werê ser ziman ku wê dema ku wê cinê wê mirov bi çavê wan re wê were çav bi çav wê were berhev wê bikeve bin bandûrê. Wekî din wê di derbarê çavên wan de wê gotin wê werina gotin. Ê bizan mereq dikir ku ew çavên wan çawa na. Weke ku wî bi cinê xwe re dîtibû wê wusa ban? Ew hinekê li wê hizirî.

Di wê demê de wê gelek hizir, xûf û gûman wê di serê bizan de wê bibin. Wê di wê demê de wê nizanibê ku wê çî bikê. Lê dilekî wê jî digot wî ku ew gave biavêjê û ew di rê de herê û heta ku ew herê ew çavên xwe nevekê. Wê demê ku wî çavên xwe nevekir wê pêşîya xwe nebînê. Lê ku wî çavê xwe vekir jî wê helbet wê bi wan re wê di wê rû bi rû wê were. Ber ku wê weke ava ji nava çemekê diherikê wê mirov wê bi ber wî ve wê di dema ku ew herin wê werin û wê, di ber wî re wê derbas bibin. Wê ew jî wê çavên xwe wê bînina ser wî. Wê awirên xwe wê bidina li ser wî.

Ew di serê wî de wê bibê û wê herê û wê were. Di wê demê de wê bizan wê li wê bihizirê û ku ew çî bikê. Di wê demê de wî demekê wê di serê wî de wê, hizrek wê çêbibê ku ew hema weke ku wê çin ji wî re gotî ew nekê û neçê û bi şûn ve herê. Lê wê çawa bi şûn ve wê bi çûya. Ew çawa hatiya wir û wê çawa wê ji wir wê çûba. Di wê demê de wê, gotina bavê wî ew bi rengê "cin dikarin heta ku tu çavên xwe miçûbal bikê wê ji wî serê dînyê te bibina serê din ê dînyê." Wê demê ew li wê hizirî ku ew dibê ku ew cin wî hanî bê ew li deverê zêde dîr hatina. Wê demê ew hatina kûderê jî ew ne dizanî. Wekî din ew gelo ew li dînya mirovan bûn? Yan jî ew hatibûbûna dînya acinan? Ew jî di serê wî de wê weke pîrsekê wê çûba û wê hatiba. Lê ev pîrsên ku wî ji xwe dikirin jî wê ne dikarî ew ji wan re pîrsekê bibînê û li wan bi bersivêke dayinê re bihizirê.

Wê demê bizan ew hinekê li wê hizirî ku ew çî bikê. Wê demê ew dema ku ew bi şûn ve herê wê deverên ku ew heriyê de wê ne diyar bê. Wê demê ku ew nûha serê xwe li şûn xwe bi zivirênê dibê ku ew yek ji wan li piştî wî bê û tiştên xirab karibin bi wê werina serê wî. Di wê demê de ew li wê hizirî. Di wê demê de wê, di dînya aciniyan de wê ne tenê wê ew wê hebin wê weke dînyayek bi afsûn bê. Wê di wê de wê ejderha jî wê hebin û wê, ew jî wê di wê demê de wê karibin werina dîtin. Wê dema ku

ew hizra ku wî berê di demekê de ji nava civatê bihistibû wê demê hat bîra û wê dem ku ew hat bîra wî, kir ku ew çavên xwe bibê ser û li azmana binerê. Lê di wê demê de wê hingê wê hêtna bilind wê hebin wî ji wan wî zêde azman ne dît. Hevrasta wê ya bi dîtîne re wê tenê wê li pêşîya wî li hêtekê wê bi nerîya û wê ew hêt jî wê zêde bilind ba. Di wê demê de wî nedikarî ew ji wê ne pêşîya xwe ji wê wîrdetir ku wê çî hebê wê bibîne û wê, di wê demê de wê, ew ser bidîta.

De ne, digotin ku cin dervî demê jî di awayekê dikarin bijîn. Yan jî di hemû demên ku ew bûrtina dikarin vegerin û herin wan bibînin û demên ku wê werin wan dikarî herina wan û wan bibînin. Di wê demê de wê xwediyê zanîna hemû deman bi wê rengê bin. Di wê demê de bizan wê avahiyên wusa bilind wî bi çavên xwe didîtin ku wê heta wê demê ti kesekê ji wan bahskirî û ne jî ew di awayekê de hati ji wan bahskirin. Tenê heta wê demê wê qasrên şah û mîran wê bilind wê hebûban û ew jî wê ne wilqasî wê bilind ban. Ew avahi geleki bilind bûn. Hinek ji wan wê weke ku wê serê wan li azmana li keviya awran dikir wê li mirov dihat. Bizan di wê demê de wî heybet û aceyibîya xwe ji wê re hanî ser ziman. Wê demê wî ji xwe re got ku ma tiştên bi wê rengê ên mazin û bûyî û bi heybet jî hena? Wî ev pirs ji xwe kir. Wê demê ku ev li şûnê hebûban wê mihaqaq wê bi awayekê wê di nava mirovan de wê bi hatan bihîstin û wê ji wan wê biheta bahskirin. Lê di wê demê de heta wê demê ti tiştên bi wê rengê wî ne dîtibû ku ew ji wan hatiya bahskirin. Ejdarha wê koka wan wê bi bgihiştan 'kur'. Ew jî wê di wê demê de wê, di awayekê de wê wusa wê ji wan wê bihata bahskirin di nava mirovan de. Lê piştî wê demê û pê de wê ew jî wê di renekê de wê, newina dîtî. Wê di wê demê de wê ji dûnya mirovan wê bi awayekê wê dîrkevin û wê herin. Ku ne wusa ba wê hinekan dîtîba û bahsa wan wê kiriba. Di aslê xwe de wê carna di nava gotinan de wê di nava civatan de ku wê bi hetan ser ziman wê di renekê de wê bahsa wan biheta kirin. Wî ew di renekê de weke ku wî xwest ku ew wan werênê berbîra xwe. Lê di wê demê de wê, ti tiştî ji wan wê alikari ne dida wî. Çendî ku wî ew bibîr dikirin jî wê rêya çareya xwe ji wê rewşê xilaskirinê wî di wan de ne dit. Di wê demê ew bi wê rengê ew li wan dihizirê. Bizan ew hinekê di wê demê de ew li wê hizirî û wî di xwest ku ew hinekê din ew li wê bihizirê û wê tefkirbikê. Wî di nava hizran xwe dixwest ku ew hinekê din xwe bide birin li şûna ku ew bi lingan bimeşê di rêya xwe de ku ew bi hinek cinên din ku wê weke ku wê cinê wî gotibû ku ew were çav bi çav û ew di wê demê de ew tişte were serê wî.

Hinekê din ew di wê demê de wî xwe girt. Weke ku ew li xoşa wî diçû. Ber ku ew di wê demê de ew çendî ku wî xwe di wê rewşê de wî digirt wî weke ku wî xwe ji bandûrê xilas dikir. Ew diwê demê de ew li wê hizirî û wî ew di rengekê de wî hanî berbîra xwe. Di wê demê de wê, heta ku ew dihizirî wê xwe li wir dikir. Weke ku wî bi hizirkirinê û xwe di nava xiyalan de girtinê re wê, xwe ji wê kirinê digirt wê di awayekê de bi wî re bûba.

Lê wî çî kiriba jî wê di rengekê de wê nikariba xwe ji wê dîr bikê. Di wê demê de wî jî ew farq dikir. Tenê weke ku wî dema xwe dîr û dirêj dikir. Di wê demê de wî ew xwe de wî bi wê rengê di xwe de hîs dikir.

Hinekê din dem bi serê wê demê ve diçê. Êdî wî jî wî ji xwe re got û di xwe de hanî ser ziman ku ew hêza xwe li hev bide hev û ew di wê demê de ew êdî herê aliyê din ê sîkê. Di wê demê de wê, karîba çî biheta serê wî? Ew li wê hizirê. Tirs ku ew li mirov serwer bû wê mirov ji kirinê jî wê bikira. Cinê wî ew ji wî re gotibû û ew hanîbû ser ziman.

Lê ew gotin di wê demê de heta wê demê weke ku ew ne li hişê wî bû. Yan jî ew di hişê wî de bû û ew bi aqilekê bi wê rengê ew li wê ne hizirî bû. Ew ne hanîbû li hişê xwe bi wê rengê. Di wê demê de wê, demekê wê bi wê rengê wê bihizirê û wê dema xwe wê hinekê din wê bide dirêjkirin û domandin. Lê êdî wî di xwe de ew hîsdikir ku ew çendî xwe li wir bigirê wê ew jî wê ji wî re wê weke ku wê nebûba çareserî. Ber vê yekê wî, weke ku wî mecbûr didît ku ew bi wê re rû bi rû were û wê bikê. Wî ji wê û pê de wî ti çareyên din wî ne didît. Di wê demê de ew di wê rengê de ew hinekê din ew di xwe de ew hizirî û wî di serê xwe de wî ew bir û hanî.

Tam di wê demê de wê gotina cin a bi rengê tirs mirov ji kirinê dikê jî wê were bîra wî. Di wê demê de ew hinekê li wê hizirî û wî di wê demê de wî xwe bi wê bibîrkirinê weke ku wî di bin barekê de hîskir. Di wê demê de wê weke ku wê dengê cin wê di mejiyê de wê zing bikê wê lê wê were. Wî bi wê re li wê hizirî ku ew êdî wê bikê.

Lê di serê xwe de wî, weke ku wî dilê wî bixwezê ku ew hinekê bihizirê û dema xwe bi wê rengê wê derbas bikê. Piştî ku wî gotina cin a bi rengê tirs mirmov ji kirinê dikê ku wî bi bîrkir û pê de wî, di wê demê de ew li wê hizirî ku ew rewşa wî û hewldana xwe li wir ragirtinê û hwd wê, hebê û nebê wê tirsê wî bê ku ew bi wî de kirin bê. Ber vê yekê wî di xwe de wî ew weke pêwîstiyekê dît ku ew xwe ji wê derbas bikê û ew ji wê derbas bibê û ew herê. Di wê demê de ew hinekê li wê hizirê.

Ber vê yekê wê weke kirineka ku ew mecbûra ku ew bikê. Rastbû ku tirs mirov ji kirinê dikir. Lê ew kirin wê dîsa wê li pêşîya mirov ba ku mirov wê bikira. Wê tenê wê bi wê tirsê û ji kirinê kirinê re wê, dema mirov a wê kirinê bi kirinê re wê weke ku wê dirêj û dûrtir wê bikira û wê zêdetirî wê weke ku wê bi mirov wê hêstên tirsê re wê rû bi rû wê bihanîya û wê, li mirov wê zortir wê bikira. Wî ew di xwe de bi wê rengê ew hîskir. Ber vê yekê wî, di xwe de wî di wê demê de got ku ez nûha bikin ezê di wê demê de wê, weke ku ezê xwe ji bin wê bandûrê derxim. Ezê dawiyê li wê rewşa tirs ku mirov ji kirinê dikê bênim. Di wê demê de ew hinekê li wê hizirî û wî di wê demê de wî xwe bi wê re wî hinekê da hizirkirn.

Di dewama wê de wê, bizan wê êdî wê di wê demê de wê, berê xwe bide bi aliyê ku ew wê bi wê re wê herê û wê bixwezê ku ew gava xwe ya pêşî ew biavêjê. Lê çendî ku wî gava xwe wî çendî ku wê weke ku wê xwe ji wê avêtina gava pêşî re amedekir jî lê wî di wê demê de wî ew gav di wê demê de weke ku wî neavêt. Demekê wî hinek hêst wî bixwezin ku ew pêşîya wî weke ku ew bigirin û wê laşê wî zant bikin û wê weke qalibek qaşayê wê lê bikin lê hat. Weke ku wê qaramên wî ali wî nekin ku ew wê gava xwe bi pêş de biavêjê. Di wê demê de wî xwe di wê rengê de wî hîskir. Lê wî di wê demê de hinekê ma û xwest ku ew wê destpêbikê bikê. Wî pêşîya xwe weke ku wî didît ku ew bi kûve biçûya. Wî di serê xwe de wî weke ku ew dixwest ku ew naqş bikê bo ku ew şaş nekê hûr û kûr li pêşîya xwe nerî..

Di wê demê de bizan wê xwe amede bikê ku ew herê. Lê gelek dilwaswasî û xûf û gûman bi wî re hebûn. Lê tevî wanqasan jî wê weke ku wê canê xwe bide berçavên xwe û wê, di wê demê de wê, gava xwe ya pêşî wê biavêjê û wê herê. Di wê dema ku wê gava xwe ya pêşî avê weke ku şîya bi serde bi rûxin wê li wê were. Weke ku gelek deng bi carekê bi ser de bi xûrihin lê hat. Weke ku ew bi carekê xwe di nava rewşekê de ma. Wê dema ku wî xwe di gava xwe ya pêşî de wê bi mitênê û wê weke ku wê bimênê sekinî. Wê di wê demê de wê weke ku wê, di awayekê de wê bimênê.

Lê cinê wî gotiyê ku wî gava xwe ya pêşî avêt wê divîyabû ku wî bi şûn ve ne kişandiba. Wê weki din wê encamên wê yên xirab wê ji wî re wê hebûban. Lê ji wî re negotibû ku wê çi encamên xirab wê bibin jî ew ne gotibû û ne hanîbû ser ziman.

Di wê demê de bizan wê, nexwezê ku ew bi wan encaman ku ew her çi bin bi wan re rû bi rû were. Ber vê yekê wî, di wê demê de wê, xwe

jidand û awirên xwe di awayekê hevrast de li pêşîya xwe hoyand û bidest çûyinê kir. Di wê demê de wê dema ku ew bidest çûyinê kir wê bikeve weke di nava gelek mirovan de ew herê wê li lê wê were. Di wê denê de wê, yên ku ew ji hemberî wî ve dihatin wê weke bapisokê wê werin û wê ji wî derbas bibin û wê herin. Lê her yekê ku ew dihat û diçû jî wê bi awirna zaxvedar wê binerin û wê derbas bibin. Di wê demê de bizan wê bikê û ku ew bi wan re awir bi awir û ankû çav bi çav newê. Di wê demê de wê hêstên mazin wê bi wî re wê çêbibin û wê gelek zorê bidinê ku ew bi wan re carekê jî were çav bi çav. Ber ku wê, demekê wê bavê wî ji wî re wê bahsa çavên cinan ên rastîn wê bikê û wê weke çavên kitikan ku wê xwediyê reşikekê bê wê ji wî re wê werênê ser ziman. Di wê demê de ew hatibû bîra wî û di wê demê de wî dixwest ku ew wê fahmbikê ku ew ka rasta û ankû ne rast a.

Lê di wê demê de cinê wî jî gotibû wî ku ew bi wan re çav bi çav newê. Wî, xwe di çerçoveyê de wî weke di nava du diliyekê de dît û di wê demê de wî xwest ku ew di wê demê de ew derbas bikê. Lê çî kir û nekir nekarî xwe ji wê xilas bikê.

Di wê demê de wê, bi wê re wê, tirs û xwestek wê her yekê wê ji aliyekê ve wê, zorê bidinê. Yek ji aliyekê ve wê zorê bidiyê ku ew binerê û çav bi çav were. Ya din jî wê tirsê bikê dilê ku ew bi wan re çav bi çav newê. Û dema ku ew were wê çî wê were serê wî bixwezê bi wî bide hîskirin.

Di wê demê de wî jî ew di wê temenê de di wê rengê de wî di xwe de ew hîskir. Di wê çerçoveyê de ew bi wê re li wê hizirî. Di wê çerçoveyê de wê, weke aliyekê wê yê ku mirov wê karibê wê fahmbikê bê.

Bizan çendî wê gavên xwe biavêjê wê weke ku wê lingên wî wê li hewa wê bimênin. Carekê wî kir ku ew li binê lingê xwe binerê. Di wê demê de ew hêst bi wî re wê demê çêbû ku ew bi ardê ve jî binerê wê tiştin wê werina serê wî. Ber vê yekê wî xwe ji wê jî girt. Lê ew hêsta ku ew weke li hewa diçê wê, di wê demê de wê, hin bi hin wê bi wî re wê xort bibê û wê li wî serwer bibê. Lê di wê demê de wî ji xwe re got ku cin ji min re negotiya ku ew li ardê, û azman û ankû çap û rastê binerê wê tişt wê werina serê wî. Tenê ji wê re gotibû ku ew çav bi çav newê. Di wê rengê de wî ew bi wê rengê got û ew ji xwe re wî hanî ser ziman. Li ser wê yekê wî xwest ku ew xwe bi wê bide bawerkirin ku ew li dora xwe bi wê rengê binerê wê, ti tişt wê ji wî nebê û ankû wê newê serê wî. Lê wî disa li wê hizir fikir ku ew dikarê tişteke were serê wî. Hinekê din ew dem têve çû êzî bizan weke ku ew ji wê û pê de ti rêyên din ji xwe re ew

nebînê wê bi wê rengê wê di rêya xwe ya ku ew ketiyê de wê bidomênê. Ew her ku ew dihat wê weke ku wê, xilobatan wê bibînê. Tevî ku ew şîyar bê û çavên wî bibeloq vekirî bin.

Her ku wî gava xwe diavêt û gava piştê ku wî fikir ku ew biavêjê wî hizir fikir ku wê hinek piştê wê werin û wê bi bastika wî bigrin û wê, ji wî re wê bibêjin ku "kuro tu çi dikê li vir" ankû "tu ki yî hati vir". Di wê demê de pirsê ku ewê weke pirsê sêyem wê di wê demê de wê were aqilê wî ku ew bê ku bêjê ki tu hanî vir wê navê cin bide. Lê nikaribû bêjê kijan cinî. Ew jî ew di wê demê de ew di serê xwe de bi wê li wê hizirî.

Hinekê wê bi wê rengê wê weke ku bizan wê xwe di nava hizirkirinan de wê winda bikê û wê heta ku wê demekê wê ji bîrbikê ku ew di rêyekê de dimeşê û diçê. Di wê demê de wê ew wê di wê rengê de wê bi wê re wê, di renekê de wê, weke ku wê bi wê re wê herê.

Bizan di wê demê de ew çendî û çiqasî hatiya ew jî nizanê. Çendî ku wê çavê wî yê laşî wê vekirî bê. Lê ew çavê wî yê hiş ku ew bi wê bibînê wê weke ku ew di wê demê de wê windabê. Di wê rengê de wê di renekê de wê, weke ku wê di xwe de wê bi wê re di xwe de wê piştî wê farq bikê. Ew demekê wê hinekê din wê were wê çawa wê laşê wî ew hanîya wê nûqteya dawîya sûkê ku ew çin ji wî re gotibû wî jî nezanîbû. Hingê wî serê xwe hilda ku wê ew wê weke li ber deve derîyekê ew sekinî ya weke ya ku ew dikê ku ew li zingila dêrî bixê.

Ew di wê rengê de wê di wê temenê de wê, dema ku wî xwe hema wusa di wê rengê de wî li wir dît û pê de wê, di wê temenê de wê, ew wê bixwezê ku ew li şûn xwe binerê. Lê bi carekê weke ku ew tiştê hat bîra wî û ew di wê demê de ew ma sekinê. Di wê demê de wî, xwest ku ew li pêşîya xwe binerê wî ew jî nekir. Di wê demê de wê weke kisoyekê ku ew xwe kişandî li qalikê xwe wê, milên xwe li hev kişandî wê di şewayekê de wê xwediye şeknekê bê.

Ew di wê demê de wê, dema ku ew wusa di xwe de wî hizir dikê wê, demê wî dît ku wa derî hema weke ji ber xwe ew li ber wî vebû. Wî di wê demê de wî dît ku ew cinê wî hema derket hemberî wî. Ew jî di wê demê de ew di serê xwe de li wî dihizirê. Lê wî bi carekê ku ew dît wê weke mirovê di bahre de li mar xwe bipêçekê bi hêstekê wê li dîtina cinê xwe wê weke ku wê pirr kêfxweş bê. Wekî din jî ji xwe wê ti derfet û rê li pêşîya wî nebûn.

Ew di wê demê de wê hinekê di wê rengê de wê bi hizirê û wê, di wê temenê de wê, bihizirê ku ew li kû ya,

Wê dema ku ew ji aliyê cinê wî ve ew hat birin li hundurê wê devera ku ew deriyê wê li wî vebû û piştê wê, cinê wî li wê bihizirê û wê, di wê demê de wê, bibêjê ku "em hatiya ser rêya ku em herina qasra şahê aciniyan." Wê dema ku wî wusa got wê demê dilê bizan zêdetirî wê di wê demê de wê weke ku wê bi lez wê bidest lê xistinê wê bikê. Ne dizanî ku ew bi hizirê ku ew herê wir wê kesekê ku wê serê wî lêxê û ankû wê, biavêjê zindanê û ankû wê kesekê çawa bê.

Ew care pêşî bê ku ew wê şahê cinan wê bibînê. Di wê demê de gotina ku wê tenê bizan karî ji devê xwe derxê wê ew bê ku "ma ew li vir a" bê. Wê demê cin gotiyê de na ne li vir a. Lê emê ji vir herina wir di deriyê ku wê me re wê vebê de. Wê ew wateya wê çî bê ku ew deriyê ew ji me re wê vebê de. Wê di wê demê de bizan wê ti derî wê li dora xwe wê nedîtin. Tenê deriyekê ku ew li hundurê ji wê devera ku ew lê sekinîna wê hebê û hewd. Ji wê û pê de wê ti deriyên wê nebin.

Di wê demê de wê hingê bizan wê ma sekinî û xwe li wîna cin berda. Ji xwe weke ku wê ji wê û pê de wê derfet li pêşiya wî nebê. Wê demê ew li rex wî sekinî û bi çavên xwe dixwest ku ew hewirdorê zêdetirî binerê û wê fahmbikê. Di wê demê de cin wê di wê demê de wê bi wî re wê biaxifê û wê bibêjê ku em çûna wir ez çî bêjim tuyê weke min bikê." Piştî wê, bizan tenê li nava çavên cin nerî. Cin weke mirovekê ji nava me mirovan dihat dîtin. Ti farq jî di nava dîtina cin û bizan de weke ji mirovtiyê nebê. Wê demê bizan got bila û ma sekinî Piştî wî hema wî wusa dît ku wa deriyek wusa li lê vebû û di wê deriyê de wê weke ku wê lambayek ji rohnîyê wê hebê. Di wê demê de wê ew wê bi wê rengê wê kifşbikê. Wê demê cin da pêşiyê û gotina bizan "dê êdî min bi şopêna û were" û ew çû. Piştî wê, ew rê li kû di vebû bê ku ew zanibê wê xwe li wê bayê çuyina cin wê berdê û wê herê.

Ku ew bi cin re ket nava wê deriyê weke ji rohnîyê hew dît ku ew wê li hewşa qasrekê ya. Di wê demê de cin ew kişand li koseyekê û ew pêşî bi wî re axift. Wê demê cin ji wî re got ku taxtê şahê me gelekî mazin a û li dorê gelek cinên din ku ew ji deverên cûr bi cûr hatina lê rûniştina û ew li wan diaxifê. Wê demê cin gotiyê "ezê nûha te bi dizî bikima bin taxtê şahê cinan û di wê demê de ew wê dema ku ew çî axift tuyê hemûyê di aqilê xwe de bigirê û tuyê wê piştê ji min re bibêjê. Lê wê dema ku tu li binê wê taxtê ye, tuyê ti dengê dernezê û nehelê ku tuyê were kifşkirin. Nexwe wê tiştê ku wê were serê te wê ti kesek wê nizanibê ku çî ya.

Di wê demê de bizan xwest ku ew wê red bikê. Lê ew di xwe de nedît. Ew di nava mirovan de ku ew tiştê wusa ji aliyê şah ve were kifşkirin

wê yekser wê serê wan wê were lê xistin. Ew di wê demê de bi wê li xwe hizirî û got ku ez werima kifşkirin wê yekser wê serê min ji aliyê şahê cinan ve wê were lê xistin.

Piştî wê, bizan hew dît ku ew di bin taxtê şah de ya. Ew jî ji dora xwe re diaxifê. Peyvên wî pîrr zelal li bizan dihatina fahmkirin û wî deng dikir. Di wê demê de wê demek dirêj wê ew şah wê li yên li dora xwe wê biafixê.

Binê taxt jî wê weke ser taxt wê di awayekê de wê hatibê xweşikkirin û rayixistin. Çendî ku wê her kesê li dora şah wê li ser taxt bû lê wê weke ku wê binê taxt jî wê ji rûniştinê re wê weke ku wê hatibê amedekirin wê were dît. Bizan hingê li wê hizirî û ew di wê demê de weke ku ew li wê ma şaş û mat. Hizra ku ew di wê demê de ew li wê hizirî wê ew bê ku wê, bê gotin ku 'gelo binê taxt jî wê bo mirovan wê were çêkirin' bê. Lê bizan di xwe de wî nezanî ku wê çawa wê bersivê wê bide wê pîrsa xwe bixwe jî.

Di wê demê de ew hinekê din ma û xwe li gotinên şah berda û li wan hizirî kir. Lê ji aliyekê din ve jî wê gotinên din jî wê weke ku wê di nava mirovan û civakên wan de wê, werina ser ziman wî bibîr kir di derbarê cinan de ku wê werina gotin. Ew jî wê di wê temenê de bin ku wê carekê dema ku ew bi navê xwe re diçê nava civatê û wê di wê de wê were ser ziman ku «cin û mirov wê weke hev ji adam û hawa bin. Lê wê dema ku dayika hawa dît ku ew ji mirovan cihê na wê ew xistina bin cilikê û ew ji berçav vêşartin. Piştî wê ew bi wê rengê ji berçav windabûn û bi xosletên afsûnî ew ku ew dikarin xwe bidina her tişt û bigihênina her tiştê û bi temenekê pîrr zêde dirêj ji yê mirovan dirêjtir bijîm wê di wê rengê de wê bibin' re wê werênina ser ziman.

Ev di wê temenê de wê bi wê re wê biheta hanîn li ser ziman. Ev gotin wê weke gotinên ku wê bizan wî berê bihistibûn li ser təkiliya mirovan û cinan. Di wê temenê de wê dema ku ew di bin taxt de bû ew di wê demê de ew li wê hizirî û wî ew hanê bîra xwe. Di wê demê de wî dema ku ew li wê hizirî wê weke ku wê gelek tiştên din wê bikin ku ew werina bîra wî. Lê wî hewl da ku wan li şûn bihêlê di serê xwe de. Wî pêşî dixwest ku ew li gotinên şahê cinan bihizirê û wan fahmbikê. Ne dixwest ku ew ti gotinê ku wê li dûv ya din wê were ser ziman ew jî hiş bi ravênê. Ber ku cin ji wî re gotibû ku wê çî wê biaxifê ew di wê demê de wê werênê ser ziman. Wê dema ku wî yek li dûv ya din ku ew hat ser ziman wê di wê demê de wê weke ku wê qûtbûn wê di nava wan de wê bûba û wê êdî wê di fahma wan de jî wê nikariba ew bi temenê wan li wan serwer bûba û

ew fahmkiriba. Di wê demê de ew li wê hizirî. Di wê temenê de wî xwest ku ew di wê temenê de ew li wê bihizirê.

Bizan demek dirêj wê di bin taxtê şahê cinan de wê bimênê û wê di wê demê de wê li gotinên wî bihisênê. Pirr zêde wê weke gotinên bi aqil bin û wê ji aqilan re wê weke ku wê werina ser ziman bin. Wusa li wî hat. Bizan di wê demê de wê, her gotina ku wî di bihist wê di serê wî de wê weke ku wê dîmenekê wê bi xwe re wê bide çêkirin û wê werênê li bîrê. Di wê demê de wê di wê rengê de wê di reng û rewşekê de wê bi wê re wê xwe di rengekê de wê weke ku wê bide dîyarkirin. Lê bizan hewldida ku ew xwe di rewşek bêdeng de wê bigirê û wê di wê demê de ew ti dengê ew dernexê. Di wê demê de wê dema ku wî li gotinên şahê cinan hizirî wî, hingê ji xwe re got ku ew çî mirovekê bi zane ya. Weke ku ew heya wî ji hemû tiştî ku ew heya wê hebê di axifê. Di wê demê de ew di serê wî de bû û ew çû û hat. Di wê çerçoveyê de wê, ev hizra di serê bizan de wê bibê wê bê sedem ku ew zêdetirî bi hey weke kesekê li ser taxt li dora şah rûniştiya ku ew li wê bihisênê.

Lê carekê hizrek di serê bizan de çêbû û wê weke ku wê hizrê xwest ew qûtbûnê di hişê wî de di hisandinên wî de bide çêkir. Wê demê bizan xwest ku ew zêdetirî ew bi hey bibê li wê. Ew jî ew bû ku ew di serê wî de çêbû ku wî dizanî ku cin xwediyê afsûnê na û her tiştên li dorê ku wê bibin wê heya wan wê ji wê hebê. Gelo heya şah wê ji wî nebê. An jî cinê wî afsûnek çêkiriya ku ew newê dîtin. Dibîyabû ku ew wusa ba. Ma nexwe wê çawa wê ew hatiba wir û wê di wê demê de wê karibê bi awayekê bêdeng bisekinê bêî ku ewqas mazinên cinan li dora şahê wan li ser taxt rûniştina û ew wî kifşnekin. Di wê demê de ew di serê wî de bû.

Di wê demê de ew hizra ku ew di serê wî de bû wî nekarî ku ew di wê demê de ew zêde wateyê bide wê. Di wê demê de ew hinekê li wê hizirê û ew di wê demê de ew di serê xwe de li wê hizirî. Şahê cinan her ku ew dem tevê diçû ti tişt ji rewş û hêza xwe ya vegotinê winda nekir. Di wê demê de ew demek dirêj dibin taxt ma û wî çawa di destpêkê de wî li wî hisand di demên dawî de jî wî wusa lê hisand.

Lê tiştêkê din jî wê bale bizan wê bikişênê. Ew jî wê ew bê ku ew, di wê demê de wê, gelek çûn û hatinên weke kesên ku ew sûxratiyê wê bikin wê bibin. Lê ew zêde ne dihatina ser taxt. Wan tenê tişt dizanîn ser taxt û diçûn. Ew jî carekê dikirin. Di wê demê de ducar ew ne dikirin. Gelo ewqas kes wê di wê demê de wê çawa wê di wê rengê de wê, wusa û wê wilqasê wê di rengekê de wê, bixwûn û wê vexwûn wê di wê demê de wê tenê bi tiştêkê wê bibê.

Di wê demê de wê, di nava xêzên taxt de wî sênîyên tişî tîrh didît û çendî ku ew ji wan weşîyên di wqan sênîyan de ji wan dihat xwarin jî wê weke ku ew weke xwe biman. Ji wan kê m nedibû. Di wê demê de wê, ew tîrî wê kê m nebûba. Ew weşî wê weke weşîyna ku ew ji wan ne hati xwarin wê bi wê rengê wê di sênîyan de wê maban.

Di wê demê de wê dilê wî çû wê. Lê wî ne dikarî destê xwe biavêjê û libekê ji wan weşîyan bigirê.

Ku dem wê were weke demek dirêj û derek wê êdî wê bê dîtin ku wê yek bi yek wê yên li dora şah wê bidest hildana destûrê wê bikin û wê herin. Ew dema ku ew dihatina ber devê deriyê taxt û wê di wê demê de wê bidîtan ku wê bi carekê wê ji berçav wê wînda bûban. Di wê demê de wê bi wê rengê wê heta demek dirêj wê di wê rengê de wê, bidomê. Piştî wê demekê wê dît ku wa ti kesek nema li ser taxt ji şah û çend kesên ku ew dayimî weke ew li dora wî na pê ve.

Piştî wê hinekê din ew man û wê di wê demê de wê, şah bi dengekê weke ku ew li yekê li dora xwe bi axifê got ku «êdî bila mêhwanê me yê bin taxt jî wê were ser taxt.» Pêşî bizan zankir ku ew bahsa kesna li dora xwe dikê. Di wê demê de wî çendî ku şah wusa got wî xwe di cihê xwe de mitand û bêdeng hişt. Lê şah bêdeng ma. Piştî wê carek din wê şah wê heman gotina xwe wê bibêjê û dûbare bikê. Di wê demê de wê hizra ku wê di serê bizan de wê çêbibê wê ew bê ku ew gotin ji wî re bû. Ew hatiya kifşkirin. Di wê demê de wî, qaramên wî ne dixwestin ku ew pêşde herê û derkeve. Lê hinek hêstan jî digot wî êdî ew dubakê te û duvê ku tu herê ser taxt. Di wê demê de wê wusa demekê wê di xwe de wê herê û wê were.

Demekê ew bêdeng ma. Di xwe de wî ji xwe re got ku ew dibê ku ew ne li wî axiftibê. Ew hinekê din bêdeng bimênê. Dibê ku ew ne li wir bû. Lê care sêyem şah navê wî got û ew xwest ser taxt. Êdî li hemberî wê nedikarî bêdeng bimênê û xwe di cihê de mitandî bide hiştin. Di wê demê de wî ji xwe re got ku ez çûm. Hêsta ku bi wî re çêbû û ji wî re axift jî wê ew bê. Di wê demê de bizan derket û xwe şanî şah da û rêz û hûmeta xwe da nîşandin. Lê ew ew gelek bi tirs bû. Şah ew ji wî fahmkir û bi awirekê bi beşîş lê nerî û li lê kenî. Di wê demê de şah gotiyê de ne tîrsa were cem min rûna. Tu mêhwanê min î. Binê taxtê min jî weke serê taxtê min a. Ev gotinên şah ku ew ji devê derketin wê bi armanca hêstek rehetîyê û xwe bi wê rehetkirinê ku ew bide bizan. Lê bizan demek dirêj di nava wan hêstên tîrsê de ma û çûhat. Di wê demê de wê, şah êdî li lê axift û pêşî gota çend kesên li dora xwe ku ew weke sûxnavan in ku ew

hinek tiştan bênin û dênina pêşîya mêhwan. Wan jî sofreyek berfireh vekirin. Lê dema ku wan sofreyek weke ji paç ku ew rayixistin li pêşîya wî dît ku wa gelek tişt ji ber xwe li ser wê paça sofrê bicarekê rûdan. Bizan ji wê ma acêbmayî. Di wê demê de ew hinekê din ma û şah çend gotinên din ên ku ew xwe bi wan baş rehet hîsbikê ji wî re kir. Di wê demê de şah ji wî re got ku tu xwe rehet hîsbikê. Li vir ti tişt wê bi te newê kirin. Tu mêhwan î. Gotina tu mêhwanî ew dibû çend caran bizan ji gotinên şah bihîstibû li xwe. Lê dîsa ew ne dikarî xwe rehet hîsbikê.

Wusa demekê çû û di wê demê de şah hinek pirs ji bizan kirin. Ji wê pirsî ku ew çawa ew hatiya wir û çima di bin taxtê wî de bicih bûya. Di wê demê de wî, bahsa rasthatina xwe ya cinê xwe kir û danûstandin û kiryarên ku wî hatina serê wî ji wî re hanî ser ziman. Lê pirsî weke ku tu çima di bin taxtê min de jî wî, hinekî hizirkir ku ew çi bersivê bide. Dikarî bibêjê ku ew di wê demê de ew bibêjê cin ji min re got ku tu di bin taxt de bê û tişt ku te bihîst têtê ji min re gotin bi got bibêjê. Lê ew weke gilekekê dibû û wê li xwe ne hanî ku ew wê bibêjê. Ber vê yekê ew di wê demê de ma sekinê.

Lê şahê cinan ew ji wî û hîskirinên wî fahmkiribû û tê derxistibû. Lê pirsîbû ku ew wê çawa wê bersivê bibê û di wê demê de wî weke ku ew wî bi ceribênê ew pirs ji wî kiribû.

Lê di wê demê de şahê cinan wî êdî piştî wê li bendî bersiva wî nema û wî bi xwe bidest axiftinê kir û hanî ser ziman ku wî ber çi ew pirs kiriya. Di wê demê de wî ji wî re got ku kesekê bi nêht başî. Wê dema ku bizan ew gotin ji devê şah bihîst li xoşa wî çû. Hinekê rûdanî wê weke germ bû û ket rewşa ya yekî fihêtokî de.

Di wê demê de piştî wê, bi demê hin bi hin bizan xwe li hemberî şahê cinan baştirin rehet bidest hîskirinê kir. Di wî de wê hêstên din wê xwe bidina dîyarkirin û wê rû bidin. Di wê demê de wî, di wê demê de pîrr baş li gotnên şahê cinan hisand ku ew çi dibêjê û çawa dibêjê.

Di wê rengê de wî hisandin jî wê weke ku wê carna bavê wî ji wî re got wê nivê fahmkirinê bê. Hisandinek baş wê nivê fahmkirinê bê.

Di wê temenê de wê, di wê rengê de wê weke aliyekê wê yê din jî wê, ew bê ku wê hisandinek baş û bi nirx ku mirov wê bi hişê xwe û heya şîyar bê û tiştên ku ew bân gotin bigirê û wan fahmbikê wê bi wê re wê, pîrr mazin bê. Di wê demê de wî, xwe di wê rewşê de wî hîs dikir.

Bizan axir zaman wê di wê demê de wê demek dirêj wê bi şahê cinan re wê derbas bibê û wê, heta ku wê piştê wê, demekê wê weke ji jîyanê wê winda bibê. Herkesekê li dorê ku wan wî nasdikir wê bibêjin ku tiştêk bi

bizan hatiya û wê ax û waxa xwe wê bo wî werênina ser ziman. Bavê wî pirr zêde li gelek deveran lê gerîya lê ti nîşanak ji wî nedît û dilê wî bi salan bi kul bû.

Bi wê rengê ew ew demekê wê di bûhûrênin. Bavê wî agahiyê wê bide mirovan ku yek hema wî dîtibê û agahiyê ji wî werênê wî re wê, ji wan re wê bibêjê ku ezê malê xwe hemû bidima wan. Lê ti tişteke ti tişt ji wî ne bihîstibû ku ew bênê ser ziman.

Di wê demê de ji xwe bizan xwe ji bîrkiribû û ew weke ku ew di wê rojê û wê kêlikê de hatibû wir. Ew di wê rewşê de bû. Lê bizan di wê rewşê de wê, weke ku wê demekê wê xwe ji bîr bikê. Dem wusa di bûhûrê û di şahê cinan jî di farqe de ya. Cinê wî jî bi xwe tişteke li ser wê nayênê bîra bizan. Divîyabû ku wî bi xwe wî tiştin bîrbikiriba. De ne, gotin ku ew ji dev derket û pê de wê, êdî wê weke pêkwere. Bo cinan wusa bû.

Di wê rewşê de wê demê bizan xwe di nava wê de wi weke ji bîrkir û ew hertimî li qasra şahê cinan dima û bi wî re bi gelek yên din re hevnasîn û dîtin dikir û ji wan gelek tişt fêrdibû. Ew êdî bi rastî jî weke zaneyekê bizan lê hatibû.

Di wê demê de wê, rojekê wê, weke ku ew di xwe de tiştina wê hîsbikê wê lê were. Ew li ser xewnekê wê bi wî re wê bibê. Wî di xewna xwe de wê bavê xwe wê û dayika xwe wê bibîne ku ew weke mirovna pirr pîr in û bavê wî riheka wî ya dirêj û sipî hatîya. Ew dît. Di wê demê de wê dema ku ew bi wê rengê rabû êdî ew ji bîrnekir. Ew çend dem bû ku ew li wir bû ew ji xwe weke ku ew ne di farqê de bû. Wê demê ku ew di wê demê û rojê dihê ber şahê cinan wusa di haznekê de wê were dîtin. Wê demê wê şahê şahê cinan wê ji jê bipirsê ku ew çi bûya. Û çima wusa bihazn a. Ma gelo hinekan tişteke bi te kiriya. Bizan got ku na şahê min ti kesekê ti tişt bi min nekiriya. Ez di rewşa xwe de jî başim. Lê şevê min dêûbavê xwe di xewna xwe de dîtin û ew pirr zêde ketina dilê min. Weke ku ew bi salan ji wan dût bim min di xwe de hîskir. Dema ku wî wusa got wê demê şahê cinan hinekê bi serê lêvên xwe beşîşi û ji wî re got ku «rast a ku tu bi salan ji wan dût î.» Wê dema ku wî wusa got bizan hinekê şaş û mat ma. Wê demî wî pirs ku ew çawa dibê. Wê demê wî şahê cinan ji wî re got ku tu li vir xwe ji bîr kir. Ne nizanî ku ew dem çawa derbas bû. Bi salan a tu di nava me de yî. Lê ez dikarim nûha fermanê bidim û te bibima wê dema ku tu nûka hatî vir û wê demê. Wê dema ku şahê wusa got ew hinekê ma sekinî ne dizanî ku ew wê çi bihizirê. Di wê demê de ew hinekê li wê demê hizirî. Wî hemû tişt bi bîr

dikir. Weke ku ew dervî demê bê hemû tişt bibîr dikir. Çawa dibû ku wî hemû tişt dikarê bibîr bikê û ne di farqê de bê ku ewqas dem derbas bûya. Ew hinekê wê weke pîrsekê wê li aqilê wî bialiqê. Di wê demê de wê demê li ser wê gotina şahê cinan wê demê pîrsek din jî di hundûrê wî de wî rû bide û wê biafirê. Ew wê hemû zanîna ku wî girtî wê, bi demê re wê ji xêva wî herê û ankû wê neçê. Ew hinekê li wê hizirî. Di wê demê de ya ku ew di serê wî de bûbû sedema dilwaswasiyê hizirkirinê di serê de wê ev bê. Lê di wê demê de wî, hin bi hin wê dêûbavê wî jî wê werina bîra wî û wî divîyabû ku weke ku wî bijartinek bikira yan dêûbavê xwe û yan jî zanîn.

Di wê demê de wê, ev herdû jî wê bo bizan wê weke du aliyên zor ban. Herdû ali jî wê weke aliyên ku wî dixwestin û ne dixwest ku ew ji wan gavê bi şûn ve biavêjê. Lê ew di wê demê de li wê dihizirî ku wê cihê dêû bavê wê ti tişt wê ne dagirê. Ew wê demê li wê hizirî.

Hinekê dem têve çû û di wê demê de wê weke ku ew şahê cinan wê bikê azmûnekê wê di wê demê de wê lê bikê. Bizan wê yan dê û bavê xwe wê bijartiba û yan jî zanîn. Di wê demê de wê çî bikira û di divîyabû ku wî di wê demê de ew li wê hizirî.

Di wê demê de wê hizirna bi wê rengê wê di serê wî de wê bibin ku ew wê ji xwe wê bi pîrs bikê ku "xwezî ev aqilê min di wê demê de di serê minde hebûba." Ew pîrsa ku wî di wê demê de li xwe kir weke xweziyekê bû. Di dema wê de bi xweziyek din jî ew hat li xwe. Ew jî ew bû ku "xwezî ez bi wê rewşa aqilê xwe çûban wê demê cem dêûbavê xwe."

Wusa di serê xwe de wî hizir dikir. Lê di wê demê de şahê cinan wê di wê demê de wê bi dengkirinekê wê weke ku wê bizan wê ji wê hizirkirina wî ya di xwe de ku ew di nava wê de çûyî wê weke ku wê li xwe werênê. Di wê demê de wê, şahê cinan axift û ji wi re hanî ser ziman ku "ez ya hundurê te ku tu di xwe de hîs dikê ez wê qanc dibînim. Nûha ez dikarim te bi wê rewşa te ya aqiliya de weke te te dênima cem dê û bavê de. Wekî din ez dikarim te bi demê re bi şûn ve bibim û weke ku ti tişt nebûyî û ne hatî serê te li te bînim û tu herê wê dema ku tu ji wan cihê bûyî cem dê û bavê xwe. Wê dema ku wî wusa got bizan me sekin. Lê bizan li tiştêkê din jî hizirî. Ew jî ew gotina şahê cinan bû. Wê gotibû ku ez ya ku tu wê di xwe de wê qanc dizanim' wê demê wî, dizanî ku ew di xwe de ew tiştêkê wusa dihizirê û wî di nava gotinên xwe wî tiştêkê din ê bi wê rengê wî ne hanîbû ser ziman.

Gelo şahê cinan bi lêvnekirina wê re wî ew di ceriband? Ev weke pîrsekê di serê wî de rûda û di wê demê de ew li wê hizirî. Di wê demê de ew li wê hizirî û wî di wê demê de ew ji xwe re di serê xwe de ew hanî ser ziman. Di wê demê de wê demê ku ew gotina şahê cinan rast bê wî nûha didît ku ew çî di xwe de bi wê rengê dihizirê. Ev hîs bi wî re çêbû. Wê demê wî nêhtkir ku ew wê ji şahê cinan bipirsê. Lê wî di wê demê de wî, ew di xwe re ne dît. Ew ma sekinî. Lê di wê demê de dibê ku şahê cinan li bendê gotinek ku ew bi wê rengê bi wê hizirî jî bê.

Hinekê din dem têve çû. Şahê cinan di wê demê de ew hinekê li wî axift. Lê weke bi zanebûnî wî ti tişt ji wê hizirkirina wî a di xwe de di gotinên xwe bi lêvnekir. Di wê demê de wê dema ku bizan di xwe de qinyat bi wê hanî ku şahê cinan ew hîskirina wî hîsnekiriya. Wê di wê dema ku ew li wir mabû de wî baş têgihîştibû ku cin wê xwediyê wê hîsê bin ku ew bê ku ew ji devê mirov wê gotinê bi deng bikin wê dema ku wan mirovan ew di hundurê xwe de jî hanî ser ziman wê karîba li wê waqif bûban. Ew xoslet û sîyane wan hebû. Bizan ew bi wan re baş kifşkiribû û ew têgihîştibû.

Piştî wê di wê demê de bizan xwest ku ew wê hizra xwe ya ku ew were ser ziman wê weke xwestekê bê wê werênê ser ziman. Lê wî pêşî wê weke ku wî ji wê fihêt kir. Wî weke ku wî fahmdikir ku şahê cinan ew ji wî kifşbikê û ew bê ku ew werênê ser ziman ew wê werênê ser ziman. Di wê demê de wê, bizan wê demekê wê bi xwe re wê danûstandinê wê bi wê re wê bikê û wê li wê bihizirê.

Wê demê demek dirêj bizan bi xwe re da û stand. Lê di wê demê de wî biryara xwe weke ku wî ne karî wê bide. Dikarî wê bènê ser ziman û şahê cinan jî dibîyabû ku ew herê hê kiriba. Lê tiştêkê din di wê demê de wî xwest ku wî di dilê xwe de. Ew jî ew bû ku ew hema weke destpêka ku ew hatî ew herê cem dêûbavê xwe. Wî di serê xwe de wê li wê hizirî ku mafê dêûbavi bi tiştî nîkarê were pîvan û gûharandin. Ev hizra wî, di serê wî de bo sedema wê ku ew di wê demê de ew bi wê bihizirê ku ew ji şahê cinan bixwezê ku ew hema weke dema wî ya destpêkê ew wî bidê birin li cem dêûbavê wî. Di wê demê de wî weke ku wê ji xwe re ne kira xam ku ew piştî wê tiştêkê bi zanîna xwe û serboriyên bîrbikê û ankû nekê jî.

Piştî wê ku ew li ser wê di serê xwe de ew zelal bû û pê de wî gotina xwe ew bi wê rengê ji şahê cinan re hanî ser ziman. Di wê demê de wê şahê cinan jî ew çî di hundurê xwe de ew dihizirî ew li wê waqif bû.

Piştî ku bizan wusa hanî ser ziman wê demê şahê cinan ew ji wê gotina wî fahmkir ku ew çendî hêjabûnê dide dêûbavê xwe. Li ser wê, êdî ew li

bizan axift û ji wî re got ku ”ee bizanê bi zanebûyî û êdî hêja li gor min, ez ya di dilê de derbas dibê wê dibînim. Û ez dibînim ku te ev gotina xwe ku te nûha got, ti bi wê te ji çî xwe kişand û min ew jî dît.. Di wê demê de te li aliyê zanîna te û li aliyê din dêûbavê te ew te dêûbavê xwe bijaert û te ew bi qadr û qiymet kir. Wê demê ya ku li min dikeve ez jî li ser wê te bi qadr û qiymet bikê.

Ezê te bişênima wê dema dê û bavê te û bê ku tê yê tişteke ji serboriyên xwe ji bîr bikê. Û tu bixwezê ezê temenekê dirêj weke yê aciniyan jî bikim ku tu wê bijî.” şahê cinan wusa got û ma sekinê. Lê bizan wê bi nerîn û gotinek mahçûp wê bibêjê spas şahê min û ez çûma min a li cem dêûbavê min û bi wan re heta wê dema nûha ku ew jînkirina wan wan bi şopênim û ji ez li wan binerim ew ji min re bes a.

Wê demê şahê cinan wê weke ku wê bizan wê xalat bikê wê ew bi zanînek mazin wê tişî bikê û li ser ya ku ew fêrbûyê re wê di wê demê de wê piştî wê bişênê cem dêûbavê wî. Wê dem ku ew hat wê demê wî dît ku wî ti tişt ji bîr nekiriya. Ew ji wî re weke ya ku wê dixwest ma. Di awayekê din de jî wê nepeniya nava herdû dînyan ku wê çî bê û ku ew karibê were dînya cinan jî wê bide bizan. Di wê demê de wê ew wî bi wê jî wê xalat bikê. Di wê demê de wê bizan wê weke zaneyekê mazin wê êdî wê di wê demê de wê bimênê. Piştî ku ew hat malê û bi dêûbavê xwe re ma wê piştî ne bi gelekî re wê bi keîkek xweşik re wê hevnasînê bikê û wê bi zewicê jî. Li gorî hinek vegotinan jî wê bê gotin ku ew keçik bi xwe cinêk bû û ew pîr baş bû û ew bo ku ew bi bizan re bijî ew hatibû wê dînyê û bi wî re zewicî û jîya.

...o0o...

Serkerwanvan ew di wê demê de wê weke demek dirêj wê ji keçelokî re wê werênê ser ziman. Keçelok jî wê bi gûhekê pîr zêde bi hey wê li lê bi hisênê û wê werênê ser ziman. Di wê demê de wê, keçelok wê di serê wî de wê gelek pîrs wê di serê wî de wê bibin. Pîrsa pêşî ew bizan li kûya bê. Wê demê keçelok ew pîrsa xwe ji serkerwanvan kir û wê demê got ku ew jî li gundê çilmêran dijî. Ew jî wê weke kesekê ku ew dema ku tu herê qasra piçkan û birayên wî tîyê rastî wî were. Ew jî wê weke kesekê ku ew wê karibê gelek gotinên ku ew ji ter baş bin bibêjê.

Ev gotina dawî a serkerwanvan a ji keçelok re wê hinekê wê weke ku wê bi pîrs wê were. Keçelok hinekê bahsa xwe û jîyane xwe kiribû. Lê di wê demê de wî bahsa armanca xwe û rêwîtiya xwe zêde ji wî re nekiribû.

Lê weke ku ew serkerwanvan wê zanibê wê di wê demê de wê gotinê wê di wê demê de wê bi lêvbikê û wê werênê ser ziman.

Di wê demê de wê, dema ku wê, keçelok wê ew pirs wê di serê wî de wê çêbibê û wê berê xwe wê bide serkerwanvan ku ew ji wî bikê wê demê dît ku wa bi carekê serkerwanvan û hemû kesên din ên li dorê bi carekê ji berçavên wî windabûn. Di wê demê de ew ji xwe re weke ku ew leyistokek afsûnî bê lêhat. Keçelok di wê demê de hem ji wî re acêb hat û hem jî ew ji wî re pîrr zêde bi tîrs hat. Keçelok ew bi tenê di binê darekê de bi turikekê xwe yê piçûk ê piştî ku ew jî zêde belî ne dikir wê di wê demê de bimênê. Wê demê wî demek dirêj wî li dora xwe nerî ku ew ka ew çûna kûderê. Di wê demê de ku wî baş li dora xwe nerî û ew nedît in, êdî wî fahmkir ku ew weke leyistokekê afsûnî bê. Di wê demê de lê wî di wê demê de ew fahm nekiribû ku ew ji aliyê kê ve ew li wî hatîbû kirin bû.

Keçelok demek zêde dirêj ew li şûnê li bin wê darê ma. Wî hinekê hêvî dikir ku ew serkerwanvan û hemû hevalên wî cardin xwe bidina dîyar. Lê piştî ku wî bi wê qinyat hanî êdî wê ne bi derfet bê ku ew ti kesekê din bibênê wê di wê demê de wî, rêya xwe girt û bi ber nava nişteciha ku ew nêzî wê bûn û ew hinekê ji dûr ve dihat dît in û li aliyê wê yê din çiyayê piçkan dihat dît in bû.

Ew hat wir û di wê demê de ew demekê li wir di nava gund de ma. Di wê demê de ew çû ber deverê deveriyê û li dêrî da ku ew mêhwanan dihawênin. Li vir xwediyê malê wê kesekê weke digurrd û li xwe hatî bê. Wê demê ku ew derket devê dêrî û got ku ma ew kiya, keçelok gotibû ku ew ez im. Wê demê wî wî keçelok hildabû hundur û xwarinek jî dabûyê û keçelok bêhna xwe vedabû. Piştî wê xwediyê malê û keçelok li hev rûniştibûn û wan ji serboriya xwe ji hev re bahskiribû. Xwediyê malê di wê demê de wî bahsa rewşa piçkan û jîyane wî ya li gûnd ji dema dêûbavê wî a bêzaroktiya wan û heta wê demê ku ew dêwê çiyê dadixê û ew piştî dibê xwediyê qasra wî wê ji wî re wê bènê ser ziman.

Keçelok jî wê di wê demê de wê bahsa xwe bikê û wê bahsa gelek serboriyên xwe wê bikê û wê bahsa armanca xwe ku ew bigihênê çiyayê qafê wê pêşî ew pêwîst bê xwe bigihênê wî zaneyê navdar ê bi navê bizan bê. Wê dema ku wî navê bizan hilda ew di cih de ji keçelok re beyênî ne hat. Di wê demê de wî hê bahsa wê serboriya xwe û rêwîtiya xwe ya bi serkerwanvan û tiştê li dehma bîrê ku ew di wê de dêw hebû û hatibû serê wî û di dewama wê de ku wê serkerwanvan wê bi hemû kerwanê û kesên wê re wê ji berçav wê wînda bibê nekiribû.

De ne, keçelok weke ku ew nîyeta wî hebû ku ew wî xwe gihandiba. Qasra piçkan û birayên wî. Lî wê dixwest ku ew li wir hinekê bêna xwe vedê. Lê di wê demê de wî hinek tişt ku ew wî jîyankiribûn ew hebûn. Lê wî pêşî di xwest ku ew di serê xwe de wan fahmbikê.

Keçelok piştî wê hinekê di xwe de hizirî û di wê demê de wî, nexwest ku ew şeva xwe li wir derbas bikê. Hele nexwest ku ew li wir li xwe bikê şev. Di wê demê de wî xwest ku ew bikeve rêya xwe.

Piştî wê, keçelok wê sipasiyê ji xwediyê malê re wê bikê bo mêhwandariya wî ya baş û wê di wê demê de wê, bikeve rêya qasrê. Di wê demê de ew, ku ew ji gund derdikeve wê were beravakê û wê hinekê wê li wir wê bêhna xwe wê vedê. Di wê demê de ew li wir wî xezalek weke ku ew li dora çavên wê bi qaytanên sipî bû wê weke ku ew ji dûr ve wê li lê binerê. Keçelok ew fahmkir. Wê hem sehwekê kir dilê wî û hem jî ji aliyekê ve ew tirsand. Lê mereq jî bi wî re çêkir ku ew xezal çî ya. Lê keçelok wê demê ew di xwe de ne dît ku ew herê bi ber xezalê ve, çendî ku wê weke xezal di cihê xwe de sekinî bê. Lê di wê demê de keçelok xwe nedigrt û di wê demê de wê dema ku wê ew hinekê bi ber xezalê ve çû, xezalê jî wê hinekê weke ku ew bixwezê ew li dûv wî herê wê di wê demê de wê, hêdîka wî ji wî bi gavên hêdî wê bidest meşînê û ji wî dûrketinê wê bikê. Di wê demê de keçelok wê li şûn ve wê li pey wê herê. Ku ew hinekê meşîn wî dit ku wa xezal çû ber hinek latna bilind û li wir çavên wî bi hinek din jî ket. Lê bi carekê xezal weke ji berçavên wî winda bûn. Di wê demê de hêstekê ji keçelok re got ku ew bi şûn ve vegeerê û rêya xwe bi domênê. Lê hêstek din jî ji wî re got ku ew bidomênê û ew her li devera ku xezal li wê windabûna. Di wê demê de wî demekê dirêj wê di wê rengê de wê di xwe de wê bi wê rengê wê bihizirê. Lê di dawîya dawî de wî biryar da ku ew heta devera ku xezal lê sekinîna ew herê û piştî wê ew vegeerê û herê bi rêya xwe, dakû ew mereqa wî de ew nemênê. Wî wusa ew xwe di xwe de ew biryar da û wî piştî wê weke ku wê kir. Piştî wê keçelok hat wê deverê ku wî ti kesek nedît û kar ku ew ku ew bi şûn ve vegeerê wî dît ku wa li aliyê din ê lat wê çend keçikên xweşik ku ew bi hev re dileyizin wî kifşkir û wî ji dûr ve ew di awayekê de wî şopand.

Ku ew hinekê nêzî wan bû û weke ku wan ew farq kir û pê de ew di cih de ji berçav windabûn. Di wê demê de keçelok ew weke xiyalekê lê hat. Keçelok di wê demê de ew piştî vegeerîya li ser rêya xwe û wî xwest ku ew rêya xwe ew bidomênê. Ew hinekê din di rê ve çû û piştî wê gihiştin nêzî malekê weke ku ew ji dûv ve pîrr zêde piçûk dihat dît. Keçelok di

wê demê de wî, xwest ku ew herê wir û binerê ku ka ew kî li wir dijî. Wî zan kir ku ew hebê nebê pîrebîyek bi serê xwe ew li wir dijî.

Dema ku ew hat wir nêzî wir wî dît ku wan ew keçikên ku wî pîrr zêde xweşik dîtibûn ew li wir bûn wê, demê ew ji wî re wê weke ku wê mereqa wî zêdetirî wê bikê. Di wê demê de keçelok ew hat ber malê û di wê demê de silaf da wan. Di wê demê de wê jinek pîrr zêde pîr û çend yên cwan weke ku ew keçikên wê bin ew dîtin. Di wê demê de keçelok di wê hinekê wê bi jina pîr re wê hinekê rûnihê û wê, bide û bi stênê.

Di wê demê de wê demê keçelok wê dema ku ew hinekê din li wir ma wê jina pîr wê pîrr zêde wê li wê nerî û wê di wê demê de wê di çavên keçelok re wê gelek tişt wê di destpêkê de wê weke ku wê kifşkirin. Di wê demê de wê gelek pîrs ji keçelok pîrsin lê keçelok hema bêja tenê yek jî ji wan ne bersivand.

Di wê demê de wê demê jina pîr gotiyê de ku "te jîyane xwe ya berê ji bîrkiriya." Ev gotina jina pîr wê di wê demê de wê, di wê rengê de wê, di wê demê de wê di serê keçelok de wê pîrsan wê biafirênê. Keçelok di wê demê de wê pîrsa ku wê pêşî wê li jina pîr a pêşî ku wê were wê ew bê ku ma min çi ji bîrkiriya bê. Lê jina pîr ji wî re got ku ez nikarim wê hemûyî nûha ji ter bibêjim. Wê demê wê divê ku tu hemûyî bi bîr bikê. Wê demê keçelok ji wê re got ku ez çawa dikarim wê bibîr bikim. Jina pîr gota keça xwe ya zorciwan a bi navê zarê û ku wê di hinek caran wê di vegotinan de wê piştî wê bi navê zarifa jî wê were ser ziman wê di wê demê de wê, bakê wê.

Di wê demê de wê ji wê re wê bibêjê ku keçe min tu wê ciwanê dibînî. Ew bo ku ew bibîr biikê tuyê ji wî re bibê alikar. Keçikê got bila yadê û ma sekinî. Di wê demê de wê, zarê wê êdî wê bi keçelok re wê bimênê. Wê demê keçelok wê di wê demê de wê mereq fikir ku wê çi wê karibê bikê wê mereq fikir. Ber wê yekê wî xwe li bayê wê berda.

Piştî wê, hinekê dem têve çû zarê wê, keçelok bide rex xwe û wê bi hev re wê biber kaşekê ku wê aliyê wê yê din wê weke nîv bi nîv wê daristan bê û aliyê din jî wê weke çolek beyer wê di wê demê de wê bi wir ve wê herin. Wê dema ku ew diçin wê di wê demê de wê zarê wê ji keçelok re wê bibêjê ku ew xwe li deverê veşêrê û ew tenê li wê bi şopênê. Li pêşîya wan wê hingê wê zarê komê cin wê bibîne ku wan agir ji xwe re weke ku wan pêxistiya û ew ji xwe re rûniştina û kêfa xwe weke mirovan dikan.

Di wê demê de zarê çû dem wan û di wê demê de ew bi wan re rûnişt û axift. Bi hev re vexwartin heta demek dereng. Piştî wê ku ew hemû bi wê

yekê ji xwe çûn û ketina xewekê de wê keçelok wê bi dizîka wê were û xwe bigihênê zarê û wê bixwezê ku ew wê ji wir hilde û bibê. Di nava wan cinan de yek ji wan alaqaqayek teybet wê şanî zarê bide û weke ku wî hêjê wê kiriya. Wê dema ku wê keçelok wê zarê ji nava wan hilde wê demê wê, ew wê, şiyar bibê û wê di wê demê de wê dema ku wê keçelok wê zarê wê bibê û wê ji wan dût bikê wê di wê demê de wê, bibê. Zarê weke jineka bi aqil bû. Wê demê wê bo ku ew wê jinê ji şûn ve bidina dûrkirin wê gota keçelok ezê tiştekekê bêjima te tu jî weke min bikê. Ezê ji ter bibêjim û teyê bilê bila ezê çim tiştê zarê wê bikim û emê bi şûn ve vegezin. Ew jî wê wusa bikê. Wê demê wê bi wê intibayê wê bidina cinê li dût wan ew wê çîna deverekê wê bi şûn ve wê vegezin.

Keçelok û zarê hatina male wan û di wê demê de ew demekê bi wan re ma. Di wê demê de wê ali wan bikê û gelek karê weke yê mêr bikin wê ji wan re wê bikê. Wê di wê demê de wê, weke yek ji wan wê bi wan re wê di wê demê de wê bijî. Wî di xwest ku ew fêr bibê ku wî çî ji bîrkiriya û ew çî wê pêwîst bê ku ew bibîr bikê wê fêr bibê.

Di wê demê de wê, demekê dirêj wê bi hev re wê bimêmên û wê xwûna zarê wê li keçelok û kirina wî ya bo wan wê germ bibê. Di wê demê de wê, hingê wê zarê wê bixwezê ku ew wê kirina wî bêbersiv nehêlê. Di cih de ew tiştê ku dayika wê ji re wê gotibê ew wê bikê û wê piştî wê ku ew tiştekekê din jî pêwîst bê ji wî re bikê. Piştî wê zarê ji malê dikê ku ew herê wê demê dayika wê ew wê farq dikê dibêjê keçe min tê herê kûderê. Wê demê ew nîyeta xwe ji dayika xwe wê bibêjê û wê ji dayika xwe re wê bibêjê dayê ew mirovekê baş a ez dixwezim wê qanciye bi wî bikim li hemberî hemûyan ku wî ji me re kir.

Wê demê dayika wê wê nadê sekinnandin. Lê ew ji wê re dibêjê ku bila keçelok jî bi wer were. Lê wê dema ku wê zarê wê ji dayika xwe wê herê keçelok wê farq dikê û ew dide rex wê bi hev re diçin wê devera ku ew aynî wê berî wê çûbûnê. Di wê demê de wê, dema ku ew hatina wir zarê gota keçelok ez çî bêjim têyê weke min bikê. Wê demê wî xwe dîsa li şûn hiş li ser gotina zarê û ew çû û nêzî koma cinan bû. Bi wan re dîsa rûnişt û vexwert û dilê xwe xweşkirin. Di wê demê de wan dixwest ku zarê di nava wan de bê. Zarê ber ku ew pîr zêde xweşik bû û mirov ji nerîna li wê a bi çav têr nedibû.

Di wê demê de wê demê zarê ji wan pîrsî ku ew dixwezî ku ez bi wan re bimênim. Hemûyan got ku erê em dixwezî. Ji hemûyan zêdetirî yê ku weke ku wî hêj zarê dikir zêde xwest û wî xwesteka xwe hanî ser ziman. Wê demê zarê gota wan heka hun bixwezî ez tevli we bibim bakina

zumrûdê anqa û ku ez bi wê herima serê çîyayê qafê û werim. Di wê demê de wê, zarê got ku li wir li serê hêlînek zêr de wê hêkek sor wê hebê. Ez dixwezim wê hildim.

Wê demê wê çinek ji wan wê bipirsê ku tu bo çî wê hêkê dixwezê. Wê jî got ku ew hêk dangan pîrr xweşik divekê û dikê ku ew li dil hê xweştir were. Hun dixwezin li dengên min gûhdar bikin û ev dengê min xweşik wê xweşıktir bikê. Di wê demê de wê wan got temem. Cinekê ku ew qambora wê heya hat pêşî û xwe tawand û got ku bila zûmrûdê anqa bila were û ser qambora min dênê. Di wê demê de wê keçelok jî ew hinek ji wan wêde tenê bi çavên raq li wan dinerî û li gotinên zarê dihisand. Piştî wê di wê demê de zûmrûdê anqa hat û ser qambora wî cinî dan. Di wê denê de keçelok jî hat cem zarê û bi hev re ku ew li zûmrûdê anqa sûwar bibin. Wê demê cinekê ji wan got ku ev kes wê çima wê bi ter wê were. Wê demê zarê got ev hertimî bi me re ez nexwezim bêî wî hertim. Wê demê di wê demê de ew êdî bi hev re li piştê zûmrûdê anqa sûwar bûn û bi ber çîyayê qafê ve çûn. Di wê demê de şartê bilêrê hat bîra wî. Di wê demê de wî hanî bîra xwe ku ew hema wê ava zûmrûdê jî hildin û vegezin. Lê piştî wê, keçelok bahsa hatina wir û di wê demê de wê, wê kirinên din jî kir. Lê zarê pîrr zêde wê bêdeng bê. Weke ku ew li hemû tiştê ew waqîf bê wê xwe bêdeng hişt. Di wê demê de wê zarê wê, destê xwe bi sûkra zûmrûdê anqa re wê werênê û ew wê pîrr zêde wê li xoşa wê herê.

Zûmrûdê anqa weke ku wê dizanî ku ew ki na. Lê wê xwe tamand û bêdeng kir. Ti tişt weke ku ew nikaribê bibêjê wê xwe bidengkir û ne got.

Piştî wê bi qadarekê wê zûmrûdê anqa wê bigihijê wê hêlina zêr û ku ew ji wê hêkê hildin. Piştî wê di wê demê de ku ew hatina ber hêtê zarê pêşî nekir ku ew destê xwe bide hêkê. Ber ku wê hêk wê bo wê were bikarhanîn wê pêşî wan destê xwe lê xistiba. Nexwe wê di cih de wê ji berçav wê windabûba. Wê demê zarê rê da keçelok û ew hat ber hêlînê û wî destê xwe da hêtê li ser gotina zarê û piştî wî ku zarê gotiyê rajiyê êdî wî rahiştîyî. Lê di wê demê de wan ne dikarî wê bikarbênê. Hinek şartên wê hebûn û di wê demê de wan pêşî ew bihanîya li cih. Zarê ew ji keçelok re got û piştî wê, gota keçelok heta ku em çûna malê ezê ji ter bibîjim ku têtê wê çawa wê bikarbênê.

Di wê demê de ku wan rahiştê hêkê wê di wê demê de wê êdî wê zûmrûdê anqa wê rajê wan û wê cardin wan ji çîyê wan daxênê li binê çîyê. Wê carê zûmrûdê anqa ew hanîna ber devê derîyê male dayika zarê. Piştî wê zûmrûdê anqa ku ew weke erke wê bi dawî bû û pê de wê ji

berçav wê bi carekê wê winda bibê. Piştî wê, zarê û keçelok bi hev re hatina hundur û di wê demê de zarê bêî ku ew tiştê bibêjê berî ku ew bikeve hundur de gota xwûşkên xwe yên din ku ew herin li ber deverên beyer ew hinek geyayê hefsûdan û ankû reşreşikê wê bibînin û wê werênin. Wê demê ew jî di cih de heryekê bi deverê ve çûn. Di wê demê de keçelok û zarê çûna hundur û bi hev re hinekê rûniştin. Lê di wê demê de wê, zarê wê şertê bikarhanîna hêka sor wê ji keçelok re wê bibêjê. Wê demê de wê got ku tiştên ku tu di vê rewşa xwe zanibê heya ku tu ji bîrbikê. Lê tenê tiştê ji wan ji xwe re bibêjê û ankû tû ji yekê din re bibêjê û piştî wê ku te ev bikarhanî ew ji ter hat gotin wê êdî wê hemû tiştên din jî wê werina bîra te. Ber vê yekê tiştina giring ku tu bi wan hebê nûha ji min re bibêje dakû ez piştê ji ter bibêjim. Keçelok hinekê pêşî weke dilwaswasî kir. Lê piştê bi wê bawerî hanî. Ber ku wê hemû tişt wê ji wî re kir û heta ku wê jîyane xwe ji bo hanîna hêka sor bo wî kir berdêla wê. Ew li wê hizirî û piştî wê, li wê hizirî. Piştî wê keçelok di wê dema ku ew li zarê rûniştî wê hemû tiştê wê ji wê re wê werênê ser ziman û wê ew ber çî ketiya rê de ew wê ji wê re ji destpêkê heta dawiyê wê, werênê ser ziman. Serborîya keçelokê wê pîrr zêde wê zarê wê bi dil bikê û wê di wê demê de wê, weke ku wê çavçîlî jî bibê.

Piştî wê di wê navberê de wê xwûşkên wê jî hatin û wan jî geyayê hafsûdan hanîbûn piştî wê keçelok ew geya û hêka sor li nava hev şikand û levda. Piştî wê ew vevexwart û xwe pîrr zêde baş û di başiyekê de dît. Lê di wê demê de wî hin bi hin weke ku wî tiştên ku ew berî wê dijî hatina bîra wê weke ku ew çawa berî wê xwediyê jîyanekê bûn bi keça şah re di qasra xwe de ew yek bi yek hatina bîra wî. Piştê ew jî di serê wî de hat bîra wî ku ew hebê û nebê ew wê hemû wê karê wezîrê şah ê dilxirab bê.

Piştî wê ku ew weke bi ser xwe ve hat û hemû tiştên xwe wî hanîna bîra xwe wê di wê demê de wê zarê jî wê êdî wê bahsa şartê wî bikê ku ew bo wê bi rêyan ketibû ku ew herê serê çîyayê qafê ku ew wê werênê li cih.

Lê di wê demê de wê, demê êdî zarê ji keçelok re got ku ji wê nûqtayê û pê de wê, divê ku ezê bi te re wê, werima heta ber çîyayê qafê. Keçelok ji wê re negot na. Lê tiştê din hat aqilê keçelok ku wê qanciya ku zarê bi wî kir û ew gihand xêva wî bê. Lê berdêla wê ew ji dayika xwe û xwûşkên xwe wê cihê bibê bê. Wê demê keçelok hinekê li wê hizirî. Di wê demê de wê bi zarê re axift û ji wê pîrsî ku bo wê tiştê divê ku hebê ku mirov wê bikê. Wê demê zarê gotiyê ku wê li serê çîyayê qafê wê gûleka zor wê hebê. Ew gul ku ew were û hûr û hûr were kirin û bi serê

min de wê were rijandin ezê hingê ji wê şartê ku min xwe kirî berdêla wê de ezê karibim ji wê ji wê xilas bibim. Lê ez bixwe jî nikarim herima serê çîyayê qafê bo wê. Divê ku ew kesekê din wê werênê û wê bi wê nîyetêa baş ew bi serê min de bikê..

Wê demê keçelok ew li ser xwe weke erk û kar dît û wî got ezê wê bikim. Te ew qancî bi min kir û ez jî dixwezim wê bo te bikim.

Di wê demê de zarê gota keçelok heta wê demê ku tu xwe gihandiba çîyayê qafê teyê ava zimrûtê bi hesanî wê hildaba û vegeyriyaba û bêî ku tu rastî astengiyekê bihata. Lê piştî wê, xwe gihandina hêka sor û bi wê gihiştina xêva xwe û pê de wê, êdî wê, ne hesan bê bo te. Wê li deve şikefta ku wê ava zimrûtê wê di wê de bê wê, ejderhayek heftserî wê hebê û divê ku tu wê derbas bikê. Wê demê keçelok got bila û piştî wê ji wî re got got ku wê çawa wê xwe bigihênê gûla sor a bi navik.

Di wê navberê de jî zarê got ku ezê heta ku tu were ezê li malê bim. Ezê karibim xwe li malê rabigirim. Di wê demê de wê keçelok wê êdî wê di wê demê de wê hinekê wê weke ku wê were li xwe. Ew wê demê, di wê demê de wê di wê demê de wê, piştî wê kare xwe wê bikê û wê bikeve rê de. Di wê demê de ew zêdetirî li ser hilêrê ku ew jina wî ya ku ew bi afsûnek xort hatiya kirin wê rewşê de ew hat bîra wî û wî di wê demê de hinekê li çokên xwe da ku wî çawa ku ew dema ku ew li wir bû wî ew fahm nekir. Wî hinekê gotinên wê yên ku wê ji wî re gotibûn wî hanîna bîra xwe û wî di wê demê de ji wan tê derxist ku wê dizanî ku ew ki ya lê wê demekê ne dikarîya xwe di wê demê de ji wî re werênê ser ziman. Ew hinekê hingê li wê hizirê. Di wê demê de wî, êdî wê xwe zêdetirî wî li armanca xwe girêda ku ew herê û bigihê serê çîyayê qafê û wê ava zimrûtê ji wê were werênê dakû ew karibê wê afsûnê xira bikê û wê cardin wê weke wê bîrê sêra berê û ew bi hev re bigihijina jîyane wan a berê ku wan ji xwe re di qasrê de avakiribû. Wê demê ew hinekê li wê hizirê. Hinekê kelecana, hinekê dilperî, hinekê hêrsbûn, hinekê mereq, hinekê bêrî û hwd wê di nava hev de wî bi wê re wê di dil û serê wî de wê bibin û wê rû bidin. Lê keçelok xwe girt û di wê demê de wî nexwest ku ew li wî serwer bibê ji wê xwesteka wî ya ku wî ew dixwest ku ew werênê li cih û pê de.

Di wê demê de ew hinekê di wê demê de ew ma sekinî û piştî wê ew rêwîtiya wî ya ku ew heta wir hatibû û di wê demê de ew çû hatibû serê wî û derbaskiribû ew yek bi yek ew hatibû bîra wî. Di wê demê de keçelok ew hinekê hizirî di xwe de. Lê piştî wê di wê demê de wî weke

ku ew ya rast çî bê wî fahmkir. Hemû rêwîfî, bihîstin û hisandinên wî ji wî re bûbûn aqil.

Keçelok di wê demê de wê êdî wê dema ku wî bi soza ku ew li zarê vegehî hê bi gûla sor a bi navik wê ji wê xatirê wê ji wê bixwezê û wê vegehî hê. Di wê demê de wê di wê demê de wê, hingê wê di wê demê de wê, were bi ber qasra çilmêrê ve wê herê. Di wê denê de wê bi ber çîyayê piçkan ve wê, rêya xwe wê bigirê û wê herê. Di wê demê de ew di wê demê de wê, dema ku ew di rê de dimeşî jî wê di wê demê de wê, gelek tişt wê bi carekê wê li serê wî werina bîra wî û wê di wê demê de wê weke ku wê serê wî bikina weke daholekê. Wê wusa lê bikin. Keçelok ew demekê piştî wê gihişt ber avakê ku ew diherikî û weke ku ew ji serê çîyê diherikî wî dît û di wê demê de wî li ber wê hinekê bêhnda û ma sekinî li binê siha darekê ew hinekê ma û bêhna xwe veda û hinekê danê ku wê dayika zarê ji wî re çêkiribû û kiribû tûrikê wî de wî di wê demê de wî hinek ji wê xwar.

Piştî wê ew hinekê din ku ew ma ew êdî hat serê çîyayê piçkan û di wê demê de ew hat qasrê û ew di wê demê de ew wê bi piçkan re jî wê were hevnasîn wê bikê. Di wê demê de ku ew jî wê di qasrê de wê bijî wê, ew zaneyê mazin bizan jî wê li rex wî bê û ew di wê demê de wê bi wî re wê hevdiştinê bikê. Ew di wê demê de wê li wan wê rûnihê û wê demekê dirêj wê bi wan re wê biaxifê û wê ji wan bi bihîzê. Piçkan wê di wê demê ser wê serborîya xwe wê ji keçelok re wê ji serî û heta binî wê werênê ser ziman. Bizan jî bi heman rengê serboriya xwe wê keçelok re wê bibêjê. Wê demê dema keçelok wî bahsa rêwitiya xwe kir ji wan re wê demê bizan gelek tiştên ku ew derketibûna pêşîya wî ên weke rewşa kerwanê û windabûna wan a ji berçav wî fahmkiribû. Di wê demê de ew bû xwediyê nerînek bi ken li keçelokê.

Piştî wê dilê piçkan geleki bi keçelok û ya hatî serê wî êşîya û gotiyê de ku ez û birayên xwe em te di wê rêyê de bi tenê nahêlin û emê bi ter re werina serê çîyayê qafê. Demekû ev di baxtê me de jî hebûya. Wusa got û ma sekinê.

Piştî wê keçelok sipasiya xwe ji wan kir û ew di wê demê de wê, hinekê din wê li wir wê bimênê û wê di wê demê de wê, êdî wê di wê demê de wê di rêya xwe de wê bidomênin. Piştî wê her çil birayê her yekê **haspekê kihêl** kirina bin xwe de û bi hev re ketina rê de. Di wê demê de ew dema ku ketina rê de wê, bi hev re wê dilxweşîyan wê tiştan wê ji hev re wê bibêji. Piçkan wê bi haspê xwe wê li rex keçelok wê bimêşê. Di wê demê de ew dema ku ew demek dirêj dihên û ew digihin ber ber çîyayê

qafê wê li wir wê êdî wan got ku em rêwitiya daîw sibe temem bikin û em hinekê bêhna xwe li wir vedin. Lê di wê demê de wê di kuntara çîyayê qafê e wê qasrek ku ew wusa xweşik ji dûr ve bi rohani dihat dîtîna wê bi ber çavên wan bikêve. Di wê demê de ew çûna devê dêrî û wan li devê dêrî da û gotin ku ma hun mêhwanan nahawênin. Wê demê keçikekê hat devê dêrî û wê di wê demê de wê bibêjê 'mêhwan mêhwanê xwûdê na, ser seran û çavan hatina' û wê derî wê ji wan re wê vekê ku ew bûhûrî hûndûr bibin.

Wê dema ku ew çûna hundûr wê di wê demê de ew her ku ew çûn ew rastî keçikên xweşik hatin. Te digot ku qey di wê qasrê de ti mêrek nebû. Tenê mêre pîr zêde kal û hinekê bi destekê ku ew dikarî bi meşê wan dît. Wekî din wan ti kesekê din ne dît. Di wê demê ew hat hemberî wan û ew bûhûrandin. Piştî wê ew çûna hundur û bi qadr û alaqayek mazin re rû bi rû man. Di wê demê de keçelok jî ew rewş dixwest ku wê fahmbikê. Ber çî ew tenê keçik hena di qasrê de. Ti mêr nebûn. Di wê demê de wê, dema ku wan tiştên xwarinê ku ew hanîna pêşîya wan ku wan dixwarin wê di wê demê de wê, mêrê pîr ê bi tenê di qasrê de wê li nava çavên keçelok wê binerê û di wê demê de wê fahmbikê ku ew xwediyê mereqek bi dîtina xwe ya li ser hewirdorê ya. Ber vê yekê wî ji wê pîrsî ku tu hinekê bi mereq dihê dîtîna. Ji awirên te ew dihê dîtîna. Dêka ji min re bibêjê ew mereqa te çî ya. Di wê demê de keçelok wê dema ku mirovê pîr ew ji wî gota keçelok jî hema rastarast hat ser mijarê û got ku em dema ku em ketina qasrê de me tenê keçikên xweşik dîtîna. Heta vê kêlikê jî me ji te û pê de ti mêr nedîtîna li vê qasra wusa mazin. Sedema wê ji min re bû mereq. Wê di demê de wê mêrik wê bi dest vegotinê bikê ji keçelok re û bahsa serboriya xwe wê bikê.

"Mêhwanê min ê hêja te pîrs û li min jî dikeve û ez ji ter wê bibêjim û wê werênima ser ziman. Serboriya min û wê rewşê heya. Di dema me de ez û du birayên min em bi hev re dijîn û em li cem mamê xwe bûn. Em jî li xwe bûn û em hertimî diçîna nêçîrê û em nava me pîr xweş bû. Em ji hev re ji bira zêdetirî baştir bûn. Nanê me bêî me di qirika me de ne diçû xwere. Em wusa ji hev re baş bûn.»

«Em jî êdî balixbûn û çavên me vebûn û em êdî gihiştibûn. Mamekê me hebû ew jî ji mê re baş bû. Hema bêja wî em mazin kirin piştî ku me di temenekê zarokti de med ê û bavê xwe windakirin. Mamê me jî mirovekê baş û xwedî hûner bû. Hertimî wê herê nêçîrê. Tajiyekê wî hebê û wê kerek wî haspek wî hebê. Di wê demê de ew hertimî bi wan re diket rêyan û nêçîrê dikir. Keça wî jî hingê xweşik bû te digot qey li dînyê qet

xweşikatiyek li ser ya wê re li ti deverê nîn a. Ez li wê bi dil bûm. Lê tu nebê herdû birayên min ên din jî wê li wê bidil bibin. Û wê hêjê wê bikin.»

«Rojekê min kir serê xwe de ku ez herim bi amê xwe re biaxifim û nîyeta xwe ya bi xwestina ji xwe re a keça wî bixwezim. Wê demê ez çûm û bi amê xwe re axiftim im û min ew hanî ser ziman. Piştî wê, ku ez bi amê xwe re axiftim wî bi dilekê xwes got bira birezî û got bila keça min ya te bê. Piştî wê ez bi dil û xwes hatim. Ez di wê navberê de li firsendekê digerihim ku ez wê agahiya xweşik ji birayên xwe re bibêjim. Lê weke min birayê min ê piçûk jî wê di wê demê de wê, herê bi amê min re wê biaxifê wê evindariya xwe li keça wî werênê ser ziman û wê bixwezê ku ew wê bide wî. Amê min ji wî re jê dibêjê herê ew di wê demê de ew jî bi wê rengê dilxweş dikê. Piştî wê birayê herî piçûk jî diçê û ew dibêjê wî jî herê.»

«Wê demê ku amê dikeve farqê de ku wî ji me hersêyan re soza keça xwe ya wê pirr li xwe bihizirê ku wî çî kiriya. Wê demê tenê keçek wî hebû û ew wê çawa wê bide hersê birayan. Wê demê ew dihizirê ku ez nedima yekê wê dilê xwe bigirin û ez bidima yekê wê herdûyên din wê hem li min û hev wê dijmin bibin. Wê emê ew dihizirê ku ew rêyekê bibîne wê demê ew ji xwûdayê xwe ew dixwezê ku ew tajiye wî û haspê wî bibina du keçikên weke keça wî xweşik. Ji tafiqên xwûdê wê xwesteka wî herê bibê û wê tajiye wî û haspê wî bina tu keçikên weke ya wî. Di wê demê de ew wê hersê keçikan wê derxê hemberî me û gota me heryekê ya xwe hilibijêrên. Keçika wî ya rastî bo nesibê min. Yê hasp û taji bûn nesibê birayên min ên din. Di wê demê de ew keçika mamê min bû û ku min çî gotibayê wê weke min dikir. Wê dema ku ew bi halekê dibû ku min gotiba wê tiştê wê derxe banî û biba xwarê wê bi wê halitiya xwe wê ew wê kiriba. Ti carî ne digot na. Wusa jinek bû.»

«Piştî wê em ji hev cihê bûn. Mame me her yekê ji me re li keviya çîyayê qafê qasrek da çêkirin. Ya min ev qasra min bû. Di wê demê de ez jî û jina min ya keçmama min pirr hêj zaroyan dikir û wê di wê demê de me ber hertimî ji xwûdê kirin ku ew gelek zarokan bide me. Di wê demê de wê bi carekê ji me re 39 keç çêbûn. Ew keçikên ku we dîtin ew hemûyên min in. Heta wê demê ti kesekê ne hatiya vir û di wê demê de bi wê rengê ne hatiya vir.»

Di wê demê de wê, ew jî wê di wê demê de wê serboriya xwe wê werênê ser ziman. Piştî wê piçkan bi zilamê pîr re axift û wî serboriya xwe û ya birayên xwe got û hanî ser ziman. Wî di wê demê de wî weke hev dît ew

serbori û wî di wê demê de wî, ji mêrik xwest ku ew 39 keçikên wî bi 39 birayên xwe re bixwezê û bide zewicandin. Wê demê mêrik gota ku qismet bê wê bibê û wê di wê demê de wê bakê keçikên xwe ku ew wê herê dikin û ankû nakin. Wê dema ku ew dibêjin biryar ya bavê me ya, yanî di manaya tu dikarê bêjê herê' êdî ew jî dibêjê bila ji wê re ew di wê demê de soza wan dibirrin. Di wê demê de wê piçkan wê her 39 birayên xwe wê bi 39 keçikên wî yên ku wê yek ji ya din xweşiktir re wê bi zewicênê û wê ji hev re wê bina mirhov. Piştî ku ew ji hev re bûna mirhov û pê de wê di wê demê de wê êdî wê bi hev re wê tev bigerihin. Wê di wê demê de wê di wê demê de wê, mêrê pîr wê ji wan bipirsê ku ew ber çî hatina. Wê demê ew bahsa keçelok wê bahsa xwe wê bikê û wê di wê demê de wê çî ku ew hatiya serê wî werênê ser ziman.

Mêrik dibêjê ku tu ewqas jîyankiriya ez jî ezê te bi ten neberdim û alikariyê bidima te. Di wê demê de wê, ew jî wê di wê demê de wê şeva xwe wê bi xweşi wê derbas bikin. Bo çî hatibûn û rastî çî hatin û çî kirin. Di wê demê de ew piçkan û bi rayên wî bo ku ew alikariyê bidina keçeok hatibûn lê her yekê yek xwe dîtî ku ew bi wê re bi zewicin.

Piştî wê ku ew bû roja din wê demê keçelok amedekariya xwe kir ku ew êdî bi çiyayê qafê ve ew hilkişê. Di wê demê de mêrikê pîr bavê 39 keçê wî dizanî ku ew wê rastî çî were ku ew gihişt wê şikefta ku ava zimrûtê di wê de ya. Wê demê wî ji wî re got ku ew hinekê zor a. Heta ku mirov ejdarheyê heftserî ji cihê wî neçê bi hêncetekê bi awayekê ji berçav çav windabûyî ne keve hundurê de wê nikaribê wê avê hilde.

Keçelok gota mêrik ew li min dikeve ku ez wê bikim û di wê demê de ew êdî wê di wê demê de wê, bi awayekê bi xwe bi bawer wê gotina xwe wê werênê ser ziman. Keçelok di wê demê de wê, gotina xwe wê bibêjê û wê piştî wê bixwezê ku ew bi rêkeve. Lê mêrikê pîr gota keçelok ku çend mêr bi ter hebin jî ew ji sînore û pê de nikaribin bi ter bi domênin li çiyayê qafê. Têyê ji deverekê û pê de bi tenê tê herê û têtê bi hemû tiştan re rû bi rû were.

Di wê demê de wê, ew êdî bi hev re wê hilkişihin. Lê weke ku wê mirovê pîr wê bibêjê wê, di nivê rê de wê ew êdî wê nikaribin zêde hilkişihin. Wê di wê demê de keçelok wê û bi tenê wê di rêya xwe de wê herê. Di wê demê de wê, êdî ew bi tenê wê rêya xwe wê bi domênê.

Keçelok wê dema ku ew bi tenê wî êdî wê rêya xwe domand wê, her devera ku ew bi tenê wê di wê re wê derbas bibê wê êdî wê sehwa çiyê wê li wî bigirê Piştî wê ku ew gihişt qahfê çiyê wî şikeft dît û dît ku wa ejderhayekê heftserî wê di devê şikeftê de wê dirêjkiriya. Wî çî kiriba ne

dikarî ew di wê demê de ew ji wê derbas bûba. Wekî din afsûna şikeftê ne dihişt ku ew bi dîtbarî ketiyê. Wê vêca wê çî bikira.

Piştî wê ew hinekê li wê hizirî û di wê demê de wê guştilka wî ya ku wî ji şahê maran girtî wê di cih de wê were bîra wî. Di wê demê de wî ew derxist ji ber xwe û kir bin zimanê xwe û dît ku wa herdû gîyanên gûstilkê derketina hemberî wî. Di wê demê de wî ji wan xwest ku ew rêyekê bibînin ku ew ejderha ji devê şikeftê dûr bikin. Wê demê gota wan ev fermana min a. Wê demê herdû gîyanên gûstilkê wê bêjin fermane te ser serê me û wê di wê demê de wê bi dest pêkhanîna wê bikin. Li jêrê çîyê wê herdû gîyan wê bakina gelek maran ku ew deng derxin dakû ejderha dengê wan bikê û ew herê wan û ji devê şikeftê derkeve. Wê demê gîyanên gûstilkê wê dikin. Û dibakina maran li binê çîyê. Wê dema ku ew mar dibin û wê deng derxin wê ejderha w şîyar bibê û wê di wê demê de wê li devera ku ew deng ji wê dihên wê bi firê û wê herê. Wê demê keçelok wê abayê xwe yê ji berçav windakirinê wê biavêjê aser xwe û xwe ji berçav wê bide windakirin û wê di cih de wê bi lingên bîlez û rav wê bi ber devê şikeftê ve wê herê û wê bi bazê. Wê di wê demê de wê herê û wê xwe bigihênê ava zimrûtê. Di wê demê de wê hingê wê sewilkê xwe yê bo wê hanî wê tiştî ava zimrûtê wê bikê û wê di wê demê de wê bi lez wê ji şikefte wê derkeve berî ku wê ejderha wê li cihê xwe wê vegeirihê.

Piştî wê keçelok derket û di wê demê de wî ava zimrûtê peyda kiribû. Lê di wê demê de wê pêwîst bû ku ew gûla sor a bi navik wê jî peyda bikê bo zarê. Di wê demê de wî nedizanî ku ew wê li kû bibîne, ti tiştî jî ne dihat aqilê wî, di wê demê de wê bi carekê wê tiştêk wê were aqilê wî. Ew jî wê ew bê ku ew kûmê aqiliyê bide serê xwe belki bi wê tiştêkê were aqilê wî. Wê demê wî jî wusa kir û kûmê aqiliyê da serê xwe. Hinekê bi wê hizirî û di wê demê de hat hişê wî ku li serê çîyayê qafê wê qasrek wê hebê û di gulistana wê de wê, ew gula sor a bi navik wê hebê. Hingî ew li ser wê li qasrê gerîya. Demek dirêjê ku ew weke ku ew hinekê çû wî di ku wa qasrek li berçavên wî rûda. Wî di cih de xwe gihand ber deriyê wê. Di wê demê de keçelok ku ew hat ber devê deriyê wê êdî wî dît ku wa derî ji ber xwe ji wî re vebû. Hingê ket hundurê û di wê demê de bakir ku ma kes heya. Tenê wî mirovekê kal û rihsipî wî dît ku ew bi kopal di meşî. Di wê demê de wî mirovê got ku ew pêşwazî kir û li rex xwe da rûnandin. Piştî wê keçelok bahsa derdê xwe kir ji wî re ku ez li gûla sor a bi navik digerihihim. Di wê demê de mirovê kal gotiyê hinekê bêhn bistêna û hinekê jî ali min bike. Keçelok di wê demê de di

dilê wî de ew çêbû û hîskir ku ew nexwest ku ew bêjê na ji wê xwesteka mirovê kal re. Di wê demê de ew li wî rûnişt û piştî wê sewilkekê piçûk li wir hebû mirovê kal gotiyê de dê raja wê sewilê û her nava gulistanê û hinekê av da. Di wê demê de keçelok wê dema ku wî rahiştta sewil ku ew pîrr piçûk bû wê çawa wê bi wê sewilê piçûk wî ew wî gulistana mazin av bide. Ma şaş. Lê ne got na. Di wê demê de wî rahiştta sewil û çî nava gulistanê û li avê geriya ku ew sewil ji wê tişî bikê. Lê bi çarekê wî dît ku wa sewil bi xwe tişî av bû û keçelok ji wê ma şaş. Piştî wê ku ew şaşbûna hinekê derbas bû wî bidest avdanê kir. Lê tiştêkê din farqkir. Çendî ku ew ji sewil avê dirijênê li ser gul û li gulistanê wî dît ku ev ji sewil xilas nebê. Hertimî ji sewil di rijihê ardî her dema ku ew devê sewil bi ardê ve dikê.

Wê demê keçelok hemû gulistan av de û ew hat ber gula sor a bi navik û wê fahmkir ku ew gil hebê nebê ew a. Wê demê wî destê avêt yekê ku ew jê bikê. Lê wî jênekir û di wê demê de wî, pêşî xwest ku ew bibêjê mirovê kal. Piştî wê, hat cem mirovê kal û wî ji wî re pirsî ku ma ew gula sor a a bi navika ku ew êdî ew bê dixwezim ku ez yekê jê bikim. Hingê mirovê kal raq li nava çavên wî nerî. Û hat hemberî wî gotiyê min bi şopênê û keçelok bi xwe re bira ber wê gula sor a bi navik ku keçelok destê xwe avêtîyê ku ew wê jê bikê û ku wî ew jê nekiribû.

Hingê mirovê kal gotiyê ku 'rasta ev a gula sor a bi navik. Ev tenê li vir şîn dibê. Lê te rast kir ku te dema ku te ew pêşî dît hema te destê xwe dikiriyê û te ew jê nekir. Ku ew te jê kiriba wê hemû tişt wê ji berçav çavên de wê winda bûba. Wê demê keçelok ji mirovê kal pirsî ku ew çî bikê. Wê demê gotiyê ku her tişt wê usulek wê hebê. Divê ku tu li gorî wê bikê û herê. Di wê demê de mirovê kal destê xwe av gula sor a bi navik û wî tiştêkê weke bi gotina afsûnî weke ku wî gotin û piştî wê rahiştîyê û ew da keçelok ew ne jêkir. Ew **ji ra hilkir**. Piçek ava sor jî li dora rayê wê girêda û ew piştê da destê keçelok. Di wê demê de wê, bi wê rengê got ku ev gul bi rayê xwe heya. Ku te ji rayê wê kir wê ew nebê. Di wê demê de wî ew rahiştîyê û sipasiya xwe ji mirovê kal kir û di wê demê de wî kir ku ew rêya xwe bibîne û bigihênê rêhvevalên xwe ên ku wî ew di nivê rê de hiştibûn.

Piştî wê demekê keçelok ji qasrê derket û bi gavên bi lez bi ber şûn ve bi dest bazîne kir. Di wê demê de wî kumê xwe yê aqiliyê, aba û gûstilka xwe jî baş li hev kir û kir berxwe de. Wî weke ku ew nexwezê ku ew ti kesek wan bibîne. Di wê demê de ew dema ku ew gihişt wan wî dît ku

wa hemû weke ji xwe çûyi dirêjkirî na. Wê di wê demê de ku ew gihişt wan êdî ew weke ku ew hatina li ser hişê xwe.

Êdî hemûya li xwe hatin û wî got çûbû, yê din got ma çî bû û di wê demê de wan xwest ku ew rewşê fahmbikin. Di wê demê de wê keçelok wê wan li dor xwe wê bide hev û wê bibêjê ku min xwe gihand ava zimirûte û dê êdî em bi şûn ve herin. Wê demê êdî wan bidest şûnve çûyinê kirin. Di wê demê de vegerina qasra mêrikê pîr û di wê demê de hinekê bêhna xwe berdan û piştê amedekariya xwe kirin û bi hev re ketina rê de. Wê demê ew çil û yek kes ketibûn rê û hatibûn wê demê ew 80 sûwar bi hev re di vegeriyan. Wan keçikên xweşik ku wan ji xwe re dîtî ew jî bi xwe re hanîbûn. Piştî wê bi hev re ew ketina rêya xwe û ew hatina qasra xwe. Di rê de wê bi dilekê xwest û kelecaneke wê werin. Hemûyan ji xwe re yek dîtîbû û tenê piçkan mabû bê jin. Di wê demê de ew bi hev re ku ew vegeŕiyan qasrê wê demê êdî wê di wê demê de wê çil roj û çil şevê wê dewetê wê ji xwe re wê bikin. Piçkan wê ji birayên xwe wê li dar bixê. Piştî wê, êdî keçelok ket rê û hat ku ew rast û rast were male dayika zarê û wê. Lê piçkan wî nexwest ku ew keçelok bi tenê bi hêlê. Wî got ku birayên ew zewciîna û nûha bi xanimên xwe re na. Ez bi tenê me û ez dixwezim bi ter werim heta devera ez dikarim werim. Di wê demê keçelok êdî got bila û bi hev re ketina rê û ew hatina male zarê. Di wê demê de ku ew gihiştina male dayika zarê wê pêşî wê dayika zarê wê wan pêşwazî bikê û wê bûhûrî hundur wê bikê û wê avekê dênê ber wan. Piştî wê, keçelok gota dayika zarê ku ma zarê kanî. Hingê got dayika wê got ku zarê ji wê dema ku tu çûyi ew jî windaya. Min got ku ew qey ew bi ter hatiya. Wê demê got wey limênê û li çokên xwe dan. Piştî wê, keçelok weke ku wî fahmkir ku ew li kûderê ya. Wê demê keçelok gota piçkan 'kekê hêja û delal tu nûha li vir li bendî min ba ezê hinekê derkevim û ezê werim. ' Çendî ku piçkan got ez bi ter werim jî keçelok got na û ew da sekinandin û ew bi tenê derket û çû. Piştî wê, keçelok hat wê devera ku wê zarê bi cinan re li hev dirûnişt. Li wir wî bi rastî jî ew li wir bû bi wan re. Wê demê keçelok ji dûr ve ew şopand. Divîyaba ku ti kesekê ew farq nekiriba. Di wê demê de ew demek dirêj ma sekinî ku wê zarê ji wan dûrkeve were devereke û ew xwe bigihîne wê. Lê ew nebû. Di wê demê de nehatibû aqilê wî ku ew abayê xwe yê ji berçav windabûnê li xwe bigirê û ew ji berçav winda bibê.

Demek dirêj keçelok wusa bêdeng û dûr ve ku ew li wan dinerê wê li devereke wê li wan binerê. Di wê demê de ku dem hinekê bû dereng û pê de wî êdî wê careke wê were aqilê wî ku ew abayê xwe yê ji berçav

windakirinê li xwe bikê. Wê demê keçelok ew li xwe kir û ji berçav windabû û di wê demê de wî gula sor a bi navik di destê xwe hûr û hûr kir û çî pêşîya wê sekinî û di wê demê de wî ew bi serê wê de berda xwarê. Bi carekê wê weke ku wê weke qadarekê wê zarê wê weke hişk weke hêkelekê wê li wê were. Lê yên din hemû tişt û cin wê ji berçav wê winda bibin. Di wê demê de keçelok hat pişt wê xwe ji bin aba derxist û ava kir berxwe û di wê demê de ku zarê hat li xwe êdî wê gotiyê ku ma çî bû. Hingê keçelok gotiyê ku min gula sor a bi navik bi ser te de kir û tu êdî xilasbûyî. Piştî ew pirr kêfxweş bû. Di wê demê de ew bi hev re hatina malê. Di wê demê de wê dema ku ew ku hatina malê wê di wê demê de wê, çavên piçkan û zarê wê bi hev bikevin û wê weke ku wê dilê wan wê herê ser hev. Di wê demê de wan demekê dirêj awirên xwe ji hev nekirin.

Keçelok wê demê wê di nava wan de wê farq dikê û ew xwe dide alikî. Zarê jinek bedew, ciwan û pirr zêde xweşik bû. Wê demê ku bi care pêşî ku piçkan wê dibînê wê weke ku wê dil bikeviyê. Lê ji awir û nerîna zarê dihê fahmkirin ku ew jî wê alaqaşê wê li hemberî wê bide nîşandin.

Keçelok di wê demê de wê dema ku ew di wê demê de ew dirûnihê wê hinek pirs wê di serê wî de wê çêbibin û ew ne xwediyê bersivên wan bû û di wê demê de wê di xwe de jî ne didît ku ew wan pirs bikê. Ew jî wê li ser zarê bin. Wê dema ku wê care pêşî wê rastî zarê wê were wê di demê de ew xezal kî bûn ku ew rastî wan hat û bi carekê ew ji berçavên wî windabûn û piştî wê ku ew hinekê din çû û pê de wê di wê demê de wê, çavên wî bi zarê û xwûşkên wê bikeve. Di wê demê de wê, pirsên di serê wî de wê ew bê ku ew di wê demê de wê ew xezal gelo ew bûn. Ku piştî wê wan xwe kir weke mirovan? Wî ew pirs ji xwe kir. Lê ku ew pirs rast ba wê demê ew jî wê weke cin ban û wê di wê demê de wê qanciya ku wê bi wî kiri wê weke cinekê ew qanci bi wî bi kirî û di dewama wê de wê qanciya ku keçelok bi wê kirî wê wî jî bi wê cinê kiribê. Wê demê ew gula sor a bi navik wî gelek caran wî bihîstibû ku ew guleka bi afsûna û zêde bi hêza. Di wê demê de wî, demê wî di wê rewşê de jî wê hinek pirs wê di serê wî de wî bibin. Wî bê pirs û sûal wî ew kir. Ber ku wê jî ew qanci bi wî kiribû. Lê wî dixwest ku ew zanibê ku ew bi rastî mirovek bû? Ber ku ew di wê demê de wê, gûman di serê wî de çêbûbûn ku ew ne mirovek bê, ew cinek bê. Hingê keçelok di nava pirsan de wê di wê demê de wê di serê xwe de wê herê. Ji aliyekê din ve jî wê ew wê gotinê wê ji xwe re wê bikê ku ew cinek jî bê wê qanci bi min kir û ew yek baş û qanc a. Wê nikarê bi xirabî wê pênasebikê. Wî ev di wê demê de bi wê rengê

di serê xwe de ev gotin hanî ser ziman li ser zarê. Zarê jî xweşikatiyek wê hebû ku weke ku wê xweşikatiya wê û rûdêna wê şawq dide hewirdora xwe. Hingê wusa xweşik, sipahî û delal bê. Di wê demê de hêst û hîsên bi wê rengê jî wê di serê wî de wê rû bidin ku ma gelo mirovek dikarê bibê xwediyê xweşikatiyek bi wê rengê? Di wê demê de ku wî ew pirs ji xwe kir ew hingê ma bédeng û ma sekinê. Wî di serê xwe de li bersiva xwe gerîya, lê heta wê demê jî wê weke ku wê her tişt wê, di nava asayiyekê wê bi wî û wan re wê derbas bibê. Keçelok gihiştibû serê çîyayê qafê û ava zimrûtê hanîbû. Wê demê ku ew gihiştibû xêva xwe û armanca xwe wê di wê demê de wê, paya zarê û keda wê jî wê di wê de wê hebûba. Wê sipasiyek li gorî wî maf dikir. Di wê demê de ew di serê xwe de li wê dihizirê. Lê pirsên ku wê di wê demê de wê bi destpêkê dîtina wî ya xezalan û piştî wê hertimî bi awayekê haşîrûnaşîr bi cinan re bûna zarê wê di serê wî de wê weke ku wê pirs wê biafirandan.

Di wê demê de wê weke demek ku wê hertimî wê di nava civakê de wê li her derê de wê pistepist û gotinên li ser cinan ku ew weke mirovan di nava mirovan dijîn wê bèn vegotin û ankû wê gotinên weke ku ew di her demê de dikevina nava mirovan û mirovan bi afsûn dikina bin bandûra xwe û bi wan re dijîn wê bikiran. Gelek ji wan vegotinan di wê demê de wê dem bi dem wê dayika wî bixwe jî wê di wê demê de ev vegotinên bi wê rengê wê ji wê re hanîna ser ziman. Di wê demê de keçelok hê hingê wî zêde mana nedidea wan gotina gotinên dayika xwe. Lê di wê demê de wê keçelok wê dema ku ew rewş jîyankiribû wê di wê demê de wê, ew hatibûban bîra wî.

Lê ji aliyekê din ve jî wê gelek vegotin wê di derbarê cinan de wê bi wê rengê wê bihetan vegotin ku ew di nava mirovan de dijîn û mirov wan nasnekê. Û gelek ji wan pîrr zêde baş û qanc in û qanciyê hertimî bi mirovan dikin. Di wê demê de ev rewşa weke ku ew bi dizî di nava mirovan de jîyankirinê wê gelek sedemên wê bi hetan ser ziman. Minaq di nava civakê de wê bi wê rengê wê bahsa jîyankirina şahmaran jî wê bikira. Wê bi heta gotin ku wê xwe kiriba şeklê mirovekê û wê bi jîya. Lê kengî ew hat kifşkirin wê bi carê wê ji holê wê windabûba û wê çûba deverek din û wê bi wê rengê wê jîyane xwe wê di nava mirovan de wê bidomanda. Di wê demê de wê bo wê biheta gotin ku ew hertimî di nava mirovan de ba û wê hertimî wê qanci û başî bi mirovan wê bikira. Weke keseka her tişt ji destê wê dihat û bi aqilê xwe ku wê dikarî bersivê bide

hemû pirsan wê di wê demê de wê, li wê biheta hizirkirin û ew biheta ser ziman.

De ne, wê ev rewşa weke ya ku wê karîya bersivê bide hemû pirsan wê dem bi dem wê bûba sedema lêpîrsînê. Digotin ku ma mirovek dikarê xwe bigihênê zanîna hemû pirsan? Wê demê ku ew dihat pîrsîn wê demê dihat gotin ku wê demê ew dibîyabû ku ew weke yeka biafsûn ba. Wê demê wê karîya xwe di demê de ji demê biriba pêşarojê û paşarojê. Cinan ew dikarê wê bikin. Bi wê rengê wê baweriyek xort wê bi wan wê hebûba. Û wê biheta ser ziman.

Wê demê wê çî bûba û wê hatiba û bûba wê demê wan zanîba. Yan jî wê di demekê de wê tişte ku ew hatiba serê kesekê wê di wê demê de wê ew bi wê re wê li wê biheta hizirkirin û wê biheta hanîn li ser ziman.

Keçelok di wê demê de wî gelek tiştên bi wê rengê wî ji dayika xwe wî bihîstibûn. Di wê demê de wê dayika wî xwediyê zanînên bi wê rengê ên berfirah ba. Lê gelek pîrsên ku wî di wê demê de wê di dema ku wî bi pîrabokê re rûbi rû hatibû û wê gotibû kûrê periyê jî ew di serê wî de bû. Wî ji kû dayika wî nas dikir û wê çima ew gotin ji wî re bo dayika wî kiribû wî hê jî fahm nekiribû. Piştî ku ew gihiştibû xêva xwe jî ew rewş hemû hatibûbûna bîra û di wê demê de wî weke pîrsna ku wî dixwest ku ew xwe bigihênê bersiva wan wî di serê xwe de wî didît. Di wê demê de ew pîrr zêde li wê jî hizirî bê.

De ne, hun dibînin ku wê pîrsê wê çawa wê mejiyê keçelok wê di nava xwe de wê bibê û wê bikê nava gelek pirsan de. Ne tenê bi yên wê demê ku ew di serê wî de wî bûna. Her wusa ên ku ew hinekê berî wê bûna û piştî wê bûna wê di wê demê de ew wê di wê çerçoveyê de wê bi wan re wê li wê hizirê. Keçelok di wê demê de ew hinekê li wê hizirî bû. Di wê demê de ew di wê temenê de wê demê ew hizirîbû. Keçelok lê nikaribû ku ew bersivê ji pîrsên xwe re wê bibîne. Wî wusa di xwe de hizir dikir. Lê keçelok kesekê bi mereq û inada wî hebû. Heta ku wî xwe ne gihandiba bersivên pîrsên di serê xwe de jî ew car bicar ne disekinê. Di wê demê de ew di serê wî de bû ku ew hewlbide ku ew bersivên pîrsên serê xwe ji wir dest pê bikê û bibîne. Lê di wê demê de ew di wê demê de ku weke li xwe were wê demê wê bibîne ku wê hê jî wê heya zarê û piçkan wê li ser hev bê. Xwûşkên wê di koseyekê hinekê dûrî wan de wê serê xwe bikina berhev de û wê ji hev re wê weke ku wê pistepista wê dîtina xwe ya bi zarê û piçkan re wê bikin. Di wê demê de wê li wan binerin û wê bikenin. Keçelok jî ew fahmkir. Piçkan di wê demê de ew hinekê weke ku bikeve bin bandûra wê xweşikatiya wê keçika rind û

xweşik de wê li lê were. Lê piştî wê demek hinekê bi ser ve çû û piçkan jî weke ku ew li xwe hat. Piştî wê ew hat cem keçelok û ket rewşek weke ya fihêtokî de. Keçelok fahmkiribû ku ew li wê hatibû girêdan. Di wê demê de keçelok hingê li piçkan axift û bahsa zarê kir ku ew çendî jineka zorciwan û bedew a. Hingê wî jî maf da wî û gotina wî. Di wê demê de ew êdî di wê demê de wê hêstên xwe di wê demê de wê ji wî û dayika keçikê re wê werênê ser ziman. Dayika zarê jî dibêjê ku qismet bê wê bibê. Piştî wê, keçelok jî wusa got û weke ji wê kêfxweş bibê wî xwe gihand rûyekê bi biken.

Hinekê di wê demê de wê, dem têve çû û di wê demê de wê demê dayika zarê ji wê re got ku ma tu çû di hizirê di derbarê piçkan de ew te di acibênê. Zarê got dayika çi bivê bila ew bê û ma sekinê. Di wê demê de ew jî wê, di wê demê de wê êdî wê weke ku wê nava wan de wê çê bibê. Piştî wê, êdî hê keçelok li wir wê soza zarê û piçkan wê bi hev re wê bê birrîn.

Di wê demê de wê di cih de wê agahiya piçkan û zarê wê li hewidorê wê belav bibê. Wê demê wê birayên wî jî wê dewetekê wê bo wî li dar bixin ku ew çil şevê û rojê li dar bê. Wê ew jî wê bi wê rengê wê bi zewicin. Piştî wê, wê weke ku wê di nava xalkê de wê were gotin wê gelek serboriyên ku wê bi teybetî wê werina serê piçkan û zarê wê bibin û ew herdû jî wê bi aqil û zanîna xwe wê di her carê de wê bi ser bixin. Hemû serboriyên piçkan û zarê wê bi serê xwe wê mihtacê vegotinek û hanînek ser ziman a bi teybet bin.

Keçelok wê di wê demê de wê çendî ku wê dilê wî di xwest ku ew demekê ji ya din zûtir xwe bigihênê malê li ser israr piçkan û zarê ew li ma û ew bû hevkarê dilxweşîya wan. Piştî ku ew zewcin û pê de wê, piştî wê keçelok di cih de wê dest û lingên xwe wê zû bigirê û wê di wê demê de ew demekê ji ya din zûtir xwe bigihênê malê. Wî hem bêrfîya dayika xwe kiribû û hem jî wê dixwest ku ew demekê ji ya din zûtir ew ava zimrûtê bigihênê hilêrê û ankû xanima xwe ku ew jî bigihîjê rastîya xwe.

Di wê demê de keçelok wê di wê demê de wê, êdî wê dilxweşîyê ji piçkan û zarê re wê bixwezê û wê piştî wê rêya xwe bigirê û wê kevê rê ya malê. Piçkan heta demek dirêj ew bi wî re rêhevaltiyê dikê. Lê piştê keçelok sipasiya xwe ji wî re dikê û ji wî dixwezê ku ew vegeê cem xanima xwe ya ku ew nû bi wê re zewicî. Piştî wê piçkan ji wî re dibêjê ku hertimî bila di aslê te de bê ku wê, li vir ne tenê birayekê de wê 40 birayên te wê hebin û kengê karekê bikeve bi vê aliyê de divê ku tu bi ser

me de were. Keçelok jî dibêjê bila û bi heman rengê ew jî hêstên xwe dihênê ser ziman û ew diçê bi rêya xwe ve.

Li gorî ku wê di nava civakê de wê were gotin wê keçelok wê di wê rêya xwe ya vegehinê û di dema vegehinê li malê de jî wê weke ku ew çawa ji malê derdikeve û di keve rê de wê di wê demê de wê tiştên ku wê werina serê wî ew wê derbas bikê. Di wê demê de wê, di wê rengê de wê ew wê di wê temenê de wê di wê rengê de wê werê hanîn li ser ziman ku wê her devera ku ew di wê re wê derbas bibê wê serboriyek wê di wê rengê de wê were serê wî.

Keçelok wê di wê demê de wê, di renekê de wê weke ku wê were ser ziman wê di wê demê de wê, ew rastî gelek kesên ku wê qanciye bi pê bikin û yên ku wê xirabiyê wê bi wî bikin wê were. Yek ji wan serpehatiyan wê ew bê ku wê demekê wê were deverekê ku wê di wê demê de wê bibîne ku wa çî qasrek mazin wa li hê heya. Di wê demê de keçelok di wê demê de ew di pirsê û heta ku ew dihê ber malekê di wê demê de ew ji wan dipirsê ku hun mêhwanan di hawênin ew jî dibêjê serçavan û keçelok diçê male wan lê di wê demê de wê di wî bajarî de wê herkesek dilxamgin bê. Wê demê keçelok wê sedema wê dilxamginiyê wê ji xwediye malê wê bikê ew jî wê bahsa şahê wan bikê ku ew pîrr xamgina. Di wê demê de wê bahsa dîtina xewneka pîrr xirab ku wî dîtîya û wî serî li gelek afsûnkaran daye lê wî bersiv ji xewna xwe re negirtîya. Wê demê de wê keçelok wê pîrr zêde wê mereq bikê ku ew xewn çî ya û çawa ya. Wê demê de wê, xwediye malê wê hingê wê keçelok li hemberî xwe wê bide rûnandin û wê di wê demê de wê pêşî avekê wê dênê pêşî û wê ji wî re wê bibêjê ku tu mêhwanê min î. Pêşî hinekê bêhna xwe bistêna. Piştî wê ezê ji ter vebêjim ku xewna şahê me çî ya. Di wê demê de keçelok wê bikeve nava mereqek mazin de ku wê xewna şahê wan ku wê wilqasî wê herkesekê wê bikê nava xemginiyê de wê çî bê. Wê demê her ku keçelok wê bi xwediye malê re wê biaxifê û wê gotinê wê werênê ser xewnê ew wê bibêjê pêşî tu li rehet binere û hinekê xwe rehet bikê, dihê dîtin ku tu ji rêyek dûr hatî.

Piştî ku keçelok xwarina xwe xwar û hinekê ew bi hev re li hev rûniştin wê demê xwediye malê li lê xwe zivirand û li keçelok bidest axiftinê kir û weha got.

”Ev dever wê demek ku wê navê derketî bê. Weke nisêbîsê. Lê wê gelekî şar bi xirabiyê re bûya. Demekê pîrr kevn de wê, pîrabokek pîrr zêde xort wê were û wê bixwezê ku ew hemû tiştê bikê bin seheta xwe. Wê kir jî. Lê li hemberê wê şer hatikirin û bi serketin. Pîrabok di nava

reşîyê de li deverek pîrr dûr hat girtin ku ew nikaribê xwe bigihênê me. Lê di vê demê de wê cardin xwe xilaskir û ew hat li holê. Ew hatibû xewna şahê me ku ew xwestibû ku wî bikê bîra xewê de û ku ew ti carî nikaribê ji wê derkeve. Lê wî xwe ji destê wê xilaskir. Lê piştî wê, xamgini ket ser rûyan û nerabû. Wê sedema wê ev bê. Di wê demê de ev jî wê weke afsûnekê li me bê ku wê, hertimî wê bi wê xamginiyê wê bijî. Lê ew ji xirabiyê bê. Ji sehêta destê nebaş a li ser me bi wê serwer bûya bê.”

”Şahê me xwestiya ku ew wê pîrabokê tê bikê û li hemberê wê ketiya şerekê. Û em bi bawer in ku emê karibin wê têkbibin û cardin bigihijina rûkeniya xwe.”

Xwediyê malê wusa got û ma sekinî. Di wê demê de wê di wê temenê de wê, hizrên xwe wê hinekê dirêj wê werênê ser ziman. Ew gelek wê bahsa şerê nava başî û nebaşîyê wê bikê û wê di wê demê de wê bi wê re wê hizrên xwe wê werênê ser ziman. Di wê demê de wê, keçelok wê bi gûhên baş wê li lê gûhdar bikê ku ka ew çî dibêjê.

Piştî ku keçelok fêrî meseleyê bû ew êdî di wê demê de hinekê bêdeng bû ku ma mirov çawa dikarê wê afsûnê ji ser mirov û laşê mirov rabikê. Piştî wê bi xwediyê malê re li ser wê axift û hizrên xwe hanîna ser ziman.

Di wê demê de wê xwediyê malê wê, keçelok wê bibê û wê bi şah re wê bênê cem hev. Di wê demê de wê, keçelok wê ji şah bipirsê ku wê ev kesa xirab kiya wê ji jê bipirsê. Di wê demê de şah wê ji wî re wê bi axifê û wê bahsa wê bikê ku ew çawa bi salan li hemberî wê bi jîyane xwe ya azad û bi şad li hemberî wê sekinî na. Wê ew wê ji keçelok re wê bênê ser ziman ku ew hatiya xewna wî û wê xwestiya ku ew wî di xewnê de dilbigirê ku ew şîyar nebê. Lê min xwe ji destê wê xilaskirîya.

Piştî wê şah ji keçelok re got ku ew di welatê xewê de ew hatibû girtin. Lê wê xwe bi awayekê serbestkirîya. Êdî ew dikeve xewa herkesekê û bi wê rengê wan di xewa wan de wan dilbigirê.

Wê demê keçelok gotibû şah ku ew divê ku rêyek were dîtin û bê çûyin li welatê xewê û ew li wir were dilgirtin. Dakû ew nikaribê wê bikê. Piştî wê di wê demê de wê, êdî wê şah wê bahsa demên bûhûrî de şer û pevçûnên bi wê re ên ku ew hatina kirin û çendî zaiyet hatina dayin wê ji wan wê bahs bikê.

Lê piştî wê biqasî ku wê were gotin wê, keçelok bixwe jî wê were gotin wê rêyekê wê bibînin û wê herina welatê xewê û ew wê li wir wê were ji holê rakirin. Ew di wê demê de wê, tilsima wê hebê ku ew dihê tûnakirin ew êdî wê hemû hêza wê windabikê û wê demê wê ew bê kirin.

Serboriyek din jî wê di dewama wê de ku wê were ser ziman wê ew bê wê ya çêkirina iksira nedîtinê bê. Di wê demê de wê dihê gotin ku keçelok wê di rêya xwe de wê dewam bikê û wê, di wê de wê were gundekê di wê demê de wê, gund hemû di wê demê de wê li ser rewşekê wê li nava hevkeve. Wê demê wê zad û gelek tiştên wan ên ku wan ji xwe re çêkirina wê di wê demê de wê, werin û wê bi carê wê ji holê ra bibin.

Di wê demê de wê kesek nizani bî ku ew çawa dibê. Di wê demê de wê bê gotin ku wê, di wê demê de wê, kesekê pîr ku ew dermanan çedikê bo başbûna mirovan wê ew wê, çavê wî derkeve û wê bê gotin ku wê iksira nedîtinê wî çêkirinê. Di wê demê de ev pistepist wê li ser wê, di wê demê de wê bê gotin ku wê hingê herkesek wê, dema ku wê tiştên wan wê winda bibin wê demê wê werina cem dermançêker û wê ji wê bipirsin. Di wê demê de dihê gotin ku keçelok jî li wir amede ya û ew di wê demê de xalkê bi aram bin emê bibînin ku ew ki dikê. Wê demê de wê di wê çerçoveyê de wê derxê li holê ku wê dema ku wê dema ku wê mirişkên malan ji kulinên wan winda dibin çawa rovi dihê û wan bi dizî dibê. Wekî din wê demê wê, çawa wê, di wê rengê de wê hinek kesên ku wê dizitîyê wê bikin di wê demê de wê, ew jî wê xwe di bin wê maskeyê de wê bidina vêşartin û wê tiştan wê bibin û wê sûc wê bi avêjina ser faqirê dermançêker. Wê demê keçelok dihê gotin ew wê jî derdixê li holê û wê piştî wê, meselaya iksira nedîtinê wê bigihênê li çareserîyê.

Lê di wê demê de wê, rojekê ji rojan wê bê gotin ku wê zarok wê, bikevina kargeha dermançêker û wê şuşeyek derman wê bibin û wê bibêjin ku ew iksira nedîtinê ya. Di wê demê de wê hingê wê bê gotin ku wê, demê wê keçelok wê bi wan re wê rû bi rû wê were û wê di wê demê de wê, iksirê wê di wê demê de wê ji destê zarokan wê bigirê û wê, di wê demê de wê bikê bin desmalkekê de. Piştî wê ew wê piştî ku ew derdixê û wê bêgotin ku ew zarok wê dibînin ku ew ne li cihê wê ya û çawa ji berçav windabûya. Di wê demê de wê, di nava zarokan de wê, nîqaşên weke ku em nedîtî bibin emê çawa hev bibin ku ew dibêjina keçelok wê demê keçelok wê ji wan re wê bibêjin ku ew, nebibin bin.

Tabî di dewama wê de wê bahsa serboriya keçelok û ew dema ku wê di rêya xwe de wê were gundekê din û li wir meseleya male bi sawêr û ankû male bi xiyalet. Di wê demê de wê di nava daristanê de wê weke malek hatî derikandin ku wê di nava gundiyan de wê hertimî wê bê sedema tirsê û di wê demê de wê, bê gotin ku wê li wê cin wê bimênin. Weki din kesên ku ew dihên wi re çawa ew ji ber çav ew winda dibin wê bahsa

wan bikin. Di wê demê de wê hinek kesên ku ew çûna wir ne vegeriyana wê bahsa wan wê were kirin. Weki din wê bahsa bi şev hatina dengan ji wê wê were kirin.

Di dewama wê de wê serboriya wî ya ji wê pêde ku wê were deverek din û wê bi wê re wê bahsa rohnîya hevîyê ku ew li mirov dixê û wê piştê wê çawa wê xwestekên mirov wê bi wê re wê werina li cih. Li gorî ku wê were gotin keçelok wê di wê demê de wê, were gundekê din û wê li wir wê şevê wê bibê mêhwan û wê di dewama wê de wê dema ku wê rohnîya hevîyê wê lê bixê û ew çî dibêjê ku ew weke wî dibêjê wê, di wê demê de wê hingê wê, hinek wê keremetê wê di keçelok de wê bibînin û hinek wê keremetê di rohnîya hevîyê a kefî ser de wê di wê de wê bibînim.

Tabî vegotinek din jî wê di wê temenê de bê ku wê weke bi keçelok re wê were ser ziman ku wê, ew wê çawa wê, xwe gihênê wê sîyane ku ew dayîna şîretê li şah bê. Ew jî wê di wê temenê de wê were gotin ku wê dema ku wê keçelok wê ji wê rêwîtiya xwe wê vegehihê wê di rê de wê, gelek wê bi wastihê û wê demekê li binê darekê wê rûnihê û wê bêhna xwe wê bistênê. Di wê demê de wê, di demê de wê gelek tişt wê werina bîra wî û ew wê di wê demê de wê hinekê bi dil û bêrî bibê. Wê ofekê wê ji dil wê bikişênê.

Di wê demê de wê, bilbilê wî yê ku wê pir zêde wê xweşik dibilbilênê wê bi wî re bê û wê di wê demê de wê ew wê derxê û ew wê ji keçelok re wê, demek dirêj wê di wê demê de wê, bi bilbilênê. Di wê demê de wê, ji gotinan wê were gotin ku wê perîyek pîrr zêde xweşik ew jî wê hinekê ji dûr ve wê dengê bilbilê wê bikê û wê pîrr zê de wê ji wê bi bandûr wê bibê. Di wê demê de wê ew jî wê li deverek ku wê keçelok wê nebîne wê, rûnihê û wê li bilbilina bilbil wê bihêsênê.

Di wê demê de wê bi wê rengê wê weke ku wê were gotin û wê were ser ziman wê, demek wê bi ser wê de wê derbas bibê û wê herê. Di wê demê de wê, weke aliyekê wê yê din jî wê di wê demê de wê, li wê keçelok wê di wê demê de wê nizanibê ku wê dem wê çawa wê derbas bibê. Ew di wê demê de wê, piştî wê ku ew demek xwe ya bi dil û bi bêrî derbas dikê wê di wê demê de wê piştî wê rajê bilbil û wê bikê cihê û wê bikê û ew herê. Di wê demê de wê, di wê demê de wê perî wê xwe bi carekê wê li ber keçelok wê bide dîyarkirin û wê bi wî re wê biaxîfê.

Di wê demê de keçelok ji wê pêşî wê pîrr weke ku wê bi tirs bibê. Lê piştê wê fahmbikê ku ew wê zirarê nedê wê û di wê demê de ew hinekê

di wê demê de wê bi wê rengê wê bi wê re wê rûnihê û wê, bi hev re wê derdê xwe de wê ji hev re wê bibêjin.

Di wê demê de wê perî jî wê derdekê wê hebê û ew jî derdê xwe ji keçelok re dibêjê. Ew jî xwediyê keçikek wê ya keçperî bû û ew pîrr zêde xweşik bû û ew perîya başkirinê bû. Di wê demê de wê, ew wê ji keçelok re wê bibêjê ku wê ji aliyê şahê wê deverê ve ew keça hatiya dilgirtin di **rekehekê** de dihê dil ragirtin li qasrê. Wê dema ku wê keçelok wê ji wê bipirsê ku ew çawa ew hat girtin wê, demê wê, di wê demê de wê ew wê serborîya xwe wê bi wê rengê wê ji keçelok re wê bibê.

”keçika min pîrr zêde delal û sipahiya. Dilpaqij a. Hertîştê bibaşiyê dihizirê. Hertimî di nva hewldana fahmkirinê kesê ku ew bi wê re diaxifê. Xwe dikê cihê kesê li hemberî xwe û wan û ya dilê wan û di serê wan de **fahmdikê**. Wê hertimî xwestîya xwe ku ew weke dilê xwe nêzî mirovan bibê. Wê qancî bi wan kiriya. Ew rojekê weke zaroyekê derdikeve li holê û bi zaroyên mirovan re li qadê dileyizê. Di wê demê de wê kesên li dorê wê farq bikin ku ew keçperîyek a. Di wê demê de wê zarok wê li wê germ bibin. Wê piştî wê, demekê wê, ew bi hev re wê bileyizin. De ne perî ji baskên xwe yê weke ji rohaniya zer a rojê afirîna wê, tozek wê were ku ew toz li mirov ket wê çiqasî tu bixwezê wê te bi aqil û lez bikê. Di wê demê de wê, di wê demê de wê dema ku ew keça min wê bi wê rengê wê were farqkirin wê di wê demê de wê agahi ji şah re wê herê ku ew keçe perîyekê ya û ew dikarê hertîştê bi wê bide kirin. Di wê demê de ew wê zarokan wê li gorî xwe wê ayar bikê û wê bi wan re wê wan dewetî qasrê wêbikê. Wê xwarinê wê bide wan. Di wê demê de wê zarok wê têr bixwûn û vexwûn. Piştî wê di xewê ve wê herin. Di wê demê de keçe min jî wê bi wê rengê wê di xewê ve wê herê. Piştî wê ew dema ku ew şîyar dibê ew xwe di wê rekehê de dibînê.”

”Piştî wê keçelok wê di bînê ku ew çawa nikaribê xwe xilas bikê. Wê demê perî ji wê re dibînê ku ew zarok a. Ew bi hinek şertan hatiya ragirtin û ew nikarê xwe ji wir xilas bikê. Kengî ku ew di awayekê de ew gotin ji devê şah derkeve û bibêjê ez wê berdim wê hingê wê karibê bi carekê serbest bibê. Ew jî wê tenê wê kesekê ku ew weke şêwirmend ku ew li cemê ku ew bi wî re karibê wê bikê.

Wê demê perîyê ji keçelok alikarî xwest wê di wê demê de wê, bixwezê ku ew alikariyê bide wê ku ew zaroya xwe ya perî ji dest azad bikê. Wê demê ew keçelok wê demek dirêj wê li hev wê rûnihin û wê bi axifin bi hevdû re. Di wê demê de wê, piştî wê keçelok wê ji ya dilê wê ewla bibê û wê di wê demê de wê ew wê wê bixwezê ali wê bikê û wê bigihêne

zaroya wê. Keçelok gota wê ez dizanim bêrî çî ya û ezê bo wê ali te bikim.

Di wê demê de wê keçelok wê weke ku wê were gotin wê rêya xwe ya qasrê wê bigirê ku ew herê wir. Ew pêşî dihê nava niştcehî. Di wê demê de şah gotin derxistiya ku kesekê dikarê ew weke wezir ji xwe re hilbijêre piştî ku ew di azmûnên wî de derbas bû. Di wê demê de wê keçelok wê dema ku ew deng dikê wê ji xwe re wê bibêjê ev weke firsendekê ya û wê di wê demê de wê ji wir wê ya qasrê wê bigirê ku ew herê qasrê û ji azmûnên wî derbas bibê û bibê wezirê wî bo ku ew keça perîyê xilas bikê.

Dii wê demê de ku ew dikeve rê de wê di rê de wê rastî gelek mirovan wê were û hemû wê bi wî re wê rûnihin û wê di wê demê de ku ew dema ku ew bi wan re di rûnihê ew wê bixwezin ku wî ji rêya wî bidina vegeandin. Hemû wê ji keçelok re wê bibêjin ku tu herê û bikeve azmûna şah de û ku tu bi serneketî wê serê te wê lê dê. Ew çendî ku wê ji keçelok re wê dibêjin û ew gotin tirsekê jî di dilê keçelok de wê bide çêkirin jî lê keçelok wê ji ya xwe newê xwerê û wê bixwezê ku ew herê qasrê. Piştî wê ku ew hat qasrê wê li devê derêyê qasrê wê rastî berderkvan wê were û wê di wê demê de wê ji wî re wê bibêjê ku ew hatiya û bikeve azmûna şah a bo bûna wezir û şewirmend ji şah re. Pêşî berderkvan wê piştî wê destûrê wê ji wî re wê bidiyê û ew wê herê hundûr. Di wê demê de ew dema ku ew dikeve qasrê wê bibênê ku wê qasrek bi iltişama xwe ku wê çemdî wê mazin bê wê were berçavên wî. Di wê demê de wê keçelok wê pirr zêde wê di bin bandûra wê de wê bimênê. Di wê demê de ew dikeve hundûrê qasrê di nava wê de bidest çûyînê dikê. Di rêya xwe de wê ya çûyina di nava qasrê de wê rastê jineka pirr zêde pîr wê were ku ew di destê wê de wê gelek mahark wê hebin û wê hemû rijandibina li ardê û ew wan berhev dikê. Wê demê jina pîr wê çavên wê jî wê zêde weke ku wê nebênin. Lê keçelok wê di wê demê de ew nexwezê ku ew di wê rewşê de ji jina pîr bi wê rengê derbas bibê û ew herê. Ew di wê demê de ew tê û bi destê jina pîr digirê û wê di rakê ser xwe. Piştî ew wê wê bikeve pey berhevkirina maharkên wê de. Weke maharkên weke sadafê ku ew ji nava avê hatibûn berhevkirin bûn. Wê hemûyan wê bi carekê wê berhev bikê û wê di wê demê de wê bikê destê wê de. Lê di wê demê de ku wî ew kir û mahark kirina destê jina pîr de wê jina pîr wê dîsa wê destê xwe wê ji hev wê vekê û wê maharkên xwe wê birijênê li ardê û wê dîsa wê xwe bikê heman posijonê û wê bikê ku wan berhev bikê. Keçelok tişt ji wê fahm nekir.

Wê dema ku wî ji jinêa pîr pirsî ku ew çima wê dikê wê, demê jina pîr tenê bi dil û nîyetek baş lê kenî û hewd. Piştî wê keçelok ji wê derbas bû û ew hat ber devê odaya mazin a şah di wê de. Wê keçelok wê destûrê wê bistênê û wê derbasî hundurê wê bibê.

Di wê demê de keçelok dît ku wa gelek kes wê li dora şah wê hatibina cem hev û wê li hemberî şah wê sekinî bin. Keçelok di wê demê de wê dema ku wî xwe pênasekir wê di wê demê de wê, di wê demê de wê, şah wê li wê binerê û wê di wê demê de wê yek bi yek wê ji wan bipirsê ku ew dema ku ew hatina wir ew rastî çi hatin. Hemû jî wê her yekê wê tiştêkê wê bibêjin. Keçelok wê rastarast wê bahsa dema bihîstina gotina bijartina a wezirtiyê kir û piştî wê dema ku ew ket rêya qasrê de wê gelek kes wê bikin ku ew wî ji rêya wî bikin û wê piştî wê bahsa hatina ber devê dêrî û derbas bûna wî hundur û wê jina pîr û rewşa wê ya berhevkirina maharkên wê bikê.

Di wê demê de wê, piştî wê şah ku wî li hemûyan hisand û pê de wê piştî wê ji wan re wê biaxifê û wê bahsa şartê wan ê li pêşîya wan ku ew bikevinê wê bikê. Ew jî wê lebirentek bê. Wê demê ew divîyabû ku ew bikevina lebirentê û ew ji wê bi serê xwe ew derbas bibin.

Wê demê wê şah wê bi hinek wezîrên li dora xwe re wê hemû nemzetan wê bi keçelok re wê werênê ber devê lebirentê û wê di wê demê de wê ji wan re wê di wê de wê rastî çi wê werin wê bibêjê. Şah wê ji wan re wê bibêjê ku ew divê ku ew bi zanîn û hêza xwe ew karibin derkevin. Di wê demê de hemû dibêjin herê. Lê keçelok weke ku ew di destpêkê de ew hinekê dilwaswasiyê dikê. Wê demê ku ew ket wir û ew rêya xwe nebînê wê heta heta wê di wê de wê bimênê û wê di wê de wê winda bibê. Di wê demê de keçelok li wê hizirê.

Piştî wê gelek tiştên din hatina bîra wê. Dayika wî û hilêrê û serboriya wê hat bîra. Di wê demê ew hingê li wan hizirî hindik mabû ku ew xwe ji wê bide vekişandin. Lê wê demê wê, rewşa periyê ku ew dilê wî pirr bi wê şawitî ew hat bîr û berçavên wî. Di wê demê de wî xwesti ku ew êdî wê temem bikê û ew wan bigihênê li hev.

Di wê demê de wê keçelok wê piştî wê ew jî wê bibêjê herê bi gelek hizir û haznan ku ew li wî serwer dibin. Piştî wê ew ket hundurê lebirentê û ew di wê de wê weke ku wê êdî wê weke winda bibê wê li wî were ê di wê demê de ew geleki di hundurê wê de digerihê. Di wê demê de ew piştî demekê wê were ber deverêkê ku wê du rê wê derkevina li pêşîya wî. Rêyek wê pirr zêde wê paqij û hatî çêkirin bê. Rêya din jî wê ne paqij û ne lihevdayî bê. Di wê demê de ew wê rêya ne li hevdayi dihibijêrê û

heta ku ew di wê re dibê ber devê dêrî ew wê di rê de wê lihevdayhevkirinê wê bikê û wê paqij jî bikê. Ew di demek dirêj de wê piştî wê bigihijê derîyê dawî. Di wê demê de wê, dema ku wê keçelok wê were ber devê dêrî wê bibînê ku wa gelek nemzetên din ew hatina û derbas bûbûn. Gelek di wê demê de wî zan dikir ku ew weke yê pêşî bû ku ew gihişt. Lê yên ku ew berî wî gihiştibûn ew hebûn û keçelok ew li rex şah li hev rêzkerî dîtîn. Wê dema ku ew gihişt cem şah wê demê şah ew danî cem yên din li rêzê. Wê demê ku hemû nemzet hatin wê demê şah li wan axift û bahsa bijartina rêya paqij û ya ne paqij kir ku wan çima ew bijart. Hemûyan her yekê hizrên xwe gotin ku wan çima bijaertîya. Keçelok jî wê demê wî hizrên xwe got ku "herkesek di rêya lihevdayî û paqij dikarê herê. Min nexwest ku ew ez ya hesan hilibijêrêm." Wê demê şah ji wî re got ku gelek rêyên bi wan ji lebirentê ku mirov derkeve wê hebin lê te ya zor bijart. Ber çi? Wê dema ku wî wusa ji keçelok pirsî hingê keçelok bersiva xwe da û got ku "ti tişt di jîyanê de wê ne hesan bê. Wê bi kedayinê wê bibê. Heta ku tu lokma di devê xwe de jî ne cûyê tûyê nikaribê wê bi qûrpênê. Min bi wê mantiqê û hizrê ew kir." Hengê şah li wê gotina wî hizirî û ew rast dit. Di wê denê de wê, demê şah ew piştî wê gota nemzetan weke azmûn xilaskirin lê ezê nûha ji ser bibêjim ku kî derbas bûya. Wê demê hemû nemzetan zandikir ku wa yek derbaskirîya û hê du azmûnên din hena. Lê dema ku şah gota wan azmûn bi dawîbûn ew hinekê mana şaş û mat di wê demê de.

Di wê demê de wê dema ku şah li wan bi dest axiftinê kir wî wusa got ku "ew dema ku hun ji nava bajêr ketina rê ku hun werina vir û wê gelek mirov wê werina pêşîya we û wê bikin ku ew we ji rêya we bikin ew azmûna pêşî bû ku weke derbas kir. Ez tevî hemû gotinên bi kirina tirs li dil we bi şûn ve gav neavêt û weke ew kir. Ew ya wîna we bû. Ya duyem wê dema ku hun hatina qasrê hun rastê wê jina pîr û berhevkirina wê ya maharkan kir û hun li wê sekin in û we ali wê kir ew jî azmûna wê ya duyem bû û ya rahmê bê. Di wê demê de wê demê wê hinek nemzetan ew derbaskiribûn, bêî ku ew heya ji jina pîr werênin û alikariyê ew bidinê de.

Piştî wê şah hat ser ya sêyem û di wê demê de wî li ser wê jî got ku ew jî wê di wê demê de wê, di lebirentê de wê bo derketinê wê gelek rêyên derketinê wê hebin û wek hemûyan jî ew kifşkirin. Lê yên ku rêya hesan bijartin ew di cih de gihiştin vir û yên ku rêya zor û bi asteng bijartin jî ew jî dereng hatin. Ew jî wê, nîşanaka wê bê ku hun çendî hunê karibin ji

barên giran biravin û ankû neravin û hunê xwe bidina ber wê ew jî wê weke nîşanaka wê bê.

Hingê wê dema ku wê şah wê wusa bibêjê wê demê gelek ji wan fahmkiriin ku wan hersê azmûnên şah nedana. Di wê demê de wan serê xwe kirina berxwe de. Lê keçelok di wê demê de wê li gorî şah wî her azmûn li gorî xwesteka wî dabûn û wî wezirti mafkiribû. Di wê demê de wê şah ew di wê demê de ragihandin weke wezir. Di wê demê de wê, dema ku keçelok bû weke wezir wê di wê demê de wê şah wê ji jê wê bipirsê ku ew xwesteka wî û gotina wî ya pêşî çi ya. Wê demê keçelok hinekê ji şah re axift û bahsa dûnyê û başî û nebaşîyê kir. Gotinên keçelok pîrr zêde li xoşa kesên li dorê çûn. Di wê demê de keçelok gotin hanî ser rewşa keçika perî û di wê demê de wî xwest ku ew şah wê serbest berdê. Hingê şah hinekê ma sekinî.

Şah keçelok da rex xwe bir devera ku ew wê rekeha ku keçik di wê de dihê ragirtin. Wê demê ew hatina wir şah di wê demê de divîya bû ku ew li gorî rêgezên ku wî dana kifşkirin ew wê bîne li cih. Wê demê şah weke ku ew berî dilê xwe jî bê ku wî got bila. De ne, dayika perî ji wî re gotibû ku wê dema ku ew gotin ji devê şah derket û pê de wê keçika min wê di cih de wê ji rekehê wê ji berçav wê wînda bibê û wê were cem min cem dayika xwe. Lê di wê demê de şah jî dibê ku ew heya wî ji wê nebû. Wî dibê ku wî ne ji dil gotibû ku bila ku ew wê serbest berdê. Di wê demê de wê dema ku wî ew got hema dît ku wa keçika piçûk bû weke şawqekê û di cih de ji berçav windabû. Di wê demê de weke ku ew ji zincirên xwe yên ku wê dilgirtina xilas bibê ew diçê. Di wê demê de wê dema ku şah dît ku ew ji berçav windabû wê demê wê, di cih de got kesên li dora xwe me çûbû û çi nebû û di wê demê de ew êdî fêde ne dikir. Keçik çû bû. Şah li wê hêrs bû û gota keçelok tu jî here êdî bila çavên min te nebinê. Keçelok ya ku wî li azmana lê digeriya wî bi wê gotina şah weke li ardê dît. Di cih de ku şah wusa got hema di cih de bêî ku ew demê wînda bikê wî, lingên xwe lezend û ji qasrê derket û çû. Piştê ew ket rêya xwe. Di wê demê de wî êdî wê hizirkir ku ew dê û keç gihiştina hev. Wî di serê xwe de wusa zankir. Di wê demê de wê weke ku wê were gotin keçelok wê hinekê wê di rê de ku wê herê wê bi carekê wê dayika perî û keçika wê li rex hev li hemberî wî rûdan. Wê demê keçelok dema ku ew dît li wan sekinî û dayikê spasî keçelok kir û gotiyê de tu çi bixwezê ez di xizmeta te de me ku tu bixwezê ez bikim. Piştê navê xwe ji wî re got ku ez weke keça şahê perîyan im. Navê **min** dilşaşêrîn a. Kengî ku te v navê min got ezê li hemberê de bi wê şabûna xwe ez

rûbidim. Te qancıyek mazin min kir, bile hemû bergê û gotinên qanc in perîyan ji ter rêheval bin û piştî wê ew ji berçav winda bûn.

Keçelok jî piştî wê êdî wî rêya xwe domand û di wê dimeê de wî xwest ku ew di rêya xwe de ew herê. Wî dixwest ku ew di wê demê de ew demekê ji ya din zûtirin ew herê û bigihihê dayika xwe û hilêrê xwe. Di wê demê de keçelok di rê de ew dimeşî û mejiyê wî gelek tişt ew dihanîna bîr û çavên wî. Di wê demê de wî li wê dihizirî ku ew gelo ew nûha rewşa wan çawa ya. Ew di çî rewşê de na. Nûha baş in û ankû di nava xirabiyekê de na. Ew li wê hizirî. Di wê demê de wê di wê demê de ew li wan dihizirê. Piştî wê ku keçelok wê hinekê din wê di rê ve wê herê wê êdî wê li binê darekê wê were gotin ku wê bêhn wê bistênê û wê hinekê wê ji xwe re wê rûnihê.

Piştî ku keçelok hinekê di rûnihê û bêhnna xwe di vedê wê dibînê ku wa hinekê ji wî wirde wê şivanek bi kerîyê xwe yê baz re wê disekinê. Keçelok hema ji cihê xwe rabû û bi br şivan ve çû. Piştî wê keçelok ji wî re got 'qewet bê kekê şivan' ' şivan ew hinekê sekinî û piştî ew ji serî heya binî ew parzanan bi awirên xwe piştî wê gotiyê xwûdê ji ter razî bê û keçelok dewetî cem xwe rûniştinê kir. Şivan bo ku ew ji germa rojê xwe bi parêzê wî ji xwe re sêwanek çêkiribû û di bin wê de rûniştî bû. Di zerikekê de wê weke ku wê hinek şîrê ku wî nûha ji mehê dohtibû û hebê. Li cemê jî wê nanek seyê ê tanûrê wê hebê. Şivan gota keçelok keremke were nanê min bi min re bixwê û keçelok sipasî wî kir. Piştî gezek ji nanê wî bi wî re xwar. Di wê demê de herdû jî ku wan nan bi hev re xwar û xwe di bin wê seha sêwanê de dirêjkirin. Heewayek hînîk li wan dixist. Şivan sayê xwe yê şivan berda dora kerî ku ew lê bînerê û wî xwe li xewê razand. Keçelok dît ku wa şivan hema çavên xwe girtin û bû xiraxira wî di xewê. Hingê keçelok got ku ew çî zû di xewê ve çû û piştî wê, wî jî hinekê xwe ji wî wirde bi ling dirêjkirinê bêhne xwe veda.

Piştî wê, demek têve çû keçelok dît ku wa hinekê ji wî wirde weke tiştêkê sipî dît. Pêşî wî zankir ku ew dibê ku ew berxikek bê. Piştî wê êdî wî lingên xwe berhevkirin û bi ber wê berxikê ve kir ku ew herê. Di wê demê de keçelok dema ku ew çû dît ku wan kîvroşkek mazin ku ew ji bersixekê mazitir wa li wir vir bû. Keçelok dema ku wî ew kifşkir wî zankir ku ew wî farq bikê wê di cih de wê bi lingên xwe yên bi baz wê di cih de wê ji wir wê dūrkeve. De ne, ji kîvroşkê baztir wê weke ku wê zêde ti heywan nebin. Hingê baza bû. Lê di wê demê de çendî ku keçelok bi ber wê ve çû jî wî dît ku wa kîvroşk ji wî neravî. Ew li wê ma şaş. Piştî wê êdî wî hinek geya da hev û kir dest û bi ber vê ve dirêjkir. Çendî ku

wî bawer nedikir ku wê kîvroşk wê bisekinê li wir jî wê ew kir. Hele ku kîvroşk were û ji destê wî geya bixwê wê weke tişteke ku ew di dînyê de nebûbê. Lê di wê demê de çendê ku ew bi ber kîvroşkê ve çû wî di ku kîvroşk ji wî neravî. Her ku wî dît ku ew ne ravî ew zêdetirî bi ber wê veçû. Heta ku ew ghişt cem wê ew çû û keçelok geyê xwe di dest de li lê dirêj kir. Tişteke din ê ku wê li keçelok acêb wê were wê di wê demê de bû. Ew jî ew bû ku kîvroşk di wê demê de devê xwe avêt wê geyayê di destê wî de û bi dest xwarinê kir. Keçelok ji wê ma acêbmayî. Piştî wê keçelok destê xwe wusa dirêj kir girt û ma sekinê.

Piştî wê keçelok weke ku ew ji xwe re biaxifê wê bibêjê ku baş bû ku kîvroşka delal tu hatî. Ez jî bi tenê bêhna min dervediket û baş bû ku tu hatî me hev dît. Di wê demê de wê tişteke din ê acêbtir wê bibê. Ew jî wê ew bê ku wê kîvroşk wê bidest axiftinê a bi keçelok re wê bikê. Pêşî keçelok dema ku wî dengkir wî zankir ku şivanê wî rabûya û wî li dora xwe nerî û ku ew wî bibînê û bersivê bidiyê. Lê şivanê wî hê li cihê xwe yê dirêj kirî bû û weke ku ew razahi bû. Ew ne di wê pozisyona ku wî li wî dengkirî bê de bû. Di wê demê de keçelok hê ma şaş. Di wê demê de wê kîvroşkê cardin dengkir û wê demê keçelok bi rastî jî fahmkir ku ew deng ji kîvroşkê derdikeve. Di wê demê de ma şaş. Kîvroşkî cardin axift û gota keçelok lawê bêpor şaş nemêna ez im diaxifim kîvroşk û ma sekinî. Keçelok piştî wê fahmkir ku ew ma sekinî. Di wê demê de wê, di wê demê de wê dema ku wî fahmkir ku ew kîvroşka axift ew piştî wê ku wî ew fahmkir û şaşbûna xwe ji ser xwe avêt û pê de ew li hev rûniştin û ew bi hev re bidest axiftinê kirin. Keçelok bahsa xwe û rewşa xwe kir. Di wê demê de wê, keçelok wê bahsa serborîya xwe wê bikê. Piştî wê kîvroşkê jî bahsa serborîya xwe ki wê ji keçelokê re got ku ew di aslê xwe de ew ne kîvroşka. Ew mirovek û keça şahekê û di wê demê de wezirekê cem bavê wê hebû pîrr xirab bû ew afsûn li min kiriya û ez kirina wê demê de. Wê demê keçelok wê dema ku ew li wê bihîst ya hilêra wê hat bîra wê. Dîroka wê weke ya wê bû ji wî re ayni hat.

Di wê demê de kîvroşk demek dirêj ji wê re axift û piştî wê, gota keçelok carek min heya ku ew afsûn ji ser min xira bibê. Got ku du koka gûla beybûnê de wê, di qûrmikê wê de ew sipîka wê bi avake herî paqij weke ya ava zimrûte were şilkirin bi wê ez dikarim wê afsûnê xirabikim û wê hildim. Lê bo wê jî wê, zerikek zêr a teybet wê pêwîst bê. Di wê demê de wê, demê kîvroşkê ji keçelok xwest û ku ew alî wê bikê. Wê demê keçelok ne got na. Hingê tenê got ma ez çi karim wê bikim. Di wê demê de ji keçelok re got ku li aliyê din ê çi yê çemek heya û li **berçem**

darek zêde mazin û gûr heya. Ji darê wîrdetir wê malek hebê. Ku tu çûyi bindarê tê bibînê ku wê li wir gelek hilêrê wê hebin û wê demê wê te weke mêhwan wê dewet bikin. Wê demê ku wan ti dewet kirin wê pirsan ji te bikin ku tu zanibê wê gelek zêr wê bidina te. Wê dema ku ew dana te tê bêjê ez wê zerika ha ya zêr jî wê dixwezim di nav de wê hilde. Wê demê keçelok weke wê kir û çû aliyê din ê çîyê û gihişt wê deve weke çem ku wê bahsa wê dikir. Li wir darek zêde gûrr wî kifşkir û ew hat binê wê. Qûrmê darê stûr bû weke di hundurê wê de mal hebê hebû. Wê demê hilêr derketina hemberê û ew dewletî hundûrkirin bi wî re axiftin. Di wê demê de demekê dirêj ew bi wan re ma.

Piştî wê, hilêran gelek findik û fistik hanîn û danîna ber keçelok. Wî jî têr ji wan xwar. Piştî wê gotina keçelok wer em bi hev re findik, fistik û gûzan berhev bikin. Hingê keçelok jî da dûv wan û bi hev re bi dest çûyinê kirin.

Bi hev re gihiştina qadekê ku wê tişî darên gûzê bê û wê bidest berhevkirina wan bikin. Di wê demê de wê hilerek weke banûya hilêran bê wê, were hemberî wî bi tarîya xwe ya gûr û weke ji wê sîyanek dihat xwandin. Wê demê wê, pîrsek ji keçelok kir. Wê rahiştta du gûzan û gotiyê ku ma kîjan ji wan giran a. Keçelok hinekê hizirî û got ku ya ku ew bikeve bin avê de wê giran bê. Wê demê wê ew bersiva keçelok rast herêkir. Piştî wê, piştîre duyem ji keçelok kir. Wê keçelok bi xwe re bir bin darek mazin a gûzê û gota keçelok di wê darê de çend pel hena. Hingê keçelok gotiyê ku wê bi wê darê ve wê, biqasî muyên li ser te wê, pêl hebin. Wî got ma tu ji kû wê dizanê, hingê keçelok got ku wê demê ku bawer nekê wê bi hasibênê. Wê demê ew bersiva wî jî wê weke rast wê were herêkirin. Piştî wê, hilêrê keçelok bi xwe re wê bira devereke din û wê ji keçelok pirsî ku ma navika dûnyê kûder a. Hingê keçelok hinekê li wê hizirî û piştî wê gota wê ku wê devera ku tu lê disekinê navika wê ya û tu bawernekê jê wê bihasibênê. Wê demê ew pirsî wî jî wê weke rast wê herê bikin. Wê demê bi hev re wê têra gûz, findik û fistik wê berhev bikin û wê werênin. Piştî wê hilêran wê haspekê baş wê ji keçelok re wê amede bikin û wê xûrçên wê tişî zêr bikin û wê ji wî re wê bibêjin ku ev xelate ya. Te pîrsên me rast bersivandin.

Piştî wê keçelok ku ew hê di hundurê wan de wê demê çavê wî bi wê zerikê ket ku ew di çîrîsand. Wê demê keçelok ku ez wê zerika zêr jî di nav de dixwezim. Wê demê banûya hilêrê hinekê hizirî û piştî wê, got ku ber çî tu wê dixwezê. Keçelok got ku ez di wê de bo ku ez avê vexwûm. Pîrr başa bo min. Wê demê wê rahiştta serikê ew dirêjî wê kir û ew wî

hilda û bi wê re ew ji wir dûrket. Ew piştî wê, hat ber latekê din ê mazin û di wê demê de wê kîvroşk derket hemberî wî û piştî wê bi wî re axift û gotiyê de min dizanî ku tu kesekê bi aqil î û tûyê biserkeve. Di wê demê de wê demê keçelok zerik şanî wê da. Piştî wê, gula beybûnê wê di wê demê de wê di cih de ji hewirdorê peydakir. Lê piştî wê kîvroşkê bi dengekê xamgin got ku em heta ava zimrûtê ku wê ji her derdê de wê derman û deva bê wê nebînîn wê nikaribê wê bikê. Wê demê keçelok got ku ji xwûdê hêvî yaê birrîn hew tedît ku. Keçelok di wê demê de ew av bi wî re hebû lê wî weke ne dixwest ku ew wê bikarbênê. Ber ku wî ew bo hilêre xwe hanîbû. Di wê demê de keçelok çendî ku wî li **kîvroşkê** hisand wê dilê wî hinekê din wê weke ku wê bi şawitê û wê bi şawt wê bibê.

Piştî wê keçelok got ku ez tenê tenê dilopekê bikarbênim. Bi wê bû wê bibê nebû jî ez zêde bikarnayênim. Wê demê wê di deverekê de bi dizîka wî gula beybûnê xist wê zerikê û wî dilopek ji ava zimrûtê berda ser û piştî wê da kîvroşkê ku ew wê bikarbênê. Lê di wê demê kîvroşk li berxwe ku ew wê bikarbênê û ber ku wê bawer nedikir ku wê bibê. Wê hertimî bi israrî got ku em pêwîst in herina serê çiyayê qafê û ava zimrûtê werênin. Wê demê keçelok bi israrî got ku tu wê bi karbênê. Wî ne xwest ku ew bibêjê ku ew ava zimrûtê bi wî re heya. Ber vê yekê wî, rêyek bi wê rengê a weke bi nepenî bijart. Piştî wê bi bêhêvî kîvroşkê rahişt a wê ji destê keçelok û got ez dizanim ku wê nebê lê dîsa ez li ser israra de wê, bikarbênim. Piştî ku wê ew bi xwe de kir û pê de wê, demê wê dît ku wê di cih de afsûn we xirabû ew vegeîya li wê rewşa keçkaniya xwe ya pîrr zêde xweşik.

Hingê keçikê pîrr zêde acêbmayî ma. Di wê demê de wê, mereqkir ku ew kirîya. Ew perîyek, farîsteyeka û ankû kesekê din ê bi keremet a. Lê wê çendî wê pirsî wê keçelok xwe girt û ti bersiv nede. Di wê demê de ji devê wî gotina ez jî weke te zaroyek ji rêzê a benî adam im. Wekî din wê ti tiştê din wê negot. Lê keçikê fahmkiribû ku ew bi wî re hinekê nepenî xosletên din hebûn.

Wê demê keçikê ne xwest ku ew keçelok berdê. Di wê demê de keçelokê ne xwestibû ku ew bahsa wê çîroka xwe ya bi hilêrê jî nekiribû. Wî bahsa gelek tiştan ji wê re kiribû lê bi itinayekê ew ji nav naqadibû û ji wê bahs nekiribû.

Piştî wê keçikê wê fahmkir ku ew wê ti gotinê wê ji devê keçelok negirê wê demê gotiyê de ez pîrr dixwezim ku tu bi min re were qasra bavê min tû nasbikê. Wê gelek xelat û zîv û zêr wê bide te. Wê deriyê xazîna li te

vekê. Lê keçelok weke kesekê çav û dilê wî têr ji wê re got ku ez geleki ji wê sipas dikim lê ez ti tiştî di berdêla wê de ji te naxwezim.

Keçik ev gotin dema ku wê ji devê keçelok bihîstin ew zêdetirî ji wê re bû mereq ku ev kesê wilqasî bi aqil tevdigerihê û xwediyê wê hêstê ya mazin a ew kiya. Di dawîya dawî de keçikê ewî qanix kir ku ew wî bibê qasrê û wê hinekê li xwe û bavê xwe bikê mêhwan. Di wê demê de wê dema ku ew gihiştina qasrê û dîtî ku wa keça şah hat wê, kêfxweşiyek mazin wê li qasrê û li dora wê êdî wê rûbide. Wê di demê de wê, şah jî wê pirr zêde wê dilxweş bibê û wê, di wê demê de wê, alaqaçek mazin wê şanî keçelok wê bidin.

Di wê demê de keçelok di wê demê de wî demekê ji ya din dixwest ku ew xwe ji wê deverê xilas bikê û ew bikeve rêya xwe. Lê rewşek wusa afirîbû ku ew êdî weke ku ew ji wî re zor bû. Keçelok di wê demê de wî çare nedît û di wê demê de wî got ku medem rewş ev ev a, ezê demekê bi wan re bimênin û piştî wê bikevina rêya xwe û ji wê derê herim.

Wê demê keça şah bi çavên pirr heyran mayî li keçelok dinerî û ew weke ku ew dilketibê lê dinerî. Keçelok jî wê xortekê li xwe hatî bê. Di wê demê de keçelok di nava mêhwanan de rûniştî ku wê şah wê bibîne ku wê ku ew wusa bi çavekê li keçelok dinerê wî fahmkiribû ku ew êdî dilketiyê. Diwê demê de wî êdî di wê demê de wê, piştî wê demekê wê bi gotinên weke 'ev şahî û dilxweşî bi dewetekê bidomê êdî.' ev gotinên şah wê bale keça wî bikişênin. Wê ew hem wê fihêt bikê û hem jî wê weke ku wê dilxweş bibê. Keçelok jî wî rengê manaya di gotinan de fahmkiribû û wê di wê demê de wê ji xwe re got ku ez demekê ji ya din xwe ji wir xilas nekim wê karê min bi ber nebaşiyê ve wê herê. Di wê demê de wî heta êvarî di nava mêhwanên şah ên li dora wî ma û wê demê ku ew nû hatibûn şah jî wê zêde tiştan wê bi wan re wê ne axifê. Wê xwestibû ku ew hinekê dem bi serve herê. Di wê demê de şah. Di dilê xwe de gotibû ku ezê roja piştî bi dilekê rehet biaxifim ku keçelok jî bê erê ez di cih de fermane kirina deweta wan li welêt bidim.

Di wê demê de wê şah wê gotina xwe bi awayekê ne dîrekt wê ji keçelok re jî wê werênê ser ziman. Lê keçelok wê di wê demê de wê, ti gotinê wê nebêjê û wê tenê wê bi gotina 'ya qismet çi bê bila ew bibê' re wê werênê ser ziman û wê bêdeng bibê. Piştî wî di wê demê de wî bi rastî jî ji çavên keçikê ew rastî pirr baş dixwend. Çavên keçikê pirr zêde xweşik bûn. Çavna reş, mazin û reşika wan weke ku ew di wê de sûretekê dûnyê hebê dihat dîtî. Keçik di wê demê de wê li welatê ê bavê wê kê li ser wê re wê xweşik wê hebin. Wê ew hertimî di nava

gulistana bavê xwe de wê dema wê bûhûrandiba û wê di wê demê de wê ew weke 'baxa nava gulistenê wê biheta bi navkirin û wê ji wê biheta bahskirin. Weki din bavê wê û dayika ku ew hertimî bi rûdênêk geş bê û wê weke 'rûgeşê' were bi navkirin û ew bixwe jî wê weke xweşdilê wê biheta ji wê re gotin. De ne, ew keça weke zaroya tenê a jî dê û bavê xwe re mabû. Gelek zaroyên şah bûbûn. Heft kûr û du keçên wî ku ew hebûn wê bi awayekê nedîyar û ku wê ti kesek çî ji wan wê winda bibin û wê ti kesek wê aqûbeta wan jî wê nizanibê. Li holê tenê wê weke wê keça şah wê ew tenê wê bimênê.

Keça şah dil wê çûbû ser keçelok û ti carî wê şah ji wê re negotiba na. Weki din jî wî keça wî ji rewşa wê xilaskiribû û keça wî hemû serborîya xwe û dema xilasîya hemû gotin bi gotin ji bavê xwe re hanîbû ser ziman.

Di wê demê de keçelok çavên wî weke ku wê tişteke wê nebînin. Hişê wî ne diçî ser ti tiştî. Tenê hişê wî li ser wê bû ku ew di wê demê de ew demekê jî ya din zûtir ew bikeve ser rêya xwe û ew herê. Keçelok wê di wê demê de wê, ew wê şevê wê hîç xew çavên wî negirê. Wî plankiribû ku ew dem bû nivê şevê û herkesekê xwe kişand li odayên xwe yê razanê ew abayê xwe yê nedîtinê li xwe bikê û xwe ji berçavan winda bikê û ew jî qasrê derkeve û ew bikeve rêya xwe û ew herê.

Wê demê dem hinekê têve diçê û keçelok tenê şîyar dimênê. Çend nobetvan jî wê bimênin. Lê keçelok wê dema ku ew farq dikê ku hema herkesekê xwe li odayên xwe kişand wê demê ew abayê xwe yê nedîtinê wê li xwe bikê û wê di wê demê de wê, ji berçav wê xwe winda bikê. Wê demê wê di cih de wê rêya xwe wê bibîne û wê ji qasrê wê derkeve û wê bikeve rêya xwe û wê rêya xwe bidomênê.

Ya ku wê li şûn wî li qasrê wê bibê jî wê pirr zêde wê bahsa wê di nava xalkê de wê were kirin û wê hinek wê weke rewşek ji xeybê bûbê wê jê bahsbikin. Hinek jî wê ji wê weke rewşek ku wê keçelok di wê de wê weke periyekê wê pênasebikin ku ew keça şah dilketiyê wê pênasebikin. Hinek jî wê weke çinekê wê bînin ser ziman.

Di wê demê de wê gotin li dûv hev wê werina werina ser ziman. Keça şah jî wê bikeve rewşek nebaş de û wê li gorî hinek vegotinên ku wê li ser wê werina gotin wê bê ser ziman ku ew heta dawîya jîyane xwe li wê gulistana ya xweşik û ku ew jî dilan re hatî amedekirin wê weke li bendê wî bimênê û ew neçûyê.

Lê em dîsa werina ser rewşa keçelokê. Ew di wê demê de wê, bikeve ser rêya xwe û wê di wê demê de wê, wusa di awayekê de wê, di rêya xwe de bidomênê û wê ji wir dûrkeve. Keçelok ew di wê demê de ku ew

ji wir dūr dikeve wê pişt wê weke ku wê were ser ziman wê herê deverek din.

Biqasî ku wê were gotin wê keçelok wê di wê demê de wê ji wir wê herê û wê bi rojan wê di rê de wê herê. Ew demekê wê di bin wê tava germ de êdî ku ew lêvên wî li piştâ sûkra wî sekinî na wê li bin darekê wê rûnihê. Di wê demê de ew hinekê bêhna di berdê û ew ew hinekê li xwe dihê. Avek jî wê hinekê ji darê wirde wê hebê. Wê têra xwe avê jî ji wê vexwe. Piştî wê keçelok wê demekê wê fahmbikê ku ew birçi ya jî. Li serê wê çiyayê wê ti tişt jî wê nebê ku ew bixwê. Di wê demê de ew, piştê ku ew hinekê li xwe hat ew dikê ku ew rêya xwe dewam bikê ew bi carekê çavê wî bi çûkekê xweşik wê bikeve. Ew di wê demê de wê di wê demê de wê, çendî ku wê tevgerê wê bikê wê bibînê ku wê çûk wê weke ku wê ji wî ne tirsihê û wê, nefirê.

Keçelok wê hinekê wê li wê rewş wê bimênê şaş û mat. Di wê demê de keçelok bi ber wê çûkê ve diçê û heta ku ew diçê cem çiqilê ku ew çûk li ser re lê çûk wê ji ber wî ne firê. Di wê demê de rengên weke rengên qozaqarê ên li ser çûk wê bala wî bikişênin û ew li wî xweşik hatin.

De ne, keçelok wê piştê ne bi demek zêde dirêj ku wê bi ser ve wê herê wê fahmbikê ku ew çûk wê çûkekê bi afsûn bê û wê di wê demê de hatîya cem keçelok. Wê dema ku keçelok carekê destê xwe avêt çiqilê darê ê ku ew çûk li ser wê demê wî deng ji çûk kir ku ew li wî axift. Keçelok hingê ma şaş. Di wê demê de wî ji xwe re got ku ez dibê ku ez ji ji bîrçûbûnê û tîbûnê ez li ser pîya û şîyar ew xiyalan dibînim. Çûk dengê wî kir û gotiyê de ku ne keçeloko tu xiyalan nabînê ez çûk im û ez bi ter axiftim. Wê demê keçelok di wê demê de ew hinekê ma sekinî û li dora xwe meyizend ku gelo hinek kes li dora wê hena lê wî ti kesek li dora xwe ne dît. Di wê demê de çûk gotiyê li dora xwe ne nera. Li vê çola beyer ji cinan pê ve wê ti kesek nebê. Wê demê keçelok got ku 'nexwe ti cinî'. Çûk bersiv neda û got na ez ne çin im. Lê ez çûk im û ez xwedî ziman û bi ter dikarim biaxifim. Wê demê çûk hat cem keçelok li ardê danî û ew jî li ardê rûnişt û bi hev re bidest axiftinê kirin.

Çûk di wê demê de got ku ez ji çûkê cem tayrê simûrg im. Kî tayr û çûk wî bibînê wê karibê bi dev û lêv û ziman bibê û wê karibê bi zimanekê tekûz biaxifê. Wê demê çûk bahsa xwe û serboriya xwe ya li cem teyrê simûrg kir.

Di wê demê de wê, tayr di wê demê de gota keçelok tu bi tenê li van çolên beyer çî dikê. An jî gelo te rêya xwe şaş kiriya? Keçelok got ku ez

ji rêyek dûr dihê ev bi rojane ku ez di rê deme û ez diçima male xwe. Keçelok hinekê ji çûk re bahsa û serboriya xwe kir.

Di wê demê de çûk gotiyê de were ez te bibima devera ku ez li wê dijîm. Di wê demê de çûk gota keçelok lê ew dever ji vir pîr dûr a. Divê ku tu li piştta min sûwar bibê. Keçelok hingê kenî û got ku tu biqasî du teliyê min î. Ez pîr mazin im. Ma ezê çawa li te sûwar bibim û tê bi firê di bin min de. Wê demê keçelok weke ku ew bi çavê xwe acêbekê bibînê lê hat. Dît ku wa çû li berçavên wî pîr mazin bû û ji qama du miran zêdetirî dirêjtir û mazitir bû. Di wê demê de wê demê çûk gota keçelok me nûha ez çawa ma, tu dikarê li piştta min sûwar bibê.

Keçelok pêşî ne xwest ku ew sûwar bibê û wî ji jê pîrsî ku ew wê tê min bê kûderê. Çûk got ku ezê te bima devereke ji wir dûr ezê li wir te dênim û tê rehetiya xwe bînerê. Wê ti kesekê zirarê wê nede tê. Ev devere wê devereke ku wê ji wê derî li nava baxçeyê simûrg wê ve bê û wê di wê de wê hemû tayr û çûk û zindîyên bi wê rengê wê hebin. Di wê demê de keçelok xwest ku ew herê û wî got herê. Di wê demê de ew li piştta çûk sûwar bû û ew hatina devereke zêde xweşik ku wê weke keviyek ji bihûştê bê. Di wê demê de wê, keçelok ji çûk re got ku ew çi xweşika. Di wê demê de çûk ew li wir danî. Di wê deverê de wê, tayrên piçûk û mazin wê li rex hev wê bijîn. Piçûk û mazin wê hebin. Lê yek jî wê li ya din wê telûkeyê wê bi hebûna xwe re wê nede çêkîrn. Baz û eylo wê li rex hev bin û wê kevokek di nava wan de bê. Lê ew wê ji wê re wê xateriyê wê çênekin.

Keçelok di wê demê de wê, ya ku ew pîr zêde li wî bi mereq û acêb hat hemû tayr û çûkên li wir ku wî didîtin hemû jî wê weke ku wê bi dev û ziman bin û wê biaxiftan.

Wê demê çûkê piçûk ew dîsa wê weke xwe ew hat cem keçelok û ew bira devereke xweşik û da rûnandin. Li wir di cih de wê li ser gotinek ku ew ji devê çûk derket wê sofreyek weke bêkêmesî wê li pêşîya keçelok wê vebê. Çûk di wê demê de gota keçelok keremk bixwe. Ez dizanim ku tu gelekî birçî yê. Keçelok gelek tiştên ku ew bi heybet didît wê, ji ber wê ne hiştiba ku ew ti tişt di qirika wî de herê xwerê. Di wê demê de wê keçeleok wê di wê demê de wê xwest ku ew ji çûk bipîrsê ku ewder kûdere ku wê ew hanî wir. Wê demê çûk weke ku ew ya di dilê wî de ku ew wê bixwezê wê bipîrsê wê fahmbikê wê ji wî re wê biaxifê û wê bibêjê ku devere dûnyê a herî bilind a ku em hatinê de. Wê demê ku wê bahsa devere herî bilind a dûnyê wê bihata kirin wê cih de wê çîyayê qafê wê bihata bîra mirov.

Keçelok hingê di wê demê de wê weke ku wê di xwe de wê demê ew hizirî û hinekê weke ku ew xemgin bibê lê hat. Di wê demê de wî ji xwe re weke ku wî hanî ser ziman ku ´min ewqas rê ji çîyayê qafê qadkir û ez çûm. Lê vê çûk ez cardin bi şûn ve di demek pir kin de hanim. Wê demê çûk wê weke ku wê jî wê hîsbikê wê demê wê ji keçelok re wê ji ber xwe û bêî ku ew tiştêkê hê ji wê bi pişrê got ku mereqê neke. Kengî te xwest ezê te bim û dênima cihê ku min tu ji wir hanî.

Wê demê ev gotin wê weke gotineka ku wê hinekê wê reheti kiriba dilê keçelok de. Lê ew bi tememî nebû. Wê demê gelek merek li ser wê deverê di serê keçelok de wê bibê. Wê demê wê keçelok wê li wê bihizirê û wê were hişê wî ku ew bipirsê. Di wê demê de wê çûk wê demê wê, weke ku ew hîsbikê wê, di wê demê de ew hat û nêzîktirî wî bû ji wî re bahsa simûrg kir.

”Ev devera ku tu nûha li lê yî wê gulistana herî xweşikê dûnyê ku wê xewna her tayr û çûkî wê bixemilênê ku ew were li lê wê ya simûrg bê. Di demên ku wê, simurg li vir dijî û hemû tişt bi qûdreta wî dibin. Ew weke ya herî mazin a hemû tayr û çûk na.

Demekê ji şûnê wê were bihîstin ku wê keyaniya simûrg wê li vir wê li devera herî mazin wê hebê ku wê nêzî awran bê wê, ji dûnyê û deverên wê cûr bi cûr wê, tayr û çûk wê bikevina rê û wê bixwezîna wê devera ku wê, simûrg li wê li ser dara zanînê dijî. **Simûrg**, bi navî di kurdî de wê ware wateya ”**sih tayrî**” û ankû ”**sih cûreyên tayr**” jî. Wateyek navê simûrg a din jî wê ew bê ku wê, di wateya bizane yê bi zane û ankû kesê bizane bê. Di awayekê din de jî wê ´mûr´ bixwe ji nava navê simûrg wê were wateya kesê pîr û ankû kal û di dewama wê de ankû kesê bi zanîn û dîtîna xwe pîr û kal bûya jî. Di wateyek din de jî wê were wateya azmanê bilind bi têngîna ji nava navê simûrg.

Wê di wê demê de wê, rêyek û rêwîtiyek mazin wê bikin. Wê di wê rêwîtiya xwe de wê ji heft geliyên weke yên evînê, hêvî, nezaniyê, bêbaweriyê, pistepistan, tenetiyê, û tûnabûnê û hwd de wê derbas bibin. Lê pêşî di geliyê xwestekê re derbasbûna. Wê dema ku wê ji bahra avînê derbasbûna û ghişîna geliyê cihêbûnê wê bibil wê evîna xwe ya li gilê wê bibîrbikê û wê vegehihê. Eylo wê nexwezê ku ew keyaniya xwe ya li jor wê ji dest berdê. Kund wê bêriya male xwe wê bikê. Bilbil wê evîna gulê wê bi şûn ve bide kişandin. Wê dema ku wê, bigihijina çîyayê qafê ku wê geliyên acêbbûyinê û tûnabûnê ku wê derbasbikin û wê bigihijina çîyayê tenê wê 30 cûre tayrûçûk wê karibin xwe bigihîna serê çîyê ku

ew simûrg bibînin. Ew jî wê di kijan rê û rêwîtiyê de wê derbas bibin wê bi wê rengê wê dikarê wê werênê ser ziman.

Hemû çûk bi şehrezayiya Sîmûrg bawer kirin, dema ku tiştê nebaş bû, hizirîn ku dê Simûrg wan xilas bike û li benda wî man. Lê yekî ji wan ew nedît û piştî demekê çûkan hêviya xwe jê berdan. Heya ku yek ji çûkan li welatekî dûr pirrek ji baskê Sîmûrgê dît. Hemû çûkên ku bawer kiribûn ku ew heye li hev civiyan û biryar dan ku Sîmûrg bibînin û ji bo tiştên ku derketine alîkariyê jê **bixwazin**. Li gorî hinek vegotinna wê çûkekê bi navê hûdhûd wê, ji wan re wê di rêwîtiyê de wê pêşavaniyê wê bikê.

Lê ji bo ku xwe bigihînin Çiyayê qafê diviyabû heft geliyên bêbinî derbas bikin. Derbaskirina van heft geliyan ewqas zehmet bû ku gelek çûk dev jê berdabûn an jî di rê de winda bûn.

Geliyê pêşî wê "Geliyê Hêvîyê" bê ku her tiştê ku çûkek bixwaze tê de ya. Li vir, gelek çûk di efsûna tiştê de xwe û hêviya xwe winda dibin.

Geliyê duyem wê "geliyê Evînê" bê, ku çavên wan bi mijê hatiye girtin û wan rêya xwe dîtine şaş kirine. Li vê derê ji ber zozan û zozanan kor bûne, çûkûçivîk ji ber mij û bedewiya wan ji nav biriye û gelek ziyan dîtine.

Geliyê sêyem wê "geliyê Nezaniyê" ye ku her tişt li ber çavan xweş xuya nakê. Çend çûkûçivîk dema di vir re derbas dibûn guh nedan tiştêkî, bêguhndan û bêhizir ji bîr dikirin, Sîmûrg jî ji bîrkirin, her ku wan ji bîr dikir...

Geliyê çarem wê "Geliyê bêbaweriyê" ye, rêya ku dikevin, armanca wan bêwate xuya dike. Li vir çûkûçivîk dest pê kirin û hizirîn ku ew ê Sîmurgê nebînin û ew ê di rê de bimirin. Çûkên ku dihizirîn ku wê rêyê çûnê valaya, vegeriyan.

Geliyê pêncem "Geliyê tenêtiyê" ye ku ew hemû xwe bi tenê hîs dikin. Di vê geliyê re derbas bûn, çûkan dest bi xwe bi tenê hîskirinê û bihizirkinê kirin. Hin ji wan bi serê xwe qoç kirin û rêya xwe winda kirin, ji xwe re çûn nêçîrê û bûn nêçîra ajalên mezin.

Geliyê şeşem "Geliyê pistepistan" e ku li ser Sîmûrgê gelek pistîn lê belav bûne. Ji teyrê paşî heta pêşiyê gelek gotegot li ser Sîmurgê dihatin kirin û di dawiyê de ji teyrê pêşiyê re dihat gotin ku Sîmûrg ax e û tu wateya derketina li çiyayê qafê a wan tûne. Bi bihîstina vê yekê, gelek çûk dev jê berdan û paşve zivirîn.

Geliyê heftem "geliyê ezîtiya" ya. Li vir her çivîk û çûk dest bi gotineke cuda kir, yekî ji baskê yê din hez nedikir, yê din dest pê dikir ku ew bi her tiştî dizane, dihat gotin ku ew rêyek xelet çûye... Hemûyan jî tiştê

digotin ji hev re û hewl didan xwe ji hev maztir bidin nîşandin. Bi vê yekê hevdu perçiqandin da ku bigihin pêşiyê heta ku ji geliyê derbas bibin û ji ramana "em" dûr ketin.

Hemû çûk û tayrikan baawer dikir ku simûrg mazin û xwediyê wê sîyan û qûdretê ya ku ew dikarê hemû çareyan ji her tiştê re bibînê. Ew xwediyê hemû zanîna demên bûhûrî û yên ku wê were bê. Bi wê rengê ew ji jî bahs dikirin. Wê dema ku wê wê hebûna simûrg wê were bihîstin wê weke ku wê serekê hemû tayrik û çûkan wê were pênasekirin. Wê wê tayrik û çûk wê bi xwe gihandina simûrg wê ne tenê wê xwe bigihênina xwe bixwe wê bi wê re wê, xwe bigihênina serdestî û azadîya xwe. Wê jî ew bi wê re dibînin. Wê li gorî wê, dema wê tayrik û çûk wê li hev wê bicivin û wê bikevina pey dîtina simûrg de. Wê bi wê yekê wê li hev bicivin û wê bikevina rê ku ew herin û sîmûrg bibînin.

Wê dema ku ew dikevina rê de wê her demek û gaven wê pişt ya din wê hinek çûk û tayrikan wê ji rêya wan wê bixê. Di wê demê de wê, ghiştina simûrg wê ezîtî, zanîn û azadî bê. Hemû çûk û tayrik li wê dihizirin. Di nava rê de wê gelek ji wan wê ji rê bikevin û wê hinek ji wan wê pişt xwe wê bidina rêhvalên xwe. Wê li şûna bi hev re tevgerkirinê wê êdî wê heryekê wê bi serê xwe wê tev bihgerihê. Ku ew dihêna serê çîyê êdî wê weke ku wê bigihijina simûrg lê wê di cih de wê sîmûrg wê nebînin û wê li wir jî wê demek hêvîyê wê bi çûk û tayrikan re wê bibê. Wê demê wê ew ji wan re wê demek sabrê, xwe li hev girtinê û bi hev bawerkirinê û bi xwe bawerkirin û ji rê derneketinê wê derbas bikin. Li vir wê dema ku wê demek dirêj wê bibê wê ji hev cihêbûna tayrikan jî wê bibê. Wê ji hev belavbûna wan wê bibê.

Di dawîyê de wê, heta ku wê, hemû tayrikên ku ew ghiştina serê çîyayê qafê ku wê di azmûna xwe de wê weke ku wê derbas bibin wê li wan bibê. Ji wan gelek çûk û tayrikên ghiştin jî wê gelek ji wan wê li wir wê ji wan biqarihin û wê cihê bibin. Di wê demê de wê bêbawerî wê bi wan re wê bibê. Biqasî wê dem û geliyên ku wan di rêwîtiyê de derbaskirina wê di şewayekê din de wê li ser çîyayê qafê wê di reng û awayekê din de wê derbas bikin. Wê di wê demê de wê, êdî wê, di dawîyê de wê, yên ku ew wê pêbawerîya xwe diparêzên û ew li armanca xwe girêdayê dimênin wê devê deriyê bax û baxçeyê simûrg wê ji wan re wê vebê û wê di nava xweşîya wê de wê bijîn. Wê piştî wê tenê wê sih tayrik û çûk wê bigihina wê sîyanê bi wîn û pêbawerîya ku ew sîmûrg dibînin û ew bi afsûn, zanîn û qûdreta wî mazin dibin. Di wê demê de wê di keyaniya simûrg de wê her cûreyê wan çûk û tayrikan wê bibin, zêde

bibin û wê mazin bibin. Wê bi demê re wê, di bin serkêşîya simûrg de wê mazin bibin. Wê di wê demê de wê, demek dirêj a xweş wê çûk wê bi wê rengê wê bi xwe re wê bijîn. Wê serwerîya çûk û tayrikan wê bi wê bibê. Ew dem wê weke 1700 salî wê bidomê. Heta dema ku wê sîmûrg wê bi êgir wê were dorpêçkirin wê bidomê.

Piştî wê, demek nû wê destpê bikê. Wê gelek sawal û heywanên din wê werina herêmê. Di wê dema ku wê sîmûrg bo ku ew keyani û aramî, xweşî û aşîtiya çûk û tayrikan wê biparêzê wê bikeve nava çengê giran de. Wê di wê demê de ku ew dikeve nava wê çengê de wê, ew wê, carna bi nêçîrkirinê wê ew wê bikê û carna wê bi çengkirinê wê ew wê bikê. Di wê dema ku ew bi keriyek gûrr re dikeve nava çengê û ew baskê wî dişikihê û piştî wî bêaramî dikeve nava tayrik û çûkan de wê di wê demê de wê ew bibê. Ew jî wê weke destpêka demek nû bê ji simûrg û keyaniya wî ya çûk û tayrikan re.

De ne, dema ku wê bahsa xirabûna xweşîya keyaniya simûrg wê were kirin wê bi gotin û vegotinekê wê ew wê were ser ziman. Di keyaniya wî de wê her çûk û tayrik wê xwediyê bajarê xwe bê. Di wê demê de wê, bi serê xwebûn wê bibê û ti kesekê nasnekirin wê bi wê re wê bê gotin ku wê bibê. Di meseleya alokan de wê were gotin ku wê bajarê wan jî wê li nava keyaniya simûrg wê hebê û wê di wê demê de wê bê gotin ku wê simûrg wê were ber devê dêriyê bajêr û wê bipirsê ku ka kî mîrê wî bajarî ya. Di wê demê de wê her aloka ku wê ji jê were pirsin ku ma kî mîrê wî bajarî ya wê ew alok wê xwe bi warimê qirika xwe berde û per û baskên xwe wê ve û bibêjê ez im. Di wê demê de wê simûrg wê bibêjê li vir aramî êdî nîn a û wê bibêjê tayrikên din ku ew li serê alokan bixin û ew dawîya wê bêaramiya wan werênin. Ev vegotina alokan wê bo destpêka çenga simûrg a bo parastina aramiyê ku ew di nava xwe dide jî wê di hin rengan de wê were hanîn li ser ziman. Xweşîya **keyaniya simûrg** bi aramî, xweşî û dilxweşî, azadî û azanîne re dihê ji wê bahskirin. Ew xwediyê hemû zanîne bû. Male simûrg li ser dara zanîne bû.

Simûrg wê demekê wê weke ku wê bi heybet wê li wir wê bijî û wê dema ku wê nêçîr bikê wê weke bayekê wê xwe ji jor wê berdê xwerê û wê ew wê bikê. Di wê demê de wê, rojekê wê simûrg wê, dema ku wê nêçîrê wê bikê wê bi keriyek gûrr re wê bikeve nava pevçûnê. Simûrg nayê kuştin. Lê giran birindar dibê. Di wê demê de wê çengê wê bi şikihê ku ew nikaribê bi firê. Wê hingê baz û maşok wê rajina simûrg û wê bibina qasra wî. Di wê demê de wê, dilê baza mê jî wê li ser simûrg bê û wê bi evîne wê bibê. Wê dema ku ew dihê û dibîne ku wa çengê simûrg

sikeştîya wê demê wê, ew pirr zêde wê bigirî. Di wê demê de wê, simûrg jî wê bi evîna baza mê bê.

Di wê demê de ku wê simûrg wê weke çeng şikeftî wê dirêjkirî bê wê hefte û heyv wê li dûv hev wê herin. Wê demê wê, baz wê di wê demê de wê deverên bilind û nêçîrkirinên wê yên ku wê dikirin wê werina bîra wê. Di wê demê de wê, were rojekê ku wê baza mê wê were û wê vegeê wê hingê wê simûrg wê tayrê serkalaşa wê di destê wê de wê bibînê û wê, pirr ji wê xamgin bibê. Piştî wê baz wê bi tayrê serkalaşa re wê ji çîyayê qafê wê bi terikênê û wê herê. Wê dema ku ew wê dibînê wê dibînê ku ew êdî ne ew ya ku ew bi hefta û rojan bo simûrg giriya bê.

Di wê demê de wê simûrg jî wê bi ne tenê wê bi êşa çengê xwe wê bi ya dilê xwe jî wê narayên wê ji çîyê wê bilind bibin. Ew nara û dilorînên simûrg ne ghiştina bazê. Di wê navberê de wê kevok wê bi evîna simûrg wê bê ku wê kese heya wê ji ya dilê wê hebê wê, bilind bibê. Simûrg wê, şawata dilê wê bi hêstirên çavên wî biheta mivirrandin. Lê wê dema ku wê hêstirên çavên simûrg wê, êdî wê kêmbibin û wê newin wê êdî wê, ew wê, di nava wê agirê xwe de wê bi şawitê û wê bibê kul û traf.

De ne, her kesekê di nava mirovan de wê, bahsa simûrg bikê wê tiştêkê din jî wê bi wê re wê ji wê were bahskirin. Ew jî wê ew bê ku wê ew agirê wê yê ku ew şawitand kir kul û traf wê piştî wê ew wê ji wê bibê û wê cardin wê li jîyanê wê vegehihê wê bi wê re wê werênê ser ziman.

Simûrg ber ku ew nemir bû. Ji wî re mirin nebû. Li ser dara zanînê bû her ku ew ji ser darê di firê wê pêlên darê ku wê bi hejhejina wê re wê bikevin wê li deverên dûnyayê ên ardê wê belav bibin wê ji axê wê bina tovê tiştên ku ew şin **werin**. Wê bi dadmendiya simûrg wê aheng, aramî û aşîti wê bibê û wê, xweşî, bereket, dilxweşî, başî wê serwer bibê. Ber vê yekê wê di wê agirê xwe de wê bişawitê û wê, piştî wê hertimî wê dîsa wê ji wê kul û trafa wê agirê xwe wê cardin wê bibê. Ew kul û trafa ji laşê simûrg wê ji hemû nexweşîyên dil û laşê her zindiyê re wê bina derman û wê başkirinê wê di nava mirovan de wê belav bikê.

Lê wê çawa wê simûrg wê xwe ji kul û trafa xwe wê biafirênê. Ew jî wê piştî ku wê kevok wê derkeve serê çîyê wê simûrg wê nebênê. Wî tenê wê kul û trafa ji sawata wî li şûnê wê bibînê. Wê were û li ser wê hêstirên xwe wê bibarê bi evîna dilê xwe. Ew hêstir wê, piştî wê, di wê demê de wê ji wê tirafê wê bina sedem ku simûrg jinûve bibê û were ser rûyê dûnyê. Ev wê her demê wê xwe dûbare bikê. Piştî wê simûrg ku ew dihê li jîyanê cardin wê ew wê demê wê li piştta awran wê cardin wê male xweşik wê avabikê û wê bi wê kevokê re wê di wê de wê, ji dil wê bijîn.

Simûrg wê bi rengê xwe yê ku wê weke sor di bin çengên xwe xwe wê, wê bibê û wê, ji her tayr û çûkê wê, nîşanayekê wê di xwe de wê biparêzê. Ew nîşanak wê girêdana hemû tayr û çûkan a li simûrg wê biafirênê. Simûrg wê li serê dara zanîne wê, male xwe wê avabikê û wê çêbikê û wê di wê de wê bijê.

Lê ez dîsa werima ser meseleya destpêkê ku wê çawa wê, hemû tayr û çûk wê bi ber çîyayê herî bilind ku wê simûrg li ser wê bijê de wê biafirin. Wê di wê demê de wê, dema ku wê tayrên ku ew gihiştina wir ku wan sîmûrg ne dîtîya wê, bikevina bêvîyê li hemberî simûrg û wê bi şûnve wê vegehihin. Simûrg wê di serê de wê zindiyê ku ew bi wî bawer dikê ew, bi afsûna xwe û xwe digihêne wan û wan pîroz dikê û wan bi sîyan û heybet dikê. ..

Wê demê wê çûk wê bi wê rengê demek dirêj wê bahsa simûrg wê bikê ji keçelok re wê di wê demê de wê, piştî wê keçelok wê di serê wî de wê pîrsek wê rûbide. Ew jî wê ew bê ku wê di nava gulistana ku çûk ew hanî wir de wê pîr zêde xweşikati û levhatîbûn wê hebê. Tenê piçek jî nîşanaka nexweşî û dijmanati û dijberîyê wê, di wê de nebû. Wê hemû tayr û çûk wê di nava aramî û aşîtyekê de wê di wê de wê bijîn. Ê hemû çûk û tayrên ku wê bi berçavên keçelok bikevin wê weke ku wê weke wê çûkê wê bi afsûn bibin. Hingê keçelok pîrsa ku wê di serê wî de wê bibê wê ew bê ku ew çûk û tayrên ku ew dîtina û gihiştina wê afsûnê, siyan û heybetê wê ew bin. Wê demê çûk wê weke ku wê ya di serê keçelok de wê hizirbikê û wê di cih de wê, fahmbikê û wê di cih de bê ku wê keçelok wê pîrsekê wê bikê wê di cih de wê, bersiva wî bide û wê bibêjê ku 'ev tayr û çûkên ku wan bi wê rengê bi başî û di nava aramî û aşîtyê de dibîne wê, yên ku ew ew gihiştina wê baxtewarîyê ku wan simûrg dîtîya. Dîtîna sîmûrg bixwe jî wê, ew wê, hêtek bê sînor wê bikê dil û serê mirov de hem bi zanîne û hem jî bi wê rengê û bi afsûnê.

Di wê demê de wê çûk ew jî ji keçelok re got ku "simûrg wê zanîne û afsûnê wê bi hev re wê, bêne li holê. Navê wê di wateya hebûna sih tayrê de bû. Aliyekê wî bi zanîne heya û aliyekê wê bi afsûnê heya. Afsûn û zanîne wê bi simûrg re wê hevdû temem bikin. Di rêwîtiya bi firîna bi ber simûrg de wê, weke ku wê were ser ziman wê bibil wê evîna xwe ya li gulê wê bi bîr bikê û wê bi wê li şûn wê vegehe. Wê bê gotin. Papagan jî wê li xwe bi evîn bê û wê, bibêjê pir û pirtûkên pîr xweşik in û bi zêde firîne wê xirabîbin û ew dew ji birîna bi ber simûrg de wê berdê. Kund wê di wê rêya firîne a bi ber simûrg de wê bîra ahlên xwe wê bikê. Baz wê bêriya firîna xwe ya li azmanê herî jor wê bikê. ..

Wê demê wê çûk wê bahsa simûrg wê bikê û wê di wê demê de wê, her çûkê ku ew gihişt simûrg wê bibê weke simûrg bi siyan û qûdret. Wê bigihijê xwe. Simûrg wê, tayrê bizane û xwediyê hemû zanîna zindiyân û xwezayê û jîyanê bê. Hingê wê demê çûk wê ji keçelok re wê bibêjê ku wê xwe gihandina simûrg wê weke xwe gihandina xwe bixwe jî bê. Wê dema ku wê çûk wê bibêjê wê keçelok wê ew wê hingê wê bi tememî wê ji gotina çûk wê fahm nekê. Wê demê çûk ew ji hîskirin û awir û nerînên keçelok wê fahmbikê ku wî ew bi tememî fahm nekiriya. Wê demê çûk wê ji ber xwe wê weke ku wî ji wî pirsî wê bi dest axiftinê wê bikê û wê ji wî re wê bibêjê ku ew wê her çûk û tayr wê di xwe de wê, bigihijê zanînekê. Wê di wê demê de wê, divê ku mirov wê, ne hasibênê ku wê zanîn di hemû tiştê de nîn a. Wê hemû tişt ku ew heya wê bi wê re wê zanînek wê hebê.

Keçelok di wê demê de wê, hê ku wê çûk bersiva wî nedayî wê bi carekê wê çavê wî bi tayrê tawûs ku wê bi xamla xwe wê di cih de wê bale wî bikişênê wê bibê. Di wê demê de wê tayrê tayrê tawûs wê di wê demê de wê, ji wê dera ku ew lê disekinê wê bi keçelok re wê weke ku wê çav bi çav wê were. Di wê demê de wê, çûk wê hingê wê, ew wê farqbikê û wê li çûna ku wê bersivê wê bide ya pêşî wê di cih de wê awirên tayrê tawus wê bi wê bersiva xwe ya li keçelok wê bide domandin û wê bibêjê ku ew tayrê tawus a, xwediyê awira li ser hemû jîyanê re ya. Ew bi awûra xwe dikarê hemû tiştê ku ew heya û neyî jî wê bibînê û wê derxê li holê. Li gulistana simûrg ew bi qûdretê teybet ew dijî. Û ew qûdreta wê, ji hemû tayr û çûkan re bûya minaq. Wê demê wê, çûk wê tiştêkê din wê, bi tayrê tayr tawus re wê bibêjê û wê bînê ser ziman ku wê, simûrg wê di navên baskên tayrê tawus de wê hemû gerdûnê, demên bûhûrî û wê werin wê bidîta. Wê di wê demê de wê, tayrê tawûs wê xwediyê wê nerîna bi zanîn û hiş a li jîyanê jî bê. Heta ku wê simûrg bi êgir wê were dorpêçkirin wê 1700 salî wê bijî.

Weki din wê çûk wê ji keçelok re wê bibêjê ku wê simûrg wê, di wê demê de wê karîba xwe bigihanda hêz û xosletên hemû zindiyên din ên weke tayr û çûkên din. Bi çavên xwe karîba bigihanda nerîna tûj a tayrê baz. Wê karîba xwe bigihanda sabra bi kund re. Wê karîba xwe bigihanda, xweşikatiya bi tayrê tawus re. ..

Di wê demê de wê, keçelok wê hinek pirsên din wê di wê demê de wê, di serê wî de wê bibê. Wê di wê demê de wê, di serê wî de wê bibê mereq ku wê ber çî wê, ew hanîya wir. Ew tenê weke mirovekî ya û ti mirovên din li wir nîn in. Di wê demê de wê çûk wê ya dil û serê keçelok

wê hîsbikê û ew bêî ku ew bersivê bide wê, di cih de wê çûk wê bersivê wê bide. Di wê demê de wê çûk wê di wê demê de wê, dema ku ew bersivê dide wê bi serboriyek simûrg wê bersivê wê bide û wê, di wê demê de wê, sîmûrg wê çawa wê xwediyê jîyane nava mirovan jî bû wê bi wê re wê werênê ser ziman.

Di wê demê de wê bahsa zaroyekê bi navê zal wê bikê ku ew di wê demê de wê çawa wê, kurê keyekê bi navê sam bê. Li gorî gelek vegotinan wê ev nav wê cihê jî wê were ser ziman. Lê wê di wê demê de wê zal wê dema ku ew dihê dûnyê wê, rojekê wê tayrek wê, rajê zaroyê wê werênê serê çîyayê qaf. Di wê demê de ew tayr pirr zêde birçî bû. Lê tayr ew nexwer û li lê hat rahmê. Di wê demê de wê, simûrg wê zal wê bibînê û wê ew di destê xwe de wê heta ku ew mazin bibê wê mazin bikê. Wê zal wê di destê simûrg de wê bigihijê gelek xosletên bi zanîn û afsûnê ji simûrg.

Di wê demê de wê ew weke wan di nava wê gulistanan tayr û çûkan de wê bixweşî wê bijî. Hingê wê zal wê, dema ku ew mazin bû xwest ku ew dakeve nava jîyane mirovan. Her çendî ku wê simûrg wê bêjiyê de ku tu herê nava mirovan wê xirabiyê wê bi te bikin û tu ji wan cihêyî jî lê ew herê nakê. Wê demê ew dihê nava keyaniya bavê xwe û di wê dem de ew wê, piştra wê bi keçek weke ya ya bi navê robada re wê bizewicê. Wê demê ew gelekî hêj jina xwe dikê. Wê dema ku wê jina wî bi haml dibê ku wê ji wan re wê zaro wê bibê wê pirr ji wê kêf xweş bibin. Lê rojekê wê zal wê xewnekê wê bibînê û wê di xewna xwe de wê bibînê ku wê jina wî bi zaroya wî re wê bimirê. Di wê demê de wê, hingê wê zal wê li rê û çareyan wê bigirê. Di wê demê de wê biryarê wê bide ku ew serî li simûrg bide. Ew dema ku ew bi nalin û bilorîn dibakê simûrg wê simûrg wê dengê wî bikê wê bi wî ve wê herê. Di wê demê de ew wê derdê xwe de wê ji sîmûrg re wê bibêjê. Wê demê wê, simûrg wê çareyê wê ji wî re wê bibêjê. Wê bibêjê ku ew li bin zik ew hinekê bi qalîşênên di zikê dayikê de û ew zaroyê derxin û piştre wê weke wê bi dirûn wê baş bibê. Wê piştre wê weke ku wê simûrg wê dibêjê wê bê kirin û wê jin û zaro jî wê xilas bibê.”

Di wê demê de wê, dema ku çûk ev got wê di wê demê de wê, keçelok wê bi awayekê ji dil û bi gûhên pir zêde vekirî wê li wê bihisênê. Di wê demê de wê, keçelok wê bibêjê wê nexwe ne tenê ez weke mirov tenê hatima vir.

Di wê demê de wê çûk wê ji keçelok re wê bibêjê ku tayr û çûk wê ew jî wê her yekê wê xweşikatiyek wan û aqil bi wan re hebê ku mirov ji wan

bigirê. Wê dema ku mirov wan fahmbikê wê ew wê, karibê wê fahmbikê û wê tê derxê. Di wê demê de wê ew wê ji keçelok re wê bibêjê.

Keçelok di wê demê de wê, tiştêkê din wê bale wî bikişênê wê di wê demê wî ew demek ku ew hatibû wir û hê ku wî ti gotin nekiribû û çî ku ew dihizirî û weke ku ew wê bi deng gotibû wê çûk wê bersiva wî bide. Di wê demê de wî ew hizirkir ku ew gelo hizrên min ji serê min dixwênê.

Çûkê ew jî hîskir û di wê demê de wê dîsa wê bêrî ku ew gotinê bibêjê wê li keçelok wê biaxifê û wê gotina xwe wê bibêjê ji keçelok re. Wê di wê demê de wê ji keçelok re wê bibêjê ku "em çûk û tayr xwediyê wê hîsê na ku em ji çav û awirên te dikarin tiştê ku tu hizirbikê wê fahmbikin. Ji tevger û awayên tevgerên te wê fahmkirinê bikin. Em xwediyê wê sîyane bi fahmkirina bi hîs û hîskirinê na. Wê demê ku tu gotinekê di serê xwe de diafirênê ku tu wê bibêjê ez wê hîs dikim. Lê ez nizanim ku tu hemû tiştê di serê te de çî ya. Ez tenê ya ku tu wê dihênê ser zimanê xwe ku wê bibêjê ez wê fahmdikim. Lê simûrg ba wê ya ku ew ji wê hîmê bûya bi hizir jî wê zanîba. Ew xwediyê têgîhiştina zanîne bi cewherê wê re ya. Wê demê ku çûk ew got wê keçelok wê weke ku ew bersivê ji wê hizirkirina xwe re jî wê di wê demê de wê, hilde wê li lê wê were. Di dewama wê de wê piştî wê keçelok wê bi carekê wê deng derxê û wê bibêjê, nexwe ez çî bihizirim tîyê karibê wê tê derxê." wê demê çûk got erê û ew rast a û wusa lê ma sekinî. Wê demê keçelok ji çûkê re got ku ez çî heta nûha hizirim te di cih de bersiva min da. Hê ku min ne gotî te ew bi bersivkir. Wê demê çûk ji wî re got ku ew rast a. Dema ku ew di hîskirina xwe ya li ser te dît êdî min bersiv da te.

Çûk û keçelok wê demek dirêj wê li hev wê rûnihin û wê çûk wê ji wê re wê bi aqilzaniyek pîrr zêde li pêş wê bi keçelok re wê biaxifê û wê werênê ser ziman. Wê bahsa simûrg û jîyane wî, demên wî yên piştê wê bikê. Li gorî wî simûrg wê, her demê wê bi gîyane xwe re wê li jîyanê bê. Her demek wî ya jîyanê wê bi laşekê bê û wê dema ku ew dema wê laşê qadîya wê ew ji laşê xwe yê ku ew wê bi rohniya rojê wê bi şawitê wê piştî wê ji wê cardin wê di awayekê hê baştir de wê xwe nûka wê li jîyanê wê bide dîyarkirin. Di wê demê de wê simûrg wê, hê bizanetir wê derkeve li pêş. Ev di xosletê simûrg de heya û simûrg wê di wê temenê de wê rastîyek hizrî, awagirtî a bi gîyanî ku ew ti carî ji jîyanê ne qatihê wê bibê. Ber ku wê simûrg wê bi wê rengê wê temenê jîyanê û aqilbûna wê ji aliyekê ve wê bi xwe re wê biafirênê. Wê dema ku ew bû wê jîyan jî wê zîrarê wê bibînê. Mînaq wê dema ku ew her care ku ew ji dara zanîne difirê wê bi heybet û hiddeta wî pelên darê ên bi zanîne wê bi

weşihin û wê deverên cihê ên ardê wê belev bibin û wê bibina weke şitil û wê biafirênin. Ew jî wê d iwê temenê de wê bi wê re wê, bina çavkaniya tiştên ku wê bibin, şînwerin û rûbidin li jîyanê.

Di wê demê de simûrg wê weke heyîn û hebûna ku ew di jîyanê de wê di wê temenê de wê karibê wê salixbikê û wê werênê ser ziman bê. Ew bi renekê wê aqiliya jîyanê û başiya wê bê. Pêşketin û bûyina wê û di jîyanê de lê gihiştin û lê têgihiştina wê bê.

Simûrg di rastîyê de wê weke rastîyek jîyanê a di wê rengê de wê hebê. Her tayr û çûk wê ji wê re wê xewn bê ku ew xwe bigihênina simûrg. Xwe gihandina simûrg wê, di wê rengê de wê, weke xwe gihandina rastîyê a di fahmkirinê de wê, çûk wê di renekê de wê, ji keçelok re wê werênê ser ziman. Wê weke ku wê çawa wê di hindûismê de wê çûna 'nirwana' wê bibê wê çûna simûrg wê di wê rengê de wê bi navê simûrg re wê, çûk wê werênê ser ziman.

Wê demê ku çûk çendî ku ew ji keçelok re ew dihanî ser ziman wê di wê demê de wê simûrg wê, di wê temenê wê bi awayekê wê rêwîtyek jî bê. Di dewama wê de çûk bahsa her heft pêvajoyê geliyên ku wê hemû çûk wê di wê derbashûna ku wê çawa wê, di wê demê de wê bigihijina astê û wê bi xwe û wîna xwe wê qayim bibin û wê bigihijina zanîna wê bi wê re wê, li ser wê bisekinê.

Keçelok di wê demê de wê bi gûhekê pirr zêde bi heyîdar wê li çûk wê bihisênê û wê di wê demê de wê bi wê re wê hizrên xwe wê ji wê re wê werênê ser ziman. Di wê demê de çûk bahsa çûyina li simûrg û ankû meşa li simûrg wê di wê demê de wê bikê. Wê ew wê bi gelek wateyên cihê wê ew ji keçelok re wê werênê ser ziman.

Keçelok wê di demên berê de wî bahsa simûrg bihistibû û ew çawa wê weke rastîyekê di jîyanê de wê hebê wê ji wê were bahskirin û wê bahsa wê were kirin. Di wê demê de wê demekê wê keçelok wê dema ku ew di nava mirovan de wê rûnihê wê demê wê, bahsa simûrg wê were kirin û wê bahsa rêwîtiya li simûrg wê weke rêwîtiya bi zane û gihiştina zanîne wê were bi navkirin. Wê di wê temenê de wê çawa wê mirov wê xwe bi wê re wê bigihijênê nepeniyên jîyanê û bi wê zanîne re wê, li gelek tiştên ku ew di jîyanê de hena wê li wan wê serwaxt bibê wê di wê demê de wê li wan wê bibizirê û wê werênê ser ziman.

Di wê demê de wê dikarê wê werênê ser ziman ku wê di wê temenê de wê, weke aliyekê wê yê ku wê, li ser wê were sekin in wê weke gihiştina zanîne wê simûrg wê di wê temenê de wê were pênasekiriin. Wê demê wê gelek mirovên li dora keçelok wê hizrên xwe wê bi hêvî û xweziyên

ku ew gihiştibanê û wê çawa wê bi zane bûban û wê li hemû rastiyên jîyanî, dînyayî û ne dînyayî wê serwest bûban. Wê di wê demê ew wê wê di wê rengê de wê werênina ser ziman.

Wê dema ku keçelok li çûk dihisand ew ji aliyekê din ve ew hin bi hin di hatina hişê wî di mejiyê wî de wê weke ku wê şaqbidin lê dihat. Di wê demê de wê, ji aliyekê ve wê di serê xwe de wê hem bixwezê ku ew li gotinên çûk şîyar bihêlê di serê xwe de û hem jî wê di aliyekê din de wê, ew bîrbûnên ku ew di serê wî de dibûn wê li wan wê bihizirê. Di wê demê de wê, di serê wî de wê, gelek tişt wê bi carekê wê di wê demê de wê werina bîra wî. Keçelok di wê demê de wê di serê xwe de wê bi carekê wê weke kuwê gelek tiştên ku wî hizirdikir ku ew wan bihizirê û wan fahmbikê wî kifşirin. Di wê demê de wî ew kesên ku wan xwezîyên xwe bo gihiştina simûrg dihanina ser ziman ew di wê demê de wê weke ku ew gihiştibiyê de wê di demê de wê di xwe de wê hîsekê wê bijî. Lê keçelok di wê demê de wî, weke ku wî wêre nedikir ku ew wê ji xwe re wê li wê mikur were. Di wê demê de ew, ketibû rewşek bi wê rengê de. Di wê demê de keçelok bi gotinên çûk weke ku ew bikeve bin afsûna wê de wê di awayekê de wê li lê wê were lê hatibû. Heta wî weke bi carekê ji dînya ku ew di wê de dijî û li wê bihiş bû weke ku ew ji wê qatiya bû. Ew di nava xewn û xiyalan de wê di wê dema xwe de wê bijî. Di wê demê de wê weke ku ew ji deverê dînyê çûk ew hanîbê keviyek bihûştê wî xwe di rengekê de hîs dikir. Di wê demê de wî, xwe di wê rengê de wî hîs dikir. Keçelok wê di wê temenê de wê demekê wê di xwe de wê derbas bikê.. Di xwe de wê hem bi hizirê û hem jî wê li gotinên çûk ku wî bi berdeyamî ji wî re dihanî ser ziman li wan dihisand. Carekê di serê keçelok de ew hizir afirî û wî ji xwe re got ku çûk çendî ku ew dihisênê ser ziman gotinên wî dawî lê nayê. Ew wanqas gotinan ji kû dihênê. Ew çendî wilqasî bi zanebûya. Di wê demê de wî gotina çûk a bi rengê ku kesê ku ew simûrg dîtîna wê, di wê demê de wê, li wê têbigihin û wê li zanîna dînyê hemûyî ew waqif bibin. Wê demê çûk dibê ku wê simûrg ditibê. Nexwe wê çawa wê weke zaneyekê di serê xwe de tişt zanîn wê çawa wê kariba ew ji wî re di wê demê de biaxifta û ewqas gotin û peyv bihanîya ser ziman.

Di wê demê de wê, dikarê wê werênê ser ziman ku wê, di wê rengê de wê, weke aliyekê wê yê ku mirov wê dikarê wê werênê ser ziman ku wê, çûk wê di wê demê de wê di serê keçelok de wê di wê demê de wê bi wê rengê jî wê biafiranda. Wê dema ku wê keçelok wê li çûk wê binerîya wê xatên li ser çûk ku ew weke zer û sor û hinek ku wê rohnîya rojê wê li

wan bida wê weke ku wê şînbana wê bihetan li berçav. Di wê demê de wê weke harmoniyekê wê li berçav wê bi wê rengê wê biafiranda.

Wê di wê demê de wê her xat û rengên wan xatên ji çûk ku wan li çavên keçelok di çîrîsand wê di serê wî de wê, weke ku wê bûba temenê hizrekê ku ew li wê bigihişt. Yan jî wê tişteke wê bi xwe re wê bihanîya li wê bîra wî. Çûk wê bi wê dîmenê xwe re wê weke nîgareka ku wê her dema ku wê mirov li wê dinerî wê weke ku wê di serê mirov de wê ji wê bi hizirkirin û xiyalkirinê wê hizir û hêst û hîskirinên nû wê mirov xwe li wan bigihanda wê bûba.

Di wê demê de wê di wê rengê de wê weke aliyekê wê yê din jî wê di wê temenê de wê kariba wê di wê çerçoveyê de wê di wê rengê de wê bi wê re wê li wê bihizirîya û wê kariba wê di wê temenê de wê, temenê wê li wê bihizirîya. Ev jî wê weke aliyekê wê yê ku mirov wê karibî wê di wê temenê de wê li wê bihizirîya ba.

Di wê demê de wê kariba wê di wê temenê de wê bi wê re wê li wê bihizirîya ku wê çûk wê, di çavên keçelok de wê weke harmoniyekê wê çendî wê bi afiranda wê bi wê rengê wê li berçavên wî jî wê di rengekê de wê harmoniyek wê bi xiyalkirin, hîskirin, hêst û hizirkirinên ku ew dikir re û gihişt wan re wê biafiranda. Ew jî wê weke aliyê ku wê keçelok wê carna wê bixwesta ku ew wî di nava hizran de wî di nava xwe de ew biriba bû. Ew di wê demê de wê di wê temenê de wê di wê rengê de wê weke aliyekê wê yê ku mirov wê kariba wê li wê bihizirîya û wê fahmbikira ba.

Di wê temenê de wê dikarî wê li wê bihizirê û wê fahmbikê û wê werênê ser ziman ku wê hizra keçelok wê bi wê re wê, weke ku wê di nava çûmbûşek rengînî de wê di serê xwe de wê bi wê re wê biçûya. Di wê demê de wê, bi wê çavê û nerînê wê dema ku wî awirên xwe dibir ser çûk wî hê zêdetirî wî aliyên wê yên din wê di serê xwe de wî kifşdikir û wê di dît. Weke ku ew wî, bi wê rengê her ku wî li wê dinerî û ew di parzinand bi awirên xwe re wî ew bi aliyên wê yên din re wî di serê xwe de ew kifşdikir.

Di wê demê de çûk wê xwediyê dengêkê pîrr zêde xweşik ku ew li xoşa keçelok diçû bû. Wî hema wusa hertimî dixwest ku ew deng nekê û çûk bi axifê û ew ji wî re wê werênê ser ziman. Nexwe keçelok bi axiftinbar bê. Wê dema ku ew tişteke piçûk jî ba wê ji wê bi axifta û wê gotinên xwe wê bigota û wê bihanîya ser ziman. Lê di wê demê de wê weke ku ew bikeve bin afsûna dengê çûk de wê li lê wê were ketibû rewşekê de. Dengê çûk ne tenê wê bi hizrên ku ew dihanîna ser ziman re wê di serê

wî de wî li wê bigihišta û wê lê hatiba. Wê bi wê re wê bi awayê deng û wê ahenge nava deng û di dema gotin bi lêvkinê idûv hev û wê deng dayiina li gotina wê çendî wê di levkirinek xweşik de bê wê di wê demê de wê ew jî wê heya keçelok wê bi xwe re wê li xwe bide kişandin. Di wê demê de keçelok wê hinekê wê li wê bihizirê bihizirê. Wê di wê de wê di xwe de wê herê. Di nava hizran de wê herê û wê di wê demê de wê bi hizrên di serê xwe de wê, di wê rengê de wê bi wê çûkê re wê bihizirê.

Di wê demê de wê di dema ku ew çûk li lê diaxift wê carna wê awirên wî bi xişiqin li tiştina din. Lê wî di cih de xwe li hev dida hev û cardin awira xwe dihanî ser çûkê û heya dide li ser wê ku ew çî dibêjê û çî dihênê ser ziman. Di wê demê de wê, wî di xwest ku ew li wê bihizirê û wê weke nexwezê ku ew kêliyê ji wan kêliyên ku çûk bi wî re derbas dibê û diaxifê ew ji heya xwe bide ravandin. Ew di wê rengê de wê di reng û rewşekê de wê bibê û wê xwediyê rewşekê bê bi xwe re.

Di demekê de wê çûk wê bêdeng wê bibê û keçelok wê hê jî wê heya wî li ser çûk wê bimênê û wê bidomê weke ku ew li bendê bê ku ew tiştina din bi wê dengê wê yê ku ew li wî xweş dihat ew bêtê ser ziman.

Lê di wê demê de wê hîsên din jî wê bi wê re wê çêbibin. Ew jî wê di wê temenê de wê bibin ku wî bi wan hîsan wê dixwest ku ew awirên xwe li hewirdorê bigerênê û ew hewirdorê bibînê. Di wê demê de wê ew li wê bihizirê.

Ber ku wê hewirdor wê hingê wê xweş û xweşik bê. Wê di wê demê de wê, xwediyê wê heyê jî bê. Di baxçeyekê pîrr zêde xweşik û ku mirov di wê de wê weke ku mirov di xewnekê de bê wê li mirov wê de bû. Wî di wê demê de wî xwe di wê de bi wê rengê pîrr xweşik û rehet de hîs dikir.

Di wê demê de ew hinekê wê li wê derma ku ew hatibû wê bihizirê. Ew di wê demê de wê çendî wê xwe bi tirs û di rewşek xarib de wê bidita. Nûha jî ew ketibû çî rewşê de ew hinekê li wê hizirî û wî ew da berhev di serê xwe de.

Di wê demê de keçelok bûbû xwediyê hîsekê ew weke ku ew demek zêde dirêjtir bû ku ew li wir bû. Ew hîsa wî bi wî re wê weke hêstek hevnasînê bê. Di wê demê de keçelok ew di xwe de ew hîskir. Piştî wê keçelok hinekê din li çûk nerî û di serê xwe de ew weke ku ew male simûrg li kû bû û ew çawa bû wî ew xwestibû ku ew di serê xwe de weke ku wî ew bidîta. Gelo bi derfet bû ku ew simûrg bidîta. Ev wê weke hêstekê, xweziyekê û xwestekê wê di meji û hişê wî de wê rûbide. Keçelok ew hinekê li wê hizirî.

Lê di wê demê de wî hizirkir ku ev dîtinên wî li baxçeyê simûrg wilqasî bi heybet û xweşik in, gelo vêca nûha simûrg çengî xweş û xweşik bû. Ew hinekê li wê hizirî. Dibîyaba ku ew geleki cihê ba. Di wê demê de wê, di wê demê de wê weke aliyekê ku ew li wê bihizirîya ba.

Keçelok wê demê ew hinekê wê di wê rengê de wê bi simûrg re wê li wê bihizirê û wê bixwezê ku ew simûrg ew di serê xwe de ew hinekê li wê bihizirê û wê di wê temenê de wî bixwezê ku ew wê fahmbikê û wê werênê ser ziman.

Demek hinekê têveçû û piştî wê keçelok dît ku wa **refek tayr** hat baxçeyê simûrg. Di wê demê de ku ew hatin û wan danî weke ku ew bûna xwediyê dîmenekê din ê bi dîtina xwe re weke bi aselet. Di wê demê de keçelok wê wusa bi wan re ew kifşkir. Di wê demê de keçelok wusa demekê wî li wan nerî û ew di wê demê de wusa bi awirên xwe re parzinand. Çendî xweşik bûn. Çendî li mirov xweşik dihat in. Çendî mirov dema ku li wan dinerî di xwe de rehet dibû û weke ku ew digihîşt hêstek rehetbûnê.

Wî ew di xwe de wî bi wê rengê ew di wê demê de wî hîskir û ew di wê demê de xwest ku ew wê hêstê bi berdwanî bijî. Di wê demê de di nava baxçe de mirov digihîşt wê hêsta sermedîyê di xwe de. Weke ku mirov dervî demê di deverekê ku wê giraniya kutleyê wê li ser mirov wê nebê û mirov dervî destûrên fizîkê xwediyê rewşek jîyanê û hebûnê a bi xwe re bê wê mirov di xwe de wê hîsbikê. Keçelok di wê demê de wî xwe bi wê rengê wî di awa û rengekê de hîs dikir. Keçelok wê di wê demê de wî di wê dema ku ew awirên wî çûbû ser wan tayran ew di wê demê de hinekê di nava nerîn û awirên xwe yê li ser wan de çûbû û di xwe de weke ku ew windabûbû. Wusa ew ketibû rewşekê di xwe de.

Piştî wê demekê wê weke ku wê keçelok wê bi dengê wê li rex xwe wê weke ku ew ji xewke şêrîn wê were şîyarkirin wê were li xwe. Wê demê ku ew hat xwe wî dît ku wa çûkê wî li wê diaxift. Dengê wê li wî xweş dihat û wê dema ku ew weke ku ew bi dengê wê hatibû li xwe ti acizî jî bi wî re bi hêstî û hîsî bi wî re rûnedabû. Ew di rewşek xweş û xweşik û hizirkirinek ku ew bi awayekê pozîtiv de bû. Di wê demê de weke ku wî xwestiba jî wê nekariba di rewşek nexweş û nebaş de ne hizirîya ba. Weke ku hemû tiştên bi navê hizirkirina nexweşîyê û nebaşîyê weke ku ew ji nava hizir, mejî û jîaynê di wê kêlikê de ew dîrketibûn ji wan ti şop ji wan nemabû. Wusa di awayekê xwezayî de wê weke ku mirov wê hemû tiştê bi navê nebaşîyê wê windabibê û wê hemû

tişt wê wergerihê li ya baş û xweşik wê di wê demê de wê di xwe de wê weke ku wê bi hîsekê ku ew li lê serwer dibê wê di xwe de wê hîsbikê.

Keçelok di wê demê de wê weke ku wê were dîtina wê, di awayekê de wê bikeve bin bandûreka ku wî bi xwe jî wî ew bi başî fahm nekiribû. Di wê demê de wê, di serê keçelok de ew hizra bi xwesteka dîtina simûrg wê di wê demê de wê pirr zêde wê bibê. Gelo wî yê ew dîtiba? Di wê demê de wî hinekê li wê hizirî. Lê di wê demê de wî, weke ku wî bawer ne dikir ku ew wê bibînê. Ew hinekê bi wê xwestek û xweziyê di xwe de çû û hat.

Çûk weke ku ew ya dilê keçelok di xwend. Lê wê carê çûk ti tişt di wê demê de ji keçelok re negot. Berî wî çûk gotina xwe ne gotibû di wê demê de. Di wê demê de wê xwesteka dîtina simûrg wê weke ku wê çûk wê fahmkiribû wê di wê demê de wê, li wê dihizirî ku wê berê hizirkirina keçelok wê di wê demê de wê bi kûve wê herê. Weke ku ew li wê dihizirê. Di wê demê de wê, çûk wê weke wê li bendê tiştêkê bê wê hisand û ma sekinê bêdeng. Lê keçelok di wê demê de ew hê jî di serê xwe de bi wê xwezi û xwesteka xwe diçû û dihat. Di serê xwe de wê carekê wê pîrsekê wê ji xwe bikê ku wê simûrg wê çawa bê. Ew di wê demê de wê bi wê rengê wê li wê bihizirê û wê di wê demê de wê bi wê re wê, li wê bihizirê û wê bixwezê ku ew wê di serê xwe de tefkir bikê.

Gelo simûrg di şibiha çî? Çawa bû.? Ew dema ku wî ew dîtiba wê çî bûba? Ew di wê demê de wê, di wê demê de wê ev pîrs wê di serê wî de wê bûban. Ber ku wê di nava civatên ku wî li wan hisandibû de wê biheta gotin ku wê kesê ku ew simûrg dît wê bi aqil û hişmendîya xwe wê li gelek nepeniyên jîyan, dînya û gerdûnê wê weke ku wê bigihijê zanîna wan û wê ew ji wî re wê êdî wê ne weke nepenî bimênin.

Ev wê çawa wê bûban? Wî di wê demê de ew li wê dihizirî û wî ew di serê xwe de dibir û dihanî. Ew wî nizanibû ku ew çawa bûya lê ew hatibê wê deverê û cihê ku wê, heman ramaqek wê mabê ku ew xwe bigihênê dîtina simûrg. Di wê demê de wê, di wê rengê de wê ew wê di serê wî de wê weke ku wê bûba.

Lê di wê demê de wê keçelok wê di wê demê de wê, nizanibê ku wê çî bikê. Weke ku wî carekê wî hizrek di serê xwe de ew li wê gihişt ku ew ji çûk bipirsê ku ew bahsa simûrg û dîtina bikê. Wê carekê wê xwestek pirr zêde xort wî bi wî re wê çêbibê ku ew ji çûk bipirsê ku ew derfeta wî heya ku ew simûrg bibînê. Ber ku ew di serê wî de hin ku wê, dem têve wê herê wê di serê wî de wê weke mereqekê wê bibê û wê xwe bide

dîyarkirin. Ew jî di wê demê de wê weke aliyekê wê yê ku wê dixwest ku wê bibînê bê.

Di wê demê de keçelok wê li gelek tiştên ku ew bûna wê weke ku wê waqif bibê. Wê bi çî sedemê wê çûk wî ew wî werênê baxçeyê simûrg? De ne, di hat gotin ku kesê ku ew karibê were baxçeyê sîmûrg wê di gelek azmûn û rewşan de wê derbas bûba. Keçelok di wê demê de yek jî ji wan rewşên ku wê bahsa wan bihata kirin di wan de derbas nebûbû. Ew di wê demê de wê di serê wî de ba. Ew li wê dihizirê. Wî di wê nûqteyê xwe de wî di xwest ku ew xwe bigihênê fahmkirinekê. Lê wî ti tişt ew di wê demê de wî ew fahm nekiribû û nikaribû wê fahmbikê wî ew dît. Lê wê carekê wê heta ku wê ew hizir wê di serê wî de wê çêbibê ku ew ji çûk wê bipirsê. Gelo çûkan dikarî gelek mirovên din bi xwe re bihanîyan baxçeye simûrg û ew şanî wan bide? Dihat gotin ku ne tenê sîmûrg ku ew baxçeyê wî jî bi heta dîtîni bi çav wê bigihanda li hinek qûdretna. Di wê demê de keçelok hinekê li wê dihizirî ku ew wê bigihijê çî qûdretê bi wê re. Ew gotinên ku ew bi wê rengê li wan dihizirê wî di demên xwe yên bûhûrî de ji nava civatên ku ew li wan rûniştibû wî ji hinek kesên ku ew diaxift ew bihîstibû. De ne, kesên ku ew di civatan de dikarî bi axifin û gotinê bibêjin wê weke kesên bi zane û ku wê di nava civakê û civakê de ku wê pêbawerî wê bi goitnên wan wê biheta ba. Wê weke kesên ku wê bi wê re wê weke yên gotina wan bi ewla, û yên navserî xwe û weke rûsipî ku ew dihatina dîtîni bûn. Di wê temenê de wê, di wê rengê de wê weke ku wê li wan wê bihizirîyaban. Wê dema ku wan ew gotin got jî wê êdî êdî wê weke 'rast' wê biheta dîtîni. Di wê demê de keçelok li hemberî çûkê ku ew sekinî bû ev di serê wî de di awayekê de hin bi hin wê zindîbûban û wê weke ku wê biheta li bîra wî. Wê di wê demê de keçelok di çerçoveya wateya wan gotinan de wê hinekê wê li wê rewşa ku ew di wê de bû bi wê rengê wê li wan wê bihizirê.

Wê demê ew wusa demekê wê bi hizirkirin û çûnûhatinên di serê xwe de wê herê û wê were. Wî geleki di xwe de ew hizirkir. Hinek caran ku wî ew gotinên weke yên ku mazinên civatê di gotin ku kesê ku ew herê baxçeyê simûrg wê bigihê qûdretna. Ankû ku ew kesê simûrg bixwe bibînê wê hemû nepeniyên dûnya, gerdûn û jîyanê wê li wan wê vebin û wê êdî ji wan re wê weke ne weke nepenî bin. Simûrg wê weke qûdrettek mazin a li jîyanê ku ew bi aqil rûdayî wê di wê temenê de wê biheta dîtîni û wê biheta ji jê bahskirin.

Di wê demê de wê, ev gotin û hatinên ser ziman ku wî bihîstibûn ew di ber aqilê wî re derbas dibûn. Wî yek yek bi yek di berçavên xwe re ew li

wê dihizirî û di wê demê de ew di wê temenê de bi wê dibû xwediye şewayekê aqiliyê. Di wê rengê de wê, sîmûrg wê di wê temenê de wî, gelek zanîn li ardê û jîyanê daya çandin. Wê di wê rengê de wî, geleki tişt dana kirin. Wê di wê çerçoveyê de wê ji jê were bahskirin.

Wê demê keçelok carekê hêza li hev da hev û xwest ku ew bipirsê ku ew ma bi derfeta ku ew simûrg û cihê wî bibînê. Di wê demê de lê wî, çendî ku wî gotin dihanî ser ziman jî jî lê wî ne dikarî wê gotinê bi deng bikê û wê vebêjê. Wusa di xwe de wê dihişt di rewşa bêdengiyekê de.

Wusa demek bûhûrî. Çûk wê dema ku wê fahmkir ku keçelok hinekê rehet bû û pê de û piştê ew hinekê din li nava baxçe gerand. Gelek refên tayrik û çûkên ku ew cûr bi cûr li wir hebûn wî dîtîn. Gelek ji wan wî di jîyanê de heta wê demê wî nedîtibûn. Hemû jî weke min û te di nava xwe de bi gotin di axiftin û ji hev re bi peyv û gotinê dihanîn ser ziman. Dengê wan yê xweş û ku li mirov xweş dihat hebû.

Di wê demê de wê, ew wê weke qûdretê ba ku keçelok ew di wê demê de wê di dît û ji wê re şahîdî weke ku wî dikir. Keçelok di wê demê de wê çendî ku wê li wê bihizirê wê di wê demê de wê zêdetirî wê bi wê re wê di xwe de wê weke ku wê bi tevger bûba. Wê di xwe de wê weke ku wê bigihîşt hêstna ku wê dilperî û kelecana wê bi wê re wê bide çêkirin. Lê keçelok di wê demê de wê, çendî ku wê gelek pirsên ku wî bersivên wan di serê xwe de ne xwediye wan bû û ne girtin jî hebûn.

Di wê demê de wê li wê bihizirîya ku wê çûk ber çî ew di wê demê de hanî wir. Ew rêya ku wî demek dirêj bi gelek serborîyan heta wê devera ku ew çûbû wê demê çûkê ew bi carekê wî hanîbû bi şûn ve. Ew sedemekê wê dibîyabû ku ew heba û keçelok di serê xwe de li wê sedemê digerîya.

Wusa ew demekê di xwe de ew bi wê re li wê hizirî û di serê xwe de ew çû û hat. Di wê demê de wê ne tenê wê li ser wê rewşa xwe û ya çûk û wê hanîna wî dihizirî û bîrkirin di serê wî de dibûn. Wê bi wê re wê gelek ji tiştên ku wî berê bi navê simûrg re bihîstibûn jî wê werina bîra wî û wê bina sedema ku ew bi wan bihizirê û bi wan bigihîjê têgihîştinên nû. Tiştên nû ku ew di serê xwe de ew di rengekê de ew bi wê re ew li wê bihizirê.

Keçelok di wê demê de wê ew hinekê wê li wê bihizirê. Lê keçelok wê tiştê din jî wê bûba. Gelek gotinên ku ew di wê demê de dihatina berbîra wî û ku wê berê di demên wan ên berê de wê ti wate ne dida wan û ankû wî ew fahm nekirin di wê demê de ew hatibûbûna bîra wî û wî di serê xwe de weke ku ew wate dida wan. Di wê demê de wî di awayekê de

wê dema ku ew wate dida wan wê, di wê demê de wê li wê watedayina xwe wê bihizirê ku ew ji wan re rasta û ankû ne rast a. Ew di wê demê de wê bi wê re wê li wê bihizirê. Di wê temenê de wê, di rengê de wê weke aliyekê wê yê ku wê were lê hizirkirin bê.

Keçelok wê di wê demê de wê demekê wê bi çûk û gerandina wî ya li baxçe simûrg re wê derbas bikê. Di wê demê de wê di wê demê de wê, hinekê din wê dema xwe wê bi xweşî wê derbas bikê. Lê ew baxçe ne baxçeyekê wusa bû ku wê weke ku mirov wê dikarê wê di rengê de wê bi sînorê wê re wê kifşbikira. Çendî ku wê çûk ew bigeranda û biriba deverên din wê di wê temenê de wê ew jî wê bi wê re wê di rengê de wê weke ku wê bigerîya ba. Di wê demê de wê baxçe wê weke ku ew li ber wan wê mazin bûba û her ku ew pêde diçûn wê tiştên hê xweşiktir wê bidîtan. Wê di wê baxçeyê de wê ne tenê wê tayr û çûkên ku ew li lê wê tenê wê bi xweşikatiya xwe re wê bihetan li berçav. Wê bi şînî û şînayên xwe re jî wê di rengê de wê bi heta li berçav. Wê weke ku wê her ref wê di devera ku ew li lê wê, hemû tiştê wê weke pêwîstîya wê bi afsûnekê wê ji jê re wê bibê û ew wê li ser wê re wê hetaheta wê bi wê re wê bijî wê di rewşekê de wê were dîtin.

Keçelok ew di wê demê de wê bi wê re wê fahmkir û bi wê re ketibû nava heybetê. Lê her ku wê dîtî weke ku ew diiket bin bandûra wê de jî. Hingê xweşik bê. Afsûna xweşikatiyê wê bi dîtbariya re wê li wî xwe bi carekê di nerînê de wê serwer û serdest bikira li wî.

Keçelok di wê demê de wê, dema ku wî têra xwe weke ku wî dît wê, di wê demê de wî pirsra xwe ya ku ew berê hatibû serê wî weke bi bi rengê gelo bi deerfeta ku ew simûrg bibênê hatibû bîra wî. Lê her ku ew ew pêde diçû wê tiştên nû û xweşiktir wê li berçavên wî rûbidan û wê heya wî bikişanda ser xwe û wê di wê demê de wê, weke ku wê pêşîya wê pirsirsîna wî jî wê bi xwe re wê bigirta. Yan jî wê di awayekê de wê pirsra wî daba li şûn ya ku wî didît bi nerîna çavên xwe.

Keçelok di wê demê de wî fahmkir ku wê weke ku ew di nava rewşek baxçeyî a sermedî bin. Wî di xwe de wî wusa hîskir. Ber ku ew çendî pêde diçûn ew li pêşîya wan dirêj dibû û mazintir dibû û tiştên nûtir ew derdiiketina li pêşîya wan û wî ew didîtin. Dibê ku ew hetaheta wusa ew çûban û wan wusa dawîya wê baxçeyê nehanîba.

Wê demê ew di wê regeê de ew li wê hizirî. Ew çi baxçe bû. Yan jî gelo ma ew xewnek bû. Ew di xiyalkirinekê de bûn? Pirsên bi wê rengê wê yekcar wê werina hişê wî û wê serê wî dagir bikin. Keçelok xwe di nava pirsên wusa de didît û di wê demê de her ku ew pêde diçû wê tiştên

din û yê nû wê di meji û serê wî de wê rûbidan. Di wê demê de wê demê ew weke ku ew di nava afsûna baxçeyê simûrg de diçûn û wê ew weke afsûnek sermedî bû. Wê di wê demê de wê ew baxçe wê weke baxçeyek bêkêmesî bû û ti kêmesîyên wê weke ku ew nebûn. Keçelok ev hêst wê yekcar wê di wê demê de wê bi wî re wê rûbide û wê li wî serwer bibê.

Ew di wê demê de wê, carekê wê di serê wî de wê, hêstek wê rûbide. Wê weke ku wî xwest ku ew di wê rengê de li deverekê bisekinê. Ew bi wî re bû. Ber ku wî di serê xwe de wî hîskir ku ew çendî ew herin û heta dawîya jîyane xwe jî ew bi wê rengê weke ku ew herê wê dawîya wê baxçeyê wê nebê û wê nebê nesib ku ew dawîya wê baxçeyê wê bibin in. Ber vê yekê ew ki wê hizirî ku ew di wê demê de ew li deverekê bisekin in. Lê her ku ew diçûn wê tiştên xweşiktir wê bidîtan û wê bi berçavên wî biketan. Wan jî ew û hişê wî li ber bayê xwe dibirin. Weke ku ew di nava xwe de windadikirin û di xwe de dibirina nava dûnyayek din. Di wê demê de wê mirov wê ji kul, mereq, bêrî, û hêstên din ên weke wan ku wê xemê bidin û wê êşê wê bikina laşê mirov wê ji mirov wê dûrbikin.

Di wê demê de wê xwe di nava rehetiyekê de wê bidita û wê weke pirtikekê ku ew xwe rehet hîsbikê wê di wê demê de wê bidîta û wê, di xwe de wê ti giranî û wastandin wê ne dîtiba. Di wê demê de keçelok ew rehetî wusa di xwe de wî hîskir. Keçelok di wê demê de wî xwe di wê rengê de di renekê û rehetiyekê û bêhnfirehiyekê û dilxweşiyek ku wî nedikarî ew bi temenî wê wateyekê bidiyê de wê didît û hîsdikir. Ew xweşîya ku wê dida li dil wê weke xweşiyeka ku ew pirr li wî xweş dihat bû. Wî weke ku wî di demên berê de wî di ti demê de wusa di rehetiyekê, bêkul, bêxem, bêkeder, bêwastan û rehet hîsnekiribû. Keçelok hema wusa dixwest ku ew xwe di wê rewşê de ew wusa bigirê û ew wusa di wê dilrehetiyê de bimênê. Aliyê wî yê ku wê, ji wî dixwest ku ew di wê rewşê de ew xwe bi wê rengê bide domandin û hema wusa herê jî ew bû. Weke ku wê afsûnek jîyanî ku ew ya xwestek dil û laşê mirov hema wusa ji xwe fahmdikir û li gorî wê rewş diafirand hebû, û keçelok jî xwe li bayê wê berda bû. Wusa di rewş û renekê de wî xwe hîs dikir.

Di wê demê de wê weke demek kin jî bê wê weke ku ew wê xwe di nava wê hêsta xweşiyê de wê xwe berdê, û wê xwe di nava wê de wê weke jibîrbikê. Weke ku wî demekê xwe ji xwe jî ji bîrkir di nava wê hêsta xweş a **baxçeyê simûrg** de. Weke ku wî demekê ew ji kû hatibû, çûbû kûdere, ji kû vegeriya bû, diçû kûderê û hwd ew ji aqilê wî firîbûn. Wî di wê demê de ew demekê weke ku wî xwe di wê demê de wusa berda bû.

Lê bi carekê weke ku wê hêzek wê ew wê werênê bîra wî, wê bi carekê wê were li bîra wî.

Xweşiyek û xweşikatiyekê mirov digirt û her ku dem di wê ve diçû ji weke ku mirov xwe di wê de zêdetirî diberda. Rehet hîs dikir. Di xwest ku ew di nava wê de zêdetirî bimênê û ji wê dernekeve. Mirov wê têja wê hêstê ku ew dikir êdî weke ku wî ne dixwest ku ew ji wê hêstê ew dew ji wê berdê. Di wê rengê de wê weke ku wê wusa li keçelok biheta

Hinekê wê wusa dem wê derbas bibê. De ne, di wê demê de wê weke ku wê çûk keçelok li rewşekê berdabû ku ew wê çendî li azwerîya xwe wê serwer bibê û wê karibê gotinê wê li wê bibêjê. Û ankû wê gotinê wê karibê li hemberî wê bibêjê. Azwerî tiştêkê wusa bû ku wê, di ya li mirov xweş dihat de mirov ne dixwest ku ew li hemberî wê bisekinê û xwe di wê de berdê.

Ev wê, weke ku wê, keçelok di farqê de bê û ne di farqê de wê weke ku wê di azmûneke ku ew jî weke ku ew ne di farqê de bê wê, derbas bibê lê hatibû. Lê weke ku ew divîyabû ku ew ketiba farqê û di wê demê de ew weke ku ew li xwe hatiba.

Di wê demê de keçelok wê xweşikatiya ku wî didît weke ku dilê wî ne dixwest ku ew ji wê biqarihê. Weke ku wî ne di xwest ku ew ji wê bi şûn ve gavê biavêjê.

Di wê demê de wê gelek tişt wê werina hişê keçelok. Lê tenê wê weke ku wê hilêra wî û dayika wî di wê demê de wê weke ku wê heta wê wê newê bîra wê. Ew demek bi ser ve çûbû û wê di wê demê de wê weke ku ew xwe dûr kiribê û ew jixwe ne di bîra wî de bê. Lê ku ew hinekê din çû bi çûk re wê demê wî tiştêkê wê weke ku wê bi berçavê wî bikeve. Ew jî wê ew bê ku wê, di wê demê de wî dît ku wa çivîkek pirr zêde piçûk û wa hinek çêlikên wê weke ji nûka ji hêkê derketina wê bibênê. Di wê demê de ew hinekê li wê hizirî û demekê ne zêde dirêj wê li wan bisekinê û wê, di wê demê de wê bibînê ku wê, dayika wan a çivîkê wê herê û wê tiştêna weke yên xwarinê wê bike devê xwe û wê werênê û wê dema ku ew hat di hêlinê de wê bibînê ku wê, çivîkên çêlî wê dev û nikilên xwe bi hewa de wê weke ku wê ji wê re wê vekin ku ew çivîka dayik ew wê xwarina ku wê hanî ew wê berdê devê wan. Wê di demên pirr kin de wê bi wê rengê wê bi firê ji wan dûrkeve û wê piştê wê ne bi gelekî wê cardin wê devê wê tiştê wê were li wan. Wê demê ku wê dîsa ya devê xwe berda devê wan wê piştê wê cardin wê weke ku wê herê tiştêkê din wê werênê.

Di wê demê de keçelok wê hinekê li wê bihazinê. Di wê demê de keçelok wê dayika wê di wê kêlikê de wê weke ku wê xwe li hişê wî bide û wê were bîra wî. Heta wê demê wê weke ku ew ne hatibê bîra wê. Di wê demê de wê weke ku wê, di wê rewşê de wê bisekinê.

Piştî wê ku wî dayika xwe bibîrkir û pê de wê, di wê demê de wê, êdî wê hinekê wê weke ku ew li xwe were wê bi carekê wê gelek tişt wê werina bîra wî. Heta ku wê gelek tişt wê di wê demê de wê weke ku wê ji wan kêlikên ku ew dijî û ji wan kêlikên ku ew di xwe de bi wan dihizirî wê, weke ku wê newîna bîra wî, di wê dema ku ew weke li xwe hat. Di wê demê de weke ku ew ji xwe bipirsê ku ew li kûya. Ew pirs wê di wê demê de wê li xwe wê bikê. Di wê demê de wê, di wê temenê de wê ew wê were li hişê wî.

Di wê demê de çûkê ku ew hanî wî wir wê, ew di wê de wê demê hîskir û di wê demê de li nava çavên keçelok nerî ku ew weke ji wî bipirsê ew çî dixwezê. Keçelok di wê demê de wê dema ku ew li xwe hat wê demê wî di wê demê de wî di serê xwe hê ew axiftina di xwe de û bi xwe re dikir. Di wê demê de ew di wê demê de bi wê re ew di xwe de dihizirê. Di wê demê de keçelok di wê demê de wê, li wan wê bihizirê. Lê keçelok wê di wê demê de wê piştî dem û qadareka dirêj a xwe jibîrkirî û pê de wê weke ku wê xwesteka vegeîna li şûna cihê ku ew ji wê çûk ew hanîbû wir. Di wê demê de wê piştî wê, keçelok wê di wê demê de wê weke ku wê hemû hêza xwe li xwe bide hev û wê ew wê bîrê ser ziman ji çûk re. Çûk wê demê got ku xwesteka ev bê ez nûha te dikarim bibima cihê ku min te ji wê hanîyî. Lê di wê demê de du pirsên di serê keçelok de ew bi çûn ve didana kişandin. Ew jî wê yek ji wan wê ew bê ku wê, di nava baxçeyê simûrg de wê derfeta dîtina simûrg heya û ankû nîn a, di xwest ku wê ji çûk bikê. Ya din jî wê, di wê demê de wê ew bê ku ew ber çî çûk hanîbû wir û wê sedema wê çî ba. Keçelok çendî weke ku wî li sedemê gerîyabû di serê xwe de lê weke ku wêî nekaribû xwe bigihênê sedemek têr ku ew karibê bi wê xwe bide qanixkirin û pêbawerkirin. Di wê demê de ew di wê temenê de wê bi wê re wê di rewş û rengê de wê weke ku wê xwe di reng û awayekê de wê bide dîyarkirin bê.

Hingê wê di wê demê de wê dema ku wê çûk ew ji wî re got ku ez dikarim nûha te bibim wê devera ku tu min ji wê hanî wê demê keçelok xwestekê mazin bi wî re çêbû ku ew ji çûk bikê ku ew bi pirsê ku ma ew dikarê simûrg bibênê. Ma derfeta wê heya û ankû nîn a?

Keçelok wusa demekê di xwe de çû û hat. Çûk jî weke ku ew di hîskirina wî de hîs dikir û fahmdikir. Lê weke ku wê pirsê wê ne di xwest

ku ew bersivê bide heta ku ew bideng ew ji devê xwe wê nebêjê û newênê ser ziman.

Wusa demek têve çû. Wê dema ku ew çûk hat ber wî ku ew wê li wê sêwar bibê û ew wê wî bi şûn ve wê werênê keçelok di wê demê de wê gotina simûrg wê di wê demê de wê ji devê keçelok weke ku ew bi hamdê wî bû û ne bi hamdê wî bê wê ji devê wî derkeve. Lê keçelok weke ku ew bi hamdê wî ji devê wî derketibê li xwe hanî û li nava çavên çûk nerî. Piştî wê ev bi ser wê gotina 'simûrg' ve kir. Ew nûha li kûya? Derfeta min a dîtina simûrg heya? Wê dema ku wî wusa got wê demê çûk li wî zîvîrî û bi wî re bidest axiftinê kir.

Simûrg wê dema ku ew tu wê bixwezê wê bibînê wê, xwe şanî te bide. Nûha du di gelek bedireyan re derbasbûyî di serê xwe de. Ber vê yekê di dilê te de ew xwesteka dîtina baxçeyê simûrg hebû. Ew ew dît. Lê tê bi wê jî têyê bigihijê hinek qûdretna ku têyê wan di jîyane xwe de di demên piştre têyê li wan têbigihijê. Di wê demê de çûkek li ber rojê re weke ku ew firî û xwediyê pirtikên dûv ên dirêj û weke ku wê li ser serê wê weke xwediyê meyferekê bê û ankû weke rewşa li ser serê ejderheyekê bê ku wê bi wê re wê were dîtina wê bi berçavên wî bikeve. Ew diket nava nerîna wî û dîtina wî ya rojê de. Wê demê ew hinekê ji wan dûr bû. Lê çûk gotiyê de meyzênê de bersiva xwesteka te wa ya. **Simûrgê hêja**, bi qadr û şahê hamû cihanê me ya. Wê demê bi nerînek pir xweşik çûk li azmana lê nerî. Wusa demekê li berçav wî ket û piştî wê, di wê demê de ew dîsa li berçav windabû. Piştî wê çû gota keçelok ew rastîya simûrg bû te dît. Lê ew wê piştre jî wê xwe şanî te bide. Lê ew demên xwe şanî te dayinê wê têyê wan nizanibê û wê bi carekê û ankû weke ku tu ne li bendê bê wê xwe şanî te bide. Di wê demê de çûk wusa got.

Di wê demê ku keçelok bahsa simûrg kir û çûk gotiyê ku wê, keçelok di wê demê de wê gotina çûk a bi rengê weke ji dil xwestin û ne xwestinê kar ku ew pirsê li wê bikê. Wî xwestibû ku wê pirsê bikê ku 'ma min ne ji dil xwestiya êdî ew xwe şanî min nadê.' Wê demê keçelok ew pirs karkiribû ku ew wê bikê. Lê bi carekê dît ku wan simûrg hat xwarê û li hemberî wan rûda. Çûk bi evînek mazin nêzbû û bi ber ve çû. Keçelok dît ku wa simûrg çendî bi heybet a û rûdêna wê weke ya mirovekê wê vekirî bê. Lê baskên wê weke sor û xatên ji sorîyê bi ber tarîyê ve diçûn wê lê heban. Di wê demê de keçelok pirr zêde bi dilperî bû û di wê demê de ku wî hêvî nedikir ku ew simûrg bibînê wê demê wî simûrg dît. Ne dizanî ku ew çî bibêjê. Lê di wê demê de simûrg weke ya dilê wî û serê wî bizanê û zanibê ku ew bi axifê wê çî ji jê bipirsê di wê demê de wê li lê bidest

axiftinê wê bikê. De ne, berê keçelok bihîstibû ku ”kesê ku ew dengê simûrg bikê ew ji bîrnakê û wê, bi heybetekê wê bi wan re wê di xêva wan de wê cih bigirê û kesê ku ew dengê simûrgkirî wê, weke kesê ku ew bigihijê hinek qûdretna mazin wê biheta pênasekirin. Di wê demê de wê, karîba wê weke gihîştiba gelek zanîn û zanîna bi nepeniyên jîyanî û gerdûnî.

Wê demê simûrg li lê axift ku wî gota keçelok gelek tiştên ku tu min bigirê tu weke xwediyê wan î. Lê ya ku ez ji ter wê bînin ser ziman wê piştî wê demê û pê de wê jîyane te wê bi xweşî, dilxweşî, başî û pakî wê bibê. Di wê demê de wê gelek kes wê bo hildana dermanê jî wê, serî li te bidin. Wê dema ku wî wusa got wê di wê demê de wê, bi wê rengê wê werênê ser ziman. Di wê demê de wê, keçelok wê di wê demê de wê weke ku wê zimanê wî di devê wî de wê were girêdan wê lê were. Ne dikarî li hemberî wê heybeta simûrg ti tiştî bibêjê. Simûrg pirr xweşik, delal, sipahî û baş bû. Wê di wê demê de wê, simûrg wê baskên xwe wê rakê wê weke ku wê pirtikên din çengên wî de wê weke ku wê hemû bi vejîn û wê rabin wê lê were. Di wê demê de wê, demê ku keçelok ew dît wê, demê wê tişteke ku wê berê bihîstibû hanîbû bîra wî. Dihat gotin ku simûrg çeng û baskên xwe rakir û wê pirtûkên wî ku wê her yekê ji nîşanaka tayr û çûkekê bê wê bi wê re wê, ji wan re wê bide ragihandin ku ew bi hewa ketiya. Ew bi wê dizanin ku simûrg ew li kû ya. Li ser wê destpêka ku wê tayr û çûk û çivîk wê simûrg kifşbikin û wê lev bigihijina hev û wê bi ber wî de wê bifirin wê ew li ser dîtina pirtikekê li deverêkê ku wê bê gotin ku ew yê simûrg bû. Wê ew pirtik jî wê, weke pirtikek ku wê hertimî li deverêk dînyê wê salê carekê wê bê gotin ku ew xwe bide dîyarkirin û kesê ku ew girt û rahiştîyê bigihijê afsûnek mazin û qûdret û hêzek mazin di jîyanê de wê bigihijiyê de. Lê ew pirtikê simûrg wê hertimî jî wê weke nîşanaka hêzekê û qdretêkê ji simûrg wê li jîyanê wê hebê û wê bibê.

Weki din wê car bi car wê bi heta gotin ku kesê ku simûrg di xewnê de jî bibînê wê, hinek nîşanakên wê yên ku ew bi wê re wê ji wê werê fahmkirin wê hebûban û ew jî wê bi wê rengê wê bi hetan hanîn li ser ziman. Dîtina simûrg di xewnê de nîşan dide ku ew ê pêşbikeve, lê dê di demek kin de van pirsgirêkan bi ser bikeve û serkeftinek mezin bi dest bixe, nexweşiyên wî yên heyî dê sax bibin, û wê ji bo mirovên tenê yên ku ji kêfê hez dikin, ew ê bigihîje rastîyê wê were pênasekirin. Yan jî wê weke wê dilxweşiyên mazin wê bijî lê dem bi dem wê demên xamgin jî wê di xwe de wê derbas bibê. Bi wê re wê were gotin ku wê dilxweşîya

jîyanê û bi baweriya hatina rojên xwe wê were şîrovekirin. Wê hêvîyên ku mirov li tiştê dikê wê vala dernekevin. Di nava malbatê de wê derdê xwe dabarê kirinê ku wê nebê. Wekî din wê kesên ku ew di demek kin û ankû dirêj de wê, nava wan xirabûyî bê wê rast bibê û yan jî wê, ji aliyekê din ve jî wê, ji wê aliyê ve wê were ragihandin ku wê, ew bi wê rewşa dilxirabûnê a bi kesekê din re wê rû bi rû wê karibê were.

Di xewnê de dîtina sîmurgê mirov xwe dilteng dike, karekî nebaş yê demdirêj dê çareser bibe û kesê ku bi derewan bi mirovan re tevliheviyê bike dê ji nava wê were derxistin, dê bêtir dahatek bi dest bixe û dê were alikariyê. ya hezkirî û kesên hewcedar, dê sebra xwe bikişîne, xwe ji astengan dûr bixin. Ev wê weke yên ku ew di nava gel de wê li ser simûrg û dîtina wî bi gelek vegotinên din re wê bihetan ser ziman ban. Vêce ku ew simûrg di wê demê de keçelok ew ne di xewnê de lê wî ew bi rastî dîtibû. Li gorî wê kesê ku simûrg bi çavê xwe dîtiba wê baxşkirinên mazin ji wan re wê di jîyane wa de wê bûba. Rustemê zal dihat gotin ku wî dît û wê mêreniya ku ew ghiştiyê ku ew, heta jîyan hebê wê were ser ziman wê ji wê bibê nesibê wî. Li deverek din jî wê bê gotin ku nebî suleyman ew dîtîya û ber vê yekê ew ghiştiya sîyanek mazin ku ew karibê bi hemû zindiyên xwezayê û yên serxwezayê re wê, têkiliyê dênê û di nava wan de were nasîn.

Keçelok jî wê bi wê re wê êdî wê weke ku wê piştî wê ji wî re wê bê gotin ku ew di hemû serboriyên xwe de wê bi serkeve wê, hinekê jî wê bi wê ve wê were girêdan.

Simûrg wê, di wê temenê de wê, dîtina wê hertimî wê bi teybet bê û wê xwediyê teybetiyek mazin a bi aqil û zanîna ku mirov wê bi wê re wê bigihijê gelek qûdretan û wê gelek bêhît wê li mirov wê baxş bibin wê bi wê re wê were hanîn li ser ziman. Simûrg her kesek digihand destê zend. Yanî wê dema ku wê xwe şanî mirovekê wê bide ku wê bixweste alikariyê wê bidiyê wê pirtek ji xwe wê bidayê û wê dema ku wan ew pirtik derxist û hejand wê di cih de wê simûrg wê li ber wan wê rûdaba û wê alikarî wê bide wan. Di wê temenê de wê bi wê rengê wê ji wê biheta bahskirin. Lê ji bilî wê gotinên ji dil ku wê simûrg wê weke dayina pirtikên xwe wê bikarbênê wê bigota û wê demê wê dema ku ew bi navê wî re dihat ser ziman ew wê, di wê demê de wê di cih de wê li hemberî wan wê rûbida. Simûrg wê, tenê wê dilên paqij û safî wê dema ku ew navê wê hildan wê ew li wan wê gûhdar û heyîdar bûba. Ji tiştên baş û qanc re wê heba. Bo qanciyê bi mirovan bikê wê ew wê xwe şanî mirovan wê bikira. Di dema simûrg de wê wê mirov û tayr, çûk û çîvîk

wî bi hev re wê di nava aşîfî û aramiyê de wê bijîn û wê hevdû wê fahmbikiran. Lê li gorî ku wê were gotin wê rojekê wê tiştek wê bibê. Wê mirov xwe li aqil wê bigirê û wê tamakariyê wê bide nîşandin. Piştî wê, ew ji nava wan dûrket. Wê tayr, çûk û çivik û hwd wê ew jî wê ji jîyane bi aqil wê dûrkevin. Hîngê wê êdfî wê simûrg jî wê di mejîyan de wê bibê weke hizrekê û gotinekê xiyalî.

Simûrg wê her pirtikê wî wê weke xwediyê afsûnek ji ya jîyanê bê û wê karibê ji ya nepenî û nezanîyê bigihinê ya bi zanîne û bi ji nepeniyê hati zanîne. Di wê temenê de wê, di awayekê de wê, weke ku wê were gotin wê, xwediyê qûdretê mazin a di jîyanê de bê. Wê di nava jîyanê de wê pirtikên simûrg wê, di wê rengê de wê, her yekê wê weke deriyekê li rastiye û bi afsûn vekê bê. Wê di wê temenê de wê were hanîn li ser ziman.

Wê weke ku wê çawa wê di pirtikekê de wê xwe bigihênê her devera gerdûn û jîyanê wê bi wê re wê, kesek jî wê bi pirtikekê wê karibê xwe bigihênê simûrg û ankû wê têkiliyê bi simûrg re wê dênê.

Simûrg wê navê aqilê li jîyanê ku wê pêşkeve jî bê. Di wê demê de keçelok wê weke ku ew bi simûrg re hatina wî ya hemberî hev wê, weke ku wê, xewnekê bê ji wî re. Wî demekê weke ku ew li xwe hizirî wê demê di serê xwe de ji xwe re got ku 'gelo ez xewnekê di şîyarîya xwe ya di nava rojê de dibînim.' Wî wusa li xwe got. Simûrg wê weke ku ew ya di serê wî de wê bi xwênê wê bi awirên tûj, bi bixwe bawer û serwer wê li keçelok wê bînerê. Keçelok di wê demê de wê tiştekê wê were bîra wî. Wî ew ji devê dayika xwe bihîstibû. Di nava wêqas şerwilbûna di serê xwe de ew hizir çawa hatibû hişê wî. Di demekê de dayika wî ji wî re gotibû ku "simûrg gava mirov ew dît, ew bi wê hîskirina mirov a wê dema ku mirov li hemberê ya heyîdar a. Wê demê ku ew ne ji dilbûn û azwerî û nebaşîyekê bi mirov re ew bibîne wê di cih de wê ji berçav wê wînda bê." Di wê demê de keçelok wê dema ku ew bibîrkir weke ku ew were xwe hinekê li nava çavên simûrg nerî. Simûrg awirên wî rehetî dide mirov. Di wê demê de wê, dema ku mirov ê dinerê wî weke ku wê mirov di nava rehetiyekê, xwezayîyekê bi xwe baweriyekê bi aqil, zanîn û keseyetîya xwe bi xwe re bijî wê bi xwe re wê bikeve nava rewşekê de. Wî di wê demê de ew bi xwe re dijî. Çendî ku wê bi heybet û mazinbûnekê wê simûrg were hemberî wî ew tirs ku wê ji wê mazinahî û wê weke ku wê sewal û ankû heywanekê wê bigirê bi wî re nebûbû. Vajî wê, weke kesekê bi zane li hemberî mirov bê wê hêstek wê hin bi hin bi

mirov re wê çêbibê. Weke ku mirov li ser awran dimeşê wê hêstek wê bi mirov re wê çêbûba.

Her şev heyvek tijî ji asoyê derdiket û lûtkeyên çiyayê qafê bi stêran dihatin xemilandin û bi ronahiyê tijî dibûn. Çiyayek wisa ye ku awrên bi porê hiyasînê û cemedên spî di lûtkeyên wî de ne. Bi şev stêrk ji wan lûtkeyan ber bi ezmên ve diherikîn. Sîmûrg her şev ji awira stêrkekê hez dikir û bi porîke xwe yê dirêj û dirêj ew hambêz dikir.

Simûrg di wê demê de wê, keçelok wê bide li dora xwe û wê di wê demê de wê bi wî re wê bimeşê. Li dorê gelek tayrên din ên weke baz, eylo, maşok, kevok, tawus û hwd wê hebin. Tawus li milê simûrg ê rastê bû û simûrg hertimî dixwest ku ew cihê wê ewder bê. Wateya ku simûrg ji tawus digirt wê pirr zêde wê mazin û berfireh ba. Simûrg wê, tawus weke nerîneke bi dîtî a li gerdûnê û deverên nêz û dûr bidîta. Di wê demê de wê, ne tenê wê bi xaml û xweşikatiya wê re wê ew wê heba. Wê bi wê re wê, ew çavên tawus ên di pirtikên wê de wê, her yekê wê weke çavekê bi afsûn ku wê her dever û derên din ên gerdûn û jîyanê didît û li wan bi dîtî û zanîna ba.

Di wê demê de wê, simûrg wê dema xwe ya bi keçelok re wê derbas bikê. Lê wê demê wê weke ku sîmûrg wê ya serê keçelok jî wê weke çûkê wî ku pêşî dikir wî hîs dikir. Di wê demê de wê, ji hinek bîrhanînên wî yên ku wî di serê xwe de di derbarê simûrg de kirina wê, simûrg wê weke ku wê ji wan wê biaxifê wê bibêjê ezê nûha pirtikekê nedima ji xwe. Lê ezê sozeke xwe bidima. Kengi ku tu ketî zorê û mihtacê de bi rastî bi min bû ezê wê bi wê ya min a bi te re wê hîsbikin û wê demê ezê xwe bigihînim te. Wê demê simûrg bahsa tiştê ku wî jîyankiriya û ew malbate wî di bin afsûnek xirab de ji hev qatiyane wê bi gotin bikê. Simûrg ji wî re dibêjê ku wê çav, nerîn û heya min li ser te bê ku bigihijê ya xwe. Di wê demê de simûrg wusa got û ew ma sekinê. Piştî wê simûrg wê weke ku wê bi çarekê wê ji berçavên keçelok wê xawr bibê û wê herê. Di wê demê de wê, çûk û keçelok wê demek dirêj wê bi hev re wê li rex hev wê di bêdengiyekê de wê bimênin. Piştî wê bi qadarekê wê ew wê weke ku wê li xwe wê werin. Keçelok wê bi çûk re wê çav bi çav wê werê. Wê weke ku ew di bin wê heybeta simûrg de bê. Di wê demê de wî tiştê ku wê heta wê demê de wê weke vegotin û çîrok wî ji wî re wê biheta gotin wî jîyankiribû. Ew di wê demê de wê, êdî wê di wê demê de wê, piştî wê ku ew hinekê hat xwe wê êdî wê bi dengê çûkê xwe wê weke ku wê were li xwe. Di wê demê de wê, ew ji keçelok re wê bibêjê

‘dê êdî em herin. Wê di wê temenê de wê di renekê de wê weke ku wê bi wê re wê li wê bihizirê.’

Piştî wê keçelok hat ber çûkê wî yê ku ew hema weke di qama du mirovan de mazin, dirê û gir bûya wê, êdî wê, çê ser piştê û wê êdî wê xwe bigirê û wê bi çarekê wê çûk wê bê pirr û wê ji wir wê bidest firînê wê bikê û wê hin bi hin wê ji şîyê wê xwe berdê xwerê. Weke ku ew di nava awran de xwe diberdê ardê û dihê. Di wê demê de wê çûk wê li ser gelek deverên weke niştêcih re wê were. Wî çendî ku wî dema ku wê li bin xwe dinerî wî siha çûk didît ku ew weke wî bi wîre di firî diçû lê wê weke ku wê ti kesekê wê ew ne dît. Wê demê ew hîs û hêst di serê keçelok de ew afirî. Ew hê aqilê wî li serê çîyê bû û wê dema ku ew çawa simûrg dîtibû. Di wê demê de wê carna wê ji xwe re wê bihizirê û wê bibêjê ku ew çawa gihişt dîtina simûrg.

Di wê demê de wê hinekê din wê werin û wê piştî wê, bigihijina wê devera ku wê keçelok wê li wê çûk dîtîya û wê, ew biriya sserê çîyê. Di wê demê de ku ew hatina wir, çûk dîsa bû û piçûk bû weke du teliyan piçûk bû. Hat û ser çiqilekê danî û di wê demê de li hemberî keçelok ma. Keçelok ne wastiyayî bû. Lê weke ku ew wastiyayî wê di wê demê de wê, hinekê wê li binê darê wê rûnihê û wê weke bêhnê bistênê wê bikê. Çûk di wê demê de wê li keçelok axifî û gota keçelok êdî tu weke kesekê ku wê xwediyê hinek sîyanên ku du tu jîyanê de bê bi wan xwedî bê. Ev wê ji aliyê hemû tayrik û heywanên serard û binardê ve wê were zanîn. Wê yek ji wan wê tiştêkê wê ji te w nebin. Wê hemû wê bi ter re wê weke dost û heval bin.

Keçelok li hemberî wan gotinên çûk tenê li lê nerî. Wekî din ti tiştê din wê nekir û bi wê re ne hanî ser ziman. Weke ku ew hê di bin bandûra wê de bû. Piştî wê çûk gotiyê de ezê nûha herim. Lê wê hertimî wê çavekê min li ser te bê ku tu li kûderê bê ezê karibim xwebigihênima te. Wê demê keçelok gotiyê ku tu ji min dûr wê demê tê çawa min bibînê. Wê dema ku keçelok ev weke pirsekê ji çûk kir çûk ma sekinê hinekê û gotiyê de ku tayrûçûkan de çavê hîsa wan piçûk nebînin. Ew hemû tiştî dikarê bibînê. Afsûna wê teybet û xort a.

Bi wê gotinê weke ku keçelok bersiva xwe di wê demê de girtibû. Ew ma sekinî. Lê piştî wê ku ew weke ku ew hat xwe û ku hê çûk li wir li rex wî bû, ew pirsê ku ew li azmana dema ku ew bi çûk re diafirî ew hat bîra wî. Ew jî ew bû ku wî gota çûkê, ‘em li ser gelek zewî, merg û niştêcihên bi mirov re çûn. Lê weke yekê ji wan em nedîti em ji wan bûhûrîn. Lê min siha de li bin me re dîtî ku ew bi me re difirî û dihat.’”

Wê demê çûk gota keçelok wê di wê demê de ku em çendî nimz jî firîban wê yekê ji wan wê weke ku me ne dîtîba. Afsûnê nedîtîne li ser me hebû û wê demê wê me ne dîtîba. Dibîyabû wan hineka ji wan wê demê em hîskiribin. Kesên ku ew aqilê hêstên wan ên pêşketî û bi zane. Lê wan jî wê nikariba ku ew me kifşkiriba.

Li ser wê bersiva çûk wê keçelok wê hinekê wê weke ku wê di xwe de wê li wê bihizirê û wê weke ku wî bersiva xwe girtibê wê êdî wê li çûk wê bibê xwediyê nerînekê û awirekê. Di wê demê de wê êdî wê çûk wê ji berçavên wî di cih de wê winda bibê û wê ji wir wê herê.

Piştî wê ku çûk ji cem keçelok çû û pê de wê keçelok wê bi tenê wê bi mênê û wê di wê demê de wê, li wê ya ku wî jînkiri a dawî wê li wê bihizirê. Ew weke xewnekê lê dihat. Lê wî ji xwe re got ku 'ez şiyarbûm, ew ne xewn bû.' piştî wê hinekê ma sekinî. Wê demê wê ji aliyekê ve wê di dilê xwe de wê pîrr zêde wê bidest kêfxweşbûnê û dilxweşbûnê wê bikê. Wî simûrg dîtîbû. Di wê demê de wê êdî wê hemû qûdretên ku wê bahsa wan bi dîtîna simûrg re wê werina kirin wê demê wê bi wî re wê xwe bidan dîyarkirin û wê bi wî re wê bûban. Ew hingê li wê hizirî û di wê demê de ew di xwe de di serê xwe de çû û hat. Lê dayika wê hertimî tembîhbûna dilnizmî û xwe windanekirinê li lê kiribû û di wê demê de wî ew bibîrkir. Wî di wê demê de wê nexwest ku ew xwe windabikê. Keçelok wê di wê demê de wê hinekê din wê li wir wê rûnihê û wê piştî wê ku ew weke ku ew hat xwe êdî wê bidest domandina rêya xwe û rêwîtiya xwe ya bi ber malê ve wê bikê. Di wê demê de hilera wî hat bîra wî. Wî di wê demê de ji xwe pirsî ku wî çawa tê dernexist ku ew ew bû. Û wê çima ew ji wî re negot. Wî got ku ez dema ku ez gihiştîma wê ezê wê ji wê bipirsim.

Keçelok wê di wê demê de wê di rêya xwe de wê demek dirêj wê herê. Wî jî ne dizanî ku wê çend çîya û merg derbaskirina. Di wê demê de ew gihiştîbû çoleka wusa beyer ku wê dengê ku ew di wê de hatîba kirin wê weke ku ew dengvegerin wê bi wê re wê weke ku wê bûba. Keçelok di wê demê de wî, ji xwe re got ku ev çola bêkes a. Ez çawa hatimê ez divê ku ez xwe di cih de ji wê xilas bikim. Ew di wê demê de wê, hinekê wê herê. Di wê demê de wê, tenê wê geyayê hişkbûyî wê were dîtî. Lê ku ew qadarek din wê herê wê di wê demê de wê, avak ku ew di herikê û wa male piçûk wê li berçavê heya wê bibîne. Di wê demê de ew di wê demê de wê, pîrr zêde wê mareq bikê. Di wê çola bêkes de wê cihê wê malê wê çî bê. Ew hinekê li wê hizirê. Ku ew nêzî malê bû wê di wê demê de wê, bibîne ku wa xwediyê malê wê jin wa tenê wê li male. Wê tenê wê sê

zarok li devê dêrî ku ew bi hev dileyizin dît. Piştî ku ew hat û silaf da xwediye malê jinê wê demê got ma hun mêhwanan dihawênin. Jinê got mêhwan mêhwanê xwûnê na. Ser serê me û çavê me. Lê di dewama wê de got ku zilamê min çûya nêçîrê û ew hê ne vegeriya wa. Wê jî li malê bi tiştina va alaquadar dibû. Li pişt malê ardekê mazin weke ku ew hatibû paqijkirin û hatibû çandin. Ji simbilên wê gihat fahmkirin ku genim bû hatibû çandin.

Piştî wê, keçelok li devê dêrî rûnişt û jinekê bo ku ew têhna wê germê ji ser wî bi şikênê ew di bin arzêlekê de da rûniştandin û zerike dewê cemidî hanî ji keçelok re û keçelok veşart. Hinekê wê di wê demê de wê dema ku wê karê xwe bikê wê, di awayekê de jê wê heya wê li ser zaroyên wê bû. Ku yek ji dengê wan bi leyistika wan jî dihat wê di cih de wê karê xwe di berda û di hat û li wan dinerî ku ma çî bû. Wusa di demek pîr zêde kin de wê jinik wê dibê ku ew deh caran di wê rengê de ew li ser dengê zarokan wê karê xwe wê berdê û wê were derxê. Wê rewşê pîr zêde wê mereqa keçelok kişand. Di wê demê de wî ew ji wê pirsî.

Jinikê wê dema ku keçelok ew pirsî ew jî li rex wî rûnişt û ji wî re bahsa xwe û rewşa xwe û wê rewş kir. Wê demê jinekê ji zaroktiya xwe bidest vegotinê kir û ji keçelok re bidest hanîna li ser ziman kir.

”Lawiko ez nizamim ti kiyî lê min ji te hîsek baş girt. Ez niza çima lê dilê min xwest ku ez ya dilê xwe hemûyî ji ter bibêjim. Li serê vê çiyayê her demê mirov rastê ti kesekê nayê ku mirov ya dilê xwe ji wan re bibêjê.”

”Ez navê min **dilnarînê** ya û birayekê min hebû law bû heta ku tu bêjê bes. E wjî navê wî Pirbidil bû. Dayika me wê jineka hêja û qanc bê. Ew jî navê wê, Bîrbûn bû. Rojekê em hê zarok bûn û ku me nekarî bi aqilê xwe yê zaroktiyê wê fahmbikin wê dayika me wê bi nexweşiyek giran wê bikê wê herê ber rahma xwûdê. Ez û birayê xwe bi tenê man. Bavê me jî ne kesekê ku tu bêjê wusa baş bû. Ew her timî bi ser me de di xûriya û dihat bi ser med de û dengê xwe li me bilind dikir.»

«Rojekê ew çû û çend rojan ne hat malê. Me jî mereq kir ku ew çû kûderê. Lê ew piştî çend rojan ku ew hat wa jinek li rex wî bû. Wî ji xwe re li ser dayika me jinek ji xwe re hanîbû. Ew jî ji me re bû dayika hewî. Ew jî navê Şîrda bû. Lê ew di çend rojên pêşî de wê pîr baş wê li me tevgerihê. Lê piştî wê bidest nebaşîbûna li hemberî me kir. Bavê me jî ket bin bandûra wê û weke li hemberî tevgerîya. Di wê demê de wê, hertimî ew wê gilêhê me li hemberî bavê me bikê ku ew me reş bikê.»

«Wusa demek têveçû êdî ezîyeta ku wê li me kir me di wê de nekarî xwe bigirin û rojekê ez weke xwûşka mazin a birayê xwe min rahişta destê birayê xwe û ez di wê dem de ji wir çûm. Bi gotinek din em ji malê ravîn. Ya rastî wê demê dayika me ya hewî wê dizanî ku ez tiştêkê wusa dihizirim. Lê wê serê xwe ne êşîya û wê, bi rastî dixwest ku ew ji me xilas bibê. Di wê demê de ew hinekê di wê demê de wê têve herê ez û birayê xwe hatin û û bi lingên bi lez em ji malê dûrketin. Em hatina çûleka bêkes. Em geleki birçibûn û me bi sawal û heywanan re çêrî. Di wê demê de em, ku em hinekê çûn e, gihiştina jineka pîrr zêde pîr û wê, ji rewşa me fahmkir ku em di rewşek xirab dena. Wê em birina malê û em di xwarin da me, serê me şîşt û hinek cilên nû dana me ku em li xwebikin.»

«Wê demê jina pîr ku wê li rewşa me pîrsî û me jî hemû tişt ji wê re got ew wekeli me bû xeedî. Piştî wê demek têve çû ew êdî wê ji me re got ku nûha divê ku hun amedekariya xwe bikin, ava xwe hinek nanê xwe şifek piçûk hildina li cem xwe û herin, ku hun nexwezin ku bavê xwe bigihênê we. Wê çawa dizanî bavê me li pay me ya em mana şaş. Di wê demê de ew hinekê din çûn wê demê gota me sê rê li pêşîya ne. Riyek wê weke rêya xezalê bê û ku hun ketina wê rêyê de aman di wê de ti avên ku wê derkevina hemberî we ji wan avê nevexwûn. Wê demê wê gota me ku hun ji wan ava vexwûn hunê jî bina xezal.»

«Wê wusa gota min em çûn. Di rê de em geleki çûn û me ne dizanî ku em çûna kûderê. Em geleki wastiyan û me hizir fikir ku me rêya xwe şaş kir. Birayê min wê demê geleki wastiyabû. Hingê wastiyabû ku wî xwe li ser lingan negirt. Wê demê ava ku ew pêşî derket li pêşîyê wî hema xwe negirt û devê xwe kir avê û hinek ji wê vexwart. Heta ku min farqkir û min kir ku ez xwe bigihênimê nehêlim ku ew wê avê vexwe û ava ku me bi xwe re hanî wê vexwe wî hinek vexwart û ew û bû xezalek.»

” Êdî minê çi kiriba min ne dizanî. Di wê demê de ez ez bi wê wast û xamginiyê û çavşiliyê ez li binê darekê min xwe girt û ez di wê de di xewê ve çûm. Wê demê min di xewna xwe dît ku wan kesekê bi sîwar û pîrr ciwan, bedew û law wê bi ber min ve dihê. Lê piştî min dît ku ew ciwan bû weke ava bahrekê û pîrr sipî zelal. Wê demê ew min dît ku wa heman ciwan wê bi şewkekê masîgirtinê wê were ber wê bahrê. Piştî wê şewkê xwe avêt û ew şewkê wî li min aliqî. Piştî wê min dît ku ew bahr dîsa bû ew law. Ez mama şaş û mat.»

«Ew law pîrr li min levhatî hat. Wê demê ku ez şîyar bûm, min di dilê xwe de got ku xwezî ew xewn rast ba. Wê demê min dît ku wa kesek wê

li ber serê min wê kar dikê ku ew bi min re diaxifê. Lê wê dît ku ew ciwan bi carekê weke ji berçavên min winda bû. Di wê demê de min dît ku wa sûwarek hat û min mereq kir ku ew kiya. Wê demê ku ew hat nêz min dît ku wa xortekê levhatî û bedew wê sûwar a li wê haspê ku ew bi ber min ve hat. Wê demê ew hat û li hemberî min sekinî. Wê demê me hev naskir û em hinekê li hev rûniştin. Piştî wê, min bahsa xewna xwe ji wî re kir. Piştî wê di wê demê de di dewama wê de min bahsa jîyane xwe ji wî re kir. Piştî wê tişta ku ew hatî serê me min ji wê re got.»

«Xwûdê zanê ciwan li me xwûdî derket. Piştî wê, min bahsa birayê xwe kir ku ew çawa bûya xezal dema ku wî di rêya xezalê de ava wê vexwert. Wê demê birayê min weke xezalekê xwe ji me dûr digrt. Piştî wê wî ez li haspê xwe bi xwe re sûwar kirim û birim. Birayê min jî weke xezalê da pey me.»

«Piştî wê em hatina vê deverê. Li vê deverê ez û ew ciwanê law û bedew bi hev re zewicin. Ev hersê zaroyên me ku ew ji bûna.»

Piştî wê, ku wî vegotina xwe navber dayê keçelok bi xwe re bir pişta malê û li wir birayê wê yê ku ew bûya xezal şanî wê de. Di wê demê de ew pîrr xamgin bû. Di wê demê de wê, serborîya wê pîrr zêde wê keçelok wê dilêşî wê bikê. Piştî wê demê ne bi geleki zilamê jinê hat û silav da keçelok û di wê demê de ew bi hev re rûniştin û keçelok weke mêhwanekê baş ji aliyê wan ve hat pêşwazîkirin. Piştî wê keçelok wê demê ku wan xwe rehet kir û piştî wê ku wê bikê ku ew bikeve ser rêya xwe de wî xwezîya ku ew kûr bibê cardin mirov ku ew xwûşka wî êdî êşa wî nekişênê. Di wê demê de wê xezal hema bi carekê wê bibînê ku wê wergerihê li ciwanekê law. Mêrê jinê û jin di wê demê de ew pîrr zêde ji wê şaş û matmayî man. Di wê demê de mêrik, zanî ku keçelok ew bi xwestina xwe ya ji dil ew da kirin. Wê demê mêrik bi awirên acêbmayî li keçelok axift û gotiyê de «ti dibê qey te bi awirên xwe simûrg dîtîya û êdî hemû tiştên ji dilê de weke tu dixwezê dibê.» Wê dema ku wî wusa got keçelok weke şaş û hinekê bi awirên ku ew ji wan biravênê bibê lê hat û di wê demê de nexwest ku ew bi wan re çav bi çav wereê. Lê di wê demê de ya ku ew ket dilê wî ew bû ku ew hema bêjê sipas bo we ez weke mêhwan herê kirim û ji wir bidest çûyinê bikê.

Keçelok jî ew di wê demê de wê, demê wî weke ku ew tişteke nû bû bo wî. Lê wî nekaribû wê fahmbikê. Çendî ku wê mêrê jinê wê weke ku wê bi awayekê êmin wê bi wê bawer bê ku keçelok ew dayakirin wê demê ew bixwe ji xwe ne wilqasî bi êmin bû.

Di wê demê de jinik pir dilxweş û kêfxweş bû ku ew gihişt birayê. Di wê demê de ew di wê demê de wê, hingê bi kêfxweş bû wê, weke ku wê çavê wê êdî wê tiştêkê wê nebiînê û di serê de wê, weke ku ew wê herê dînyayek din. Wusa lê hatibû. Keçelok di wê demê de wî bixwe jî dikir ku ew wê rewş wê hinekê wê fahmbikê. Di wê demê de wê, çûkê bi afsûn wê hemû gotinên wî yên ew ji keçelok re ku ew hê di nava baxçeyê simûrg de bûn ku wê ji wî re gotibû û piştî wê ku wê ji keçelok re gotibû wî hanî ber bîr û hisê xwe. Ew di wê demê de li wan hizirî.

Lê keçelok di wê demê de wî di wê demê de ku wî ew dabû kirin jî wê nêzabê ku ew çî bikê. Di wê demê de wê tenê wê di bin bandûra wê hêsta xwe de bê ku ew nûha ji wir rabê û ew herê. Ev xwestek wê di wê temenê wê di serê wî de wê di wê demê de wê biafirê.

Lê keçelok wê weke ku tiştêkê din ku wî bi xwe jî wî fahm nedikir ew di da ragirtin. Di wê demê de ew di wê temenê de wê di wê rengê de wê weke aliyekê wê yê ku mirov wê karibê wê di wê temenê de wê li wê bihizirê bê. Di aslê xwe de wê, di wê rengê de wê karibê wê bi wê re wê li wê bihizirê û ku wê, di wê çerçoveyê de wê, li wê bihizirê.

Keçelok di wê demê de wê demê ew qadarek din jî ew li cem jinik û mêrik dimênê û ku ew çawa dilşabûna xwe bi birayê jinikê ku ew ji xezaltiyê vegeriya li mirov wê bi wê werênê. Wusa demekê bûhûrt û piştî wê, jinikê û mêrik ew bi dest li keçelok hizirkirinê kirin ku ew kiya? Ew perîyeka û ankû ew kesekê din ê pîrr bi zane ku ew ne ji wê dînya wan bê. Dibê ku ew cin bê? Wê demê wê jinik bi wê rengê wê li keçelok wê bihizirê û wê di serê xwe de wê li keçelok wê werênê ser ziman. Wê dema ku jinik bi keçelok re ew hatibû çav bi çav wê demê keçelok ew bi awayekê rehetî wî ew di wê demê de wê ji awirên jinikê wê fahmbikê û wê têbigihê. Di wê demê de keçelok wê tiştêkê din jî wê bi wê rengê wê di xwe de wê kifşbikê. Ew jî wê zîzbûn û xesasîyeta ku ew bi hêstiyarî ew bi xwe re wê hîsdikê bê. Di wê demê de wê bêî ku ew jinikê wê gotinekê wê ji wî re wê bibêjê ew hîskirinên wî yên ku wî ji wê girtin û fahmkirin wê di wê temenê de wê wê hizirkirinê wê bi wê re wê bi hisiyetekê wê bide çêkirin.

Keçelok di wê demê de ew hinekê li xwe hizirkirî. Di wê de demê de wê hinek gotinên çûk wê werina berbîra wî. Ew jî wê ew bin ku em çûk bi afsûna xwe ku em bi çav bi çav hatinê re em ji ya ku ew yê hemberê me wê hîs dikê em wê dikarin wê hîsbikin. Yan jî wê dema ku wê destê xwe wê bi fîzîkî wê bide me û ankû em destlêdanekê wê bikê em ji wê dikarê wê bi rehetî wê hîsê dîsa ji wê bigirin.

Wê dema ku wê keçelok wê bi jinikê re wê çav bi çav wê were wê hingê wê ew wê bi wê re wê bibê. Lê wî ne dixwest ku ew ji xwe bi mikurbûnekê wê werênê ser ziman ku ew gihiştîya wê siyanê weke ku wê çawa wê çûk wê, ji wî re wê werênê ser ziman. Wusa demekê wê têve wê herê û piştî wê demekê wê were dîtin ku wê çûk wê di wê demê de wê bi wê re wê di wê rengê de wê weke aliyekê wê yê ku mirov wê karibê wê bi wê re wê werênê ser ziman bê.

Keçelok di xwe de wî weke ku hêstna ku ew rû didan û li wan digihişt wê di wê demê de wê weke aliyna wê, yên din ku mirov wê karibê wê di wê temenê de wê bi wê re wê li wê bihizirê û wê karibê wê fahmbikê û wê werênê ser ziman bê. Di wê temenê de wê weke aliyekê wê yê din wê ew bê ku mirov wê karibê wê di wê temenê de wê karibê wê bi wê re wê li wê bihizirê bê. Di wê çerçoveyê de wê li wê bihizirê û wê fahmbikê bê. Keçelok wê hinekê din wê di wê demê de wê bi wan re wê rûnihê. Lê wê di serê xwe de wê pirr zêde wê bi hizirê û wê keve nava hizirkirina de. Di wê demê de keçelok wê di regekê de wê weke ku wê, di xwe de jî wê bihizirê û wê di nava hizran de wê, herê. Demekê wê weke ku ew di nava hizran de wê herê û wê weke ku wê hinekê wê xwe ji bîrbikê. Wusa lê hat. Lê ew zêde ne doma. Di wê demê de ew dîsa wê weke ku ew li xwe hat û cardin rê û rêwîtiya wî hat bîra wî. Di demê de xwediyê malê keçelok ragirtin û heta ku wan xwarinek ne denîna pêşîya wî ew ne berdan. Piştî wê keçelok dîsa ku wî xwarina xwe xwar û hinekê din xwe rehet û pê de wê, xwe li hev bide hev û wê di wê demê de wê, bikeve ser rêya xwe û wê di wê demê de wê bi dest çûyina xwe ya di rê de wê bikê. Di wê demê de ku keçelok ew ket rê de wî bixwe jî wê ne dizanî ku ew çawa diçû. Hingê ew di wê demê de wê di regekê zû de ew diçû. Di wê demê de keçelok dikarê gustilka xwe derxê û bikê bin zimanê xwe û ji herdû gîyanê wê bixwezê ku ew di cih de li malê bê. Lê ew di wê demê de ew kesê ku ew li qasra serê çîyayê qafê ku wî dema ku wî gula sor a bi navik hilda wî ji wî re gotibû ku têyê bi lingê xwe herê. Ber vê yekê wî serî li tiştêkê wusa nedabû. Nexwe ew di wê demê de wî karîba xwe di cih de ew di wê demê de wî biriba malê.

Lê keçelok di wê demê de wî di dilê xwe de wusa wê di wê kêlîkê de wî xwest ku ew bigihîjê li malê. Hem wê kêlîkê wî di xwe de wê bêsabriyek hîskir û hem jî wî di wê demê de wî weke ku wî di xwe de wî hîskir ku ew çendî dixwest ku ew dayika xwe bibînê.

Di wê demê de wî jê bi tememî fahm nekir û di nava hizirkirinê de wî fahmnekiribû ku ew di kijan deveran re ew çûbû û bûhûrî bû û ew hatibû

ew di wê demê de wê xwe li devereka nêzê nişteciha wan ku ew li wê dijîn wê bibînê. Di wê demê de ew li wê ma şaş û mat. Wî zan dikir ku ew hê rêwîtiya wî gelek maya. Ew di wê demê de ew hat û wê dema ku wî xwe wusa dît ew pîr zêde kêfxweş û dilxweş bû. Di wê demê de wê, di rengê de wê, weke ku wî xwe di nava rewşekê dîtibû ku wî fahm nekiribû. Di wê demê de keçelok hat û ku wî xwe li deverek nêzî cihê male wan dît êdî ya ku ew li wê hizirî wî di cih de wî xwe berda û li tiştê ne hizirî û bi wê bêriyê wê bi dest bazdana bi ber malê ve wê bikê. Di wê demê de ew dema ku wê qaderekê wê bi meşê wê di wê demê de wê were wê were û wê bigihijê malê. Di wê dema ku ew gihişt malê de wî dît ku wa dayika wî ya pîr wa ji xwe re li keviya devê derî rûniştî û wa bi tiştina re meşkul dibê. Keçelok wê dema ku wî dayika xwe dît wê demê wî bi dengê de di wê de ku wê hîsa bêriyê pîr zêde hebê wê bibêjê yadê û wê bi ber wê ve wê bi lez wê herê. Dayika wî ji cihê xwe rabû û got 'axxx kûrê minê delal, min digot ku qey ezê êdî te bi navê dînyeyê carek din nebênim û hat û kûrê xwe himbêz kir. Piştî wê bi hev re bûhûrî hundur bûn. Pisik û sa yê ku wî xilaskiribûn ew jî li devê dêrî bûn û ew weke li bendê wî bûn mabûn sekinî.

Keçelok di wê demê de wê derbas hûndûr bibê bi dayika xwe re û wê hinekê bêhna xwe bistênê û wê piştî wê bidest vegotina serborîyên xwe ji destpêkê heta dawiyê ji dayika xwe re wê bikê. Çi hatîya serê wî hemû tişt ji wê re hanî ser ziman. Piştî wê di dawîya dawî de dayika wî gotiyê kûrê minê delal me tu gihiştî armanca xwe. Tişt ku tu bo wê çûbûyê ew ew hanî. Di wê demê de keçelok got herê yadê û di wê demê de wî bersiva wê da. Di wê demê de piştî ku ew demek dirêj wî bêriya xwe bi dayika xwe re derbaskir û hênekê bêhn stand wê hilêrê wê were bîra wî. Wê demê wî ji dayika xwe pirsî ku ma ew li kû ya. Dayika wê got kûrê min ji roja ku tu çûyê wê hilêrê rojekê jî ez bi tenê ne hiştima û ji min re diaxift û tûnabûna te bi min ne de hîskirin. Ew hilerek qanca ew êdî ji male me ya. Keçelok li ser wê gotina dayika xwe hinekê bi ken bû û gotiyê dayika min a delal ne ew hilêr ne hilêrek bi rastî a. Ew keçikeka ku ew bûya hilêr an jî ew bi afsûnê bûya hilêr. Piştî wê keçelok bahsa kêlîka hatina xêwa wî li cih kir û di wê demê de bahsa alikariya wê keçika xweşik a bi navê zarê ji wê re kir. Piştî wê bahsa bi şûn ve hatina xêwa xwe kir. Di wê demê de wê, hinekê wê ku ew demekê axiftin û pê de wa keçelok dît ku wa hilêr rûda û xwe da dîyarkirin. Di wê demê de keçelokê bi wê re hinekê axift û di dawîya dawî de mesele hat ser hanîna ava zimrûtê. Keçelok gotiyê de min hanîya û di wê demê de wê, keleok

sewilkê piçûk ê ava zimrûtê derxist û danî li holê. Di wê demê de keçelok wê dema ku wî ew derxist herkesek bi dilperî bû. Di wê demê de hilêrê li bendê keçelok ma ku ew wê bikarbênê li ser wê. Demê dayika wî ew da sekinandin ku ew wê çawa wê bikarbênê. Di wê demê de keçelok hema teliya xwe kir devê sewilkê piçûk û weke ku ew şilkir ji wê ava zimrûtê û bi ser piştê hilêrê re hanî. Di wê demê de hema çawa ku wê ew destê xwe bi ser piştê wê de hanî dît ku wa hin bi hin wê hilêrê gûharî û çavên wê bûna çavên mirovan û ew bixwe hin bi hin bû weke mirvekê. Ew hemû li berçavê keçelok û dayika wî bû. Di wê demê de dayika keçelok wê biawir û nerînên balkêş û bi heybet wê li wê vegûharîna wê binerê. Lê di wê demê de wê dema ku wê, dît ku ew çawa bû weke mirovekê û dît ku wa rût a û ti tişt li ser wê nîn a, hema wê di wê demê de wê pêşmalka xwe ya mazin ama tarişa wê ji hev kişand û ew vekir û di wê demê de avêt ser keçika ku ew ji wê bû. Di wê demê de keçelok bi destê xwe yê ji ava zimrûtê şil bi ser dayika xwe de jî hanî. Di wê demê de dayika wî jî weke ku ew ji ber çêtir tiştan bibîrbikê lê hat û xwe zêdetirî baştir hîskir. Di wê demê de hema navê 'şahbaranê' wê hema ji nava lêvên wê derkeve. Di wê demê de wê, di wê demê de ku ew vegeçîya li xwe wê êdî wê dayika keçelok wê bir hundur û cil lê kir û piştî wê di wê demê de wê, êdî wê werênê hundûr. Di wê demê de wê herdû jî wê nûka wê bidest bibîrkirinê wê bikin. Di wê demê de wê şahbaranê wê bidest tiştê ku wê ew hatiya serê wê û xwûşka wê hemû yî ji keçelok re wê bîrê ser ziman. Wê di wê demê de ew çawa ew afsûnek nefretê wê çêbikê ku wê bavê wê yê şah wê bi tiştên bî hêrs û xirab re wê rabê ku ew di nava xlkê de ew ne baş were nasîn. Di wê demê de wê, hingê wê, di şahbaranê wê hemû tiştê wê ji keçelok re wê werênê ser ziman.

Keçelok jî wê weke kesekê din wê lê were. Piştî wê keçelok bahsa dîtina simûrg kir û di wê demê de ew ji aliyekê çûkekê bi afsûn ve ew çawa ew hatiya birin li qasra wî ew yek bi yek ji dayika xwe û şahbaranê re wê hanî ser ziman.

Piştî wê keçelok wê di wê demê de wê hemû tiştê wê werênê li sêrbarê. Wê dîsa wê qasra xwe wê bidest bixê û wê di wê demê de wê rajê dayika xwe û wê şahbaranê û wê wan bibê qasrê. Di wê demê de ew wê, di wê demê de wê, wezirê dilxirab jî wê, di wê demê de tiştêkê pirr zêde xirab wê werênê serê wî. Di wê demê de wê, keçelok wê bi gustilkê wê bakê gîyanên wê û di wê demê de wê li wan wê ferman bikê ku ew di nava avê de ew giravek piçûk ku wê ti kesek wê nikaribê herê wir û wir bibîrê wê

çêbikin û dora wê bi marên avê bê û ew li wir were bicihkirin ku ew heta heta li wir bê. Ew nikaribê xwe ji wir xilas bikê bê.

Wusa êdî wê gîyanên gustilkê wê bikin weke keçelok wî ji wan re gotî. Piştî wê di wê demê de wê, keçelok wê bi wê ava zimrûtê wê, di baxçeyê xwe yê qasra xwe de wê avake ku ew diharikê wê bide çêkirin ku ew ji her tiştê re ew weke derman bibê. Di wê demê de wê, bi wê rengê wê êdî wê dîsa wê bi dest jîyane xwe ya weke ya barê wê bikin.

Lê hê jî wê şahbaran wê ne bi dil bê û wê weke ku wê xamginiyekê bi wê re wê hebê û wê li ser awirên wê hertimî wê xwe bide dîyarkirin. Keçelok di wê demê de wî ew farkir û di wê demê de wî xwest ku ew wê ji wê bipirsê ku ew berçî wusa weke bi xamgin a. Di wê demê de wê bahsa xwûşka wê ya ku ew hertimî ji wê re wê weke dost û hevelek hêja bê wê bahsa wê bikê. Di wê demê de ew jî wê, ji ber ku wê di wê demê de wezir xwestibû ku ew wê ji xwe re wê bibê û wê ew herê nekiribû û ew kesekê din di dilê wê de hebû êdî ew biribû deverek ne dîyar ku ew êdî ti kesekê wê ne dizanî ku ew li kûderê ya. Di wê demê de wê, ji keçelok re got ku wê dema ku xwûşka min ew red kir û hat min û ku min jî ew red kir êdî ew weke dîn û har bibê lê hat û di wê demê de ev xezeb hanî serê me hemûyan. Keçelok hingê di wê demê de wî xwest ku ew wê fêr bibê ku ew li kûderê ya. Di wê demê de wê, weke ku wê di nava xalkê de wê li ser wê nûqtaya jîyane keçelok wê were ser ziman ku ew wê li gelek deveran wê bipirsê û wê di dawîya dawî de wê, fêrbibê ku wa keçik ji aliyê wezir ve bi awayekê hatiya şandin li deverekê li hindistanê û li wir li wir ragirtiya û ew di awayekê de ew di bin afsûnek giran de hiştiya ku ew tiştê ew bibîr nekê. Keçelok di wê demê de wê fêr dibê û di wê demê de ew êdî ew amedekarîyên xwe dikê ku ew herê û xwûşka jina xwe werênê cem wê ku ew dilxweş bibê. Navê wê jê gulzêrê bê. Ew navê wê jî wê wateyek wê hebê. Şah wê, di destpêkê de wê zarokên wan çenebin. Ew serî li gelek deveran û kesên ji wê fahmdikin didin. Di dawiyê de ew çareyê bi destê kesekê xirab ku ew weke xwediyê malbatek faqir bin. Di wê demê de wê ew wê demê wê her şev wê şah wê xwe bikê şeklê kesekê faqir û wê cilên faqiran wê li xwe bikê û wê li nava xalkê wê bigirê. Di wê demê de ew dihê ber şebeye wê malê ew dibînê ku ew hingê bi hev dilxweşin êdî wê mirov nikarê wê bi gotinan wê werênê ser ziman. Hingê wê di wê demê de wê şah wê di wê demê de wê dema ku wê, veqerê qasrê wê cilê xwe wê bi gûharênê û wê fermanê bide çend sûwarên xwe ku ew herin wî mirovî hildin û werênina hemberê wî.

Di wê demê de ew jî wê di cih de wê herin û wê mêrik wê werina hemberê şah. Di wê demê de wê şah wê dilxweşiya wî wê demê jî wê ji wî bixwênê. Di wê demê de wê, şah ji wî bipirsê û wê bibêjê ku «belki min tu dayi girtin û ezê serê de bidim lê xistin. Lê tu dîsa biken î.» Mêrik wê demê ew dîsa li rûyê şah dikenê û wê bi gotinên xwe wê bibêjê ferman ya şahê min a.

Di wê demê de wê, şah çî dikê wê nikaribê wê, gotinek ku wê ji wê xamgînî wê were hîskirin ji devê mêrik wê bigirê. Piştî wê şah wê weke ku ew xwe radestî wî û rûkeniya wî mirovî dikê. Wî dibê û li cem xwe dirûnênê û wê ji wî wî bipirsê ku ew çawa û bi çî sedemê wusa dilxweşa. Wê demê wê şah wê ji wî re wê bibêjê ku wê bibêjê 'ez di qasrê de dijim û evqas mirov di xismete min û di gotina min de na. Xazineyên welêt di bimin fermane min de na. Ez çî bxwezim dikarim bikim. Lê ez weke ne ne bi dilxweş im.» Wê demê merik wê bibêjê ku ez xwediyê gulzêrekê me. Her şev ez û jina min ev ji hev re diavêjin destê hev û bi wê dilxweşiya xwe dikin. Ew me pir dilxweş dikê.» wê dema ku wê mêrik wê bibêjê wê demê wê şah wê mêrik wê berdê serbest ku ew herê malê û wê hinek tişt û zêr jî wê bidiyê ku ew ji faqiriya xwe xilas bibê. Di wê demê de wê şah wê fermanê bide ku ew ji zêr ji wî re guleka xweşik were çêkirin û ew werênina ji wî re. Wî demê şah hizirkiribû ku ew wê gul zêrê wê êdî wê ew û jina wî biavêjina ji hev re ku ew dilxweş bibin.

De ne, wê gul zêr wê metalek bê û wê hinekê wê giran de. Wê demê wê dema ku ew ji şah re dihê çêkirin û ew ji wî re dihê hanîn ew wê di wê demê de wê bidest leyistina wê ya bi jina e xwe re wê bikê. Wê dema ku ew diavêjê ji jina xwe re ew hingê giran bû wê li ser dilê wê bikeve û wê hindik mabû ku ew dilê wê bide sekinandin. Di wê demê de wê demek dirêj wê hina şah wê di nava nivînan de wê ber wê nexweş wê bimênê. Piştî wê şah cardin çend sûwaran dişênê pey mêrik û wî dide hanîn. Di wê demê de ku ew mêrik dihê wê demê şah ji wî re dibêjê ku min weke te kir û min ji gul zêrek çêkir û min jina xwe wê ji hev re avêt û hindik mabû min jina xwe kuştibû. Ez nûha divê ku ez serê de ji ber wê aqilê xilas te daya min bidim lê xistin. Dîsa mêrik wê bi wê rûkenî û kenbûna xwe wê bersivê bide şah û wê ji wî re got «şahê min, min got gulzêr lê min ne got ku ew gul ji zêr were çêkirin û ew ji hev re bê avêtin. Ma tu rewşa me dizanê ku em xizan in û em nikarin gulan ji zêr çêbikin bi wê rengê û ji hev re wê biavêjin.» Wê demê şah pirsî ku ew gulzêra ku te bahskiri çî ya. Wê demê mêrik bahsa zaroya xwe kir ku ew piçûk a ez didema destê jina xwe û ew dide destê min û em bi wê rengê bi wê

dilxweşîya ew dide me em bi wê dijîn û kêfxweş dibin. Ew gulzêra me ya. Ji dilê me ya. De ne zaro hemû weke gule zêr a ji dil in.» Wê dem ku mêrik wusa got êdî wê şah wê weke ku wê meseleyê wê baştir wê fahmbikê. Wê demê şah bi xamgînî wê bênê ser ziman ku wê zaroyên me çênebin. Li ser wê mêrik gota şah min ezê jina xwe werênima cem jina te û wê ew wê firkindinekê wê li laşê wê bikê ew ji wê karê pirr baş wê fahmdikê û wê derde we fahmbikê. Piştî wê zarokên we çêbibin. Wê demê şah dibêjê bila. Wê demê mêrik jina xwe dihênê qasrê û ew demekê li qasrê dimênê. Pêşî wê, kundekê wê bixwezê. Pêşî wê kundur wê pirr baş li ser êgir wê germ bikê û wê piştî wê bêjê jina şah wê li ser wê rûnihê bi navpaqên rût. Piştî wê jina şah wê weke wê bikê û wê piştî wê, jina şah wê, ji wê bipirsê ku ew ber çi wê dikê. Wê demê jina mêrik ji jina şah re dibêjê ku «devê herdû aliyên malzarokên te girtî na. Ber wê yekê ew zarok ji ter nabin. Piştî ku tu li ser kundurê germ rûniştî ezê firkênim û piştî wê, çend caran wusa dúbare bikim wê piştî wê zarokên te û şah wê bibin. Piştî wê, ku wê weke ku wê bi wê rengê ji wê re hanî ser ziman û wê jî wê weke wê kir û pê de wê piştire wê weke wê derkeve û wê, jina şah wê haml bibê ji şah û wê keçikek wan wê bibê. Li ser wê serborîyê û bahsa gulzêrê ku wê were kirin wê êdî wê şah wê navê keça xwe ya pêşî wê li ser wê bikê gulzêrê. Meseleya navê wê jî ji wir dihat.

Keçelok wê piştî wê demê wê dema ku ew li wê hîn dibê ku wê gulzêrê wê li kûya ew êdî wê, amedekariya xwe wê bikê ku ew herê xwe bigihênê wê û wê werênê malê. Keçelok piştî wê di wê demê de wê êdî bikeve rêya hindistanê û wê herê wir ku ew gulzêrê werênê malê.

Keçelok di wê demê de ew li wê dihizirî ku ew wê çawa wê bibînê û di wê demê de wê, çawa wê ew wê bibînê ew dikarê hemû temenî wê hildaba û wî neditîba. Ew hinekê li wê hizirî. Wusa di rê de ku ew dihizirî û bi hazn diçû ew dihê ber çîyayekê bilind ku wê ji wê re wê were çîyayê sîpanê û wê di wê demê de wê hinekê li wir wê bimênê. De ne dihat gotin ku ev çîya wê gelek vegotin li ser wê were gotin. Wê heta ku wê bigihijê ber çîyayê cûdî wê bi awayekê weke rêza çîya wê bilind bû ba û wê di wê demê de wê gelek caran wê biheta gotin ku wê çûdî wê bi navdarîya wê xwe wê were ser ziman ku simûrg jî li wê danîya.

Ew di wê demê de ku ew li wir derbas bû wê gelek tiştên bi wê rengê ku wî bihîstina wê di hişê wî de wê derbas bibin û wê werina bîra wî. Her ku ew dihizirî wê bi wê re wê tiştên nû ên din wê werina bîra wî. Lê keçelok di wê demê de ew li wê dihizirî ku wê dem ne deme seknê bê û ew di wê demê de wî rêya xwe girt û ew ket ser rêya xwe de. Ew di wê demê de

ew gelek deveran derbas dikê û dihê deverek beyer a çol. Li wir jî weke ku wê cin wê bi gog bileyizin. Wê ji wan û pê de wê ti tişt wê nebê.

Di wê dmeê de keçelok di wê demê de ew hat ber deverekê ku wa li wir male piçûk dît ku wa kesekê pîr û kal wê li wê rûniştî bê wê bibînê. Wê demê de ew çû cem û wî di wê demê de wî bi wî re rûnişt û ji hev re gelek tişt hanîna ser ziman Keçelok bahsa rêwîtiya xwe kir û bahsa wê rewşa xwe kir ku ew êdî ketîya rêyekê ku ew mecbûra ku ew herê xwûşka delal a xanima wê bibînê û wê werênê. Ew gelekî bo wê xamgin a. Di wê demê de wî serboriya xwe jî ji wê re wî di rengê de wê, ji serî heya binî wê werênê ser ziman.

Di wê demê de mirovê pîr wê demê gota keçelok ezê alikariyekê bide me. Ez fahmdikin ku te gelek tişt jîyankirina. Vê care her û wê hilda û wê werênê ser ziman. Wê demê wê keçelok wê ew bêjê çawa ya. Wê demê keçelok wê demê li mirovê kal hisand û di wê demê de ew mirovê kal wê bahsa aşê hahwê ku ew weke aşekê bi afsûne wê bahsa wê bikê û wê werênê ser ziman. Ew dibêjiyê keçelok duvê ku tu xwe bigihênê wê û wê werênê. Ew jî wê di wê demê de wê, te bibê wir. Wê demê keçelok dibêjiyê mirov kal ku ew wê çawa wê min bigihênê.

Wê demê mirovê kal got ku li cem me çil sal xatirê kahweyekê heya. Wê ji bîr neke. Wê demê ku ew te çêkir û te ew danî ber mêhwanê xwe wê demê ew wê bi kahweya ku wê ji wê aşê wê derkeve wê, ew wê zêhnê mirov wê vekê û wê di wê demê de wê mirov wê bi gihênê hişmendiyek mazin li ser temenê ku mirov wê dixwezê wê pêkbênê. Tu jî dixwezê ku wê pêkbênê. Wê demê wê te wê bigêhê wê. Wê demê mirovê kal wê ji keçelok re wê bibêjê ku ew wê çawa wê xwe bigihênê û di wê demê de keçelok wê li ser wê jî wê biqasî ku wê ji gotinên ku wê li ser wê werina gotin wê bikeve nava serwaneke mazin de.

Lê di dawîya de wê, keçelok wê karibê xwe bigihênê wê aşê ku kahwê ku mirovê kal bahê kir û wê di wê demê de wê, ku ew hanî wê bînê wê demê cem mirovê kal malê û wê di wê demê de bakê hemû ciran û mirovên hewirdorê. Wê hemûyan wê ji wê kahwê wê çêbikê û wê bide. Di wê demê de ku keçelok got ku 'vebe aşê min, vebe!' wê demê wê ew vebûba û wê bêdawî wê heta ku mirov ji wê têrbûba wê kahwe wê ji wê hatiba û derketiba. Wê demê wê, di wê demê de wê, êdî wê di wê demê de wê hemû wê kahwê wê ji wê vexwûn. Wê demê gelek kesên ku ew hatina li dorê û rûniştin vexwartin. Lê di wê demê de wê tiştêk wê bibê. Kesekê ki nava wan kesê çiran wê çav wê berdê aşê kahwê ku ew hingê li berçav xweşik dihat û wê, bidizê. Di wê demê de ku ew hat dizîn wê di

wê demê de wê afsûna wê jî wê bi carekê wê weke ku wê ji berçav wê winda bibê. Hingê wê keçelok wê li ser wê geleki wê xamgin wê bibê û wê, di wê demê de wê nizanibê ku wê çî bikê. Di wê demê de wê mirovê kal wê keçelok dênê hemberê xwe û wê ji wî re wê bahsa wê aşê kahwê wê bikê. Piştî wê gotina gota wî, ezê nûha te bişênima deverekê û li wir têtê du tiştan wê li wir hena têtê wan werênê. Yek ji wan kundureka û yê din jî wê, mirişkek bê. Wê demê keçelok baş li mirovê kal hisand û di wê demê de wê, weke ku wê mirovê kal wê bikê wê di wê demê de wê amedekariya xwe wê bikê û wê herê devera ku mirovê kal gotî ku wê weke nawalek zêde kûr a di kuntare çîyê de bû wê di wê demê de wê, li wir wê dema ku ew hat wir û gotinên ku mirovê kaê ji wî re gotibû ku ew li dûv hev bibêjê "kunduro xwe şanî min bide" û "mirişkê xwe şanî min bide" û di wê demê de ew derketin li ber wî. Wê demê mirişk li ber wî sekinî û ji wî ne ravî. Keçelok got ev çî mirişka ji mirovan baz jî nadê. Û bi wê rengê ew di wê temenê de ma sekinê.

Piştî wê keçelok mirişk kir tûrikekê û da pişta xwe û kundur jî kir hundurê kisekê li gorî wê û kir destê xwe û ew wir hat cem mirovê kal. Wê demê mirovê kal gota keçelok wê demê te ev hanîn lê mirişkê ku te got mirşkê hêkê bike wê ji ter wê hêkê bikê. Ku te got kunduro vebe wê kundur jî li pêşîya te wê vebê.

Di wê demê de mirovê kal gota keçelok wê demê raja wê û bi xwe re bibe, weke cara din wê demê bibêja hemû kesên ku ciran û mîran û wan dewetî malê bikê. Kundur dêna nava wan û bibêja kunduro vebe wê hingê wê vebê. Lê pêşî bêja hemû kesên ku te dewet kirina bila aşê min jî min werênin. Keçelok weke mirovê kal kir. Di wê demê de wî hemû dewet kir û piştî wê, kundur danî nava wan û berî ku ew bibêjê kunduro vebe wî, pêşî got "dê êdî kê aşê min ê kahwê biriya bila ew wê werênê." hemûkan got me nebiriya tenê yekê xwe bédeng kir û tamirand. Keçelok fahmkir ku ew wî kiriya. Lê çendî ku keçelok li wî axift wî ne got min biriya û bédeng ma. Wê demê keçelok got kunduroo vebe û wê demê kundur vebû ji wê mişk, mar, tupisk, marmarok û pîrapind û gelek ajalên din ên bi wê rengê wê ji jê wê derkevin. Wê demê hemû mal û tupişk û ajalên din berê xwe dana mirovê diz. Di wê demê de ew pîrr tirsîya û got ku ez aşê wî nedimê wê ev mar û tupişk wê bi min ve din û ez ti carî xwe nikarim ji wan xilas bikim. Wê demê ew keş wê li xwe mikur wê were.

De ne, berî ku keçelok kundur dênê nava wan û wê gotinê bibêjê wî berê caribandibû. Dema ku ew di rê de dihê wê li binê darekê wê rûnihê

û wê mereq bikê ku ew ev kundur çî marifete wê heya. Wê demê gotibû kunduro vebe û wî dîtibû ku wa çawa ew ajal ji wê derketibûn. Ji tirsaxwe avêtibû ser darê. Piştî wê ku wê tirsaxwe ji ser xwe avêtibû wî gotibû kundur were girtin û piştî wê hemû ajal li nava kundur vegeheriya bûn û ew di wê demê de hatibû girtin.

Piştî wê hatibû aqilê wî ku ew bibêjê mirîşkê hêk bikê. Lê ew tirsaxya bû ku ew heman ajal wê dema ku w ew gotin got ji mirîşkê jî derketiban wê demê wê çî bikira. Ji ber wê tirsê wê ew nekiribû. Piştî wê wî cardin rahiştibû tişt û mirîşka xwe ketibû rêya xwe. Lê berî ku ew bigihê malê wê demê wî xwe negirtibû merek kiribû ku ew wê mirîşk wê çawa wê hêk wê bikê. Wî demê wî li xwe hanî ku hema wê ma wê çî bê û wî ew gotin got. Piştî wê wî dît ku hema wa mirîşkê hê kir û zer û ew dema ku wî rahiştî hêkê dît ku wa ew zêr a. hingê ew ji wê pirr zêde kêfxweş bû. Piştî wê ew ji wê pirr zêde kêfxweş bûb. Piştî wê ew hatibû malê ew danibûn pêşîya mirovê kal. Wê dema ku keçelok ew danîna li pêşîyê wê demê mirovê kal got ji keçelok re ku ew wan gotinên ku min gotina ew navê wan nebêjê. Wan newênê ser ziman ku ew kundur vebê. Keçelok got bila û ma sekinê. Piştî wê,êdî wê plane xwe çêkiribû li ser wê.

Wê dema ku wî di nava mirovên li dorê de wê vekiribû jî wê demê ku wî ew vekiribû wê demê mirovê diz ku ew li xwe mikur hat êdî keçelok gota yê diz êdî baweriya bi te nayê ezê bi ter werim û em herina male te û aşê min ê kahwê bide min. Di wê demê de zaroka mirovê diz a piçûk aş ji cihê wê derxistibû û ew şikandibû. Destikê wê şikandibû û di wê demê de êdî ew weke ku afsûna wê ji wê çûbû. Keçelok ew ji wê pirr zêde xamgin bû lê êdî fêde nedikir. Wî hema rahiştî qatkên wê û hanî û danî ber mirovê kal. Di wê demê de wê mirovê kal wê demê ew dît û hinekê li wê hizirî û gota keçelok dêka tû bi xwe û bi destê xwe bi kahweya wê aşê ji me re kahweyekê çêbike û em vexwûn. Keçelok çendî ku ew bi wê ne bi bawer bû ku wê kêrhatiba jî lê wî weke mirovê kal kir.

Keçelok wî bi xwe wê di wê demê de wê ji kahweya wê aşê wê kahweyekê wê bide çêkirin û wê werênê ber wî û xwe. Wê di wê demê de wê kahweya xwe wê vexwûn. Lê di wê demê de wê keçelok wê hinekê wê li wê bihizirê ku ew çendî ku wê şikeştî jî bê çawa wê, karibê wê weke ku wî dixwest ew bandûra xwe bide dîyarkirin.

Keçelok di wê demê de wê, demê ku ew kahwe bi mirovê kal re vexwert û pê de wê di wê demê de wê êdî wê dem bi dem wê li xwe were. Wê di wê demê de wê, hinekê wê weke ku wê di wê demê de wê, li wê bihizirê. Hinekê dem têve çû, keçelok di wê demê de weke ku wê di

xwe de wî ti gûharîn hîs nekir. Weke ku ew li bendê bê ku wê bi carekê wê were bîra wî ku wê tişteke wê li kû bê. Ankû wê gulzêrê wê li kû bê. Di wê demê de wî weke ku ew bi wê rengê li wê dihizirî.

Keçelok di wê demê de ew hinekê ma sekinî. Piştî wê, keçelok wusa hinekê ma. Di wê demê de mirovê kal, hingê keçelok da li dora xwe û gotiyê ku tu yê rajê mirişkê û em herina nava bazarê. Di wê demê de ew weke li serê çîyayê bûn û wê çawa wê çûban. Lê di wê demê de wê, hema dema ku wê mirovê kal wê wusa bibêjê wê bi hev re wê êdî wê ku ew wê bide pêşiyê wê bidest meşina di rêyekê de wê bikin. Ew rê hinekê dirêj dibû û çendî ku ew di wê re diçû weke ku ew rê wê devera ku ew diçûnê de bi ber wan ve dihanî.

Wê demê ku ew weke qadarekê çûn dîtin ku wan ghiştina ber niştecihekê û di wê demê de wê bi hev re wê çîna nava wê. Di wê demê de ku ew çûna nava wê, mirovê kal keçelok bir ber hêtêkê da sekinandin û gotiyê li bir li bendê min ba. Û ew çû deverê ku ew ka ew çû kûderê. Di wê demê de wê, li wê deverê û ew hêtê ku wî piştî xwe didayê de wê, di wê demê de wê, hêtê hamamê bê û di wê demê de ew li ber wê sekinî bû.

Mirovê hamamvan wê demê de ew ku dihê ber dêrî û dibînê ku wa hinek kesna piştî xwe daya hêtê wî, dixwezê ku ew wî ji wir dûr bikê. Lê wê demê ew tişteke bi wî re farqdikê. Ew mirişk çavên wî bi wê dikeve û ew bale wî dikişênê. Ber vê yekê ew wê ya serê xwe wê di wê rengê de wê ji keçelok re wê nebêjê. Vajî wê, herê cem û wê weke ku ew dixwezê bi wî re rûnihê wê bikeve pozisyonekê.

Di wê demê de wê, mirovê hamamvan wê di wê demê de wê hinekê bi keçelok re wê biaxifê û wê piştî wê ji wê re wê bibêjê 'xwûna min li te germ bû, were bi min re hundûr û em tişteke bi hev re bixwûn.' Di wê demê de keçelok di serê wî de bû ku ew li wir bisekinê. Di wê demê de mirovê hamamvan gotiyê û piştî ku ma ew li bendê kesna ya. Keçelok got ku ez li bendê kalê xwe me. Wê demê hamamvan got ku em li vir li deverê ku wê dema ku ew hat ku ew me bibînê wê li wê rûnihin. Keçelok herê dikê û wê dilnazikîya mirov wê pirr zêde wê li xoşa keçelok wê herê.

Di wê demê de keçelok wê bi wê re wê rûnihê û ew wê tiştina wê bînê û dênê pêşîya xwe û keçelok. Wê di wê demê de ew wê bi hev re wê ew wê bixwûn. Piştî wê keçelok wê weke ku ew wê xwe ji birbikê û wê xwe li wê rewşê û rehetîya wê berdê. Piştî wê, hamamvan wê ji keçelok wê bibêjê 'ev mirişka te çendî xweşik û cihê ya' Wê demê keçelok ji wî re

got ku ew mirişka kalê min a. Di wê demê de wê, demê keçelok wê demekê ku ew weke gafil bibê wê, demê wê, hema ku wê çawa wê were hişê hamamvan wê bibêjê ku 'mirişka hêkker, dê hêkê bika'. Wî hema wusa ew ji xwe re got. Lê wê demê wî tişt a ku wî dît wî bi çavên xwe wî ji wê bawer nekir. Dît ku wa mirişkê hêka zêr kir. Wê demê hamanvan wî di cih de ew çû û wî mirişkek weke wê hanî û danî çûna wê ew bi dizî ji cihê wê ji xwe re hilda. Piştî wê ku keçelok j iwê gafilîya xwe derket wê, di wê demê de wê, weke ku wê, ew wê farq nekê. Di wê demê de wê demê şûnda wê kalê wî were û ew wê di wê demê de wê rajê mirişka xwe û wê spasiyê bo alaqaya wî ji hamanvan re wê bikê û wê di wê demê de wê, di awayekê de wê bimênê.

Keçelok di wê demê de wê, piştî wê rajê mirişkê û wê were derve û wê rasti kalê xwe wê were û wî bi hev re wê bikevina rê û wê herin. Lê di wê demê ku ew dihêna malê wê keçelok wê dem ku ew dixwezê bêjê mirişka min hêkê bike û ku ew dikê wê di wê demê de wê hêkek asayî bê wê ne hêkek zêr bê. Wê demê mirovê kal wê dema ku ew rewşê dibînê wê ji keçelok bipirsê ku ew piştî ku ew ji wî vaqatiya wî, çi bibê. Ew ji wê rastiyê wê ji wî re wê bibêjê. Piştî wê keçelok hinek dilxamgin bû. Ber ku wî mirişka zêr kir windakiribû. Piştî wê, li xwe bi hêrs bû. Ku wî ber ku ew li gotina kalê xwe ne hisandibû û weke wê tevnegeriya bû. Wê dema ku ew ne malê na wê, gûndî jî wê rêyekê wê bibînin û wê werin û wê xwe bigihênina male yê kal û wê kundur wê bibînin wê ew jî wê bibînin û wê bavêjina çem ku ew ji wê xilas bibin. Dakû tişteke din wusa ew newê serê wan.

Lê di wê demê de mirovê kal wê aqilekê wê bide keçelok ku ew herê û mirişka xwe ji hamanvan hilde. Wê demê berê wê demê mirişkê gelek hêzên zêr kiribûn. Mirovê kal gota keçelok here van hêkan bika berika xwe. Lê bile hamanvan nebînê. Li cem wî rûniha weke naqla din. Wê carê her serê kêliyê du hêkan bika bin mirişkê û derve û piştî wê bibêja tu ji mirişka din pirr baştirî. Her cara ku tu hêk dikê tu du hêkan bi hev re dikê.

Wê demê keçelok gota mirovê kal ku wê piştî wê çi bibê? Mirovê kal tişt negot weke bersivê. Ew tenê ma sekinî di wê demê de. Wî di wê demê de ji keçelok re got ku weke min bikê. Di wê keçelok got bila û ew çû. Di wê demê de ew çû dîsa rast hamanvan hat û wê carê bi alaqayekê ew nêzî wî bû. Lê di wê demê de wê, bi hev re dema ku ew hinekê rûniştin keçelok bi dizî du hêk bi carekê kirina bin mirişkê û li berçavên wî derxistin û got mirişka min a hêka, ji ya berê pirr zêde baştirî û her

care ku tu hêk dikê du hêkan bi hev re dikê. Keçelok ew rewş çend caran dubare kir û her hêkên ku ew derxistin jî danîna pêşîya xwe ku ew hamamvan bibênê. Wê demê hamamvan dît ku wa di demek pirr zêde kinde wa hema bêje ewder tişî hêk kir. Wê demê ew li wê dihizirê ku ev mirişk ji ya din pirr baştira. Ew hema di cih de wê mirişka ku wî berê dizî wê, ji cihê wê derxê û wê bi dizî wê werênê û dênê li şûna ya ku ew di destê keçelok de û wê bêdeng bimênê. Keçelok wê rewşê wê farq dikê lê ew deng nakê. Piştî ku wê mirovê hamamvan ew kir û pê de wê keçelok wê di wê demê de wê, rajê mirişka xwe ya hêkên zêrkir û wê ji wir bi lingekê ji yê din zûtir wê ji wir wê dûrkeve. Wê di wê demê de wê, di cih de wê were cem mirovê kal.

Mirovê hamamvan jî wî di demê de ew piştî ku wê keçelok ji cem wî herê wê, rajê mirişka xwe û wê bibêjê mirişka min hêkê bike. Lê çi hêk? Mirişkê ti hêk nekir. Ew tenê wusa hema di cih xwe de ma sekinî. Piştî deh û ankû bist caran ku hamamvan got mirişka min hêk bike wê tenê wê hêkek asayî wê mirişk wê bikê û wê di wê demê wê piştî wê mirovê hamamvan wê fahmbikê ku wî cardin mirişka xwe ya rastîn bi ya ne rastin ku wî danibû cihê wê gûharandîya. Di wê demê de wî got min çi kir, lê fêde ne dikir. Êdî mirişk ji dest çûbû.

De ne, mazinên me yên civatan hertimî gotibûn ku tişteke ku ew di dest de bê wê ne berda lê ku te berda ji dest jî êdî pey wê nekeve. Wê di wê temenê de wê, ew jî wê di wê demê de wê êdî wê bi awayekê di rewşa xwe de wê êdî wê bisekin. Demek kî tamakarî tişteke xirab a ku ew dikarê mirov pirr zêde ji rastîya mirov a mirovî dûr bikê. Wê demê keçelok ew mirişk dihênê û dihênê hemberî mirovê kal. Di wê demê de wê piştî wê, êdî wê, bi hev re li hev rûnihin. Di wê demê de wê hinekê din wê demê bi hev re wê derbas bikin. Piştî wê, rojekê wê, mêhwanekê wan wê were. Ew mêhwan wê ji herêma hindistanê wê hatiba. Wê demê ew li wan bû mêhwan û wî bahsa tiştên ku wî dîtî wê bikê. Di wê demê de wê bahsa keçikê bikê ku ew çendî baş bi sedrencê wê bileyizê. Wê demê wî mirovê wê bi gotinan wê bahsa wê bikê lê wê xilas nekê. Hingê wê keçikê bandûr li wî kiribû. Piştî wê ku mêhwan çû, wê demê mirovê kal got keçelok ku tu li ser şopa gotinên ku wî mêhwanî ji ser ter hanîna ser ziman here û xwe bigihêna wê keçikê ku ka ew ki ya. Di wê demê de keçelok got ku ez heta hindistanê li dût wê herim. Mirovê kal got heta hindistanê here. Di wê demê de keçelok di serê xwe digot ku ez divê ku li pey gulzêrê herim û ezê çawa nûha li pey yek din herim. Di wê demê de wî ji xwe re ew digot. Û hinekê li ser wê ket mitaleyên de. Wê demê wê

dema wî ya vegerinê wê gelesi zêde dirêj bibê û heta ku ew dibê ku wê nebînê û êdî ew li pey gulzêrê êdî neçê û ew nevegerihê malê. Di wê demê de wî di serê xwe de ev hizirkirin birin û hanîn. Wusa demekê di xwe de wusa çû û hat. Mirovê kal wê demê ew hat hemberê keçelok û dît ku wa keçelok weke ku ew di mitalayan de bê. Wê demê wî ji keçelok pirsî ku lawiko ti çi di serê xwe dihizirê. Dêka ji min re bibêjê ku tu ji min re nebêjê ezê nikaribim bersivek rast bidim te.

Wê demê keçelok weke ku wî nexwest ku ew biaxifê û wî got ku tiştek nîn a. Di wê demê de ku wî wusa got mirovê kal weke ku wî bawer nekir. Wî cardin heman gotin û pirsî xwe dúbare lê kir. Keçelok wê demê got ku ez çi ji te vêşêrêm jî ji xwûdê nayê vêşarttin. Ya ku ez li wê dihizirim ev û wî bidest vegotina ya di serê xwe de kir û mitale û gûman û haznên xwe ji wî re hanîna ser ziman.

Wê demê keçelok ku wî xilas kir gotinên xwe mirovê kal wê demê hinekê ma sekinî û wî di wê demê de wî ji wî pirsî ku ma tu dizanê ku wê devera ku ez dibêjime te heriyê tê çi bibînê? keçelok got na. Wê demê mirovê kal got ku wê demê tişta ku ew nebûbê, rûnadabê û ew pêknehatibê mirov wê li ser wê gotinê bikê jî valaya. Her wê deverê ka tê çi bibînê. Wê baxtê te de bi kûve bibê. Ez wusa dibînim ku baxtekê te yê vekirî heya. Tê yê di demek zêde kin de bigihijê ya xwe. Wê demê ku mirovê kal wusa got keçelok hinekê ma sekinî û di serê xwe de bidest tevkiirkirinan kir.

Wê demê wî li hemberî gotinên mirovê kal zêde gotin di serê xwe de nedît ku ew bibêjê weke bersivê. Keçelok hinekê ma sekinî û di xwe de bidest hizirkirinê kir. Di wê demê de ku ew hinekê hizirî wê demê wî dît ku wa hêstek di serê wî de wa ji wir re dibêjê ku ew weke gotinên mirovê kal bikê. Wê demê keçelok di serê xwe de wê xwest ku ew wê hêsta wî mirovê kal ku ew di wî de afirî wê fahmbikê. Lê ji wî re gelesi bi nepenî hat. Wî nekarî ku ew ti manayê bidiyê û wê fahmbikê. Wî tenê xwe wusa berda li wê ahenge wê hizirkirinê, tefkirinê, hêstê û hişkirinê. Piştî wê ew di demê de wê êdî wî di serê xwe de bi tememî biryara xwe di serê xwe de weke li gorî gotinên mirovê kal da û ew bi wê rengê bi wê re kir ku ew bikeve rê de.

Êdî wî weke ku ew ji wê vegeer nebê wî ew ji xwe re dît. Weke rêya bêveger wî ew di serê xwe de ji xwe re dît û aqilê xwe li wê hoya û bi wê re bidest hizirkirinê kir ku ew wê çawa wê di demek ji ya din wê xwe bigihênê wê keçikê û wê werênê cem mirovê kal di cih de wê, li ya xwe wê vegeerê û wê bikeve pey lêgerîna wê de.

De ne, keçelok heta wê demê wî xwe ji ti karî bi şûn ve nedabûyê û kesekê ku ew hatibû ber deriyê wan ew dest vala ne vegeyandibû. Dayika wê hertimê gotibê ku mirov kesekê ji xwe dest vala ne vegezinê, hew te dît ku wê di wê rêyê de wê baxtê me wê tiştê ku em li bendê ne wê derxê hemberî mirov.

Di wê demê de wê ev gotinên dayika wî di wê demê de wê werina ber hişê wî û ew wê li wan wê bihizirê û wê hizrên xwe wê ji wê re wê werênê ser ziman. Di wê demê de wê, di wê rengê de wê, weke ku wê di rengê de wê bi wê re wê li wê bihizirê. Di dewama wê de wê, dikarê wê bi wê re wê li wê bihizirê ku wê çawa wê xwediyê hizrekê û hizirkirinê bê. Wê bi wê re wê li wê bihizirê.

Keçelok wê demê piştî wê êdî wê xwe li armanca xwe girêda û bidest ketina rêya xwe kir. Weke ku wî mirovê kal ji wî re got wî nexwest ku ew piçekê ji rêya xwe ji wê şaş bikê û wê ji derxê. Wusa çawa wî bihîstibû, ji wî re hatibû gotin û hatibû hanîn li ser ziman wî xwest ku ew weke wê bikê. Weke ku ew di wê de keremetek û ankû bêhîtek hebê wî xwe li wê girêda û di wê demê de wê xwe li wê girêda û di wê rêyê de ew çû. Piştî wê demekê ku ew ket rê de wê, di wê demê de wê êdî wê di wê demê de wî xwe bi tenê hîskir û hêstên li ser bêriya wî li dayika wî û jina wî bûna wê bibin û wê bi zêdeyî wê, zorê bidest dayina li wê biikin. Di wê demê de keçelok ket nava rewşekê bi hêstiyarî a di xwe de a bi wê rengê ku wê hêstekê wê ji wî re wê bibêjê ku ew vegeyandibû û herê malê. Ankû jî ew rêya xwe ji wê rêyê derxê û bikeve pey dîtina gulzêrê de. Lê hêstek din jî wê ji wî re wê bibêjê ku ew ji wî re ne rast a ku ew bikê û ew pêwîsta weke ku wî daya dîyarkirin û biryara xwe daya ew wusa bide domandin. Di wê demê de wê ya rast ku wê ew wê li ser wê rêyê wê bigihijê armanca wê ew bê ji wî re digot. Keçelok di wê demê de wê bi wê rengê wê demekê wê dilwaswasiyan wê di xwe de wê bijî û wê, nikaribê zêde gavên xwe bipêşde biavêjê ji ber ku wê ew di xwe de wê, di wê demê de ew wê bijî.

Piştî wê demekê keçelok wê hinekê wê di wê demê de wê, herê û wê êdî wê cardin wê bibînin ku wê aliyê ku wê ji wî re wê bibêjê ku ew di wê rengê de ew di rêya xwe bidomênê wê ji wî re wê rast bê derket li pêşiya aliyê din. Wê demê wî ji xwe re wî weke bi dengê di hundurê xwe de got ku 'ma aliyê din ket kûderê' û ma sekinê. Wî tenê bo aliyê din wî hinek hîs dikir weke ji deverek pîrr dûr ku mirov dengê bikê lê dihat. Hingê wusa li lê dûr hat wî êdî wî nekir ku ew xwe li bayê wê berdê. Wî xwe li bayê xwe berda û di wê demê de wî ew di xwe de hanî ser ziman.

Keçelok di wê demê de ew êdî di rêya xwe de çû. Lê wê demê wê weke ku wê keçelok wê hinek dengna weke ji nebûnê wê deng bikê wê lê were. Wî li dora xwe nerî lê wî ti kesek nedît. Di wê demê de wî weke ku ew deng di serê wî de bûn. De ne, ew wê devera ku ew bi mirovê kal re mabû wê hinek kesên ku wê enka xwe wê bidina ser keçelok jî wê bûban û wê derketiban li holê. Wê dema ku wê piştî kundur ku wî gotibû kunduro vebê û piştî ku ew vebû bû û mişk, mar, tupişk û hwd gelek ajal derketibûn hemberî wan û tirsek mazin bi wan re dabûbû çêkirin wê demê wan kundurê wî bii dizî jê dîzîbû û biribû û avêtibû nava çem ku ew negihijiyê de. Wê demê wan hizirkiribû ku ew kundur hata bi wî re ba wê nikariban bi wî re serî derxin. Piştî wê êdî wan zimanê xwe li keçelok dirêjkiribûn û hatibûbûna bi ser wî de. Lê tiştê jî wan heta wê demê jî wî nebûbû. Dibîyaba ku hinek ji wan kesan derketiban hemberî di rêya wî de ku wî bi şalihênin. Lê keçelok ew ti carî tiştê wusa ne hiziribû ku wê kesek ji wan wê derkeve hemberî wî. Lê ew hertimî jî bi bergir bû û di her demê de wê xwe ji rewşên ku ew derketina hemberî wî êdî wê xwe xilaskiribû.

Di wê demê de wê di wê temenê de wî ew di wê rengê de ew bûbû xwediyê rewşekê. Keçelok di wê demê de ew di rêya xwe de dema ku ew diçû wê tenê wê tiştê wê di serê wî de wê hebûba. Ew jî wê ew ba ku wê çawa wê, di wê demê de wê, karîba xwe ji wê rewşê ew xilasbikira ba. Di wê demê de ew li wê bihizirîya ba. Di wê demê de ew li wê dihizirî ku wê çawa wê xwe bigihêne gulzêrê. Ew li kûya, di çi rewşê de ya kesî ew ne dizanî.

Mêhwanê mirovê kal ku ew hatibû male wî wê dema ku wî bahsa wê keçika ku mirovê kal ew li pey wê şandibû wî pîrr zêde bahsa wê keçikê bi xweşikatiya û hunerîya wê bi aqil dikir. Digot ku ew pîrr zêde bi aqil bû. Di wê demê de ew pîrr zêde xweşik bi sedrenc dileyist û ti kesekê ew nedikarê wê têbibê. Wusa ji wê bahsa wê dikir ku wê dema ku wî ew dît wî dît ku wê gelek mirov wê derkevina hemberî wê weke mêr û jin ku wê bi sedrencê wê bi wê re wê bileyizin û wê hemê têbirin.

Wusa ji wê bahs dikir ku ew weke ku ew ne kesek bê lê ew bi xweşikatiya xwe tak rihan bê û bi aqilê xwe weke tenê hizrek ku ew her tiştê dizanê bê ji wê bahs dikir. Wê di wê demê de ew aliyên ku wê mêhwan wê ji keçelok û mirovê kal re wê bibêjê û ku keçelok hemû bihîstin jî wê di wê demê de wê pîrr zêde wê di aqilê keçelok de wê bimênê û keçelok wê li ser wê bikeve nava mereqekê de jî. Kesek wusa çawa ya wî dixwest ku ew wê bibîne. Keçelok jî ew pîrr baş bi sedrenc

dizanî û ew pîrr zêde jî bi xwe bawer bû. Lê weke ku wî mirovê mêhwan dihanî ser ziman keçelok di serê xwe de bir û hanî û di serê xwe de bi wê hizirkir ku ew wê weke ku wê nikaribê wê keçika wusa bi zanîna xwe bi huner wê têbibê.

De ne, pêşyan gotiya jin jine çî şêr a çî mêr a. Û di dewama wê de gotina ku aqil taça sêrî ya û dikarê ne li ser serê herkesekê bê. Di wê demê de keçelok ev gotin bi bîrkirin û wî hanîna ser ziman di hundurê xwe de. Ti farqe jinekê û mêrekê ji hev nebû û hemû jî weke hev hemnirx di heman nirx û rêzdarîyê de bûn. Lê wî di zanî ku di nava civakê de wê jin wê li pêştir ba. Wî ji wê *kevneşopîya hemawiyê* ku wê dayika wî hertimî ji wê bi wî re diaxift wî ji wê fahmdikir û di serê xwe de ew bi wê li wê hizirî bû. Wekî din wê, gotina jinê di civatan de jî wê ti carî wê li ardê ne hatiba hiştin. Ku wê tiştê bi gota ku ew bi mirina mirov jî ba wê ew bihata hanî li cih. Wê demê ku wê jina wî got ku divê ku tu xwûşka min gul zêrê werênê wê demê keçelok bi mirina xwe jî çûba wê ew çûba wê bikira ku ew wê bihanîya. Ew weke nirxek pîroz a civakî jî di wê rengê de ew dihat dîtin. Di wê demê de wê dema ku keçelok di rê de ew dimeşî ew di awayekê dihatina berbîra wî. Û wî hinekê ew di serê xwe de birin û hanî.

Welhasil keçelok wê demek dirêj wê di rê de wê herê û wê rastî gelek dever û niştêcihên ku ew li wan disekinê û wê di wan de wê gelek serboriyan wê bijî wê bibê. Di wê demê de keçelok wê êdî wê dema ku ew wê devera ku mirovê kal gotî wî ku ew dihê wê dahma wê niştêcihê wê demê de ew li keviya wê û hinekê li dervî wê disekinê û bêhna xwe di vedê. Hinekê ew dikeve nava dilperiyekê de. Ew di wê demê de wê pîrr hêvî bikê ku ew di wê demê de wê keçika ku mirovê kal botî ew di cih de wê bibînê û piştî wê ew di cih de herê û bikeve rêya lêgerîna gulzêrê de.

Wî ber vê yekê di wê demê de wî hizir dikir ku ew di wê demê de ew devera ku mirovê kal gotî wê pîrr hêvî dikir ku ew li wir bigihijê wê keçika ku ew bahsa wê dikirin û ew diwê demê de wê, bibînê. Lê wê çawa wê nasbikira? Hinekê ew ji wî re rûdanê wê hatibû salixkirin û hatibû ser ziman. Ew çawa bû wê, li ser wê gotin wê ji wî re wê biheta gotin. Li gorî wê, dema ku ew rastî wê hat mihaqaq wî ew divîyabû ku wî ew nasbikira.

Wê di wê demê de ew hinekê ku ew li binê darê disekinê wê piştî wê di demekê kin de wê dîsa xwe wê xwe li hev wê bide li hev û wê di wê demê de wê, bixwezê ku ew herê nava niştêcihê. Di wê demê de ew dema ku ew bi gavên bi lez dihê wê demê dilê wî jî ber wê yekê dikir

kutakut. Wî rastî çî biheta? Yan jî wî yê ew di wê demê de wê bidîta? Ew li wê dihizirê.

Wê demê ew dihê nava niştecihê û di wê demê de ew dibînê ku wê zêde mal wê hebin. Lê wê deriyê wan wê vekirîbê û wê ti kesek wê nebê. Wê demê keçelok ma şaş û mat. Di wê demê de wê kî wê deriyê xwe wê vekirî wê bihêlê û wê di wê demê de wê herê deverekê. Ne malek, ne du mal, ne sê mal, ne çar mal, ne pênc mal...

Gelek mal wê di wê demê de wê di wê rengê de wê were dîtin ku ew bi wê rengê na û ew wan bi wê rengê wê bibînê. Wê demê keçelok wê hizra ku wê were serê wî ew bê ku hê dizan bi ser vir ve ne biriya. Nexwe wê hatiban û kevir li ser keviran wê ne hiştiban.

Piştî ku wî bi wê rengê wî gotina xwe got û pê de ew di wê demê de hinekê din li nava niştecihê li mirovan gerîya. Lê di wê demê de ku ew hinekê gerîya wê demê wî dît ku wa gelek mirov wê li dora qasra şah wê li hev civiyana û wê weke ku wê ji tiştina wê diaxifin û gotûbêj wê bikin. Keçelok hema wusa bêdeng hat nava wan û di wê demê de ew çavên xwe jî digirênê ku ew di nava wan de ka wê rastî keçikek weke wê ravakirin ew wê bibînê û ankû na.

Di wê demê de ku ew gihîşt nava komek weke navxwerî xwe bû di meşa de wî, hinekê li cem wan sekinî û xwest ku ew fêr bibê ku ew ma çima li wê derê civiyana û ankû hinek kes mirina û yan jî bûyar û û rûdanna zêde mazin û giring ku wê hemûyan alaquadar bikin rûdana.

Keçelok di wê demê de ew hinekê ma. Piştî wê ku mirovên li dora wî axiftin wî fahmkir ku ew li ser çî li hev civîyana. Wê dema ku ew hat dahma çend zarokan ku wê bi darikên di destê xwe de wê, taxtê sedrencê wê çêbikin û wê kevirên xwe wê dênin ser wê û wê bileyizin wî ji gotinên wan zaroyan ku ew ji hev re dibêjin wê fahmbikê ku wê şah keçikek pirr zêde di sedrencê de wê, bizane bê wê werina hemberî hev û herkesek li hev civiya ya ku wê kê wê qizinc bikê.

Keçelok di wê demê de gotinê mêhwanê mirovê kal û xwe bibîr hanî û wî di serê xwe de got ku ev keçik hebê û nebê wê ew keçika ku mêhwan wê bahsê kiribê bê. Lê wê çawa wê herê hundurê qasrê û wê xwe bigihênê li wê. Ew hinekê li wê dihizirê. Wî demekê ji ya din zûtir dixwest ku ew xwe bigihênîyê û wê bibê. Piştî wê keçelok kir û xwe bi zorekê gihand ber deverê deriyê qasrê ji nava wanqas mirovan. Piştî wê ew hat û nêzî wê bû ku ew bi keçika ku ew mêhwan bahsa wê kirî wê di wê demê de wê ew rastî wê newê. Lê tişteke wê bi wê re wê rast wê were ku ew bi çavên serê xwe wê bawer nekê. Ew keçika wusa nav dayi wê ji

gulzêrê û pê de wê ne ti kesekê din bê. Di wê demê de ew di wê demê de wî pirr zêde dilê wî xweş bû û kêfa wî hat. Di wê demê de ew di wê demê de ew hat û li cem gulzêrê sekinî. Gulzêrê wê dema ku ew bi wî re wê, çav bi çav wê were wê weke ku ew wê wî nas bikê lê ew nikaribê wî tê derxê. Lê heya wê pirr zêde çû ser keçelok. Di wê demê de gulzêrê dev ji leyistikê berde û heta cem keçelok û bi wî re bidest axiftinê kir û ji wî re got ku ez weke ku ez te nasdikim lê ez te tê dernaxim ku tu kî yî. Keçelok hingê gota wê ez te nas dikim û ez hatima ku te bibima cem xwûşka de şah baranê û dayika de. Wê dema ku wê, navê wan bihîst wusa dilxweş bû nayê gotina. Wê demê gul zêrê ew hê di bin bandûra afsûnê de bû û wê hê keçelok nas nedikir. Lê keçelok bi bergir hatibû. Wî ava zimrûtê hinekê kiribû sewilkekê pirr piçûk de ew bi xwe re hanîbû. Wê dema ku wî teliya xwe şil kir û bi ser wê de kir wê demê weke ku çavên wê ji xewneka ku ew bi salan di wê de ya ew vebê û ew li xwe hat. Wê demê wê hin bi hin û ew keçelok naskir. Wê dema ku wê ew naskir hêstirên wê xwe di çavên wê de negirtin û hatina xwerê. Keçelok hingê wê di wê demê de wê ew wê, gulzêrê wê hilde hemberê xwe û wê pêşî serboriya xwe û xwûşka wê hemûyî ji wê re gotin bi gotin wê werênê ser ziman. Wê dema ku wê ew bihîst wê hingê dilê wê gelekî şawitî. Di wê demê de wê, hingê di wê demê de gulzêrê di wê demê de wê jî serboriya xwe êdî bi bîr kir û wê bahsa wê ji keçelok re kir. Bahsa lawikê ku ew hêjê wî dikê kir û di wê demê de ew li kû ya û saxa û ankû ne sax a wê di wê demê de wê, nedizanî. Keçelok hingê ew hingê li ser gotinên wê hizirîya û wê piştî wê gota gulzêrê ez û tu pêşî pêşî emê li lawikê ku tu hêjê kiriya lê bigerihin wî bibînin piştê emê li wê keçikê bigerihin.

Hingê gulzêrê gota wî keçik ya û keçika çî. Me ew ne ez bûm ku te ez lê digeriyam. Wê demê keçelok cardin ji wê re bahsa serboriya xwe ya mirovê kal û gotinên mêhwan kir. Wê demê gulzêrê fahmkir û piştî wê got 'xwûdê mazin a' û piştî wê hinekê ma bêdengê û piştî wê bidest hizirkirinê kir.

Piştî wê gulzêrê bahsa lawik kir û ku ew li kû bû wê ji wî re hanî ser ziman. De ne, dema ku ew bi rê ket, ew hatibû deverekê û li wir hinekê mabûbû û li wê deverê lawikekê ku ew weke derwêşekê weke dînbûyî, por û riha wî dirêj bûyî, weke kesekê şapirze û şapola bûyî lê hatibû. Di wê demê de keçelok li wî rûniştibû û nanê xwe jî bi wî re parvekiribû. Lê di wê demê de çendî ku gulzêrê bahsa wî kir ew hat berbîra wî. Lê dema ku keçelok ji wê re bahsa wî ciwanê bi wê rengê ê perîşan kir wê demê gulzêrê got ne bi derfet a ku ew ew bê ber ku ew weke **torinek** bû û çawa

li xwe hafî û li xwe dinerî û hertimî bêhnên weke endakoyê li xwe dikir wê bahsa wî kir. Lê di wê demê de keçelok kira serê xwe ku emê rêya xwe bi wir bixin û di wê demê wî jî bibînin û derbas bin. Gulzêrê çendî ku ew ne ew jî bê got bila ji keçelok re. Piştî ew ketina rêyek demdirêj û gelek çîya û zewî û nawal derbaskirin. Wê devera ku keçelok bahsa wê kir ew rastarast hatina wir. Li wir wê demê keçelok dizanî ku ew mirovê şepirze li kû dima. Rastarast gulzêrê hilda rex xwe û çû cihê wî. Di wê demê de ku ew hatina ber devere ku ew lê dima wê di wê demê de û dema ku gulzêrê ew dît, hêstirên wê hatina xwere û wê qîrek da. Ber ku ew mirovê ku keçelok bi hîseka xort zankiribû ku ew dibê ku ew êdî ew bê bi rastî jî ew lawîkê ku gulzêrê dildabûyê bû. Wê demê dema ku wan hev dît dest dana hev û bi hev re demek dirêj a bîrhanînê derbaskirin. Piştî wê, keçelok lawik bir devere baş û ew da şîşt li berçem û cilna paqij danê ku ew li xwe bikê û rih û pora wî qûsand. Piştî wê, dît ku wa çî xortekê ciwan jê derket. Piştî wê herdûyan, gulzêrê û lawik derdê xwe ji serî û heta binî ji keçelok re cardin hanîna ser ziman. Wê demê keçelok gota wan ezê we bi hev re bima malê û dema ku şah hat wê we li male min bibînê û emê bikin ku ew we herê bikê. Piştî wê keçelok hinekê xamgin bû. Wê demê gulzêrê farqkir ku keçelok pirr xamgin bû. Ew hat hemberê wî û gotiyê û jê pirsî ku ew çima xamgin bû. Keçelok bahsa soza xwe ya dayî mirovê kal kir û di wê demê de wî got ku ez keçikê nebînim ez çawa derkevîma hemberê wî. Piştî wê lawik got em bi hev re derkevîna hemberê û em bi hev re lê bikevîna nava lêgerîna wê de. Di wê demê de ew demek dirêj wê bi gerîinê wê derba bikin û wê herîna gelek dever û niştecihan. Lê ew wê nabînin. Piştî wê ew neçarî vegeyriyan cem mirovê kal. Wê demê keçelok li derve ma û laqik û gulzêrê çûna hundûr û silev dan û bahsa xwe û rêwîtiya xwe kirin. Û bahsa keçelok jî kirin ku ew ji fihêtiya nexwest ku ew derkeve hemberî te. Wî demê mirovê kal kenî û gota wan hedê em herîna derve cem wê ciwanê delal. Wî qasta keçelok kir bi wê gotinê. Piştî wê ew hat û dema ku ew hat hemberî keçelok rûyê wî ket ber wî. Wê demê mirovê kal gotiyê bila rûyê te nekeve ber te, va ya re ew haniya. Ya ku ew hatibû qastkirin ev jina ciwan a. Wî bi wê jî qastî gul zêrê kir.

Di wê demê de wê dema ku wê mirovê kal wê bibêjê keçelok wê li ser wê pirr zêde wê şaş û mat wê bimênê. Di wê demê de wê piştî wê keçelok wê bi wan re wê herê hundûr û wê rûnihê. Lê wê di wê demê de wê di serê keçelok de wê gelek pirsên nû wê xwe bidina dîyarkirin û keçelok xwestibû ku ew bi hizirkirinê di serê xwe de ew wan kifşbikê û

wan werênê ser ziman. Di wê temenê de ew di rengekê de wê bi wan re wê li wê bihizirê û wê bixwezê ku ew wê werênê ser ziman. Keçelok di wê demê de wê, di rengekê de wê weke ku wê bi wê re wê li wê bihizirê. Lê keçelok wê di wê demê de wê gelek tişt wê bi gotina mirovê kal re wê ji wî re wî bi nepeni wê werin.

Di wê demê de wî çawa dizanî ku ew zanina ku wî mêhwanê wan qastkiribû ew bû? Di wê dmeê de keçelok wê di wê demê de wî çima fahmnekiribû ku ew ya ku wî qastkiribû gulzêrê bû? Yan jî di wê demê de ew çawa bibû ku wî ew qastkiribû? Di wê demê de wî ji kû ew dizanî?

Weke van wê gelek pirs wê di serê keçelok de wê bibin û wê heya wî ji xwe wê bibin. Di wê demê de keçelok di wê demê de wê, li wê bihizirê û wê bixwezê ku ew bersivê ji wan pirsên di serê xwe de bibîne. Pir zêde ew di serê xwe bi wê dihizirî û dixwest ku ew di serê xwe de ew xwe bigihênê bersivê ku ew karibê bi wê re ew rehet bibê.

Di wê demê de hinekê dem têveçû û ew li hev rûniştin û keçelok hinekê bahsa rêwîtiya xwe kir. Di wê demê de piştî wê gulzêrê axift û wê bahsa xwe û lawikê ku wê hêjê kiriya kir û di wê demê wê biqasî ku wê dizanî û fahmdikir tişte ku ew hatî serê wan wê xwerstibû ku ew wê werênê ser ziman.

Lê he gelek tişt wê, weke ku gulzêrê jî ew li wan ne serwaxt bû. Ne di zanîna wan de bû. Di wê demê de wê çawa ew bû û ew çûna wê ya deverêk dûr wê, di wê demê de wê, dixwest ku ew wê werênê ser ziman lê wê ne dikarî. Ber ku bi bandûra afsûnê wê jî xêv û bîra xwe windakiribû û ne di farq û hişê wê de bû. Ber vê yekê ew di wê demê de wê, hinekê li wê hizirî ku ew wê farq bikê. Lê piştî wê ku keçelok ew dîtîbû êdî hin bi hin û ankû piço û piço xêv û bîra wê dihat li cih û wê bihiş dikir. Tişt li dûv hev dihatina bîra wê. Her ku ew dihatina bîra wê jî ew jî wê weke ku ew di xwe de wê pirr zêde wê bê sabr bibê.

Ber wê demê de wê, jîyanek wê ya serbixwe û ku ew di wê de weke dilxweş bê wê hebê. Wê bi serê xwe bi wî lawikî re hingê hevdîtin kiribû û dil dabûyê. Di wê demê de wê, ya ku wê wezirê xirab wê ji wê bixwezê ku ew bibê ya wî êdî wê, redkiribû. Di wê demê de wê piştî wê, çi bû wê weke xewn û xiyalê wê were berhişê wê.

Lê hin bi hin ew jî di serê xwe de dikar wê bêriya dê û bavê xwe û xwûşka xwe de. Wê demê ew di wê demê de wê, hingê wê, xwûşka wê hevale wê ya ku wê hemû tiştê xwe wê, bi wê re wê parva dikir bû. Wê demê ew bi hev re ew dema xwe dibûhûrandin û ya dilê xwe wan ji hev re digot. Di wê demê de ew di wê rengê de wê xwediyê kêfxweşiyekê û

dilxweşîyekê a bi hev re û bi xwe re bin. Di wê demê de wê ew hemû wê werina bîra. Wê bêrîya wan deman û wan jîyankirinên xwe kir. Ew wê êdî wê weke ku wê wan ji nûve wê nejî. Wê nikaribê ew herê wê demê û wan bijî. Yan jî wê, dema ku ew bigihijina hev wê, çawa wê êdî wê bi wê hêsta berê wê karibin dîsa li hev wê werin? Wê bi wê rengê wê jîyane xwe wê êdî wê bi xwe re wê di rengekê de wê bijîn? Wê hinekê li wê hizirî û wê, di wê demê de wê dixwest ku ew bi wê re wê bijî. Di wê temenê de gulzêrê di serê xwe de wê weke demekê wê, di nava hizirkirinên xwe de wê herê. Wê, gelek tişt wê werina bîra wê. Bi wê re gelek tiştên ku wê windakirina wê werina bîra wê.

Hinekê dem têve diçe û piştî wê keçelok wê hinekê wê bi wan re wê biaxifê û wê, di wê demê de wê, ew wê, bixwezê ku ew êdî bikevina rê û herina malê. Wî demekê ji ya din zûtir dixwest ku ew gulzêrê bibê malê û bi maliya xwe re wê werênê ba hev dakû ew dilxweş bibê û di wê demê de ew jî di wê demê de ew karibê di wê temenê de were li xwe. Di wê temenê de wê weke aliyekê wê yê din jî wê dikarê wê werênê ser ziman ku wê di wê temenê de wê, keçelok wê di serê xwe de wê hê ne xwediyê gelek bersivan di pirsên di serê xwe de bê.

Di wê dema ku ew li hev rûniştî bûn wî gelek pirs li mirov kal kiribûn. Wî ji wan re bersiv girtibû. Lê wî ji gelek ji wan re jî wî bersiv negirtibû. Yan jî wê bersiv girtibû wî di serê xwe de ew têr nedîtibû. Piştî wê aliyê kêma mayî wê di serê xwe de xwestibû ku ew wê hizirkirin û fahmkirina xwe wê temem bikê. Lê ew di wê de wê weke ku ew kêma mabû.

Demek wusa hinekê bûhûrî û derbas bû. keçelok di wê demê de wê, piştî wê, gulzêrê û lawik bi xwe re hilda û di wê demê de rêya qasrê girt. Di wê demê de ew hat û di rêwîtiyek dirêj de ew meşin û hatin. Di wê demê de ew çendî ku ew wastiyan jî lê wî xwe ne berda. Bi wê hêst û evîna ku ew gihiştîya ya xwe û ankû armanca xwe ew di vegeerîya. Ji aliyekê ve ew serbilind di vegeerîya.

Wusa demekê ku ew meşin piştî wê ew hatin û gihiştina qasrê û di wê demê de wê keçelok wê dema ku ew wî gulzêrê û lawik bi xwe re ew birina male xwe û ew di wê demê de pêşî bi wan re wê bihiziriya ku wê çî bikira. Ber ku wê di serê wî de wê hebûba ku wê şah wê weke ku wê li dijî gulzêrê û lawik bê. Ber ku ew berê gulzêrê wê dema ku wê berê ku ew were serê wan wê ji bavê xwe re bahsa lawik kiribû ku wê dildayê û bavê wê ji wî re gotibû na. Piştî wê êdî ev hatibû serê wan. Lê di wê navberê de wê ti tişt wê weke ku wê negûharî. Di wê demê de wê, ew li wê dihizirê.

Xanima keçelok wê jinek bedew û bizane bê. Wê demê wî hizirkir ku ew bi hev re li hev rûnihin û kî çi aqilê wan heya dênina li holê û ew bi wê re ew çareyekê bi wê re wê bibînin.

De ne, xanima keçelok yanî xwûşka gulzêrê wê rewşa wê dizanê. Ber wê wan hemû tiştên xwe ji hev dihanîn ser ziman. Ber wê yekê wê ew dizanî. Wê demê ku ew dihêna qasrê wê demê ew wê pîrr zêde wê kêfxwes bibê ku ew dîtîya û ji wê pîrr zêde wê dilxweş bibê. Di wê demê de wê, di cih de wê xanima keçelok wê bikever çengê xwûşka xwe de û wê ew wê bibê odaya xwe û wê bi wê re wê biafirê. Wê demê wê ew hemû tiştên ku ew hatina wê, pêşî ji xwûşka xwe re wê hanî ser ziman û ew çawa xilasbûya û rêwîtiya keçelok li çîyayê qafê wê hemû ji wê re hanî ser ziman. Ew care pêşî piştî wê hatina serê wê çawa rastî hev hatin û di wê demê de wê ber çi wê ne dikarî ew ji wî re wê werênê ser ziman ku ew jina wî ya wê hemû ji wê re wê hanî ser ziman.

Demek dirêj wê di wê demê de wê bi hev re wê bûhûrandin. Piştî wê ku wê ew hanî ser ziman wê piştî wê xwûşka wê jî wê ew wê ya xwe wê werênê ser ziman û wê di wê demê de wê bahsa wê bikê ku ew dema ku ew çû welatekê din ê dûr û ew li wir pêşî wê weke keçikek pîrr zêde faqir wê bijî û piştî wê di wê demê de wê çawa wê, bi aqilê xwe wê ew wê, bi leyistik leyistina xwe ya sedrencê wê bi carekê wê çawa wê di nava xalkê wir de wê derkeve li pêş wê hemûyî wê bahsa wê bikê. Di wê demê de wê hemû hanî ser ziman. Piştî wê, di wê demê wê, jina keçelok ji wê re hanî ser ziman ku ew wezirê xirab piştî wê çawa û çi jê hat wê bahsa wê bikê û wê êdî ew ji wî xilasbûna wê, werênê ser ziman. Lê gul zêrê di wê demê de dîsa ku wê navê wî di bihîst weke ku ew bi tirs bû di xwe de. Ber ku wê dizanî ku ew weke kesekê zêde bi zanebûn bû û xwediyê afsûneke xirab a zêde xort bû û ew bi derfet bû ku ew ji hemû rewşên xirab wî kariba ku ew xwe xilas bikira û ew cardin bi reng û awayekê din ew derketiba hemberê wan. Di wê demê de wê demê gulzêrê ew hizra xwe jî ji wê re hanî ser ziman û wê ji wê re got ku em divê ku em xwe ji wê re amede bikin û em parastina xwe pêşbixin. Di wê demê de wê, demê ew di serê wê de hebû. Wê dema ku wê, gulzêrê ew wê wan gotinan wê di derrbarê wezir de wê werênê ser ziman wê, jina keçelok xwûşka wê di serê xwe de wê bikeve nava wê hizrê ku weke ku xwûşka wê tiştina ku ew nizanê û ankû ew li wan ne serwaxt a ew dizanê. Di wê demê de wê, di wê demê de wê, piştî wê piştî wê, di wê demê de wê ew hizra xwe û hîskirina xwe ya ji wan gotinên xwûşka xwe wê ji wê re hanî ser ziman û wê di wê demê de wê xwûşka wê jî êdî wê ji wê re wê

werênê ser ziman ku ew ber çî ew di wê rengê de ew bi wê re li wê hizirîya wê werênê ser ziman. Di wê demê de wê, bi wê rengê wê hizra xwe wê ji wê re êdî wê hanî ser ziman û wê ji wê re got ku ew ber çî ew bi wê rengê ew li wê dihizirê.

Demek dirêj wê herdû xwûşk wê bi hev re wê derbas bikin. Wusa piştre wê werina cem hev û wê di wê demê de wê, keçelok di wê navberê de wê bi lawik re bê û wê li çareyekê bo wan wê lê bigerihê. Wê demê hinekê dem têveçû û gulzêrê û xwûşka wê yanî jina keçelok hatina cem keçelok û lawik û rûniştin. Di wê demê de wê, piştre wê, gul zêrê li nava çavên keçelok nerî weke ku ew ji wî bipirsê ku ma te çareyek dît.

Keçelok ew ji wê awira wê fahmkir. Piştre keçelok hinekê tefkirkir û piştê wê ji wê demê ew li wan axift û keçelok planek çêkir û di wê demê de gota lawik ezê te weke yekê din bidina nasin weke kesekê zêde bi zane. Di wê demê de şah wê dema ku tu derxisti hemberê xwe wê gelek pirsan wê ji te bikê û teyê bersivê bidiyê. Lawikê faqir wî çî fahmdikir ji bûna zaneyekê mazin. Di wê demê de wî jî wusa ji keçelok re got. Lê keçelok di wê demê de ew ji wî re got ku ezê wê çare bikim. Tu tenê weke ku ez çî ji ter dibêjim weke min bikê. Ezê cilna nû li te bikim û kûmekê ji yên xwe bidima serê de lê ezê piştre kumê xwe hildim. Lawik got bila. Kumê ku keçelok lê hizirî bû wê kûmê aqiliyê bê. Wê demê keçelok ji wî re ne gotibû ew kûmê aqiliyê ya.

Piştî wê lawik çî keçelok ji wî re got wî jî wî weke wî kir. Di wê demê de keçelok çawa wê tevbigerihê rûnê û rabê wê hemû tiştê wê ji wî re wê bibêjê. Piştî wê, di wê demê de wê, şîret li gul zêrê jî bikê. Ji gul zêrê re got ku wê bibêjê ku ew ji gelek halên xirab ew xilaskir. Wê demê ku wê şah wê ji jê bipirsê wê, rewşa çûyi niştecîha ku ew li wir bi sedrencê navdaya wê li wir wê bibêjê ku wî ew min kir û ez di wê de pispor kirim. Wê demê wê şah wê bawer bikê. Keçelok ew ji wê bi bawer bû ku wî kûmê aqiliyê da serê lawik wê lawik hemû bersivên xwe wê ji xwe re wê bibînê. Tenê lawik ew ne dizanî û keçelok ew jî ji xwe re hiştibû û ne gotibû.

Piştî wê hinekê dem têveçû wê demê keçelok rahişta gulzêrê û lawik bira hemberê şah. Di wê demê de wê şah jî wê di wê demê de wê hinekê dibin bandûra afsûna wezirê xirab de bû û wê dem ku wî teliya xwe ji ava zimirê kir û bi wî de hanî xwere wî hemû tişt weke bêre bibîrkir. Piştî wê keçelok di wê demê de ew lawik bi wê da nîşandin. Ji xwe şah di bin bandûra afsûnê de heya wî ji windabûna gul zêrê jî wê nebê. Wê demê wê demê ji wî re got û wê hemû tişt ji wî re hanî ser ziman ku ew wezirê

xirab ew hanîya serê wan. Wê demê wî di cih de got ku wî wezirî werênin da ferman lêdana serê wî bidim. Keçelok ne got ku me ew di giravek afsûnî de ew dildaya girtin. Got ew bi rêya xwe çûya û kes nizanê ku ew çûya kûderê. Wê demê şah jî bela xwe vekir. Wê demê mesela hat ser lawik. Şah weke ku ew tê derxist. Lê wî xwe weke kesekê din da nasin. Di serê şah de lawik weke kesekê nezan bû û ew jî wê weke sedemek ji wan sedeman bê ku şah wê neacênê bo keça xwe. Lê wi dê demê de ku keçelok ew weke zaneyê pênasekir wê demê şah û wezirên wî hatina hemberê lawik û çî bersivdanê hemû wî bersivandin. Hemû pirs û bersivên li lawik wê bi nivîskî wê werina tomarkirin. Hingê li xweşa şah çû. Di wê demê de wê gelek tomarkirin wê berhev bibin û wê weke gotinên ku ew werina ji an şîret werina girtin wê werina qaydkirin. Di wê demê de şah wê razî bibê ku ew bi keça wî re bizewicê. Piştî wê, di wê demê de wê, şah biryare xwe bi wê rengê da êdî wê çil roj û şevê wê dewet bo wan wê were darxistin û ew wê bi zewicin. Wê herkesek jî wê bigihê miredê xwe.

Keçelok jî wê di wê demê de wê vegeerê qasra xwe û wê jîyanek bi navûdeng wê, derbas bikê. Wê di wê demê de wî, ew ava zimrûtê hinekê li baxçeyê xwe xwe û jina xwe li deverejê rijandiya û li wir weke ava zimrûtê biharikê wê çemek di wê de wê biafirê. Ji her derdê û deveyê re wêke derman bê. Wê demê wê, ew wê navê wê jî wê derkeve. Rojevekê ji rojan ku wê keçelok wê di wê demê de ew li derve ji xwe re digerihe wê rastî keçikek ku ew xwe kirî şekl zilaman û cilê zilaman li xwe kiriya wê rastî wê were. Lê keçelok wê nasnekê ku ew keçikek pîrr zêde xweşik a.

Ew jî di aslê xwe de wê, rêya xwe ji gelek dever û dîyaryan derbaskirinê re bi wir xistiya. Meseleya wê jî wê hinekê wê bi wê ava zimrûtê ku wê di baxçeyê keçelok û jina wî de wê biharikê ve wê girêdayî bê. Di wê demê de wê, ku ew keçika bûyî weke lawik ku ew rastî wê dihê wê di wê demê de wê, çîroka xwe wê ji keçelok re wê bibêjê û ew jî nizanê ku ew keçelok a ku ew rastî wî hatiya. Tenê weke kesekê ku ew hingê wastiyabû ku ew lê sekinî bû û male keçelok ji keçelok bixwe pirsî bû. Wê demê keçelok ji wê re gotibû ew kesê ku tu wî diprsê ew xizmê min a û ez wî nas dikim. Di wê demê de wê hingê keçik wê meseleya wê bi wê rengê wê ji keçelok re wê bibêjê.

«Ez û dayika min bi tenê tenê em di male xwe de û di halê xwe de dijîn. Dayika min jineka baş û dilpaj û paqij a. Ew hertimî bo mirovan ya başîyê dihizirê û ji dil dixwezê. Wê herkesekê ku wê li dora me û wê

nasdikir wê serî li wê bikê bo alikariyê û tiştêkê û wê ti carî ne gotiya na. Wê hertimî wê ew dema ku ew ji wê hatiya wê daya.»

«Dem wê hinekê têve wê herê wê dayika min wê êdî wê nexweş bikê û wê bikeve nava cilan. Êdî wê, nikaribê rabê xwe û çavên xwe vekê. Xwûdê ji wan razîbê gelek kesên ku wê qancî bi wan kiribû wan ew bi tenê ne hişt û bûna alikar ji me re ku me xwe gihand gelek kesên weke ji başkirinê fahmdikin weke bijîşk ku ew wê baş bikin. Wê demê wê dayika min wê bi dermanê ku wan da dayika min wê ew baş bibê. Lê wê carê wê çavên xwe wê winda bikê. Êdî wê demê me piştî wê dîsa serî li gelek kesên weke bijîşk û dermançêker û hekiman da. Lê ti kesekê ji me re nekarî alikariyê bîne û çavên dayika min vekê. Wê demê êdî ez bi serê xwe ketim pey rêya dîtina çareseriyê. Min gota dayika xwe, ‘yadê êzê herim dîyarên din û ezê bipirsên ku kesên ku ew ji dermanê çavan fahmdikê wê bibînim ji wan bixwezim ku ew çavên dayika min vekin.’»

«Dayika min wê dema ku ez ji wê cihê bûm pîrîr dil zîz bû û kelegirî bû. Piştî wê gota min lawê min tu zû were min zêde di mereqê de nehêlê. Min jî got bila û ez ji cem wê derketim û ketim rêya. Ez rastî gelek deveran hatim. Lê ez di rê de rastî jineka pîr û ku ew weke jineka qanc bû wê gota min hebê û nebê çareya ku wê çavê dayika te wê ve wê di ava ku ew di baxçeyê qasra keçelokî de dihê bê. Ber vê yekê ez li wê kesê digerihiim ku ez dermên ji wî bigirim.»

Keçikê wusa got û ma sekinê. Keçelok di wê demê de wî tê dernexist ku ew keçike. Ew jî weke lawikekê kose ku ew hê riha wî derneketî û rûyê hê hî ne qûsandî dihat dîtin. Keçelok wê demê bêl ku ew navê xwe bibêjê û bêjê ku ez keçelok bixwe ya wê demê wî got were ezê te bima cem wî kesê ku tu lê digerihe. Wê demê wî ew da cem xwe û hanî cem dayika xwe lê wî demê ku ew hinekê hevnasin dayika keçelok wî di cih de ew tê derxist ku ew ne lawikeka. Ew keçikek ku ew xwe kiriya şeklê mirovekê ziman de.

Wê demê wê wusa got û mereq kir ku wê çima wê xwe kirya wê şeklê de. Lê wê tiştêkê wê pêşî ji wê ne pirsî û ne hanî ser ziman ku wê tê derxistiya ku ew keçika. Wê demê ew rastarast hat cem keçelok ku keçik wa li cem jîna xwe rûniştîya û bi hev re hanakan dîkin û dilê xwe bi hev xweş dîkin. Wê demê dayika keçelok ji wî re got ku ‘kûrê min lawê ku te hanîya malê ew ne lawek a. Ew keçikeka ku wê xwe kiriya şeklê lawekê. Lê ber çî wê wusa kiriya min ew tê dernexist. Keçelok di wê demê de meseleya wê çî bê wê demê wî ji dayika xwe got ku ew ber çî bi rêyan ketiya. Wi ji dayika xwe re got ku dayika wê nexweş ketiya û bo wê yekê

ew hatîya. Wê demê hinekê din dem têve çû û keçelok di wê demê de wî ew keçika cilê lawikan li xwe kiriya hanî hemberê xwe û wê ji wî re pirsî ku ew ber çî bi rêyan ketiya. Wê xwest ku ew bi xwe ji wê deng bikê. Wê demê keçikê cardin wê, derdê got ku ew çima bi rêyan ketiya. Wê demê dayika keçelok ji wê re got ku wî tê derxistiya ku ew qîzeka û cilên lawikan li xwe kiriya. Wê demê dayika keçelok ji wê re gotî ku ez dizanim ku tu qîzî lê ka ji min re bibêjê ber çî te çilên lawikan li xwe kirina. Wê hingê hinekê serê xwe ber xwe û gota dayika keçelokê ku ez li gelek dîyaran gerîyam û min kesên nebaş dîtin. Bo ku ez xwe biparêzên û parastina xwe bikim min ew kir. Wê demê ku wê ew got êdî dayika keçelok hinekê ma sekinî û zêde pirs li ser wê piştî wê bersiva wê li wê nekir. Piştî wê êdî wê xwe da nasan ku ew dayika keçelokê ya û ew kûrikê ku ew ta hanî vir ew kûrê min keçeloki ya. Wê demê ew hinekê ma şaş û pirsî ku wî çima xwe bi min nedaya nasîn. Wê demê dayika keçelokê got ku wî pêşî xwestîya ku tu ber çî li wî digerihê wê fahmbikê. Ber ku gelek kesên ku ew dixwezî zararê bidinê di demên bûhûrî de rûdana û derketina. Ber vê yekê wî rêyek bi wê rengê bijartiya. Piştî wê keçikê xwe da nasîn û xwestina dermanê şifayê ji wan kir. Wê demê ew keçik wê demek dirêj li wir bi wan re wê bimênê û piştî wê ew wê ava zimrûtê wê hinekê wê hilde û wê, di wê demê de wê herê male xwe. Wê demê ew wê dema ku ew di vegehî malê wê weke ku wê di nava xalkê de wê were ser ziman wê, dayika wê weke her carê wê li devê dêrî wê li bendê wê sekinî bê. Wê demê wê, ava ku wê hanî wê li çavên dayika xwe wê bikarhanî û piştî wê, çavên dayika wê vebûn. Êdî wê herkesek wê herê bi xweşiyê de.

Keçelok wê ji wê demê û pê de jî wêgelek serboriyî û tiştên ku wê werina serê wî êdî wê ji wê demê û pê de wê bibin. Wê weke ku wê were gotin wê, wezîrê xirab wê xwe ji wê devera dilgirtî wê rizgar bikê û wê were li holê wê gelek tiştên xirab wê werênê serê wan. Lê keçelok wê bi ser hemûyan ve wê were.

Wê pirtûkê hê bidomê ...

Cilda çarem û , bidawîbûna wê, tabaxa 2001.

Şandina ji weşandinê re 2013

Abdusamet Yigit, kurdistan, cizirabota, 2013

